ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ
Δ/ΝΤΟΥ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΕΠΤΑΤΟΜΟΣ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΥΨΕΛΗ

ΤΟΜΟΣ Α'

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1972

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. ΧΙΩΤΟΥ
Αριθμ. βιβλ. 137

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ ΑΪΔΙΟΝ ΜΝΗΜΗΝ

ΤΩΝ ΑΦΙΔΙΜΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΟΥ

ΤΟΥ

ΠΑΤΡΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΘΕΣΝΙΚΗΣ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΘΕΣΝΙΚΗΣ

ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΥ

ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ Μ. Χ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΙΓΓΟΥ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀποσκοπῶν ν' ἀποτίσω κατὰ δύναμιν φόρον μεγίστης εὐγνωμοσύνης διὰ τὰ πνευματικὰ τροφεῖα τὰ ὁποῖα ὀφείλω εἰς τὸν πατέρα μου Θεόδωρον Θεοδοσόπουλον, τὴν καλλικέλαδον ἀηδόνα τῆς Ἀνατολῆς, ὡς τὸν ἀπεκάλουν, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλω τὴν φωνὴν καὶ τὴν ἔφεσίν μου πρὸς τὴν θεσπεσίαν Βυζαντινὴν Μουσικήν, εἰς τὸν Σωκράτην Παπαδόπουλον, ἐγκρατέστατον διδάσκαλον, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὁποίου ἐπιμελῶς ἐδιδάχθην τὴν θεωρίαν τῆς μουσικῆς καὶ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Πρῖγγον, Ἄρχοντα Πρωτοψάλτην τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, παρὰ τοῦ ὁποίου, ἐν πολλοῖς, ἔμαθον τὸν τρόπον τοῦ ψάλλειν κατὰ τὸ Πατριαρχικὸν ὕφος, προβαίνω εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀνὰ χεῖρας «ΕΠΤΑΤΟΜΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΥΨΕΛΗΣ», ἀπαρτιζομένης κατὰ τόμους ἐκ Τριῳδίου, Μεγάλης Ἑβδομάδος, Πεντηκοσταρίου, Μηναίων, Ἑσπερινοῦ, Ὄρθρου καὶ Λειτουργίας.

Τὰ ἐν τῷ πονήματί μου τούτῳ διαλαμβανόμενα μαθήματα οὐδόλως ἀφιστάμενα τῶν κλασσικῶν, οὕτως εἰπεῖν, καὶ παραδοσιακῶν μελωδικῶν τύπων καὶ θέσεων, εἶναι πεποικιλμένα καὶ ἔχουσι καλλωπισθῆ κατὰ τὴν σύγχρονον ἀντίληψιν περὶ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς; παραλλήλως δὲ ἐπλουτίσθησαν διὰ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἰσοκρατημάτων καὶ τῶν σημείων ἀναπνοῆς ἵνα ἐπιτυχέστερον καὶ πληρέστερον συμβάλωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν ἱερῶν ὕμνων. Οὕτω ἀποφεύγων τὰς καινοτομίας εἰς ἓν μόνον ἀπέβλεψα, τὴν διάσωσιν καὶ διαφύλαξιν ἐκ πάσης ὀθνείας καὶ ὀλεθρίας ἐπιδράσεως τῶν ὅσων παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν παρελάβομεν καὶ θὰ ἐθεώρουν τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ ἐὰν τὸ ἔργον μου τοῦτο προσέθετε μικρόν τινα, ἔστω, λίθον εἰς τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν οἰκοδόμημα τῆς καλλιφθόγγου Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν μακραίωνα διαδρομὴν τῆς ἱστορίας της ἐκλέϊσαν διὰ τῆς σοφίας καὶ τοῦ ταλάντου των ἀναστήματα μεγάλα, καὶ τῶν ὁποίων ἡμεῖς σήμερον εἴμεθα οἱ ταπεινοὶ συνεχισταί.

Βαδίζοντες ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν μεγάλων τούτων διδασκάλων—καθόσον τὸ ψάλλειν εἶναι αἵρεσις (ἐκλογή, προτίμησις) βίου—αἰσθανόμεθα ὡς ἐν ὑγιεινῷ τόπῳ εἰς «τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχή-

μονος φύσιν» καὶ ὅπου ὁ ζείδωρος ἀὴρ «ὥσπερ αὔρα φέρουσα ἀπὸ χρηστῶν τόπων ὑγείαν» πληροῖ τοὺς πνεύμονάς μας.

Ὁ ἀπαράμιλλος λυρισμός, ὁ ἀκένωτος πλοῦτος τῶν ἰδεῶν, καὶ ἡ πρωτότυπος καὶ θαυμασία τεχνικὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως μετουσιωμένα εἰς φθόγγους ἔχουσι δημιουργήση τὴν Βυζαντινὴν μελῳδίαν, ἥτις συνδυάζουσα, οὕτω, κατὰ τρόπον θαυμαστὸν μορφήν, περιεχόμενον καὶ μέλος, δημιουργεῖ ἄρρηκτον ἁρμονικὴν συζυγίαν μετὰ τοῦ κειμένου καὶ ἀποτελεῖ διὰ τοῦτο τὸ ἀπαραίτητον καὶ ἀναντικατάστατον διὰ τὴν θείαν λατρείαν στοιχεῖον.

Ἐπιβεβαιοῦται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πᾶσα ἀπόπειρα ἐπενδύσεως τῶν ἱερῶν ὕμνων διὰ τῆς πολυφώνου Εὐρωπαϊκῆς ἁρμονίας καὶ τῶν ἐκφραστικῶν αὐτῆς μέσων οὐ μόνον ἀνεδαφικὴ ἔχει ἀποδειχθῆ ἀλλ' ὡς ἀποβαίνουσα εἰς βάρος τοῦ λυρισμοῦ αὐτῶν καὶ φθοροποιὸς συνάμα τυγχάνει. Κατὰ ταῦτα, πασῶν τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς θείας λατρείας ἀναγκαιουσῶν ψυχικῶν καὶ συναισθηματικῶν ἐναλλαγῶν καὶ μεταπτώσεων μόνον διὰ τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τῶν ὀκτὼ αὐτῆς ἤχων καὶ τῶν πολυποικίλων ἐν αὐτοῖς μεταβολῶν, δυναμένων ν' ἀποδίδωνται, πᾶσα ἐξ αὐτῆς παρέκκλισις ἀποτελεῖ ἀσυμβίβαστον, κακόηθες, ἀνελεύθερον, ἄσχημον καὶ ἀπειρόκαλλον.

Μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις τὸ παρὸν πολύμοχθον καὶ πολυδάπανον πόνημα ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἀγάπην καὶ συνδρομὴν τόσον τῶν ἐργατῶν τῆς ἱερᾶς τέχνης τοῦ ψάλλειν ὅσον καὶ παντὸς φιλομούσου καὶ οἵτινες κατὰ τὸ τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου εὐφραίνονται «νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι, ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ (αὐτῶν) τῷ Κυρίῳ» (Κολ. γ' 16).

Θεσσαλονίκη 26 Ὀκτωβρίου 1972

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΘΕΟΔΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

Δ)ΝΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 4 καὶ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος Πα

Αἰ νεῖ τε τὸν Κυ ρι ον πάν τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αὐ τὸν πα ντες οἱ λα α α οἱ

Μη προ σευ ξω ω με ε ε θα Φα ρι σα ι κω ὡς α δελ φοὶ οἱ οἱ ὁ γὰρ ὑ ψω ω ω ὢν ε α αὐ τὸ ὃν τα πει νω ω θη σε ε ται αἰ κ τα πει νω θω ω ω ω με ε εν ἐ ναν τι ὃν τοῦ Θε οὐ οὐ Τε ε ε λω νι κὼς δι α νη στεῖ εἰ ας

κρα α α α ζο ο ο ον τες q ι λα σθη τι η μι

ι ι ιν ο Θε ος ϩϩ τοις α μα αρ τω ω λοι οις q

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας q και η α λη θει α του Κυ ρι ου χ με νει

εις το ον αι ω ω ω ω να q

Φ α ρι σαι ος και νο δο ξι α νι κω ω

με ε νος q και Τε λω ω ω ω νη η ης χ τη με

τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο με ε ε ε νο

ος q Δ προ ση ηλ θο ον σοι τω ω μο ο ο νω ω

Δε σπο ο ο ο τη q αλλ ο μεν καυ χη σα α με ε ε

νος ε στε ρη η θη τω ων α γα θων q ο δε μη φθεγ

ξα α με ε νος ϩϩ η ξι η ω ω θη η η των δω ω

ω ω ρε ε ε ε ων ϥ εν του ου τοις τοι οις στε ναγ

μοις ϯ στη ρι ξο ο ον με Χρι ι στε ε ε ε ο Θε

ος ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Δόξα. Ἦχος ⲗⲁ ⲛ̀ⲟⲩ Ⲛⲏ

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι ι και αι Υι υι ω ω

ω ϫ και Α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α

α α τι ⲛ̀

Π αν το κρα α το ορ Κυ υ υ ρι ι ι ε

ε ε ϫ ⲭ̀ οι οι οι οι οι οι δα ϫ πο σα δυ υ

να αν ται ϥ ⲭ̀ τα α α δα α κρυ υ υ υ υ υ υ

α ⲛ̀ Ε ζε κι α αν γαρ ⲛ̀ εκ τω ω ων πυ

λων του θα να α α α του ου ϯ α νη η η η

η γα α α α γον ϯ τὴν α μα α αρ τω λον

εκ των χρο νι ι ων πται αι σμα α α των ε ερ

ρυ υ υ υ υ υ υ σα α α αν το ϯ τον δε ε

ε ε Τε ε λω ω ω νην ϯ υ περ τον Φα ρι σαι αι

ο ον ε δι ι και αι αι αι αι αι ω ω ω ω

σαν ϯ και δε ε ε ο ο ο ο μαι αι αι συν αυ

τοις α ρι θμη η η η η σας ε ε λε ε ε

η η η σο ο ο ον με

Καὶ νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ

Δόξα. Ἦχος λ̇ ϥ̈ Πα

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω ϥ̈ και

Α γι ι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι ϥ

Β ε βα ρη με ε ε ε νω ων ϩϩ των ο φθαλ

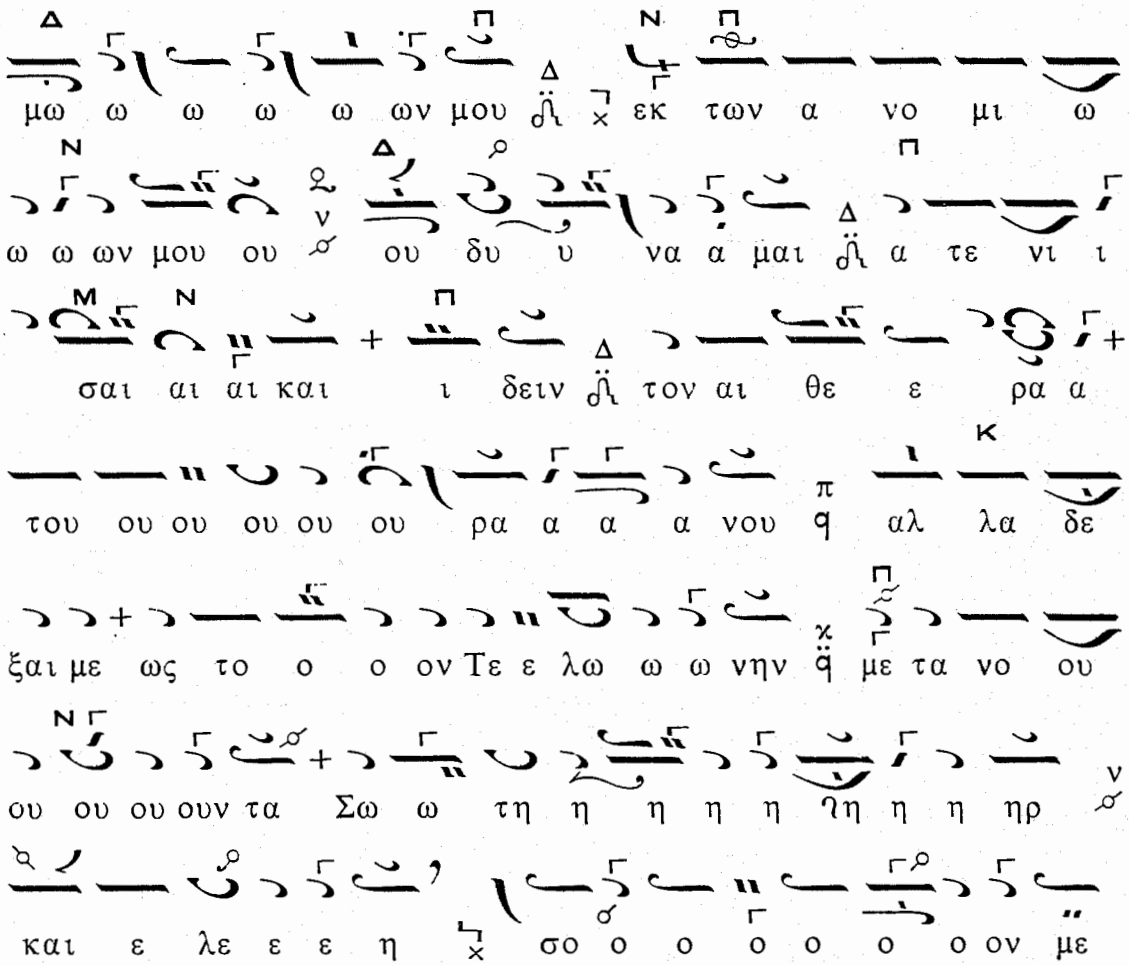

Καὶ νῦν: «Ναὸς καὶ πύλη»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια καὶ Καθίσματα τοῦ ἤχου. Τὰ Εὐλογητάρια, οἱ Ἀναβαθμοί. Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι». Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον», ἐὰν δὲν ἀπεδόθη ἡ ἑορτή. Ἄλλως, αἱ ἑξῆς:

Καταβασίαι σύντομοι

Ἦχος Βου

ΩΔΗ Α΄

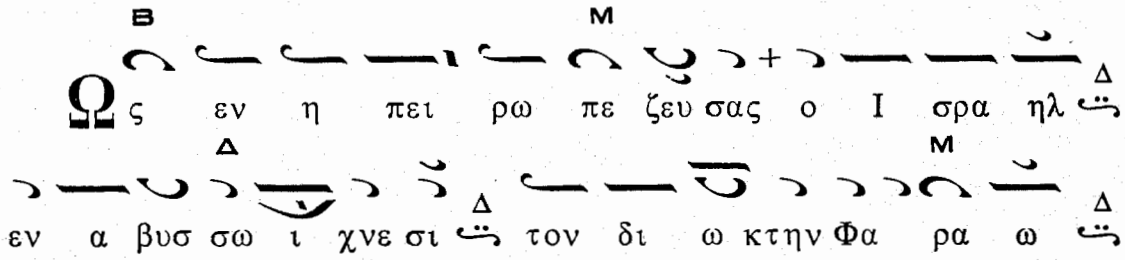

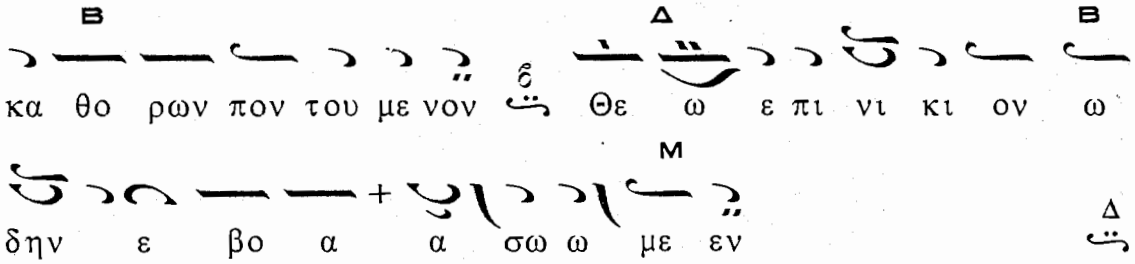

ΩΔΗ Γ΄

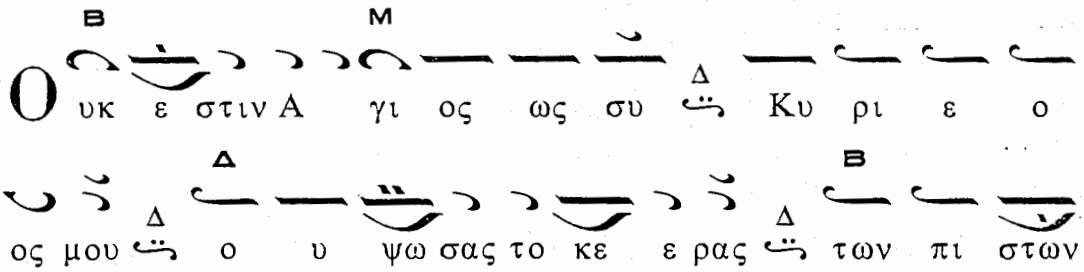

ΩΔΗ Δ΄

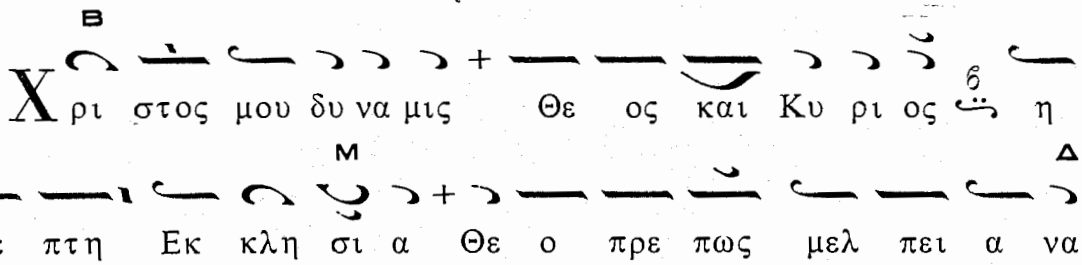

ΩΔΗ Ε΄

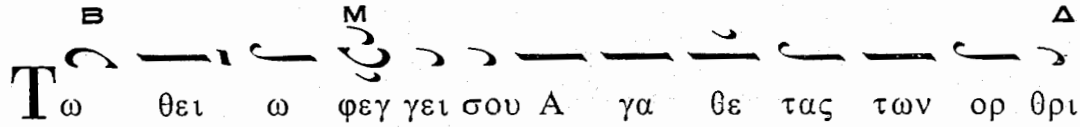

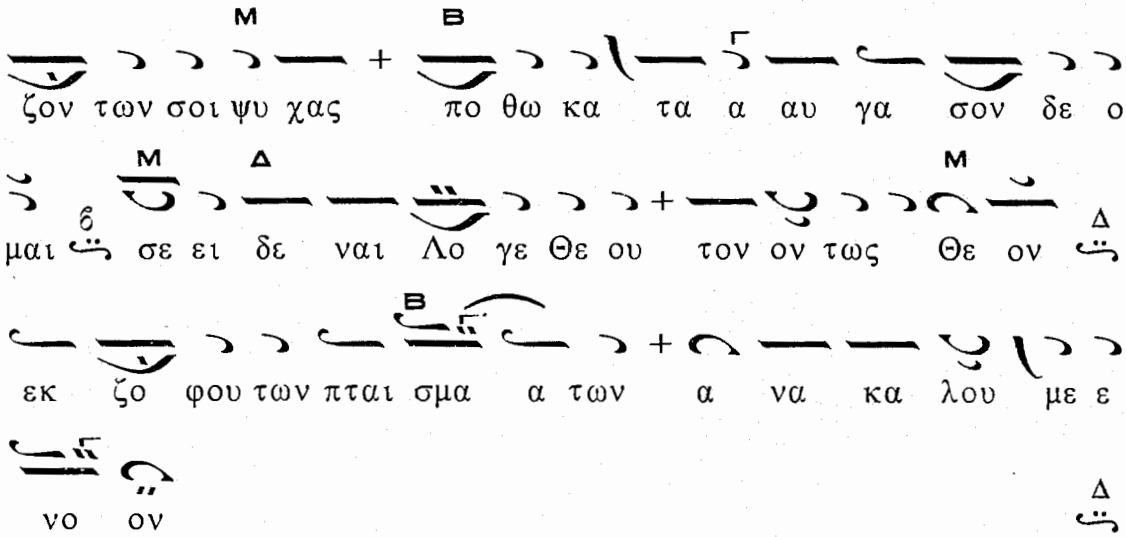
ζον των σοι ψυ χας πο θω κα τα α αυ γα σον δε ο
μαι σε ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον
εκ ζο φου των πται σμα α των α να κα λου με ε
νο ον

ΩΔΗ ΣΤ΄

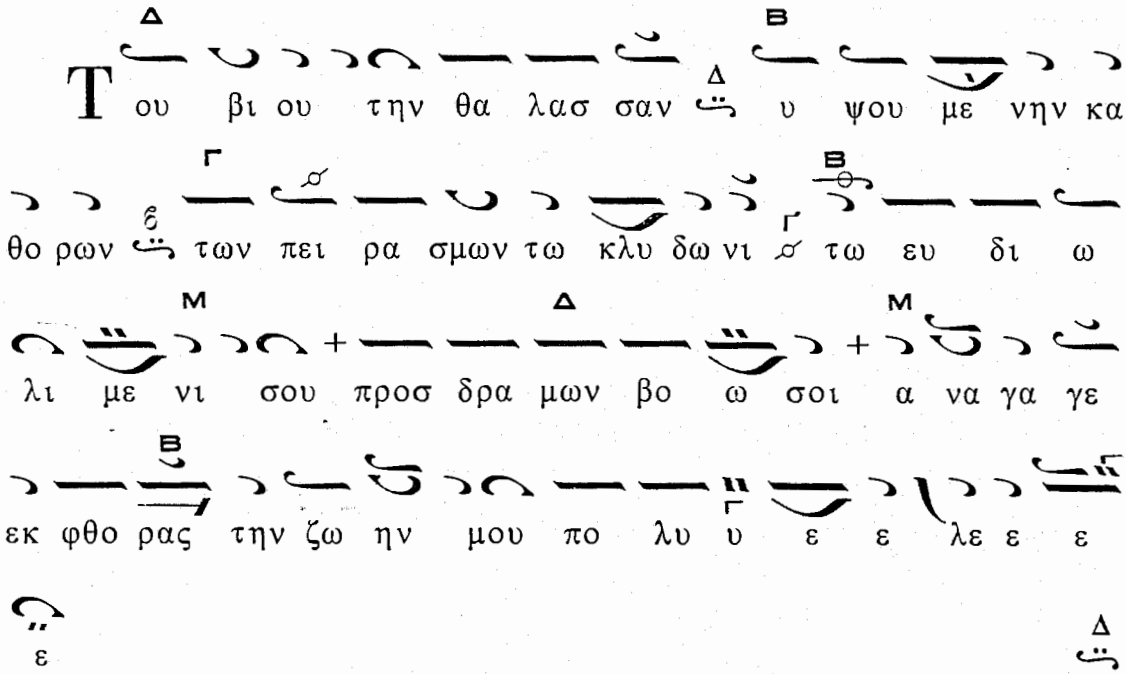
Τ ου βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα
θο ρων των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω
λι με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε
εκ φθο ρας την ζω ην μου πο λυ υ ε ε λε ε ε
ε

ΩΔΗ Ζ΄

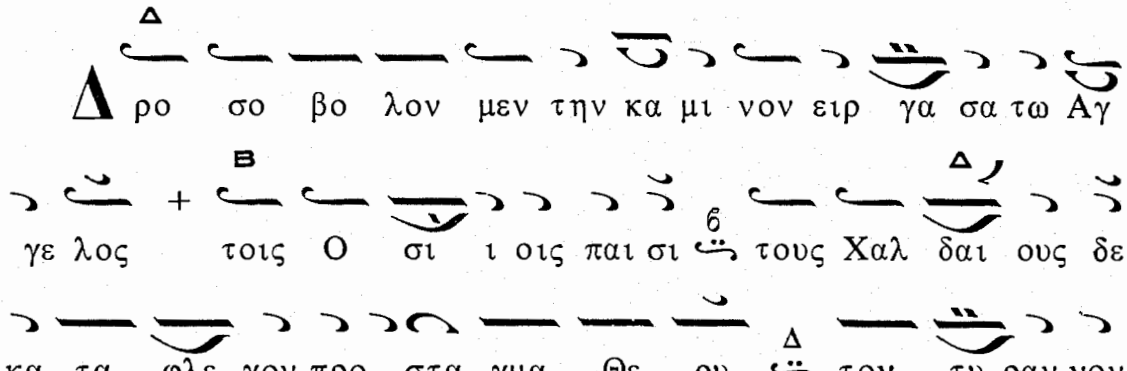
Δ ρο σο βο λον μεν την κα μι νον ειρ γα σα τω Αγ
γε λος τοις Ο σι ι οις παι σι τους Χαλ δαι ους δε
κα τα φλε γον προ στα γμα Θε ου τον τυ ραν νον

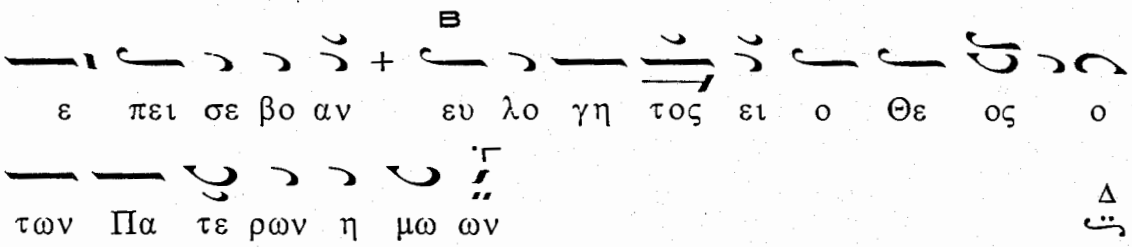
ε πει σε βο αν ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο
των Πα τε ρων η μω ων

ΩΔΗ Η΄

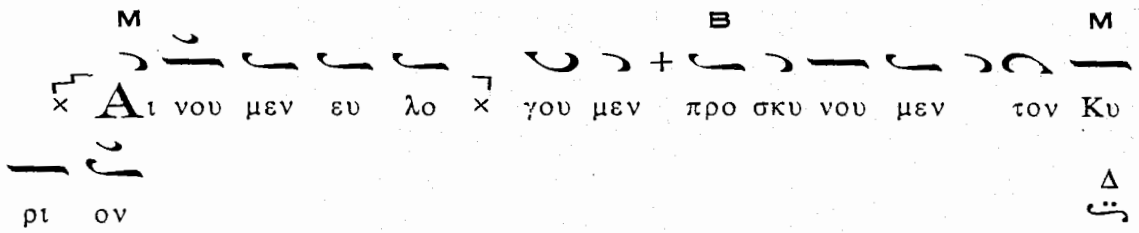
Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου μεν τον Κυ
ρι ον

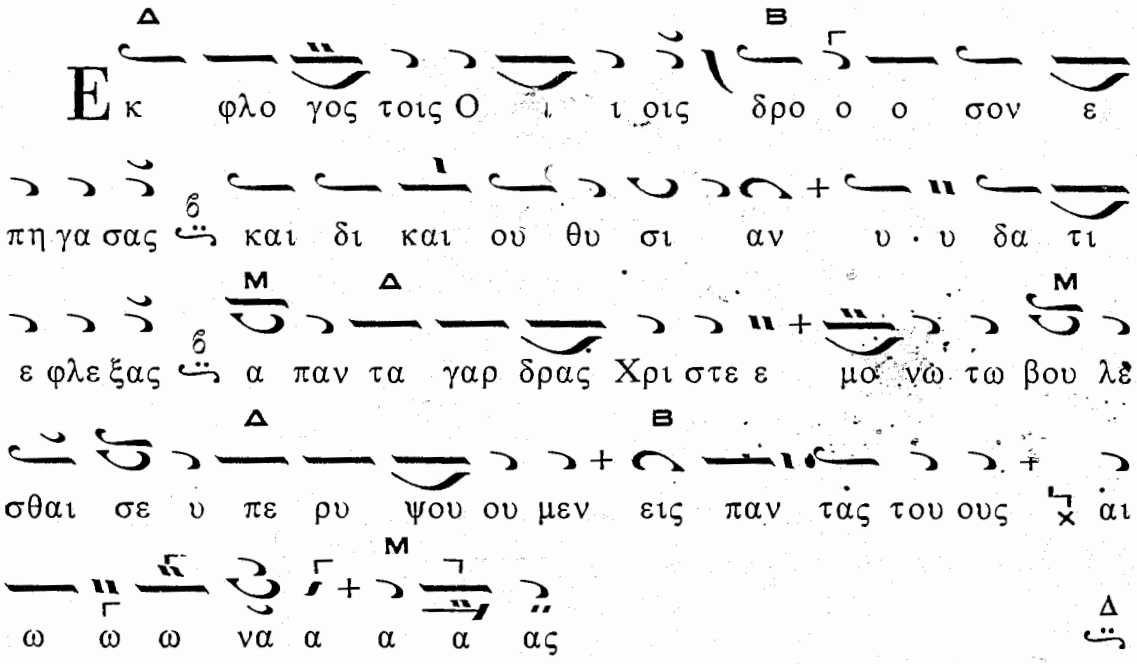
Εκ φλο γος τοις Ο ι ι οις δρο ο ο σον ε
πη γα σας και δι και ου θυ σι αν υ υ δα τι
ε φλε ξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε ε μο νω τω βου λε
σθαι σε υ πε ρυ ψου ου μεν εις παν τας του ους αι
ω ω ω να α α α ας

ΩΔΗ Θ΄

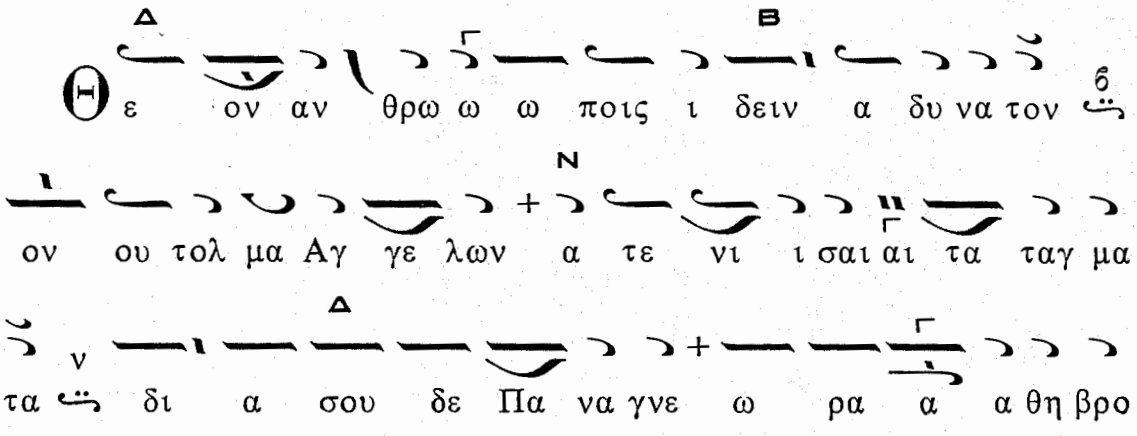
Θε ον αν θρω ω ω ποις ι δειν α δυ να τον
ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι ι σαι αι τα ταγ μα
τα δι α σου δε Πα να γνε ω ρα α α θη βρο

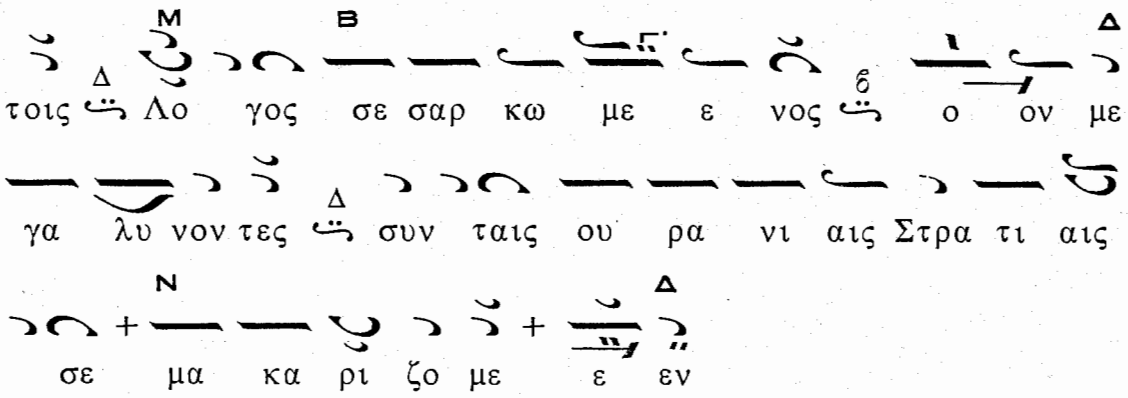

Καταβασίαι ἀργαί

Ἦχος λ Βου

ΩΔΗ Α΄

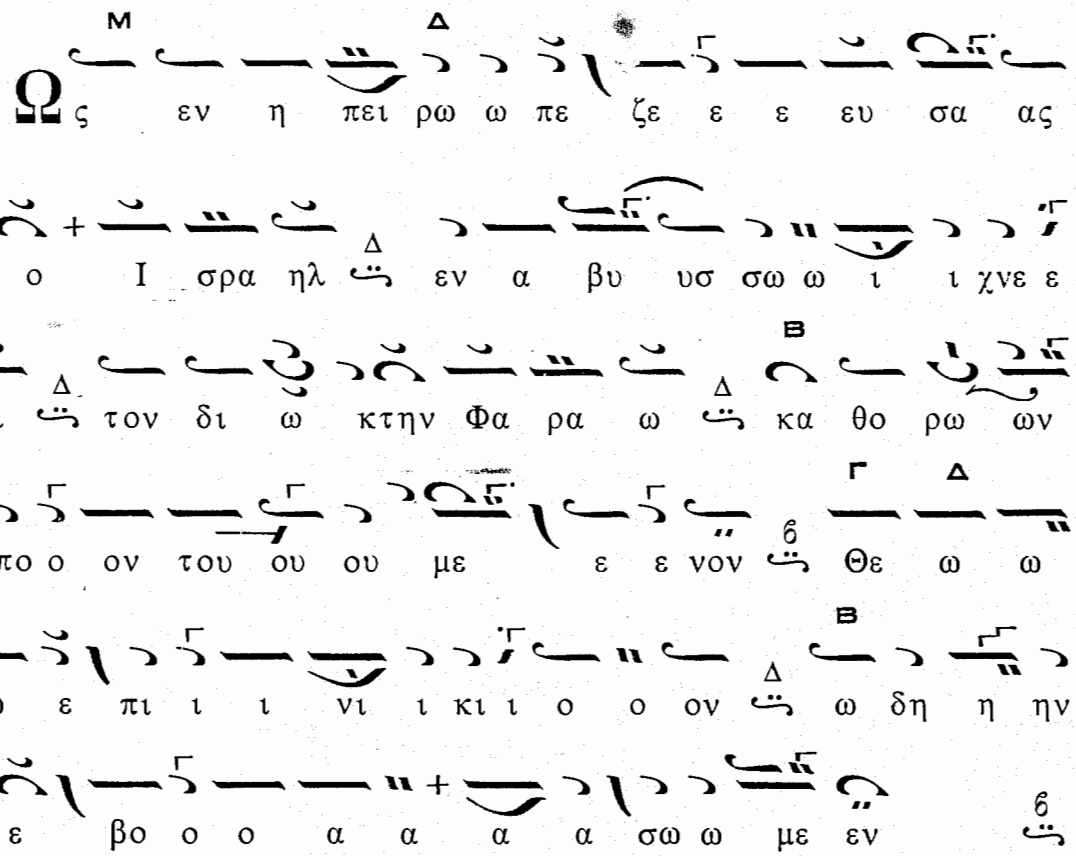

ΩΔΗ Γ΄

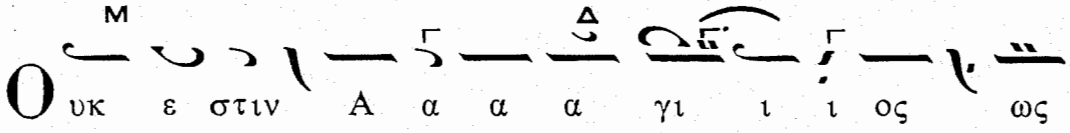

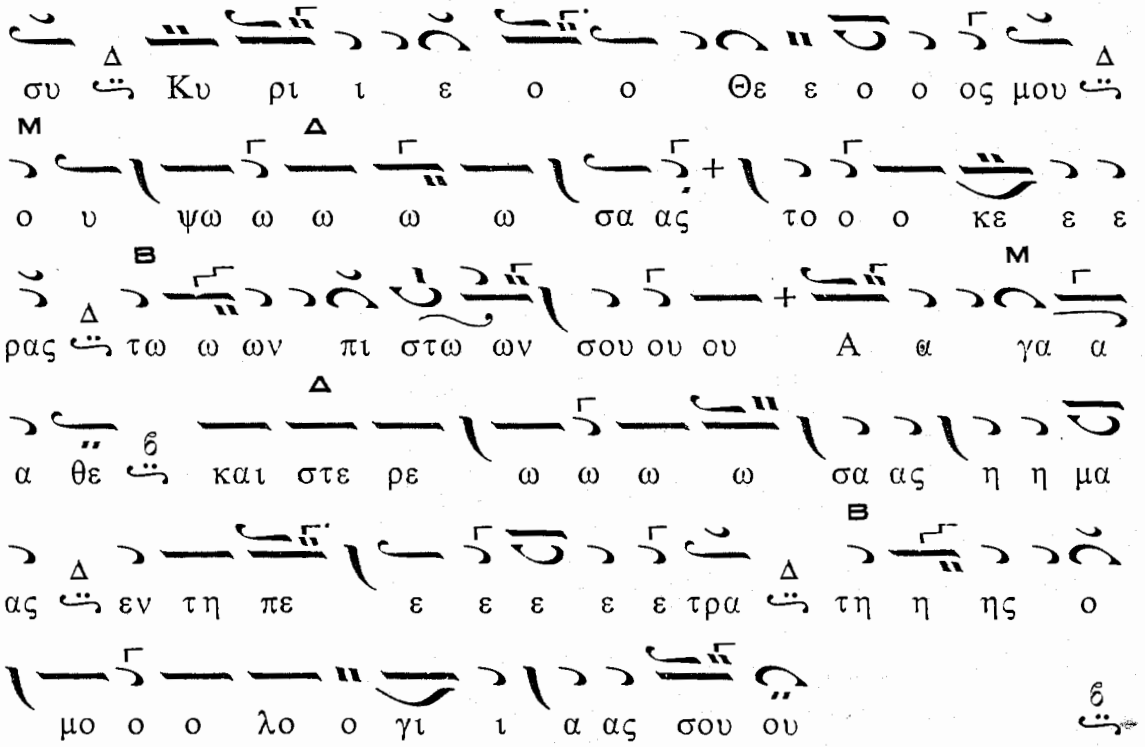
συ Κυ ρι ι ε ο ο Θε ε ο ο ος μου
ο υ ψω ω ω ω ω σα ας το ο ο κε ε ε
ρας τω ω ων πι στω ων σου ου ου Α α γα α
α θε και στε ρε ω ω ω ω σα ας η η μα
ας εν τη πε ε ε ε ε ε τρα τη η ης ο
μο ο ο λο ο γι ι α ας σου ου

ΩΔΗ Δ'

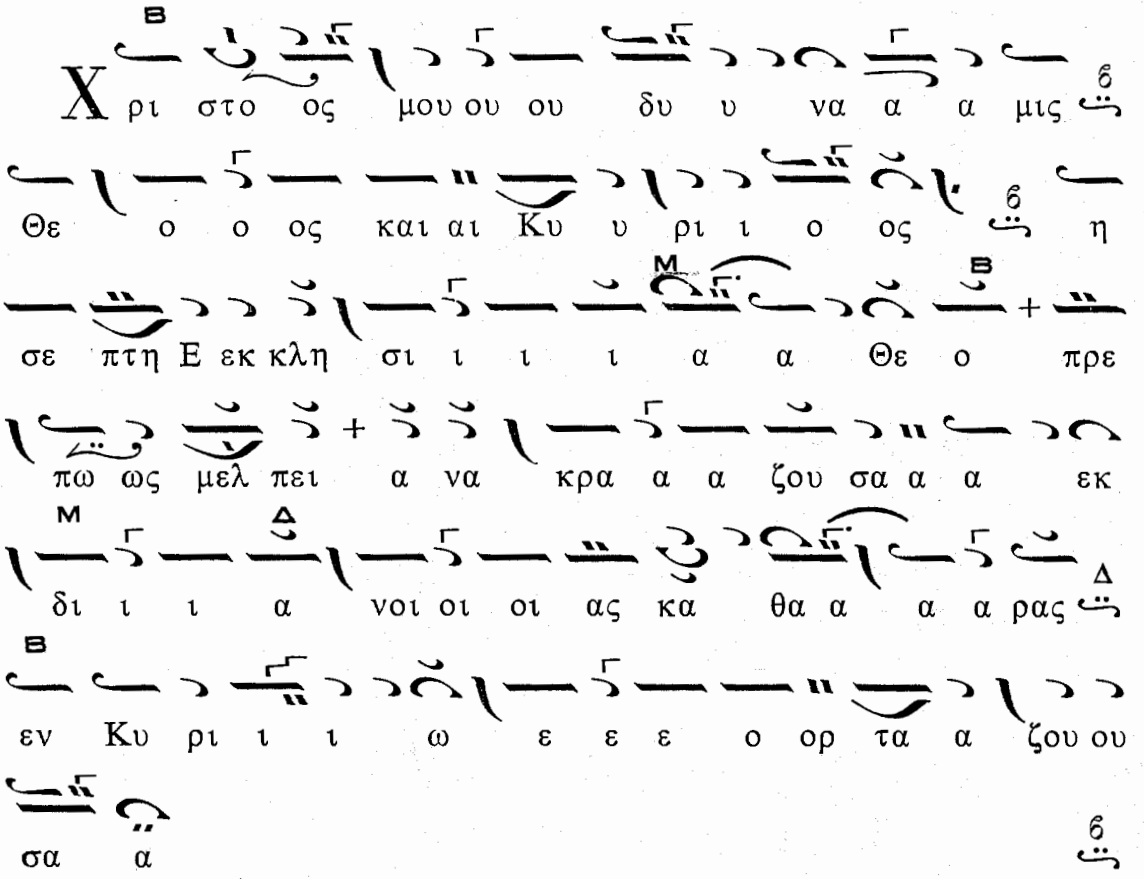
Χ ρι στο ος μου ου ου δυ υ να α α μις
Θε ο ο ος και αι Κυ υ ρι ι ο ος η
σε πτη Ε εκ κλη σι ι ι ι α α Θε ο πρε
πω ως μελ πει α να κρα α α ζου σα α α εκ
δι ι ι α νοι οι οι ας κα θα α α α ρας
εν Κυ ρι ι ι ω ε ε ε ο ορ τα α ζου ου
σα α

ΩΔΗ Ε΄

Τω θει ω φε ε ε εγ γει σου Α γα θε

τας των ο ο ορ θρι ι ζο ο ον τω ω ων σοι ψυ υ

υ χα α ας πο ο θω ω κα τα α αυ γα α σο ον

δε ε ο ο μαι αι σε ει δε ε ναι Λο ο ο

ο γε Θε ε ε ου τον ο ο ο ο ο ον

τω ως Θε ε ον ε εκ ζο ο ο ο ο ο φου των

πται σμα α α τω ων α να α α κα α λου ου με ε

νο ον

ΩΔΗ ΣΤ΄

Τ ου ου βι ου ου την θα α α λασ σαν υ υ

ψου με ε νη η ην κα α θο ο ο ρων των

πει ρα σμω ων τω ω κλυ υ δω ω νι τω ευ δι ω

ω λι με ε ε ε νι ι ι σου προσ δρα μω ω

ων βο ω ω ω ω ω σοι οι α α α να α

γα α γε εκ φθο ρα α α α α ας την ζω η η

ην μου Πο ο ο λυ υ ε ε λε ε ε ε

ΩΔΗ Ζ΄

Δρο σο βο ο λο ον μεν τη ην κα α μι νον

ει ει ειρ γα α σα α το Α α α α αγ γε ε ε

λος τοι οι οις Ο σι ι ι ι ι οι οι οις

Παι αι αι σι τους Χαλ δαι αι ου ους δε κα τα

φλε ε ε γον προ ο ο σταγ μα Θε ου ου ου

τον τυ υ υ υ υ υ ρα αν νο ον ε ε πει ει

ει σε ε βο ο ο αν ευ λο γη το ο ο ο

ο ος ει ο Θε ο ο ος ο τω ω ων Πα α α

τε ε ε ε ε ρω ω ων η η η μων

ΩΔΗ Η΄

Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου με εν τον

Κυ υ υ ρι ον

Εκ φλο γος τοι οις Ο ο σι ι ι οις δρο ο ο

σο ο ον ε ε πη η γα α σα ας και δι

και ου ου θυ σι ι ι ι ι ι αν υ υ υ δα α

α τι ι ε ε φλε ε ξα ας α α παν τα

γα αρ δρα ας Χρι ι ι στε ε ε μο νω ω τω ω

ω βου ου λε ε ε σθαι σε ε ε υ πε ε ερ

υ ψου ου ου ου ου ου μεν εις πα α αν τας του

ου ου ου ους αι αι ω ω ω να α α α α ας

ΩΔΗ Θ΄

Θε ον αν θρω ω ω ω ποι οις ι δει ει ειν

α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α Α αγ γε

ε ε ε λων α τε νι ι ι ι σαι αι τα α τα αγ

μα α τα α δι α σου δε ε Πα α α να γνε

ω ω ω ρα α α θη βρο τοις Λο ο ο ο ο γο ο

ος σε σα α αρ κω ω με ε ε ε ε νος

ο ο ο ον με ε γα α α λυ υ νο ο ον τες

συ υ υν ταις ου ρα νι ι ι ι ι ι αις στρα

τι αι αι αις σε μα κα ρι ι ζο ο με ε εν

Ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριῳδίου 4, ἤτοι τὰ 2 τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τὰ ἑξῆς 2

Ἦχος Γα

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ Σου μη ε πι λα θη τω ων πε ε νη η

η των Σου ου εις τε ε ε ε λο ος

Τ ου Τε λω νου και του Φα ρι σαι ου ου το ο δι

α α α φο ρον ε ε πι ι γνου ου ου ου σα

α ψυ χη η η η μου ου του με εν μι ση η σον

την υ πε ρη η φα νο ον φω ω νην του δε ζη

η λω σον ΗΗ την ευ κα τα νυ κτον ευ χην και αι βο ο

ο η η η η σο ον ο Θε ος ι λα α α

α σθη η τι ι ι μοι τω α μαρ τω λω και

ε λε ε ε ε ε η σο ο ον με ε

Ε ξο μο λο γη σο μαι Σοι Κυ ρι ε εν ο

λη καρ δι α μου ΗΗ δι η γη σο μαι πα αν τα α

τα α α θαυ μα α σι α α α α Σου ου

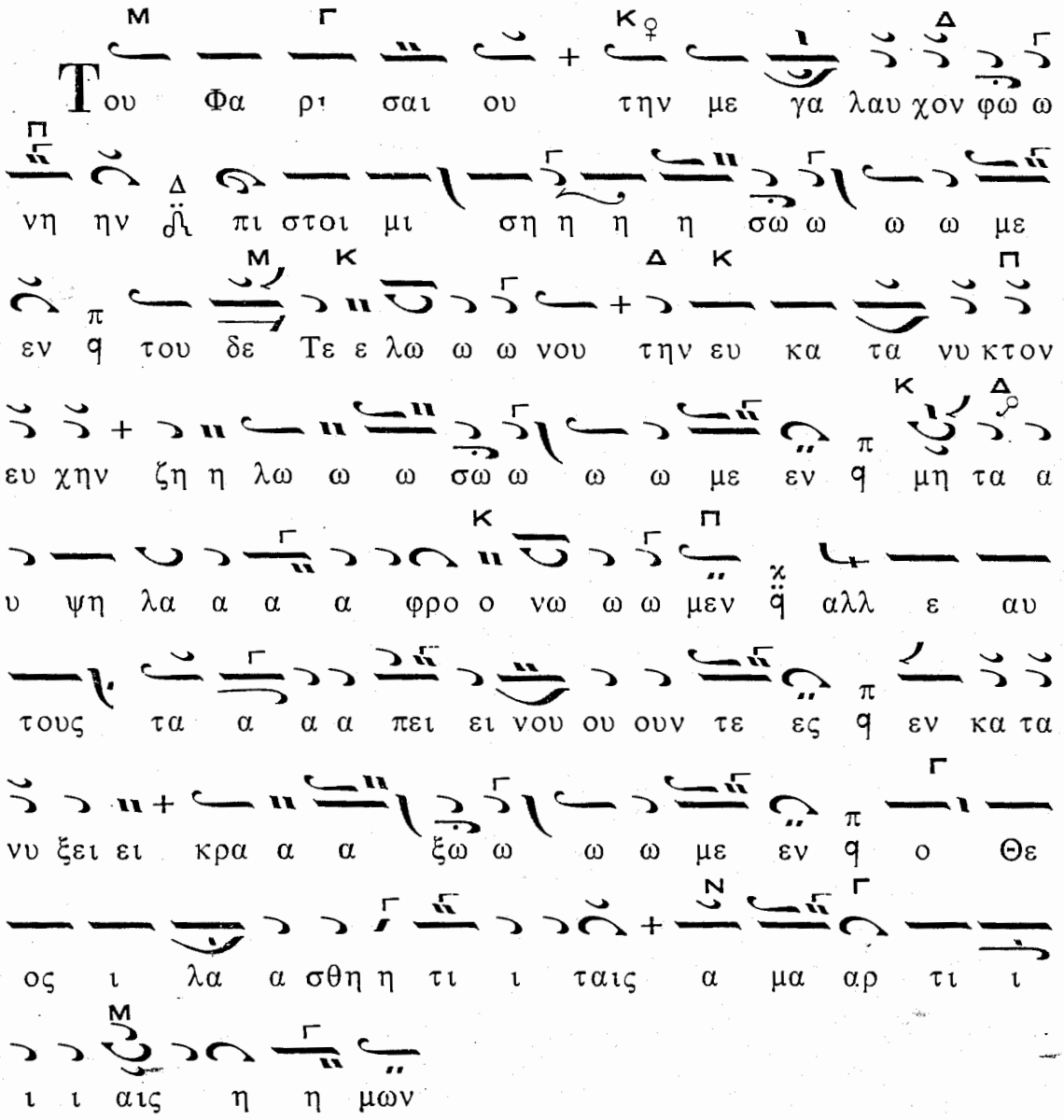

Δόξα τῶν Αἰνῶν

Ἦχος

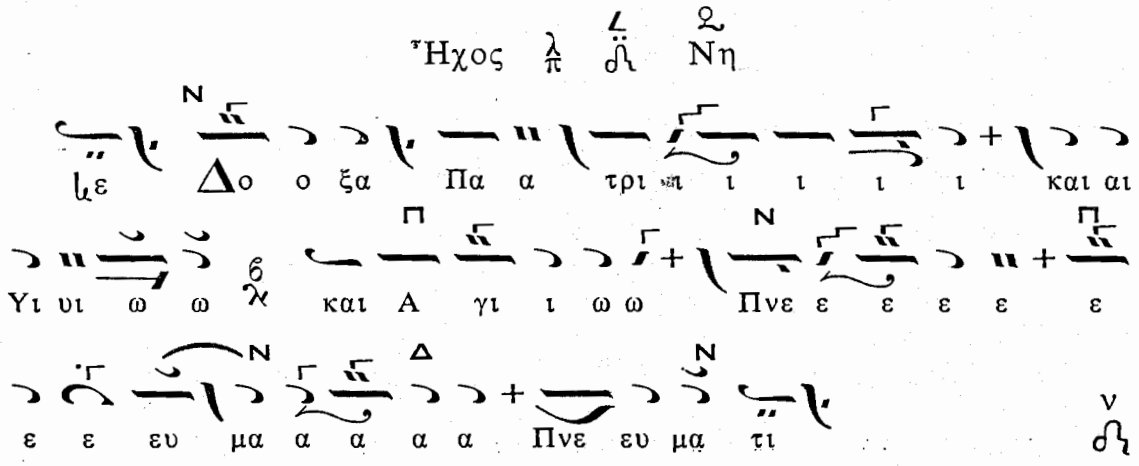

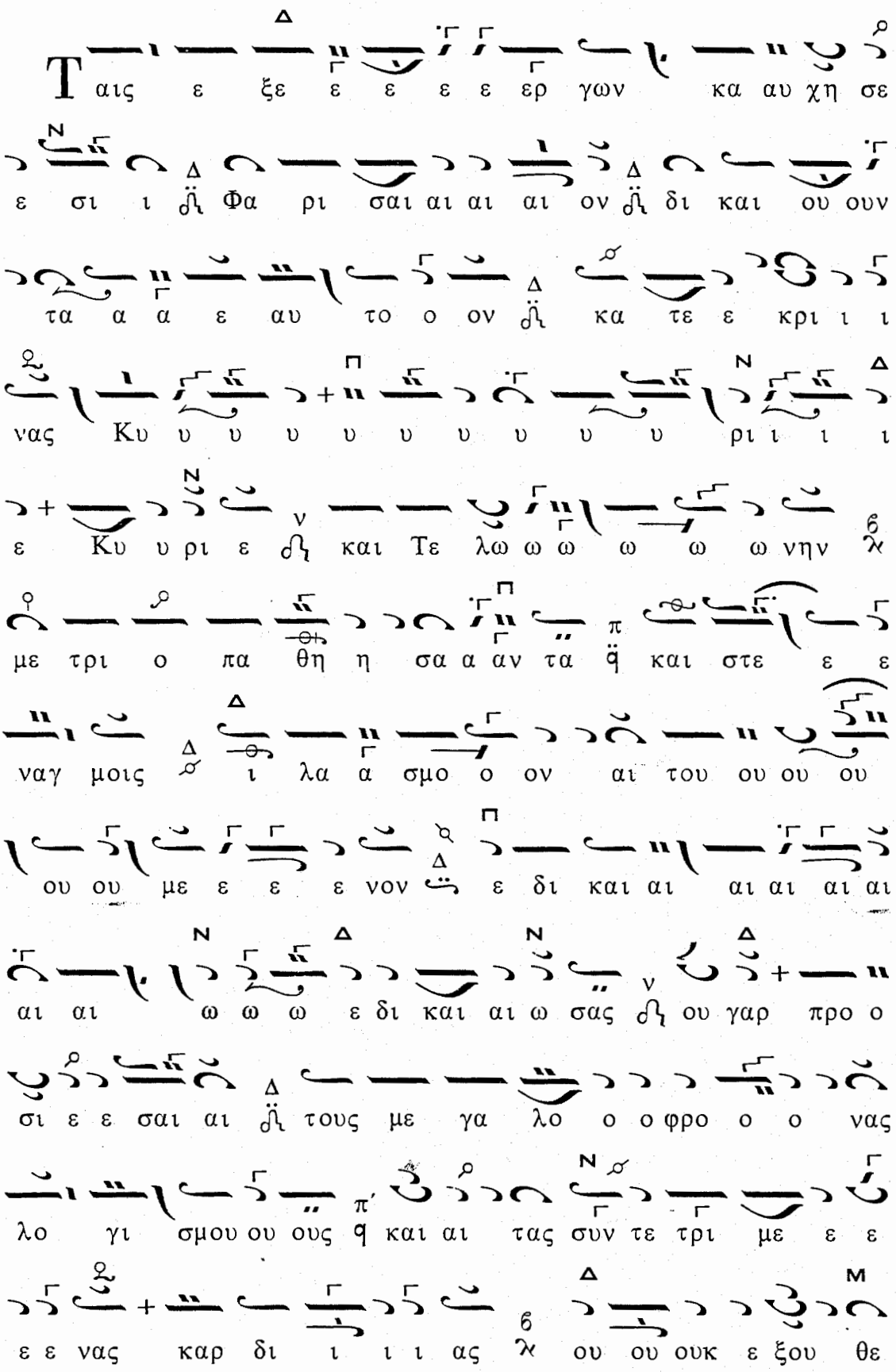
Ταις ε ξε ε ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε
ε σι ι Φα ρι σαι αι αι αι ον δι και ου ουν
τα α α ε αυ το ο ον κα τε ε κρι ι ι
νας Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε Κυ υ ρι ε και Τε λω ω ω ω ω ω νην
με τρι ο πα θη η σα α αν τα και στε ε ε
ναγ μοις ι λα α σμο ο ον αι του ου ου ου
ου ου με ε ε ε νον ε δι και αι αι αι αι αι
αι αι ω ω ω ε δι και αι ω σας ου γαρ προ ο
σι ε ε σαι αι τους με γα λο ο ο φρο ο ο νας
λο γι σμου ου ους και αι τας συν τε τρι με ε ε
ε ε νας καρ δι ι ι ι ας ου ου ουκ ε ξου θε

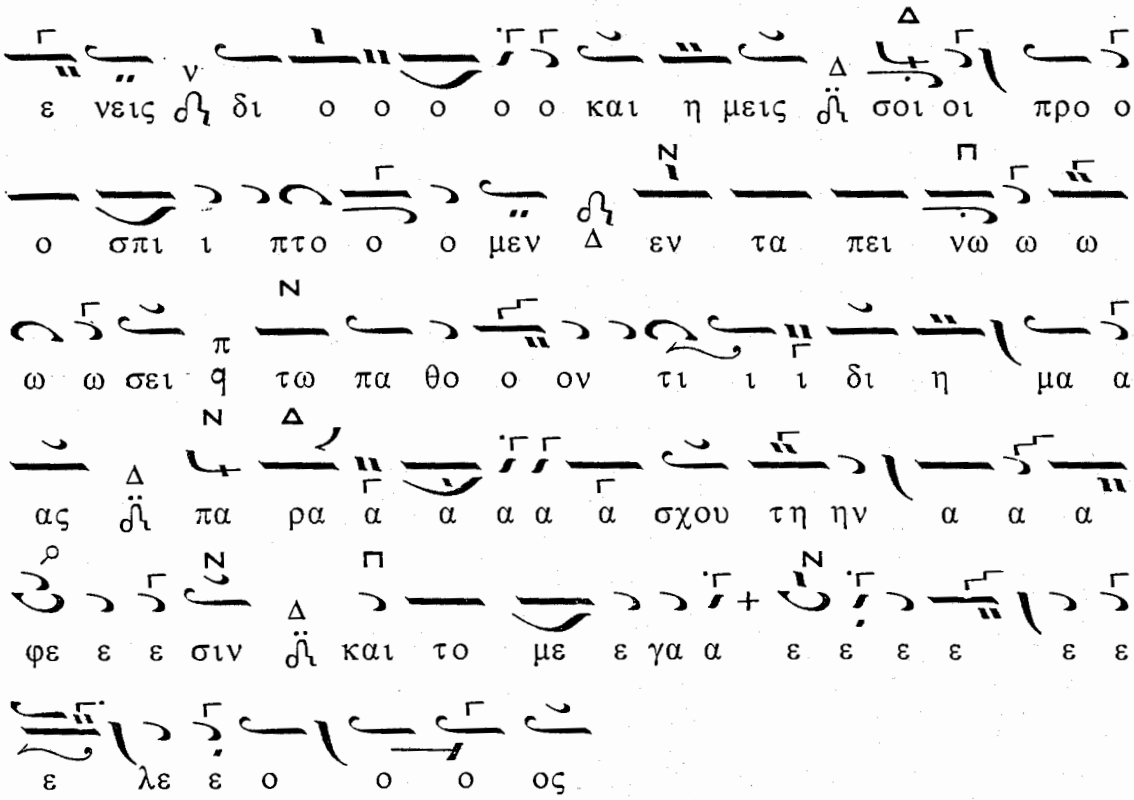

Καὶ νῦν . Ὑπερευλογημένη

Δοξολογία—Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου

Κοντάκιον

Ἦχος Δι

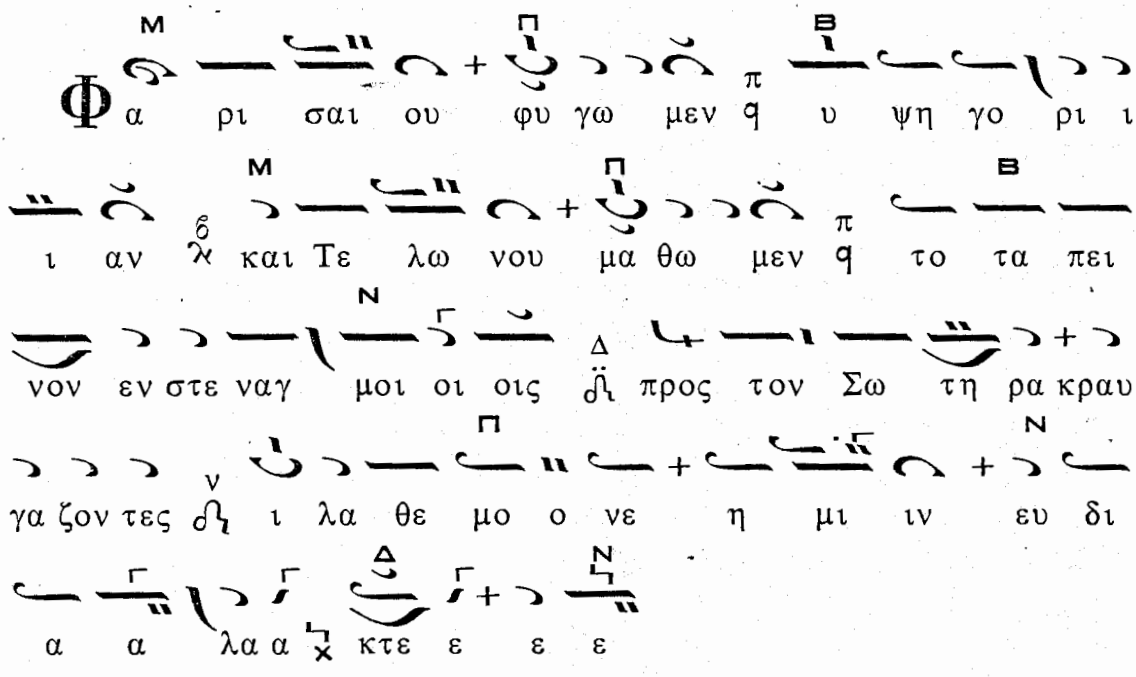

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 4 καὶ τὰ ἑξῆς 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου :

Ἦχος Πα

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τε ε θνη ε παι

νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α οι

Εις α να μαρ τη τον χω ραν και ζω η ρα αν ε

πι ι στε ε ευ θην γε ω σπο ρη η η η σα α ας

την α α μαρ τι ι ι ι αν τη δρε πα νη ε

θε ε ρι ι σα τους στα χυ ας της α με ε λει ει ει ας

και δραγ μα των ε στι ι βα α σα ΗΗ πρα ξε ων μου

τας θυ υ μω ω νι ι ας ΗΗ ας και κα τε ε ε

στρω ω σα ουχ α λω ω νι ι ι της με ε τα

νοι οι οι οι ας αλλ αι τω ω σε τον προ αι

ω νι ον γε ωρ γον η μων Θε ον τω α

νε μω της φι λε ευ σπλα αγ χνι ι ας ΗΗ α πο λικ

μι σον το α α χυ ρο ον των ε ε ε ερ γω ω ω ων

μου και σι τα αρ χη η σον τη ψυ χη μου

τη ην α α α φε ε ε ε σιν εις την ου ρα

νι ον σου συγ κλει ει ει ω ων με α πο θη η κη η ην

και σω ω ω ω σο ο ο ον με

Ο τι ε κρα ται θη το ε λε ος αυ του εφ

η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει

εις το ον αι ω ω ω ω να

Ε πι γνω μεν α δελ φοι του μυ στη ρι ι

ου την δυ υ να α μιν τον γαρ εκ της α α μα ρ

τι ι ας προς την πα τρι κη ην ε ε στι ι αν ηη

α να δρα μον τα α α σω ω τον υι υι ον ηη ο

πα να γα θος Πα τηρ προ υ παν τη η σα ας

α α σπα α α α α ζε ε ε ε ται ϥ και πα

λιν της οι κει ας δο ο ο ο ξης χα ρι ζε ται

τα γνω ρι ι σμα α τα ϥ και μυ στι κη ην τοι οις

α α νω ε πι τε ε λει ει ει ει ε ευ φρο συ υ

υ υ νην ϥ θυ ων τον μο σχον το ον σι τευ τον ϥ

ι να η μεις α ξι ως πο λι τευ σω ω με ε θα ηη

τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω πω Πα τρι ηη και τω

εν δο ξω θυ υ μα α τι τω Σω τη ρι τω ων

ψυ χω ω ω ων η η η η μων

Δόξα. Ἦχος Δι

Δ Γ Β Μ Γ
ε Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι ω Δ και

Β Μ Δ
Α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Β Μ Γ
Ω ω πο ο σω ω ων α γα θων Δ ο α α

Β Δ
θλι ι ι ι ος ε μα αυ το ον ε στε ε ε

Δ
ρη η σα Δ ω ποι ας βα α σι ι ι λει ει ει

Δ Ν
ει ει α ας Δ ε ξε ε πε ε σα α ο τα λαι

Δ
αι πω ω ρο ος ε ε γω ω Δ τον πλου ου ου τον η

Β
να λω σα α α α α ον περ ε ε ε ε ε λα α

Μ Ν
α α βον Δ την εν το λην πα α ρε ε ε ε

Δ
ε ε βη η ην οι οι οι οι οι οι οι οι μοι οι

Μ Δ Μ Δ
οι Δ τα α λαι αι να ψυ υ χη υ η η τω πυ

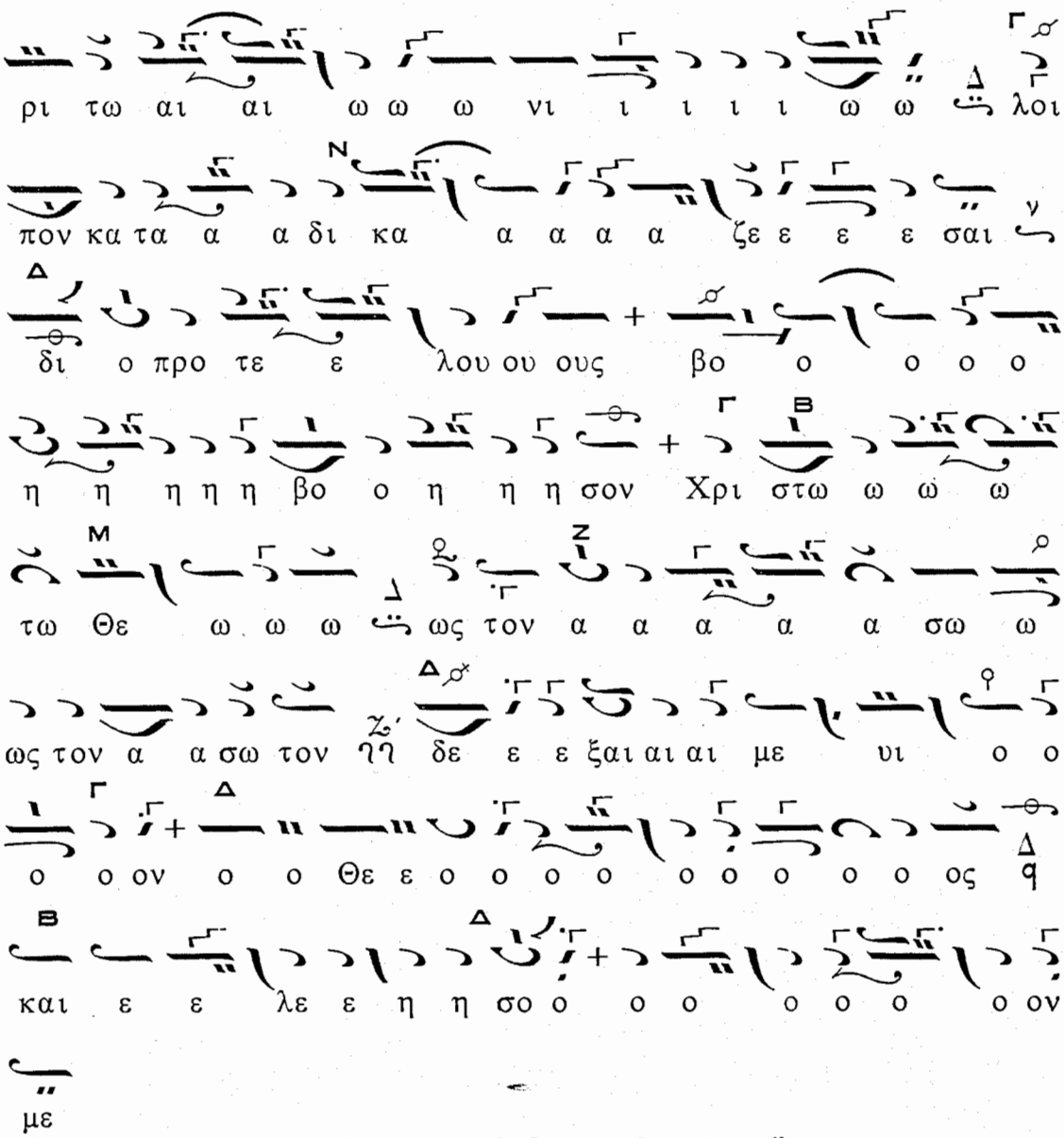

Καὶ νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Μετὰ τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ

Δόξα. Ἦχος λ̀ π̀ ⲥ̀ Πα

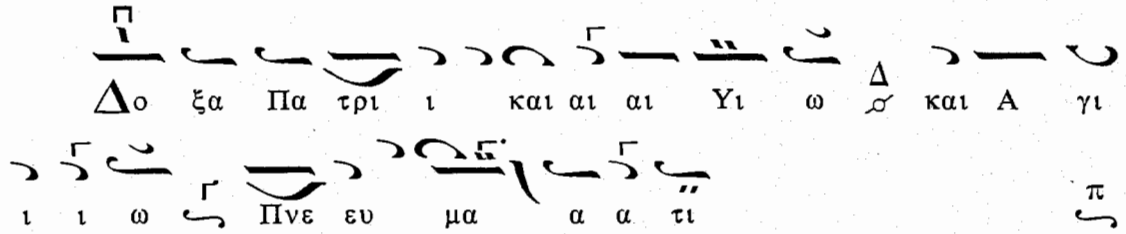

Τ ης πα τρι κη η η η ης δω ρε ας δι α

σκορ πι ι σα α α ας τον πλου ου ου ου τον α

λο ο ο ο ο γοι οις συ νε βο σκο ο ο ο ο

ο ο μην ο τα α α α α λα ας κτη η η η η

η η η νε ε σι και της αυ τω ων ο ρε

γο ο με ε ε νος τρο φη η ης ε λι ι μω

ω ωτ τον μη η η η χορ τα ζο ο ο ο ο ο ο

με νος αλλ υ πο στρε ε ψας προς τον ε

ευ σπλα α αγ χνο ο ο ον Πα τε ε ε ε ρα

κρα αυ γα α α α α ζω συν δα α α α α α

κρυ υ υ σι δε ε ε ε ε ε ε ε ξαι αι με

ω ως μι ι ι σθι ι ο ον ΗΗ προ πι ι ι ι ι

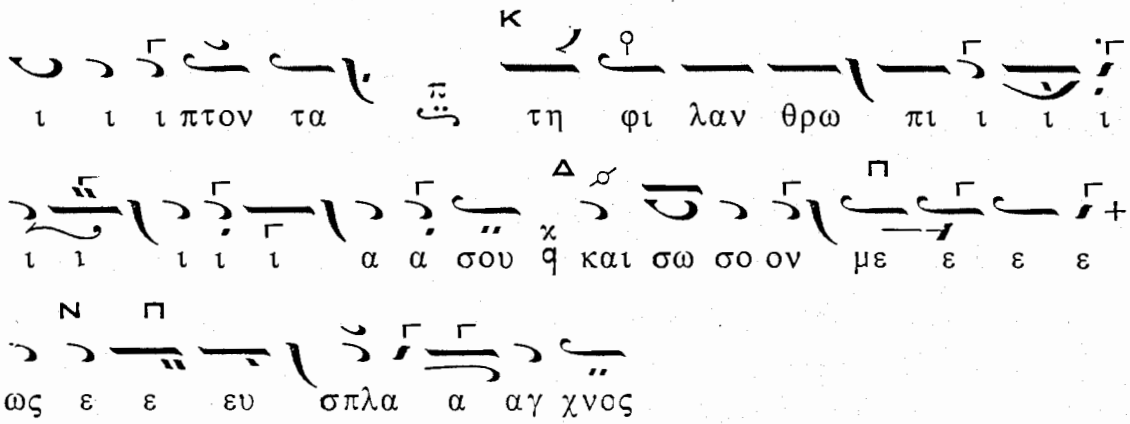

Καὶ νῦν: «Ὁ ποιητής καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε»

Καταβασίαι σύντομοι

Ἦχος Πα

ΩΔΗ Α΄

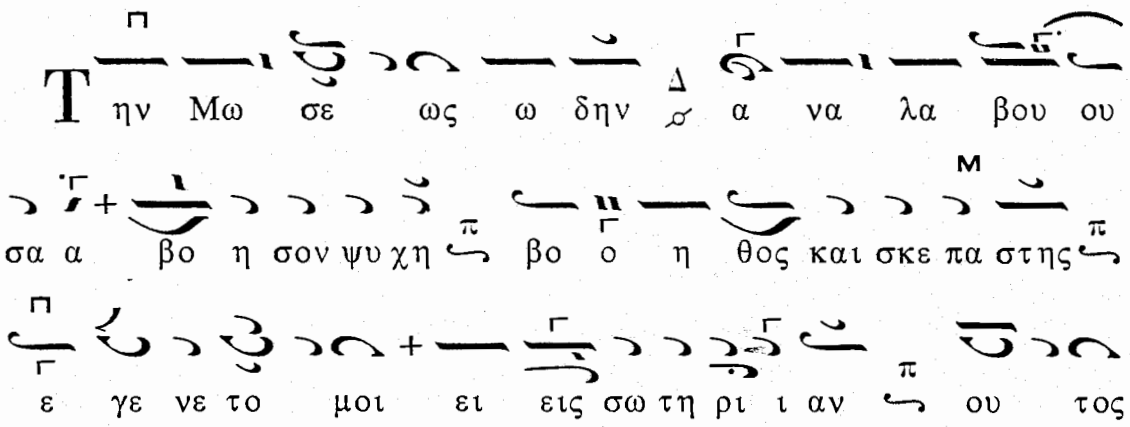

ΩΔΗ Γ΄

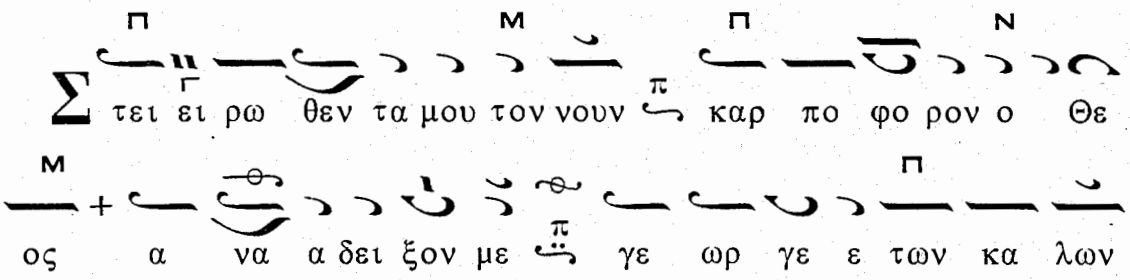

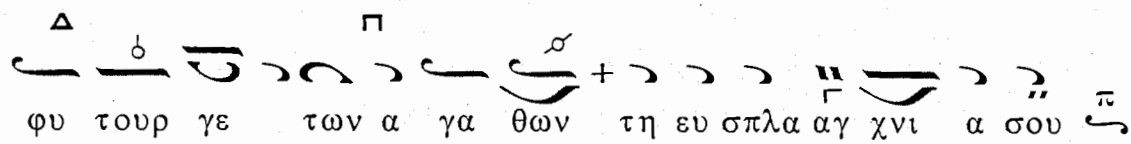
φυ τουρ γε των α γα θων τη ευ σπλα αγ χνι α σου

ΩΔΗ Δ΄

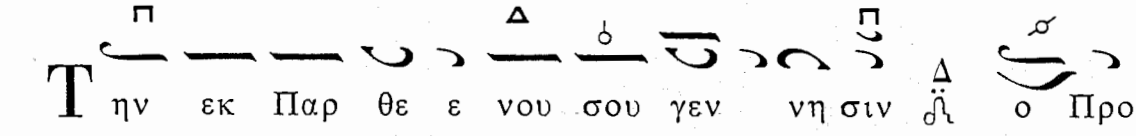
Την εκ Παρ θε ε νου σου γεν νη σιν ο Προ

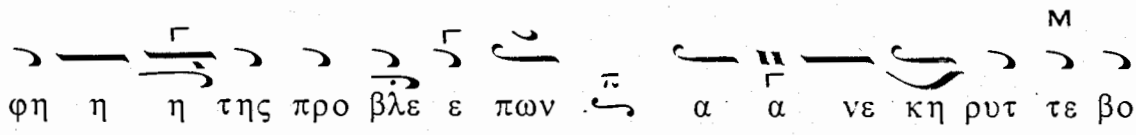
φη η η της προ βλε ε πων α α νε κη ρυτ τε βο

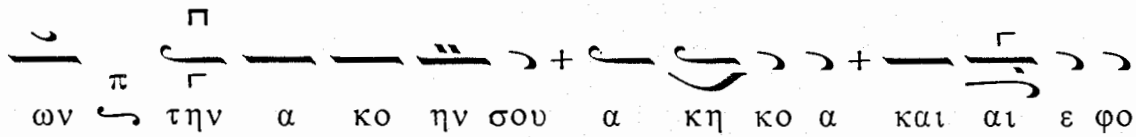
ων την α κο ην σου α κη κο α και αι ε φο

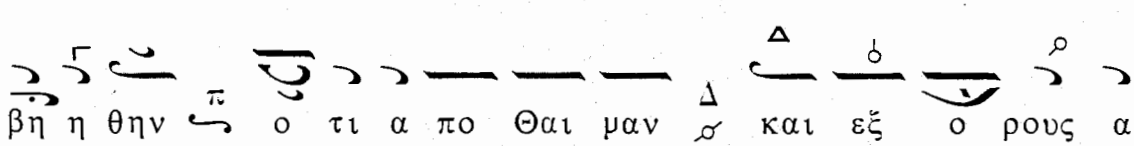
βη η θην ο τι α πο Θαι μαν και εξ ο ρους α

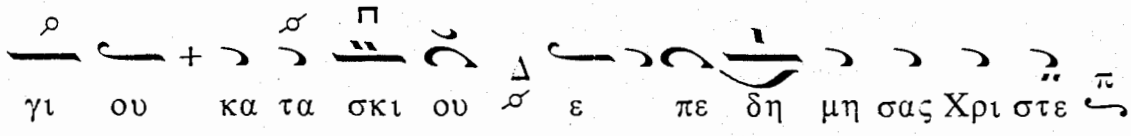
γι ου κα τα σκι ου ε πε δη μη σας Χρι στε

ΩΔΗ Ε΄

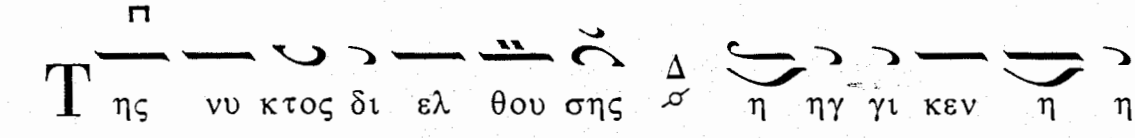
Της νυ κτος δι ελ θου σης η ηγ γι κεν η η

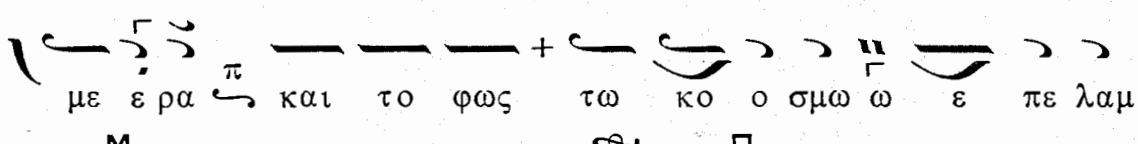
με ε ρα και το φως τω κο ο σμω ω ε πε λαμ

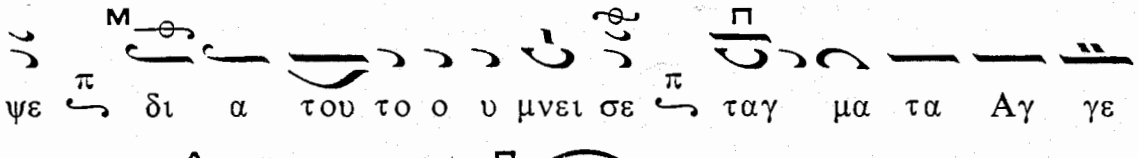
ψε δι α του το ο υ μνει σε ταγ μα τα Αγ γε

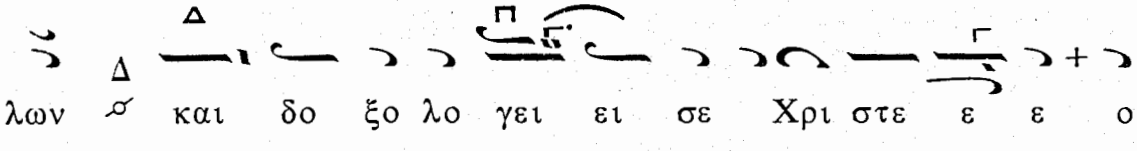
λων και δο ξο λο γει ει σε Χρι στε ε ε ο

Θε ος

ΩΔΗ ΣΤ΄

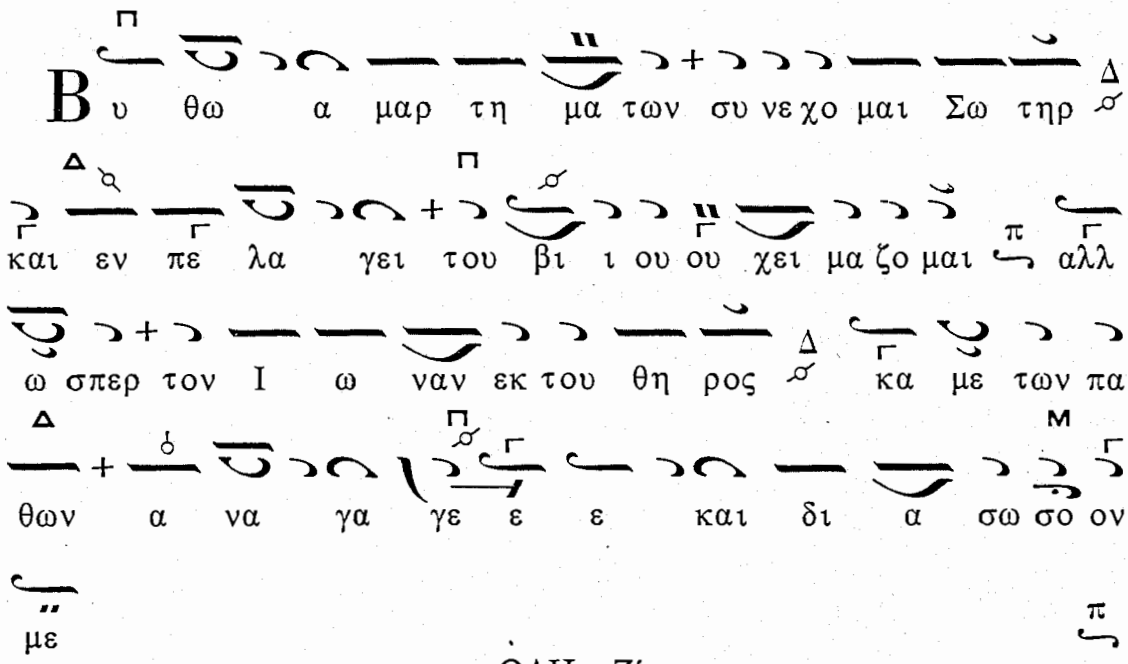
Βυ θω α μαρ τη μα των συ νε χο μαι Σω τηρ
και εν πε λα γει του βι ι ου ου χει μα ζο μαι αλλ
ω σπερ τον Ι ω ναν εκ του θη ρος κα με των πα
θων α να γα γε ε ε και δι α σω σο ον
με

ΩΔΗ Ζ΄

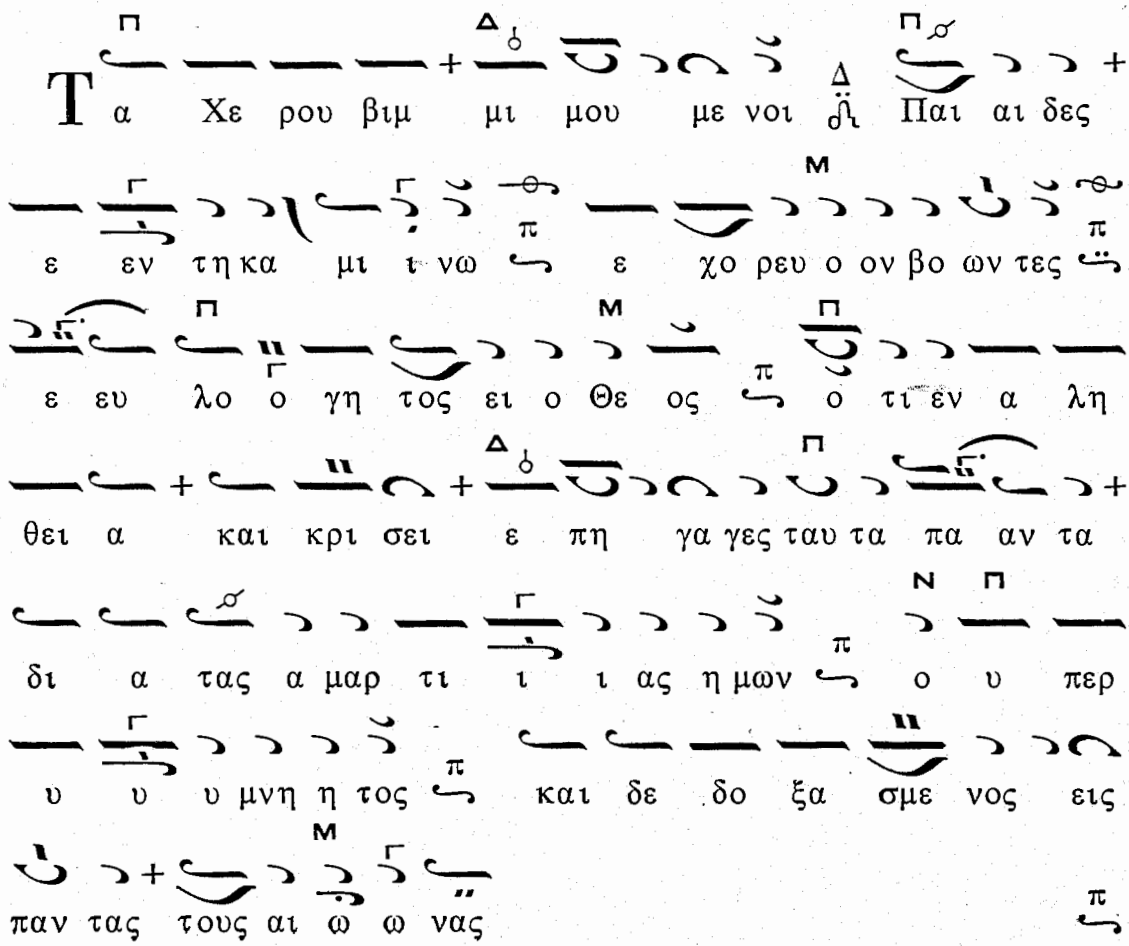
Τα Χε ρου βιμ μι μου με νοι Παι αι δες
ε εν τη κα μι ι νω ε χο ρευ ο ον βο ων τες
ε ευ λο ο γη τος ει ο Θε ος ο τι εν α λη
θει α και κρι σει ε πη γα γες ταυ τα πα αν τα
δι α τας α μαρ τι ι ι ας η μων ο υ περ
υ υ υ μνη η τος και δε δο ξα σμε νος εις
παν τας τους αι ω ω νας

ΩΔΗ Η΄

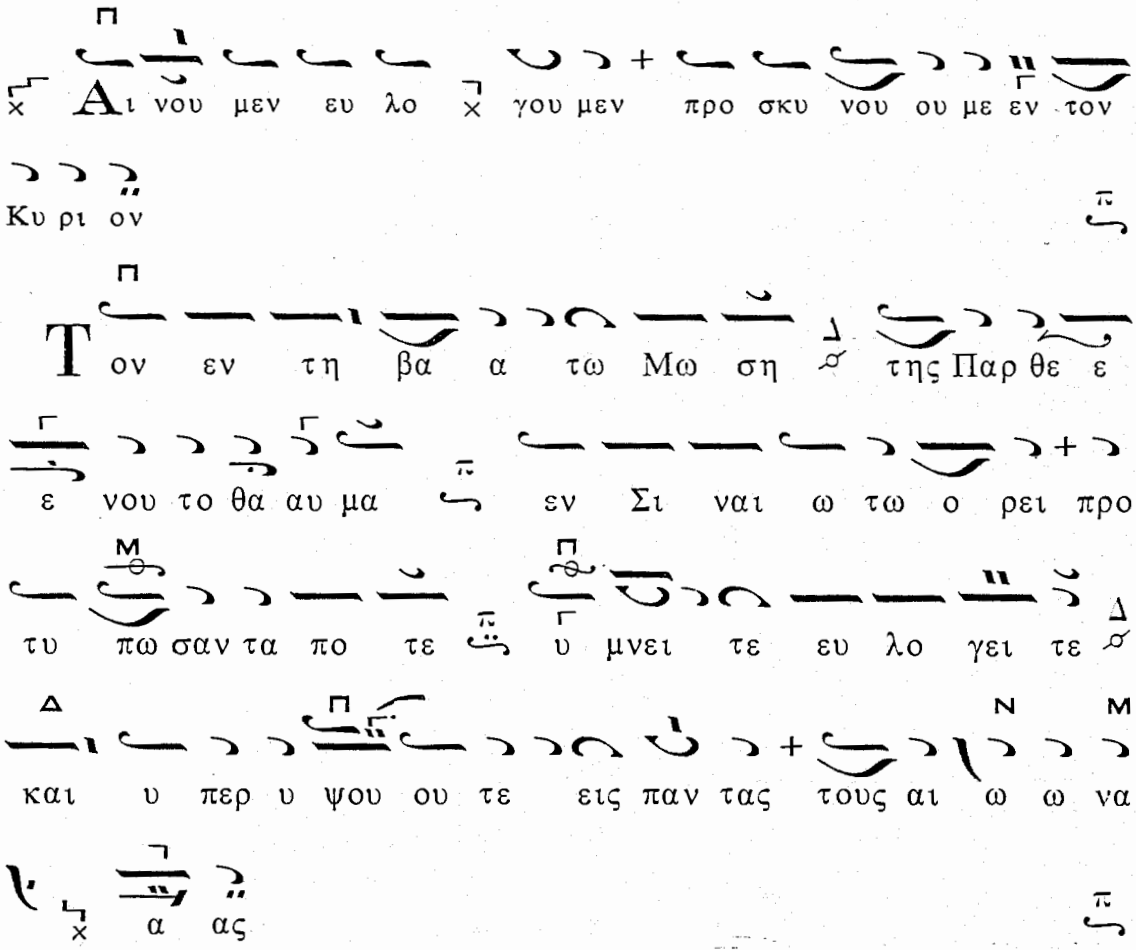

Ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ΩΔΗ Θ΄

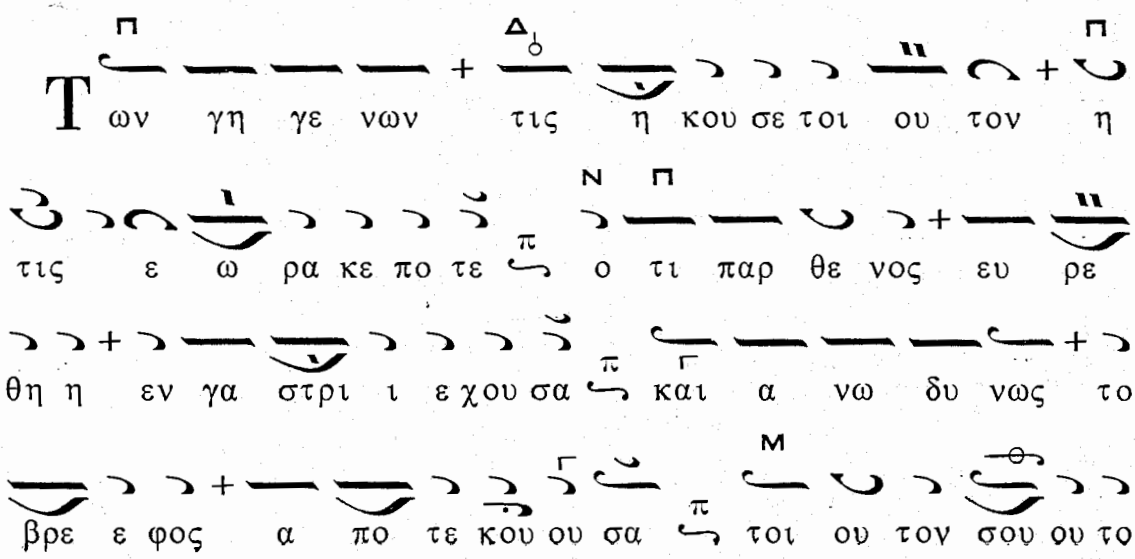

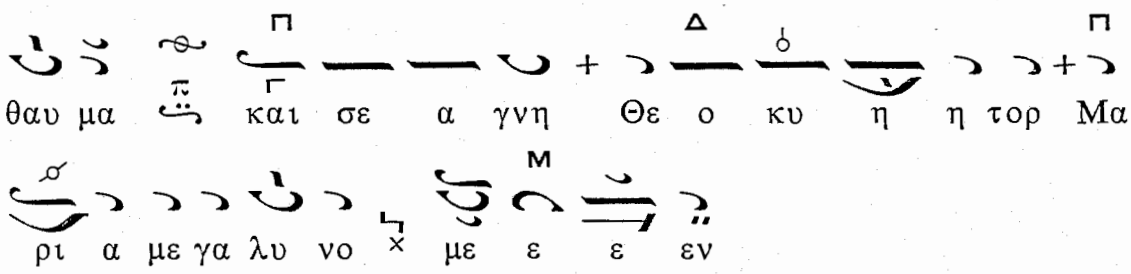

Καταβασίαι ἀργαί

Ἦχος Πα

ΩΔΗ Α΄

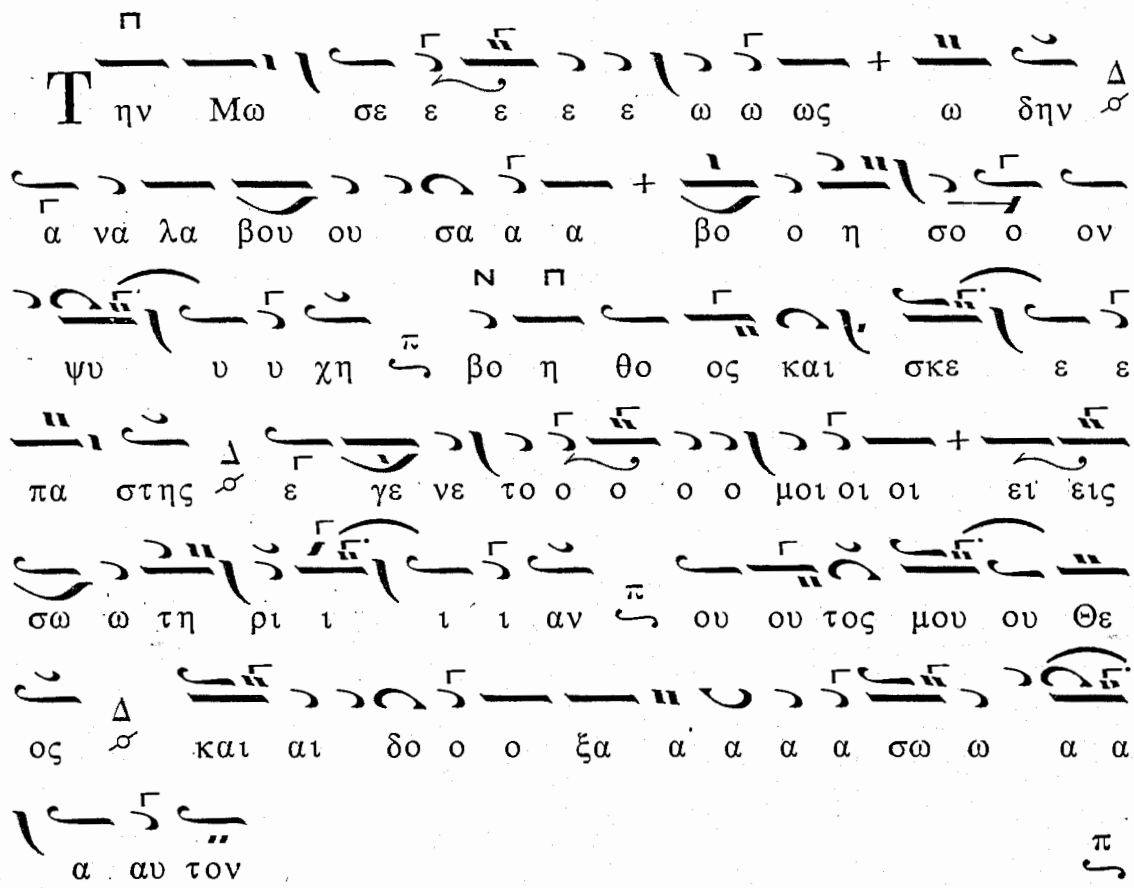

ΩΔΗ Γ΄

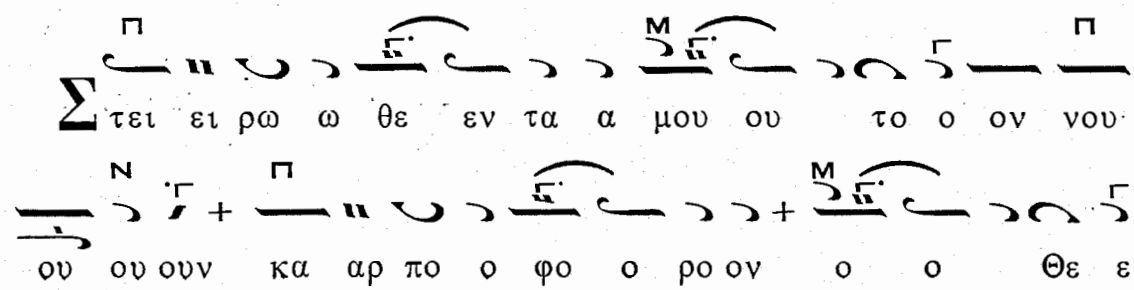

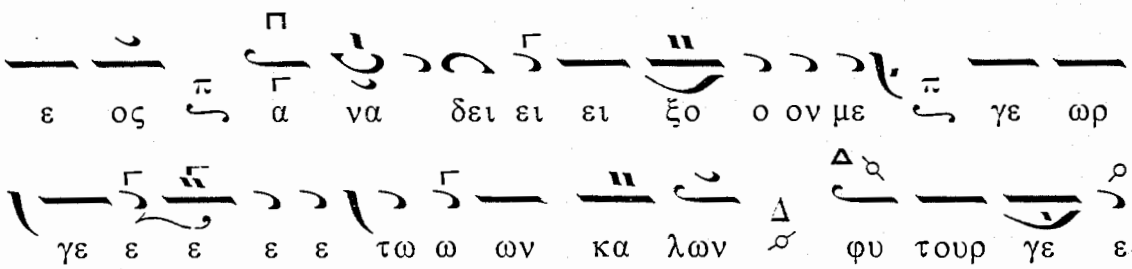
ε ος α να δει ει ει ξο ο ον με γε ωρ

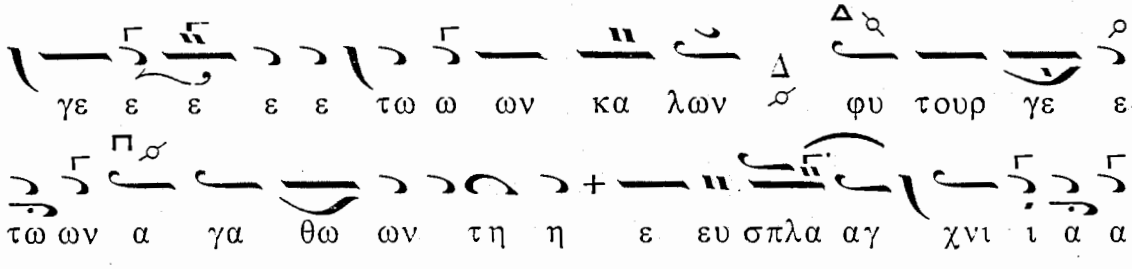
γε ε ε ε ε τω ω ων κα λων φυ τουρ γε ε

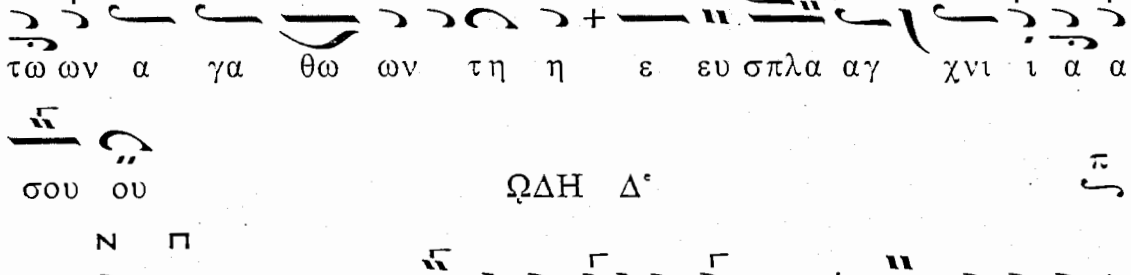
τω ων α γα θω ων τη η ε ευ σπλα αγ χνι ι α α

σου ου

ΩΔΗ Δ'

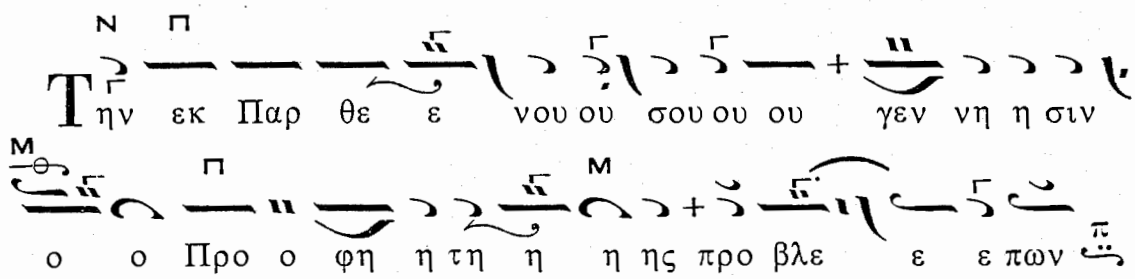
Τ ην εκ Παρ θε ε νου ου σου ου ου γεν νη η σιν

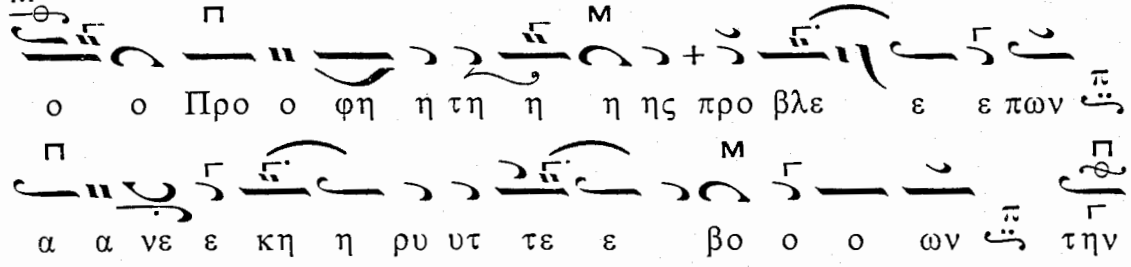
ο ο Προ ο φη η τη η η ης προ βλε ε ε πων

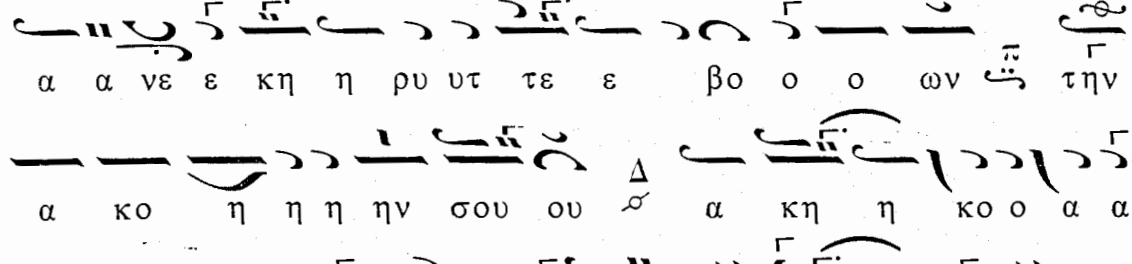
α α νε ε κη η ρυ υτ τε ε βο ο ο ων την

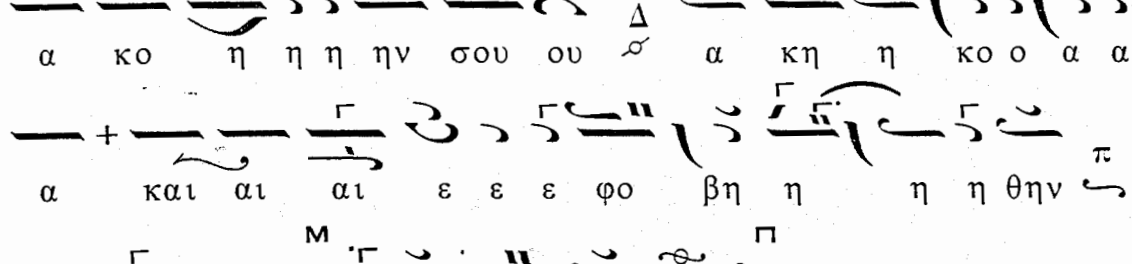
α κο η η η ην σου ου α κη η κο ο α α

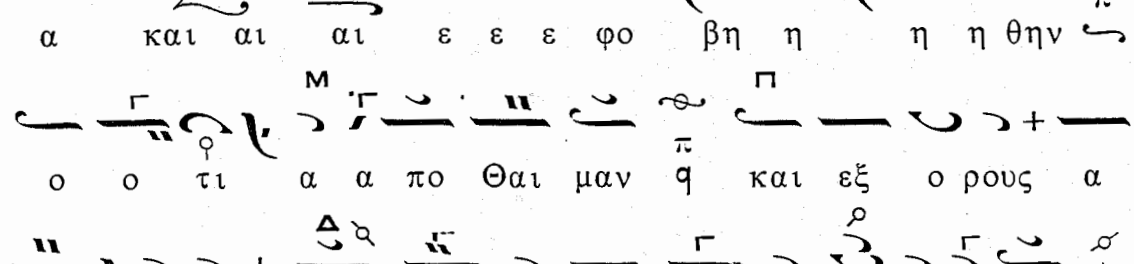
α και αι αι ε ε ε φο βη η η η θην

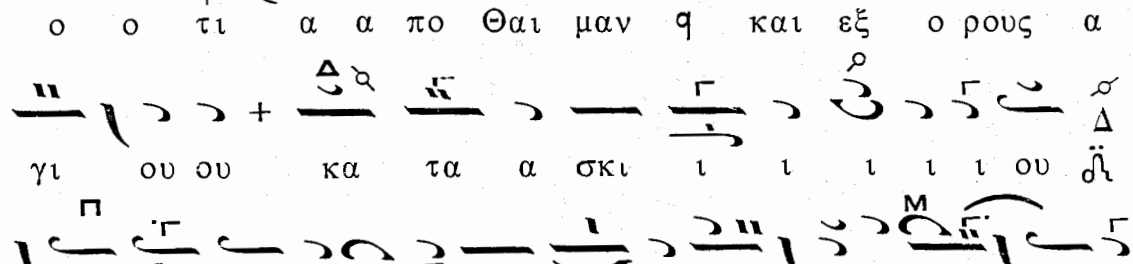
ο ο τι α α πο Θαι μαν και εξ ο ρους α

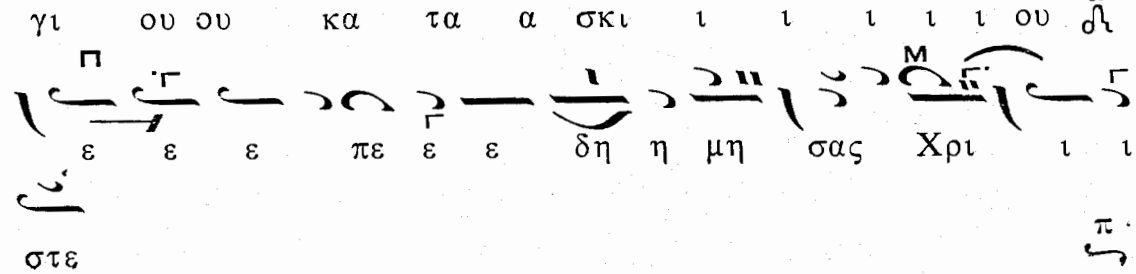
γι ου ου κα τα α σκι ι ι ι ι ι ου

ε ε ε πε ε ε δη η μη σας Χρι ι ι

στε

ΩΔΗ Ε΄

Της νυ κτος δι ι ι ι ελ θου ου ου σης

η η η η ηγ γι ι ι κε εν η η η με ε

ε ε ρα και το φως τω κο ο ο ο σμω ω ε ε

πε ε λα αμ ψε ε δι α του ου το ο ο ο υ

μνει ει ει σαι τα αγ μα τα Αγ γε ε ε ε

λω ων και αι δο ο ξο λο ο γει ει ει ει ει σε

ε Χρι ι ι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος

ΩΔΗ ΣΤ΄

Βυ θω ω α μα α αρ τη μα α α α των

συ νε ε χο μαι αι Σω τηρ και εν πε λα α

γει του βι ι ι ου ου χει ει μα α ζο ο μαι αι

α αλλ ω ω σπερ το ο ο ον Ι ι ω ω να αν

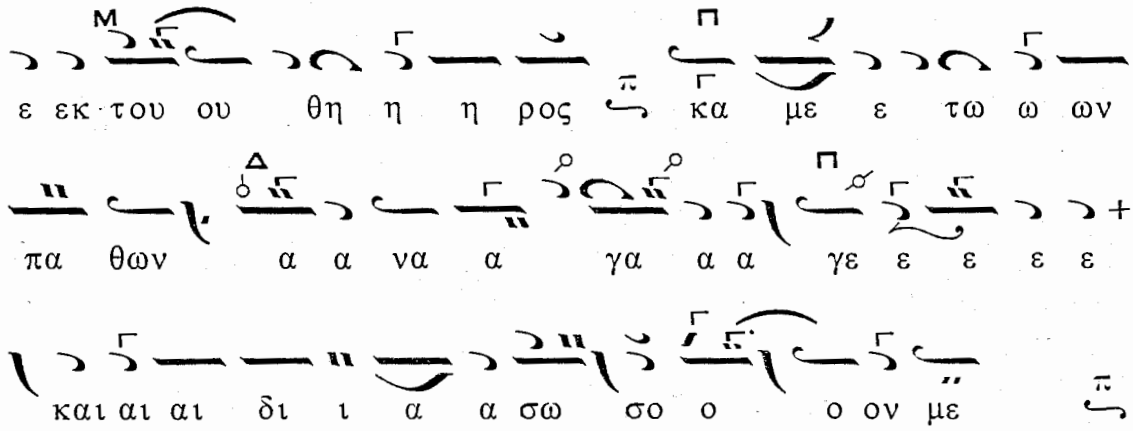
ε εκ του ου θη η η ρος κα με ε τω ω ων
πα θων α α να α γα α α γε ε ε ε ε
και αι αι δι ι α α σω σο ο ο ον με

ΩΔΗ Ζ΄

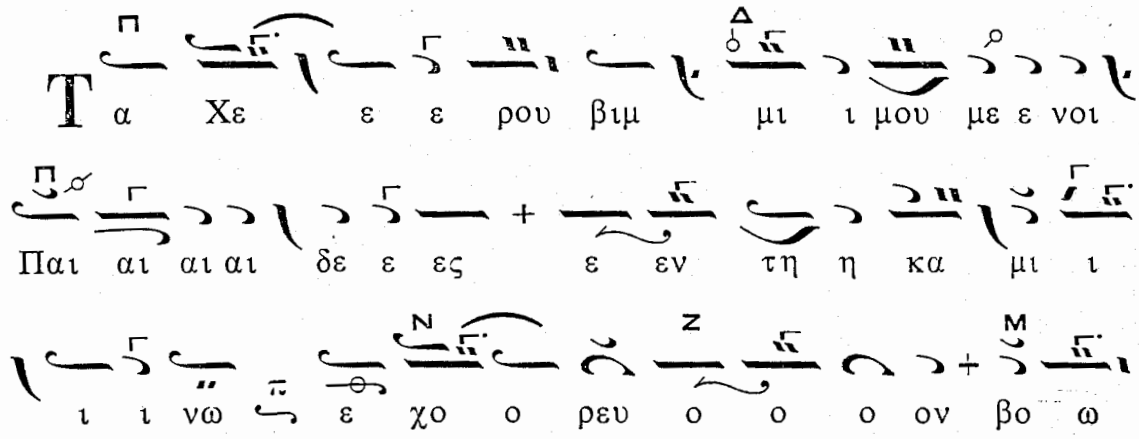
Τα Χε ε ε ρου βιμ μι ι μου με ε νοι
Παι αι αι αι δε ε ες ε εν τη η κα μι ι
ι ι νω ε χο ο ρευ ο ο ο ον βο ω
ω ων τες ε ε ε ευ λο ο γη η το ος
ει ει ο ο Θε ε ε ος ο ο τι εν α λη
θει ει α α α α και κρι ι ι σει ε πη η
γα γες ταυ τα α πα α αν τα α δι α τας α α
μα αρ τι ι ι ι ι α ας η η η μων ο υ πε

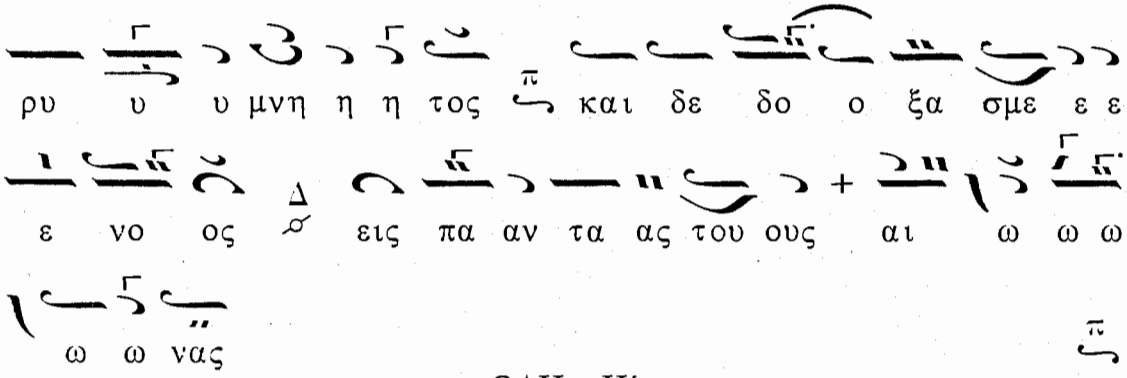

ΩΔΗ Η΄

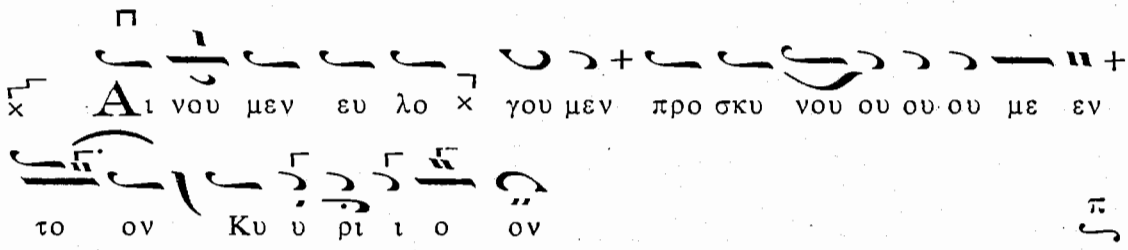

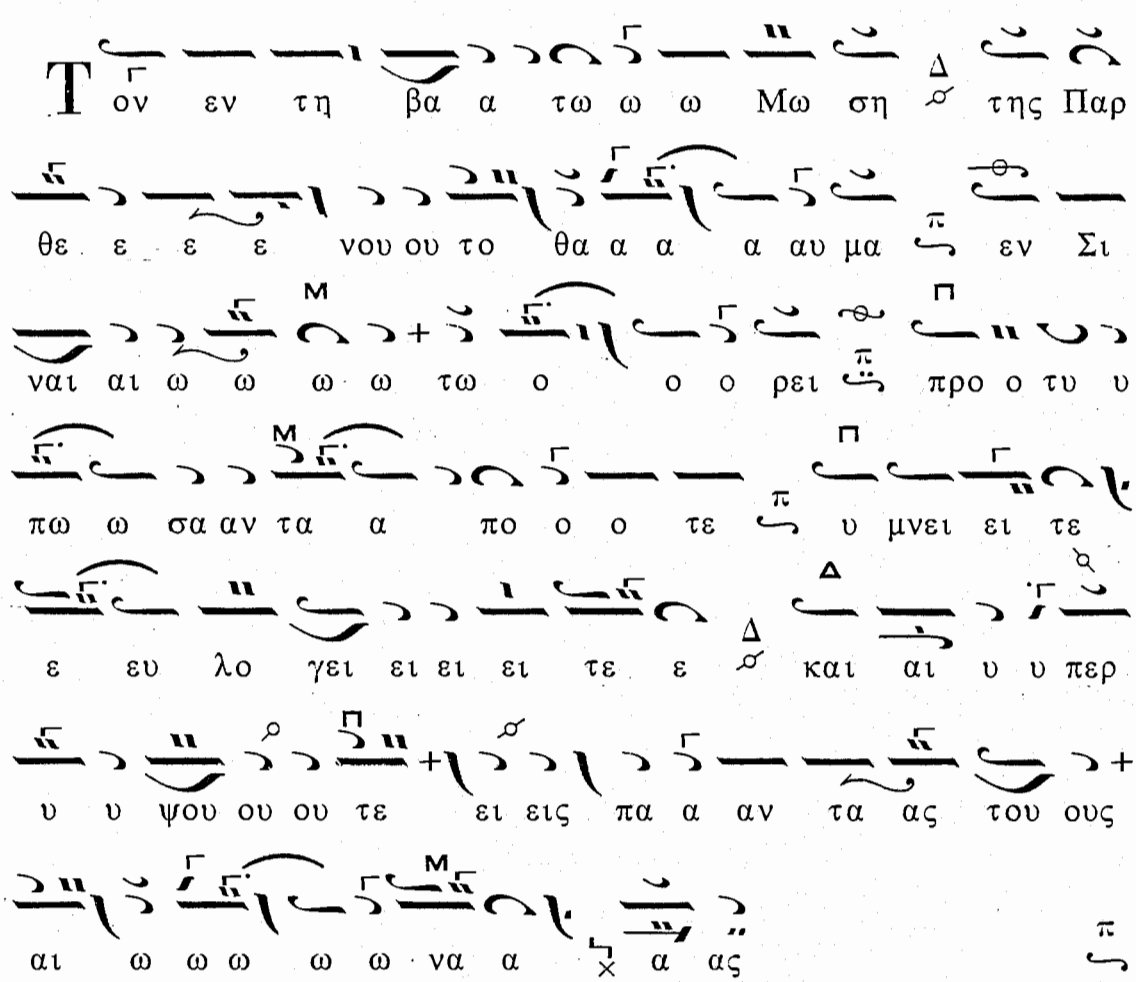

Ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ΩΔΗ Θ'.

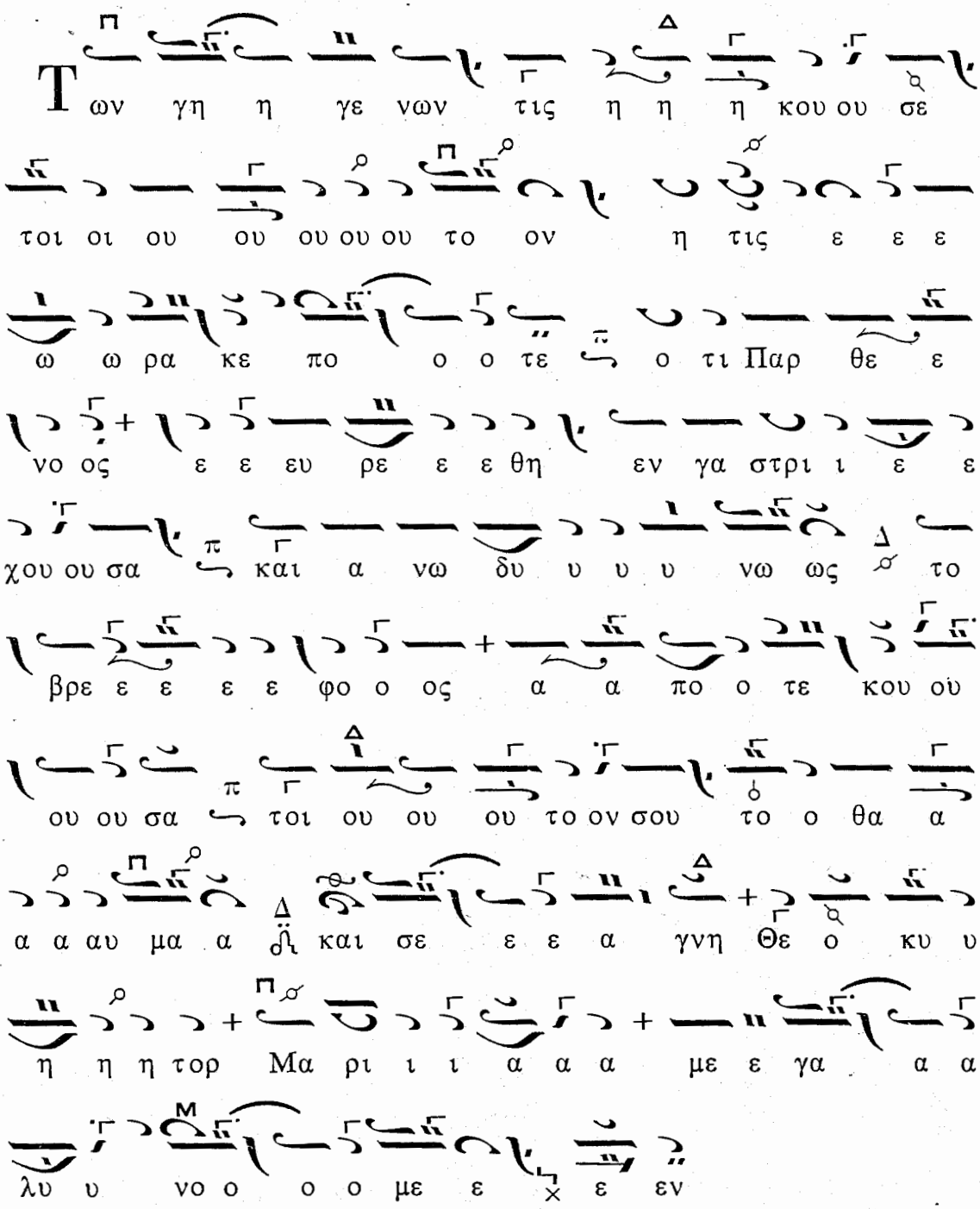

Ἐξαποστειλάρια.

Ἀναστάσιμον καὶ τὸ τοῦ Τριῳδίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα 3 καὶ τὰ ἑξῆς 3 τοῦ Τριῳδίου

Ἦχος Δι

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι νει
τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα πνο
η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ ρι ον

Την του Α σω ω ω του ου φω ω νην προ σφε ε
ρω σοι Κυ υ υ ρι ε η μα αρ τον ε νω πι ον των
οφ θαλ μω ων σου ου α γα θε ε σκο ορ πι ι
ι ι σα τον πλου τον τω ω ω ων χα ρι σμα α α
τω ω ω ων σου αλ λα δε ξαι με με τα α α α
νο ου ουν τα Σω τη ηρ και αι σω ω ω σο ο
ο ον με

Ἦχος Πα

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη

καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ μα

α σι α α α α σου

Ω ς ο α σω ω τος υι ος η η η ηλ θο ον

κα γω ω Οι κτι ι ι ιρ μον ο τον βι ον ο λον

δα πα νη η η σας εν τη α πο ο δη η μι ι

ι ι α ε σκορ πι σα α α το ον πλου ου ου τον

ο ο ο ον δε ε δω κα ας μοι Πα α α α τερ

δε ε ξαι αι με με τα νο ου ουν τα α ο Θε

ος και ε λε ε ε ε η η σο ο ο ον με

Ἦχος

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ Σου μη ε πι λα θη τω ων πε ε νη η

των σου ου εις τε ε ε ε λος

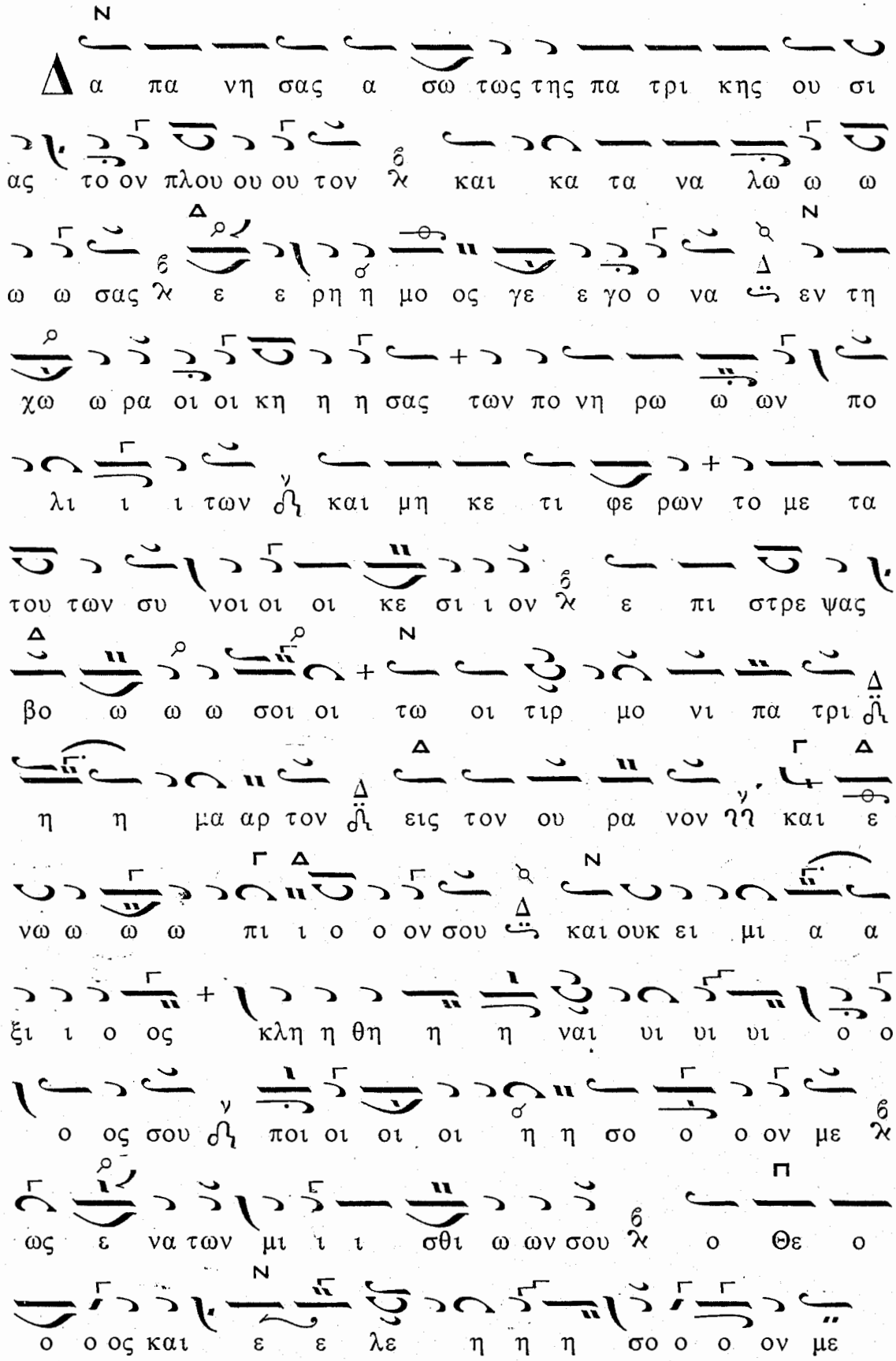

Δα πα νη σας α σω τως της πα τρι κης ου σι
ας το ον πλου ου ου τον ϡ και κα τα να λω ω ω
ω ω σας ϡ ε ε ρη η μο ος γε ε γο ο να ϡ εν τη
χω ω ρα οι οι κη η η σας των πο νη ρω ω ων πο
λι ι ι των ϡ και μη κε τι φε ρων το με τα
του των συ νοι οι οι κε σι ι ον ϡ ε πι στρε ψας
βο ω ω ω σοι οι τω οι τιρ μο νι πα τρι ϡ
η η μα αρ τον ϡ εις τον ου ρα νον ϡ και ε
νω ω ω ω πι ι ο ο ον σου ϡ και ουκ ει μι α α
ξι ι ο ος κλη η θη η η ναι υι υι υι ο ο
ο ος σου ϡ ποι οι οι οι η η σο ο ο ον με ϡ
ως ε να των μι ι ι σθι ω ων σου ϡ ο Θε ο
ο ο ος και ε ε λε η η η σο ο ο ον με

Δόξα τῶν Αἰνῶν

Ἦχος λ̀ πλ̀ Πα

Μ Π
ϊε ε + Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι

και αι αι + Υι ω και Α γι ι ι ω Πνε ε ευ

μα α α τι

Π α α τε ε ε ερ α α γα α θε

ε μα κρυν θην α α α πο ο ο σου μη

η η εγ κα α α τα λι ι ι ι ι ι πη η

η ης μὲ ὀϊ μη δε ε α α α χρει ει ει ει ον

δει ει ει ει ξης της βα α α σι λει ὲι ει ει ει

α α α α α σου ο εχ θρος ο παμ πο νη η

ρος ε γυ υ υ υ μνω σε ε ε ε με και η η

η η η η ρε μου ου ου τον πλου ου ου ου ου ου

Μ Π Ν Π
τον της ψυ χη η η η η ης τα χα α α ρι ι

σμα α α α α α α τα α σω ω τως δι ε ε

σκο ο ο ο ορ πι ι ι σα α α α να α στα

α ας ουν ε πι ι στρε ε ε ψας προς σε ε

ε ε ε ε ε εκ βο ω ποι η σο ο ο ο ον

με ε ε ε ως ε να α τω ω ων μι σθι ι ι ι ι

ω ω ω ω ων σου ο δι ε με ε εν Σταυ

ρω τας α χραν τους σου χει ρα α α ας α α

α πλω ω ω ω ω σα ας ι ι να του δει νου θη

ρο ο ο ο ος α φαρ πα α α α α α ση η ης

με και τη ην πρω ω την κα τα στο λην

ε ε ε πε ε ε ε εν δυ υ υ υ υ υ υ ση ης

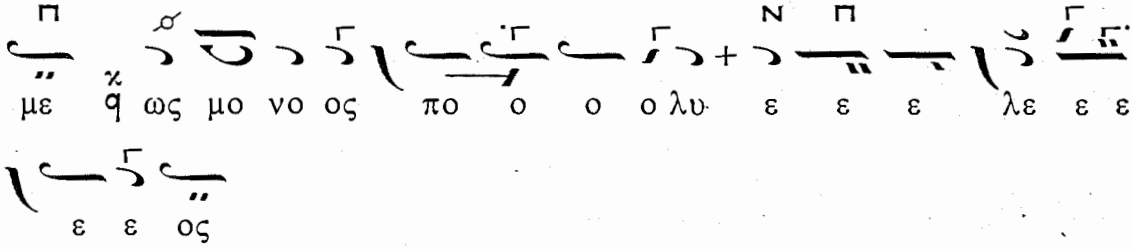

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη

Δοξολογία—Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου

Κοντάκιον

Ἦχος Γα

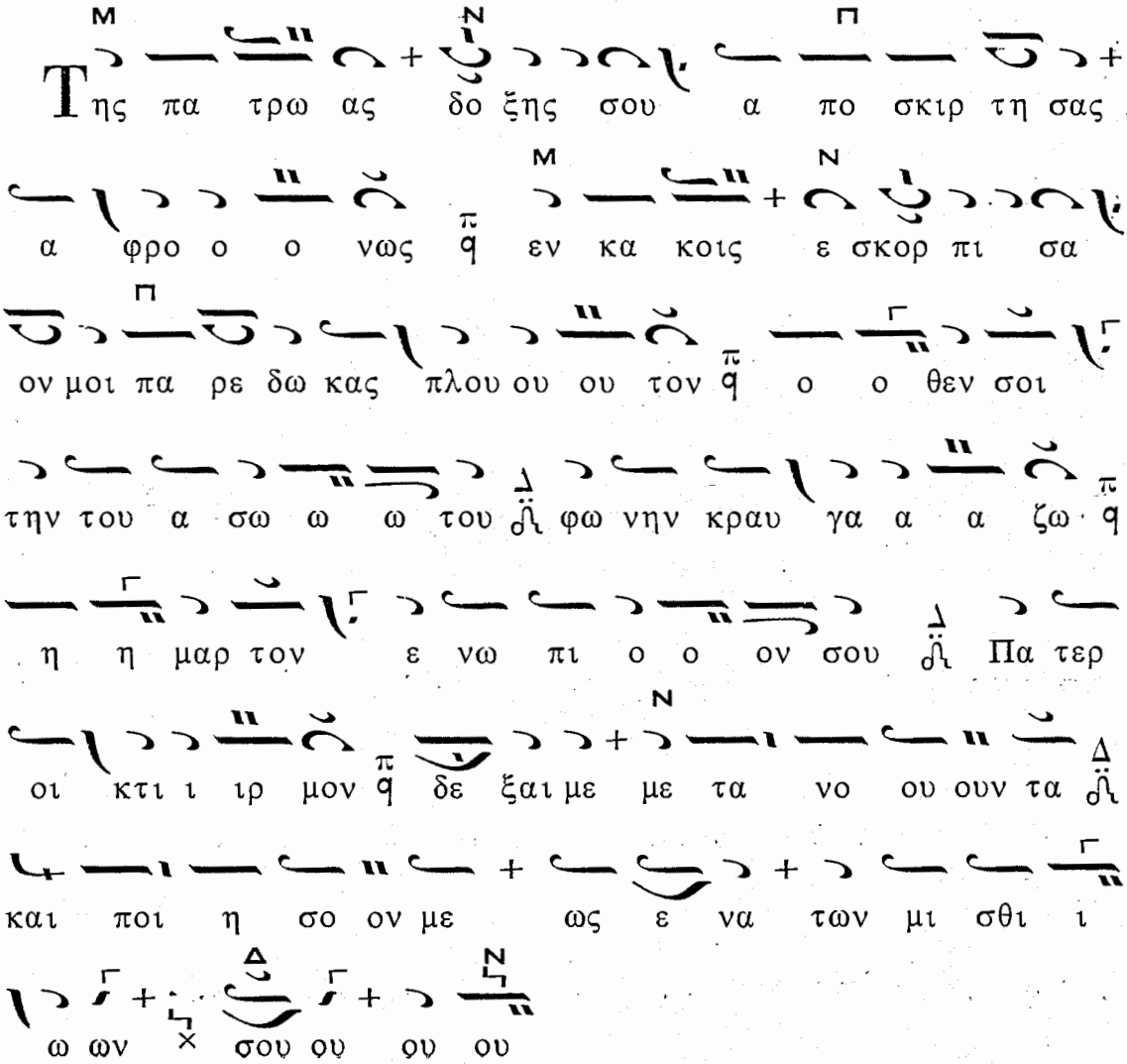

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 3 καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ ἑξῆς 3 προσόμοια «Ὅλην ἀποθέμενοι»

Ἦχος λ Δι

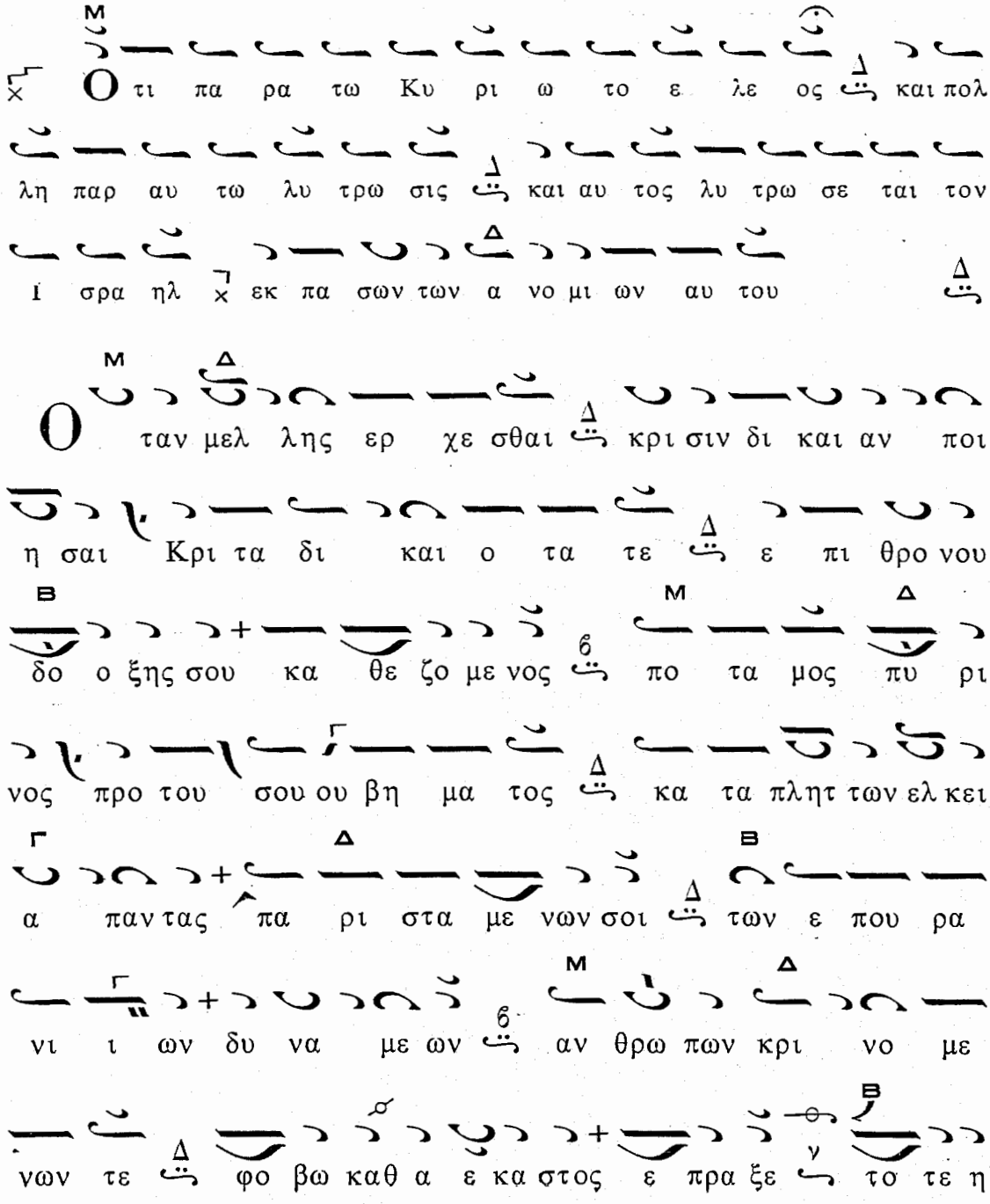

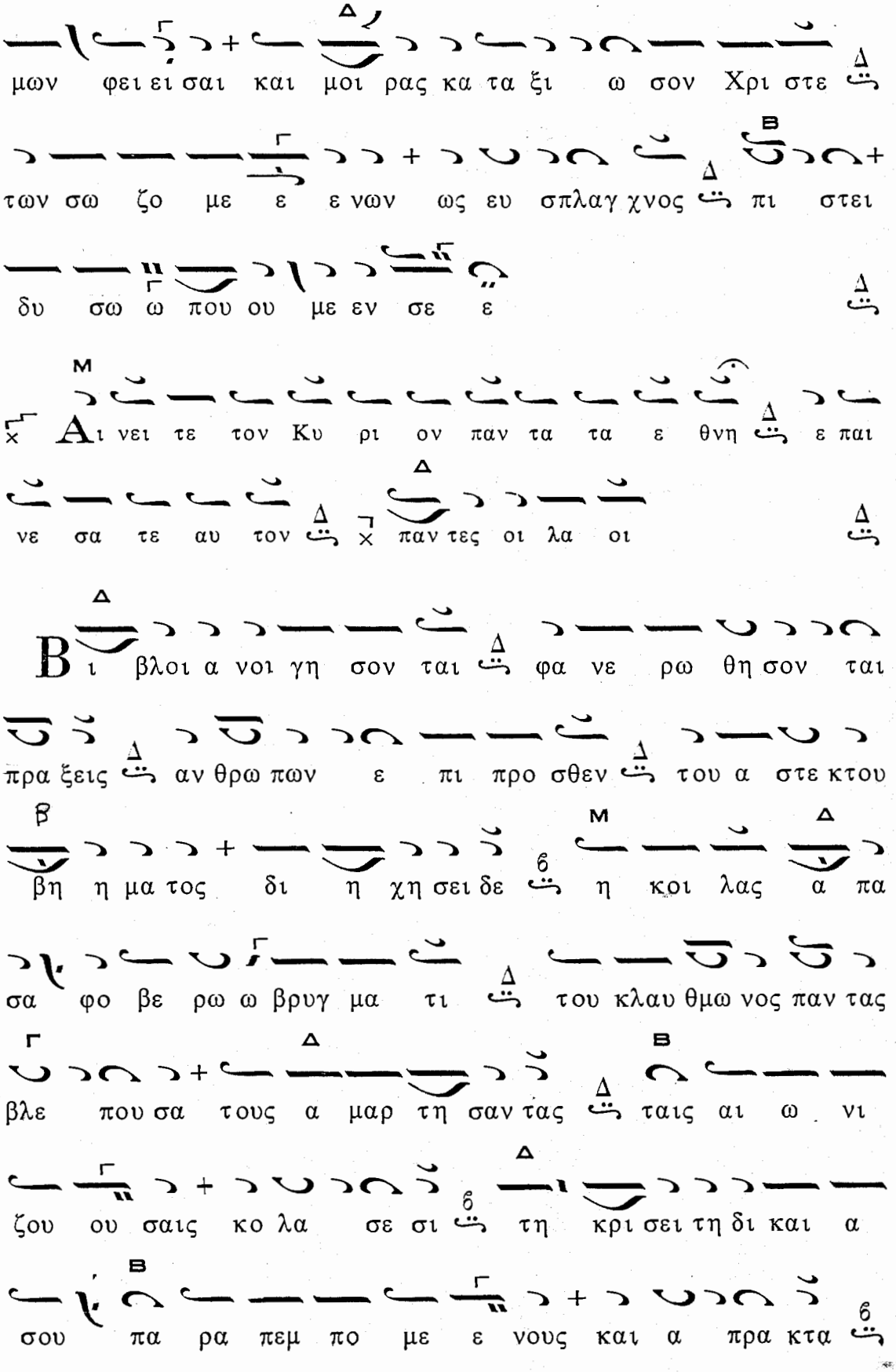
μων φει ει σαι και μοι ρας κα τα ξι ω σον Χρι στε
των σω ζο με ε ε νων ως ευ σπλαγ χνος πι στει
δυ σω ω που ου με εν σε ε
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι
νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Βι βλοι α νοι γη σον ται φα νε ρω θη σον ται
πρα ξεις αν θρω πων ε πι προ σθεν του α στε κτου
βη η μα τος δι η χη σει δε η κοι λας α πα
σα φο βε ρω ω βρυγ μα τι του κλαυ θμω νος παν τας
βλε που σα τους α μαρ τη σαν τας ταις αι ω νι
ζου ου σαις κο λα σε σι τη κρι σει τη δι και α
σου πα ρα πεμ πο με ε νους και α πρα κτα

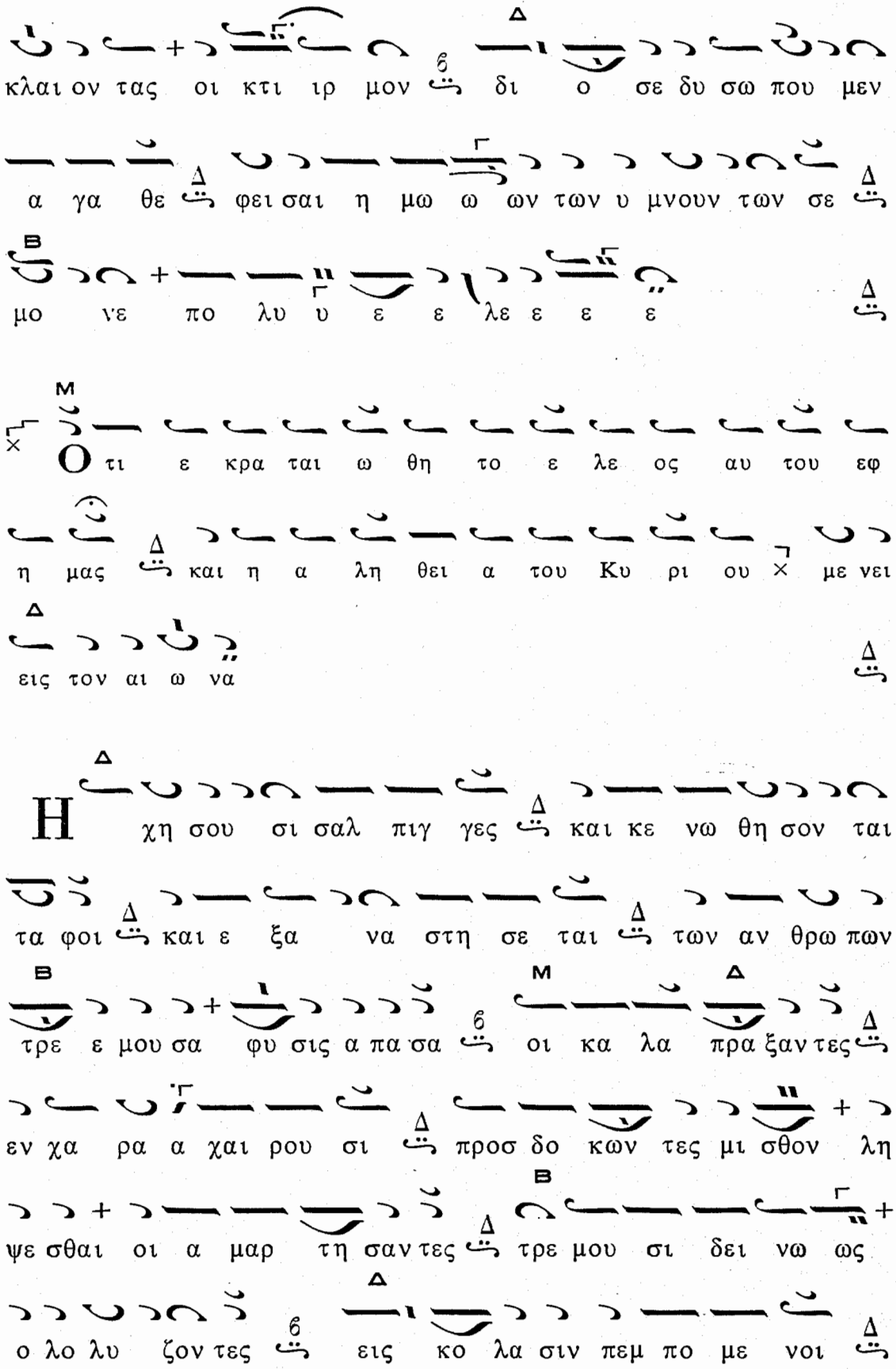
κλαι ον τας οι κτι ιρ μον δι ο σε δυ σω που μεν
α γα θε φει σαι η μω ω ων των υ μνουν των σε
μο νε πο λυ υ ε ε λε ε ε ε
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ
η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει
εις τον αι ω να
Η χη σου σι σαλ πιγ γες και κε νω θη σον ται
τα φοι και ε ξα να στη σε ται των αν θρω πων
τρε ε μου σα φυ σις α πα σα οι κα λα πρα ξαν τες
εν χα ρα α χαι ρου σι προσ δο κων τες μι σθον λη
ψε σθαι οι α μαρ τη σαν τες τρε μου σι δει νω ως
ο λο λυ ζον τες εις κο λα σιν πεμ πο με νοι

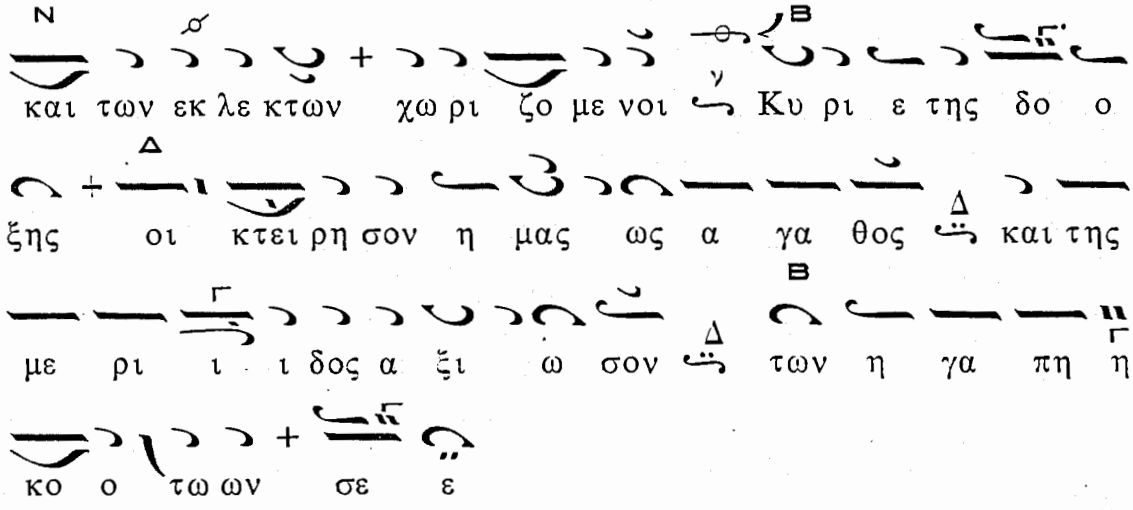

Δόξα. Ἦχος λ ἡ Νη

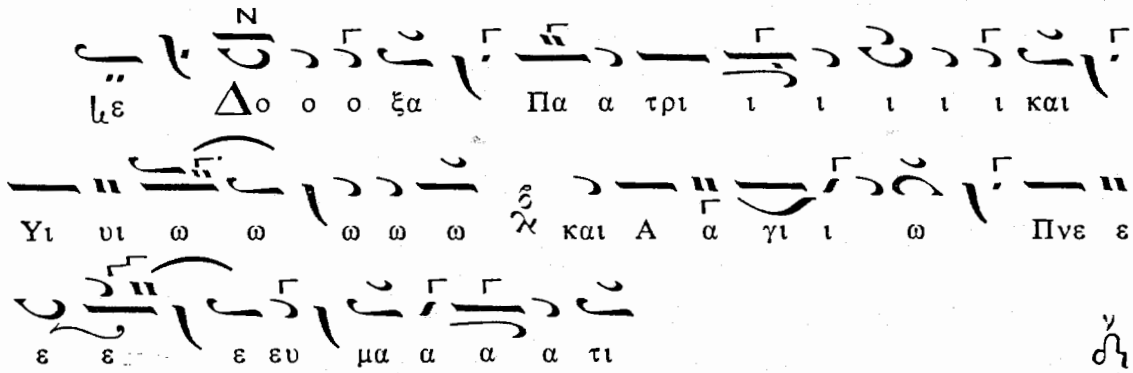

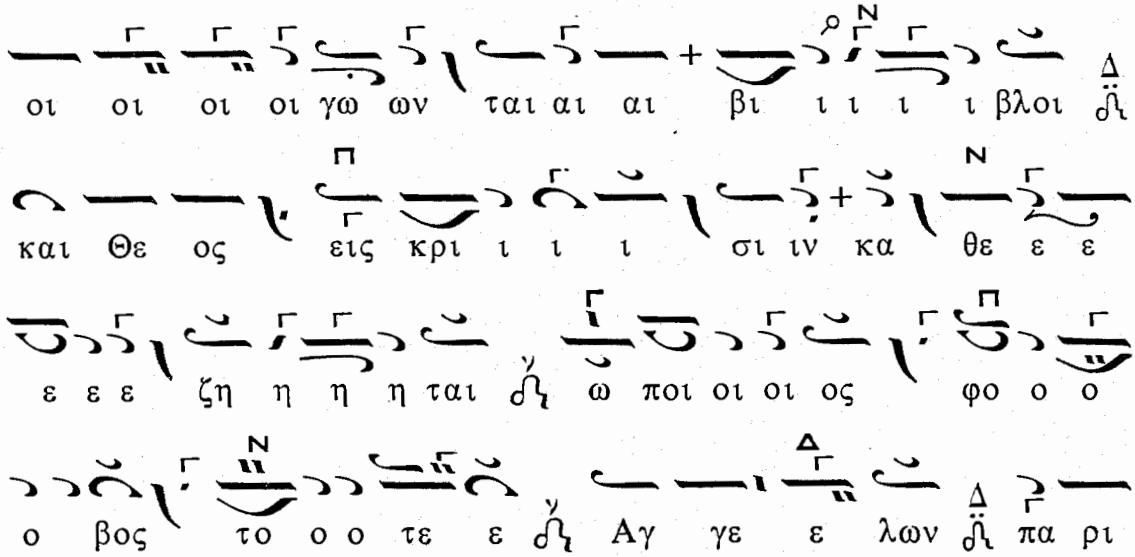

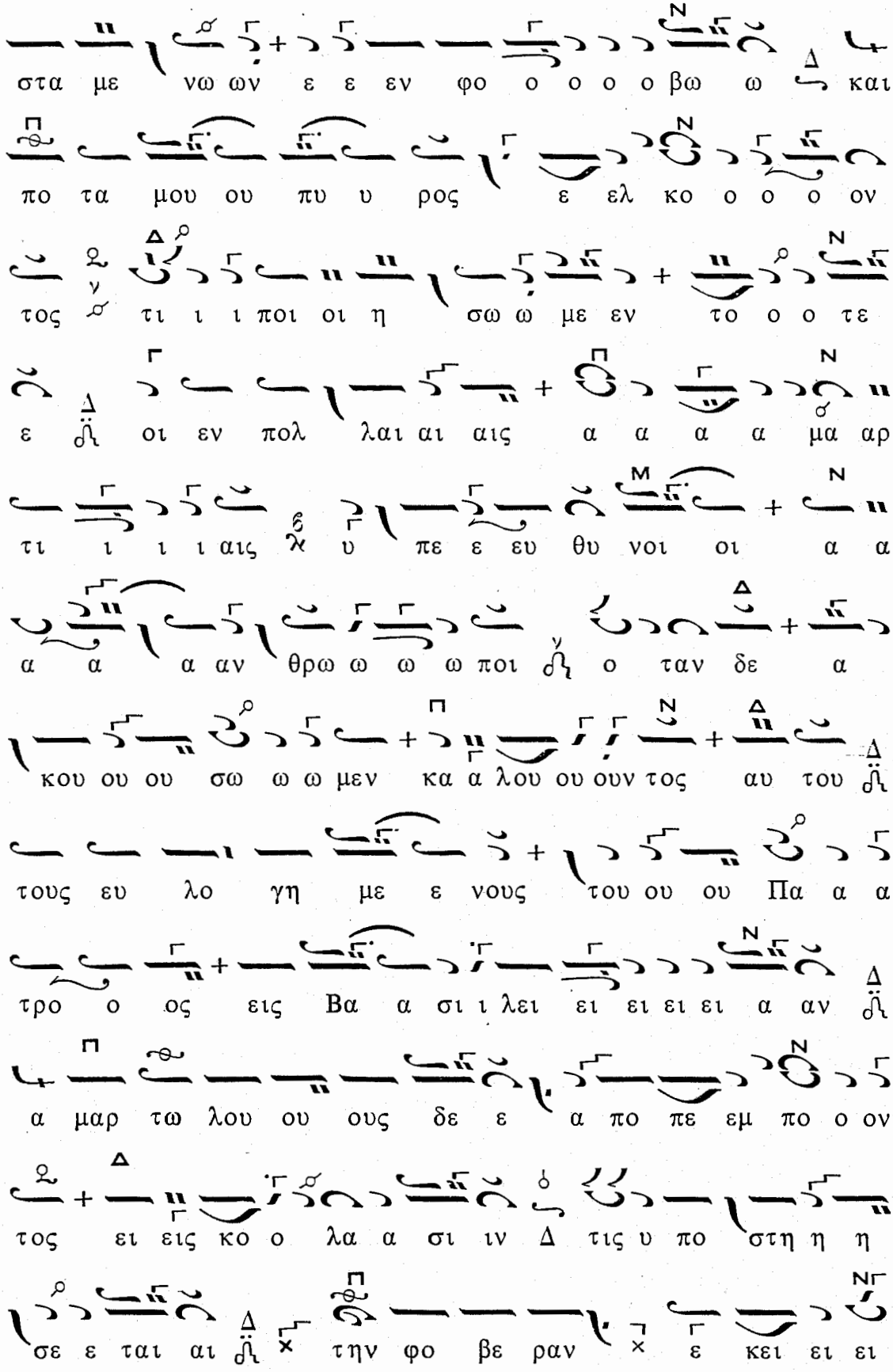
στα με νω ων ε ε εν φο ο ο ο ο βω ω και
πο τα μου ου πυ υ ρος ε ελ κο ο ο ο ον
τος τι ι ι ποι οι η σω ω με εν το ο ο τε
ε οι εν πολ λαι αι αις α α α α μα αρ
τι ι ι ι αις υ πε ε ευ θυ νοι οι α α
α α α αν θρω ω ω ω ποι ο ταν δε α
κου ου ου σω ω ω μεν κα α λου ου ουν τος αυ του
τους ευ λο γη με ε νους του ου ου Πα α α
τρο ο ος εις Βα α σι ι λει ει ει ει ει α αν
α μαρ τω λου ου ους δε ε α πο πε εμ πο ο ον
τος ει εις κο ο λα α σι ιν Δ τις υ πο στη η η
σε ε ται αι την φο βε ραν ε κει ει ει

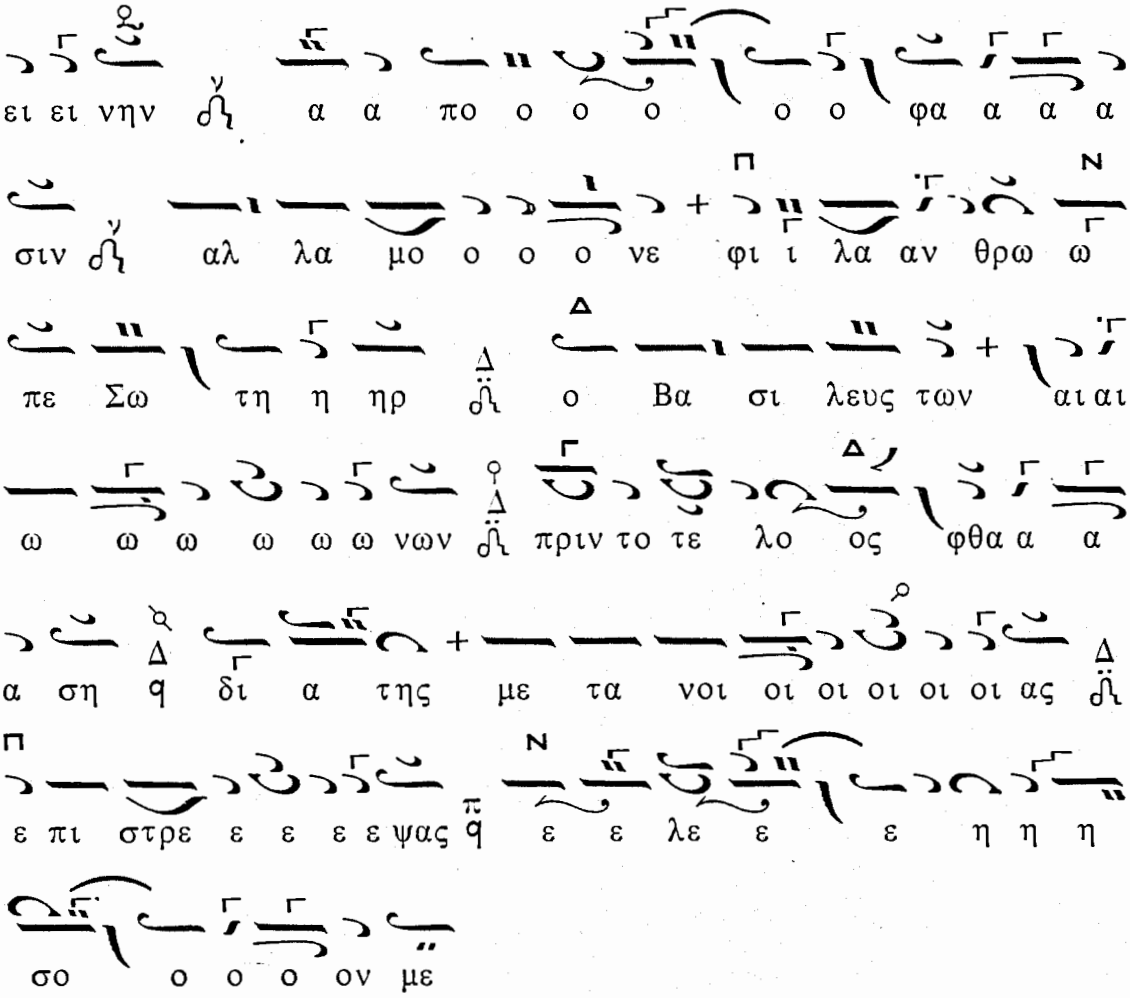

Καὶ Νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ

Δόξα. Ἦχος Νη

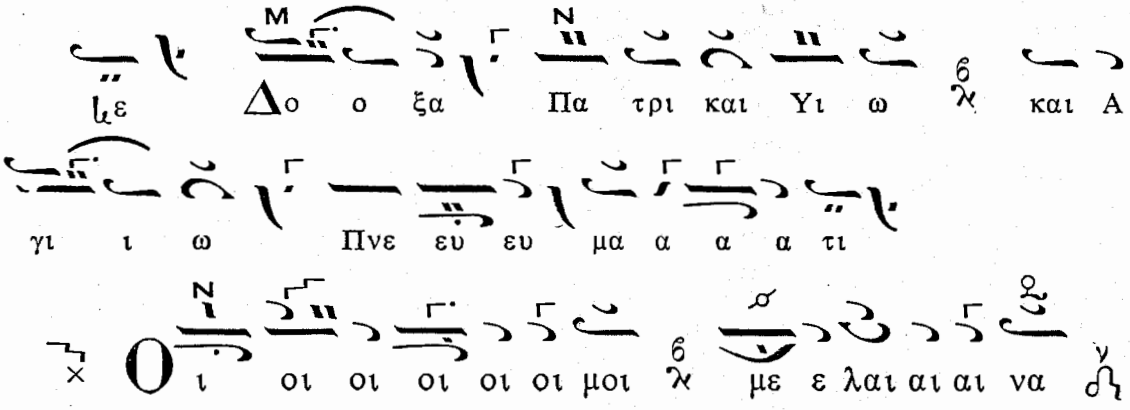

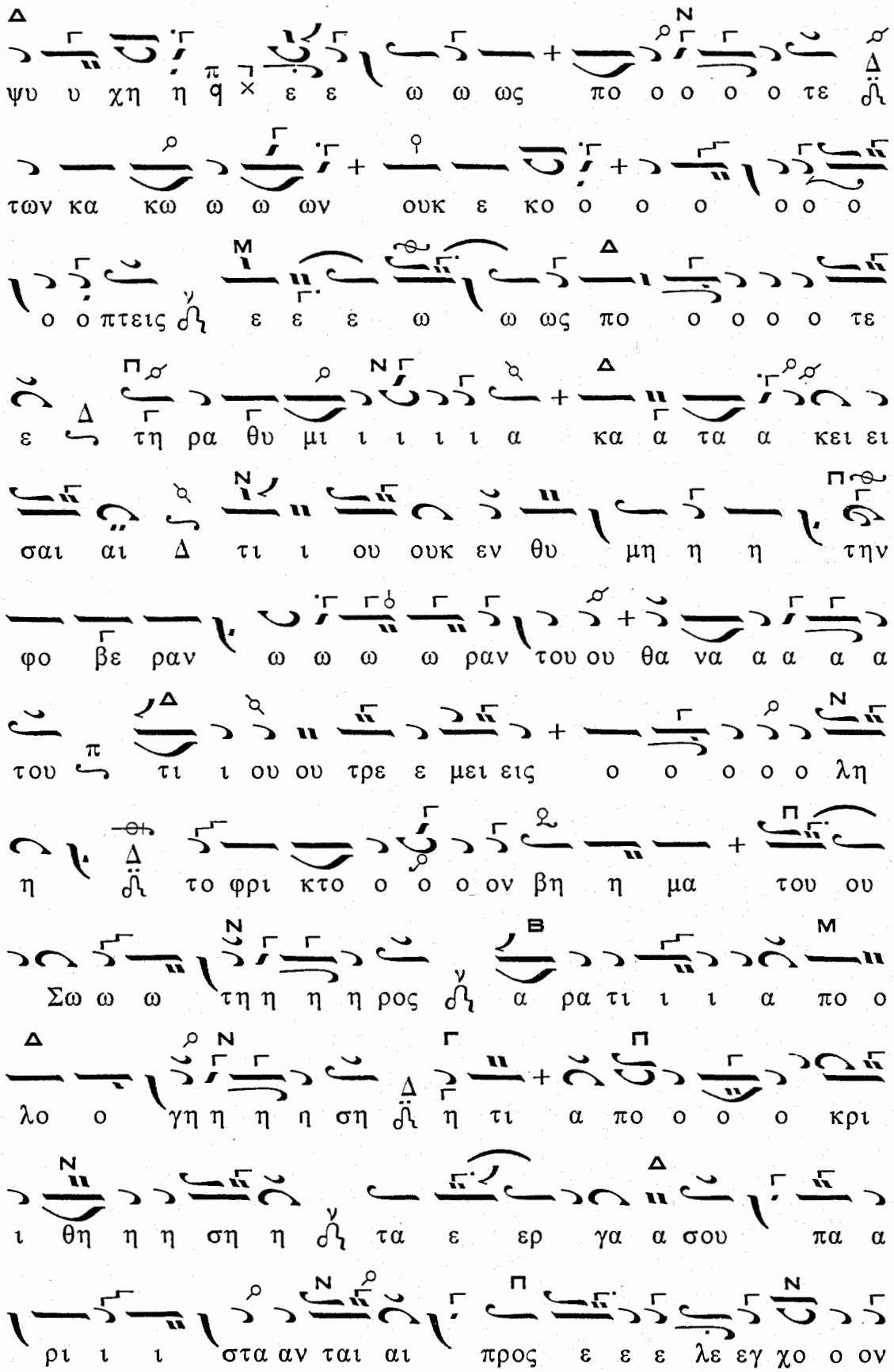
ψυ υ χη η ε ε ω ω ως πο ο ο ο ο τε
των κα κω ω ω ων ουκ ε κο ο ο ο ο ο ο
ο ο πτεις ε ε ε ω ω ως πο ο ο ο ο τε
ε τη ρα θυ μι ι ι ι ι α κα α τα α κει ει
σαι αι Δ τι ι ου ουκ εν θυ μη η η την
φο βε ραν ω ω ω ω ραν του ου θα να α α α α
του τι ι ου ου τρε ε μει εις ο ο ο ο ο λη
η το φρι κτο ο ο ο ον βη η μα του ου
Σω ω ω τη η η η ρος α ρα τι ι ι α πο ο
λο ο γη η η η ση η τι α πο ο ο ο κρι
ι θη η η ση η τα ε ερ γα α σου πα α
ρι ι ι στα αν ται αι προς ε ε ε λε εγ χο ο ον

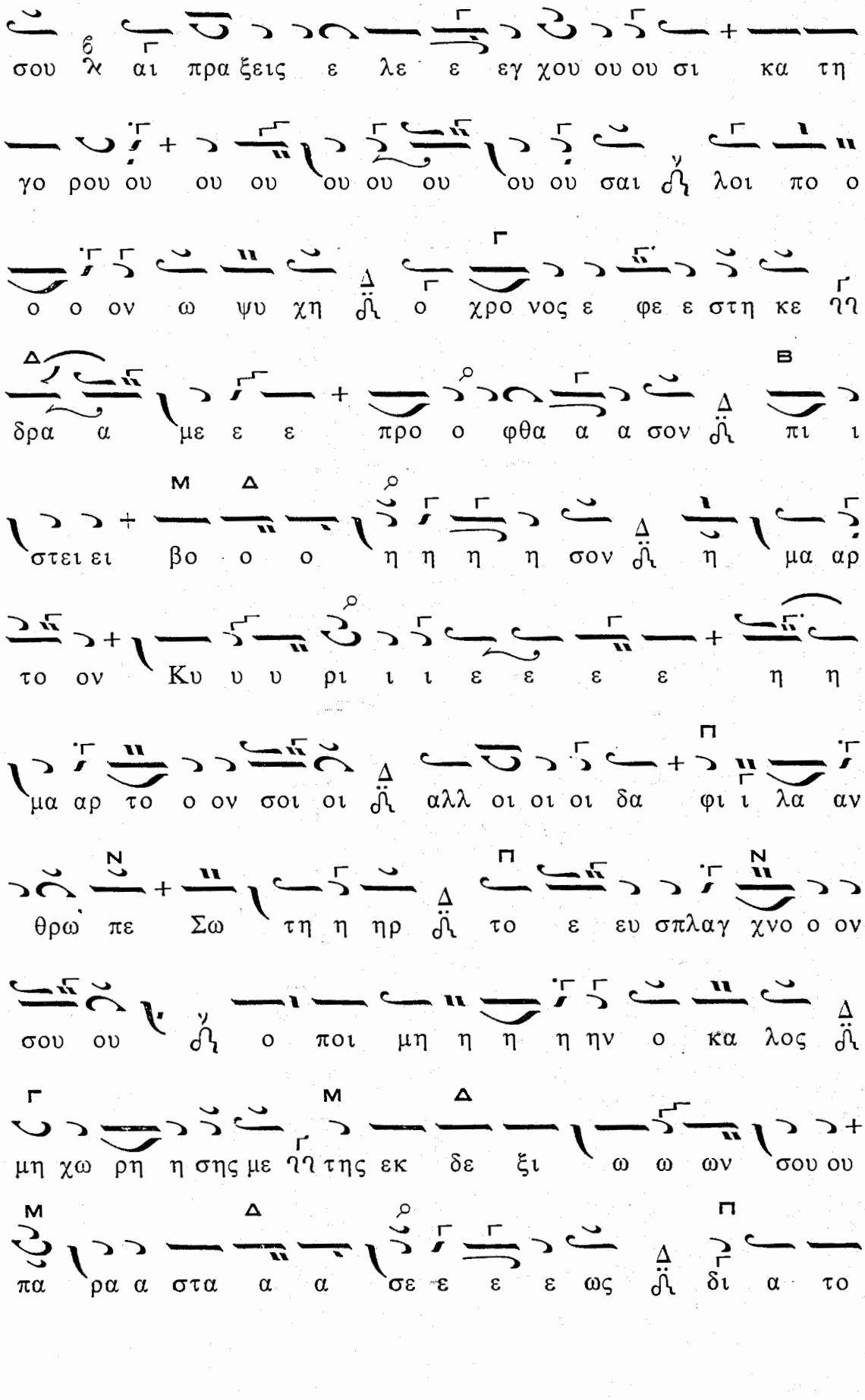
σου λ αι πρα ξεις ε λε ε εγ χου ου ου σι κα τη
γο ρου ου ου ου ου ου ου ου ου σαι λοι πο ο
ο ο ον ω ψυ χη ο χρο νος ε φε ε στη κε
δρα α με ε ε προ ο φθα α α σον πι ι
στει ει βο ο ο η η η η σον η μα αρ
το ον Κυ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε η η
μα αρ το ο ον σοι οι αλλ οι οι οι δα φι ι λα αν
θρω πε Σω τη η ηρ το ε ευ σπλαγ χνο ο ον
σου ου ο ποι μη η η η ην ο κα λος
μη χω ρη η σης με ης εκ δε ξι ω ω ων σου ου
πα ρα α στα α α σε ε ε ε ως δι α το

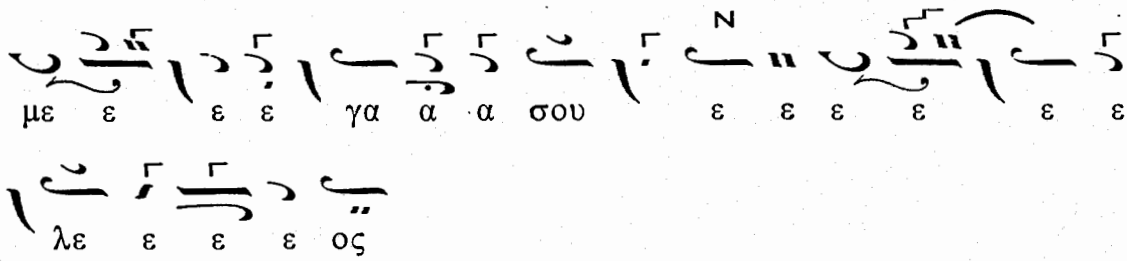

Καὶ νῦν. «Ἀνύμφευτε Παρθένε»

Ἀπολυτίκιον: Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τυπικὴ διάταξις ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς.

Καταβασίαι σύντομοι

Ἦχος 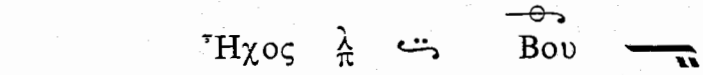

ΩΔΗ Α΄

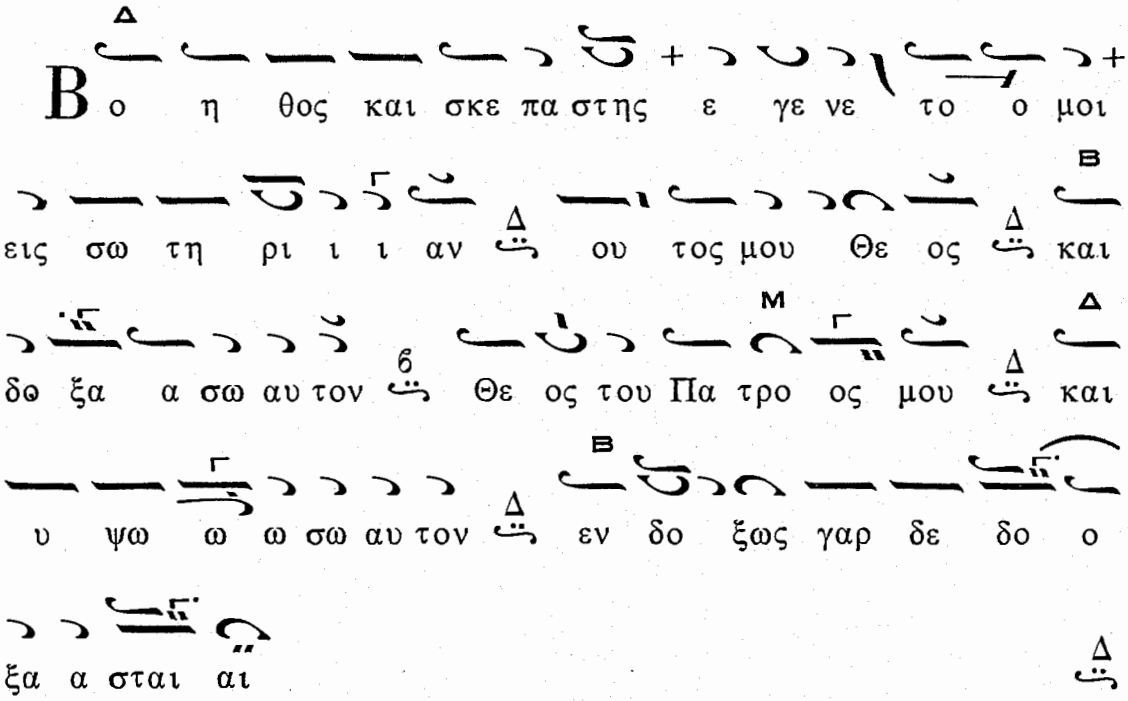

ΩΔΗ Γ΄

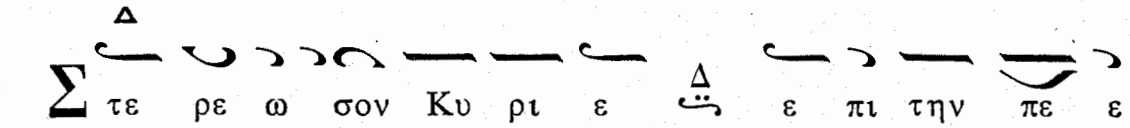

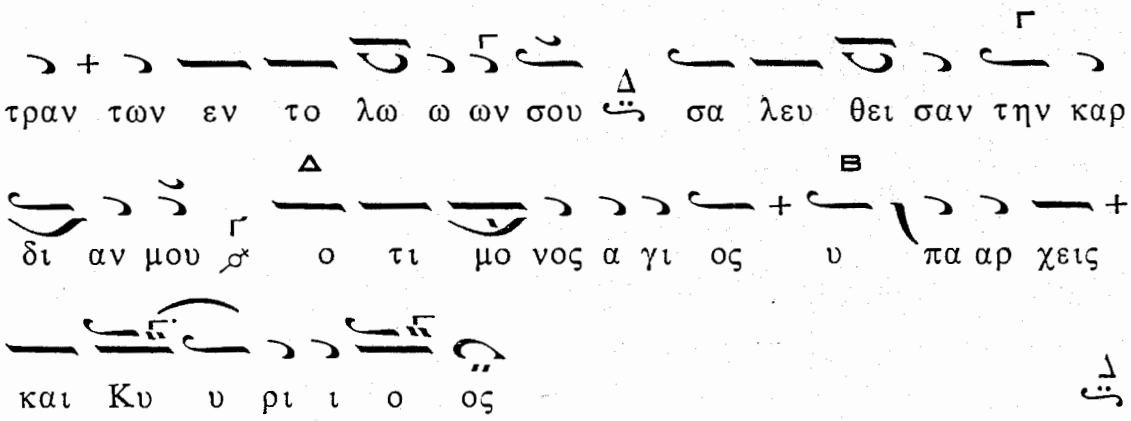
τραν των εν το λω ω ων σου σα λευ θει σαν την καρ
δι αν μου ο τι μο νος α γι ος υ πα αρ χεις
και Κυ υ ρι ι ο ος

ΩΔΗ Δ΄

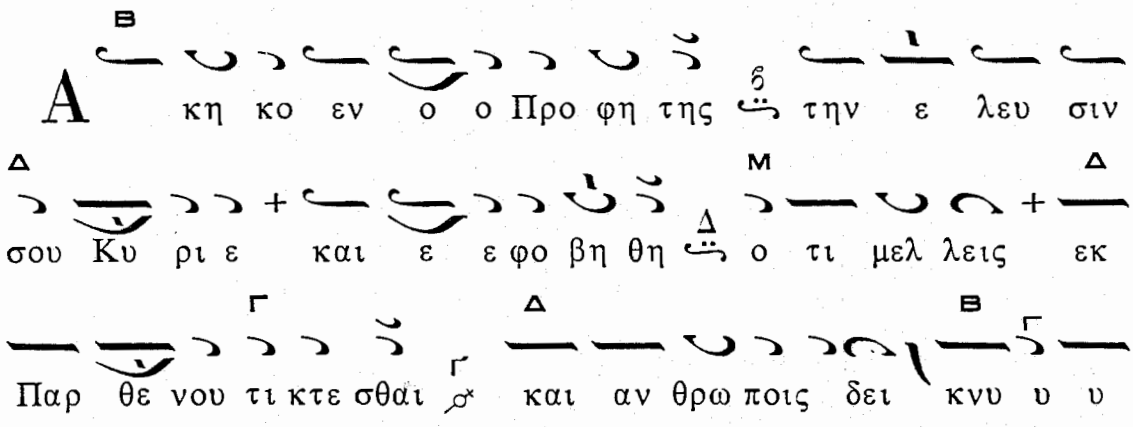
Α κη κο εν ο ο Προ φη της την ε λευ σιν
σου Κυ ρι ε και ε ε φο βη θη ο τι μελ λεις εκ
Παρ θε νου τι κτε σθαι και αν θρω ποις δει κνυ υ υ
σθαι και ε λε γεν α κη κο α την α κο ην σου
και ε φο βη η θην δο ξα τη δυ να α μει
σου Κυ υ ρι ι ε ε

ΩΔΗ Ε΄

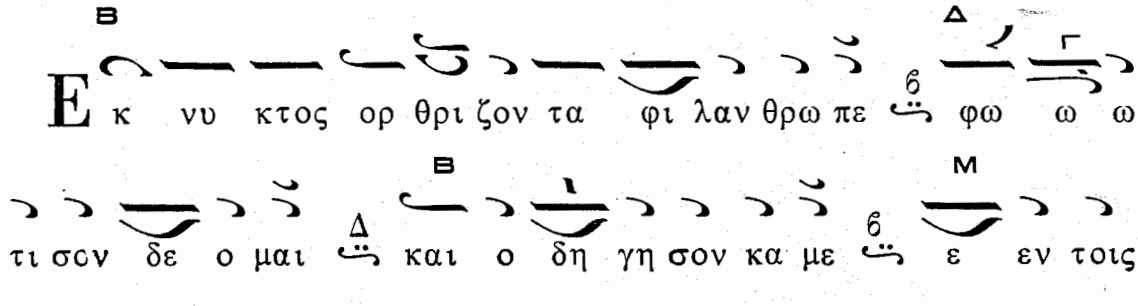
Ε κ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι λαν θρω πε φω ω ω
τι σον δε ο μαι και ο δη γη σον κα με ε εν τοις

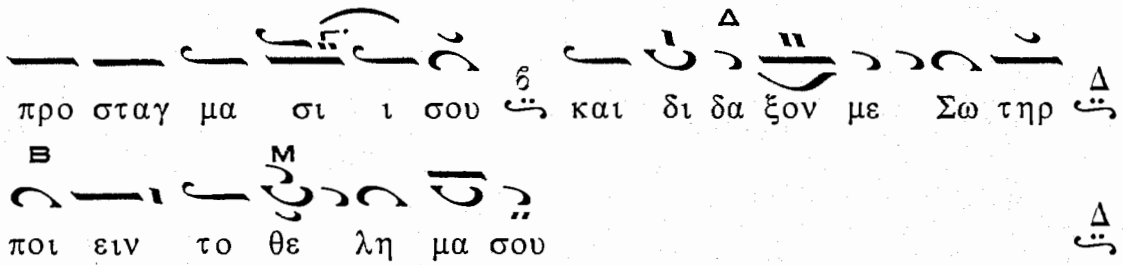
προ σταγ μα σι ι σου και δι δα ξον με Σω τηρ
ποι ειν το θε λη μα σου

ΩΔΗ ΣΤ΄

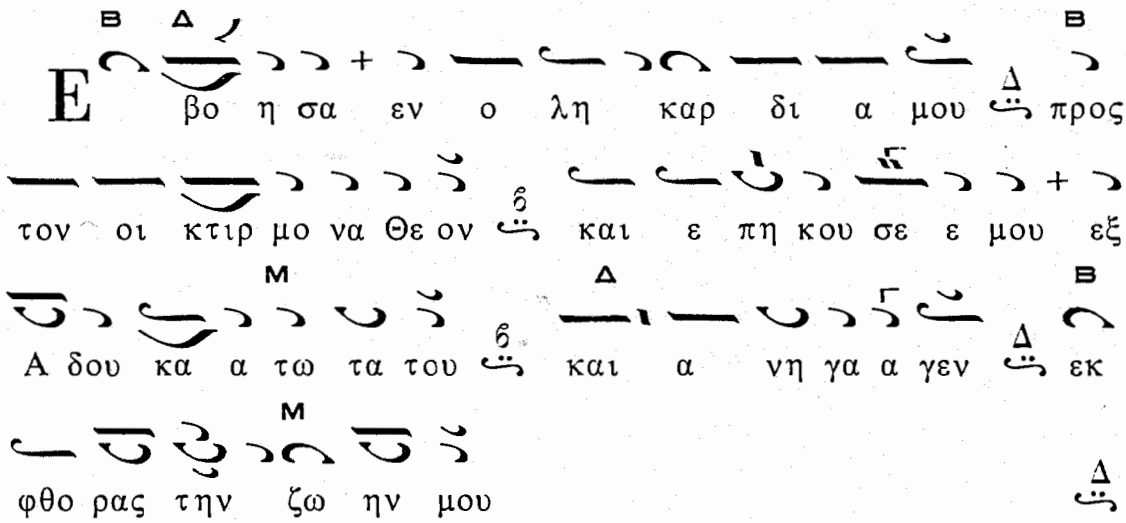
Ε βο η σα εν ο λη καρ δι α μου προς
τον οι κτιρ μο να Θε ον και ε πη κου σε ε μου εξ
Α δου κα α τω τα του και α νη γα α γεν εκ
φθο ρας την ζω ην μου

ΩΔΗ Ζ΄

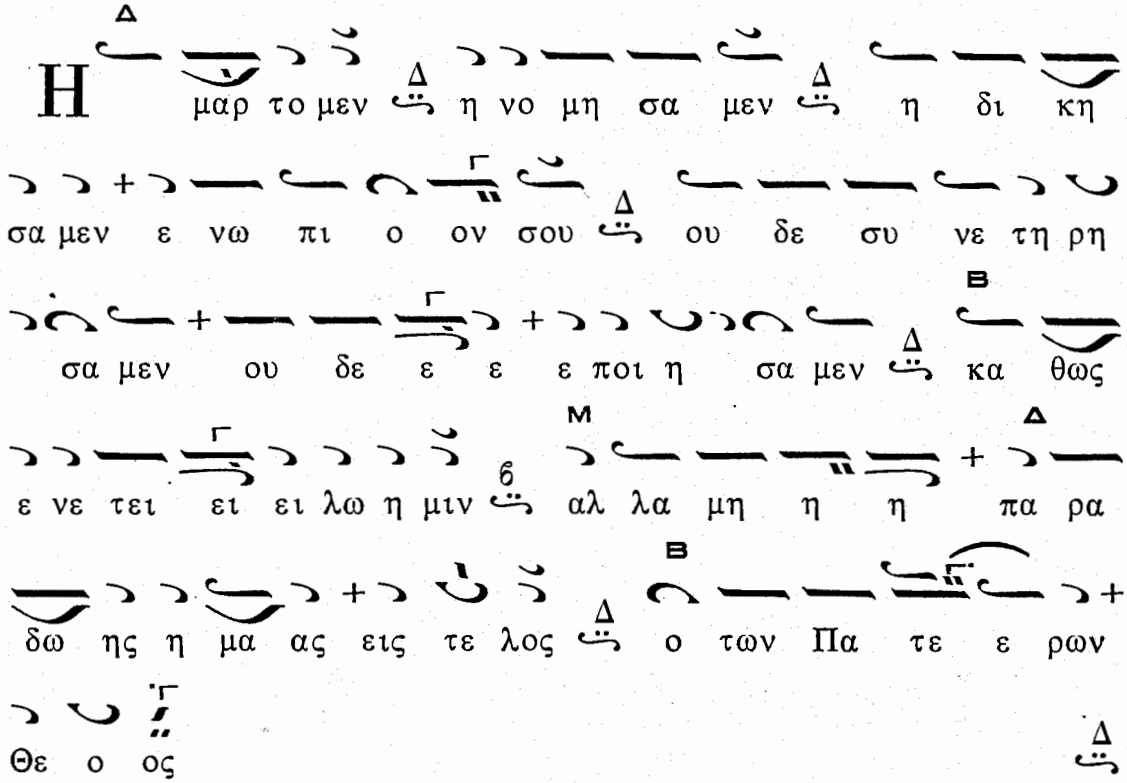
Η μαρ το μεν η νο μη σα μεν η δι κη
σα μεν ε νω πι ο ον σου ου δε συ νε τη ρη
σα μεν ου δε ε ε ε ποι η σα μεν κα θως
ε νε τει ει ει λω η μιν αλ λα μη η η πα ρα
δω ης η μα ας εις τε λος ο των Πα τε ε ρων
Θε ο ος

ΩΔΗ Η΄

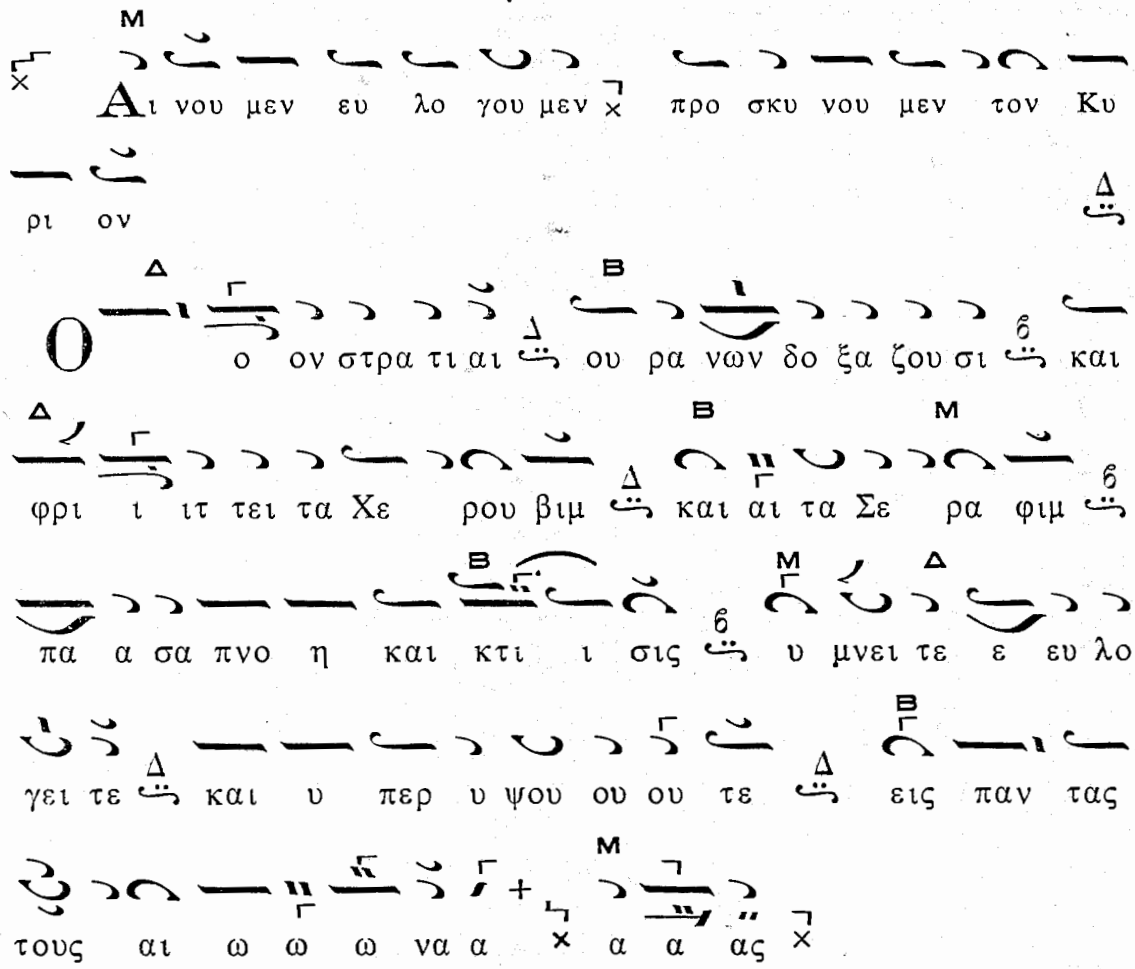

Ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου κλπ.

ΩΔΗ Θ΄

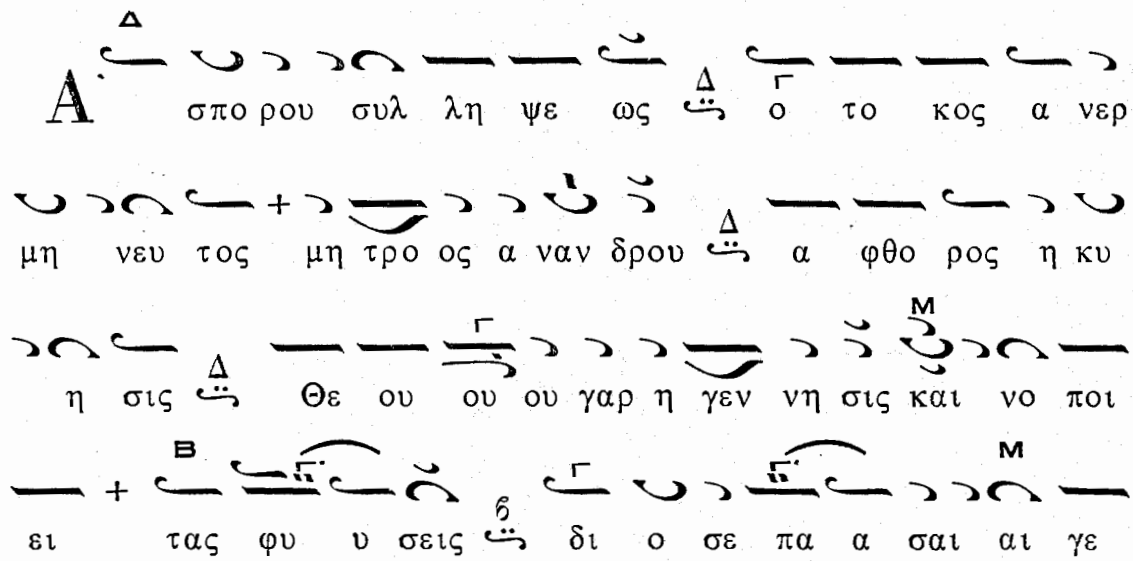

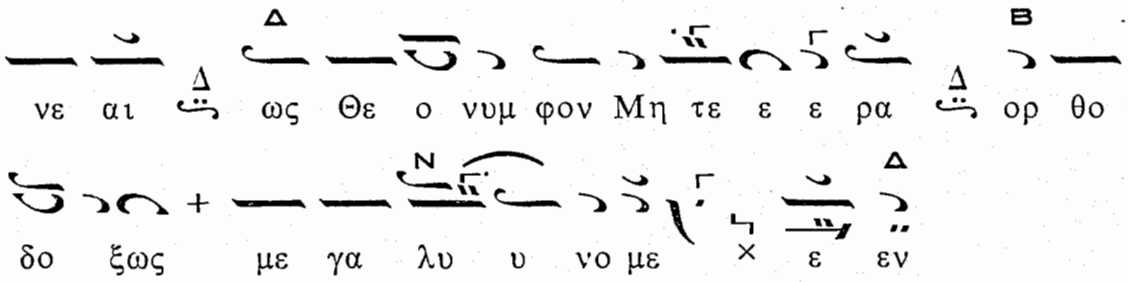

Καταβασίαι ἀργαί

Ἦχος Βου

ΩΔΗ Α΄

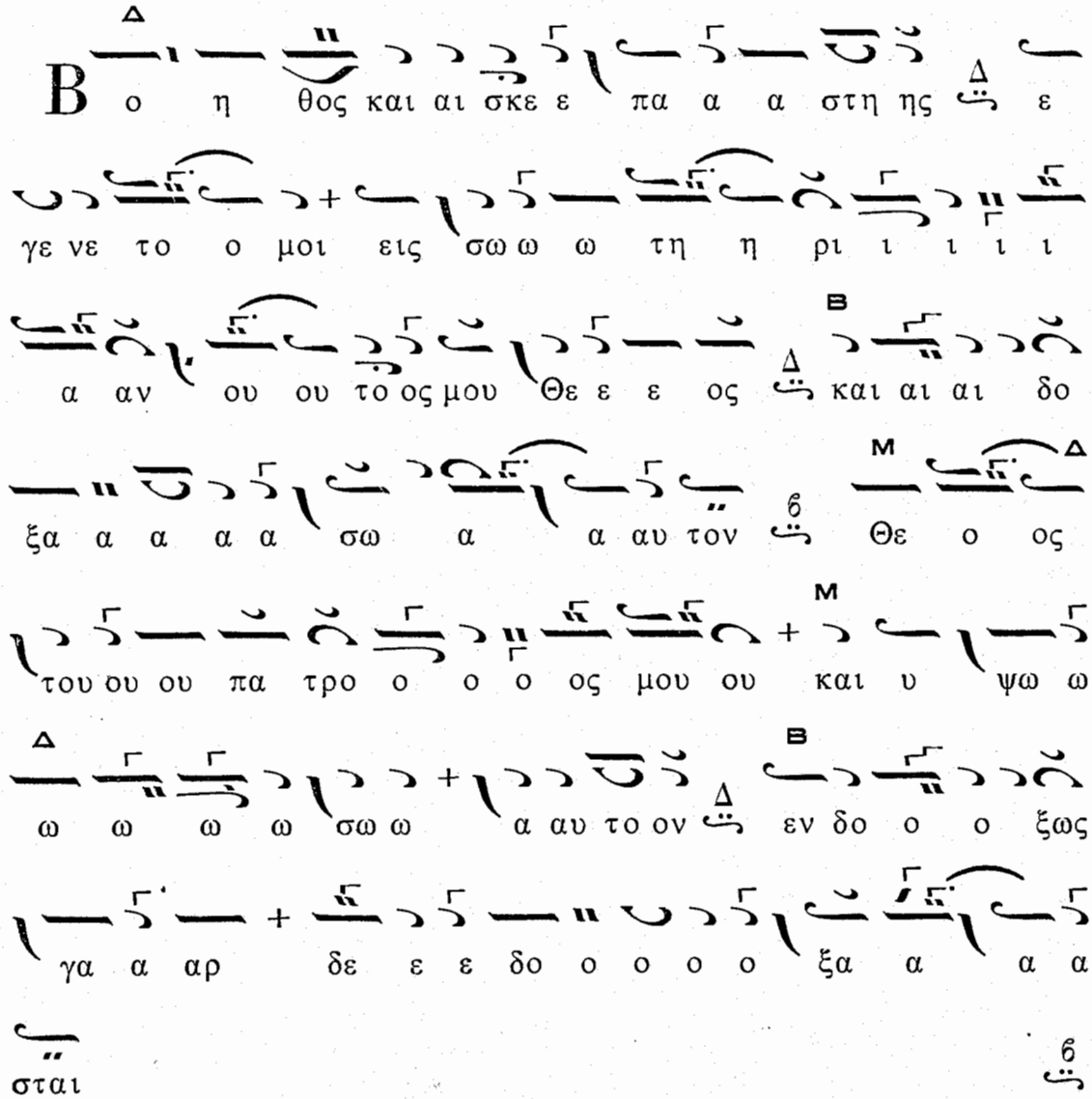

ΩΔΗ Γ΄

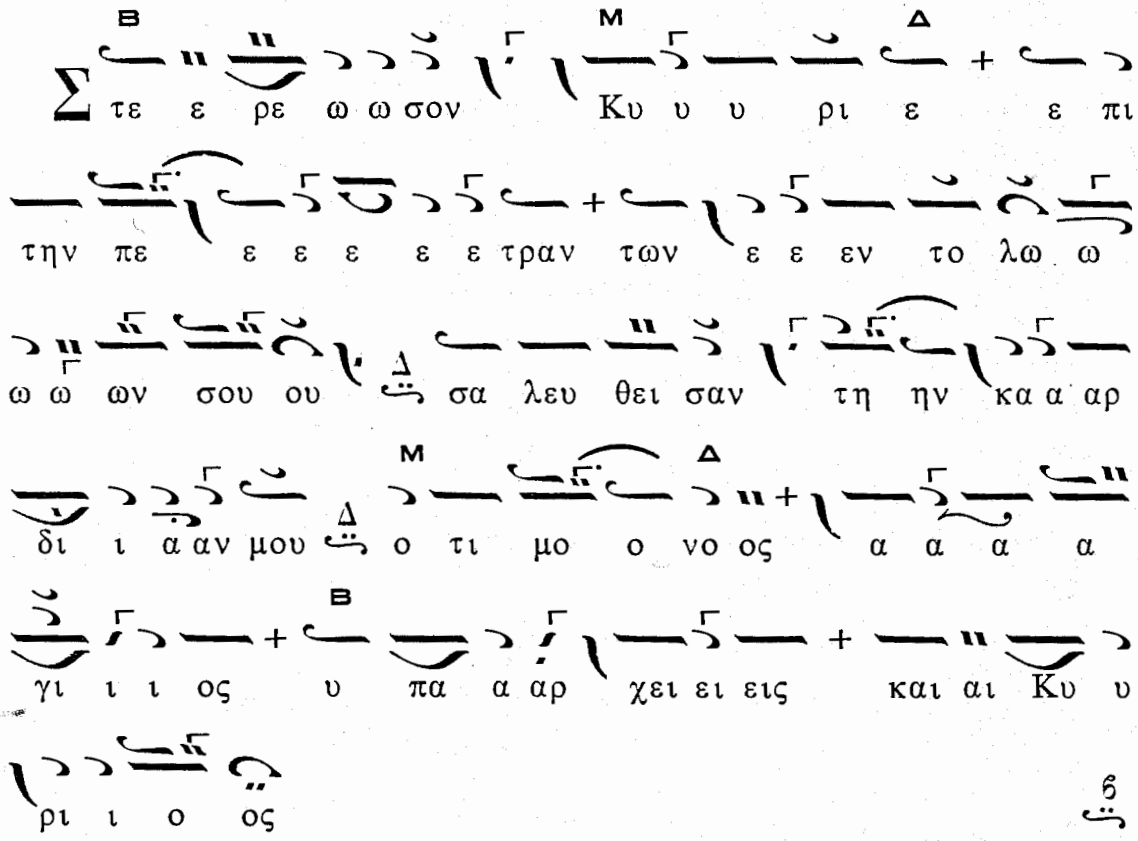
τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ ρι ε ε πι
την πε ε ε ε ε ε τραν των ε ε εν το λω ω
ω ω ων σου ου σα λευ θει σαν τη ην κα α αρ
δι ι α αν μου ο τι μο ο νο ος α α α α
γι ι ι ος υ πα α αρ χει ει εις και αι Κυ υ
ρι ι ο ος

ΩΔΗ Δ΄

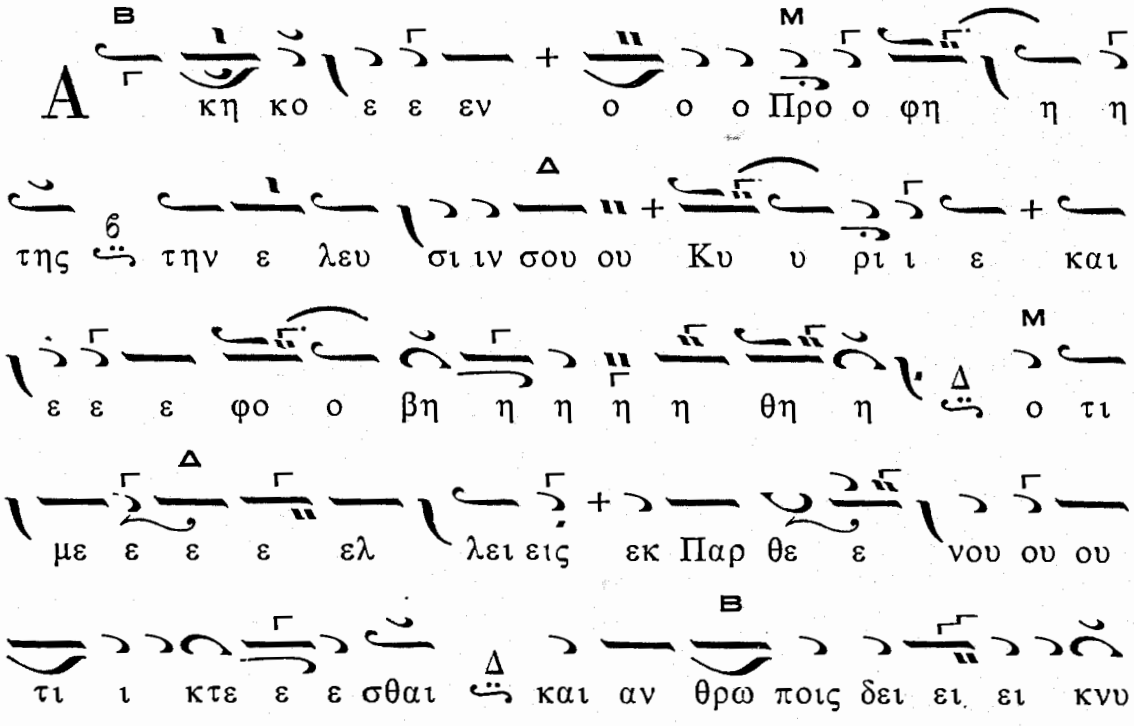
κη κο ε ε εν ο ο ο Προ ο φη η η
της την ε λευ σι ιν σου ου Κυ υ ρι ι ε και
ε ε ε φο ο βη η η η η θη η ο τι
με ε ε ε ελ λει εις εκ Παρ θε ε νου ου ου
τι ι κτε ε ε σθαι και αν θρω ποις δει ει ει κνυ

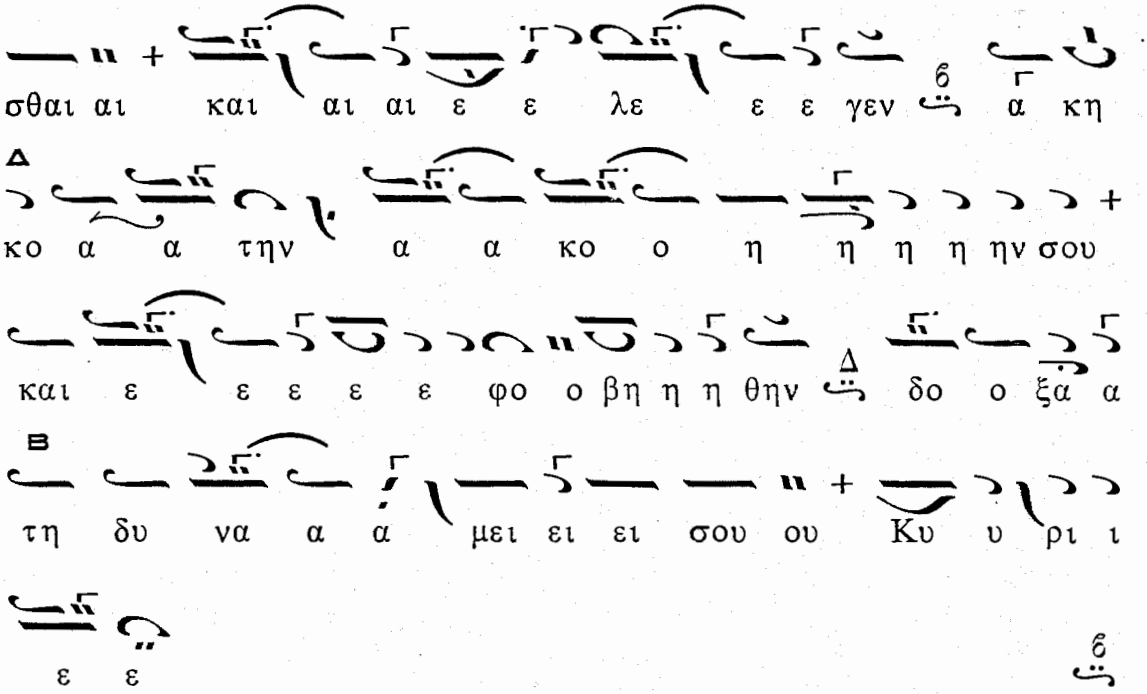
σθαι αι και αι αι ε ε λε ε ε γεν α κη
κο α α την α α κο ο η η η η ην σου
και ε ε ε ε ε φο ο βη η η θην δο ο ξα α
τη δυ να α α μει ει ει σου ου Κυ υ ρι ι
ε ε

ΩΔΗ Ε΄

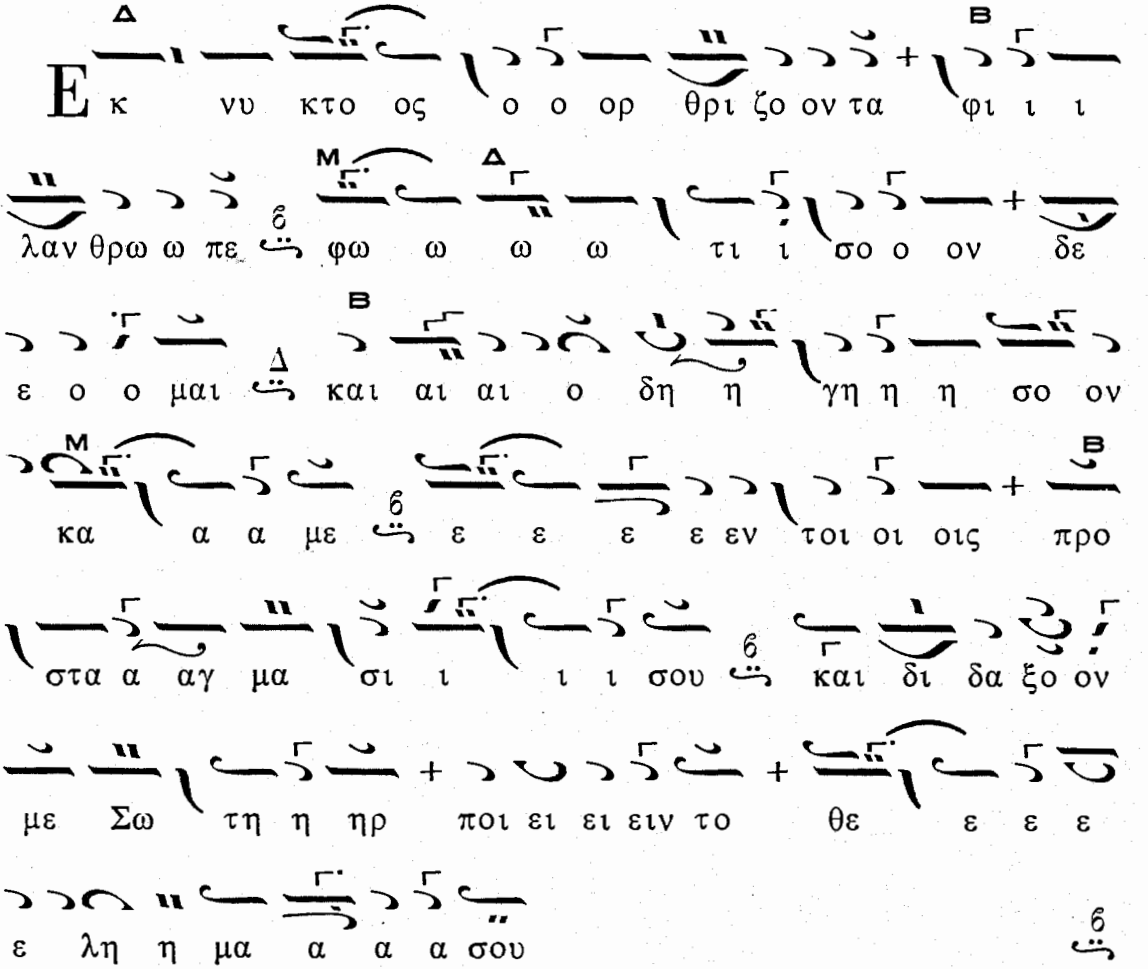
Ε κ νυ κτο ος ο ο ορ θρι ζο ον τα φι ι ι
λαν θρω ω πε φω ω ω ω τι ι σο ο ον δε
ε ο ο μαι και αι αι ο δη η γη η η σο ον
κα α α με ε ε ε ε εν τοι οι οις προ
στα α αγ μα σι ι ι ι σου και δι δα ξο ον
με Σω τη η ηρ ποι ει ει ειν το θε ε ε ε
ε λη η μα α α α σου

ΩΔΗ ΣΤ΄

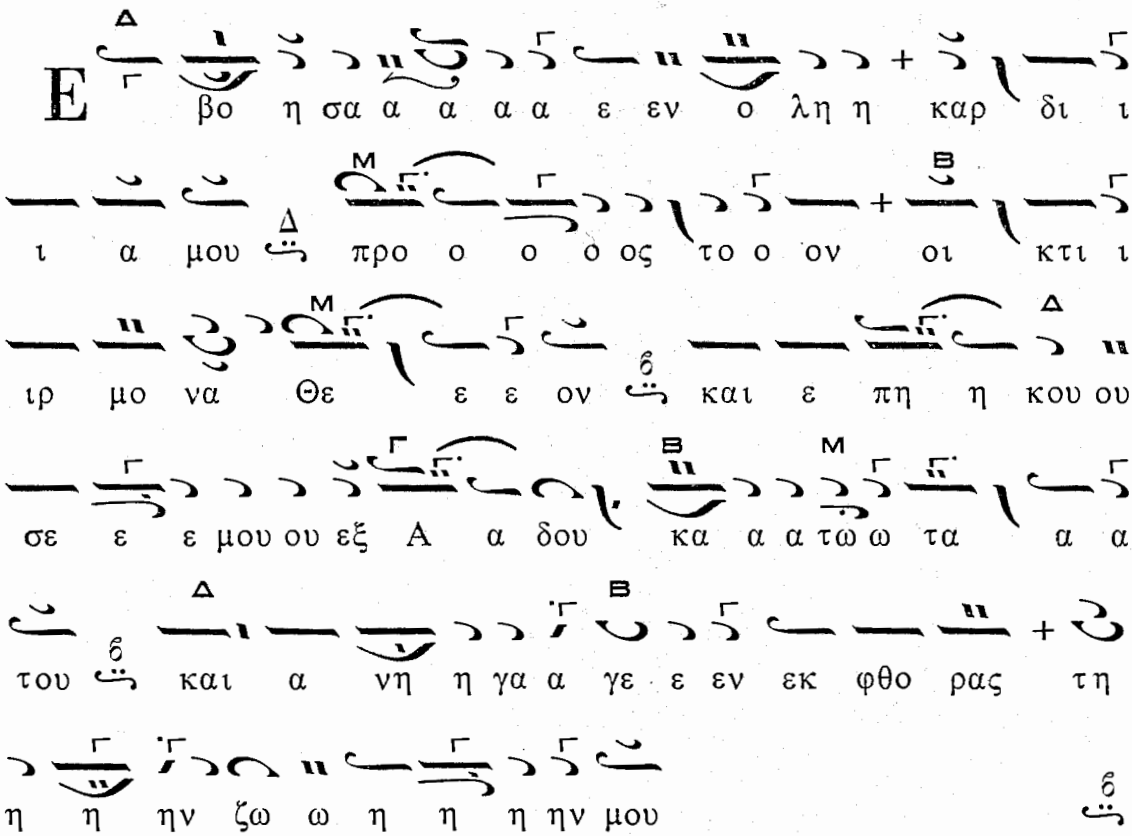
Ε
βο η σα α α α α ε εν ο λη η καρ δι ι
ι α μου προ ο ο ο ος το ο ον οι κτι ι
ιρ μο να Θε ε ε ον και ε πη η κου ου
σε ε ε μου ου εξ Α α δου κα α α τω ω τα α α
του και α νη η γα α γε ε εν εκ φθο ρας τη
η η ην ζω ω η η η ην μου

ΩΔΗ Ζ΄

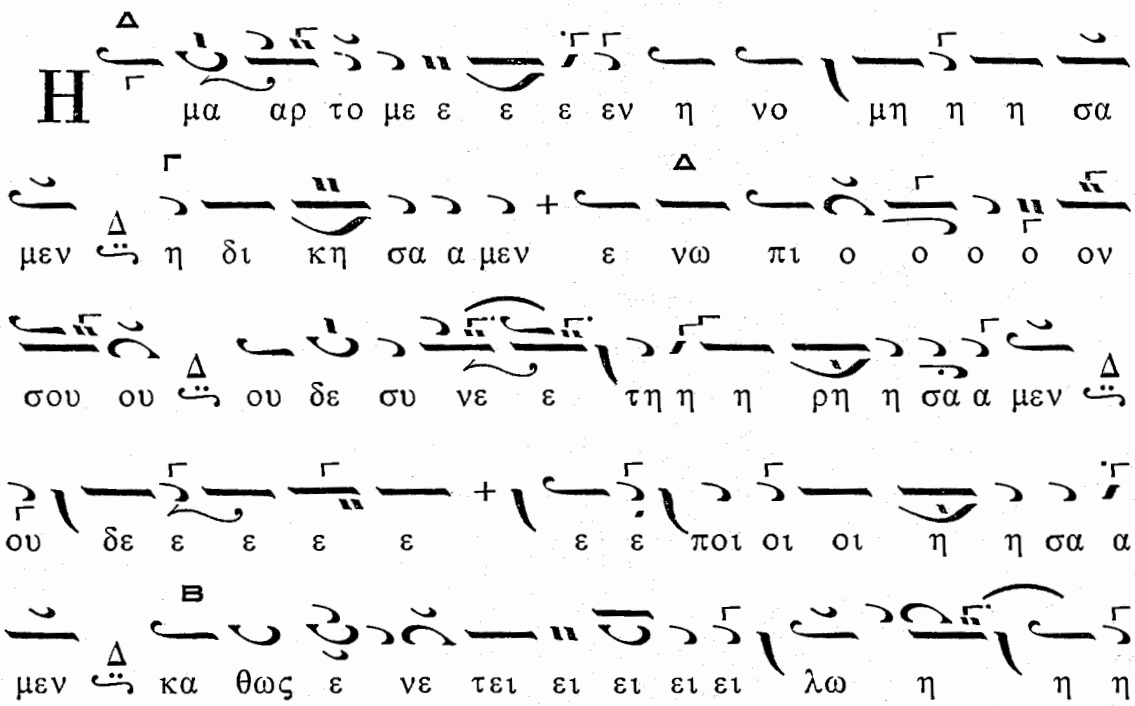
Η
μα αρ το με ε ε ε εν η νο μη η η σα
μεν η δι κη σα α μεν ε νω πι ο ο ο ο ον
σου ου ου δε συ νε ε τη η η ρη η σα α μεν
ου δε ε ε ε ε ε ε ποι οι οι η η σα α
μεν κα θως ε νε τει ει ει ει ει λω η η η

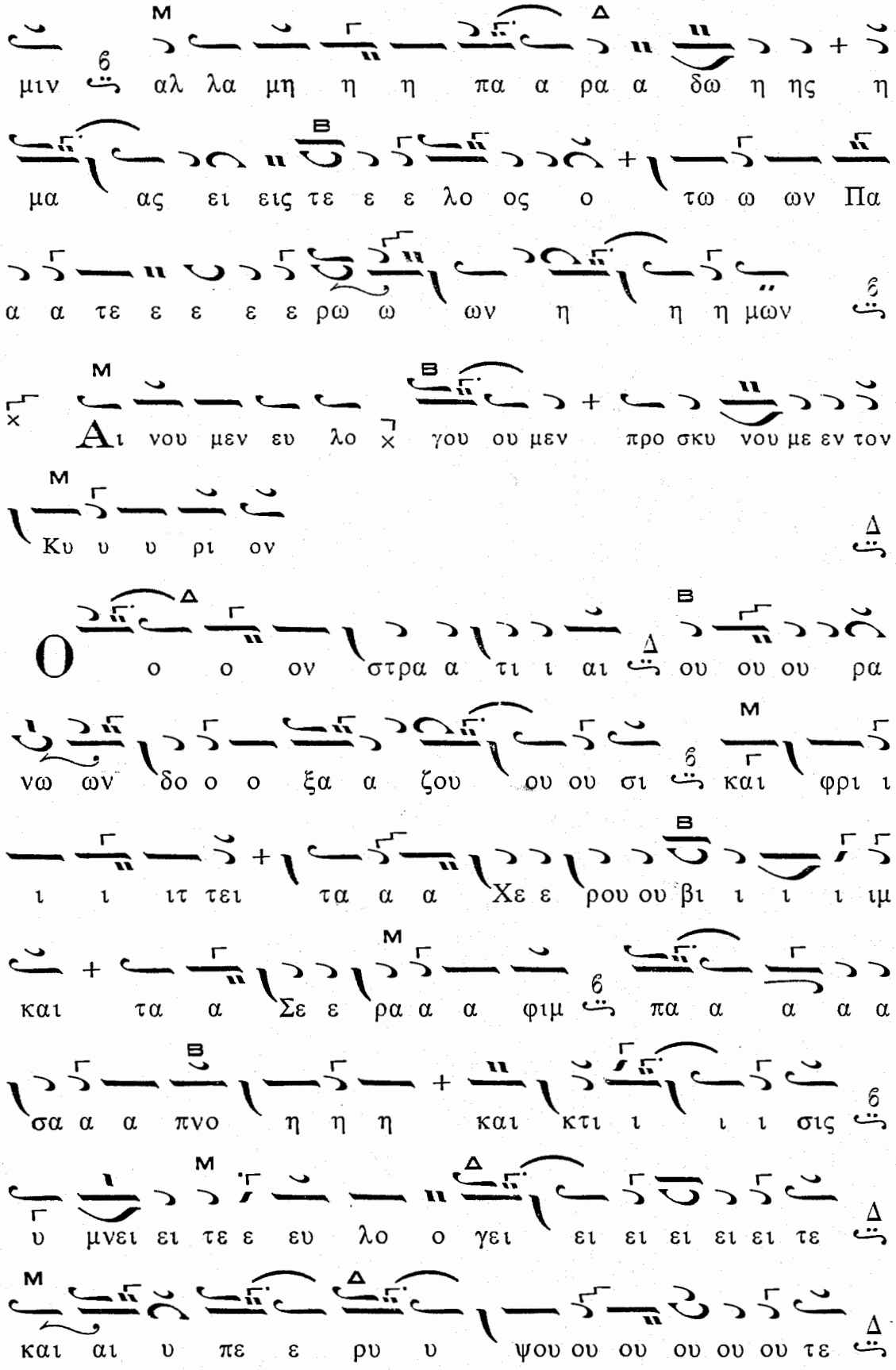
μιν αλ λα μη η η πα α ρα α δω η ης η
μα ας ει εις τε ε ε λο ος ο τω ω ων Πα
α α τε ε ε ε ε ρω ω ων η η η μων
Αι νου μεν ευ λο γου ου μεν προ σκυ νου με εν τον
Κυ υ υ ρι ον
Ο ο ο ον στρα α τι ι αι ου ου ου ρα
νω ων δο ο ο ξα α ζου ου ου σι και φρι ι
ι ι ιτ τει τα α α Χε ε ρου ου βι ι ι ι ιμ
και τα α Σε ε ρα α α φιμ πα α α α α
σα α α πνο η η η και κτι ι ι ι σις
υ μνει ει τε ε ευ λο ο γει ει ει ει ει ει τε
και αι υ πε ε ρυ υ ψου ου ου ου ου ου τε

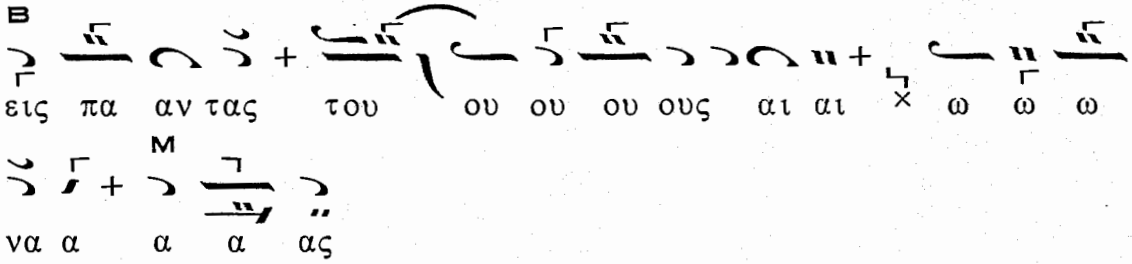

Ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Καὶ μετὰ τὴν Τιμιωτέραν ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδή.

ΩΔΗ Θ΄

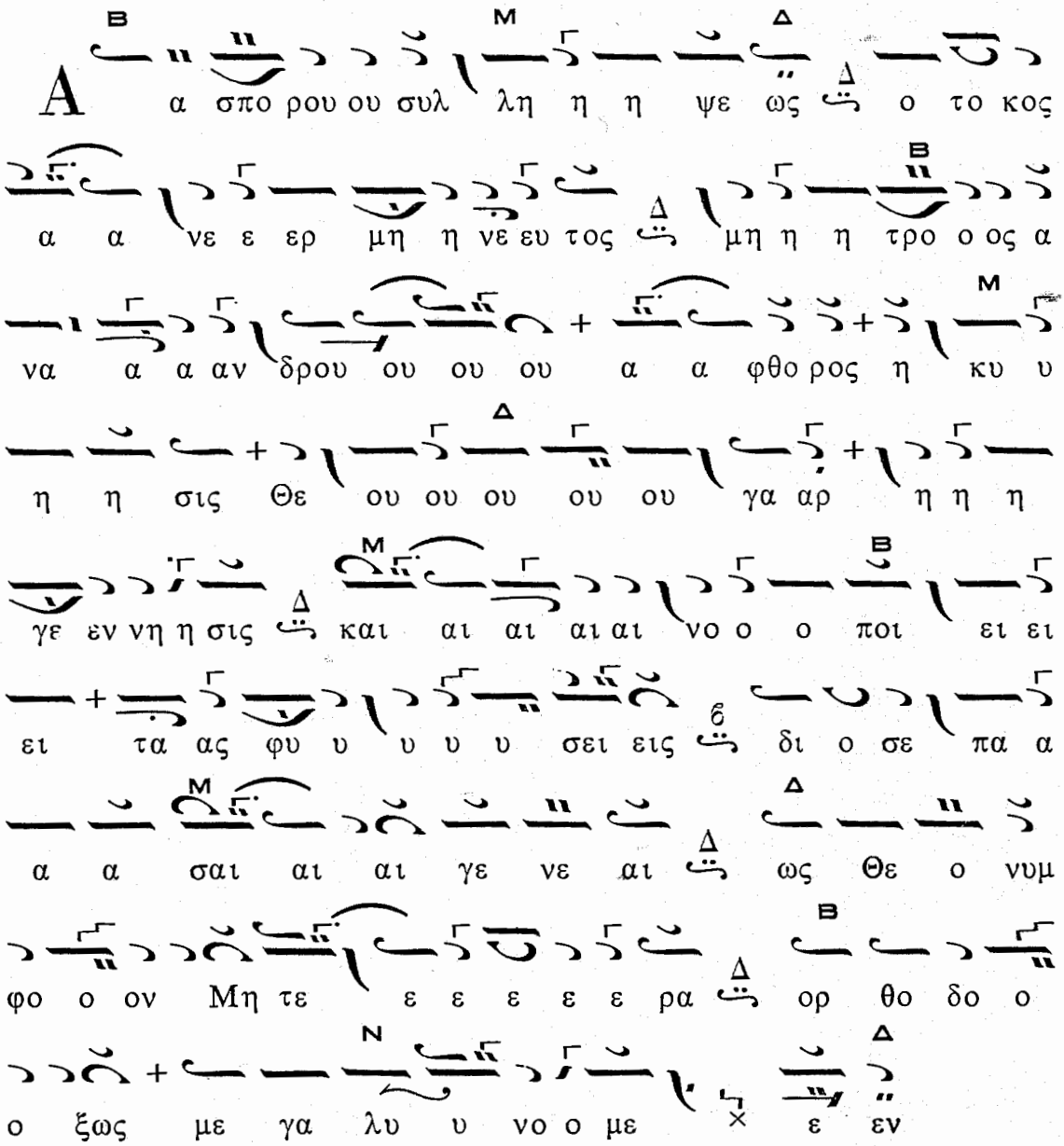

Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα 3 καὶ τὰ ἑξῆς 3 τοῦ Τριωδίου

Ἦχος Παπα

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μου πα σα
πνο η αι νε σα α τω ω ω τον Κυ υ υ ρι ι
ι ι ον

Εν νο ω την η με ραν ε κει νην και αι αι τη ην
ω ραν ο ταν με ελ λω ω ω με εν πα αν τες
γυ μνοι οι και αι ως κα α τα α κρι ι τοι τω
α δε κα α στω κρι τη η πα ρι ι στα α σθαι
το τε ε σα α αλ πιγξ η χη σει με ε ε γα α
και τα θε με λι α της γης σει σθει ει σο ον ται
και οι νε κροι εκ των μνη μα των εξ α α να στη η

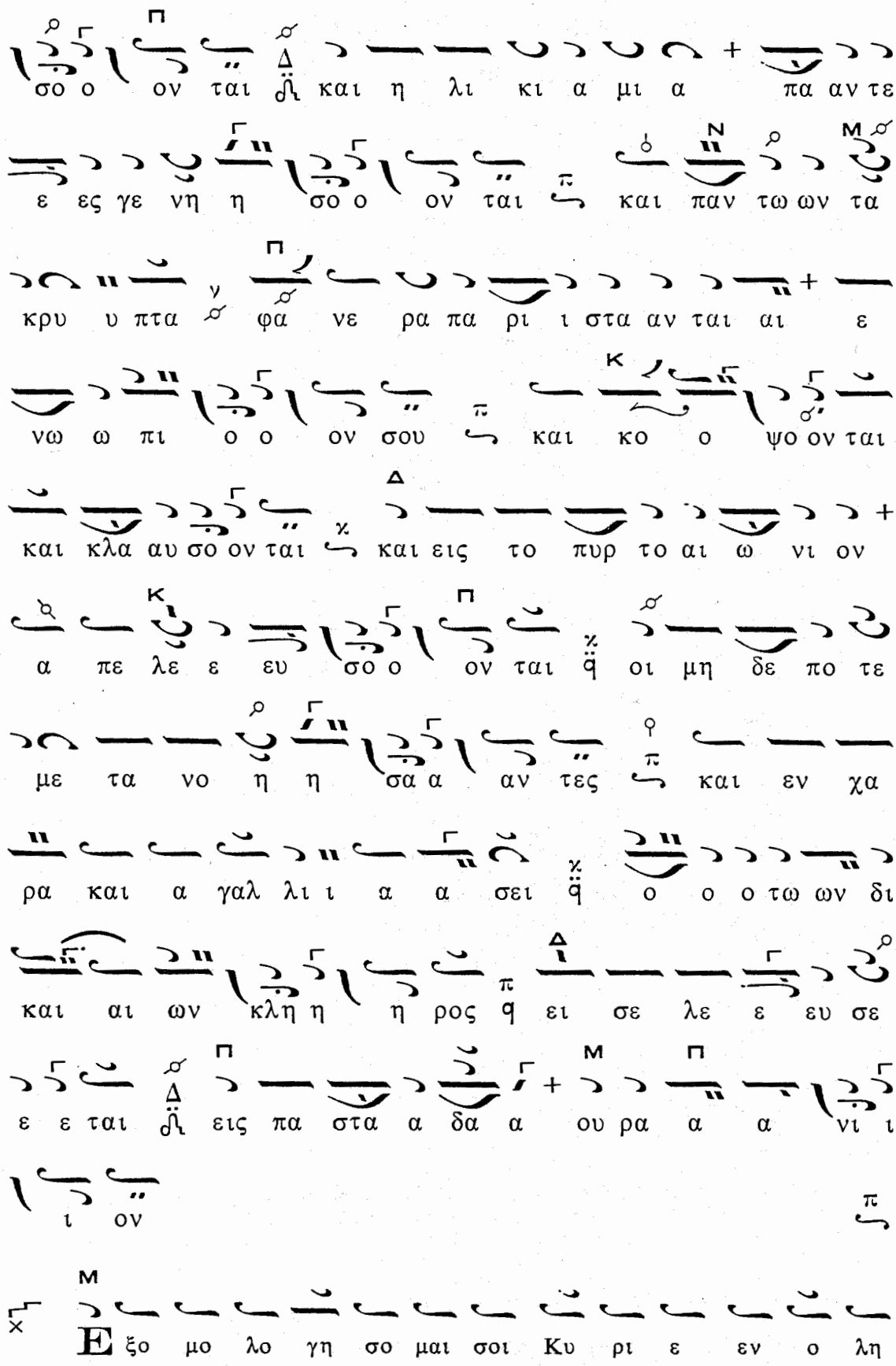
σο ο ον ται και η λι κι α μι α πα αν τε
ε ες γε νη η σο ο ον ται και παν τω ων τα
κρυ υ πτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν ται αι ε
νω ω πι ο ο ον σου και κο ο ψο ον ται
και κλα αυ σο ον ται και εις το πυρ το αι ω νι ον
α πε λε ε ευ σο ο ον ται οι μη δε πο τε
με τα νο η η σα α αν τες και εν χα
ρα και α γαλ λι ι α α σει ο ο ο τω ων δι
και αι ων κλη η η ρος ει σε λε ε ευ σε
ε ε ται εις πα στα α δα α ου ρα α α νι ι
ι ον
Εξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη

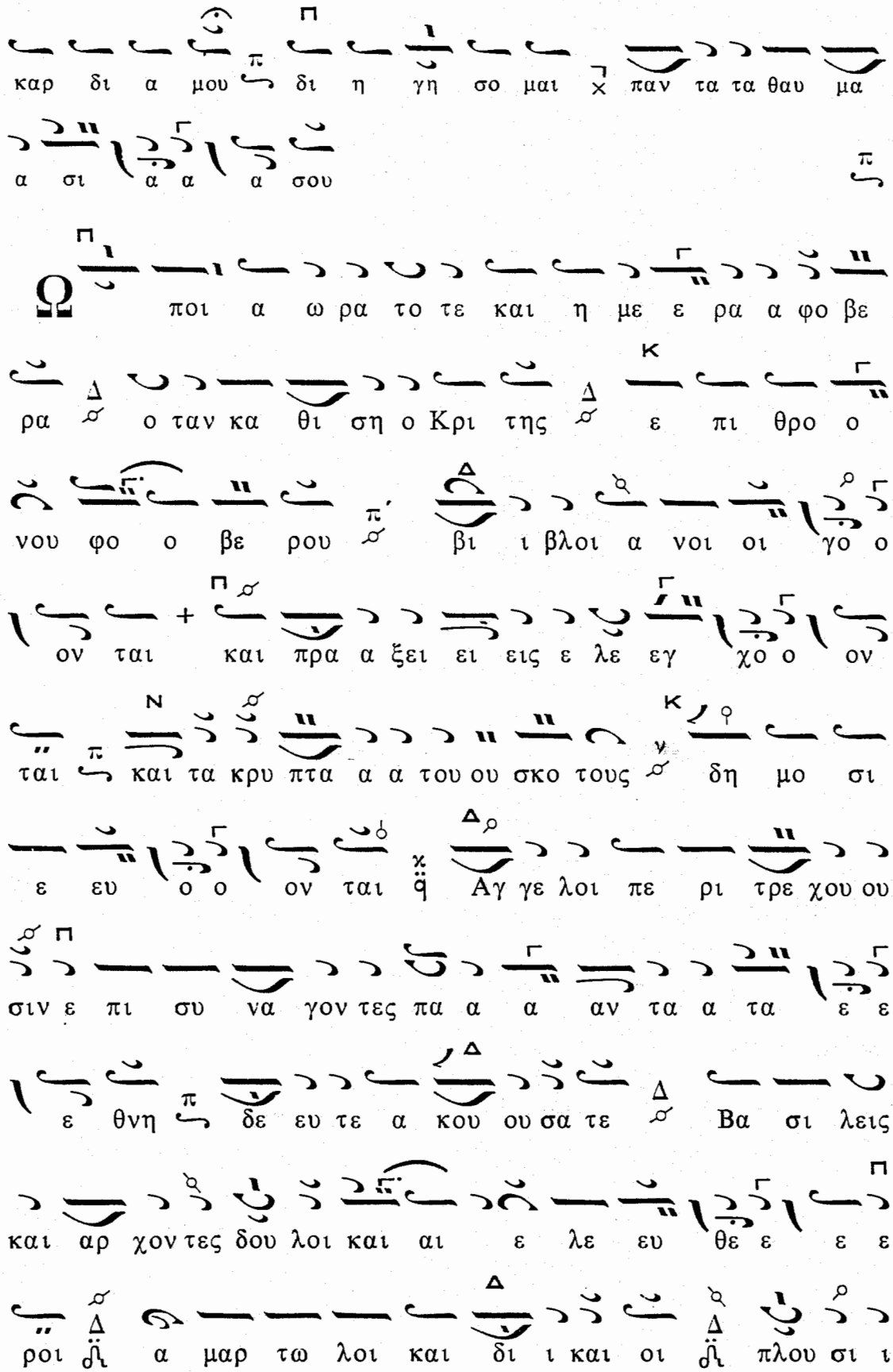
καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ μα
α σι α α α σου
ποι α ω ρα το τε και η με ε ρα α φο βε
ρα ο ταν κα θι ση ο Κρι της ε πι θρο ο
νου φο ο βε ρου βι ι βλοι α νοι οι γο ο
ον ται και πρα α ξει ει εις ε λε εγ χο ο ον
ται και τα κρυ πτα α α του ου σκο τους δη μο σι
ε ευ ο ο ον ται Αγ γε λοι πε ρι τρε χου ου
σιν ε πι συ να γον τες πα α α αν τα α τα ε ε
ε θνη δε ευ τε α κου ου σα τε Βα σι λεις
και αρ χον τες δου λοι και αι ε λε ευ θε ε ε ε
ροι α μαρ τω λοι και δι ι και οι πλου σι ι

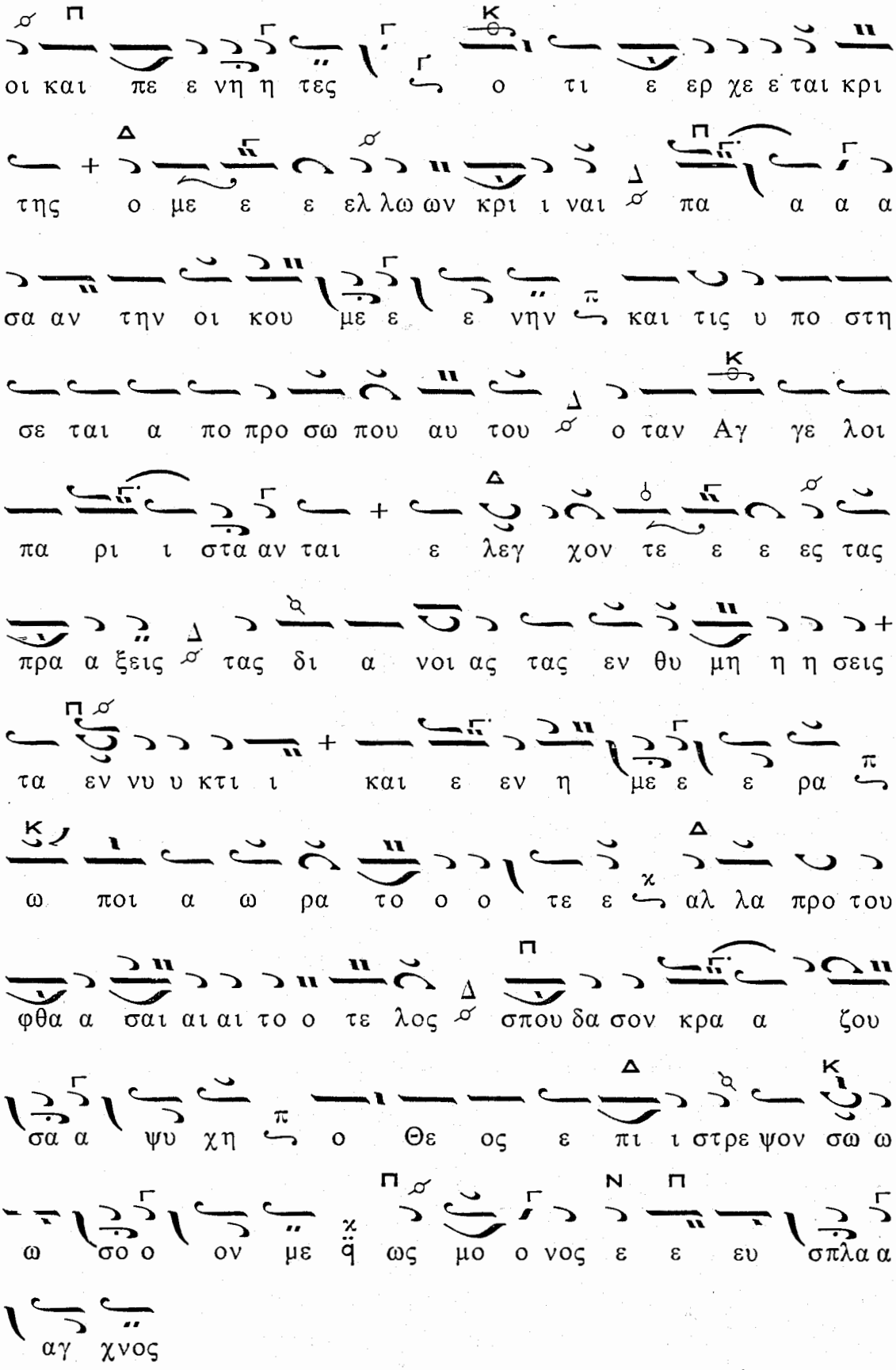
οι και πε ε νη η τες ο τι ε ερ χε ε ται κρι
της ο με ε ε ελ λω ων κρι ι ναι πα α α α
σα αν την οι κου με ε ε νην και τις υ πο στη
σε ται α πο προ σω που αυ του ο ταν Αγ γε λοι
πα ρι ι στα αν ται ε λεγ χον τε ε ε ες τας
πρα α ξεις τας δι α νοι ας τας εν θυ μη η η σεις
τα εν νυ υ κτι ι και ε εν η με ε ε ρα
ω ποι α ω ρα το ο ο τε ε αλ λα προ του
φθα α σαι αι αι το ο τε λος σπου δα σον κρα α ζου
σα α ψυ χη ο Θε ος ε πι ι στρε ψον σω ω
ω σο ο ον με ως μο ο νος ε ε ευ σπλα α
αγ χνος

Ἦχος

Νη

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η

των σου ου εις τε ε ε λος

Δα νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι θυ μι

ων γε ε ε νο με ε νος το ε ξου σι α στι κον

Θε ε ου θε ω ρη η η η σα ας ου τως ε ε ε

βο ο ο α κρι τη ρι ον ε ε κα θι ι σε και

βι βλοι η νε ε ω ω ω χθη η η σαν βλε πε

ψυ υ χη η η μου νη η στε ε ε ε ε ευ εις τον πλη

σι ι ι ι ο ον σου μη η η α θε ε ε τει βρω

μα των α α πε ε ε χη τον α δελ φο ο ο ο ον σου

ου μη κα τα κρι ι ι νης μη η η η τω

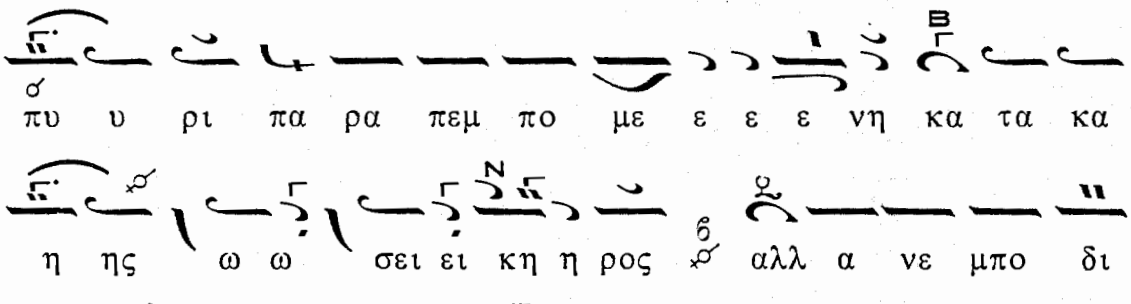
πυ υ ρι πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη κα τα κα
η ης ω ω σει ει κη η ρος αλλ α νε μπο δι
στως ει σα α ξη η σε ε Χρι ι ι στος ει
εις την βα α σι λει ει ει ει ει αν α α αυ του

Δόξα. Ἦχος Πα

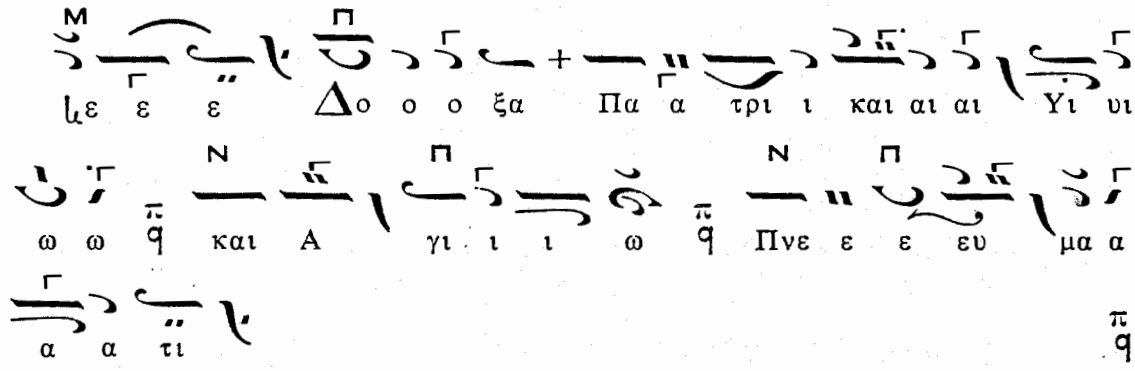
ιε ε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι
ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α
α α τι

Προ κα θα α α ρω ω ω μεν ε α αυ του ου
ους α δε ελ φοι οι τη βα σι λι ι ι ι ι ι
δι τω ω ω ω ων α α τω ων α α α ρε ε
τω ων ι δου γα αρ πα ρα α γε ε γο ο νε

εν ϩϩ πλου ου ου ου ου ου ου το ον η η μι ιν

α γα α θω ων κο μι ι ι ι ι ζου ου ου ου σα

τω ω ων πα α θων κα τευ να α α α α

α α ζει τα α οι δη οι οι οι μα α α α

τα α Δ και τω Δε σπο ο ο ο ο τη η η η ϩϩ

κα ταλ λα α α α α α ατ τει ει του ου ους πται

αι αι τους πται αι αι σα αν τας δι ι ο ο μετ

ε ε ε ε ε ευ φρο ο ο ο συ υ υ υ υ υ

υ υ ϩυ υ υ υ νης ταυ την υ πο ο δε

ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε θα α α α α

α βο ω ω ω ω ω ων τε ες Χρι στω ω ω

ω ω ω ω τω ω Θε ε ω ω ω ϩϩ ο Α να α

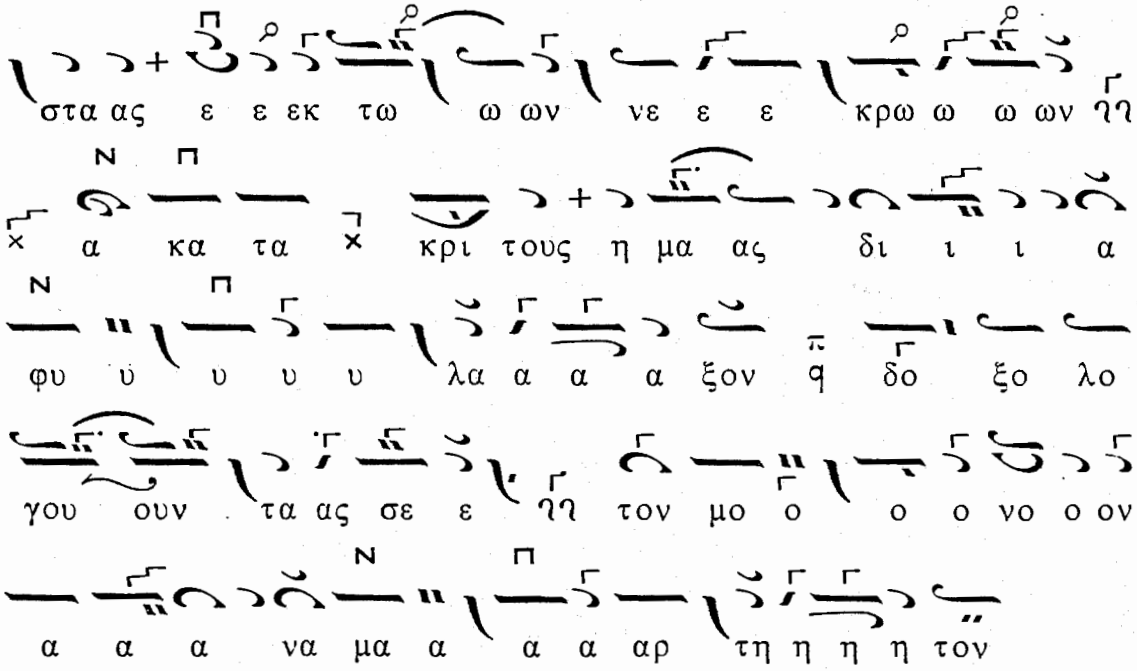

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία καὶ ἡ Θεία Λειτουργία.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄ Πα

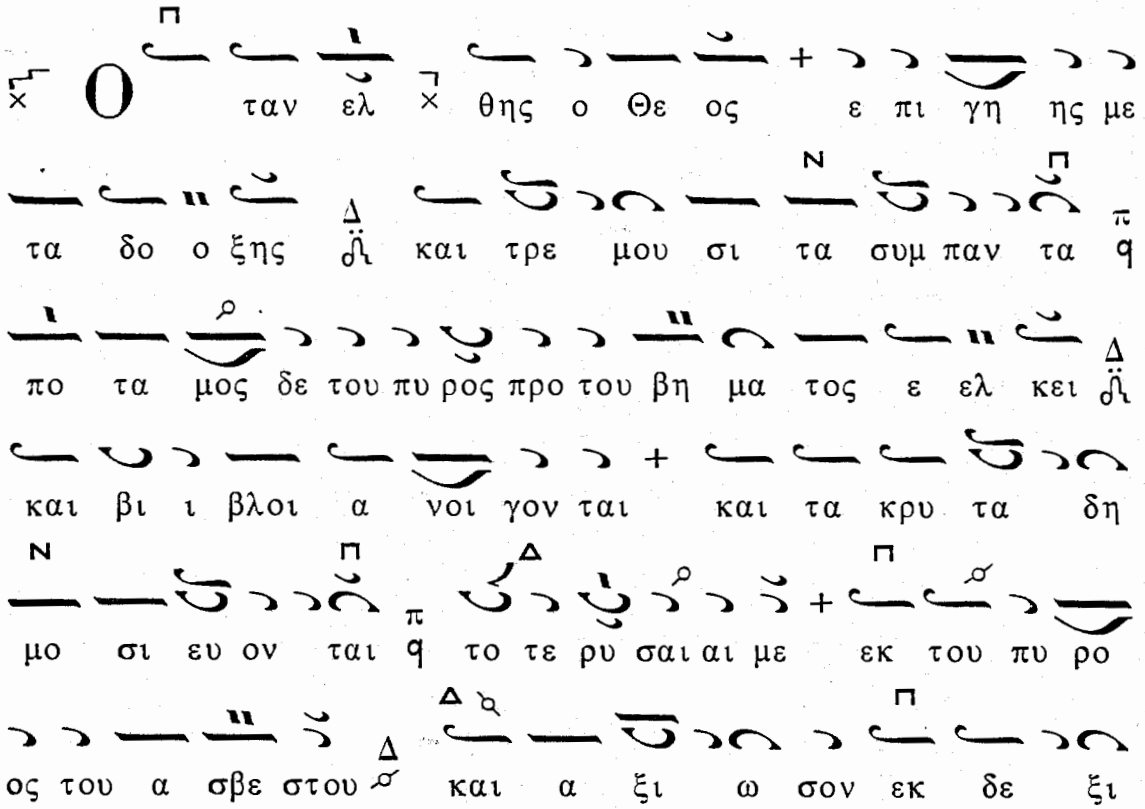

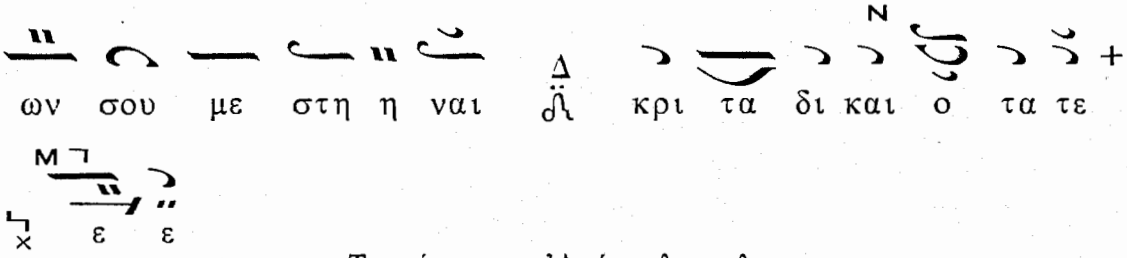

Τρισάγιον — Ἀπόστολος κλπ.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστὶ» — **Κοινωνικὸν** «Αἰνεῖτε»

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου 3 καὶ τὰ ἑξῆς 3 τοῦ Τριῳδίου

Προσόμοια «Ὅλην ἀποθέμενοι»

Ἦχος

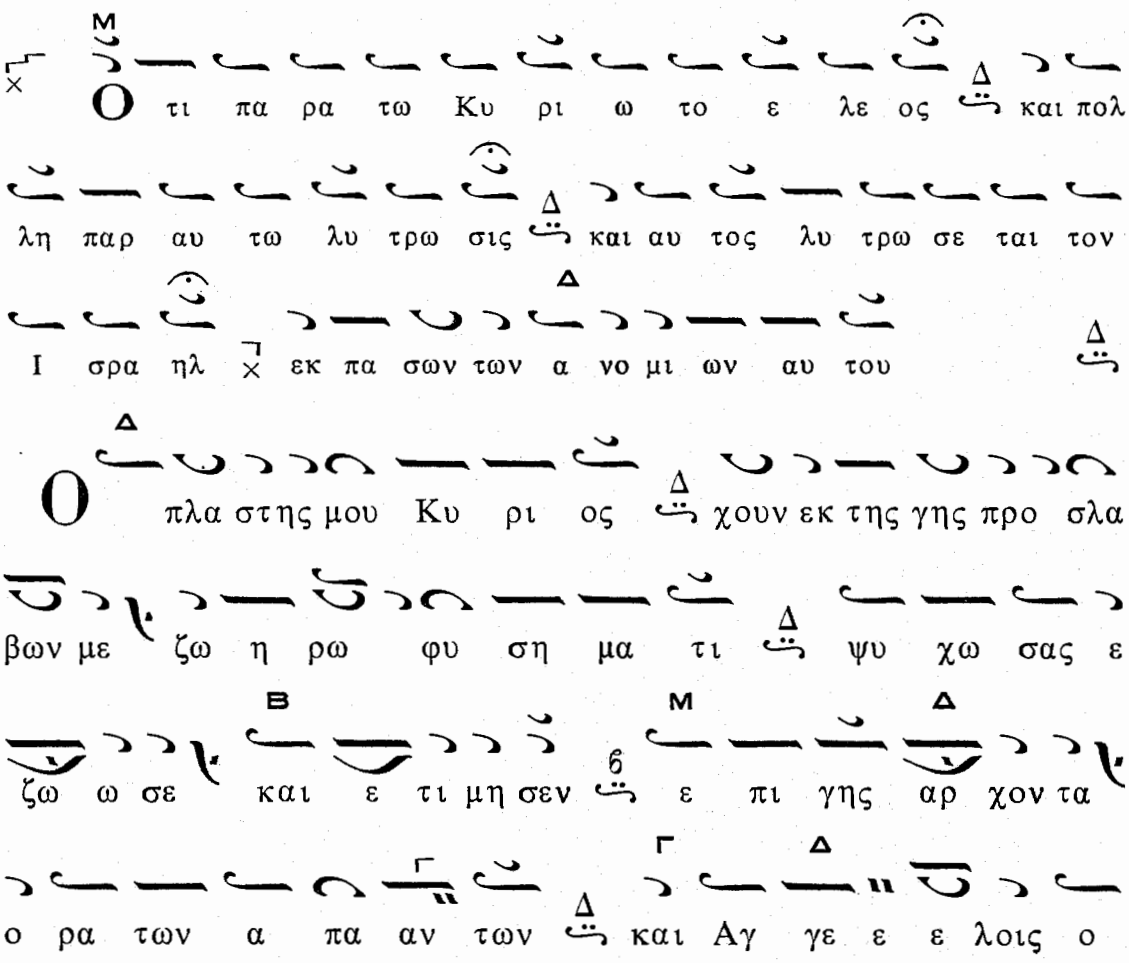

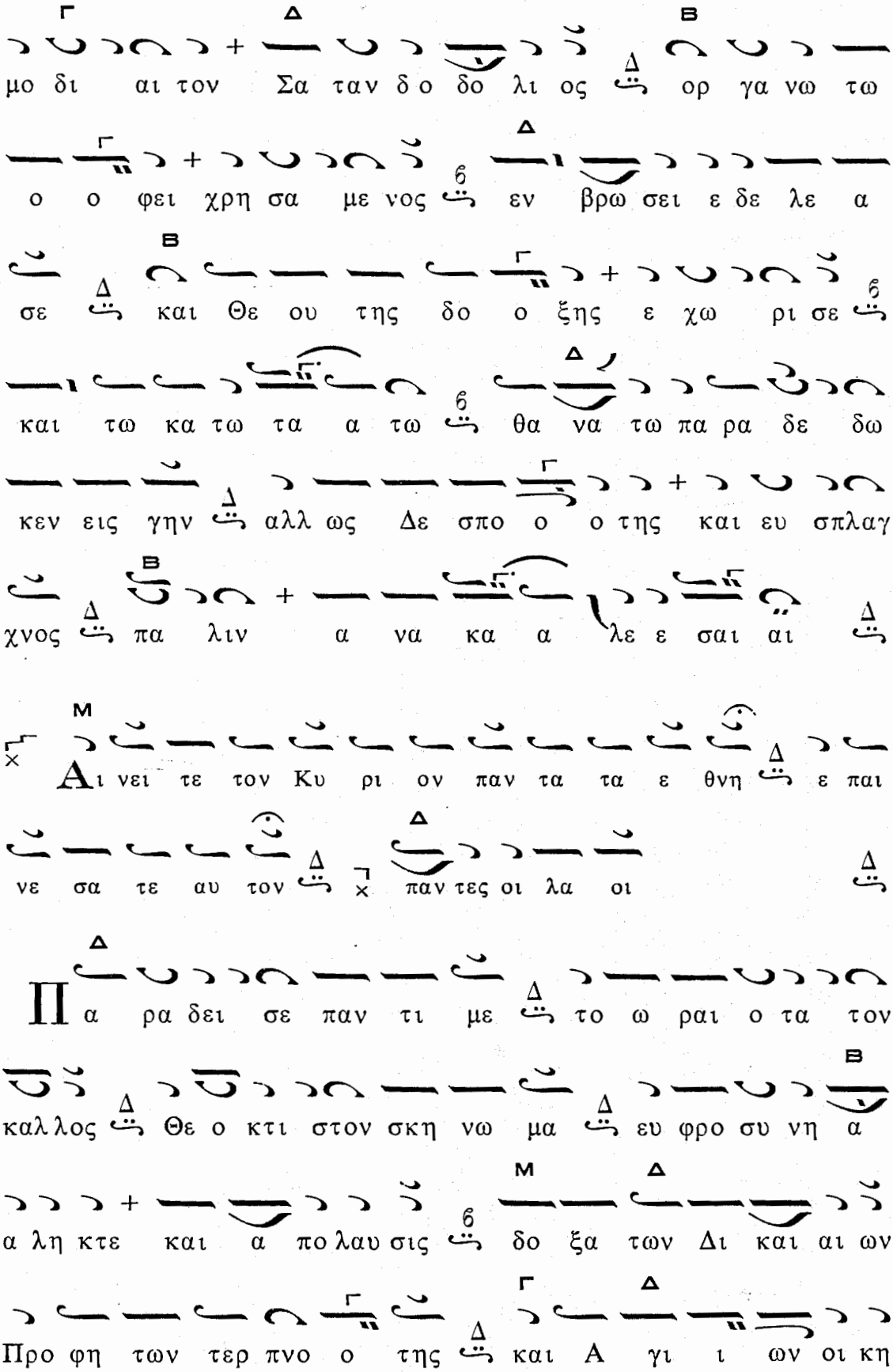
μο δι αι τον Σα ταν δο δο λι ος ορ γα νω τω
ο ο φει χρη σα με νος εν βρω σει ε δε λε α
σε και Θε ου της δο ο ξης ε χω ρι σε
και τω κα τω τα α τω θα να τω πα ρα δε δω
κεν εις γην αλλ ως Δε σπο ο ο της και ευ σπλαγ
χνος πα λιν α να κα α λε ε σαι αι
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι
νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Πα ρα δει σε παν τι με το ω ραι ο τα τον
καλ λος Θε ο κτι στον σκη νω μα ευ φρο συ νη α
α λη κτε και α πο λαυ σις δο ξα των Δι και αι ων
Προ φη των τερ πνο ο της και Α γι ι ων οι κη

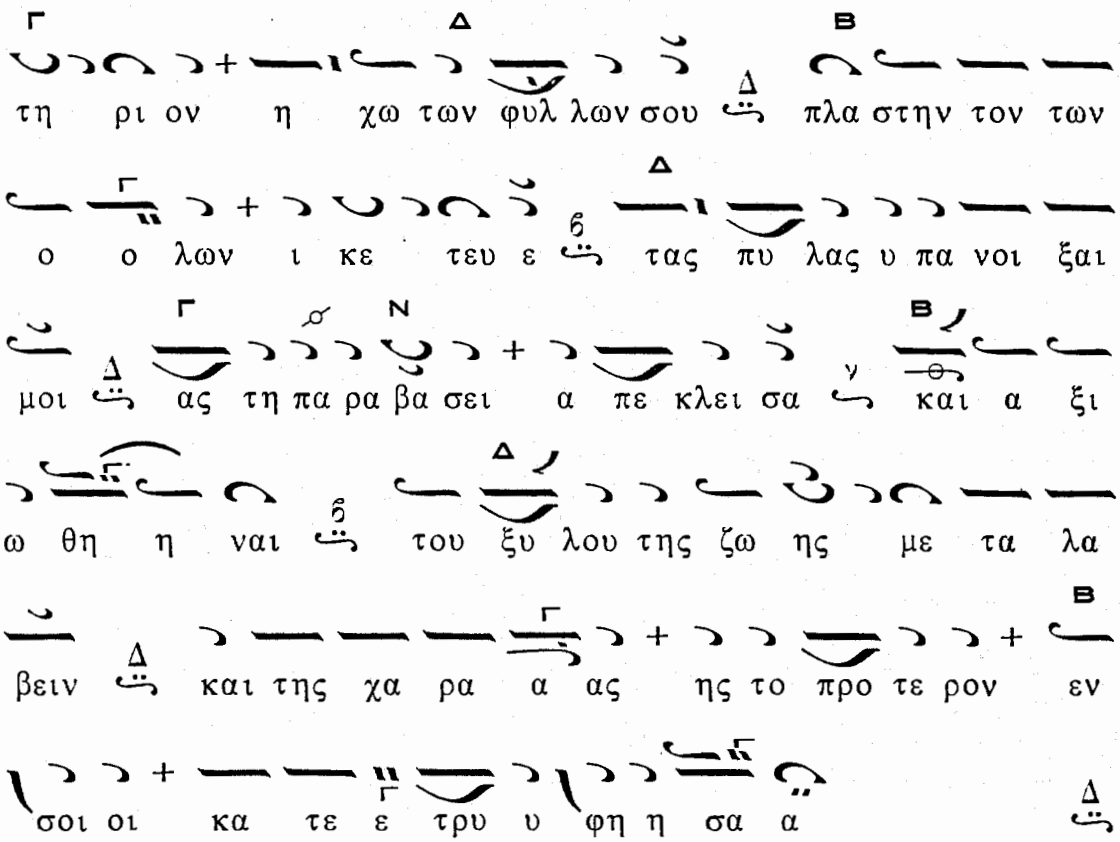
τη ρι ον η χω των φυλ λων σου πλα στην τον των
ο ο λων ι κε τευ ε τας πυ λας υ πα νοι ξαι
μοι ας τη πα ρα βα σει α πε κλει σα και α ξι
ω θη η ναι του ξυ λου της ζω ης με τα λα
βειν και της χα ρα α ας ης το προ τε ρον εν
σοι οι κα τε ε τρυ υ φη η σα α

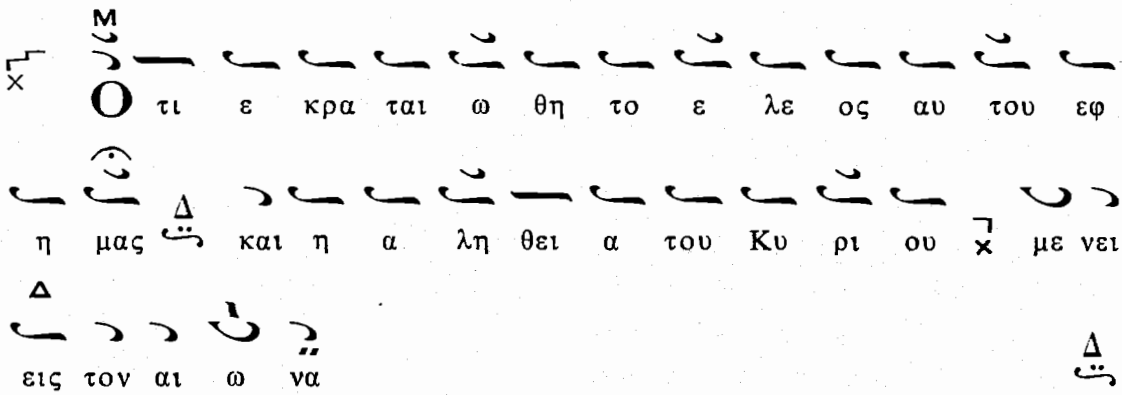
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ
η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με νει
εις τον αι ω να

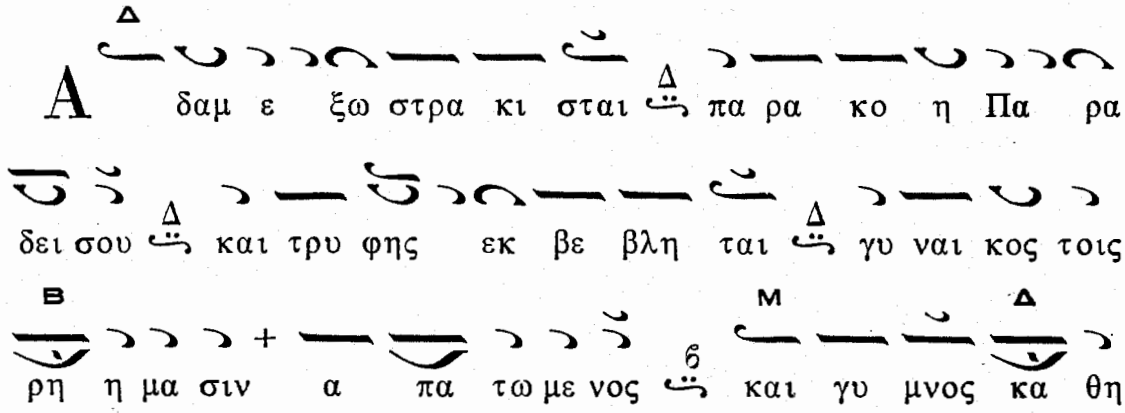
Α δαμ ε ξω στρα κι σται πα ρα κο η Πα ρα
δει σου και τρυ φης εκ βε βλη ται γυ ναι κος τοις
ρη η μα σιν α πα τω με νος και γυ μνος κα θη

ται του χω ρι ου οι οι μοι ε ναν τι ον ο

δυ ρο με νος δι ο σπου δα σω μεν παν τες τον και

ρο ον υ πο δε ξα σθαι νη στει ας υ πα κου ον

τες ευ αγ γε λι κω ων πα ρα δο σε ων

ι να δι α του ου των ευ α ρε στοι γε νο με

νοι Χρι στω του Πα ρα δει ει ει σου την οι κη

σιν πα λιν α πο ο λα α βω ω με εν

Δόξα. Ἦχος λ̄ π̄ Πα

ε Δο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι

αι Υι ω και Α α γι ι ω Πνε ευ μα

α α τι

Ε κα α θι ι σε εν Α α δαμ α πε ναν

τι ι του ου ου Πα α α α ρα δει ει ει ει

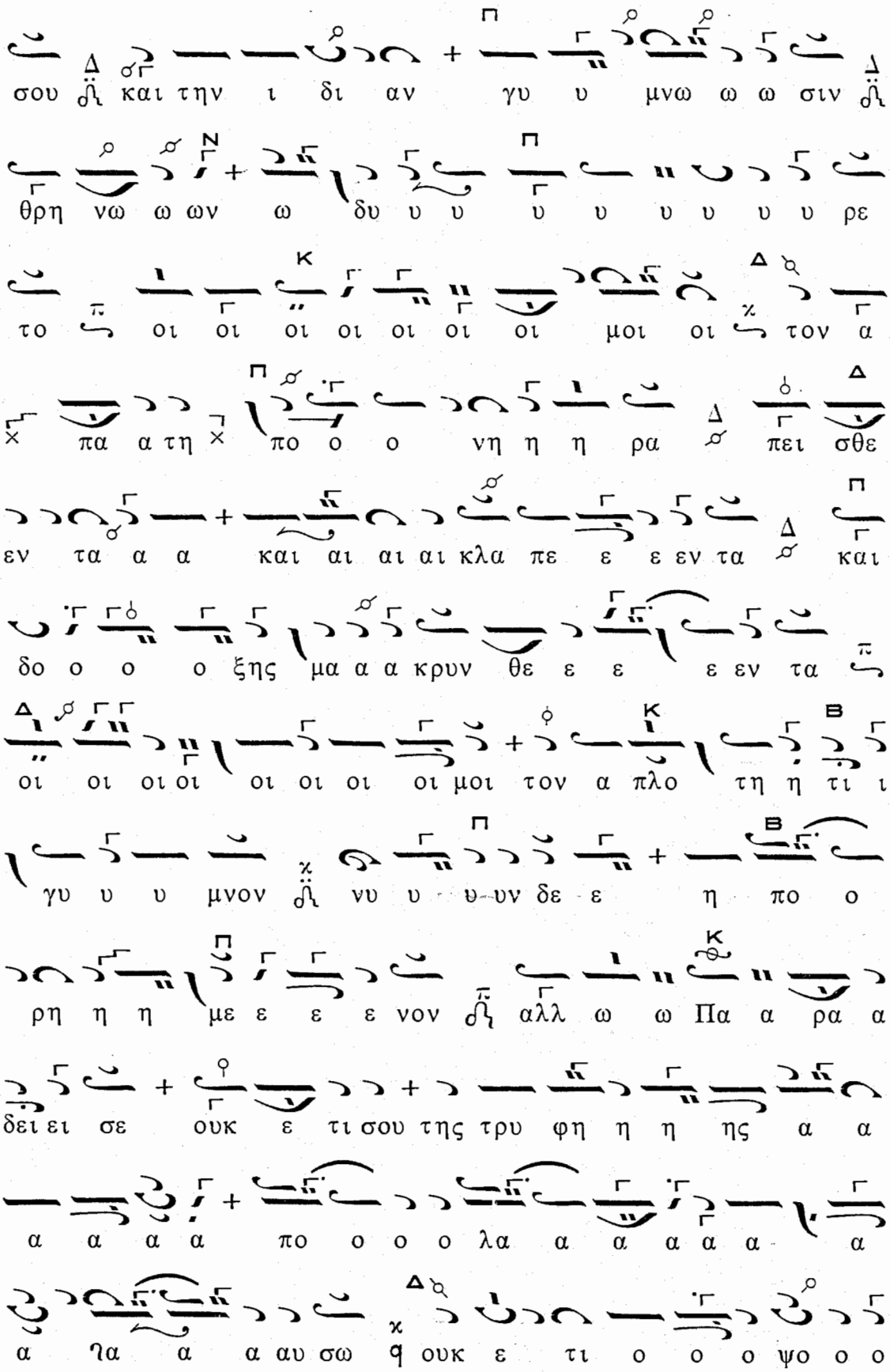
σου και την ι δι αν γυ υ μνω ω ω σιν
θρη νω ω ων ω δυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρε
το οι οι οι οι οι οι οι μοι οι τον α
πα α τη πο ο ο νη η η ρα πει σθε
εν τα α α και αι αι αι κλα πε ε ε εν τα και
δο ο ο ο ξης μα α α κρυν θε ε ε ε εν τα
οι οι οι οι οι οι οι οι μοι τον α πλο τη η τι ι
γυ υ υ μνον νυ υ υ-υν δε ε η πο ο
ρη η η με ε ε ε νον αλλ ω ω Πα α ρα α
δει ει σε ουκ ε τι σου της τρυ φη η η ης α α
α α α α πο ο ο ο λα α α α α α α
α λα α α αυ σω ουκ ε τι ο ο ο ψο ο ο

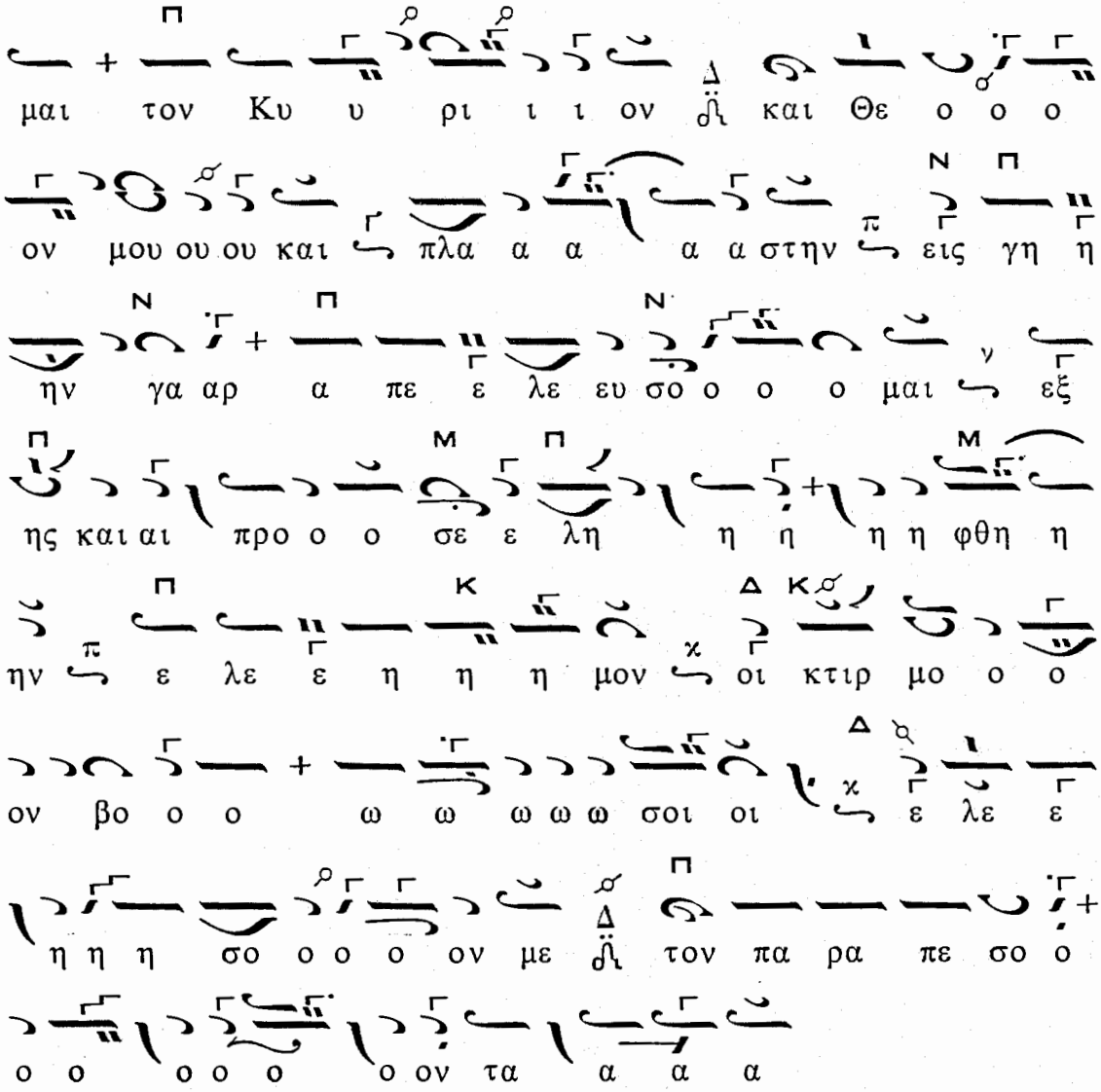

Καὶ Νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ

Δόξα. Ἦχος λ Πα

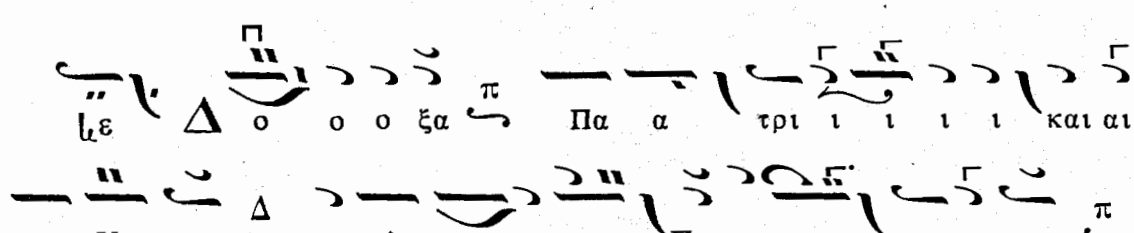

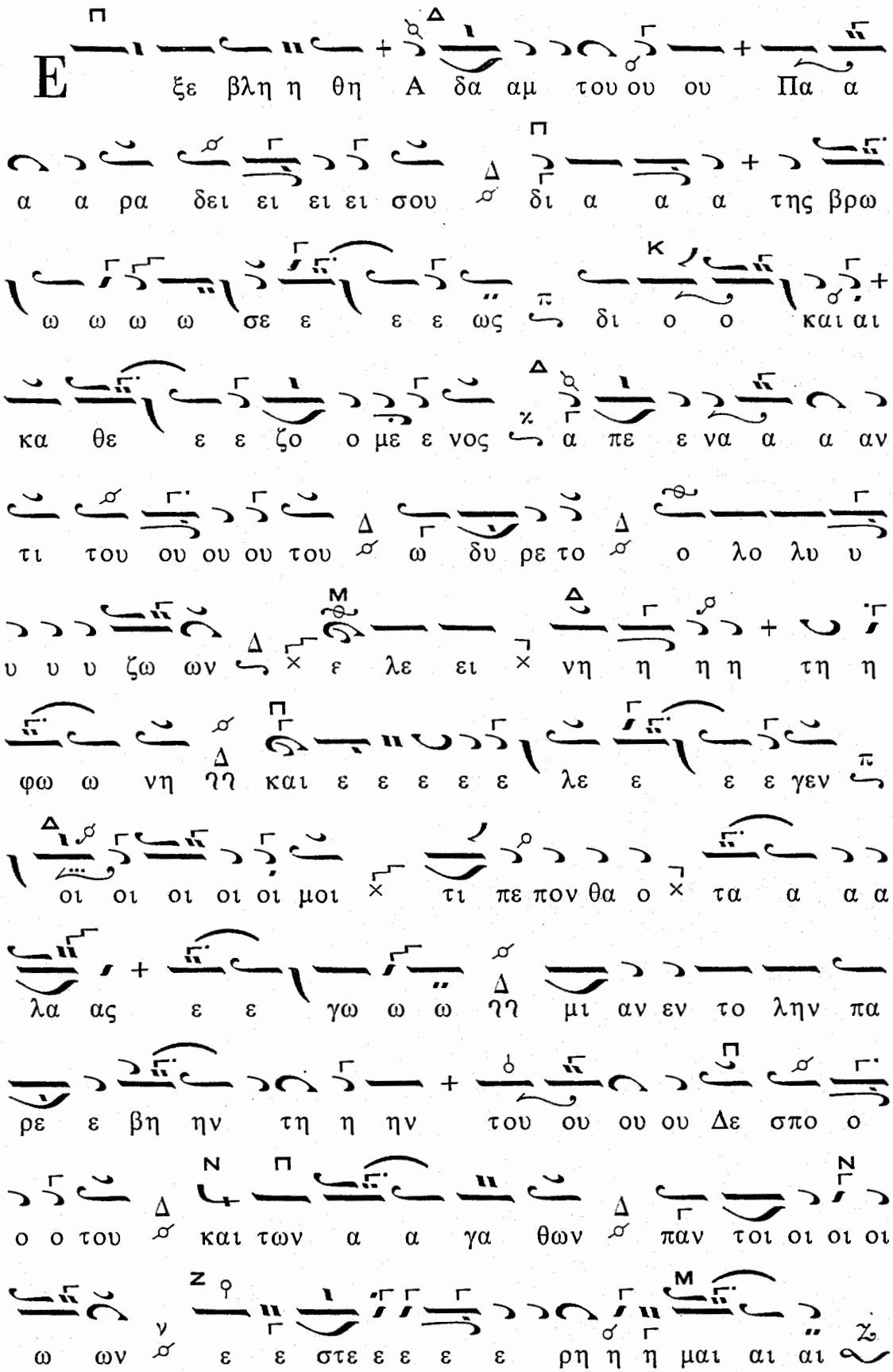
E
ξε βλη η θη Α δα αμ του ου ου Πα α
α α ρα δει ει ει ει σου δι α α α της βρω
ω ω ω ω σε ε ε ε ως δι ο ο και αι
κα θε ε ε ζο ο με ε νος α πε ε να α α αν
τι του ου ου ου του ω δυ ρε το ο λο λυ υ
υ υ υ ζω ων ε λε ει νη η η η τη η
φω ω νη ΗΗ και ε ε ε ε ε λε ε ε ε γεν
οι οι οι οι οι μοι τι πε πον θα ο τα α α α
λα ας ε ε γω ω ω ΗΗ μι αν εν το λην πα
ρε ε βη ην τη η ην του ου ου ου Δε σπο ο
ο ο του και των α α γα θων παν τοι οι οι οι
ω ων ε ε στε ε ε ε ε ρη η η μαι αι αι

Πα ρα δει σε ε + α γι ω ω ω ω ω ω

τα α α τε ο δι ε με ε πε ε ε φυ υ

υ υ τευ με ε ε ε νος και δι α τη ην Ε ευ

αν + κε ε κλει σμε ε ε ε ε νος ι κε

τευ ε τω σε ποι η η σα α αν τι κα με ε

ε ε ε πλα α σαν τι ο ο πως των σων αν

θε ε ω ω ων πλη σθη η η η η σω ω ω ω

μαι δι ο και προς αυ το ο ο ο ον ο ο ο

Σω ω τηρ το ε μον πλα σμα ου θε λω ω ω

α α α α πο λε ε ε ε σθαι αλ λα βου λο μαι

του το σω ω ζε ε ε σθαι και εις ε πι γνω

σιν α λη θει ει ει ει ει ας ε ε ελ θειν

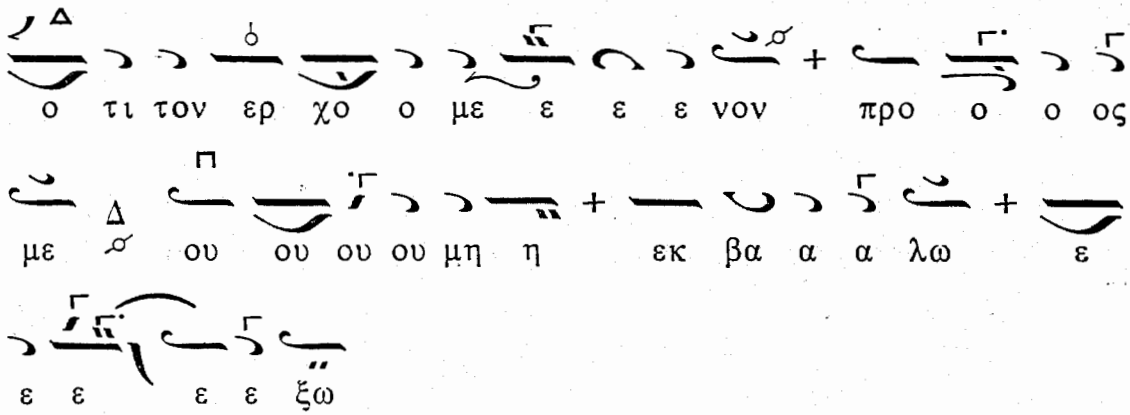

Καὶ νῦν. «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου Πάναγνε...»

Ἀπολυτίκιον: Ἀναστάσιμον τοῦ ἤχου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τυπικὴ διάταξις ἡ τῶν προηγουμένων Κυριακῶν. Καταβασίαι: «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ» (σελ. 11, 15), ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου— Ἡ «Τιμιωτέρα» μετὰ τῆς Καταβασίας (σελ. 14). Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα 3 καὶ τὰ ἑξῆς 3 Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου

Ἦχος ἀ ἡ Πα

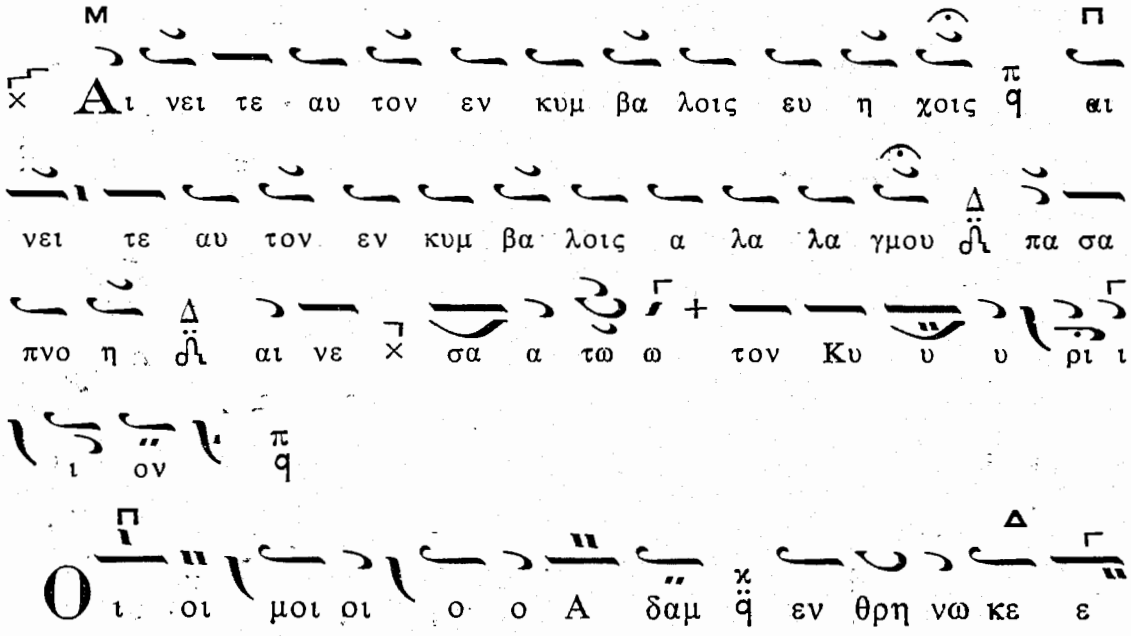

κρα α α γεν ο τι ο φις και γυ νη Θε ι

κης παρ ρη σι ας με ε ε ξω ω σαν και Πα ρα δει

σου ου της τρυ φης ξυ λου βρω σις η ηλ λο ο τρι ι ι

ι ι ω ω ω σεν οι οι οι οι οι μοι ου φε ε

ε ε ρω λοι πον το ο ο ο νει ει δος ο πο

τε βα σι λευς των ε πι γει ων κτι σμα α α των Θε

ου νυν αιχ μα α λω τος ω ω φθην υ πο μι

ας α θε ε σμου συ υμ βου λης και αι ο πο

τε δο ξαν α θα να σι ας ημ φι ε ε σμε ε νος

της νε κρω σε ω ω ως την δο ραν ως θνη τος ε

λε ει ει νω ω ως πε ε ρι φε ε ε ρω οι οι

οι μοι οι τι να των θρη η η νων συν ερ

γα α την ποι οι η η η σο ο ο μαι αλ λα

συ φι λαν θρω ω πε ο εκ γης δη μι ουρ γη η σα ας

με ευ σπλαγ χνι ι ι α αν φο ρε ε ε σας

της δου λει ει α ας του εχ θρου α να κα λε ε σαι

αι και σω ω ω σον με

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη

καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ

μα α σι α α α σου

Το στα δι ον των α ρε τω ων η η νε ε ε

ω ω ω κται οι βου λο με νοι α θλη σαι ει σελ

θε ε τε α να ζω σα με νοι οι οι τον κα λον

της νη στει ει ει α ας α γω ω ω να οι

γαρ νο μι μως α α θλου ουν τες δι και αι ως στε

φα νου ου ουν ται και α να λα βο ον τες την

πα νο πλι αν του Στα αυ ρου ου τω εχ θρω αν τι μα

α χη η σω ω ω με ε ε θα ως τει χος αρ ρη

κτον κα τε χον τες τη ην πι ι στιν και ως θω ρα κα

τη ην προ σευ χην και πε ρι κε φα λαι αι αι αι

αι α αν την ε λε η μο ο σύ υ υ νην

αν τι μα χαι ρας την νη η στει ει αν η τι ις ε εκ

τε ε μνει ΗΗ α πο καρ δι ι ι ι ας πα σαν κα

κι ι ι αν ο ποι ω ων τα αυ τα τον α

λη θι νον κο μι ζε ται στε φα α νον πα ρα του παμ

βα σι λε ε ε ε ω ως Χρι στου εν τη η με

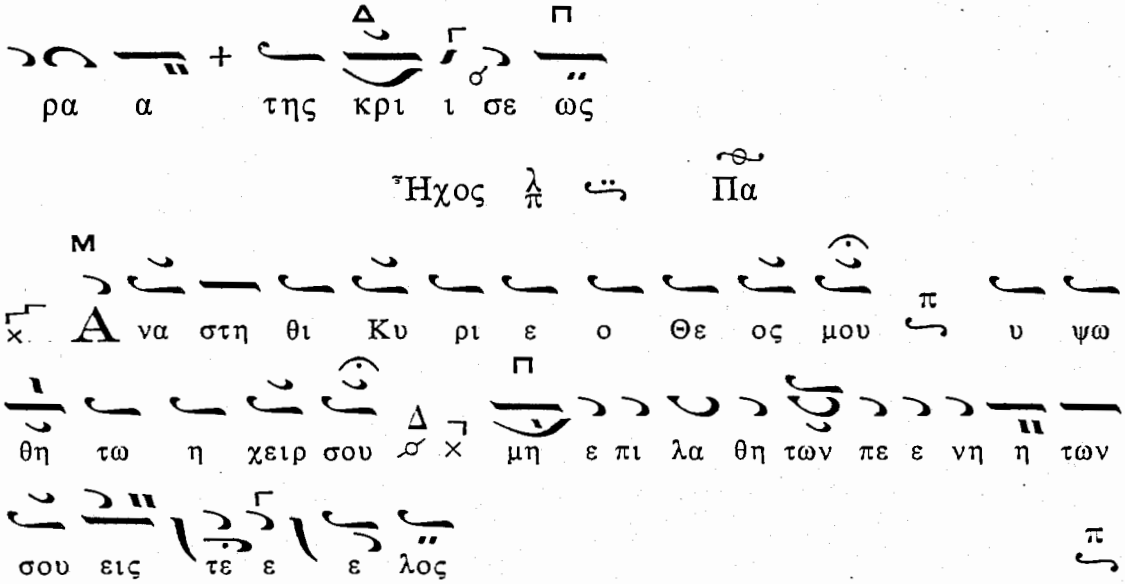
ρα α της κρι ι σε ως
Ἦχος Πα
Ἀ να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε ε νη η των
σου εις τε ε ε λος

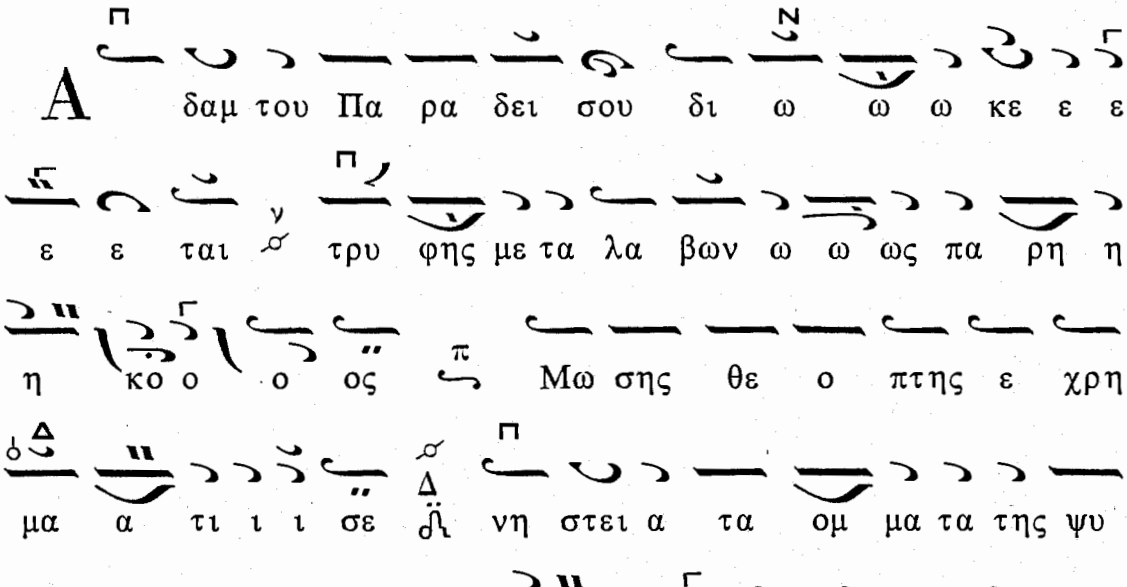
Ἀ δαμ του Πα ρα δει σου δι ω ω ω κε ε ε
ε ε ται τρυ φης με τα λα βων ω ω ως πα ρη η
η κο ο ο ος Μω σης θε ο πτης ε χρη
μα α τι ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα της ψυ
χη ης κα α α θη ρα α α με ε ε νος δι ο
του Πα ρα δει σου οι κη το ρες γε νε ε σθαι ε πι
ι ι πο ο θουν τες α παλ λα γω μεν της α λυ σι τε
λους τρυ υ φης και Θε ον κα θο ραν ε φι ε ε

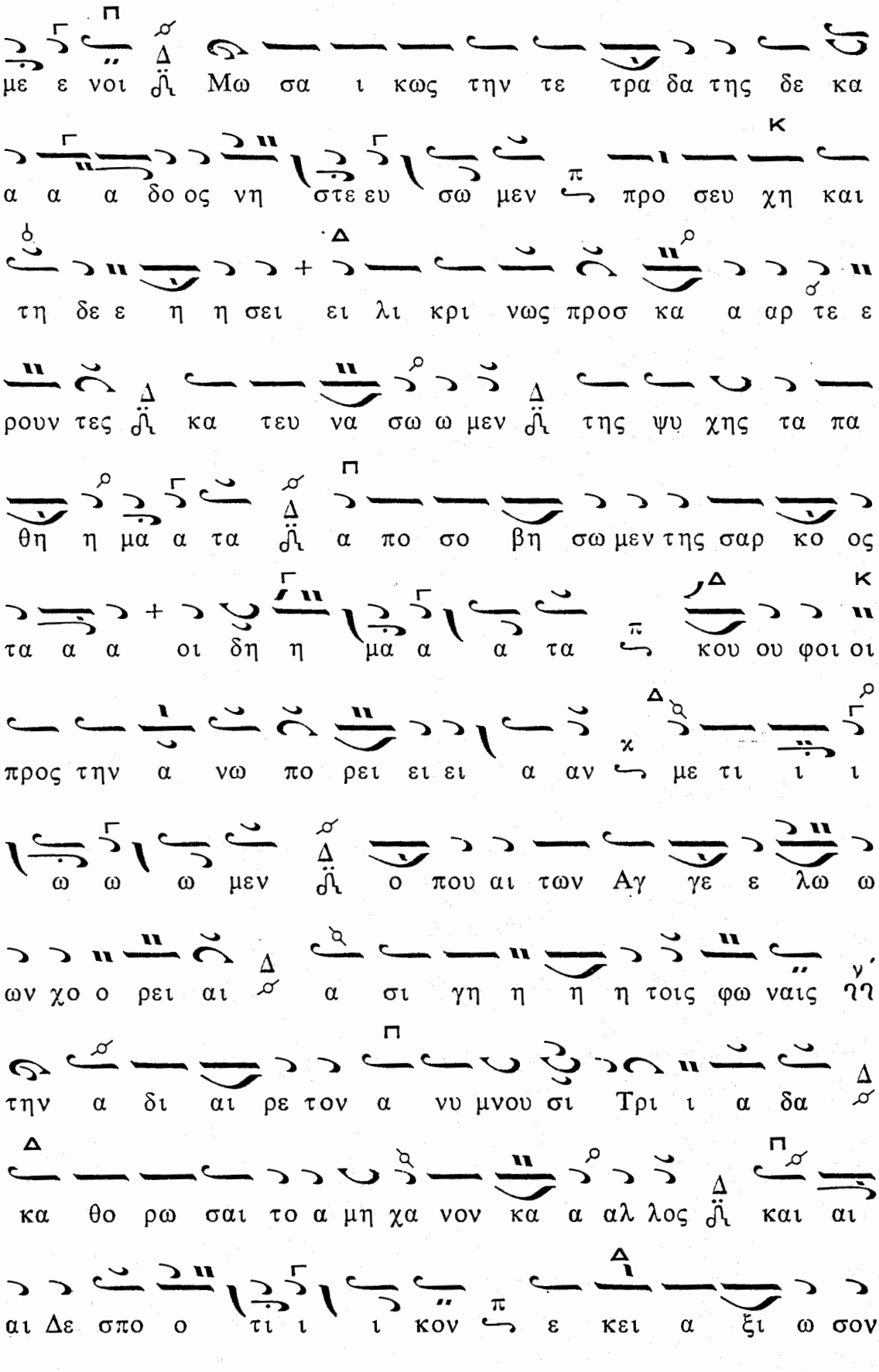
με ε νοι Μω σα ι κως την τε τρα δα της δε κα
α α α δο ος νη στε ευ σω μεν προ σευ χη και
τη δε ε η η σει ει λι κρι νως προσ κα α αρ τε ε
ρουν τες κα τευ να σω ω μεν της ψυ χης τα πα
θη η μα α τα α πο σο βη σω μεν της σαρ κο ος
τα α α οι δη η μα α α τα κου ου φοι οι
προς την α νω πο ρει ει ει α αν με τι ι ι
ω ω ω μεν ο που αι των Αγ γε ε λω ω
ων χο ο ρει αι α σι γη η η η τοις φω ναις
την α δι αι ρε τον α νυ μνου σι Τρι ι α δα
κα θο ρω σαι το α μη χα νον κα α αλ λος και αι
αι Δε σπο ο τι ι ι κον ε κει α ξι ω σον

η μας Υι ε Θε ου ου ζω ω ω ο ο δο τα τους

ε πι σοι πε ποι θο τας συγ χο ρευ σαι ταις των Αγ

γε ε λων στρα α τι αις ταις της τε κου σης σε

Μη τρος Χρι στε ε ε πρε ε σβει αις των Α πο στο λων

και των Μαρ τυ υ υ ρων και αι πα αν των τω ων Α

γι ι ι ι ων **Δόξα.** Ἦχος λ Πα

με ε Δ ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι και αι αι

Υι ω και α α γι ι ω Πνε ε ευ μα

α α τι

Ε ε φθα α σε ε και αι ρος η των πνευ μα

τι κων α γω ω ω ω νων α α αρ χη

η κα τα των δαι μο ο ο ο νων νι ι

ι κη η η η η η η η η η η η πα

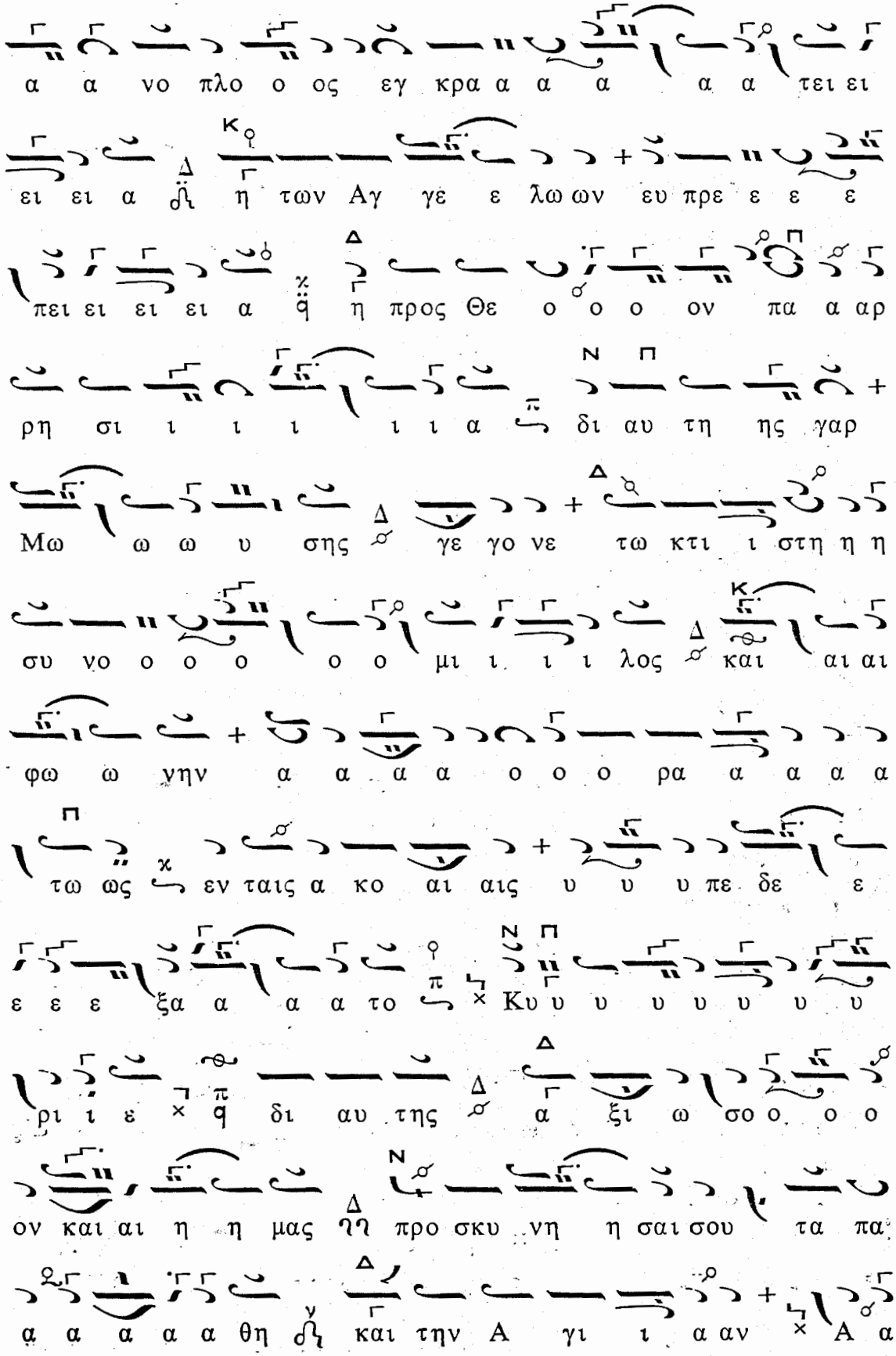
α α νο πλο ο ος εγ κρα α α α α α τει ει
ει ει α ἡ η των Αγ γε ε λω ων ευ πρε ε ε ε
πει ει ει ει α ἡ η προς Θε ο ο ο ον πα α αρ
ρη σι ι ι ι ι ι α δι αυ τη ης γαρ
Μω ω ω υ σης γε γο νε τω κτι ι στη η η
συ νο ο ο ο ο ο μι ι ι ι λος και αι αι
φω ω νην α α α α ο ο ο ρα α α α α
τω ως εν ταις α κο αι αις υ υ υ πε δε ε
ε ε ε ξα α α α το Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ρι ι ε δι αυ της α ξι ω σο ο ο ο
ον και αι η η μας ἡ προ σκυ νη η σαι σου τα πα
α α α α α θη ἡ και την Α γι ι α αν Α α

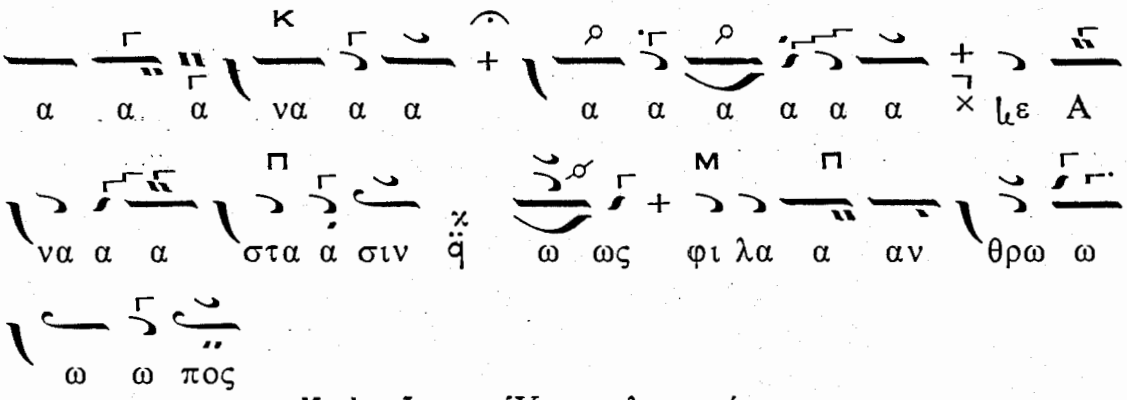

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β΄ Δι

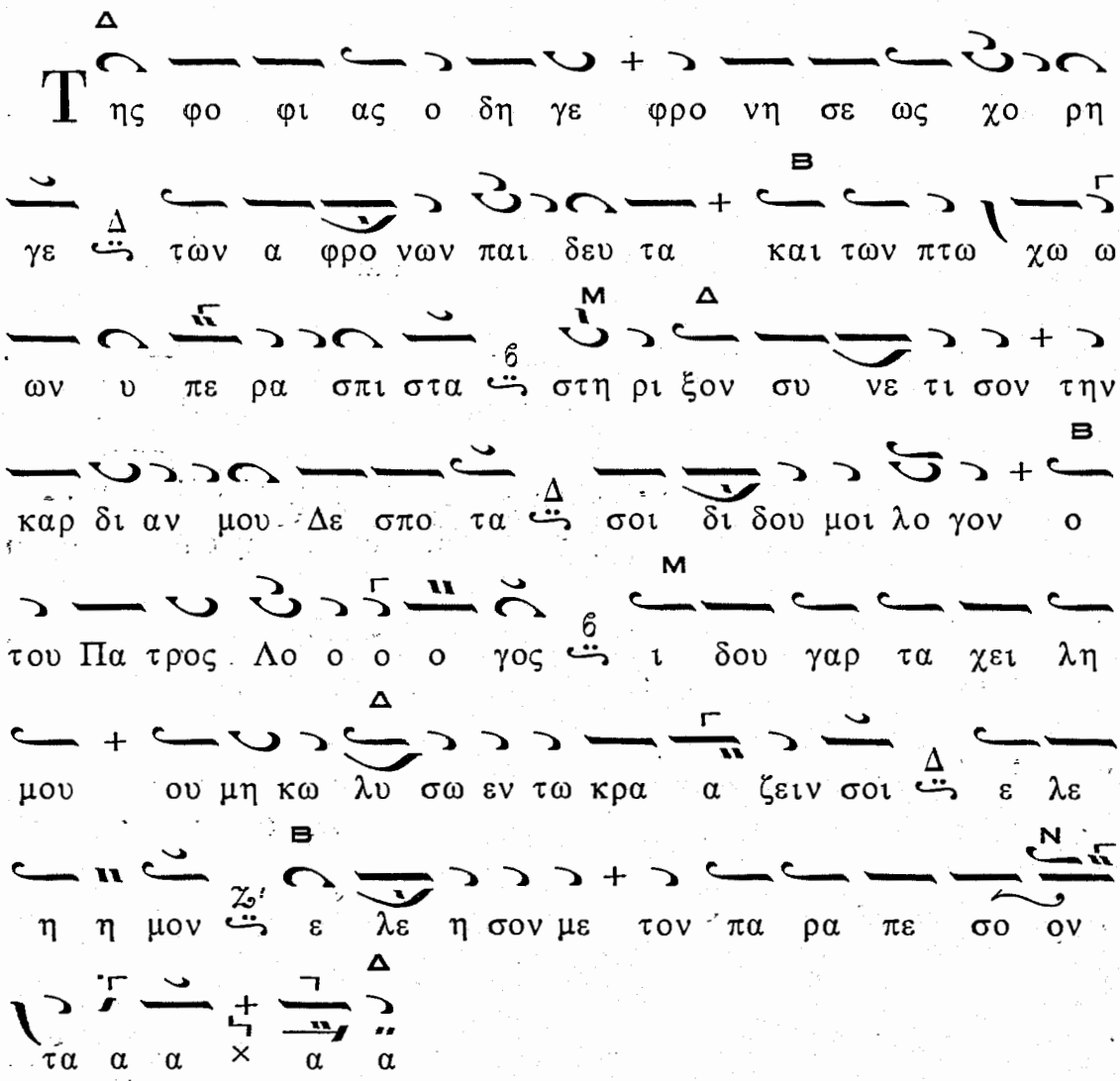

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστὶ» — **Κοινωνικὸν** «Αἰνεῖτε»

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» (ψάλλονται εἱρμολογικῶς) καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου» 4 Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου (ἴδε ἐν τῷ Παραρτήματι), εἶτα δὲ τὰ ἑξῆς 3 ἰδιόμελα καὶ μετὰ ταῦτα 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου.

Ἰδιόμελα. Ἦχος Δι

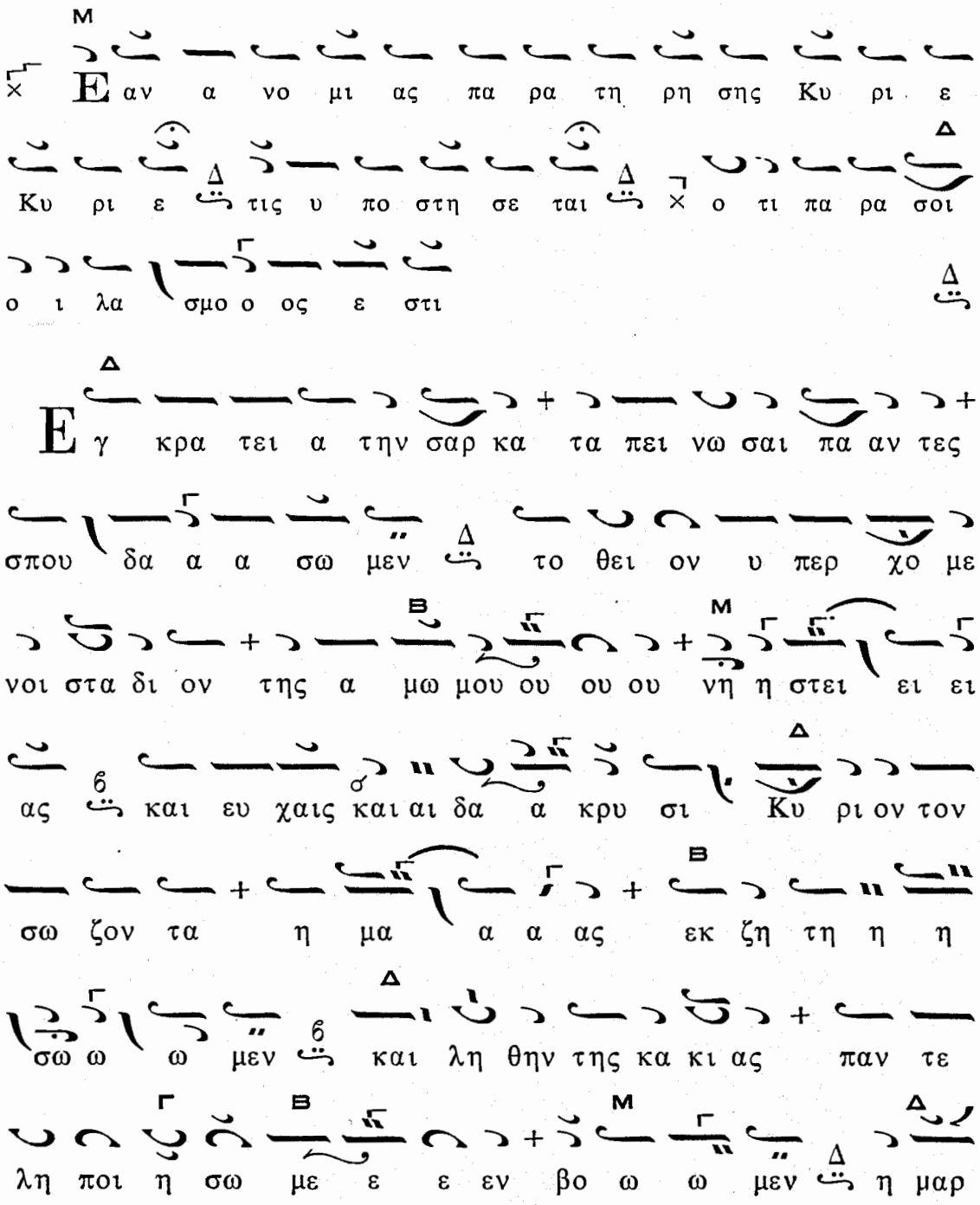

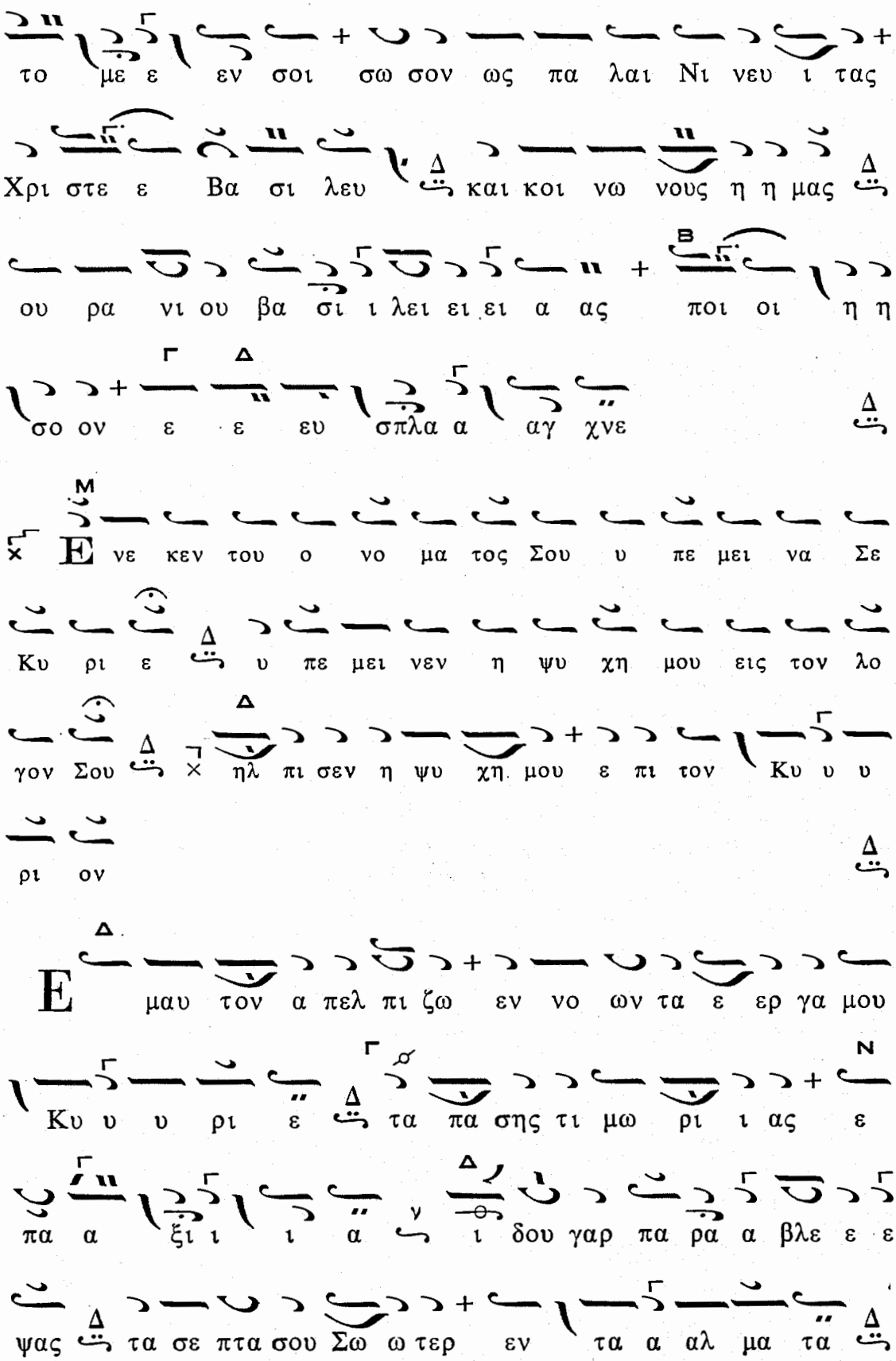
το με ε εν σοι σω σον ως πα λαι Νι νευ ι τας
Χρι στε ε Βα σι λευ και κοι νω νους η η μας
ου ρα νι ου βα σι ι λει ει ει α ας ποι οι η η
σο ον ε ε ευ σπλα α αγ χνε
Ε νε κεν του ο νο μα τος Σου υ πε μει να Σε
Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο
γον Σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ
ρι ον
Ε μαυ τον α πελ πι ζω εν νο ων τα ε ερ γα μου
Κυ υ υ ρι ε τα πα σης τι μω ρι ι ας ε
πα α ξι ι ι α ι δου γαρ πα ρα α βλε ε ε
ψας τα σε πτα σου Σω ω τερ εν τα α αλ μα τα

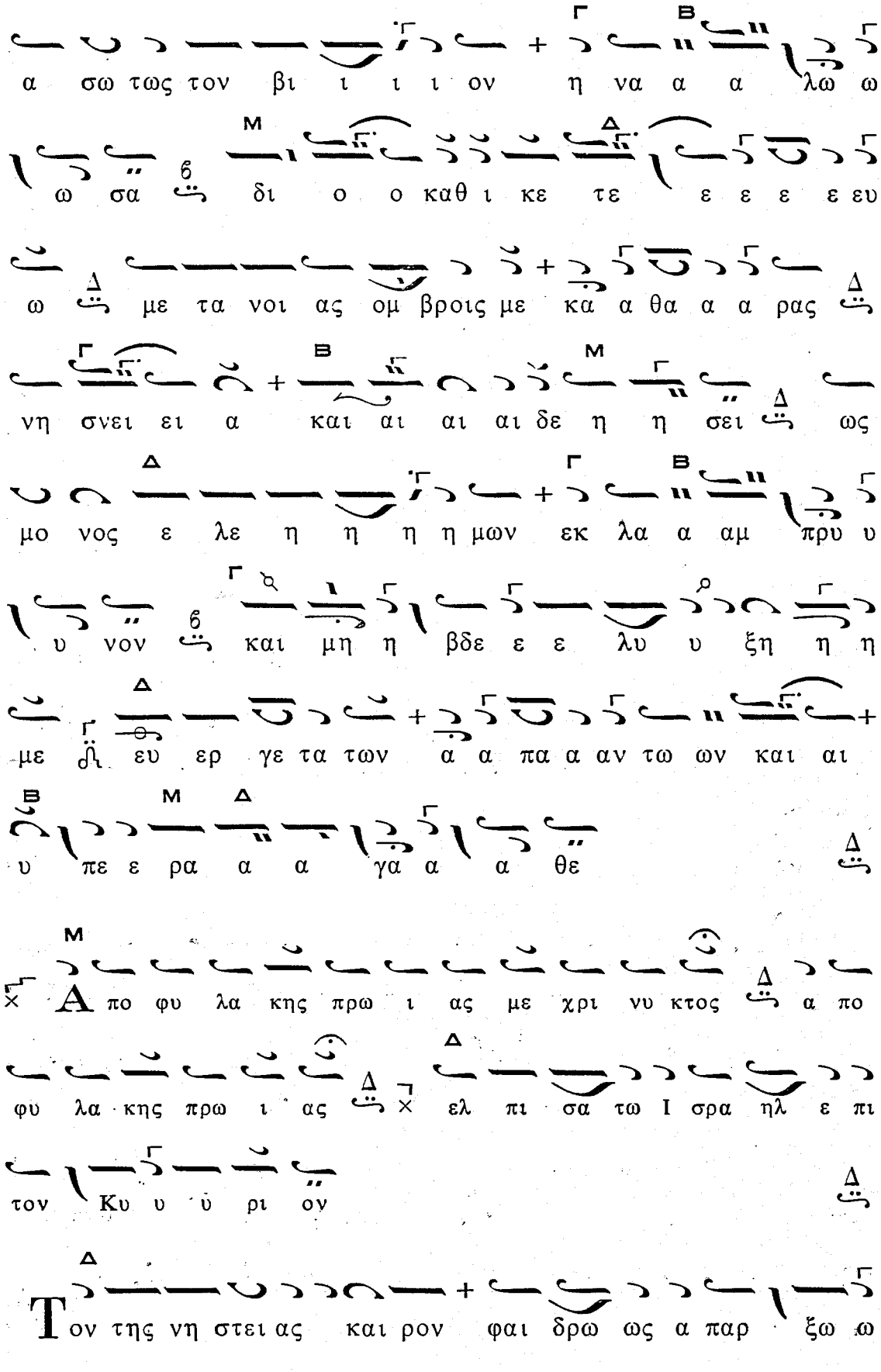
α σω τως τον βι ι ι ι ον η να α α λω ω
ω σα δι ο ο καθ ι κε τε ε ε ε ε ευ
ω με τα νοι ας ομ βροις με κα α θα α α ρας
νη σνει ει α και αι αι αι δε η η σει ως
μο νος ε λε η η η η μων εκ λα α αμ πρυ υ
υ νον και μη η βδε ε ε λυ υ ξη η η
με ευ ερ γε τα των α α πα α αν τω ων και αι
υ πε ε ρα α α γα α α θε
Απο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο
φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι
τον Κυ υ υ ρι ον
Τον της νη στει ας και ρον φαι δρω ως α παρ ξω ω

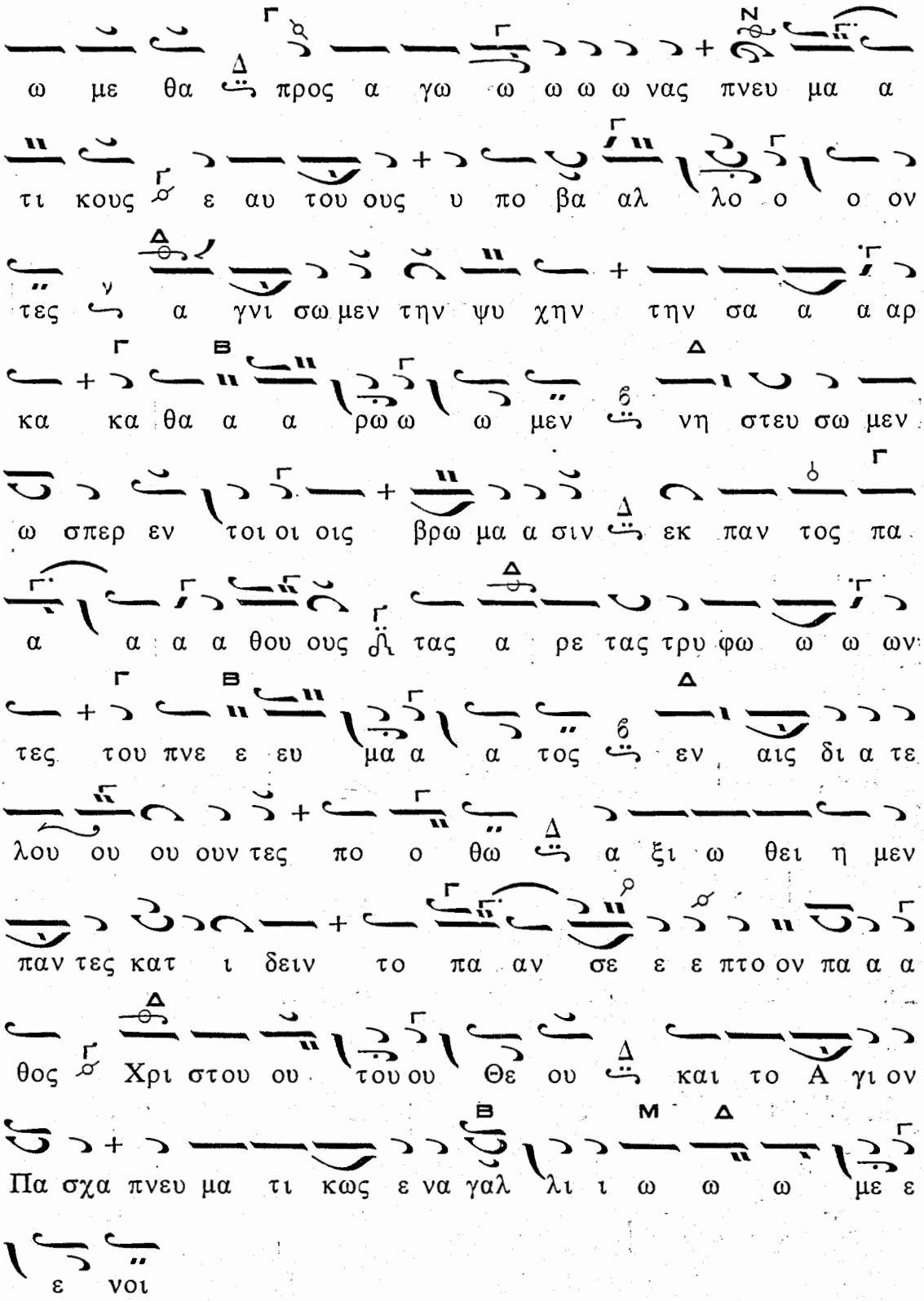

Τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου. Δόξα—Καὶ νῦν: Θεοτοκίον. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς» (τρὶς), ψαλλόμενον τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, τῇ Β΄ καὶ τῇ Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Τὸ Μέγα Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς»

Ἦχος λ̂ π̂ ζ̂ Νη

Μ η η α α α α πο στρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ψη η η ης ζ̂ προ ο ο ο ο ο ο το

προ ο ο ο σω πο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον σου ου ου ου ου ϡ α α α α α α

πο ο ο ο ο ο ο του ου ου ου ου ου ου ου

ου ου παι δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος Σου ου ου ου ου ου ου ου ου ο ο ο

ο ο ο ο τι ϥ θλι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βο ο ο τι θλι ι βο ο ο ο μαι ζ̂ τα α

α α α α α α α α χυ υ υ υ υ υ υ ζ̂

ε πα α α α α α ε πα α α α κου σο ο

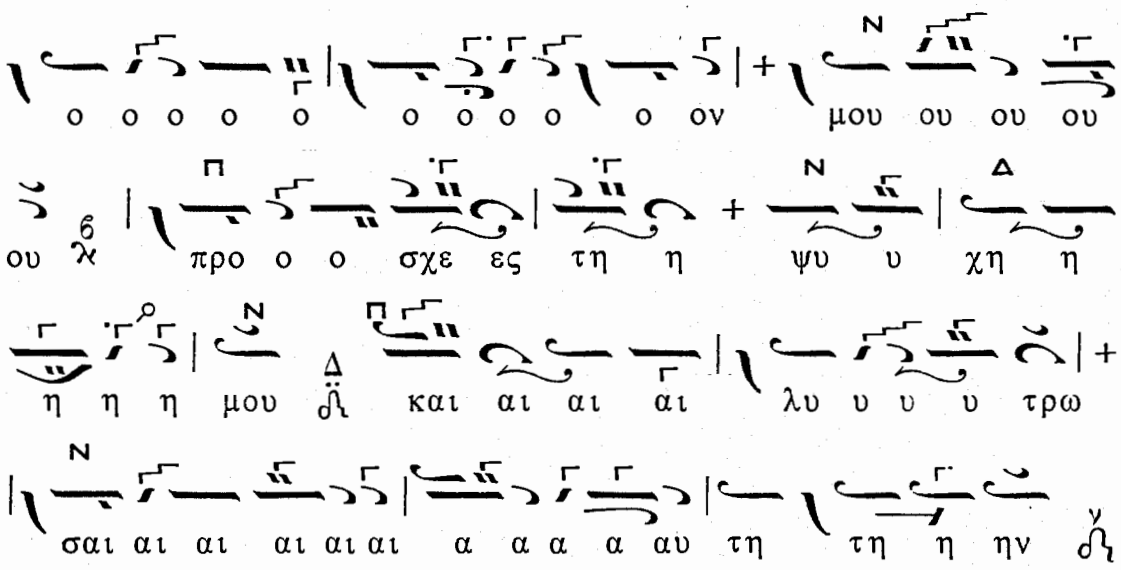

Στίχος τοῦ Β΄: Ἡ σωτηρία Σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μοι.

Στίχος τοῦ Γ΄: Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Τὸ τέλος τοῦ Γ΄

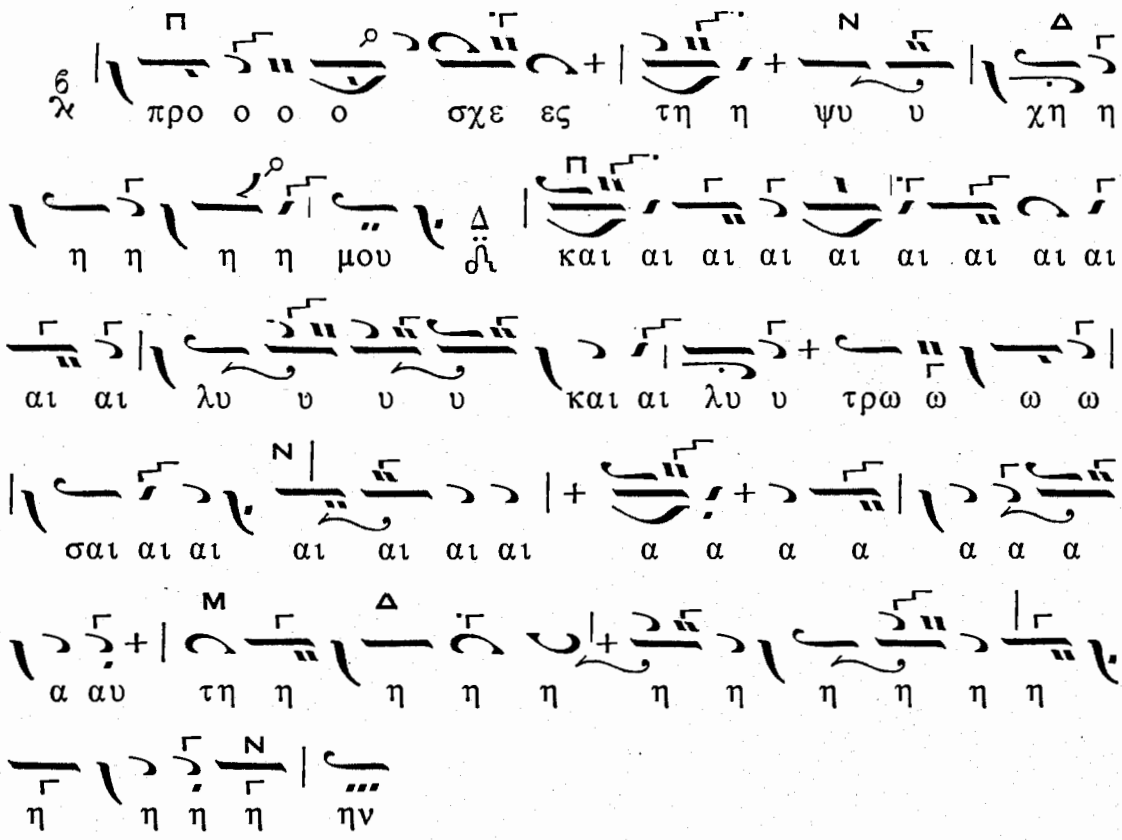

Ὁ Ἱερεὺς «Εἴπωμεν πάντες» καὶ εἰς ἑκάστην δέησιν «Κύριε ἐλέησον» (τρίς), χῦμα. «Καταξίωσον, Κύριε», «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν». Ἀπόστιχα ἄρχεται ὁ α΄ χορὸς ἄνευ στίχου.

Ἰδιόμελον. «Ἔλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε»

Ἦχος Πα

E ε ε ε ε ε ε λα α αμ ψεν η χα α

α α α α α α α α ρι ι ι σου ου

οο ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε λα α α α α ε ε λα αμ ψεν ο φω

τι σμο ο ο ο ο ο ο ο ο ος τω ω ω ω ω ω

ων ψυ χω ω ω ω ω ω ω ων η η η η η

η η η η η μων ι δου ου ου ου ου και

ρο ο ος ε ευ προ ο ο ο ο ο σδε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε κτος ι δου ου ου ου ου και

αι αι ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα

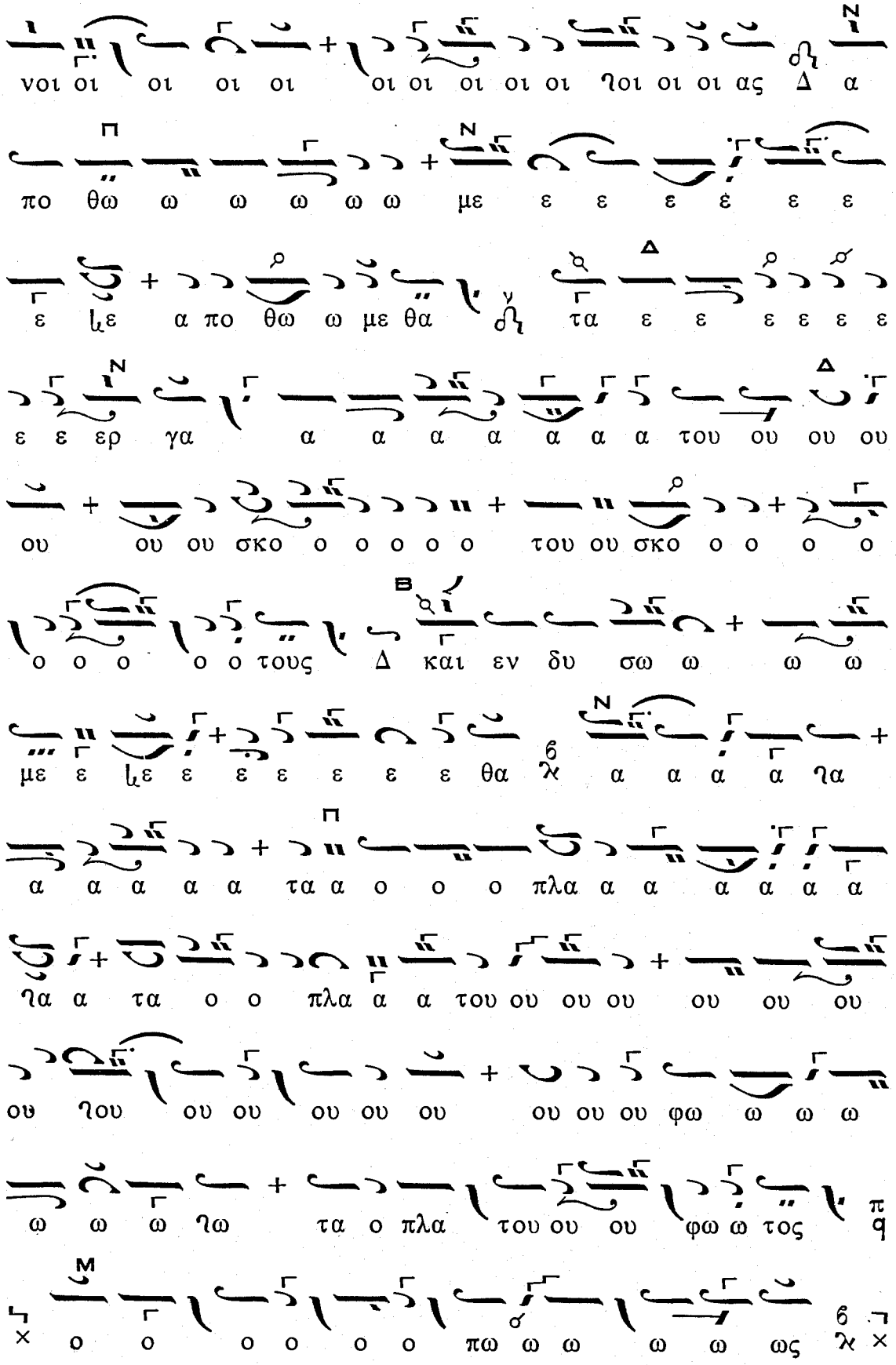
νοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ας Δ α
πο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε ε ε
ε ε α πο θω ω με θα τα ε ε ε ε ε ε
ε ε ερ γα α α α α α α α του ου ου ου
ου ου ου σκο ο ο ο ο ο του ου σκο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο τους Δ και εν δυ σω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
α α α α α τα α ο ο ο πλα α α α α α α
α α τα ο ο πλα α α του ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου φω ω ω ω
ω ω ω ω τα ο πλα του ου ου φω ω τος
ο ο ο ο ο ο πω ω ω ω ω ως

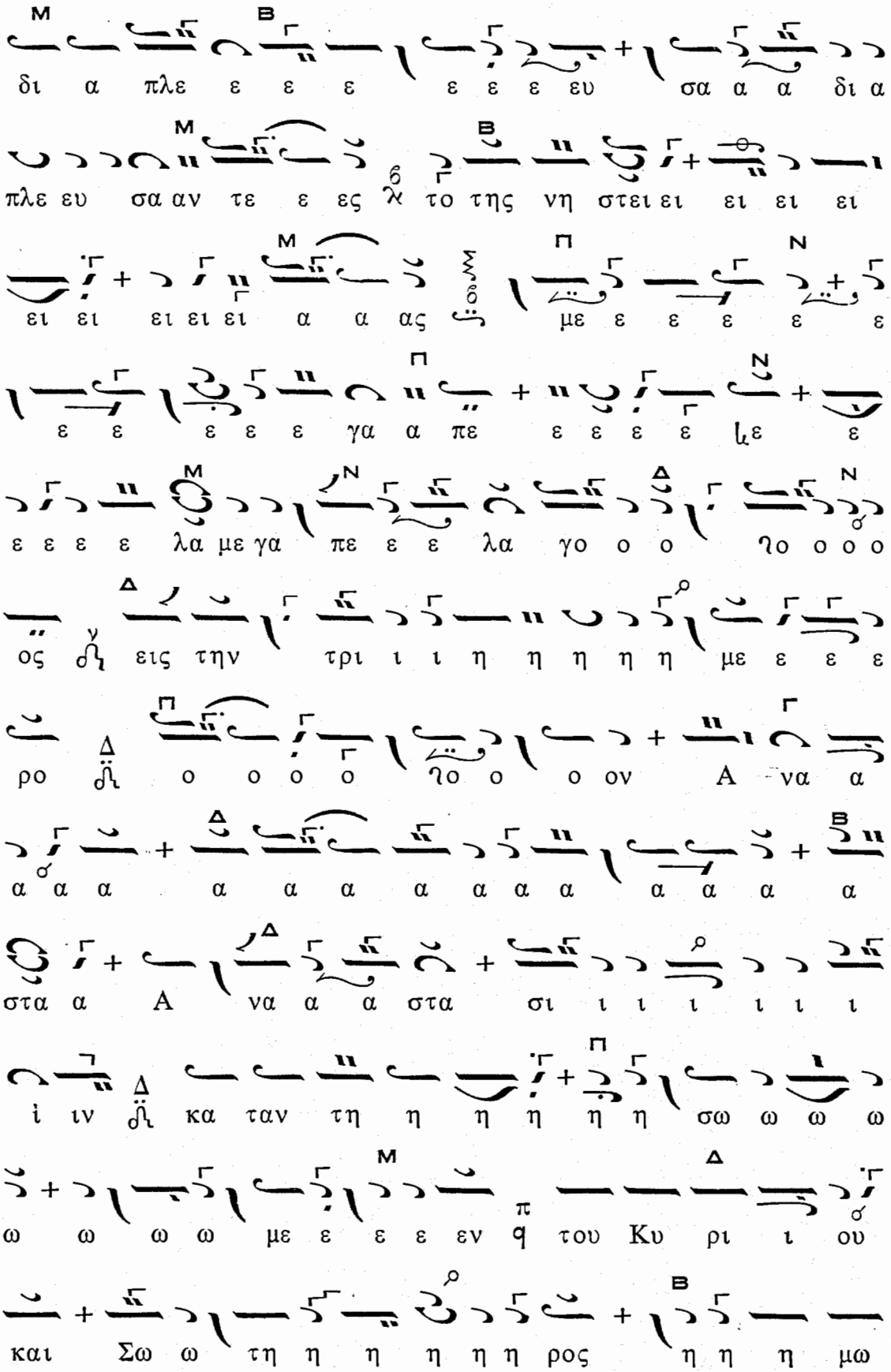
δι α πλε ε ε ε ε ε ε ευ σα α α δι α
πλε ευ σα αν τε ε ες χ το της νη στει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει α α ας με ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε γα α πε ε ε ε ε ιε ε
ε ε ε ε λα με γα πε ε ε λα γο ο ο ιο ο ο ο
ος ν εις την τρι ι ι η η η η η με ε ε ε
ρο ο ο ο ο ιο ο ο ον Α να α
α α α α α α α α α α α α α α
στα α Α να α α στα σι ι ι ι ι ι ι
ι ιν κα ταν τη η η η η η σω ω ω ω
ω ω ω ω με ε ε ε εν π του Κυ ρι ι ου
και Σω ω τη η η η η η ρος η η η μω

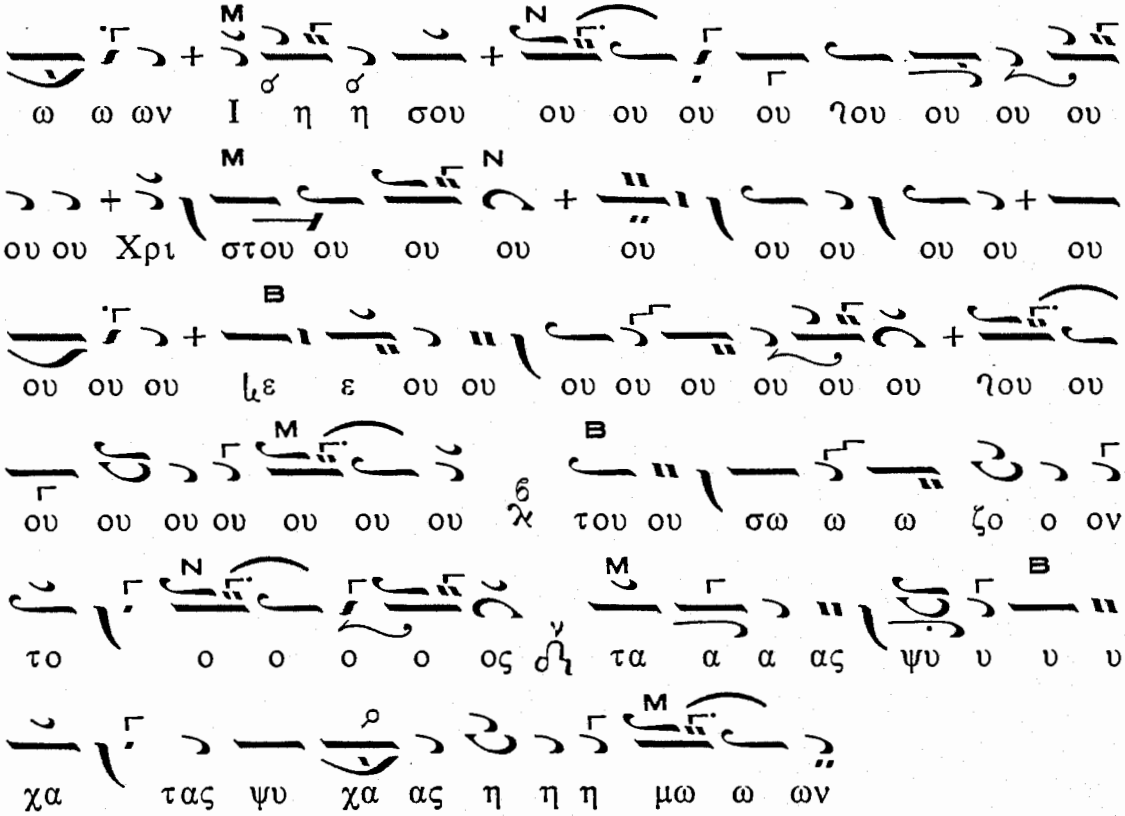

Τὸ αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς συνεπτυγμένον μετὰ τοῦ στίχου :

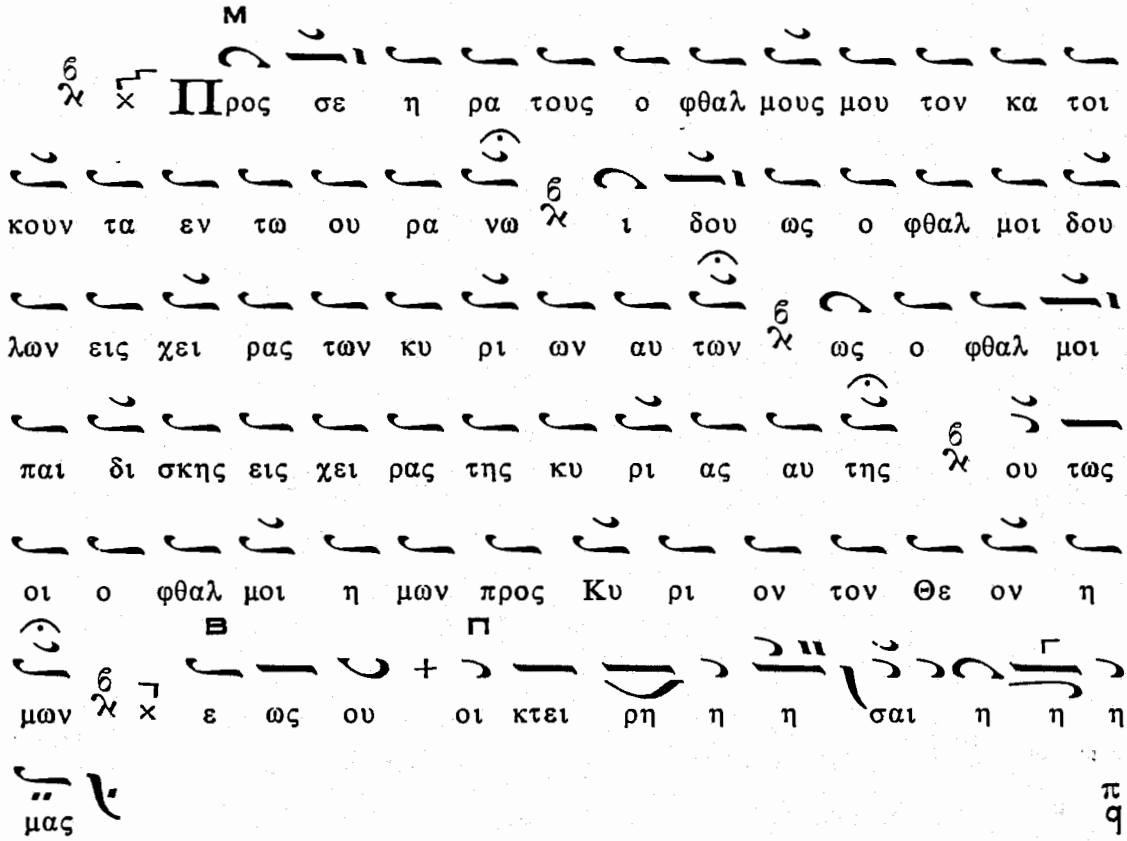

E ε ε ε ε ε λα α αμ ψεν η χα α

ρι ις σου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε λα

α αμ ψεν ο φω τι σμο ο ο ος τω ων ψυ

υ υ χω ω ω ω ω ω ων η η μων ι δου ου και αι

ρος ευ προ ο ο ο ο οσ δε ε ε ε κτος ι

δου και ρο ο ο ος με τα νοι οι οι οι οι οι οι οι

ηοι οι οι ας Δ α πο θω ω με ε ε α πο θω

ω με θα τα ε ε ε ε ερ γα α του ου ου

σκο ο ο ο ο ο του ου ους και εν δυ σω

με ε θα τα α α ο ο ο ο ο ο ο πλα α α

του φω ω ω τος πως δι

α πλε ε ευ σα αν τες το της νη στει ει ει ει α

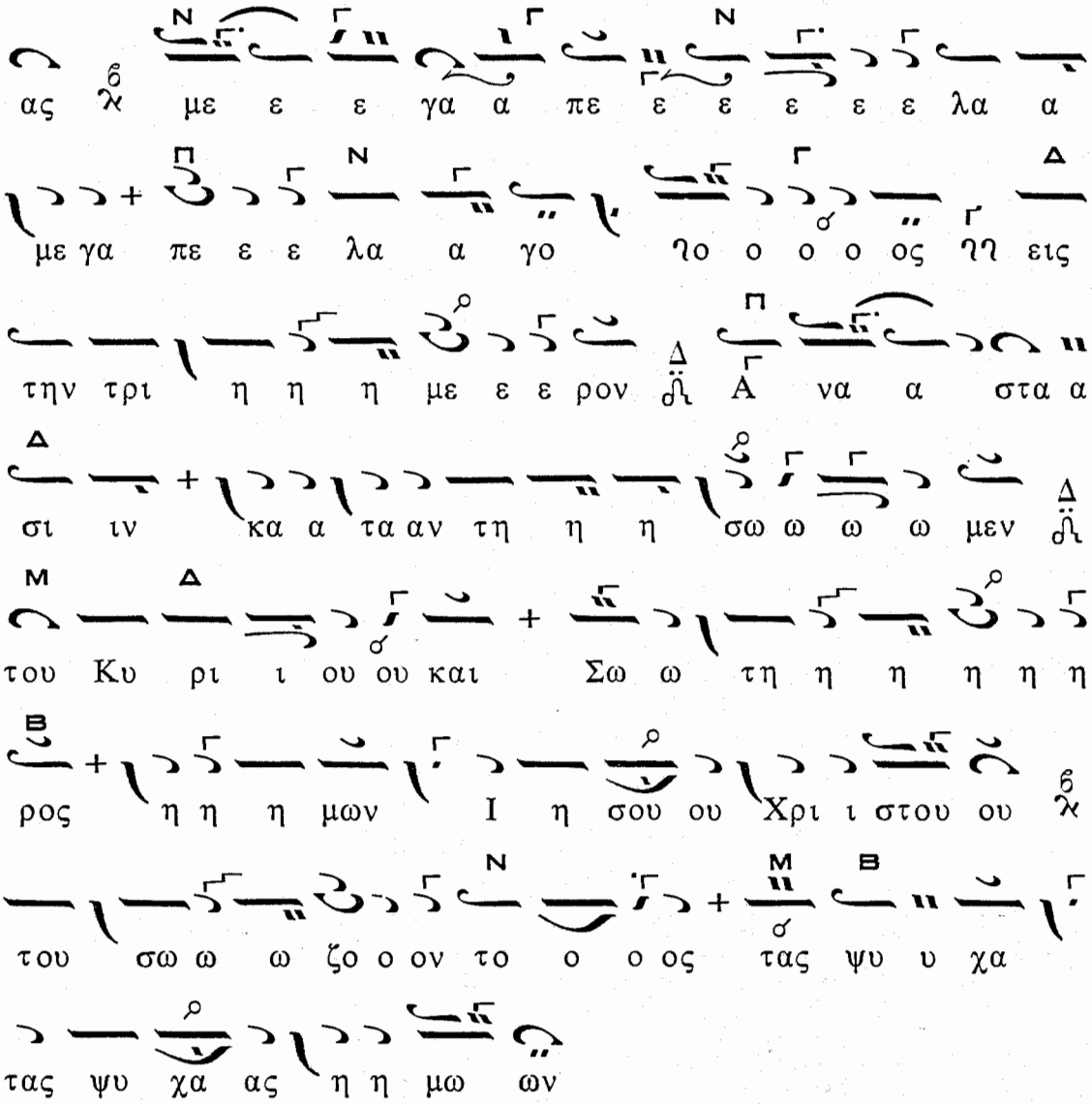

Ὁ α′ χορὸς τὸ Μαρτυρικὸν (εἱρμολογικῶς) μετὰ τοῦ στίχου :

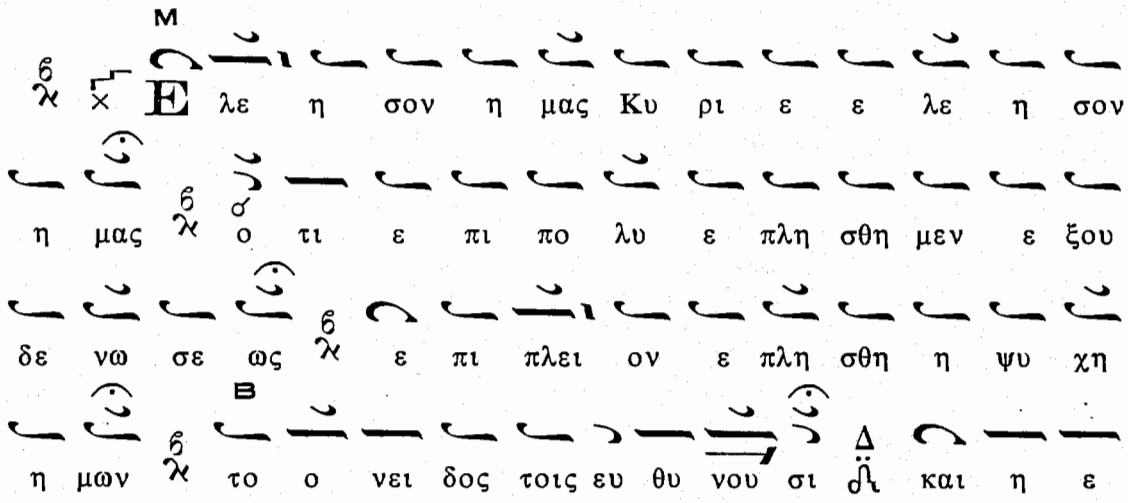

ξου δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις

Ο εν δο ξα ζο με νος εν ταις μνει αις των

α γι ων σου Χρι στε ε ο Θε ος υπ αυ των δυ

σω που ου με ε νος κα τα πεμ ψον η μιν το με γα

ε λε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Των Αγ γε λων αι τα ξεις σε Θε ο μη τορ

δο ξα ζου σι και Θε ον γαρ Πα α να γνε α πε κυ

η σας τον συν Πα τρι δο ξα ζο με νον α ει συν υ

παρ χον τα και Αγ γε λων στρα τι αις εκ μη ο ον

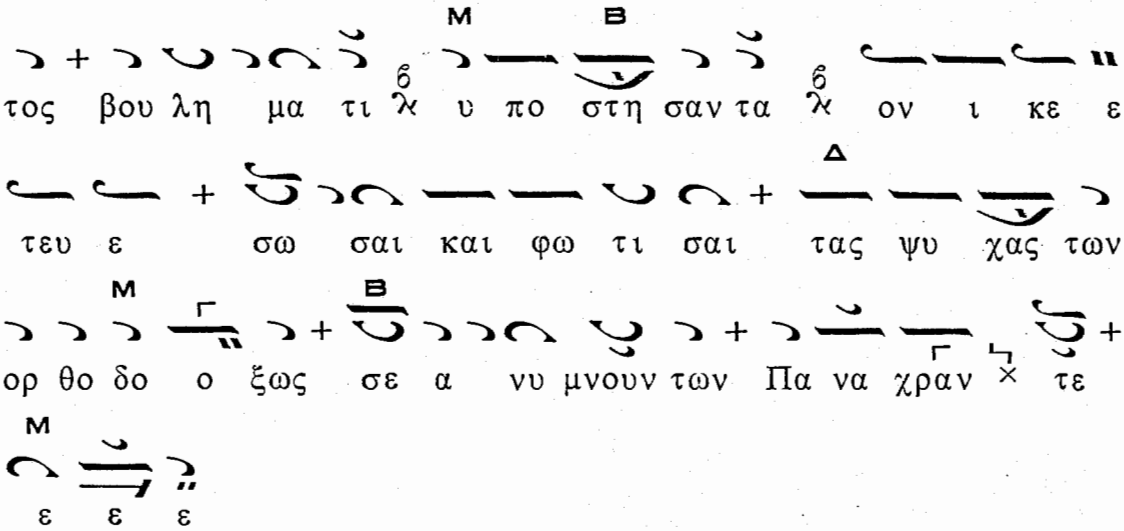

Νῦν ἀπολύεις — Τρισάγιον — Καὶ καταβάντες ἀπὸ τῶν στασιδίων ψάλλομεν τὰ ἑξῆς τροπάρια:

Ἦχος λ ϊ Πα

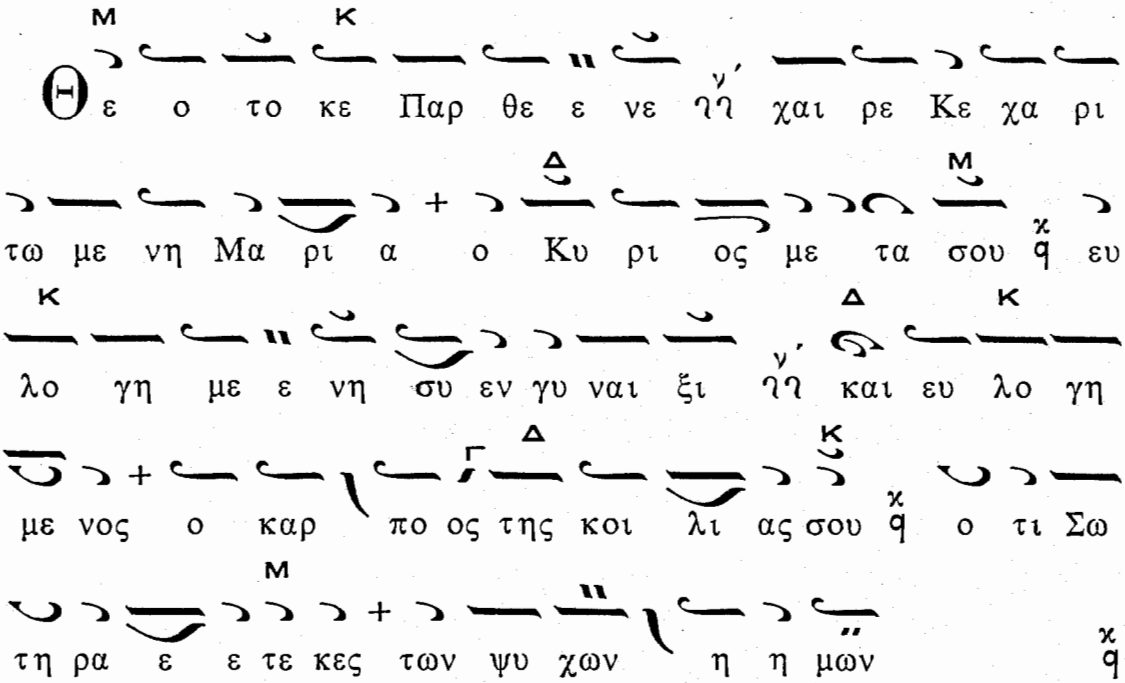

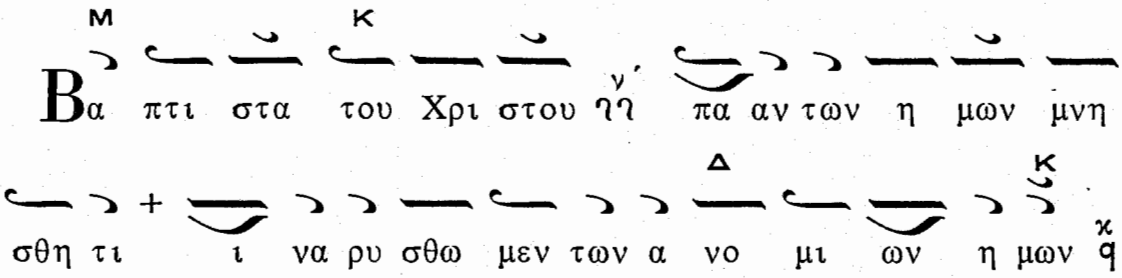

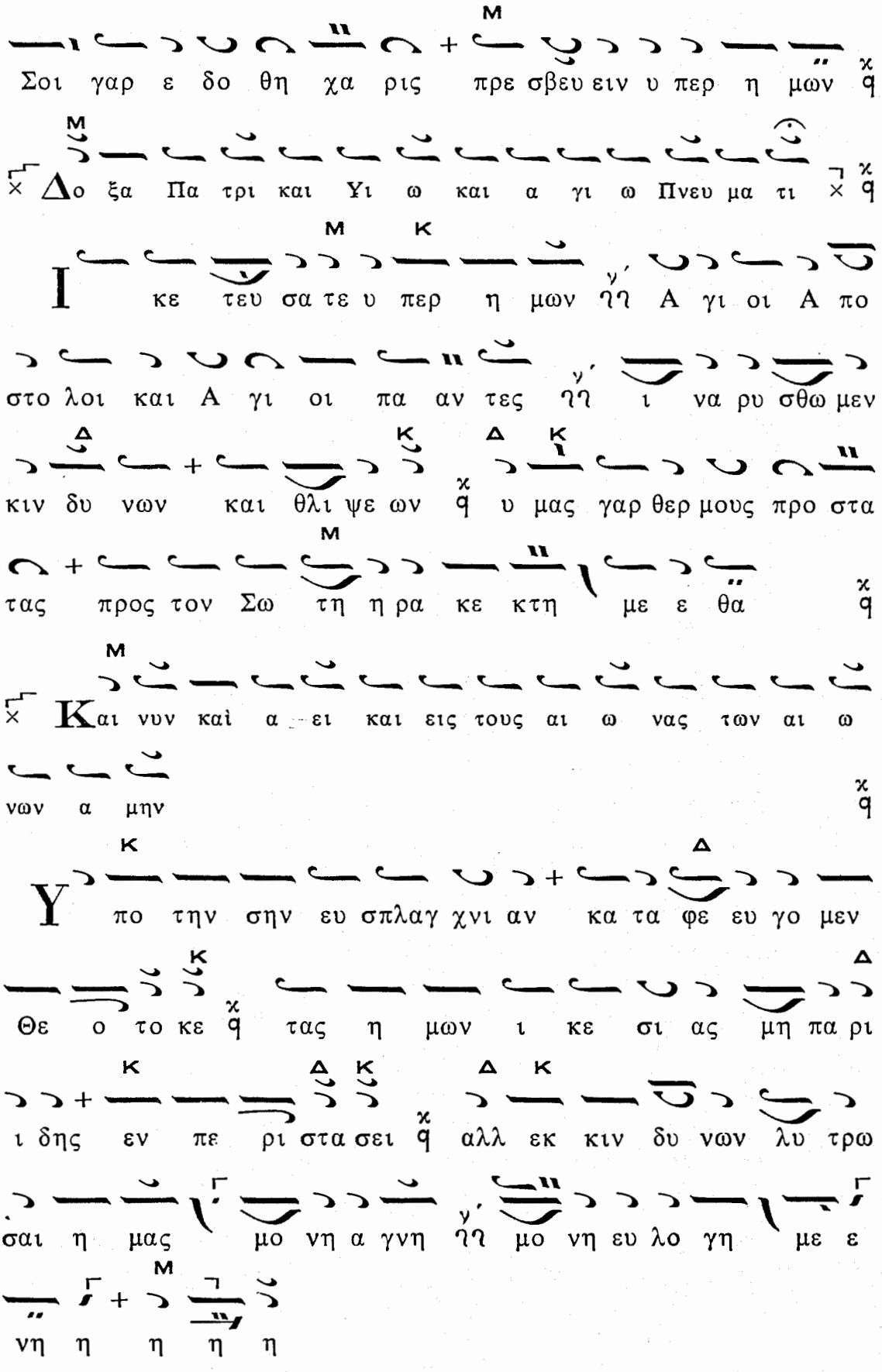
Σοι γαρ ε δο θη χα ρις πρε σβευ ειν υ περ η μων
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ΑΗ Α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ΑΗ ι να ρυ σθω μεν
κιν δυ νων και θλι ψε ων υ μας γαρ θερ μους προ στα
τας προς τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα
Και νυν καὶ α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
Υ πο την ση ν ευ σπλαγ χνι αν κα τα φε ευ γο μεν
Θε ο το κε τας η μων ι κε σι ας μη πα ρι
ι δης εν πε ρι στα σει αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας μο νη α γνη ΑΗ μο νη ευ λο γη με ε
νη η η η η

Κύριε, ἐλέησον ιβ' — Δόξα - Καὶ νῦν — Τὴν τιμιωτέραν — Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ — Ἐπουράνιε Βασιλεῦ — Καὶ ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλομεν τὸ ἑξῆς Θεοτοκίον:

Ἦχος Δι

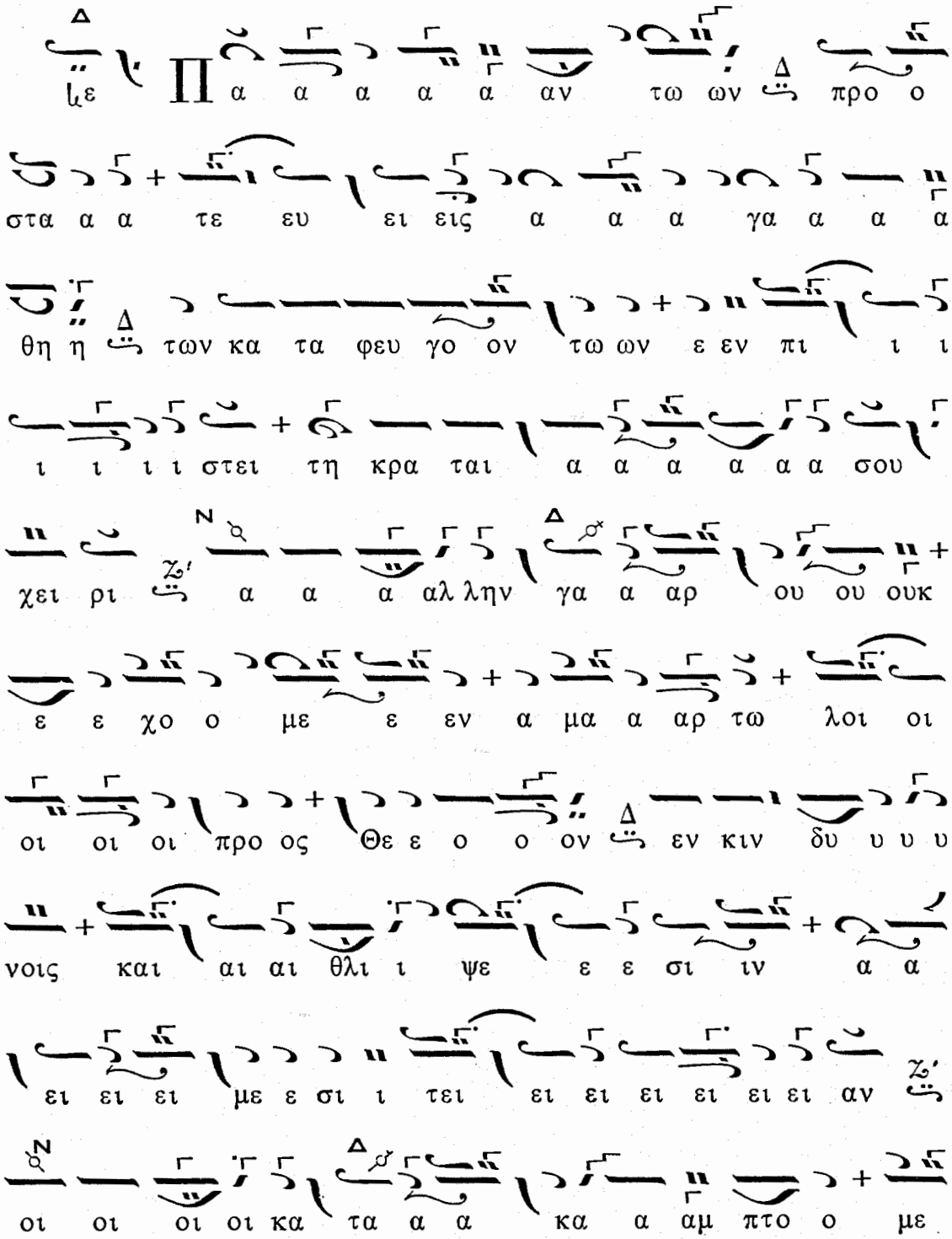

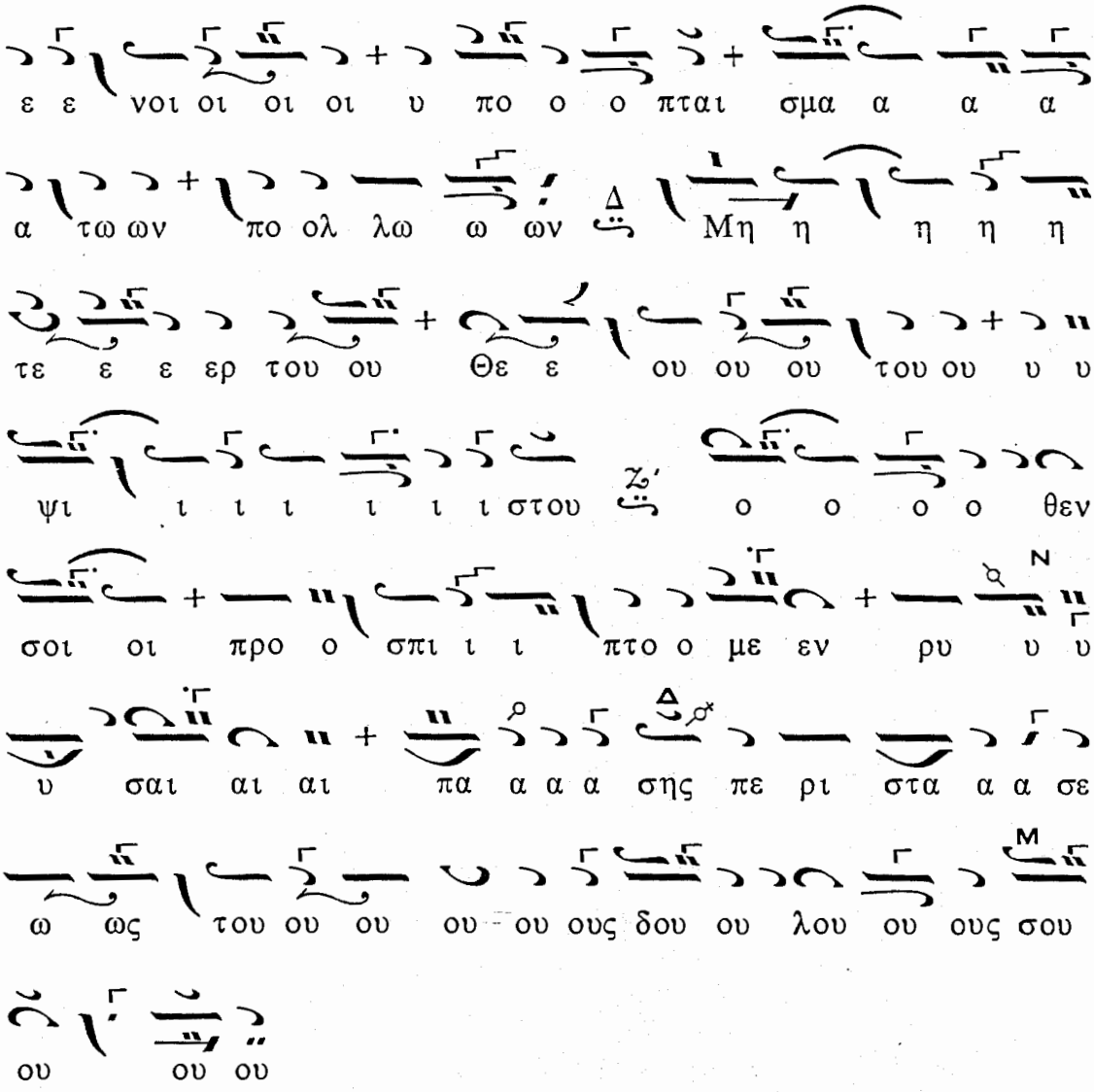

Ἡ αὐτὴ τυπικὴ διάταξις τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς Κυριακὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Τὸ αὐτὸ Θεοτοκίον σύντομον

Ἦχος Πα

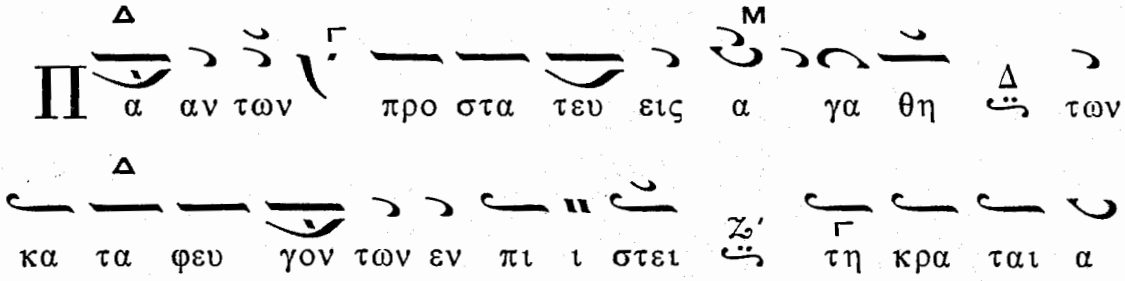

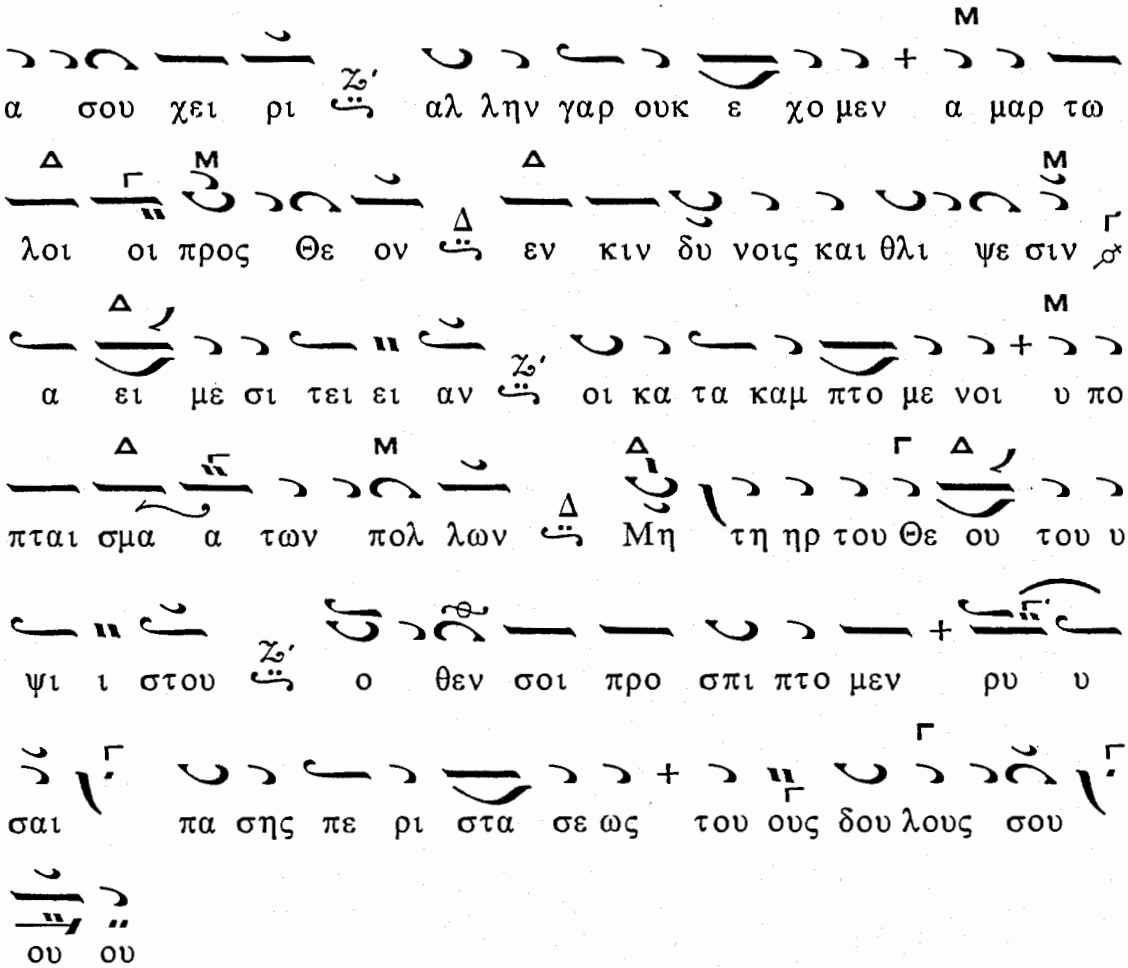

Θεοτοκίον

« Παναγία Θεοτόκε »

Ἦχος Δι

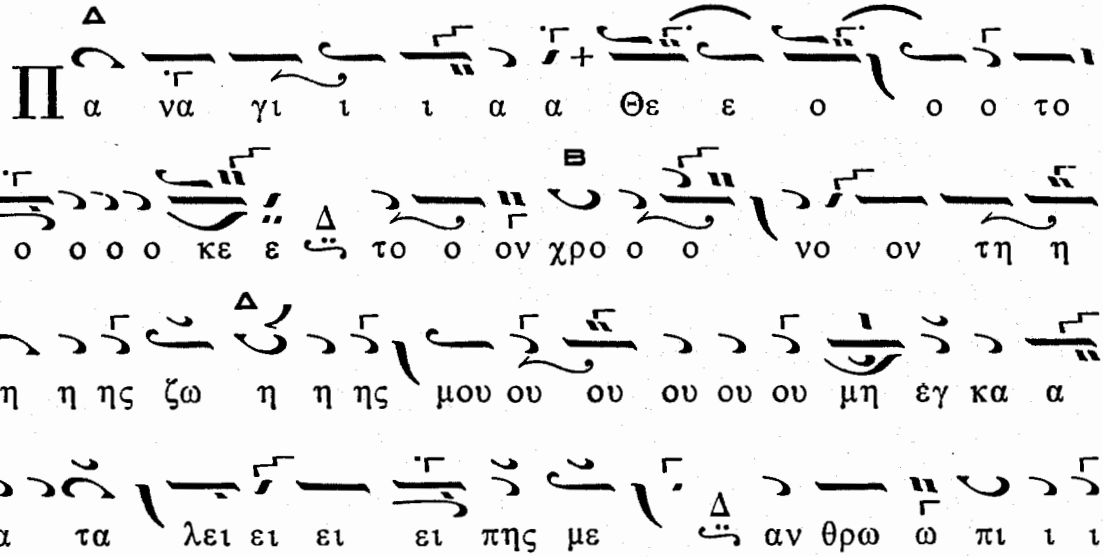

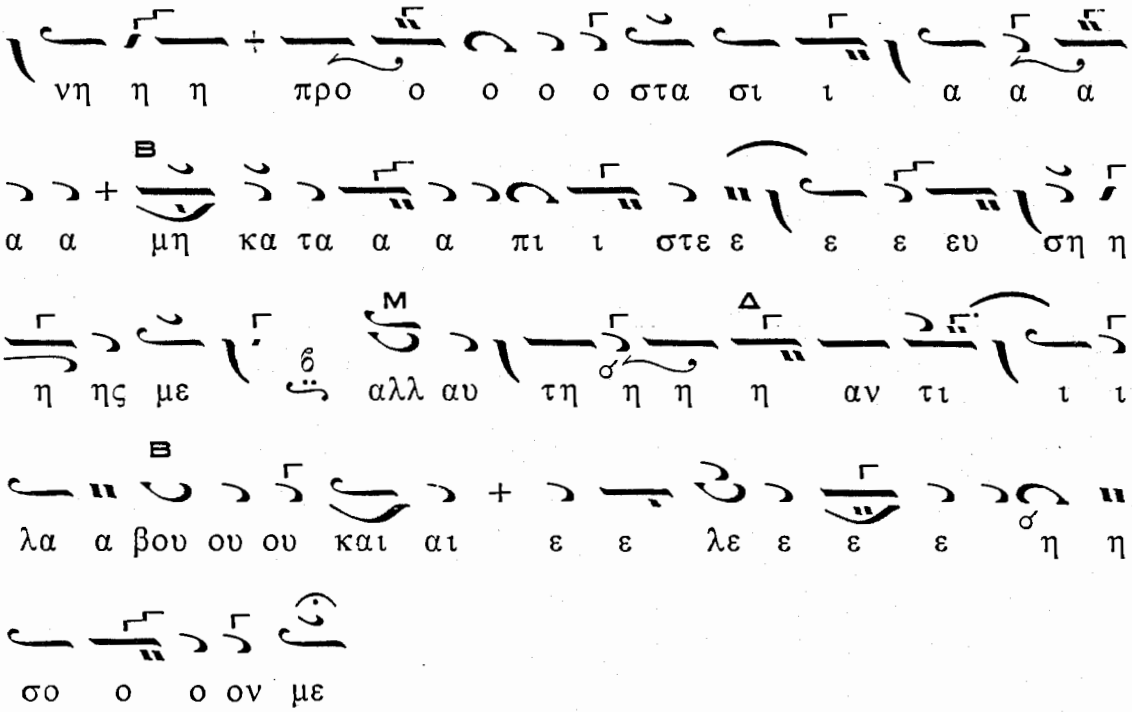

Κοντάκιον Μεγάλου Κανόνος

« Ψυχή μου, Ψυχή μου »

Ἦχος Βου

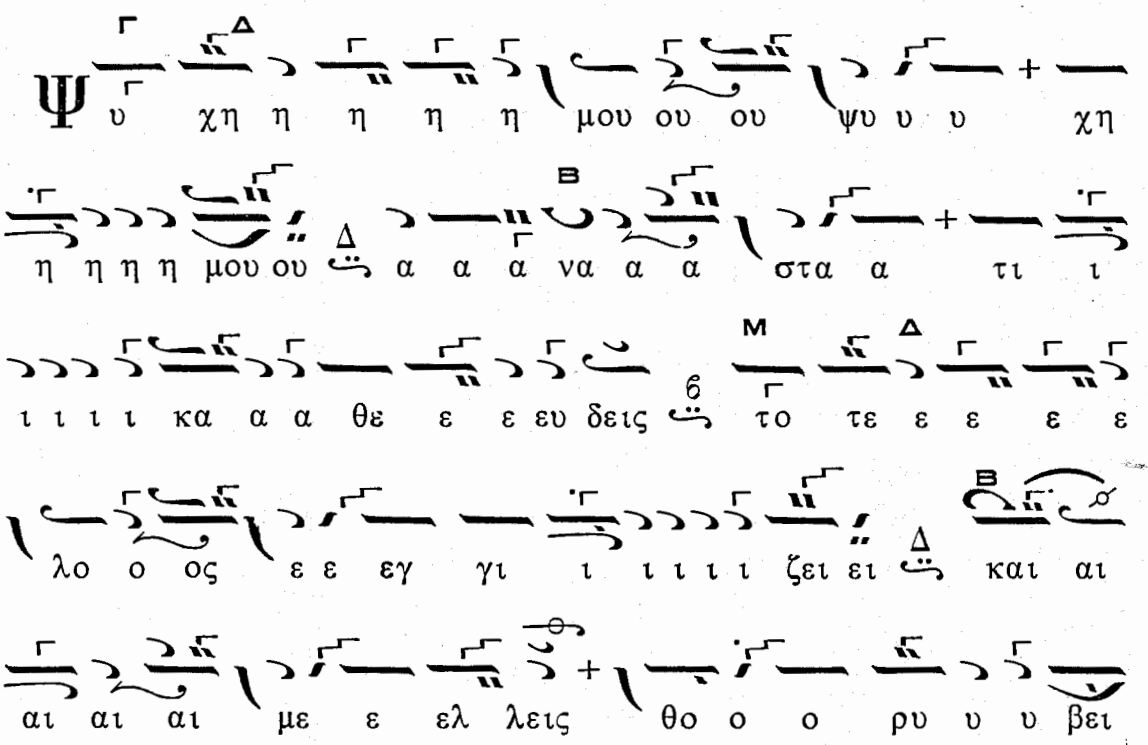

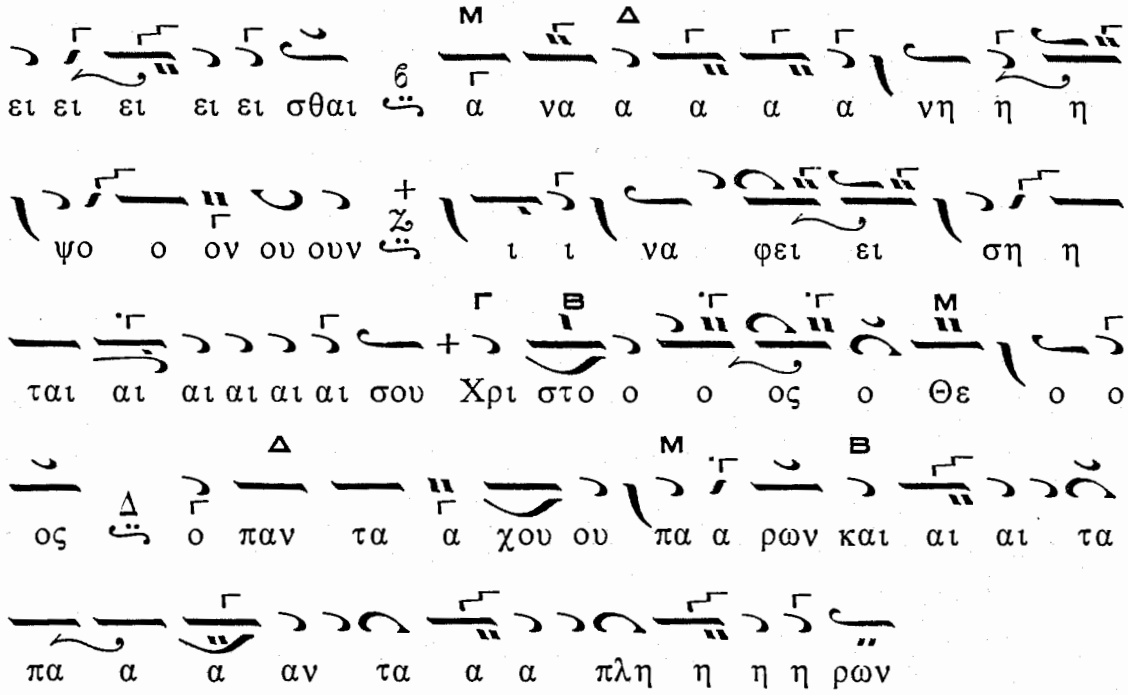

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία» ὁ ἀναγνώστης τὸν Προοιμιακόν.

Ὁ Προοιμιακὸς

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ΄ 103

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων,

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι· τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας! ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας, ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἔτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς (τρίς). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Μεγάλη Συναπτή. Εἶτα στιχολογοῦμεν τὰ «Πρὸς Κύριον»:

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Στάσις πρώτη

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ΄ 119 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν ;

Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οἴμοι ! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ· πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου.

Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ΄ 120 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Ηρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε.

Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξοι σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ΄ 121 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ΄ 122 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς,

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ΄ 123 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Ἱερέως, ὁ ἀναγνώστης ἄρχεται τῆς β΄ στάσεως·

Στάσις δευτέρα

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ΄ 124 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ΄ 125 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ΄ 126 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.

Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτον μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα... Καὶ νῦν... κλπ. Ὡς εἰς τὴν πρώτην στάσιν ἀναφέραμεν.

Στάσις τρίτη

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ΄ 129 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τὶς ὑποστήσεται ;

Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ΄ 130 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ΄ 131 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Μνήσθητι Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.

Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς.

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Αὕτη ἡ κατάπαυσις εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτε ἡρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτον.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου,

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ΄ 132 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Ἰδοὺ δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;

Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ΄ 132 (Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν)

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σοι Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα... καὶ νῦν... Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα Δόξα σοι ὁ Θεὸς (τρίς), ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα

ψάλλομεν στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου 6 καὶ τοῦ Μηναίου 4

Ἰδιόμελον. Ἦχος λ ζ Νη

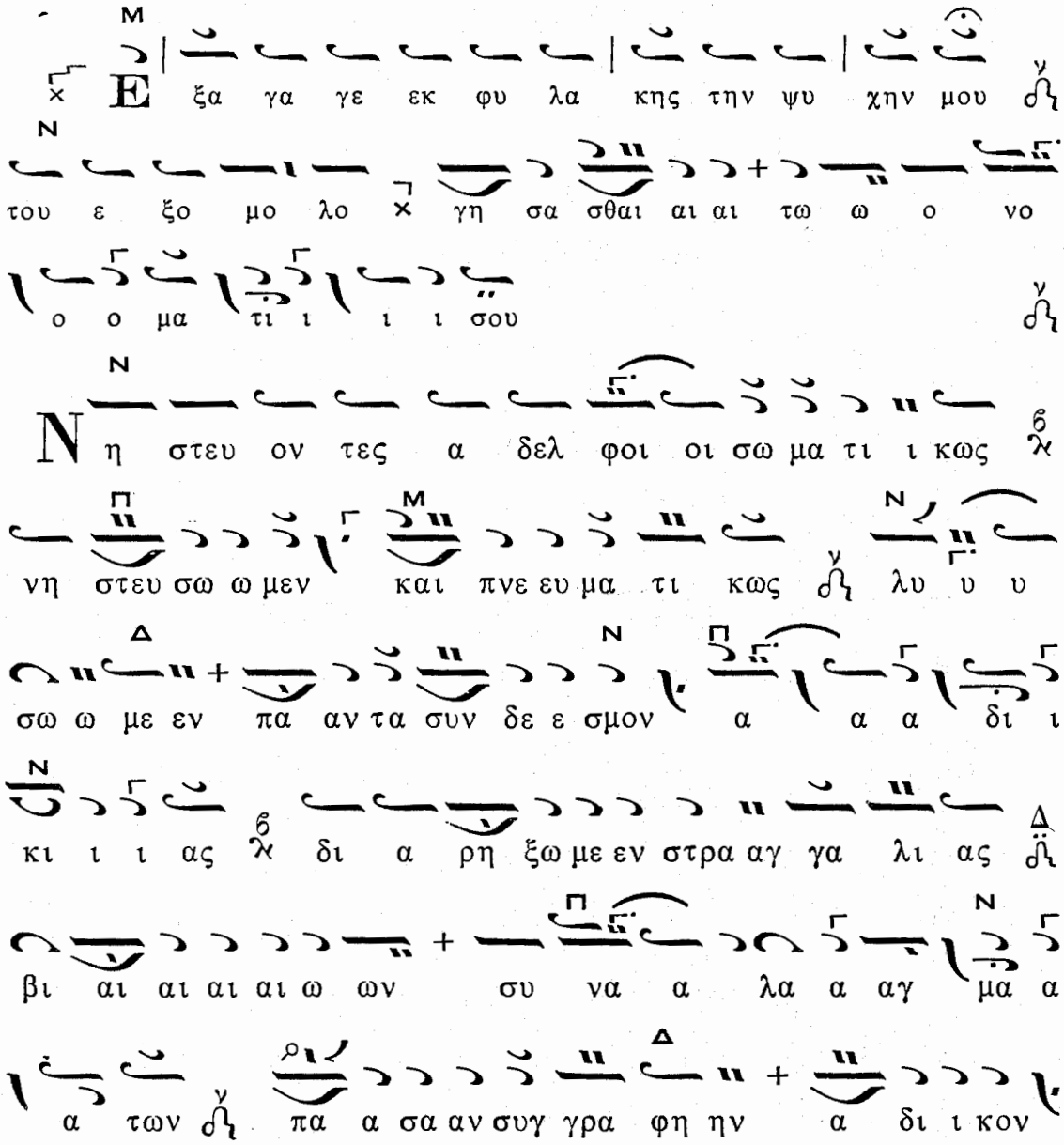

δι α α σπα α α σω ω ω μεν δω σω μεν πει

νω ω ω σι ιν α α αρ τον και πτω χους α στε ε ε

γους ει ει σα α γα α γω με εν ει ει εις οι οι

οι κους ι να λα βω ω μεν πα ρα Χρι στου ου ου ου

του Θε ε ου ου το με ε γα ε ε ε ε λε ε

ε ε ος

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ε ω

ως ου ου αν τα α πο ο ο δω ω ω ως μοι

(Τό αὐτό)

Μαρτυρικὸν ἦχος ὁ αὐτὸς

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε

Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου

Ε ι τις α ρε τη και η τις ε παι νος πρε πει

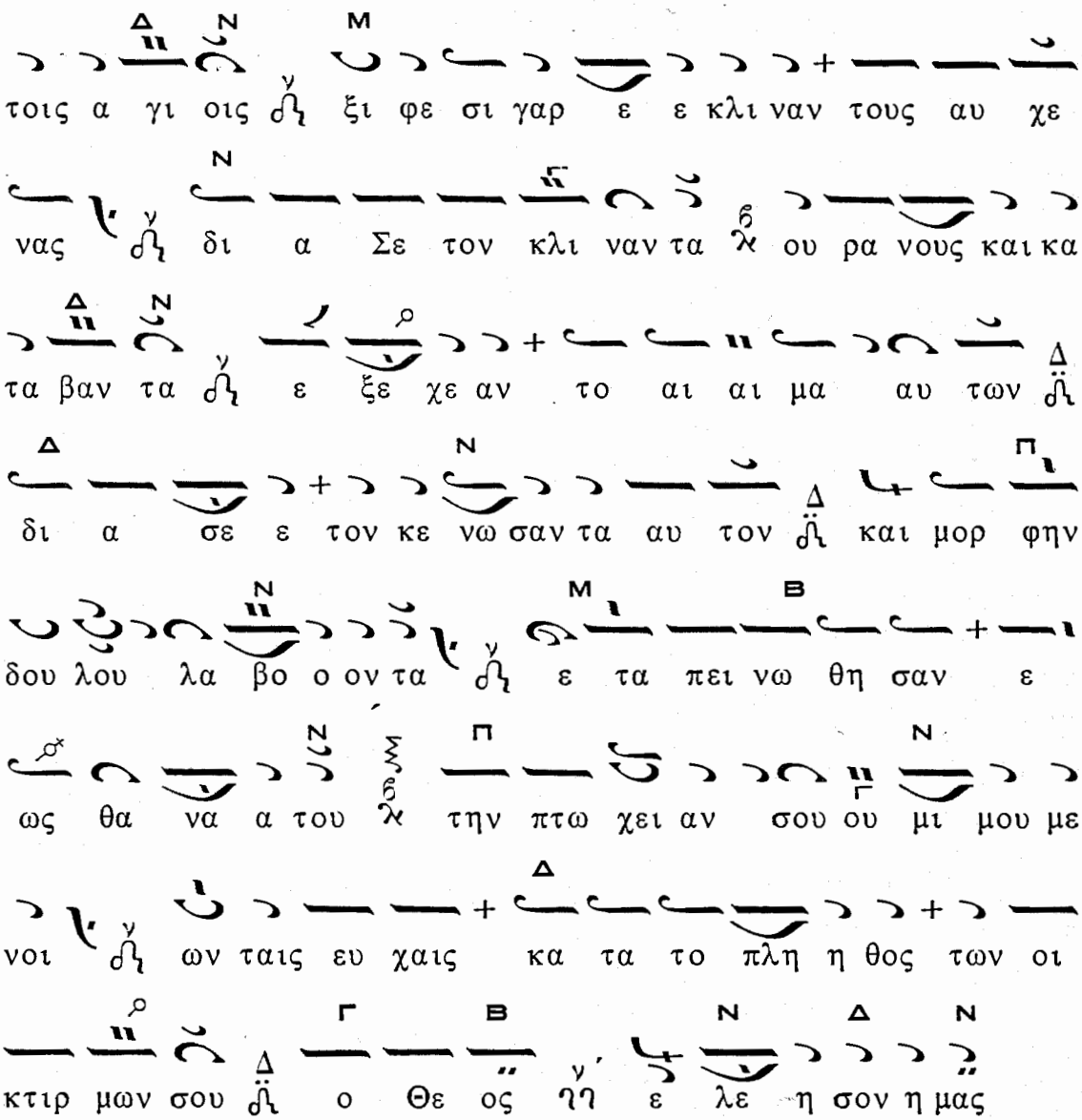
τοις α γι οις ξι φε σι γαρ ε ε κλι ναν τους αυ χε
νας δι α Σε τον κλι ναν τα ου ρα νους και κα
τα βαν τα ε ξε χε αν το αι αι μα αυ των
δι α σε ε τον κε νω σαν τα αυ τον και μορ φην
δου λου λα βο ο ον τα ε τα πει νω θη σαν ε
ως θα να α του την πτω χει αν σου ου μι μου με
νοι ων ταις ευ χαις κα τα το πλη η θος των οι
κτιρ μων σου ο Θε ος ε λε η σον η μας

Ἦχος

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα
εις την φω νη ην της δε η η η σε ω ως μου
Φ εγ γο βο λους η μας ως α στρα πας εις πα α

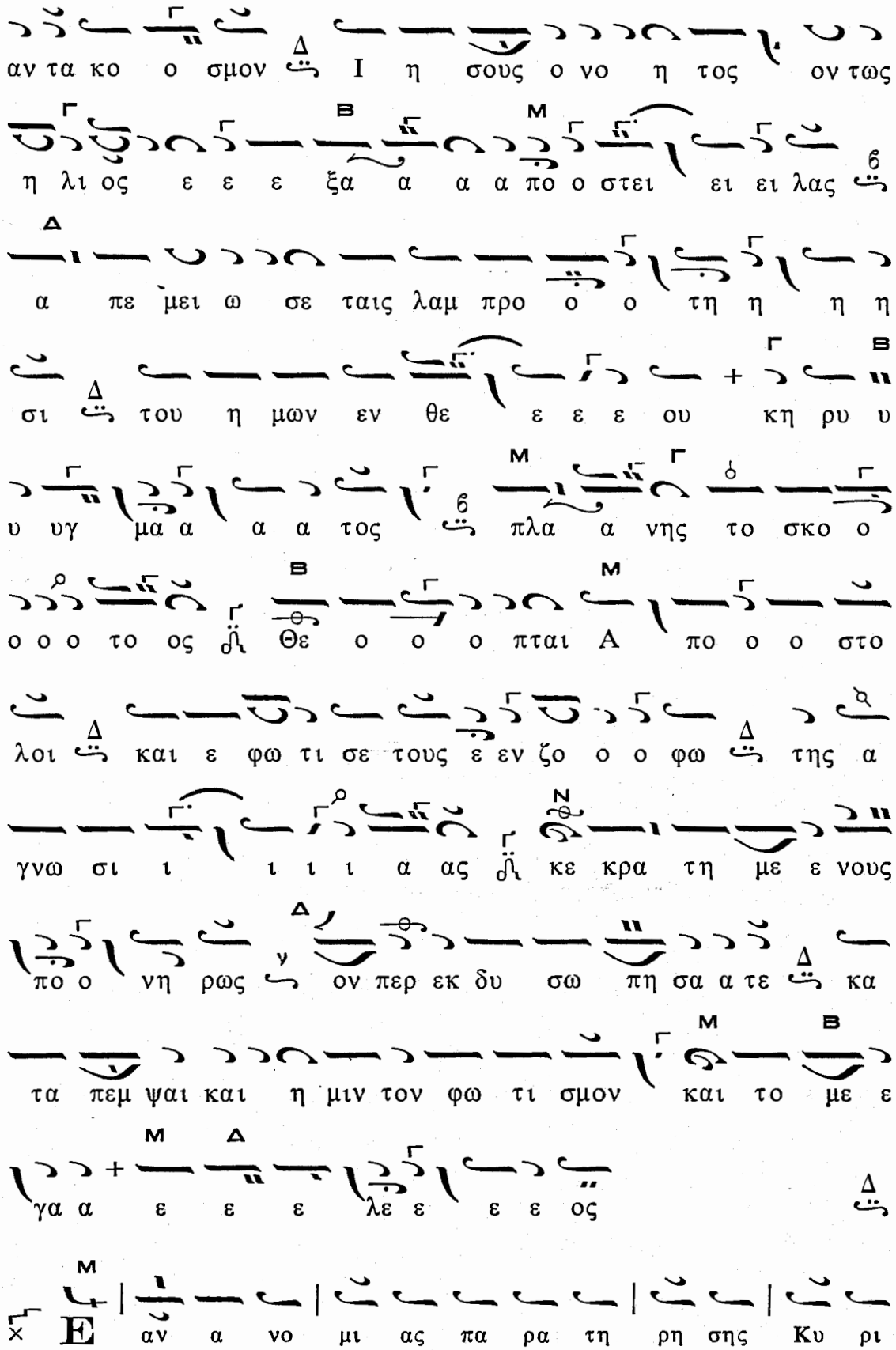
αν τα κο ο σμον Ι η σους ο νο η τος ον τως
η λι ος ε ε ε ξα α α α πο ο στει ει ει λας
α πε μει ω σε ταις λαμ προ ο ο τη η η η
σι του η μων εν θε ε ε ε ου κη ρυ υ
υ υγ μα α α α τος πλα α νης το σκο ο
ο ο ο το ος Θε ο ο ο πται Α πο ο ο στο
λοι και ε φω τι σε τους ε εν ζο ο ο φω της α
γνω σι ι ι ι ι α ας κε κρα τη με ε νους
πο ο νη ρως ον περ εκ δυ σω πη σα α τε κα
τα πεμ ψαι και η μιν τον φω τι σμον και το με ε
γα α ε ε ε λε ε ε ε ος
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι

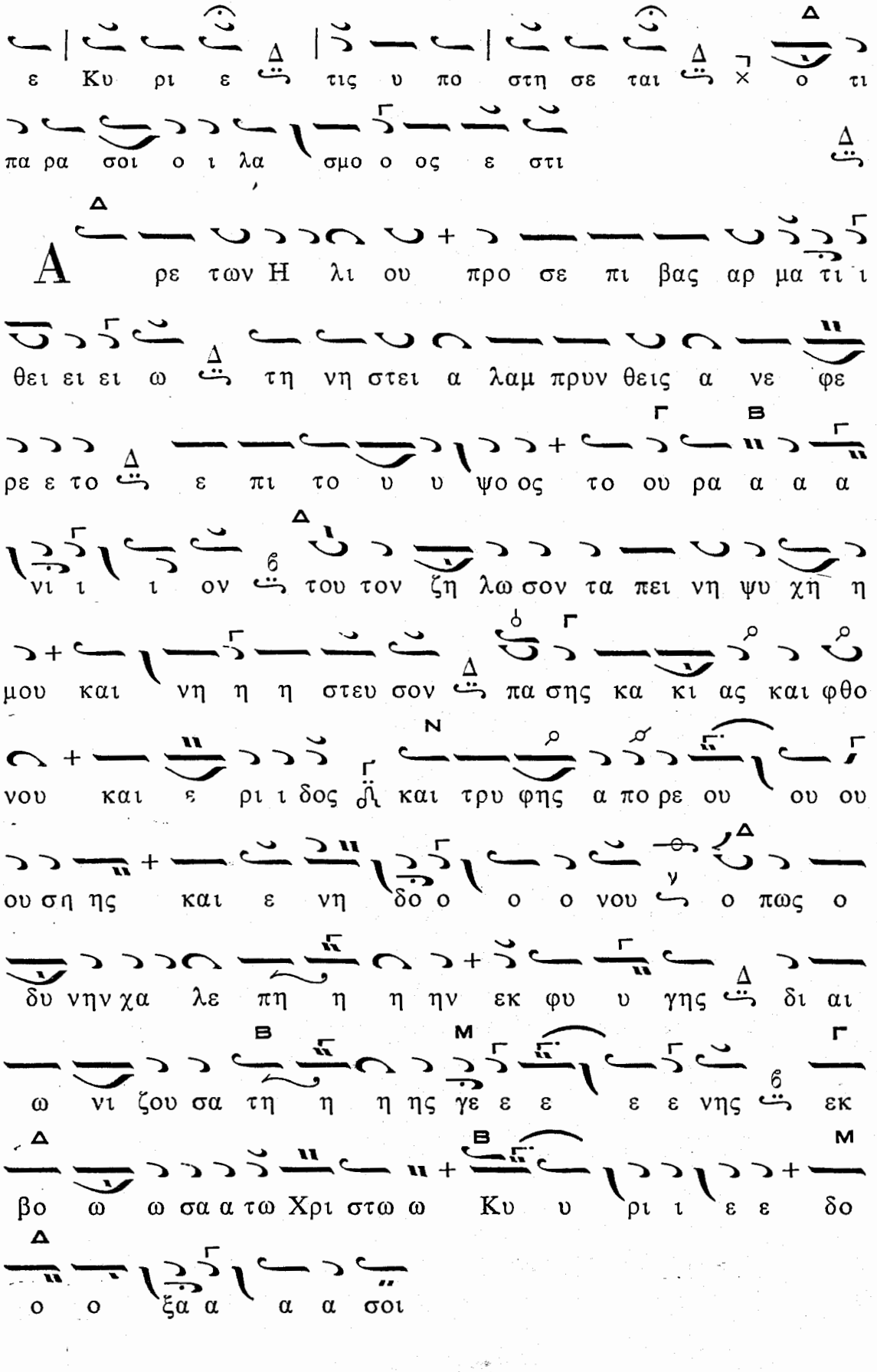
ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι
πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε στι
A ρε των Η λι ου προ σε πι βας αρ μα τι ι
θει ει ει ω τη νη στει α λαμ πρυν θεις α νε φε
ρε ε το ε πι το υ υ ψο ος το ου ρα α α α
νι ι ι ον του τον ζη λω σον τα πει νη ψυ χη η
μου και νη η η στευ σον πα σης κα κι ας και φθο
νου και ε ρι ι δος και τρυ φης α πο ρε ου ου ου
ου ση ης και ε νη δο ο ο ο νου ο πως ο
δυ νην χα λε πη η η ην εκ φυ υ γης δι αι
ω νι ζου σα τη η η ης γε ε ε ε ε νης εκ
βο ω ω σα α τω Χρι στω ω Κυ υ ρι ι ε ε δο
ο ο ξα α α α σοι

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να

σε Κυ ρι ε ϙ̇ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον

λο γον σου ϙ̇ ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π̇

Α πο στο λοι θει οι του κο σμου θερ μο τα τοι οι

οι οι πρε ε σβευ ται ϙ̈ και των ορ θο δο ο ξω ων

προ α α α α σπι ι ι ι σται ϙ̇ ε χον τες παρ ρη

σι ι ας το ο κρα α τος ϙ̈ προς Χρι στον τον Θε ο ο

ον η η μων υ περ η μων αι τη σα α σθε δε ο με θα

παν σε ε βα α α α σμι ι ι ι οι ϙ̇ ι ι να

τω ω ω ων νη η στει ων ϙ̈ τον α γα θον και ρον

ευ μα ρω ως ποι η η σω ω ω ω με ε ε θα ϙ̈

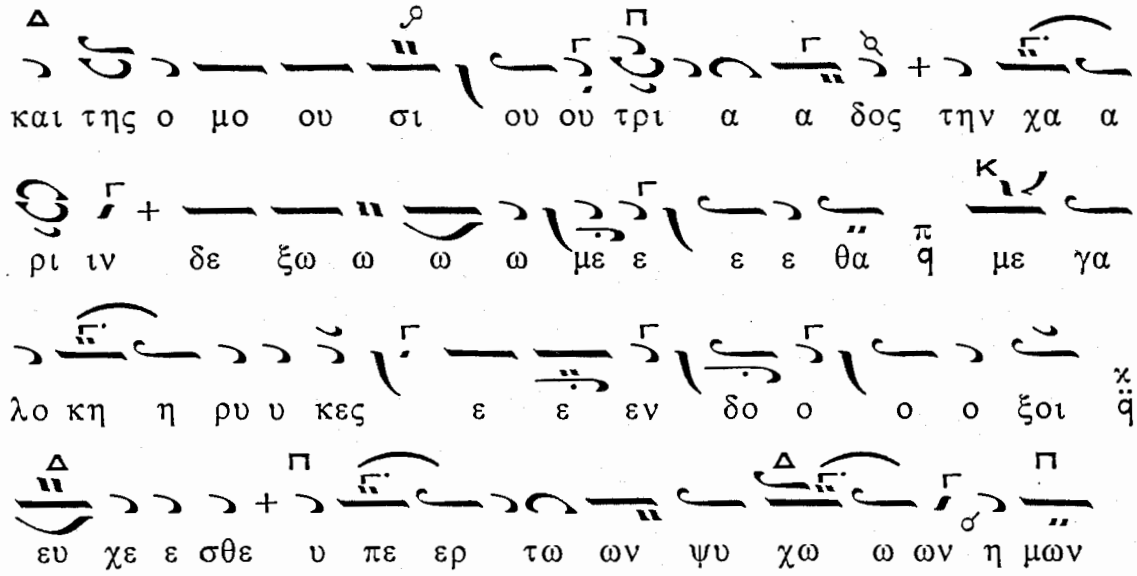

Εἶτα ψάλλομεν ἐκ τοῦ Μηναίου 4 προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ Θεοτοκίου — Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν — Ἀναγνώσματα.

« Κατευθυνθήτω »

Ἦχος λ ϊ Πα

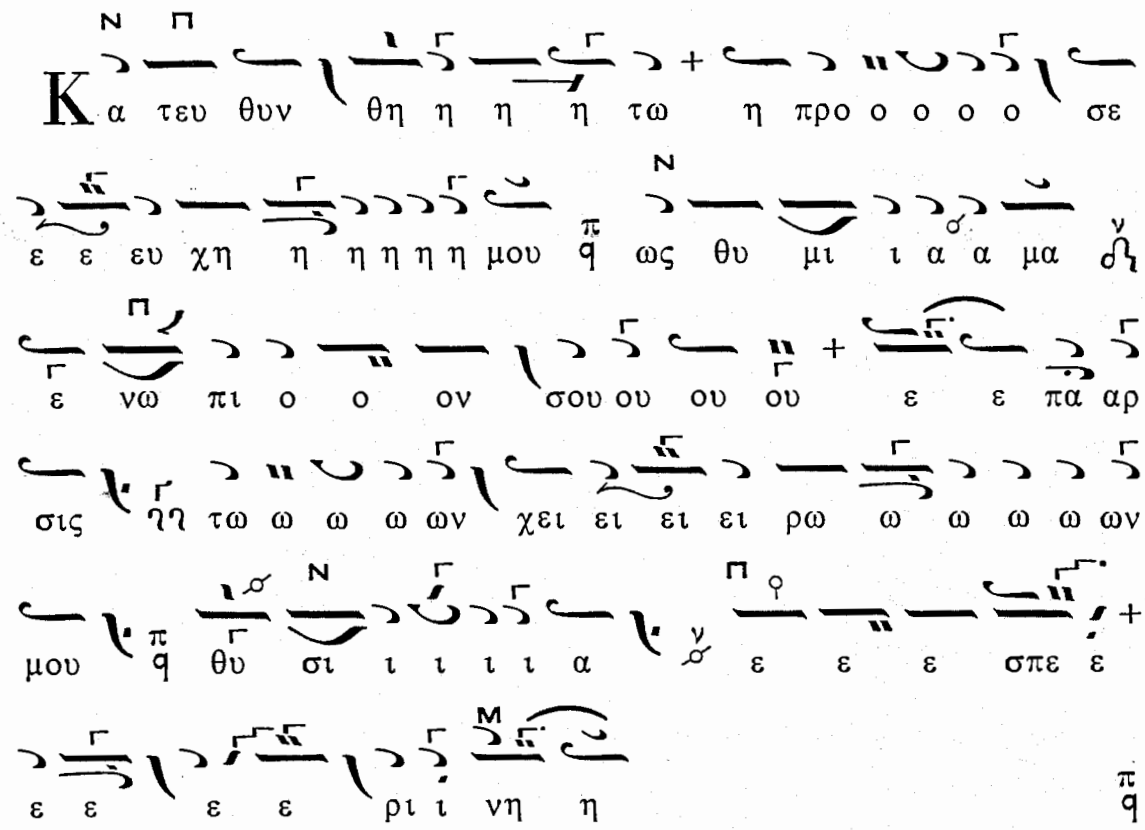

Τὸ τέλος

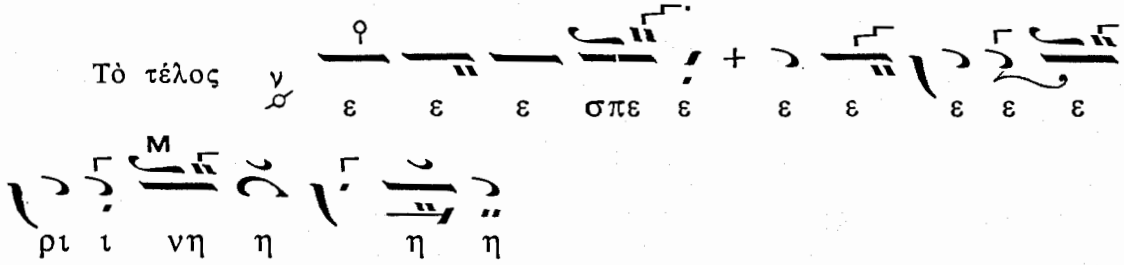

Ἕτερον. Ἦχος Πα

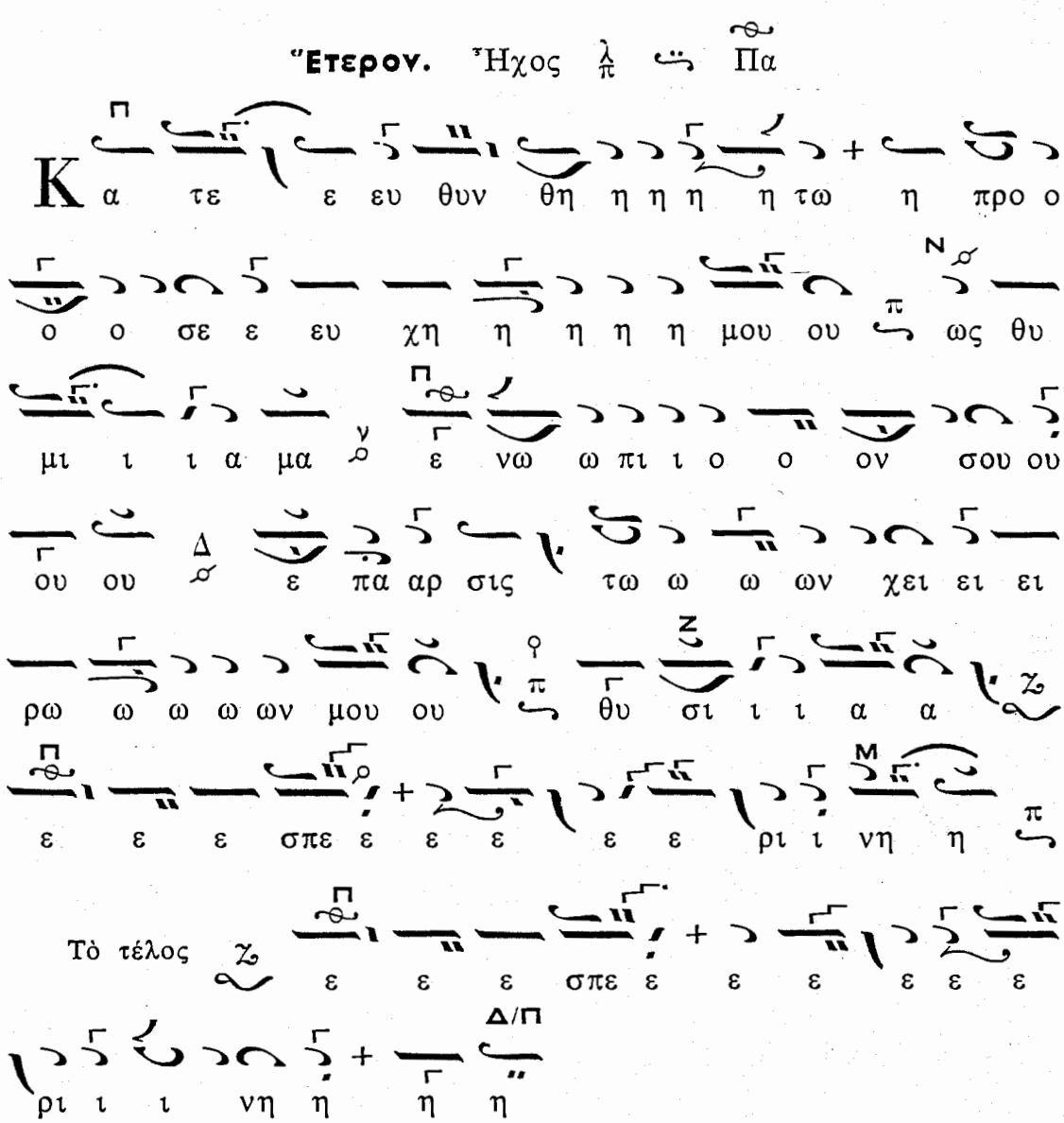

Εἶτα, ἐὰν μέν εἶναι μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὰς δὲ τρεῖς πρώτας ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἀναγινώσκεται μόνον τὸ Εὐαγγέλιον.

Μεθ' ὃ ὁ Διάκονος λέγει τὴν Ἐκτενῆ (ἱκεσίαν) «Εἴπωμεν πάντες κλπ.». Κύριε ἐλέησον χῦμα (τρίς). Ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς κλπ. κατὰ τὴν τάξιν τῶν κατηχουμένων καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ Σου», ὁ χορὸς ψάλλει ἀντὶ Χερουβικοῦ, κατανυκτικῶς τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις».

«Νῦν αἱ δυνάμεις»

Ἦχος λ̂ π̂ Πα

N υ υ υ υ υ υ υ υν αι αι αι αι αι αι

αι αι αι δυ να α α α μει ει ει ει ει ει

ει ει ει εις των ου ου ου ου ου ου ρα

α α νω ω ω ω ω ω ω ω ων συ υ υ υ υ υ

υν η η η η συ υν η η μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιν α α ο ρα α α α τω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω λα τρε ε ε ε ε

λα α α τρε ε ευ ου σι ι ι ιν Ι ι ι

ι ι ι ι Ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου γα αρ ει ει ει ει ει ει ει ει

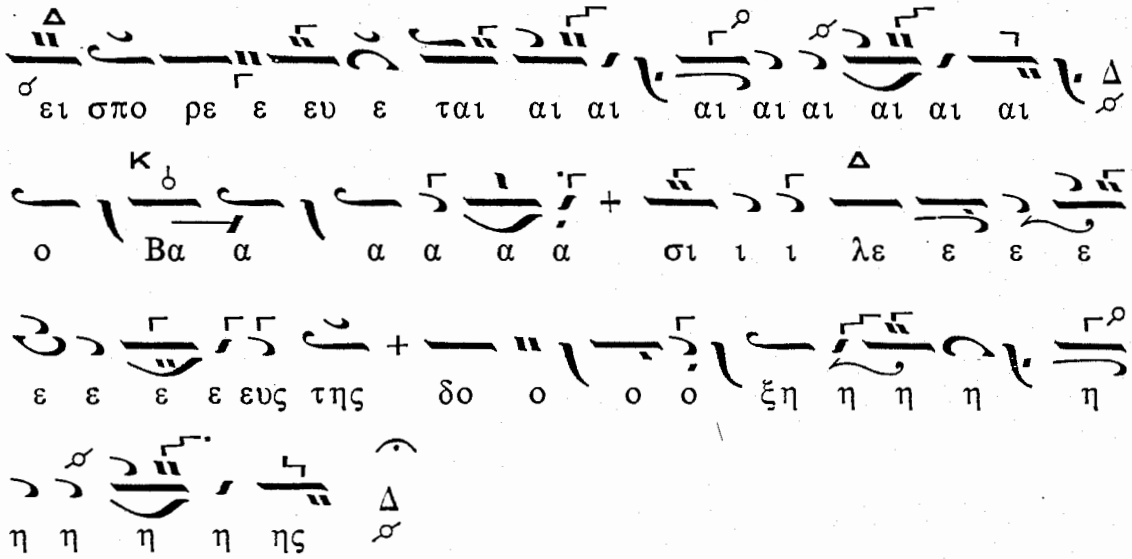

Ἐνταῦθα, βαθείας σιγῆς καὶ ἄνευ ἐκφωνήσεως ὑπὸ τοῦ ἱερέως, γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν Ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόθεσιν τῶν Ἁγίων ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὁ χορὸς ψάλλει:

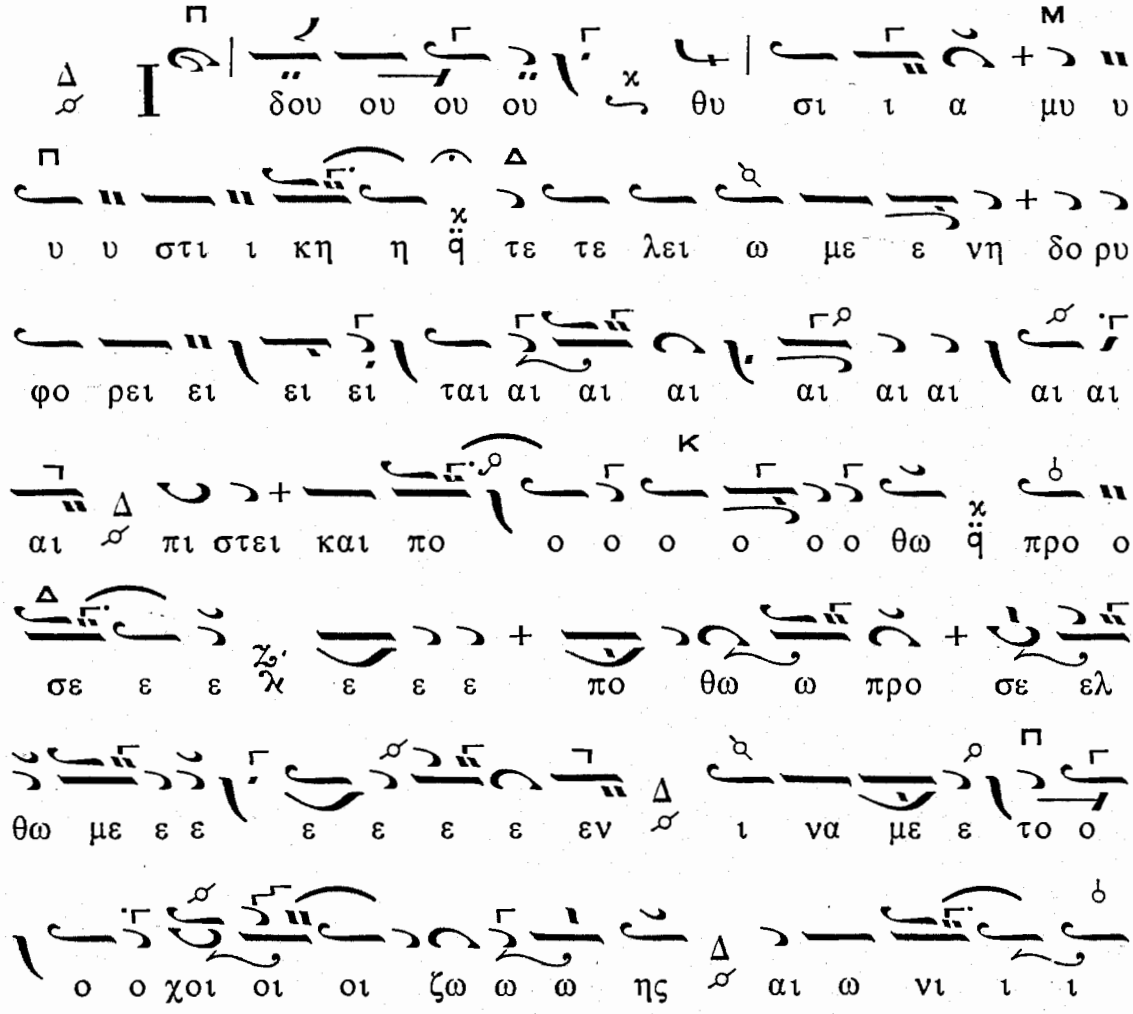

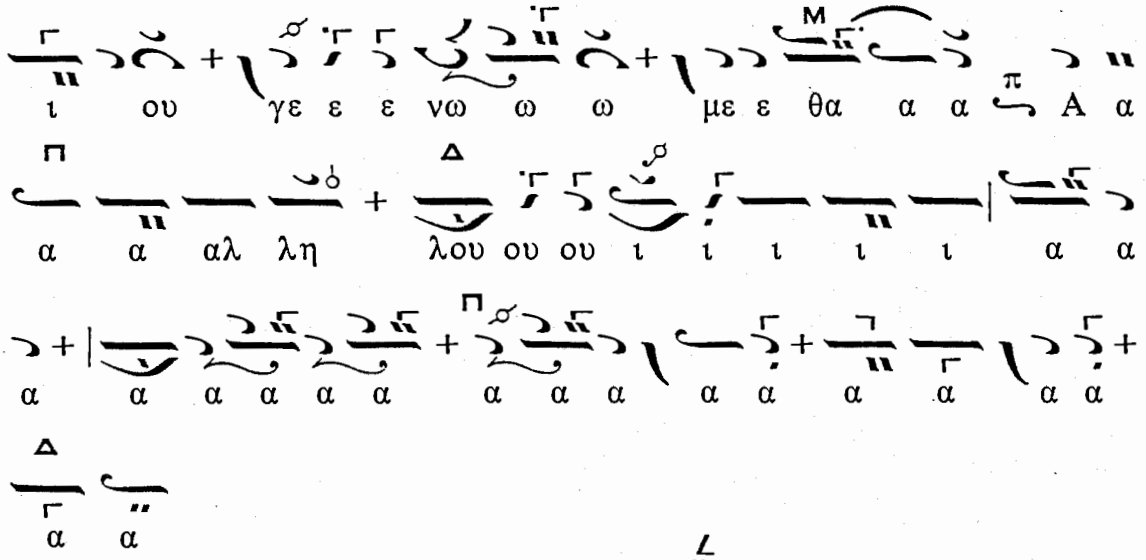

Ἕτερον. Ἦχος Δι

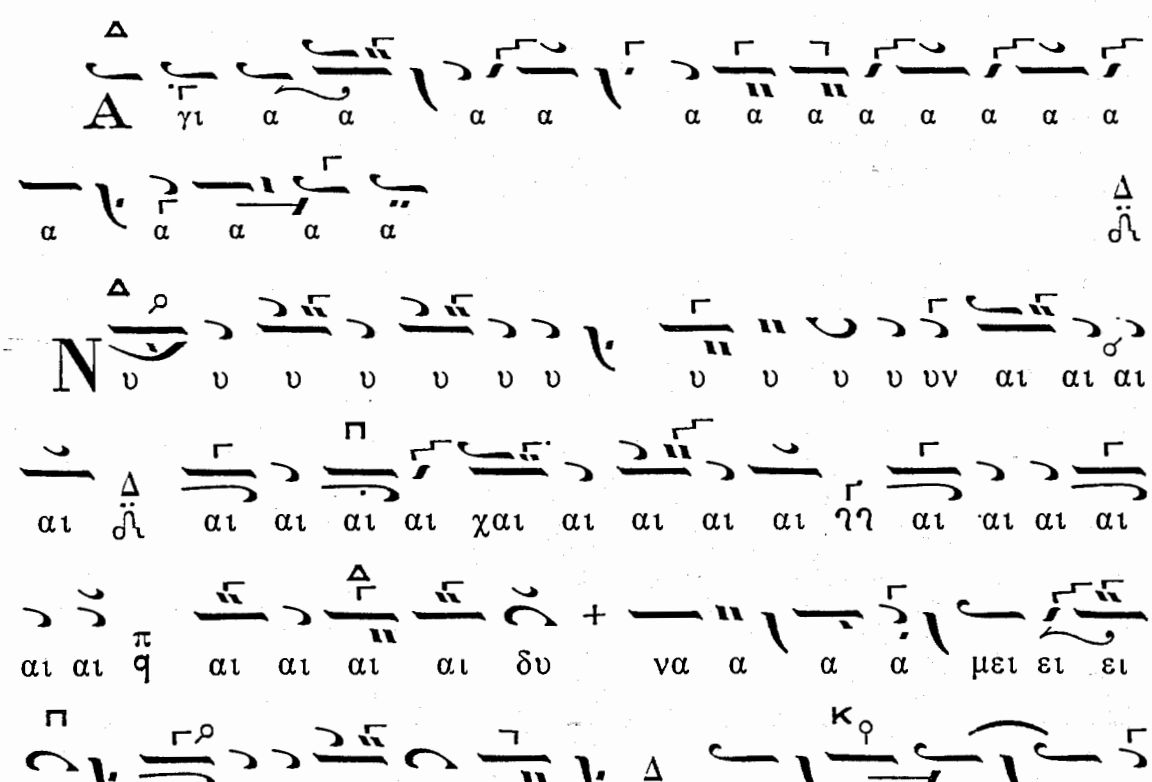

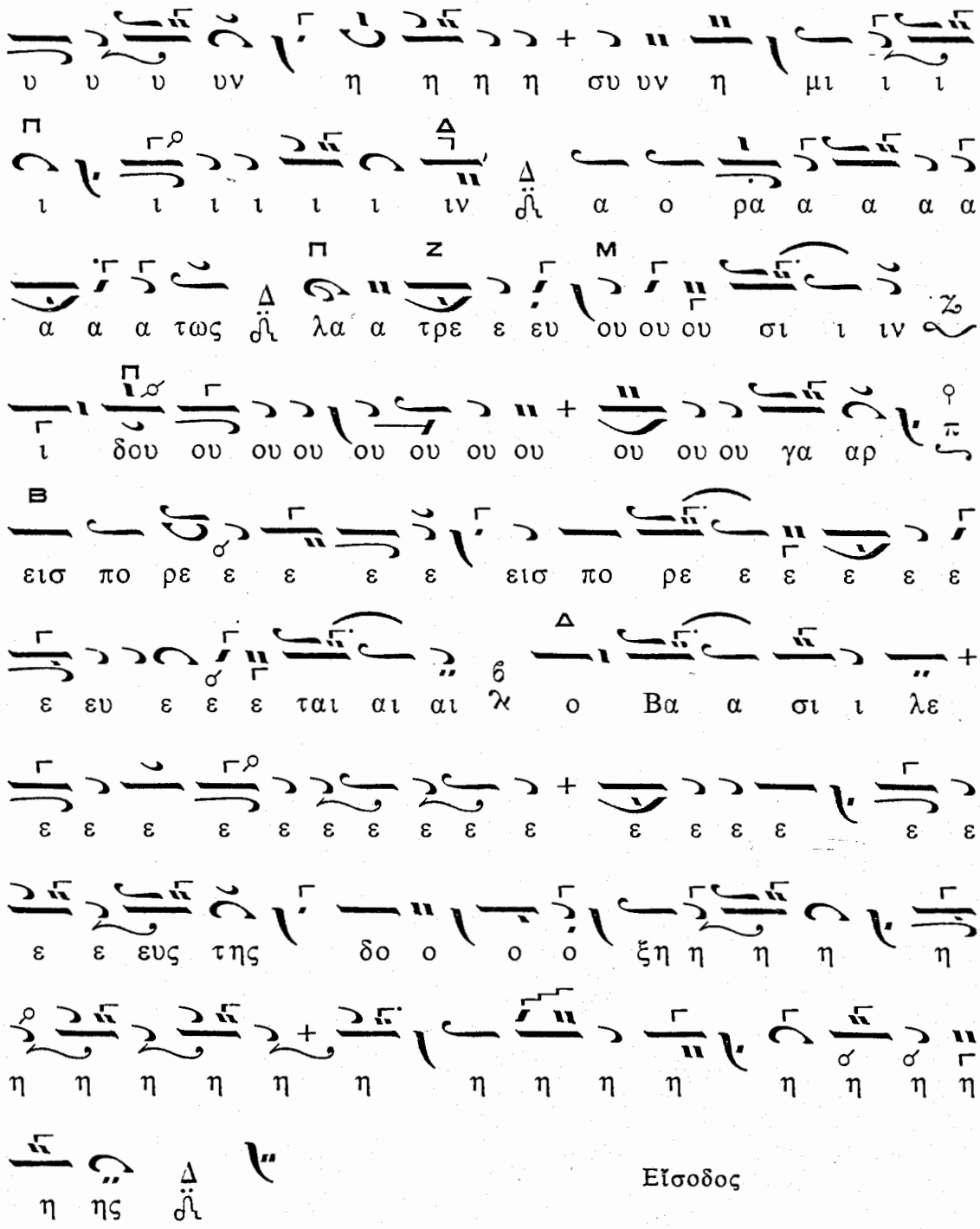
υ υ υ υν η η η η συ υν η μι ι ι
ι ι ι ι ι ι ιν α ο ρα α α α α
α α α τως λα α τρε ε ευ ου ου ου σι ι ιν
ι δου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου γα αρ
εισ πο ρε ε ε ε ε εισ πο ρε ε ε ε ε ε
ε ευ ε ε ε ται αι αι ο Βα α σι ι λε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ευς τησ δο ο ο ο ξη η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η ης

Εἴσοδος

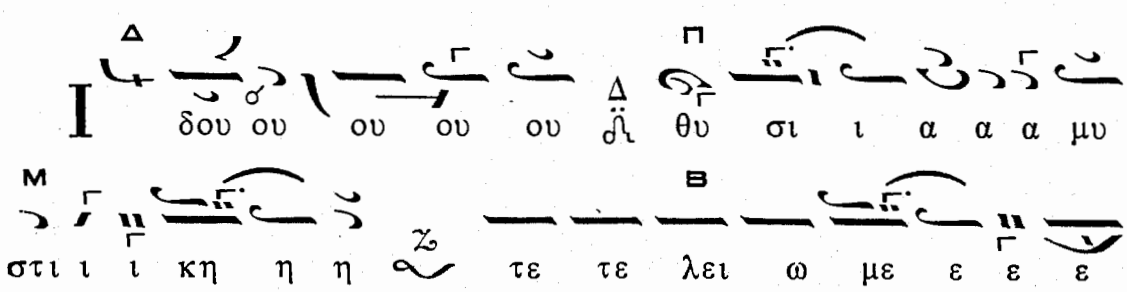
δου ου ου ου ου θυ σι ι α α α μυ
στι ι ι κη η η τε τε λει ω με ε ε ε

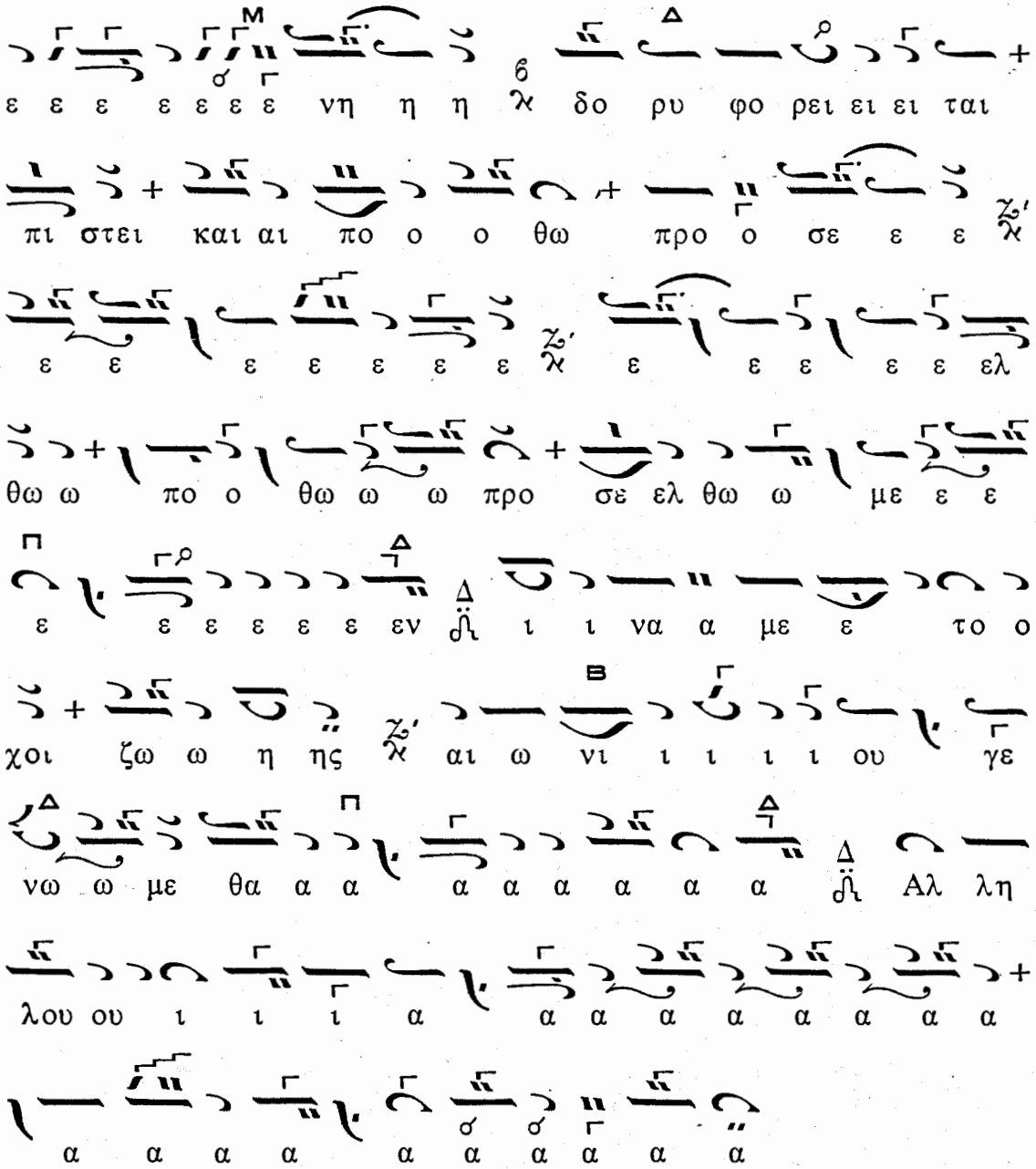
ε ε ε ε ε ε ε νη η η δο ρυ φο ρει ει ει ται
πι στει και αι πο ο ο θω προ ο σε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε

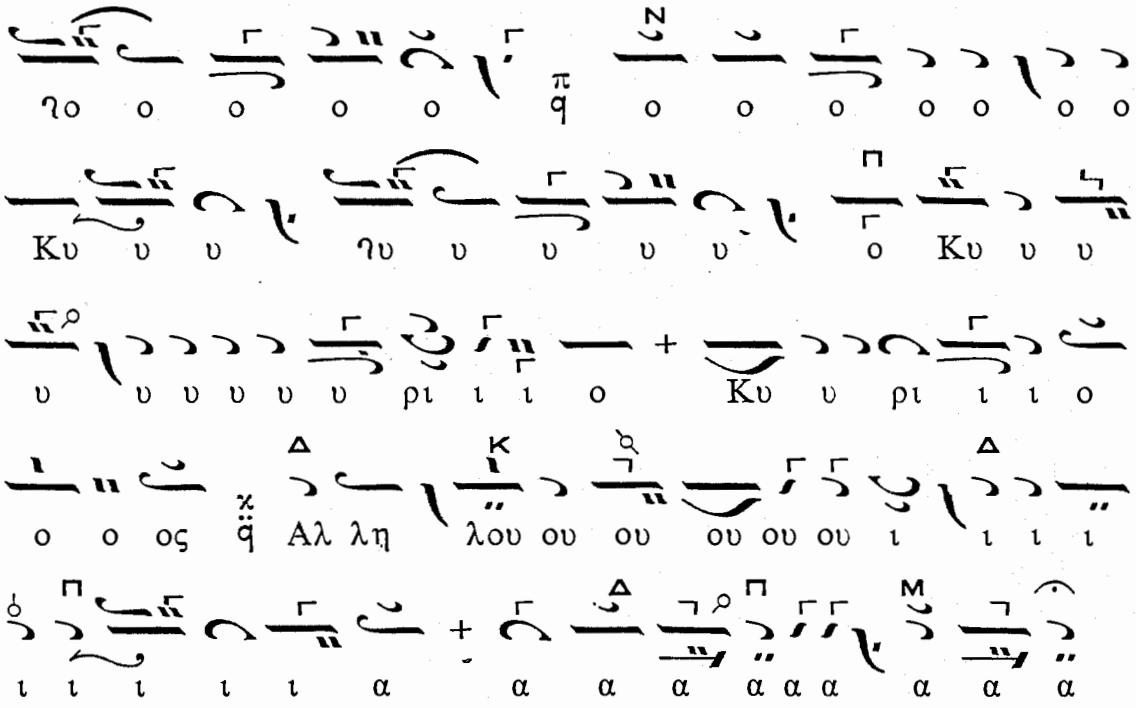

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς»

Ἦχος Δι

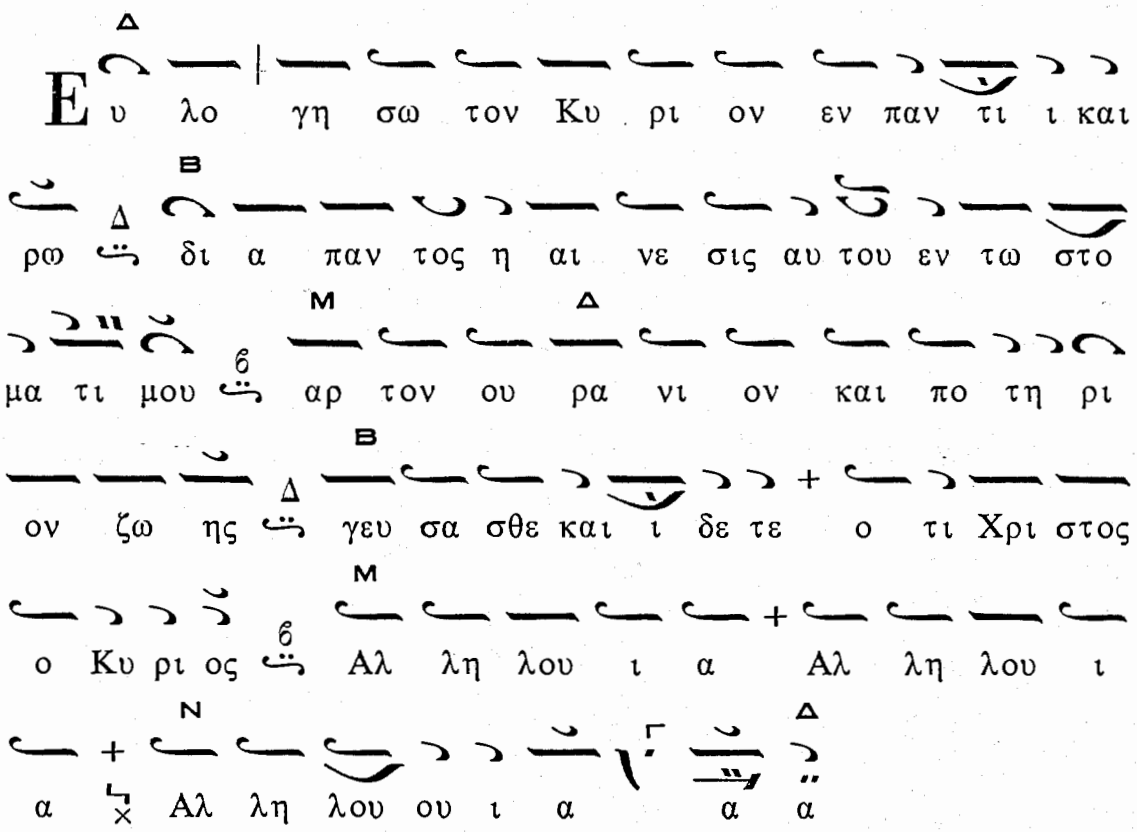

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν «Δέσποτα Παντοκράτορ...», τό Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου... καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν... ἀναγινώσκεται ὁ ΛΓ' (33) Ψαλμός.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς ;

Παῦσον τὴν γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμὸς Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ τοῦς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τό πρωῖ εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἱστῶμεν στίχους 10 καὶ ψάλλομεν μετὰ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου...» τὸ παρόν.

Ἦχος

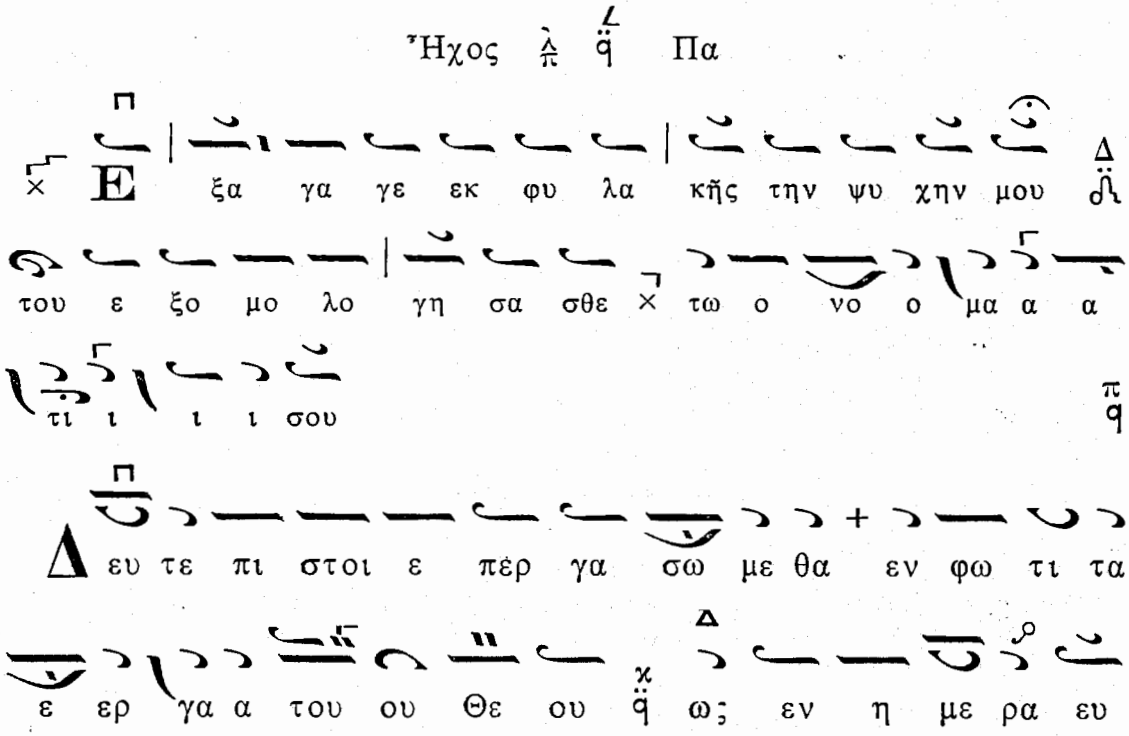

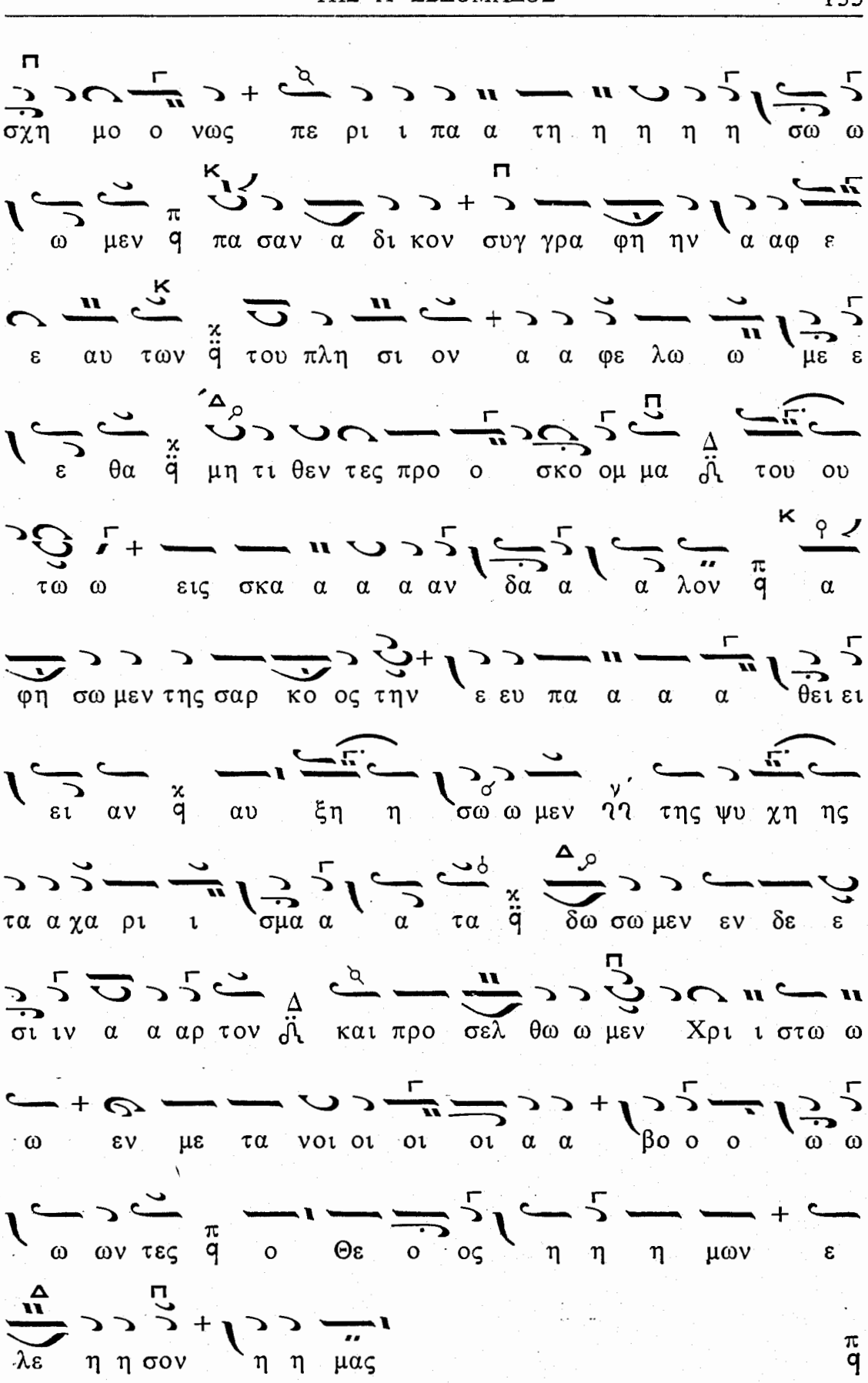
σχη μο ο νως πε ρι ι πα α τη η η η η σω ω
ω μεν π πα σαν α δι κον συγ γρα φη ην α αφ ε
ε αυ των κ του πλη σι ον α α φε λω ω με ε
ε θα κ μη τι θεν τες προ ο σκο ομ μα Δ του ου
τω ω εις σκα α α α αν δα α α λον π α
φη σω μεν της σαρ κο ος την ε ευ πα α α α θει ει
ει αν κ αυ ξη η σω ω μεν ΗΗ της ψυ χη ης
τα α χα ρι ι σμα α α τα κ δω σω μεν εν δε ε
σι ιν α α αρ τον Δ και προ σελ θω ω μεν Χρι ι στω ω
ω εν με τα νοι οι οι οι α α βο ο ο ω ω
ω ων τες π ο Θε ο ος η η η μων ε
λε η η σον η η μας π

Τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ ἑξῆς στίχου :

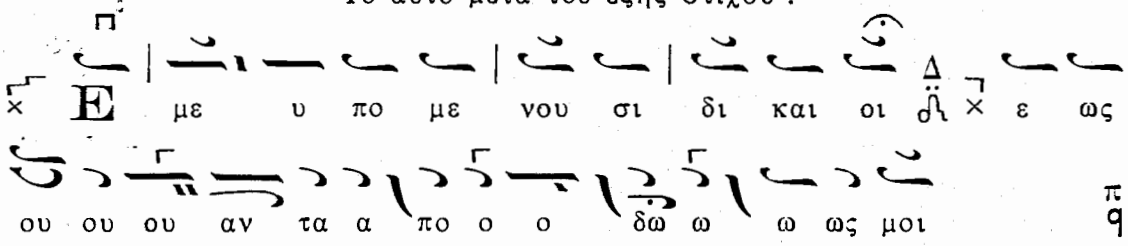

Εἶτα τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι) καὶ τὰ ἑξῆς 4 ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος

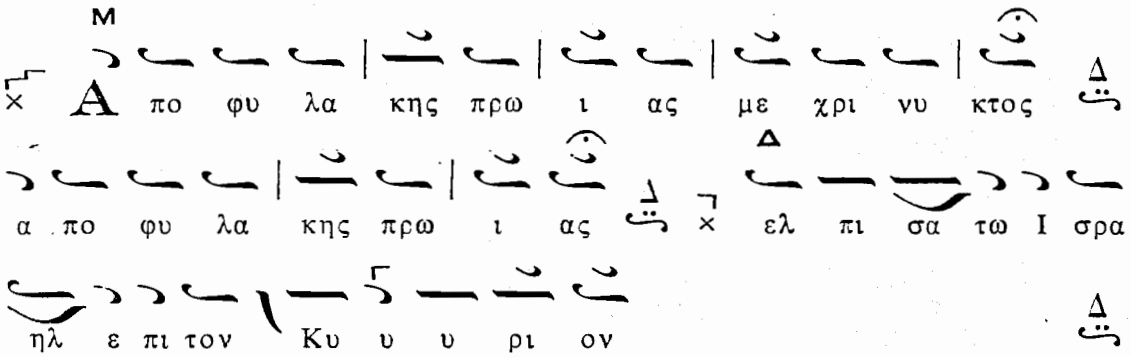

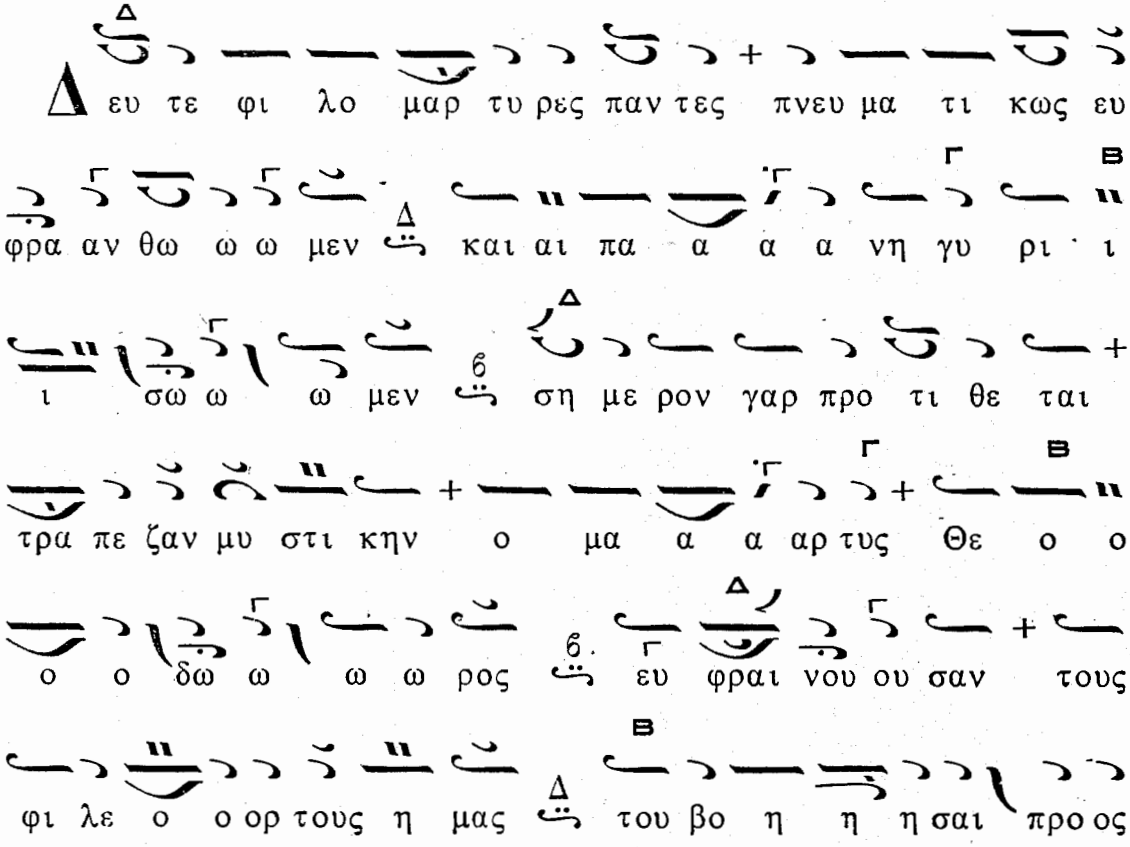

α αυ το ον χαι ροις α θλο φο ρε α ητ τη τε ο

τας α πει λα ας των τυ ραν νω ων ε πι ι γης

κα τα στρε ψα α α με ε ε νος χαι αι αι

αι αι ροις ο το πη λι νον σου ου σω ω ω μα δι α

Χρι στον τον Θε ον εκ δε δω κω ως ται αι αις βα α

σα α α νοις χαι αι αι ροις ο εν ποι κι λοις κι ιν

δυ υ υ νοις δο κι μος στρα τι ω ω της α α να δει

χθεις της ου ρα νι ι ι ου στρα α τι ι α ας δι

ο δυ σω που με εν σε μαρ τυ υ ρω ων εγ καλ λω ω

ω πι ι ι σμα πρε σβευ ε υ πε ερ τω ων

ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ

λη παρ αυ τω λυ τρω σις Δ και αυ τος λυ τρω σε ται

τον Ι σρα ηλ Δ εκ πα Δ σων των α νο μι ω ω ων

αυ του Δ

Τ ην θε ο δω ρη τον χα ριν των θαυ μα των σου

μαρ τυς Θε ε ε ο ο δω ω ρε Δ πα σιν ε φα πλοις

τοις πι ι στει ει σοι προ στρε ε ε χου ου ου σι

δι ης ευ φη μου ου μεν σε λε ε ε γον τες Δ αι

χμα λω τους λυ τρου σαι θε ρα πευ εις νο σουν τας πε

νο με νους πλου τι ζεις και δι α σω ω ζεις πλε ε

ε ον τας Δ μα ται ο ον δρα α σμον ε πε ε

χεις οι κε των Δ και ζη μι ας φα νε ρω σιν ποι

εις τοις συ λη θει σι ιν α θλη τα Δ και στρα τι

ω τας παι δευ εις της αρ πα γη ης α πε ε χε ε

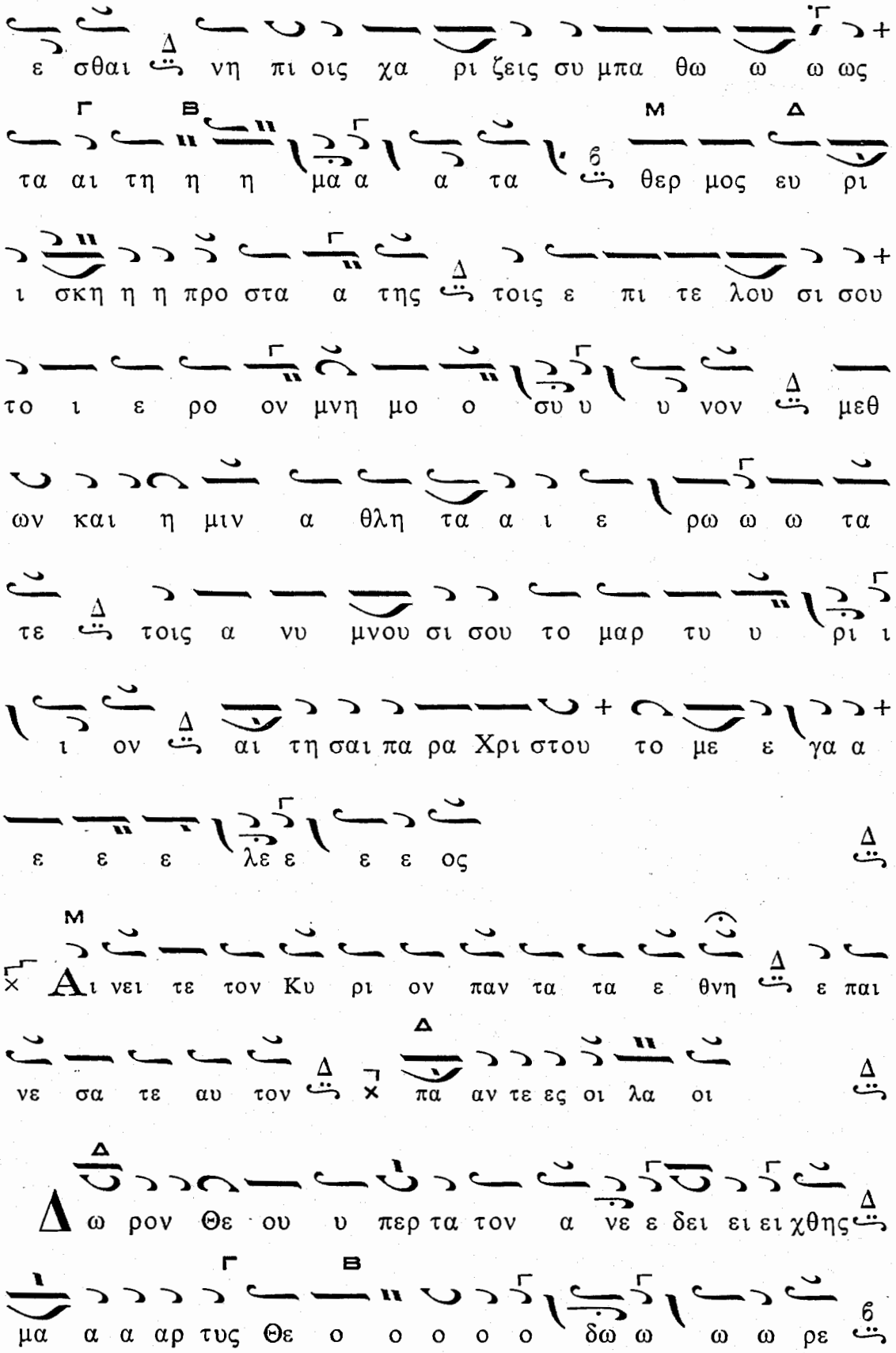
ε σθαι νη πι οις χα ρι ζεις συ μπα θω ω ω ως
τα αι τη η η μα α α τα θερ μος ευ ρι
ι σκη η η προ στα α της τοις ε πι τε λου σι σου
το ι ε ρο ον μνη μο ο συ υ υ νον μεθ
ων και η μιν α θλη τα α ι ε ρω ω ω τα
τε τοις α νυ μνου σι σου το μαρ τυ υ ρι ι
ι ον αι τη σαι πα ρα Χρι στου το με ε γα α
ε ε ε λε ε ε ε ος
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι
νε σα τε αυ τον πα αν τε ες οι λα οι
Δω ρον Θε ου υ περ τα τον α νε ε δει ει ει χθης
μα α α αρ τυς Θε ο ο ο ο ο δω ω ω ω ρε

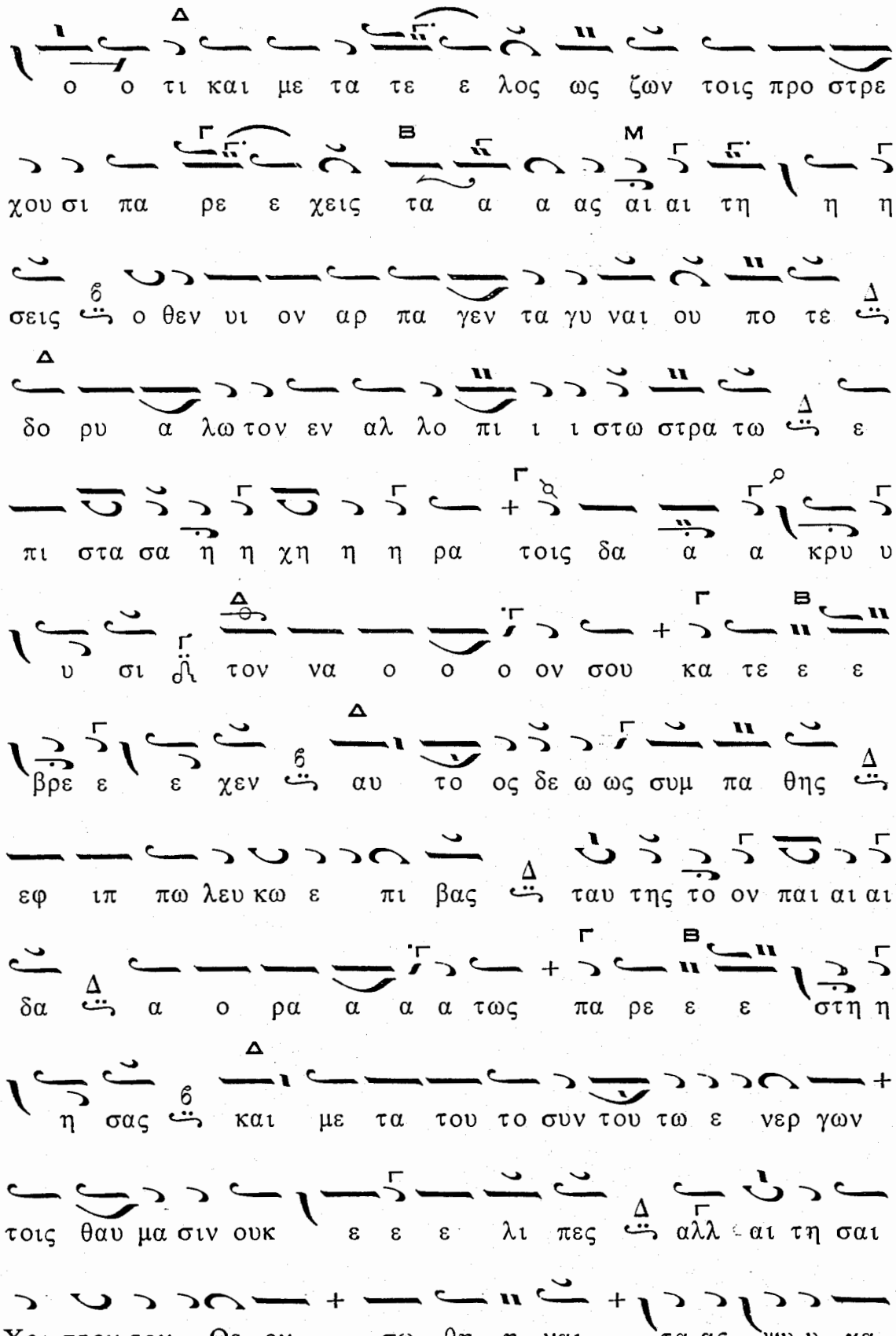
ο ο τι και με τα τε ε λος ως ζων τοις προ στρε
χου σι πα ρε ε χεις τα α α ας αι αι τη η η
σεις ο θεν υι ον αρ πα γεν τα γυ ναι ου πο τε
δο ρυ α λω τον εν αλ λο πι ι ι στω στρα τω ε
πι στα σα η η χη η η ρα τοις δα α α κρυ υ
υ σι τον να ο ο ο ον σου κα τε ε ε
βρε ε ε χεν αυ το ος δε ω ως συμ πα θης
εφ ιπ πω λευ κω ε πι βας ταυ της το ον παι αι αι
δα α ο ρα α α α τως πα ρε ε ε στη η
η σας και με τα του το συν του τω ε νερ γων
τοις θαυ μα σιν ουκ ε ε ε λι πες αλλ αι τη σαι
Χρι στον τον Θε ον σω θη η ναι τα ας ψυ υ χα

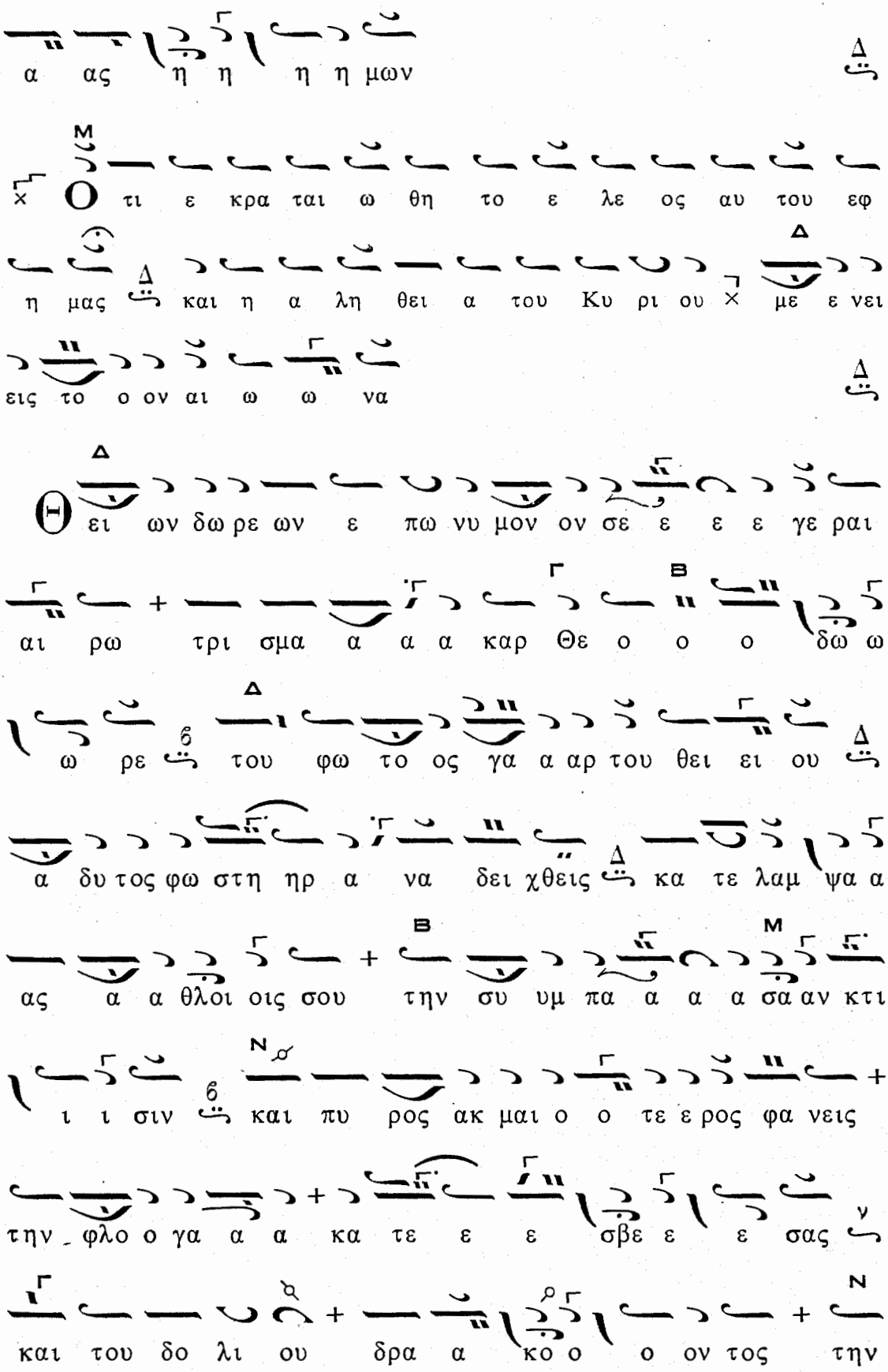
α ας η η η η μων
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ
η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε νει
εις το ο ον αι ω ω να
Θει ων δω ρε ων ε πω νυ μον ον σε ε ε ε γε ραι
αι ρω τρι σμα α α α καρ Θε ο ο ο δω ω
ω ρε του φω το ος γα α αρ του θει ει ου
α δυ τος φω στη ηρ α να δει χθεις κα τε λαμ ψα α
ας α α θλοι οις σου την συ υμ πα α α α σα αν κτι
ι ι σιν και πυ ρος ακ μαι ο ο τε ε ρος φα νεις
την φλο ο γα α α κα τε ε ε σβε ε ε σας
και του δο λι ου δρα α κο ο ο ον τος την

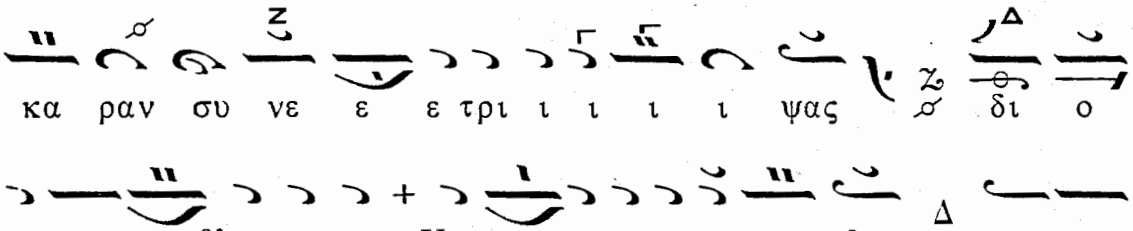

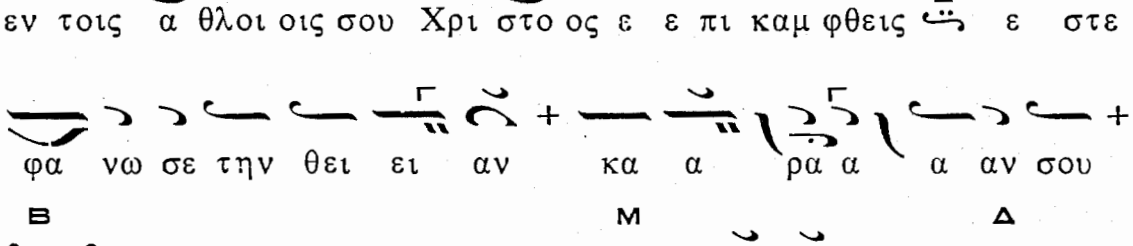

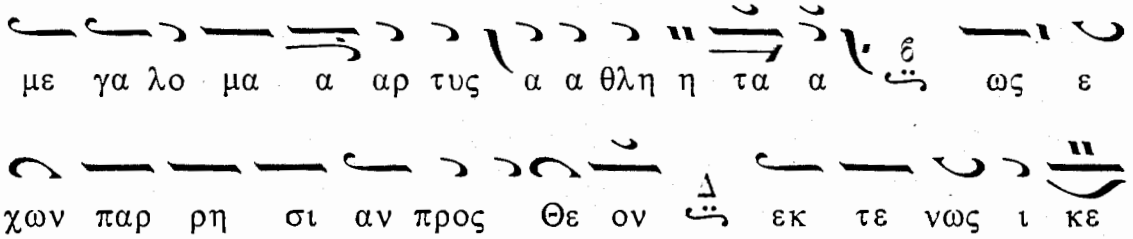

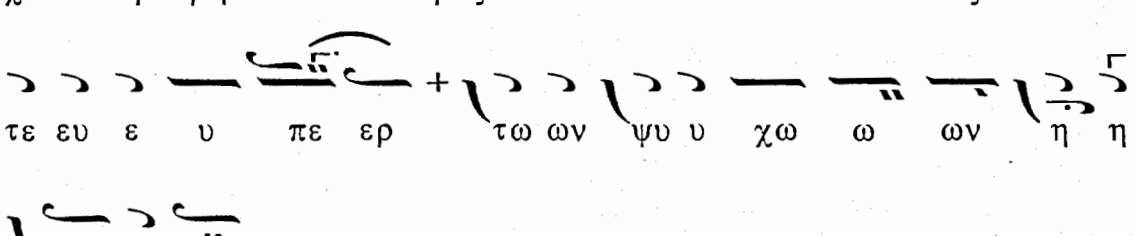

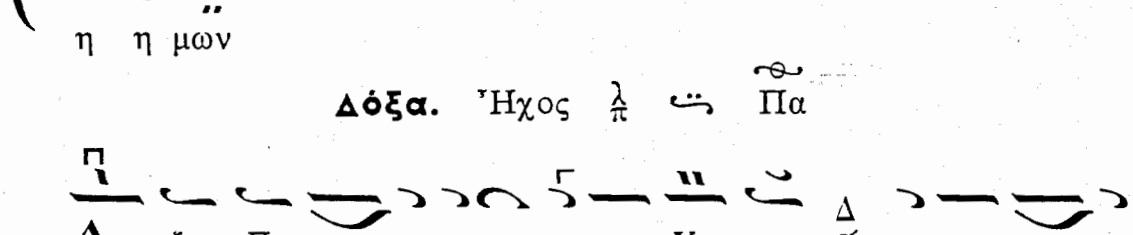

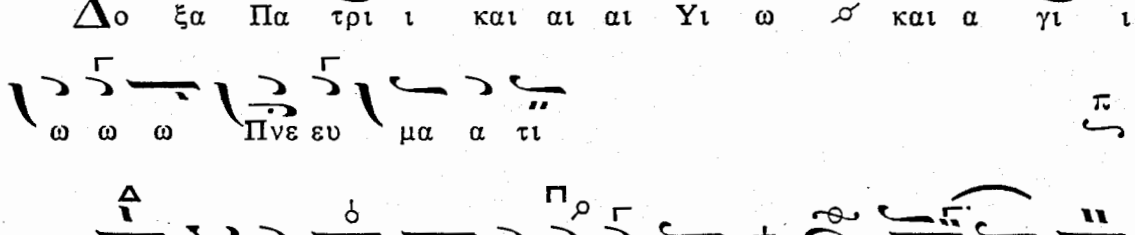

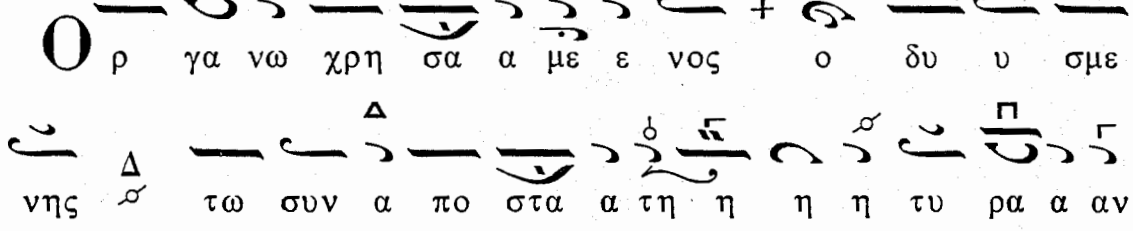

Δόξα. Ἦχος λ̃ π̃ Πα

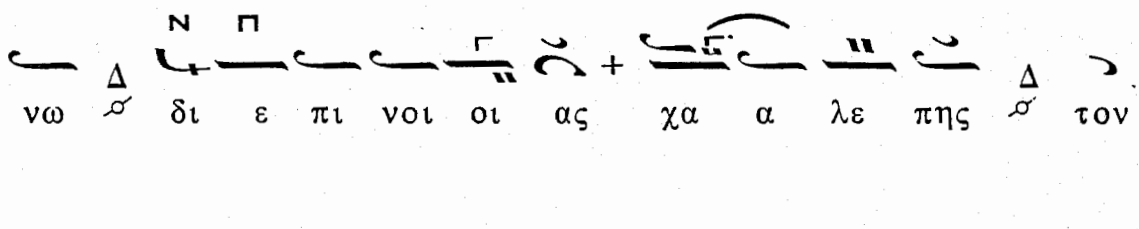

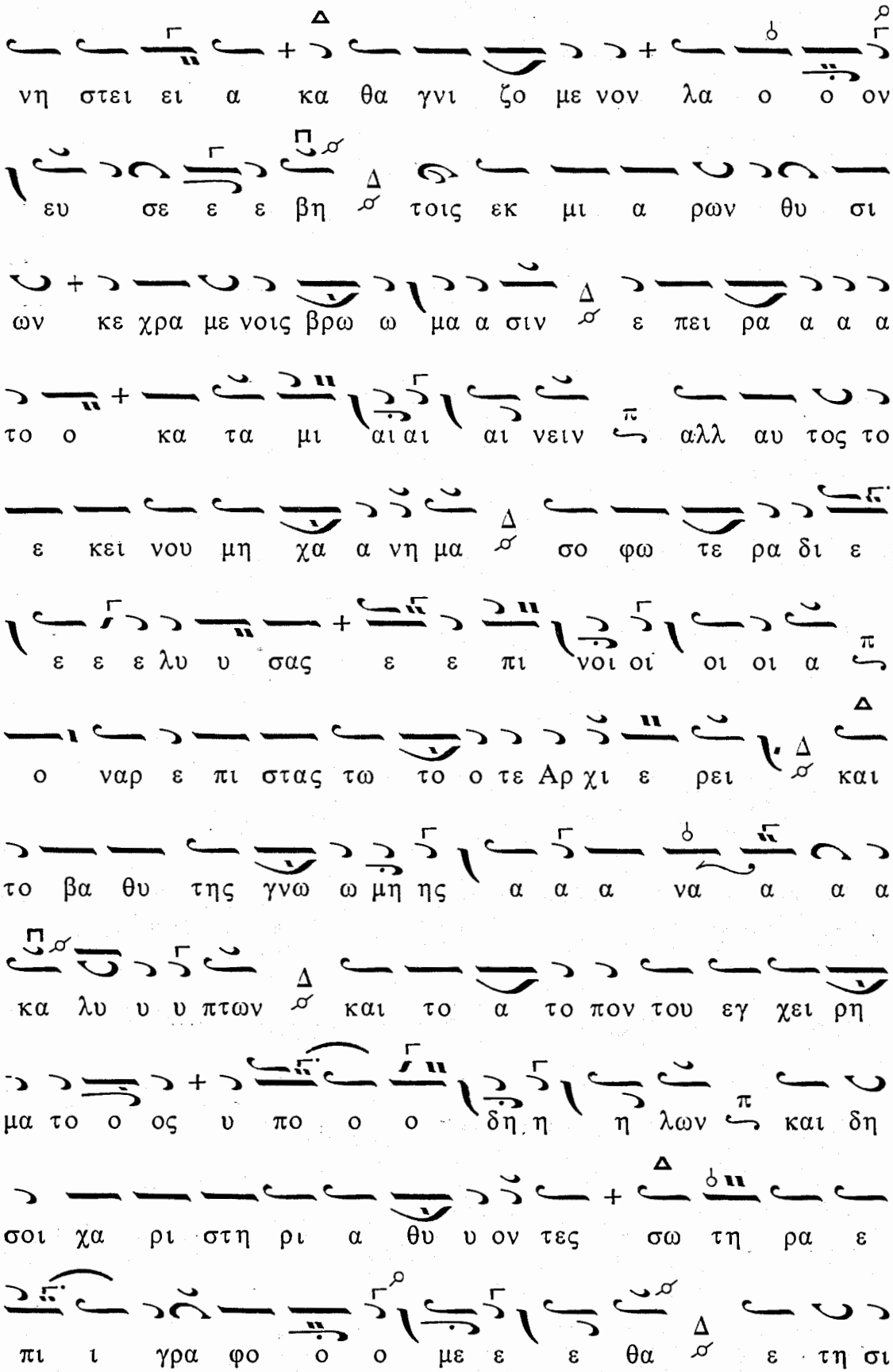

νη στει ει α κα θα γνι ζο με νον λα ο ο ον

ευ σε ε ε βη τοις εκ μι α ρων θυ σι

ων κε χρα με νοις βρω ω μα α σιν ε πει ρα α α α

το ο κα τα μι αι αι αι νειν αλλ αυ τος το

ε κει νου μη χα α νη μα σο φω τε ρα δι ε

ε ε ε λυ υ σας ε ε πι νοι οι οι οι α

ο ναρ ε πι στας τω το ο τε Αρ χι ε ρει και

το βα θυ της γνω ω μη ης α α α να α α α

κα λυ υ υ πτων και το α το πον του εγ χει ρη

μα το ο ος υ πο ο ο δη η η λων και δη

σοι χα ρι στη ρι α θυ υ ον τες σω τη ρα ε

πι ι γρα φο ο ο με ε ε θα ε τη σι

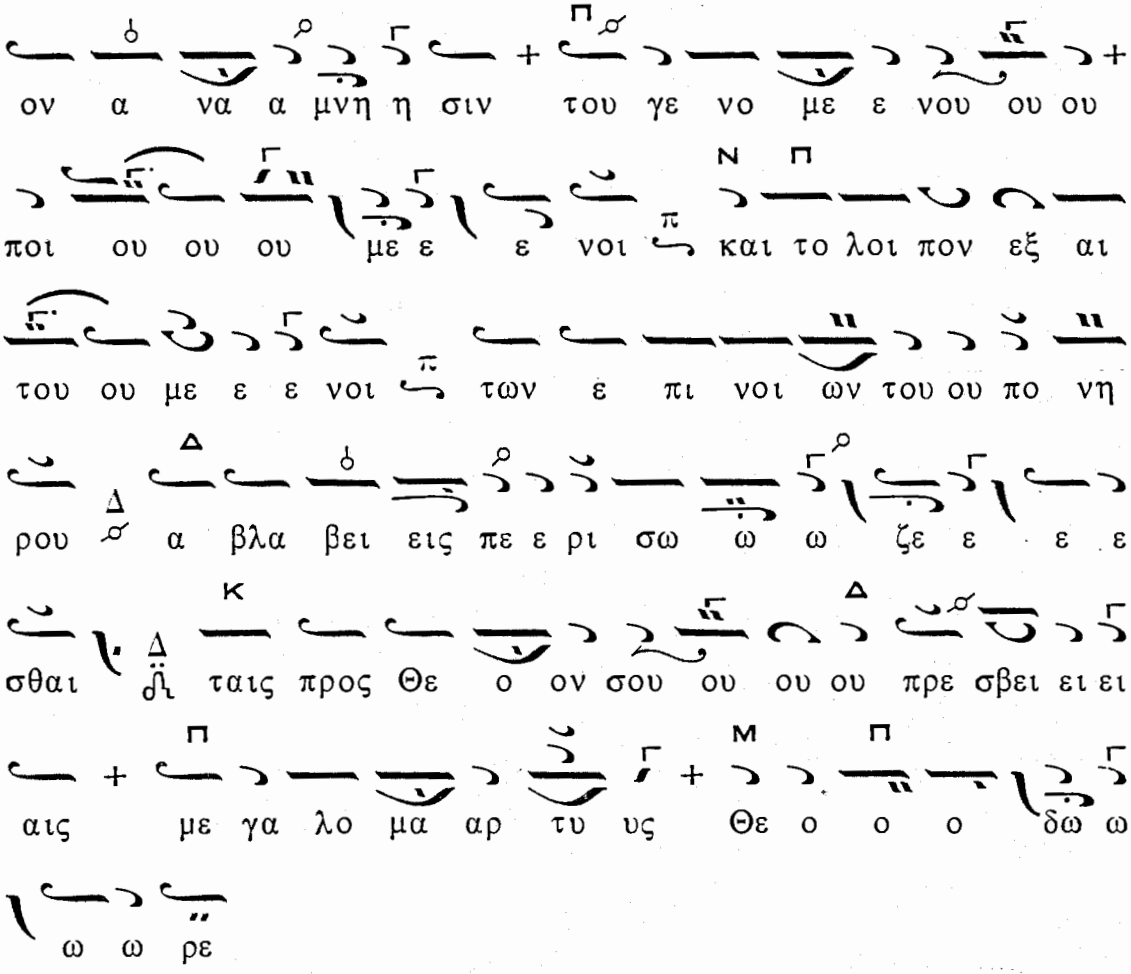

Καὶ Νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος

Εἴσοδος κλπ. τῆς Προηγιασμένης (σελ. 124)

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ διάταξιν (ζήτει τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν).

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΡΩΙ

Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος

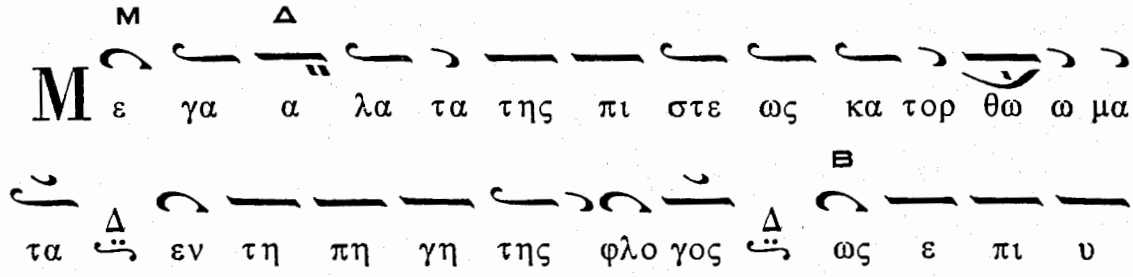

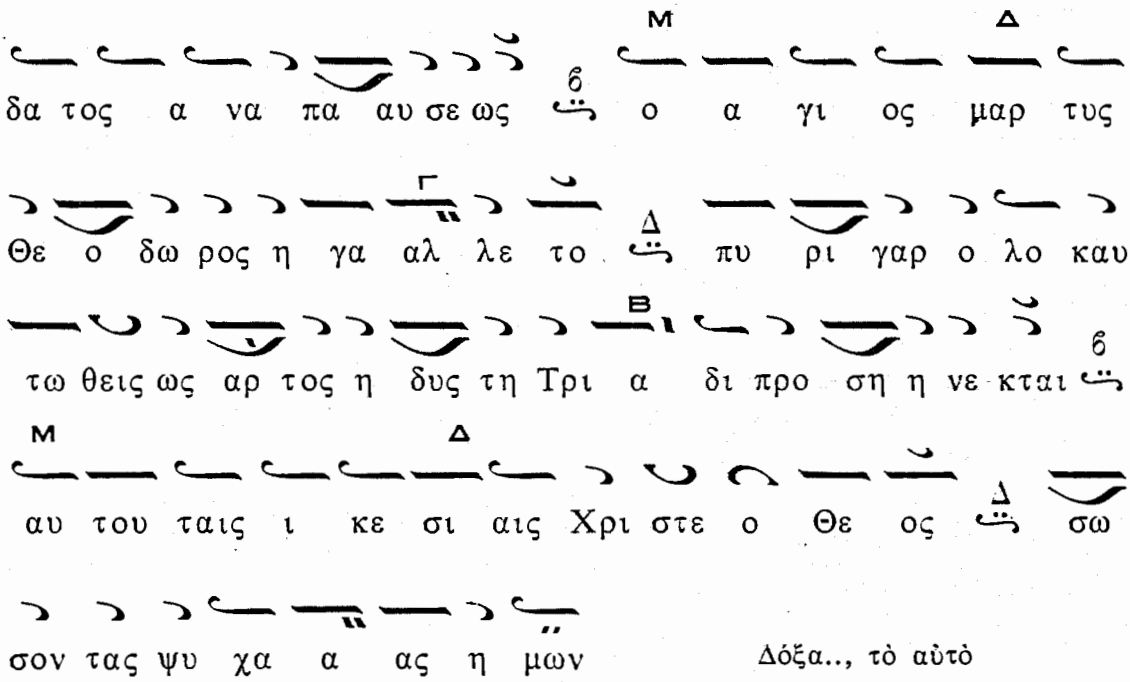

Δόξα.., τὸ αὐτὸ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν»

Τὰ Μαρτυρικὰ Καθίσματα τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος, τὰ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου κλπ. Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα, Κανόνες τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ἡ Τιμιωτέρα καὶ τὰ Ἐξαποστειλάρια. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Δόξα τῶν Αἴνων

Ἦχος Πα

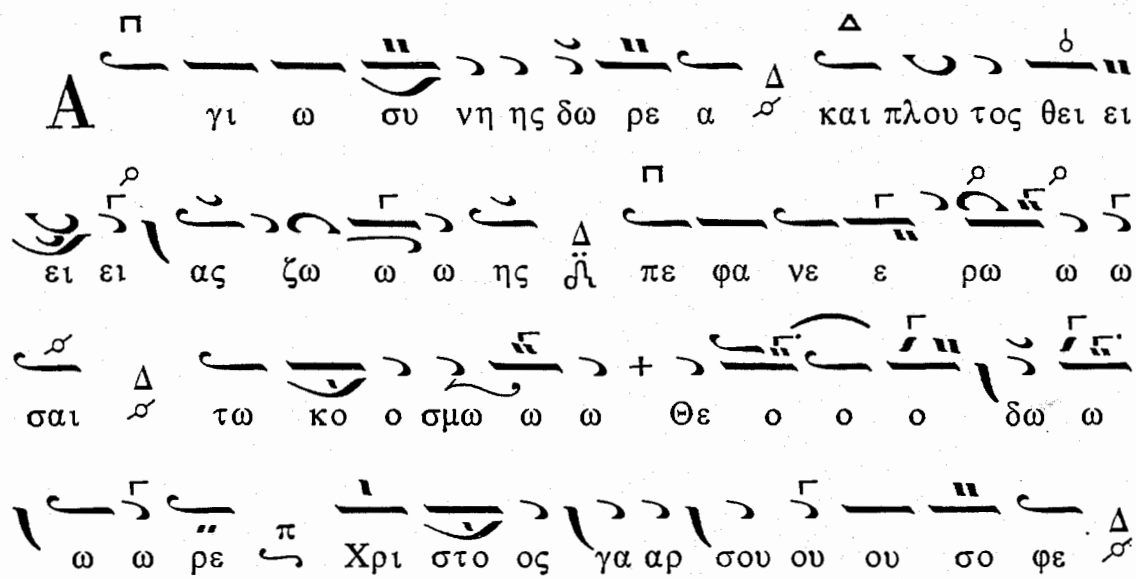

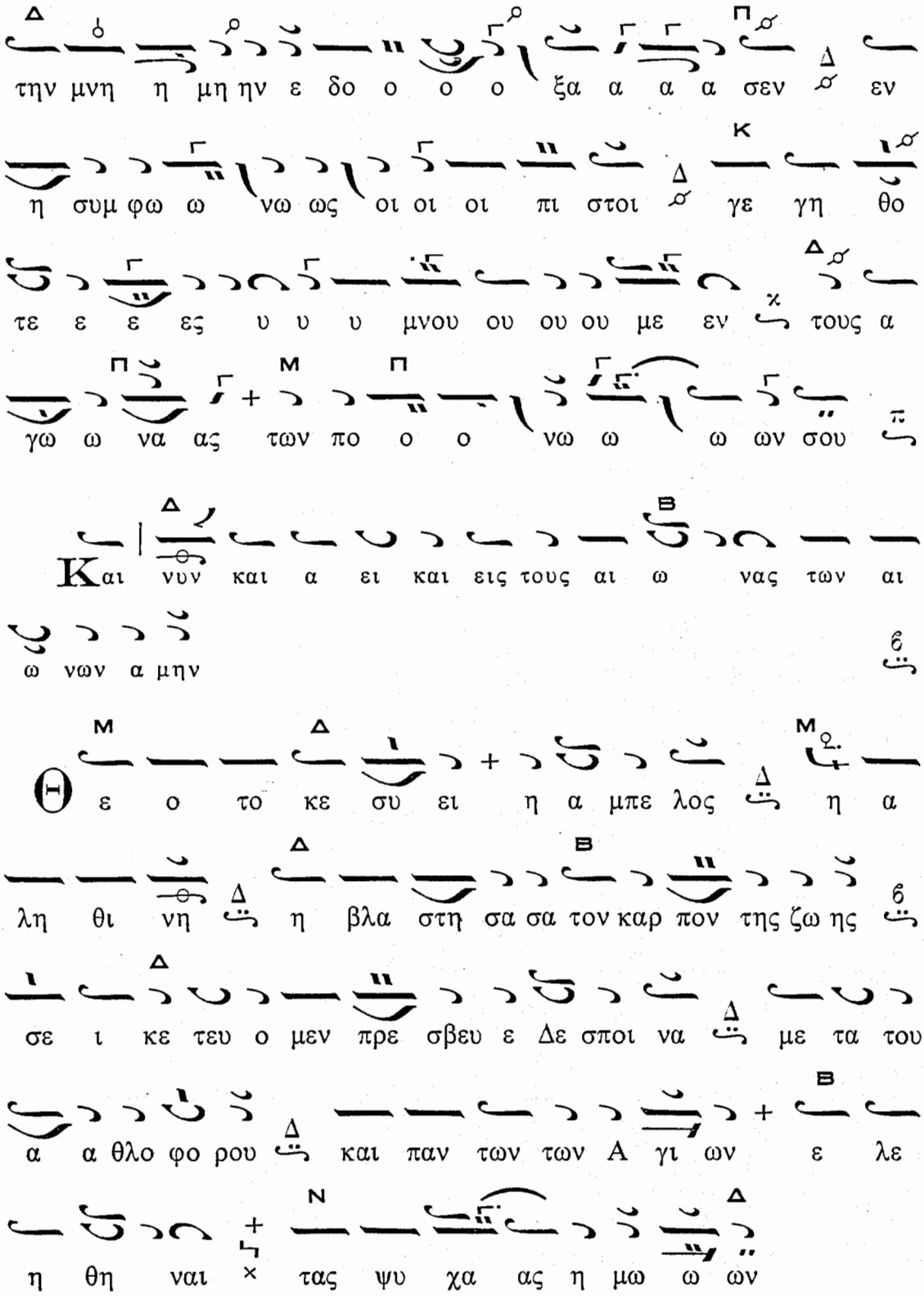

Δοξολογία — Λειτουργία Χρυσοστόμου — Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» — «Ἄξιόν ἐστιν» — Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου (πρὸς τὸ «Ὅλην ἀποθέμενοι»).

Ἦχος λ Δι

Μ
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος Δ α πο
φυ λα κης πρω ι ας Δ ελ πι Δ σα τω Ι σρα ηλ ε πι
τον Κυ ρι ον Δ

Δ
Σ ε τον α κα τα λη πτον Δ προ ε ω σφο ρου α
Β
ναρ χως Δ εξ α υ λου λαμ ψαν τα Δ α σω μα
Γ Δ
του τε γα στρο ο ος + του γεν νη το ρος 6 οι Προ φη ται
Γ Δ
Κυ ρι ε Δ οι τω σω ω Πνευ μα τι Δ εμ πνευ σθε εν
Γ Δ Β
τες προ η γο ρευ σαν + παι δι ον ε σε σθαι Δ εξ α πει
Γ Δ
ρο γα α μου σαρ κου με νον 6 αν θρω ποις συ να πτο
Ν Β
με νον Δ και τοις ε πι γης κα θο ρω με νον γ δι ων

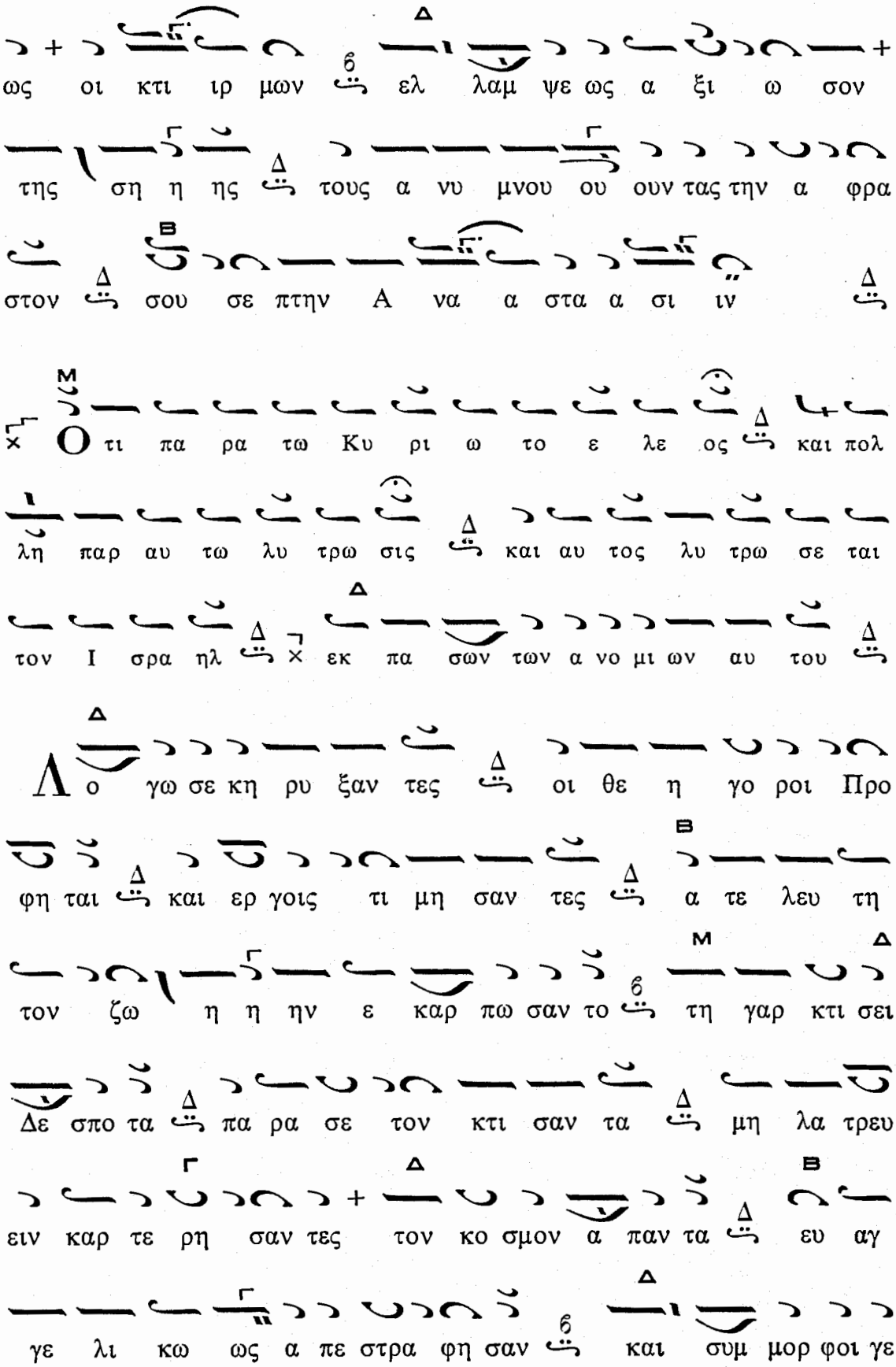
ως οι κτι ιρ μων ελ λαμ ψε ως α ξι ω σον
της ση η ης τους α νυ μνου ου ουν τας την α φρα
στον σου σε πτην Α να α στα α σι ιν
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ
λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται
τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ του
Λ ο γω σε κη ρυ ξαν τες οι θε η γο ροι Προ
φη ται και ερ γοις τι μη σαν τες α τε λευ τη
τον ζω η η ην ε καρ πω σαν το τη γαρ κτι σει
Δε σπο τα πα ρα σε τον κτι σαν τα μη λα τρευ
ειν καρ τε ρη σαν τες τον κο σμον α παν τα ευ αγ
γε λι κω ως α πε στρα φη σαν και συμ μορ φοι γε

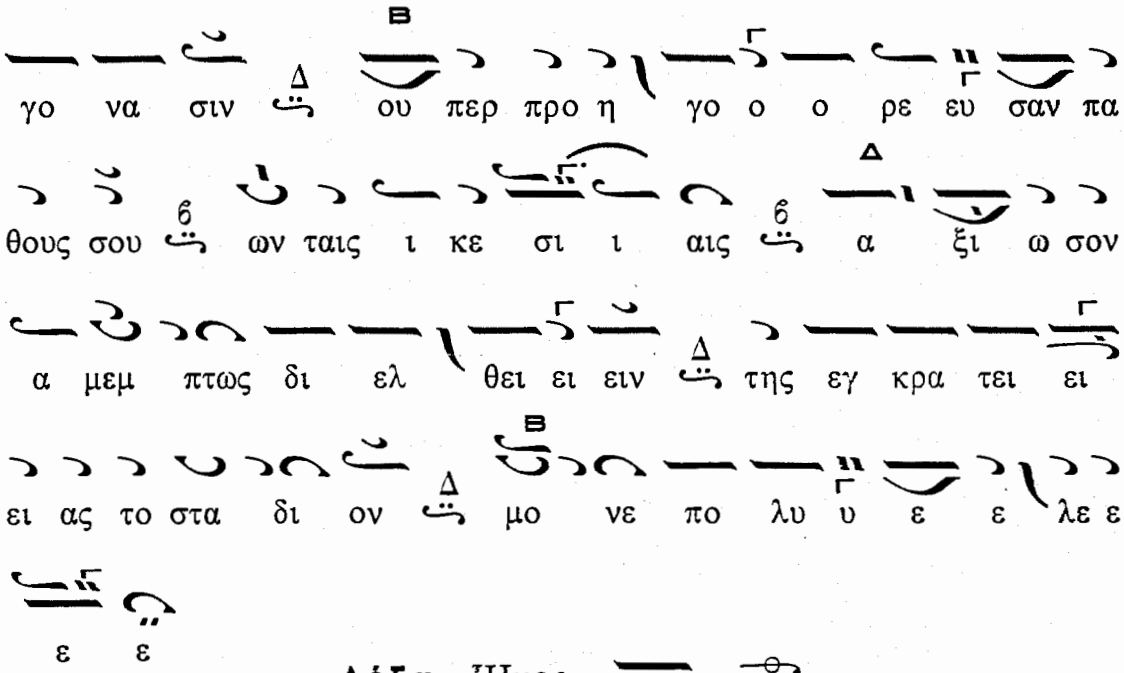
γο να σιν ου περ προ η γο ο ο ρε ευ σαν πα
θους σου ων ταις ι κε σι ι αις α ξι ω σον
α μεμ πτως δι ελ θει ει ειν της εγ κρα τει ει
ει ας το στα δι ον μο νε πο λυ υ ε ε λε ε
ε ε

Δόξα. Ἦχος

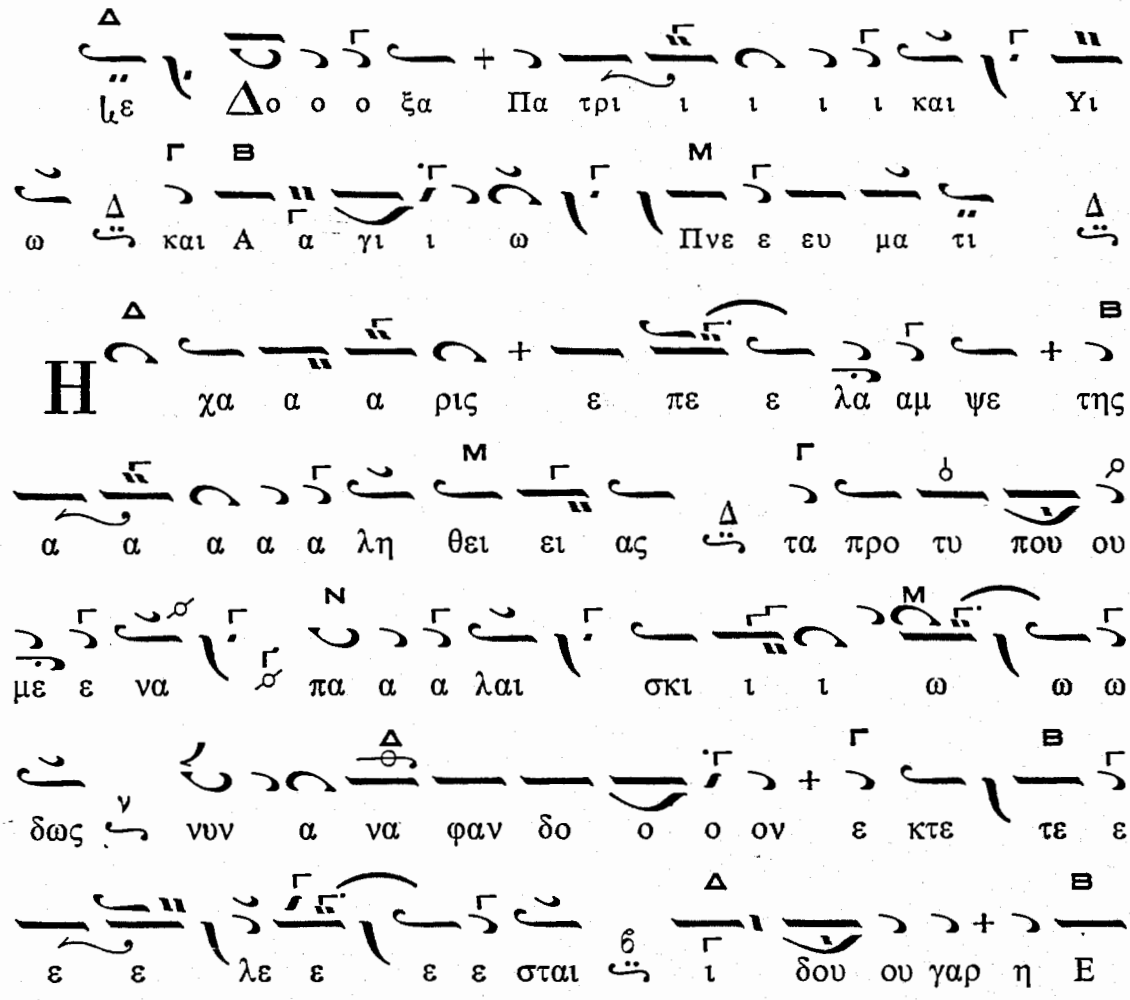
λε Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι
ω και Α α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Η χα α α ρις ε πε ε λα αμ ψε της
α α α α α λη θει ει ας τα προ τυ που ου
με ε να πα α α λαι σκι ι ι ω ω ω
δως νυν α να φαν δο ο ον ε κτε τε ε
ε ε λε ε ε ε σται ι δου ου γαρ η Ε

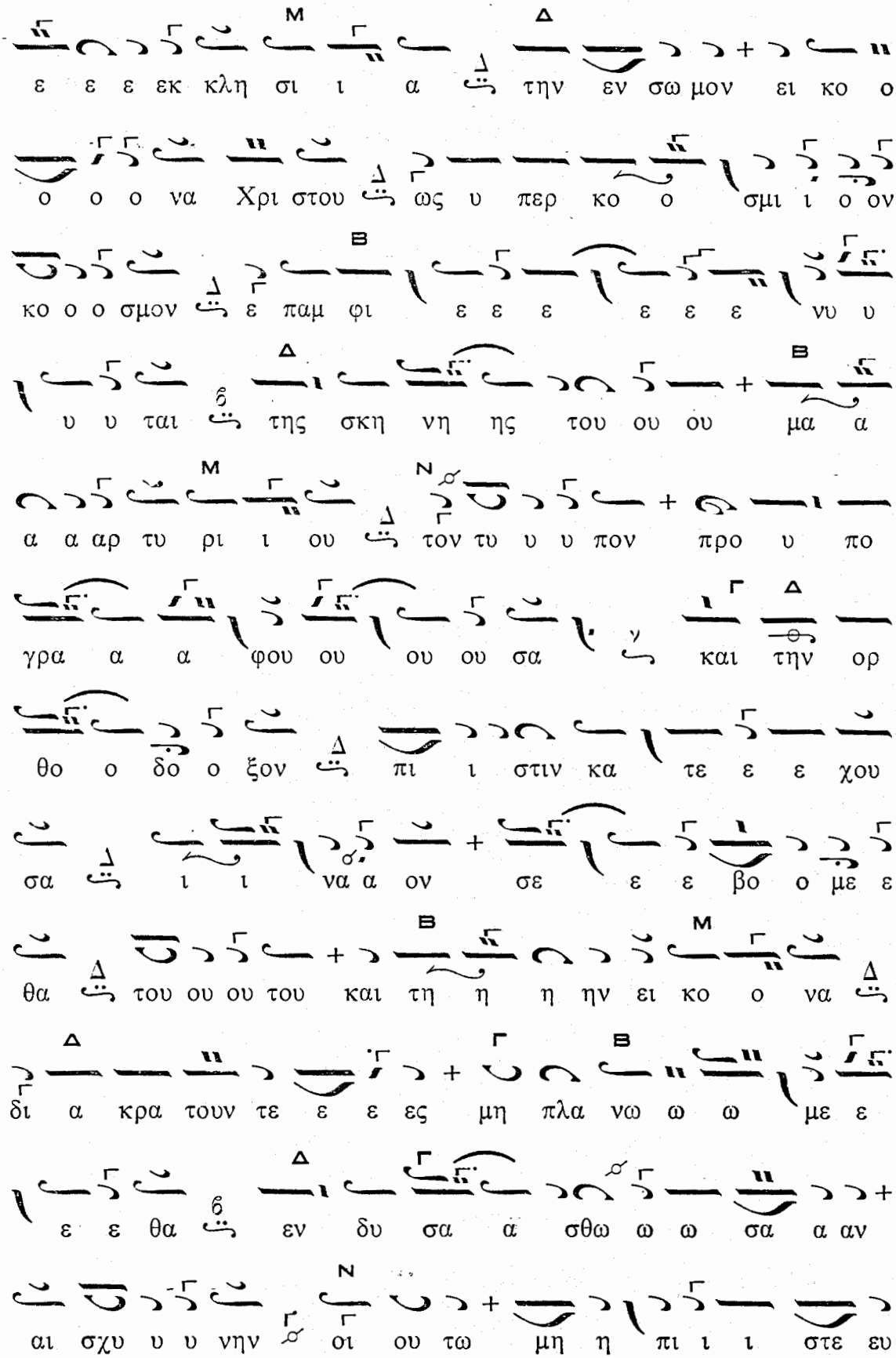
ε ε ε εκ κλη σι ι α την εν σω μον ει κο ο
ο ο ο να Χρι στου ως υ περ κο ο σμι ι ο ον
κο ο ο σμον ε παμ φι ε ε ε ε ε ε νυ υ
υ υ ται της σκη νη ης του ου ου μα α
α α αρ τυ ρι ι ου τον τυ υ υ πον προ υ πο
γρα α α φου ου ου ου σα και την ορ
θο ο δο ο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου
σα ι ι να α ον σε ε ε βο ο με ε
θα του ου ου του και τη η η ην ει κο ο να
δι α κρα τουν τε ε ε ες μη πλα νω ω ω με ε
ε ε θα εν δυ σα α σθω ω ω σα α αν
αι σχυ υ υ νην οι ου τω μη η πι ι ι στε ευ

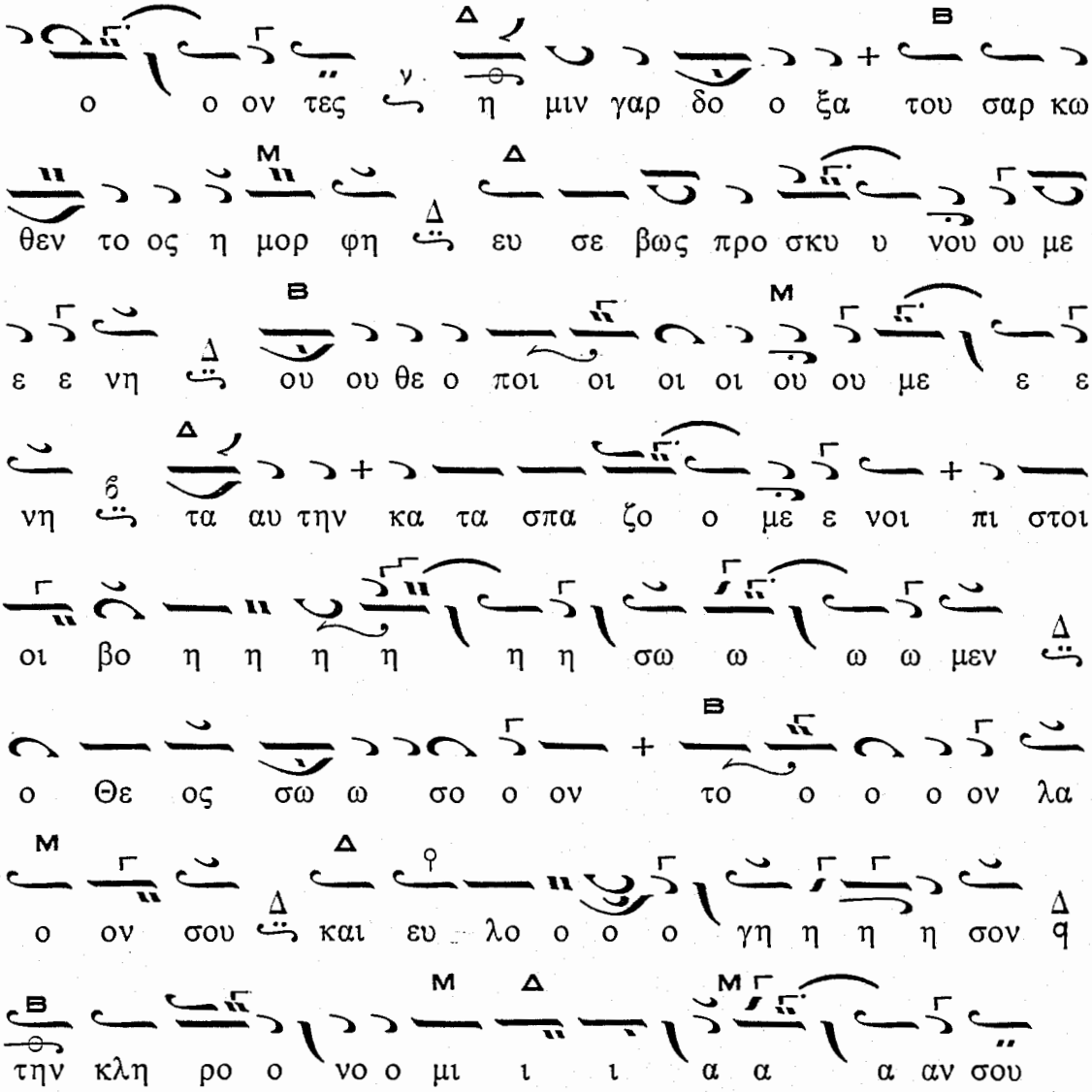

Καὶ νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

Ἀπόστιχα τὰ Ἀναστάσιμα

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος

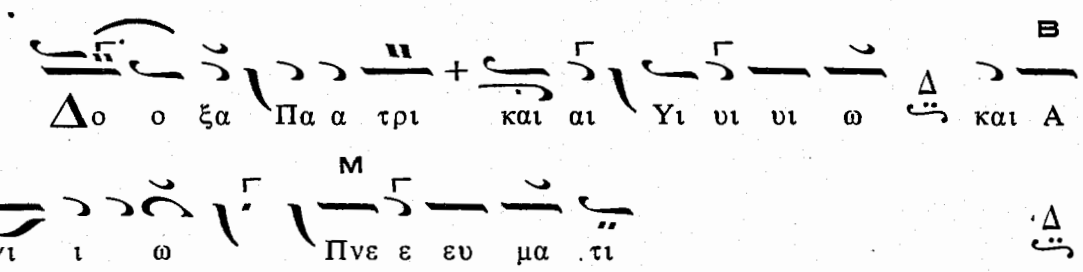

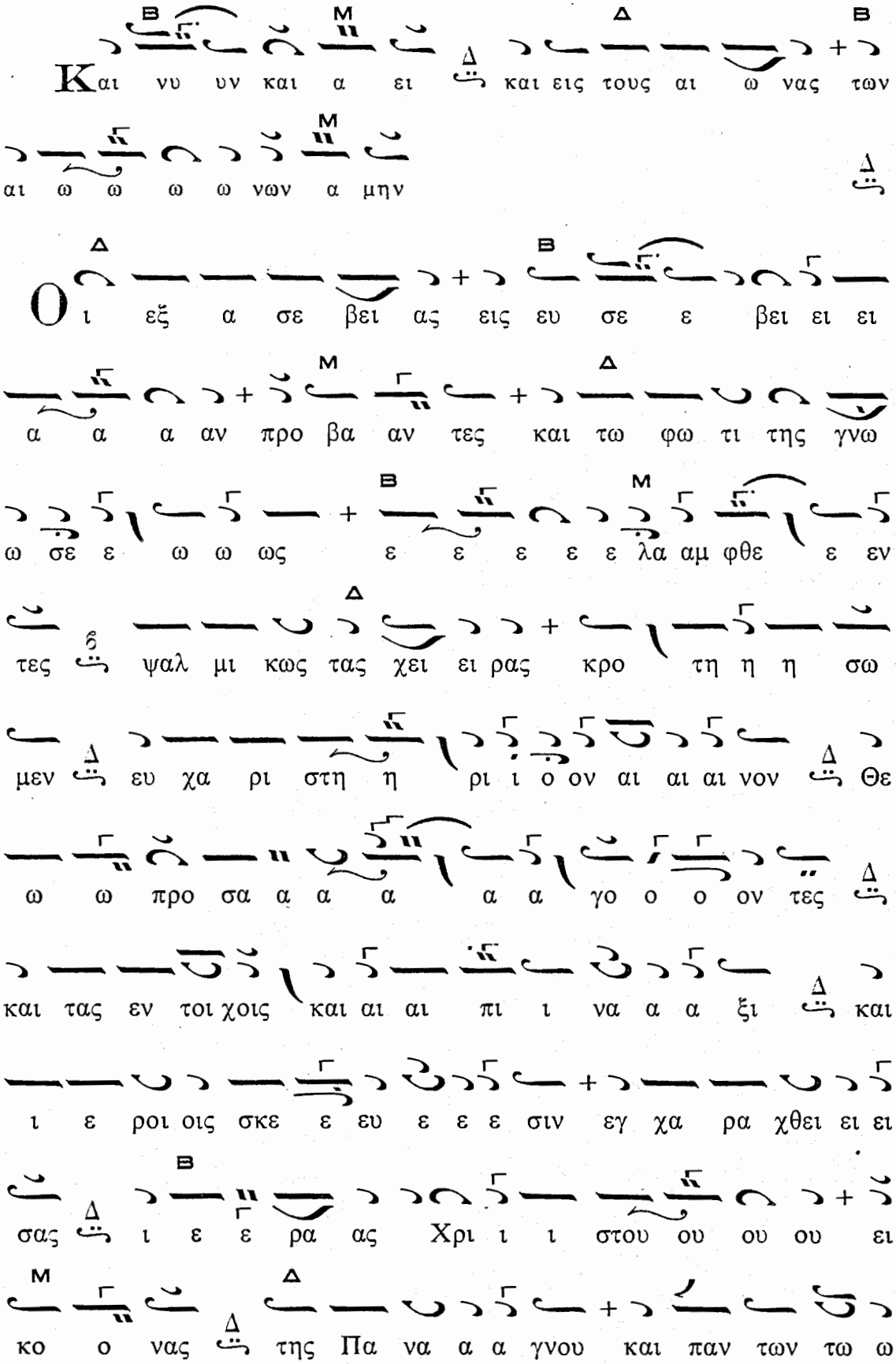
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω ω νων α μην
Οι εξ α σε βει ας εις ευ σε ε βει ει ει
α α α αν προ βα αν τες και τω φω τι της γνω
ω σε ε ω ω ως ε ε ε ε ε λα αμ φθε ε εν
τες ψαλ μι κως τας χει ει ρας κρο τη η η σω
μεν ευ χα ρι στη η ρι ι ο ον αι αι αι νον Θε
ω ω προ σα α α α α α γο ο ο ον τες
και τας εν τοι χοις και αι αι πι ι να α α ξι και
ι ε ροι οις σκε ε ευ ε ε ε σιν εγ χα ρα χθει ει ει
σας ι ε ε ρα ας Χρι ι ι στου ου ου ου ει
κο ο νας της Πα να α α γνου και παν των τω ω

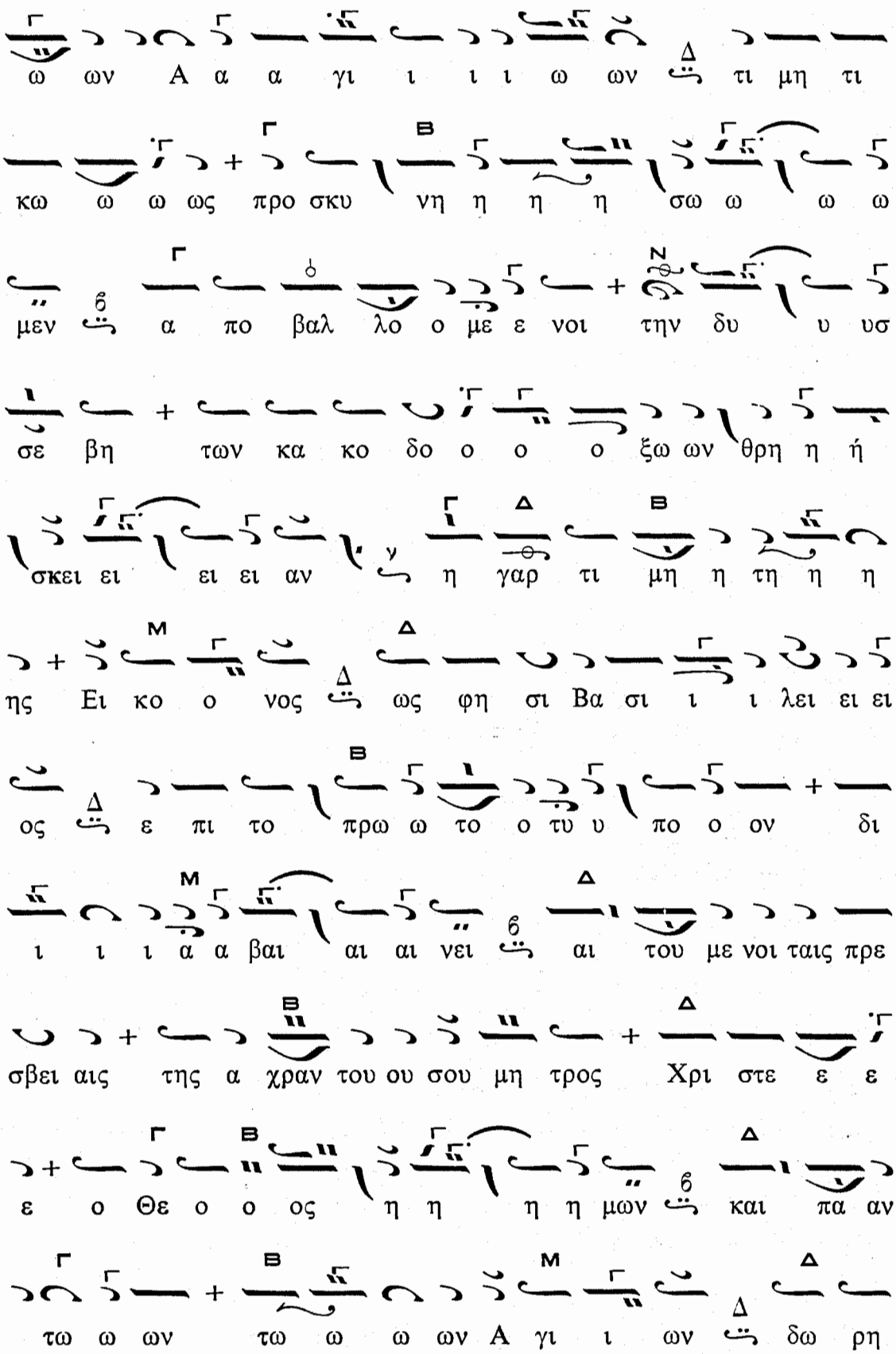
ω ων Α α α γι ι ι ι ω ων τι μη τι
κω ω ω ως προ σκυ νη η η η σω ω ω ω
μεν α πο βαλ λο ο με ε νοι την δυ υ υσ
σε βη των κα κο δο ο ο ο ξω ων θρη η ή
σκει ει ει ει αν η γαρ τι μη η τη η η
ης Ει κο ο νος ως φη σι Βα σι ι ι λει ει ει
ος ε πι το πρω ω το ο τυ υ πο ο ον δι
ι ι ι α α βαι αι αι νει αι του με νοι ταις πρε
σβει αις της α χραν του ου σου μη τρος Χρι στε ε ε
ε ο Θε ο ο ος η η η η μων και πα αν
τω ω ων τω ω ω ων Α γι ι ων δω ρη

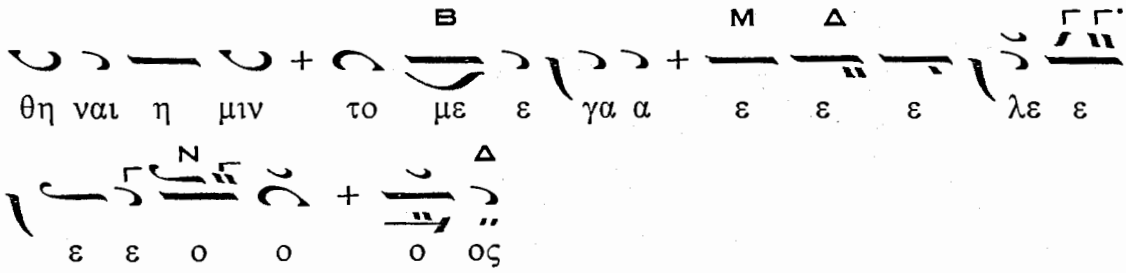

Ἀπολυτίκια

Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα... Τὸ τῆς Ὀρθοδοξίας

Ἦχος Δι

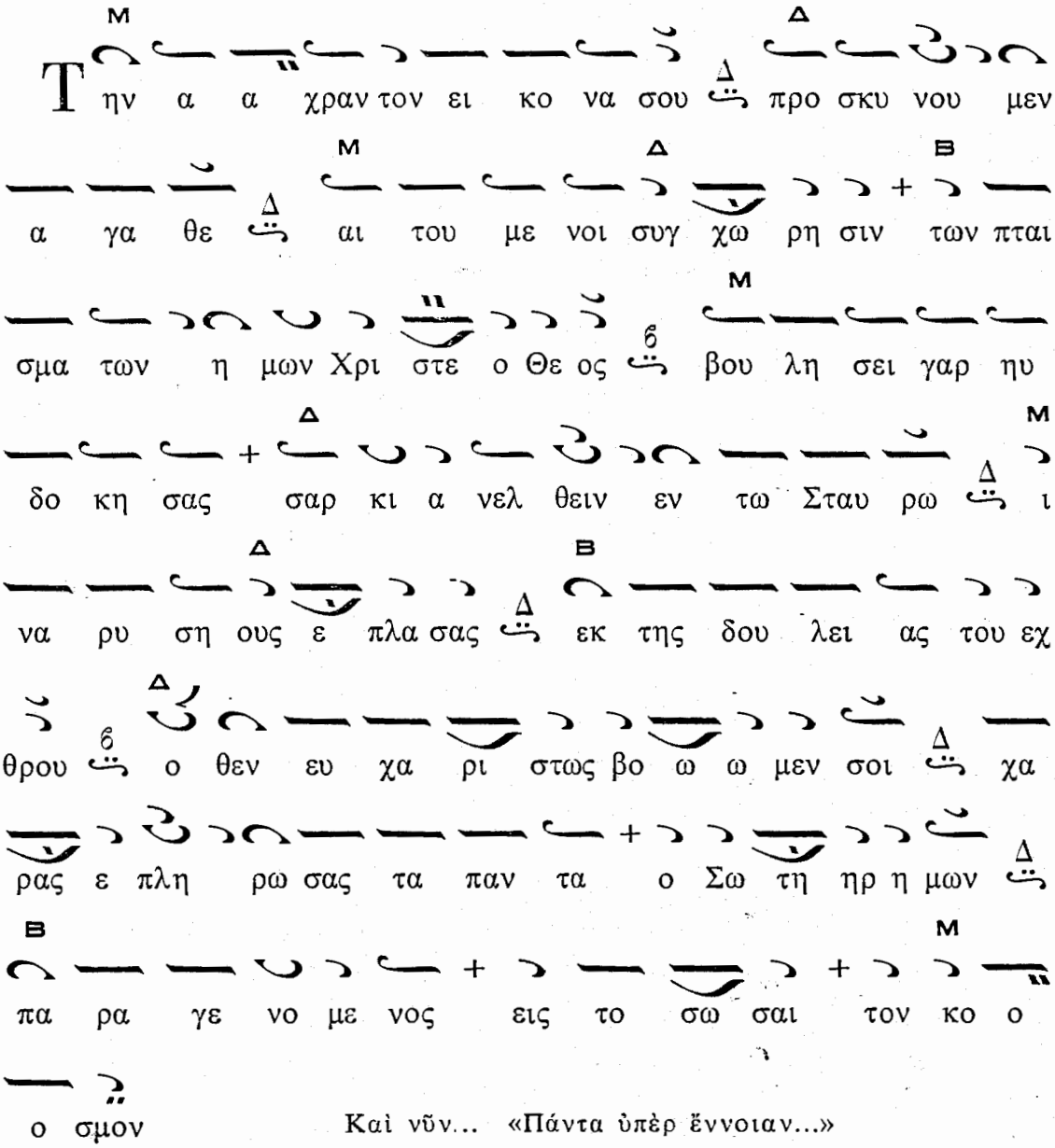

Καὶ νῦν... «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Καθίσματα τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς. Εὐλογητάρια, Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι σύντομοι

Ἦχος Γ τος Βου

ΩΔΗ Α΄

Θα λα ασ σης το Ε ρυ θραι ον πε λα γος

α βρο χοις ι χνε σιν ο πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα

ηλ σταυ ρο τυ ποις Μω σε ε ως χερ σι του Α

μα· ληκ την δυ να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο

πω σα το

ΩΔΗ Γ΄

Ευ φραι νε ται ε πι σοι η Εκ κλη σι α σου

Χρι στε ε κρα ζου σα σου μου ι σχυς Κυ ρι ε

Τὸ τέλος ὁ α΄ χορὸς

και κα τα φυ γη και στε ρε ω μα

ΩΔΗ Δ΄

Ε παρ θεν τα σε ι δου ου σα η Εκ κλη

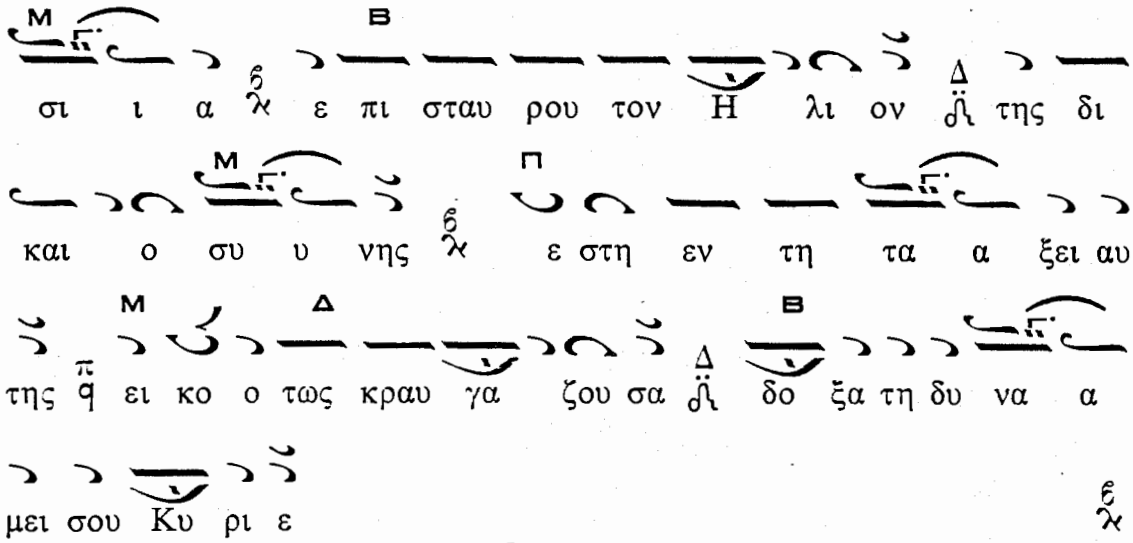
σι ι α ε πι σταυ ρου τον Η λι ον της δι
και ο συ υ νης ε στη εν τη τα α ξει αυ
της ει κο ο τως κραυ γα ζου σα δο ξα τη δυ να α
μει σου Κυ ρι ε

ΩΔΗ Ε΄

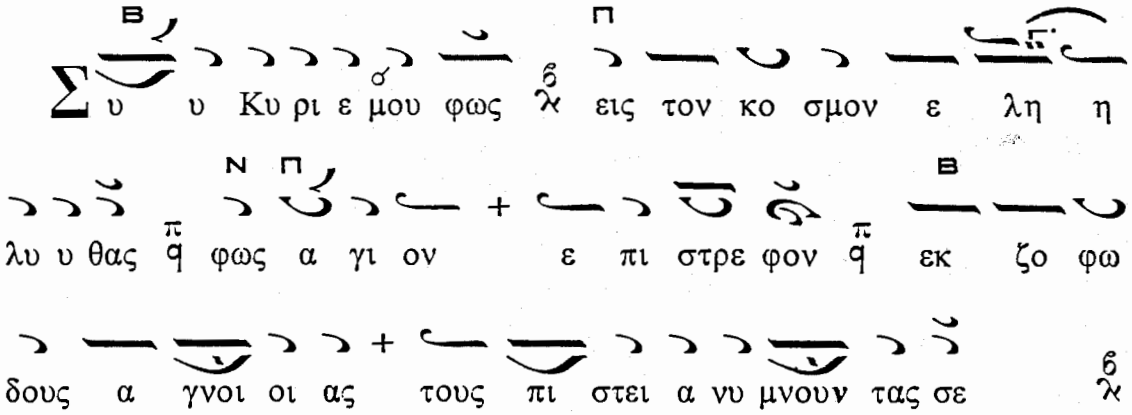
υ υ Κυ ρι ε μου φως εις τον κο σμον ε λη η
λυ υ θας φως α γι ον ε πι στρε φον εκ ζο φω
δους α γνοι οι ας τους πι στει α νυ μνουν τας σε

ΩΔΗ ΣΤ΄

Θ υ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε σε ως Κυ
ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων
λυ υ θρου κε κα θαρ με ε ε ε νη τω δι
οι οι κτον εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι αι μα τι

ΩΔΗ Ζ΄

Π Ν Β
Εν τη κα μι νω Α βρα μι αι οι παι δες τη περ

Μ Β
σι κη πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο γι

Π Ν Β
πυρ πο λου με νοι ε κρα αυ γα α ζον ευ λο

γη με νος ει εν τω να ω της δο ο ξης σου Κυ

ρι ε

ΩΔΗ Η΄

Μ Β
Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου μεν τον

Κυ ρι ον

Β
Χει ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε

ον των χα σμα τα εν λακ κω ε φρα ξε πυ ρος

δε δυ να μιν ε σβε σαν α ρε την πε ρι ζω

Μ Β Π
σα α με ε νοι οι ευ σε βει ας ε ρα σται Παι δες

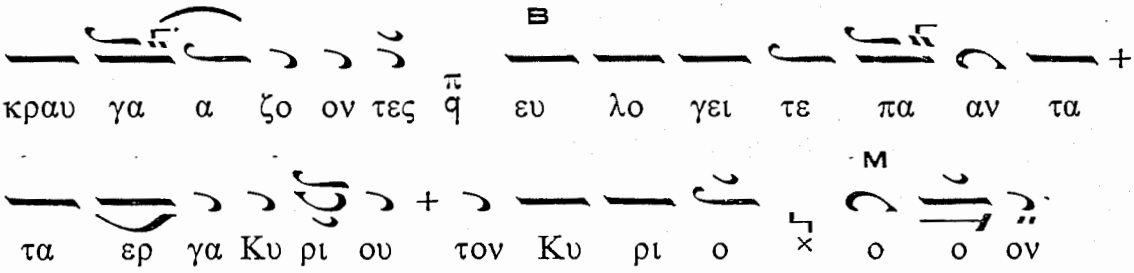

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου ὡς κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακὰς καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ Καταβασία τῆς Θ΄ Ὠδῆς.

ΩΔΗ Θ΄

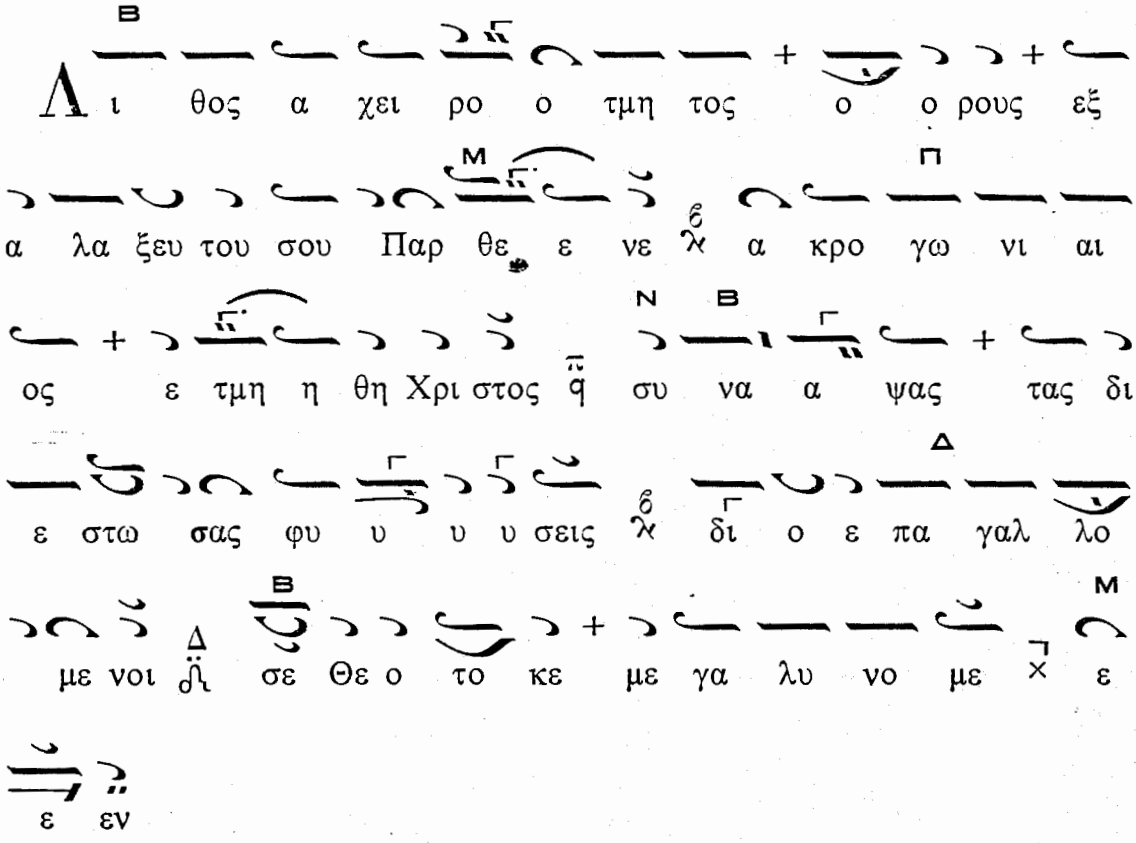

Ἡ αὐτὴ Καταβασία εἰς ἀργὸν μέλος

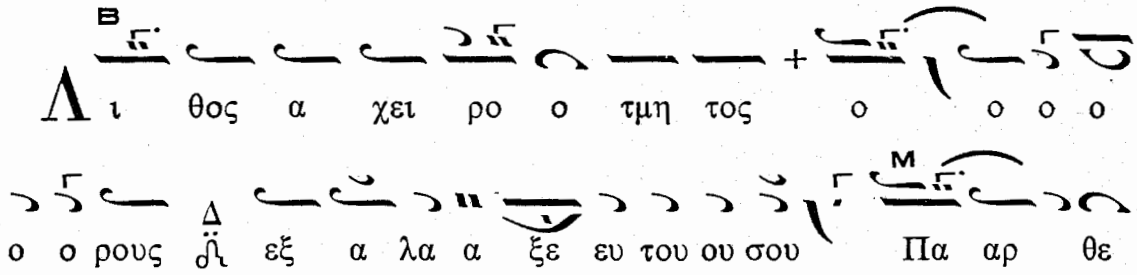

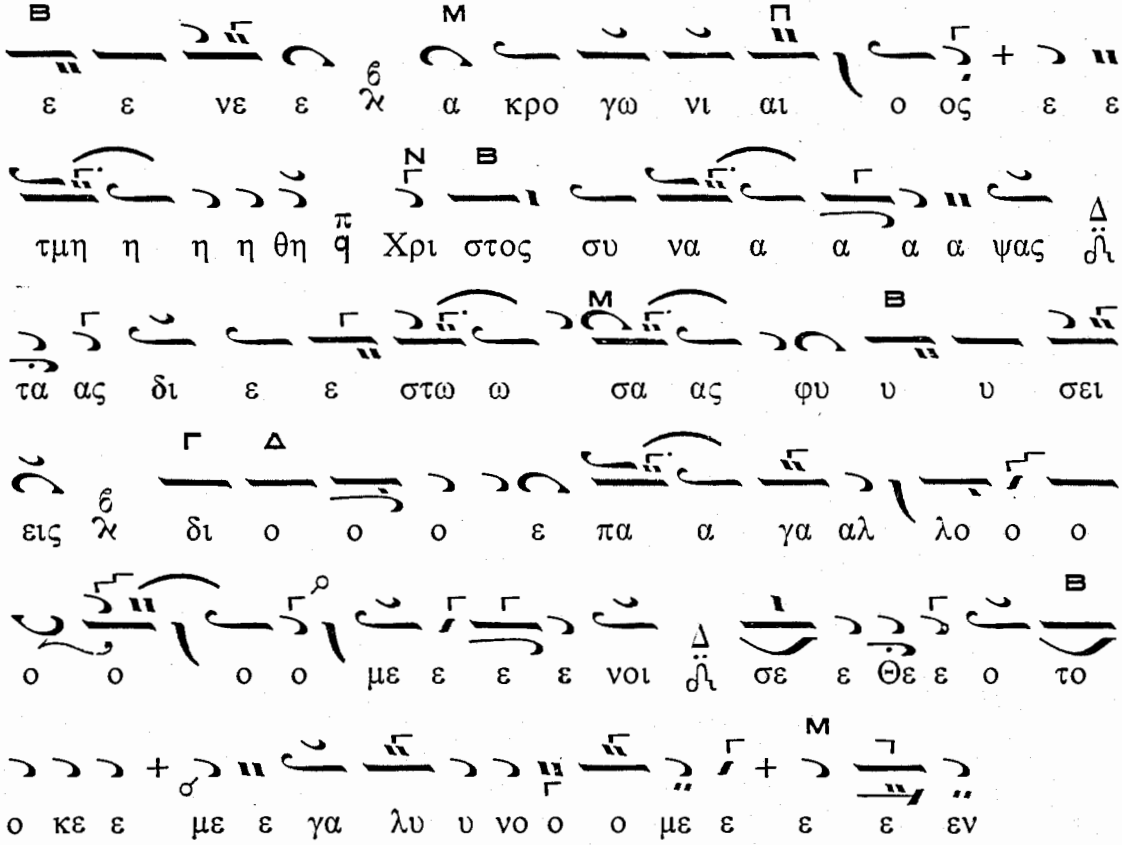

Ἐξαποστειλάρια

Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὸ ἑξῆς τοῦ Τριῳδίου

Ἦχος Δι

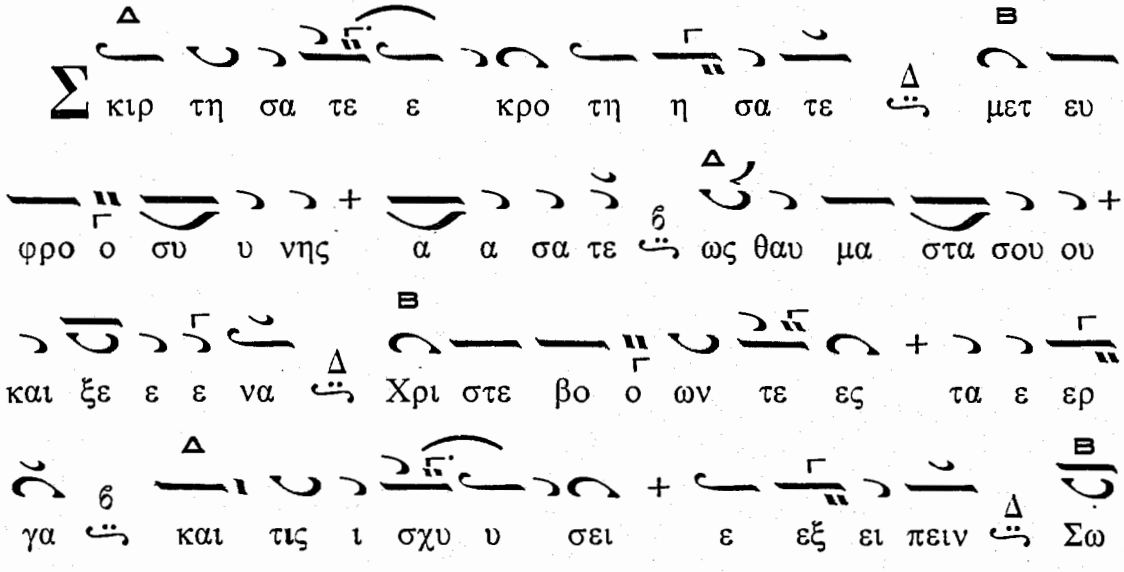

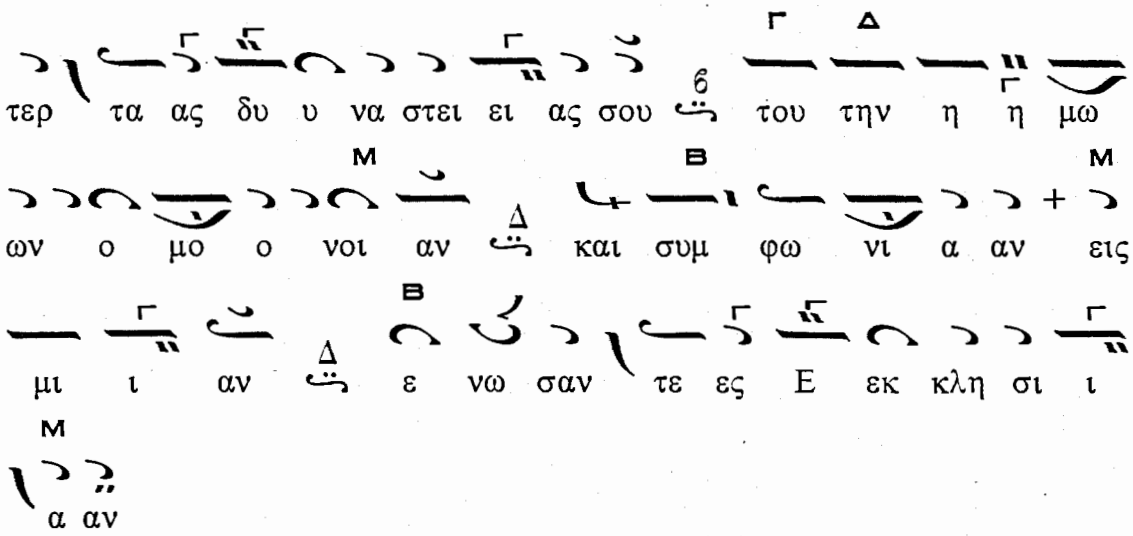

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Τὰ Ἀναστάσιμα καὶ τοῦ Τριῳδίου τὰ παρόντα Προσόμοια
«Ἔδωκας σημείωσιν»

Ἦχος λ τος Βου

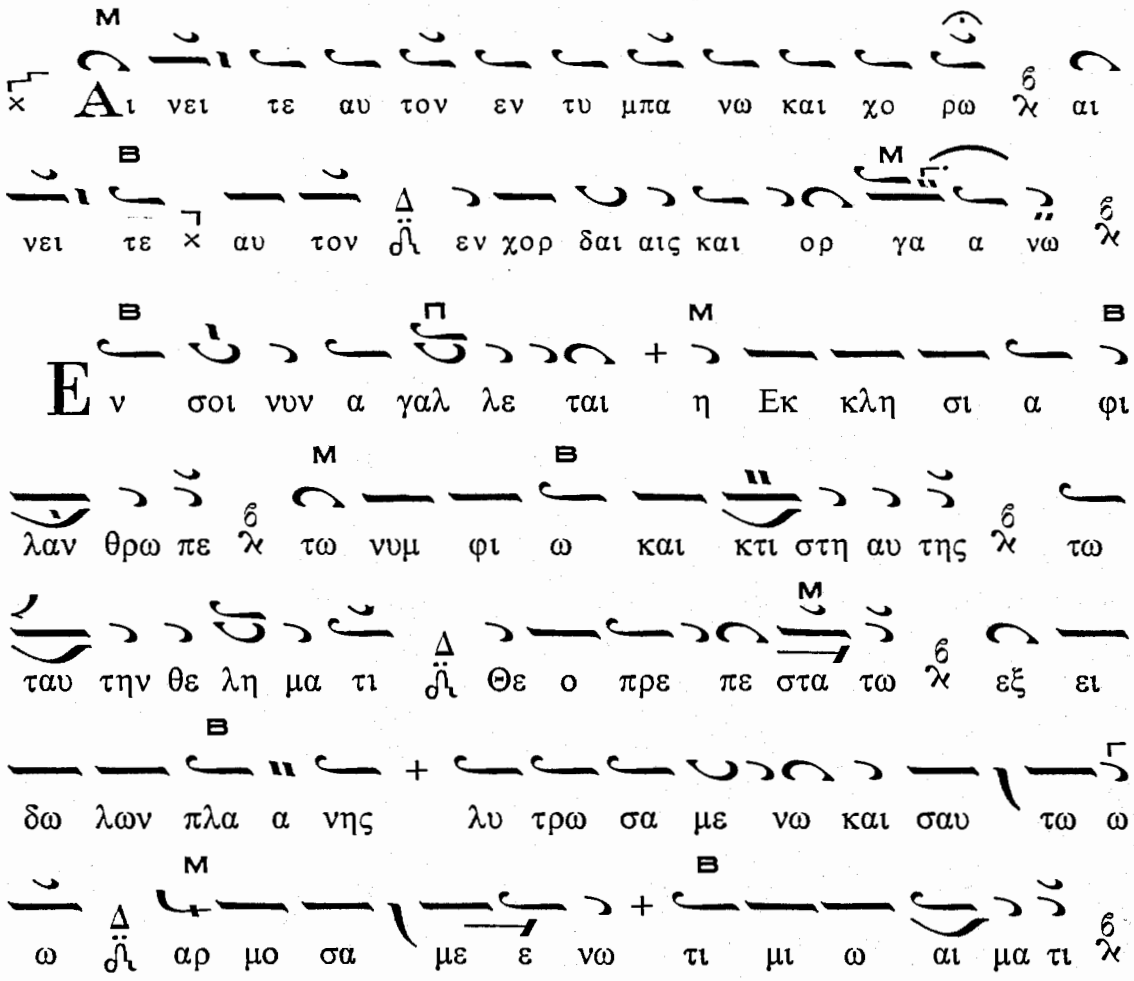

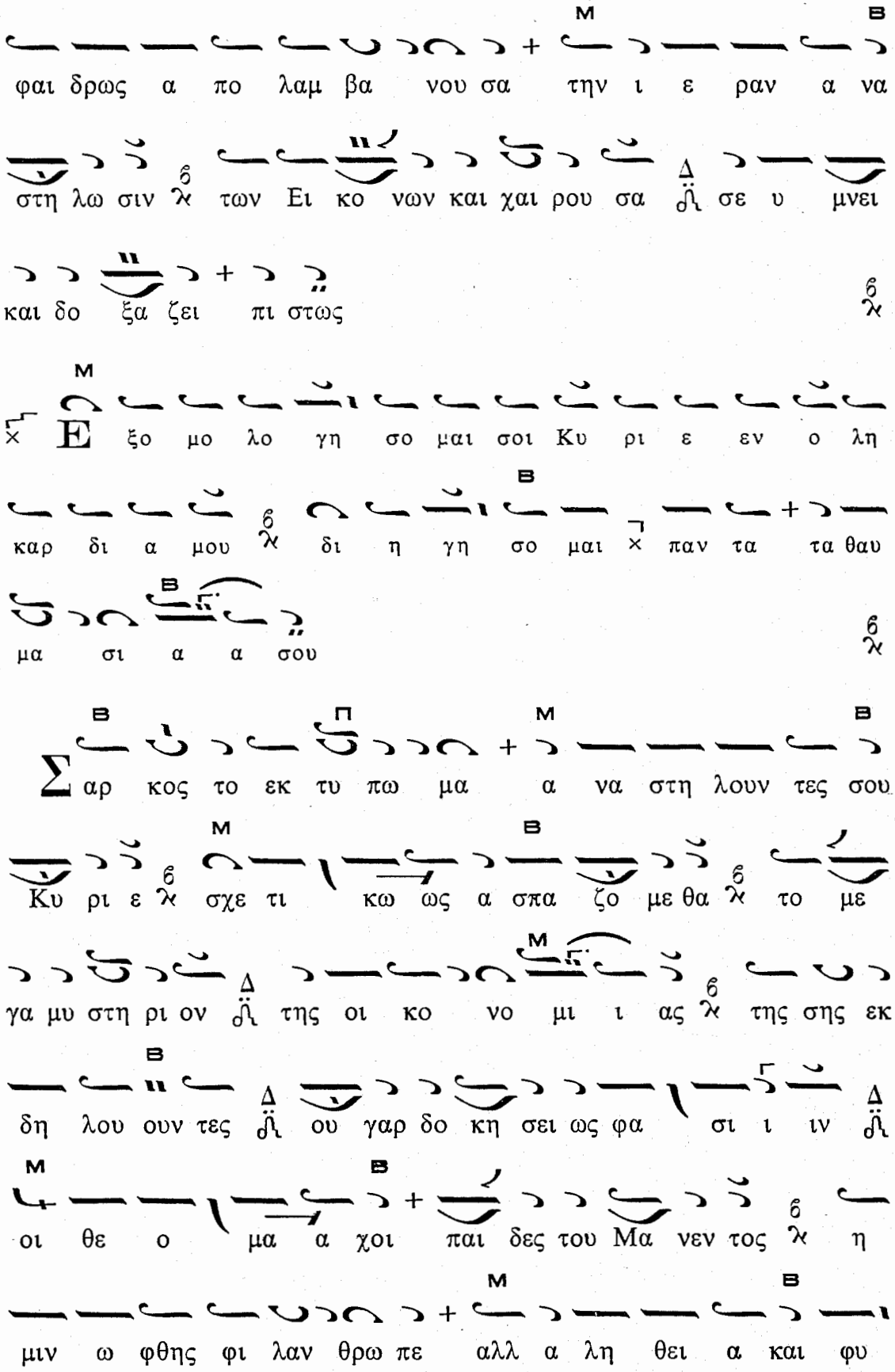
φαι δρως α πο λαμ βα νου σα την ι ε ραν α να
στη λω σιν των Ει κο νων και χαι ρου σα σε υ μνει
και δο ξα ζει πι στως
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη
καρ δι α μου δι η γη σο μαι παν τα τα θαυ
μα σι α α σου
Σαρ κος το εκ τυ πω μα α να στη λουν τες σου
Κυ ρι ε σχε τι κω ως α σπα ζο με θα το με
γα μυ στη ρι ον της οι κο νο μι ι ας της σης εκ
δη λου ουν τες ου γαρ δο κη σει ως φα σι ι ιν
οι θε ο μα α χοι παι δες του Μα νεν τος η
μιν ω φθης φι λαν θρω πε αλλ α λη θει α και φυ

σει σαρ κος δι αυ του α να γο με νοι προς σον πο

ο θον και ε ρω τα

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη

των σου εις τε ε λος

Η με ρα χαρ μο συ νος και ευ φρο συ νης

α να πλε ως πε φα νε ε ρω ται ση με ρον φαι

δρο της δογ μα των γαρ των α λη θε στα α των

α στρα πτει και λα αμ πει η Εκ κλη σι α του Χρι

στου ου ου κε κο σμη με ε νη α να στη

λω σε σιν Ει κο νων των Α γι ων νυν εκ τυ πω

μα των και λαμ ψε σι και ο μο ο νοι α γι νε ται

των πι στω ων Θε ο βρα βευ τος

Δόξα. Ἦχος λ Πα

ε ε Δο ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι ι

και αι αι Υι ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα

α α τι

Μ ω ση ης τω και ρω ω τη η ης ε ε

ε εγ κρα τει ει ει ει ας νο ο μο ον ε δε ε ε ε

ε ε ξα α α α το και λα ο ο ον ε ε ε ε

πε ε ε σπα α α α α σα α α α το Η λι

ι ας νη η στε ε ε ευ σα ας Ου ου ου

ρα α νους α πε ε κλει ει σε ε τρεις δε

Παι αι δε ες Α α α βρα α α α μι αι αι

αι αι οι τυ υ ραν νον πα ρα νο μου ου ου ουν

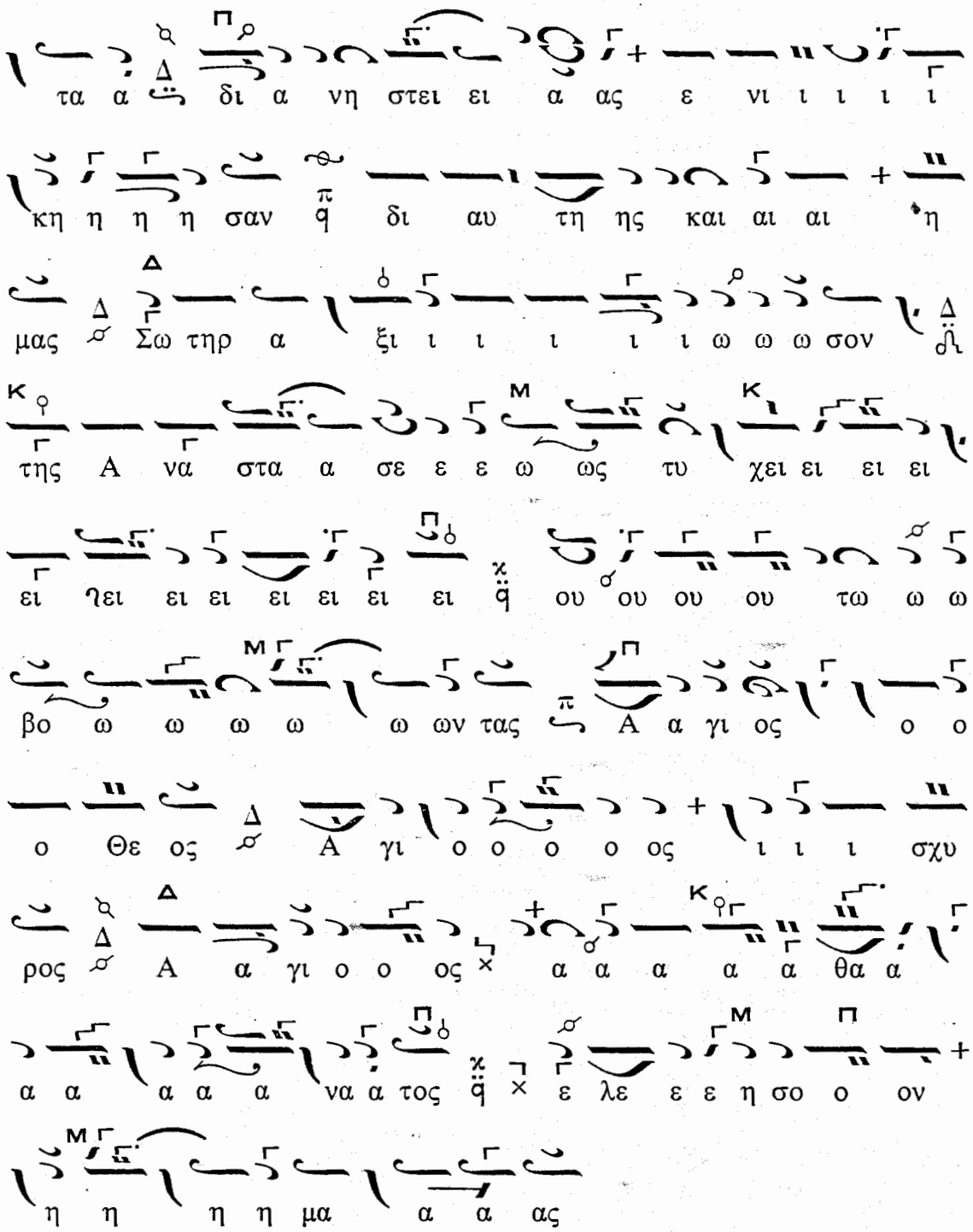

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία — Ἀντίφωνα τῆς Ὀρθοδοξίας. Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: Ἀναστάσιμον, Τὴν Ἄχραντον Εἰκόνα σου, Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Λειτουργία Μεγ. Βασιλείου (ὅρα Παράρτημα). Κοινωνικόν «Αἰνεῖτε».

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό «Κύριε, ἐκέκραξα» Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι), καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου Προσόμοια «Ἔδωκας σημείωσιν».

Ἦχος Γ τος Βου

Μ

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σης Κυ ρι ε

Β

Κυ ρι ε Δ τις υ πο στη σε ται Δ ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμος ε στι Δ

Π Μ Β

Δι δου μοι κα τα νυ ξιν και των κα κων αλ λο

Μ Β

τρι ω σιν Δ και τε λει ει αν δι ορ θω σιν Δ εις

Δ Μ

πα θη του σω μα τος ΔΙ νυν βε βυ θι σμε ε νω Δ και

Β ρ

με μα κρυ σμε ε νω εκ σου Θε ε παμ βα σι λε ε

Μ Β

Δ ευ ΔΙ και μη δα μο ο θεν ελ πι δα ε χον

Π Μ

τι Δ και σω σον με τον α σω τον δι α πολ λην α

Β Δ

γα θο τη τα Δ Ι η σου παν το δυ να με ΔΙ ο Σω τη

ηρ των ψυ χων η μων Δ

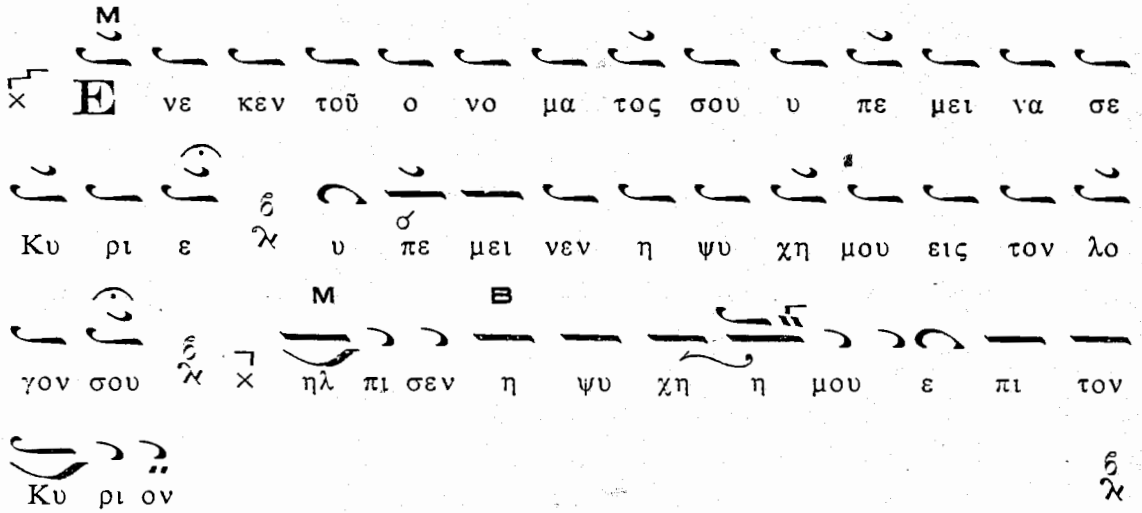
Ε νε κεν τοῦ ο νο μα τος σου υ πε μει να σε
Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο
γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον

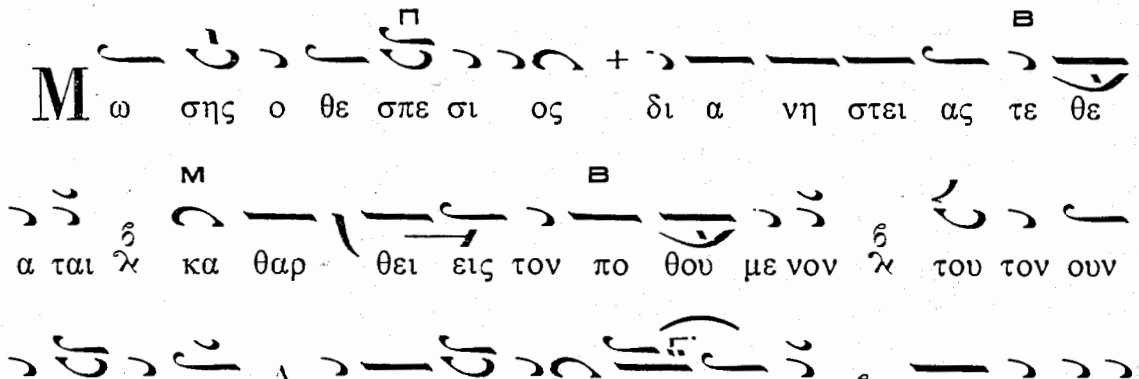
Μω σης ο θε σπε σι ος δι α νη στει ας τε θε
α ται κα θαρ θει εις τον πο θου με νον του τον ουν
ζη λω σα σα τα πει νη ψυ χη η μου σπευ σον εν η
με ε ρα της εγ κρα τει ας των κα κω ω ων
εκ κα θαρ θη η ναι ο πως τον Κυ ρι ον δι
δον τα σοι την α φε σιν νυν θε ω ρη σας υ παρ χον
τα α γα θο ον και φι λαν θρω πον παν το δυ υ να
μον Κυ ρι ον

Ἦχος

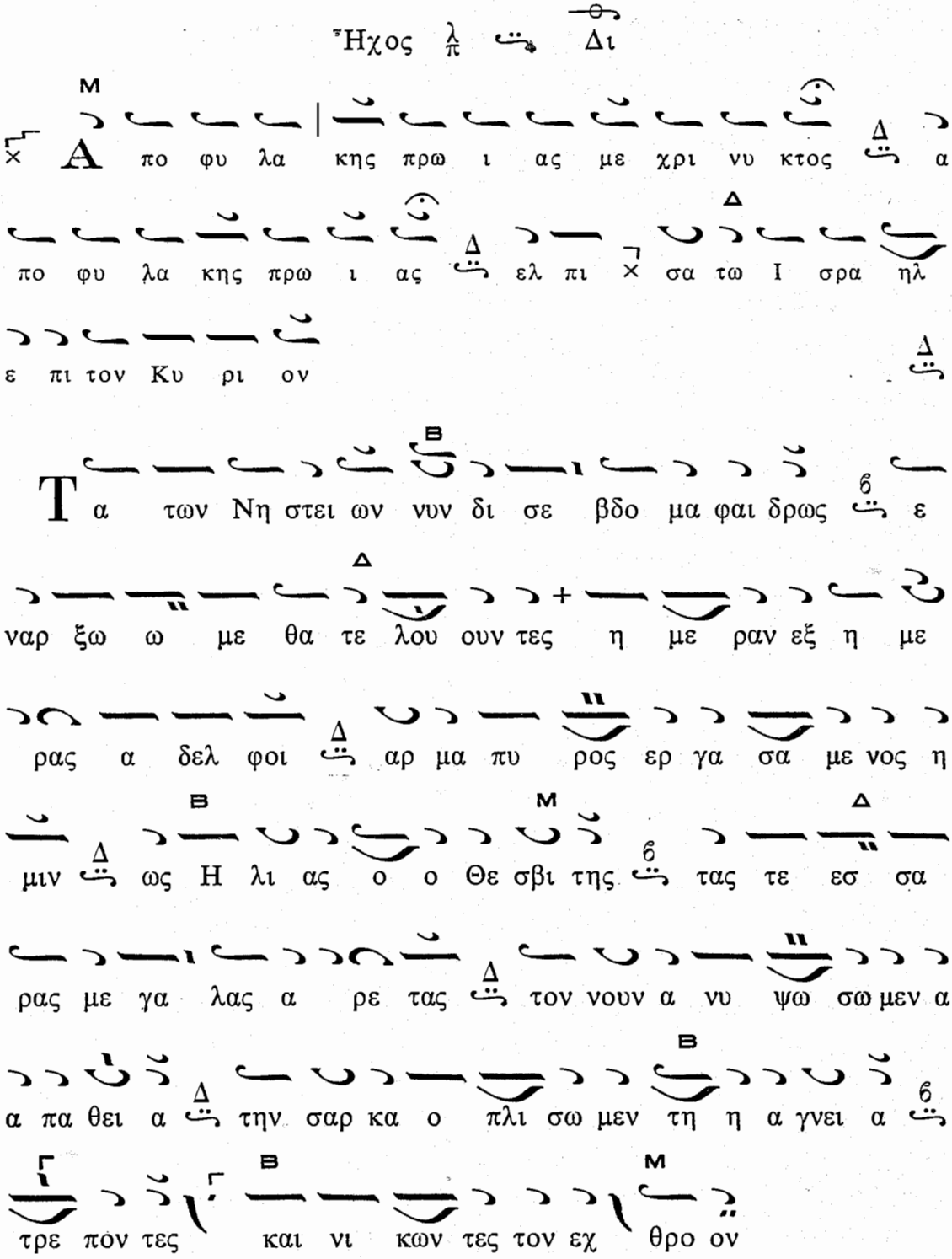

Ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μέγα Προκείμενον «Ἔδωκας κληρονομίαν» (τρὶς) μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ψάλλεται δὲ τοῦτο τῇ Α΄, Γ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Τὸ Μέγα Προκεῖμενον «Ἔδωκας κληρονομίαν»

Ἦχος

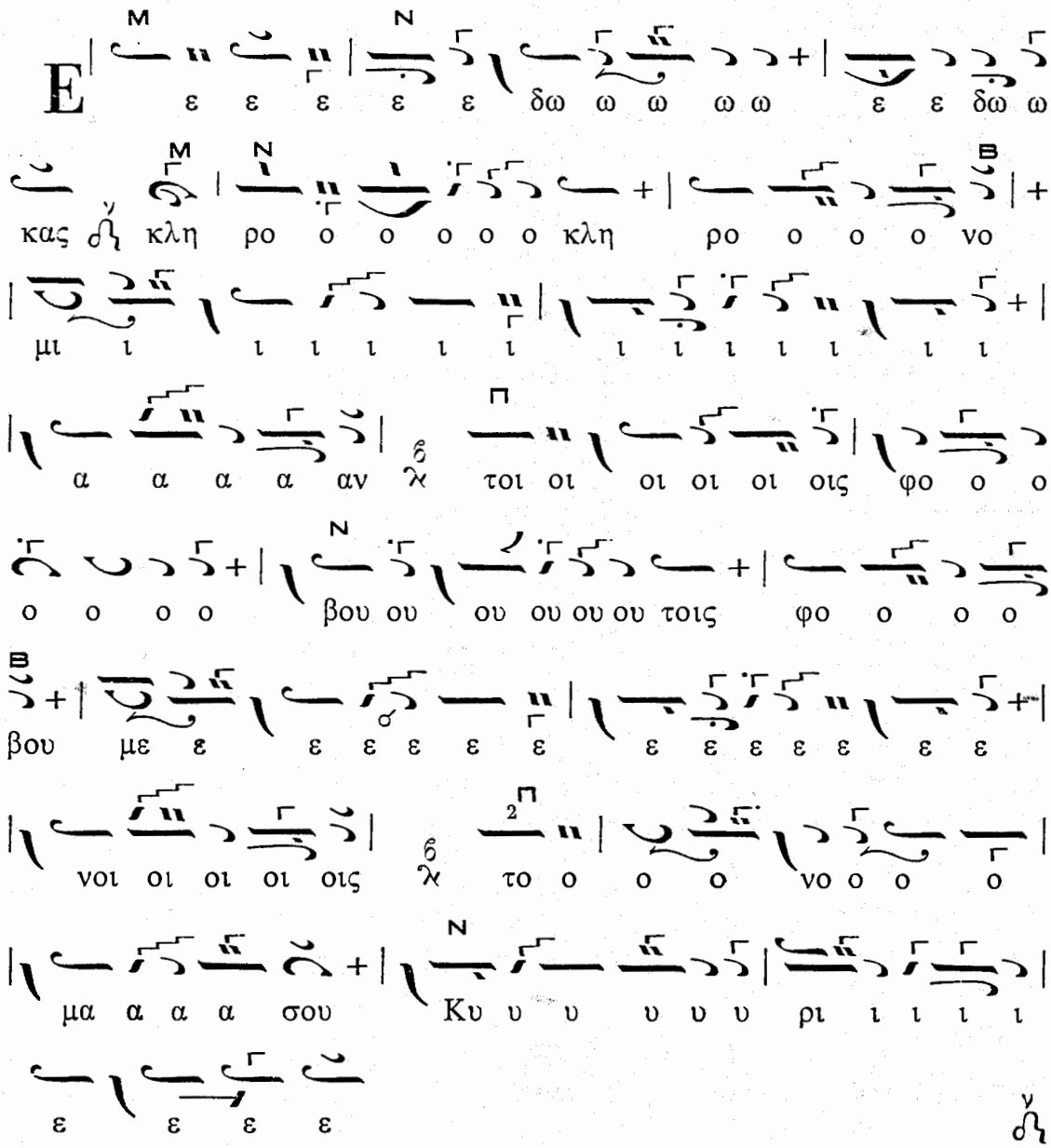

Στίχος τοῦ Β΄: Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα.

Στίχος τοῦ Γ΄: Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου.

Τὸ τέλος τοῦ Γ΄

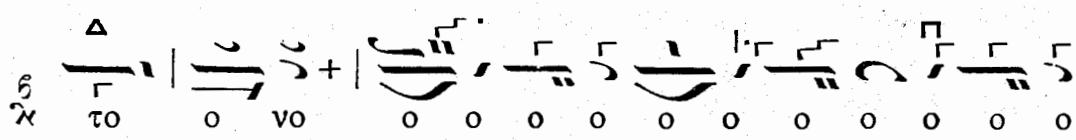

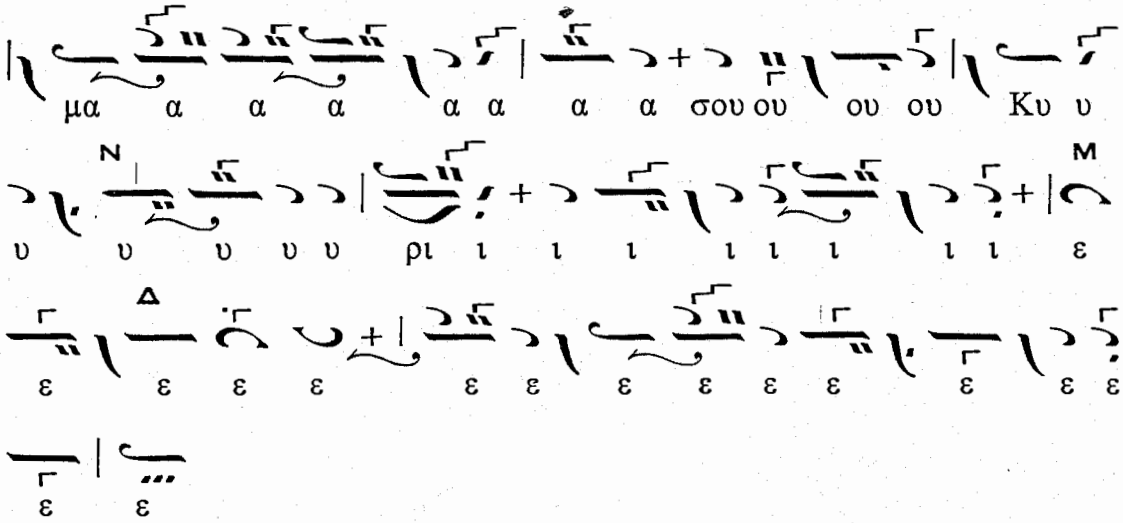

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἰδιόμελον. «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν»

Ἦχος Νη

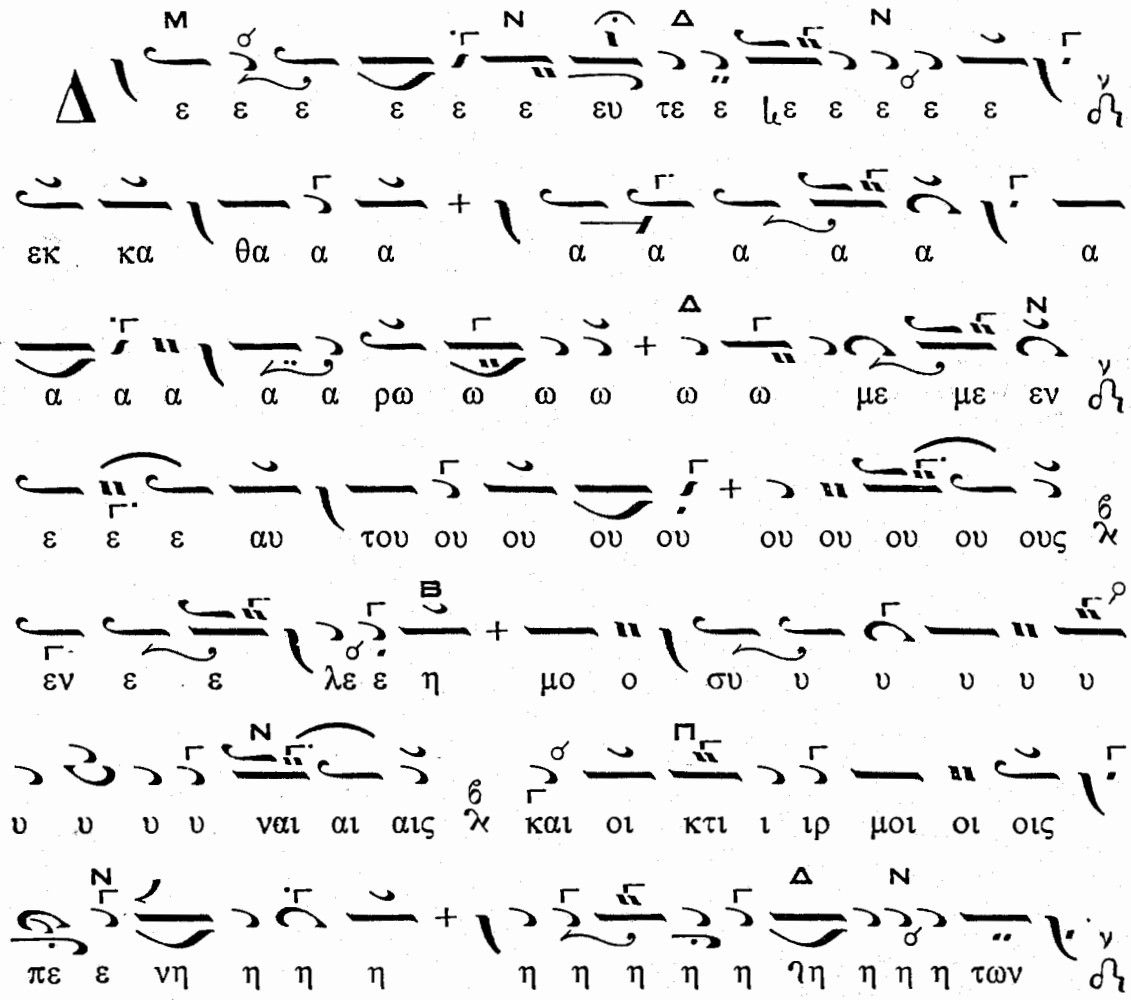

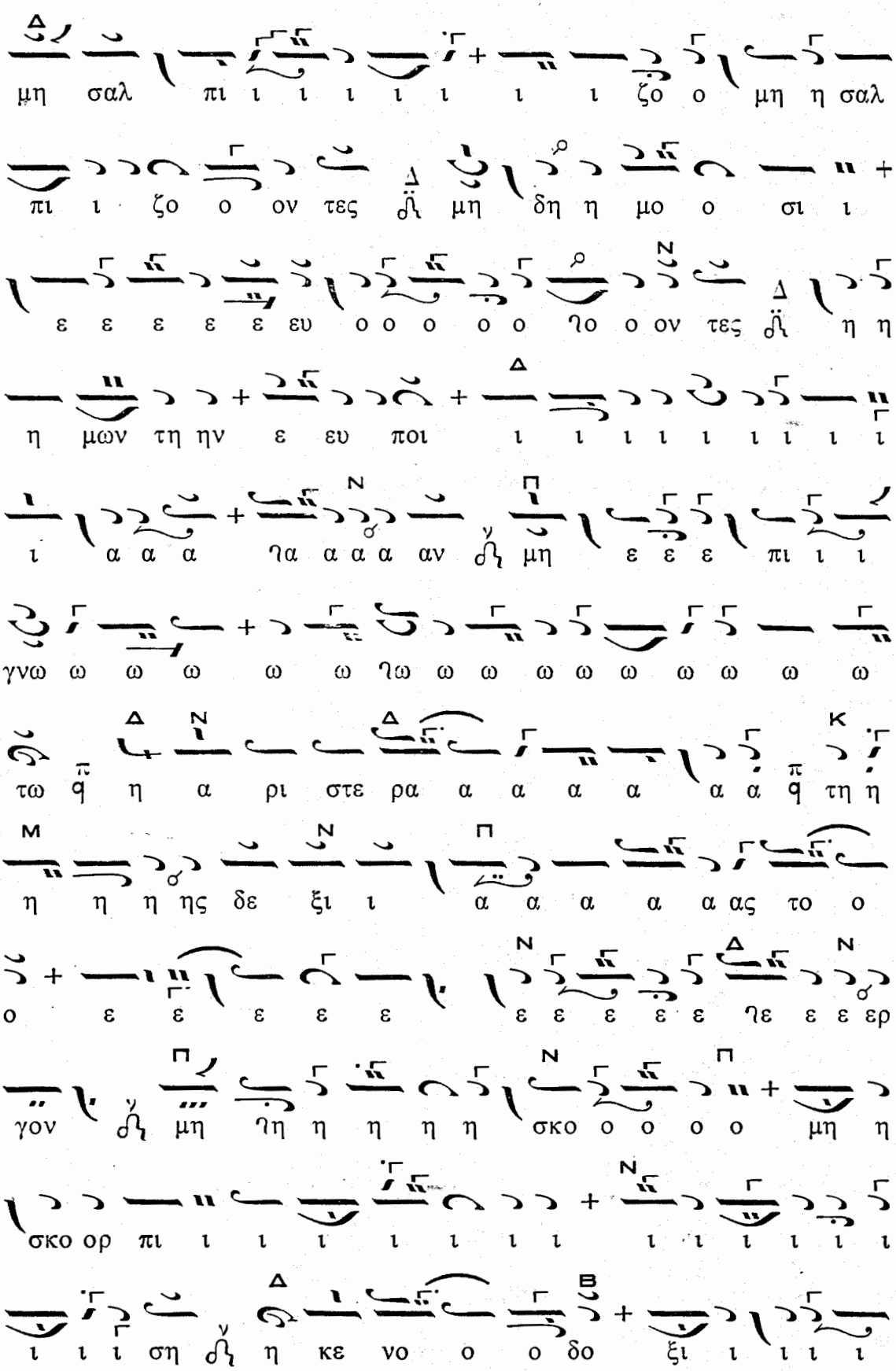
μη σαλ πι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο μη η σαλ
πι ι ζο ο ον τες μη δη η μο ο σι ι
ε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ο ηο ο ον τες η η
η μων τη ην ε ευ ποι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι α α α ηα α α α αν μη ε ε ε πι ι ι
γνω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
τω η α ρι στε ρα α α α α α α τη η
η η η ης δε ξι ι α α α α α ας το ο
ο ε ε ε ε ε ε ε ε ε ηε ε ε ερ
γον μη ηη η η η η σκο ο ο ο ο μη η
σκο ορ πι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ση η κε νο ο ο δο ξι ι ι ι ι

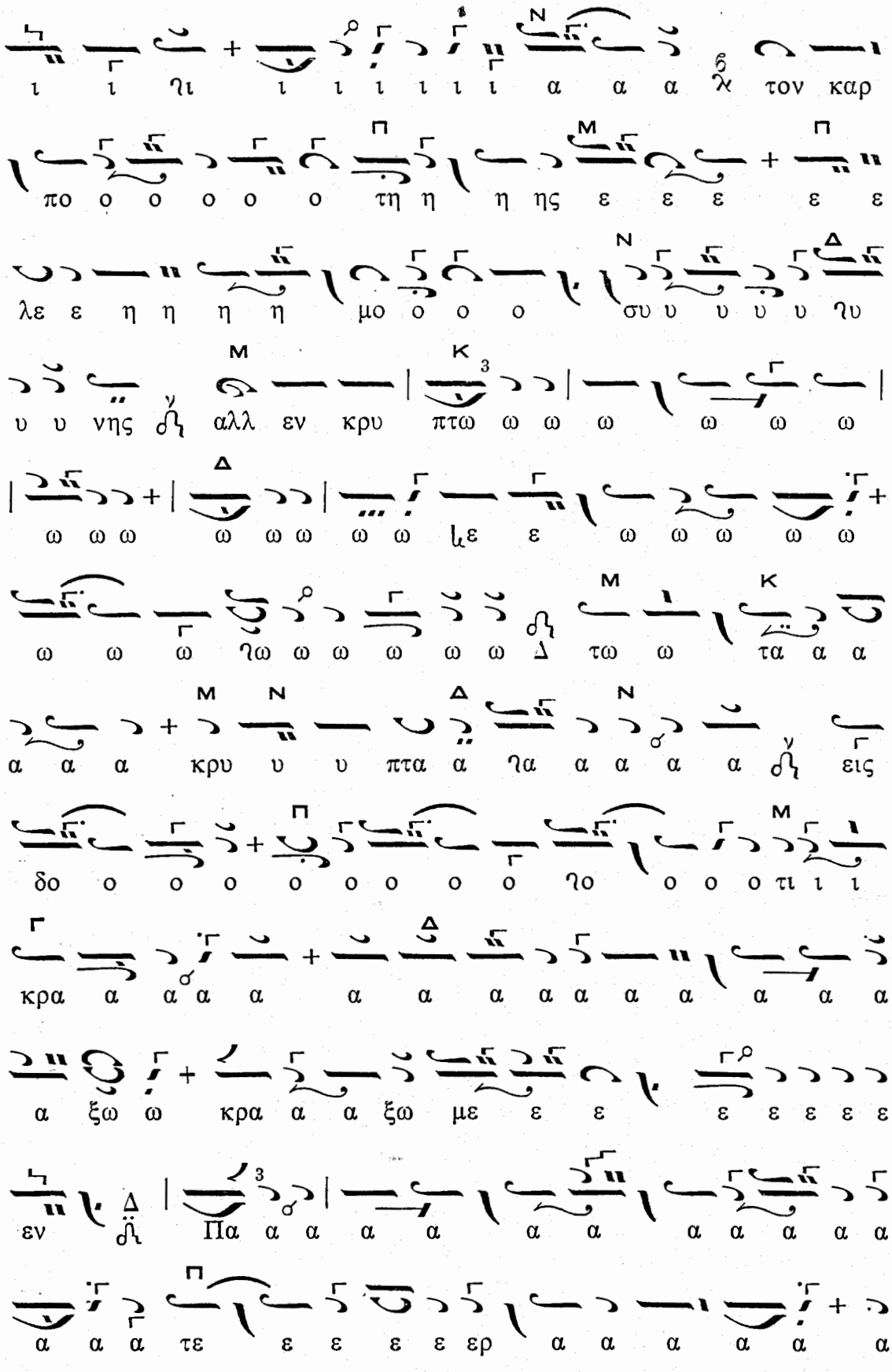
ι ι ηι ι ι ι ι ι ι α α α λ τον καρ
πο ο ο ο ο ο τη η η ης ε ε ε ε ε
λε ε η η η η μο ο ο ο συ υ υ υ υ ηυ
υ υ νης ν αλλ εν κρυ πτω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ιε ε ω ω ω ω ω
ω ω ω ηω ω ω ω ω ω δ τω ω τα α α
α α α κρυ υ υ πτα α ηα α α α α ν εις
δο ο ο ο ο ο ο ο ο ηο ο ο ο τι ι ι
κρα α α α α α α α α α α α α α α
α ξω ω κρα α α ξω με ε ε ε ε ε ε ε
εν ν Πα α α α α α α α α α α α α
α α α τε ε ε ε ε ερ α α α α α α

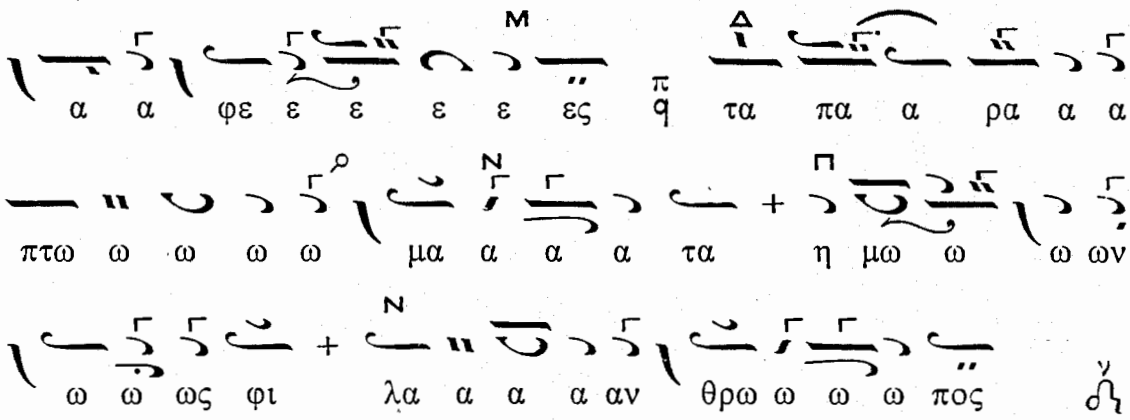

Τὸ αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς συνεπτυγμένον μετὰ τοῦ στίχου :

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς

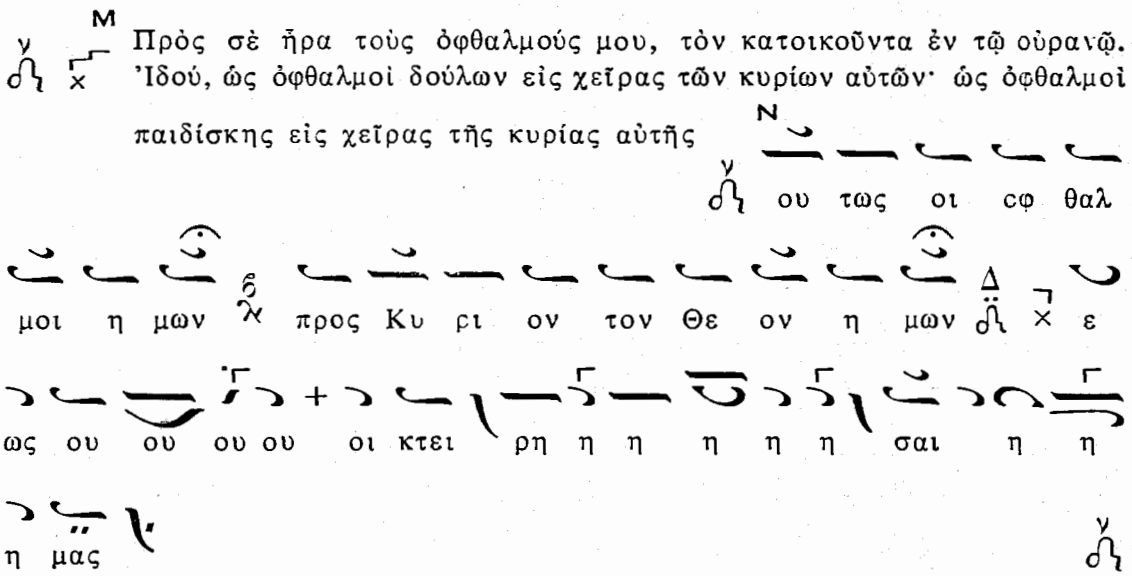

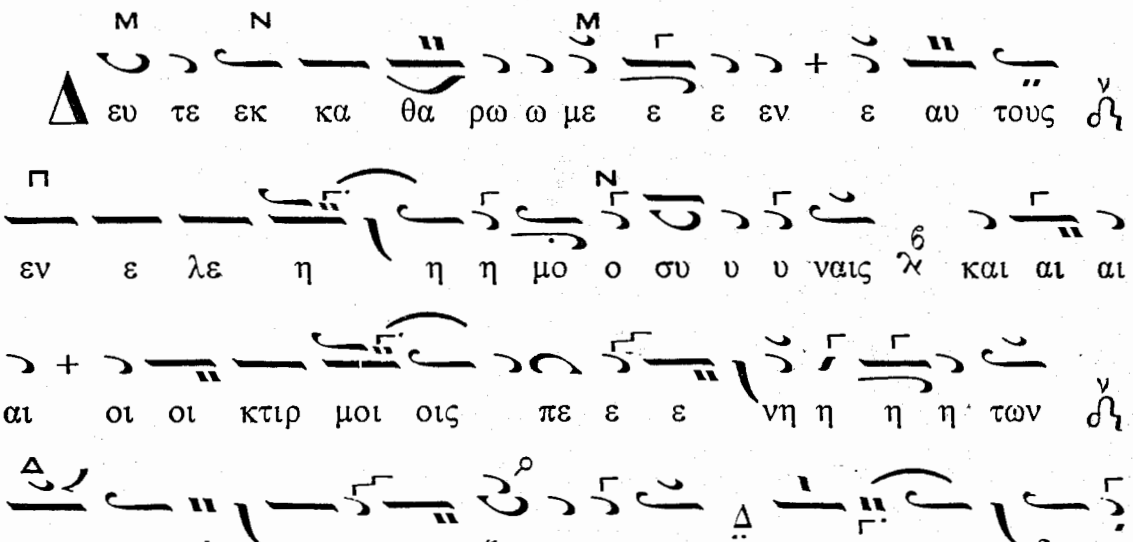

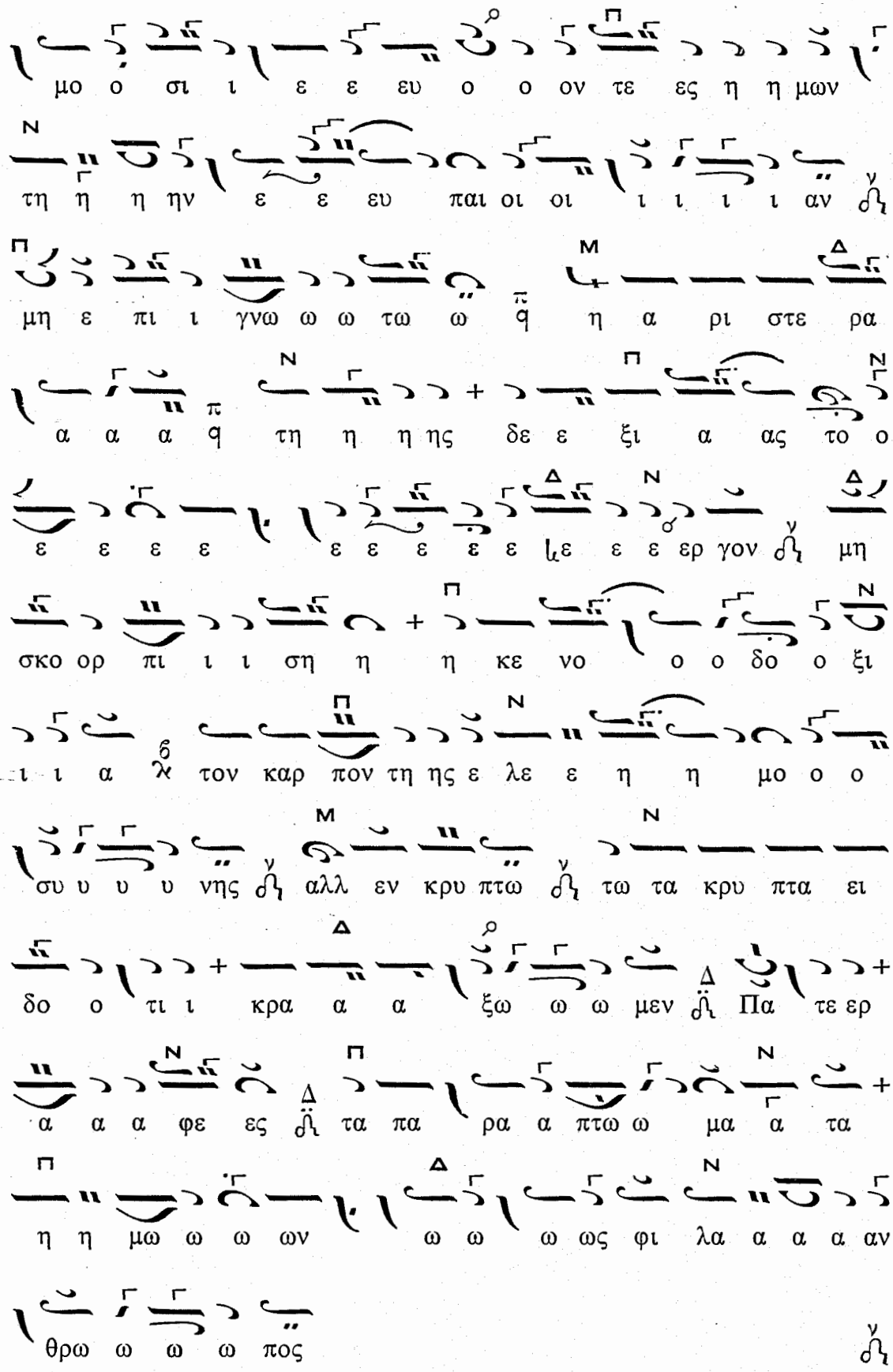
μο ο σι ι ε ε ευ ο ο ον τε ες η η μων
τη η η ην ε ε ευ παι οι οι ι ι ι ι αν
μη ε πι ι γνω ω ω τω ω η α ρι στε ρα
α α α τη η η ης δε ε ξι α ας το ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ερ γον μη
σκο ορ πι ι ι ση η η κε νο ο ο δο ο ξι
ι ι α τον καρ πον τη ης ε λε ε η η μο ο ο
συ υ υ υ νης αλλ εν κρυ πτω τω τα κρυ πτα ει
δο ο τι ι κρα α α ξω ω ω μεν Πα τε ερ
α α α φε ες τα πα ρα α πτω ω μα α τα
η η μω ω ω ων ω ω ω ως φι λα α α α αν
θρω ω ω ω πος

Μαρτυρικὸν

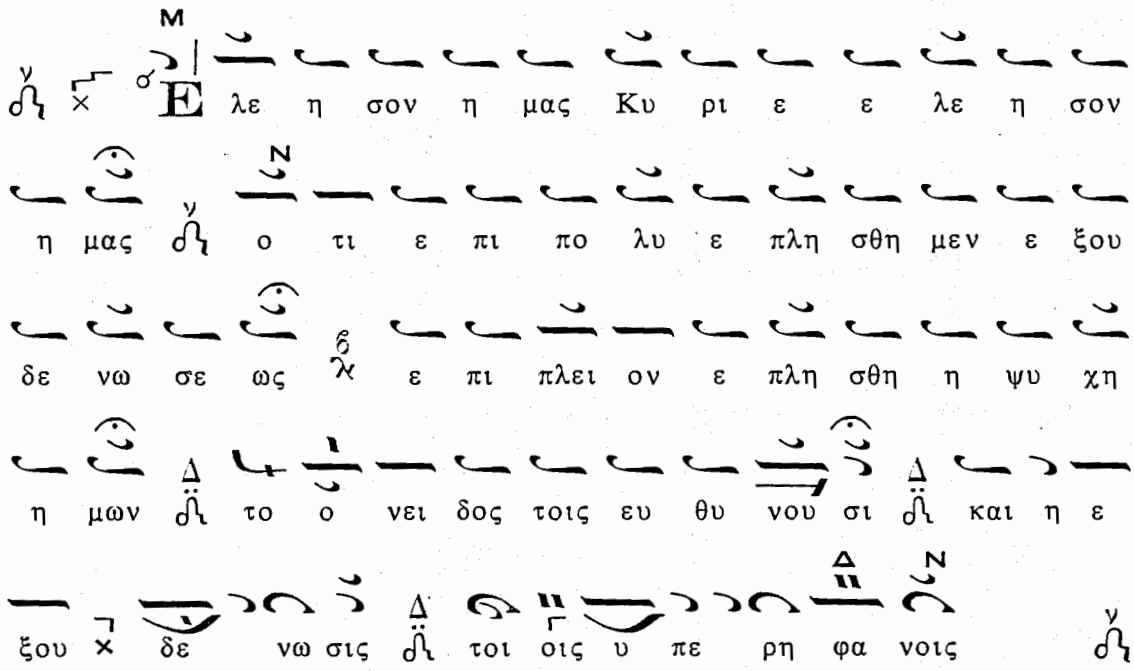
Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε η σον
η μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξου
δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη
η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νου σι και η ε
ξου δε νω σις τοι οις υ πε ρη φα νοις

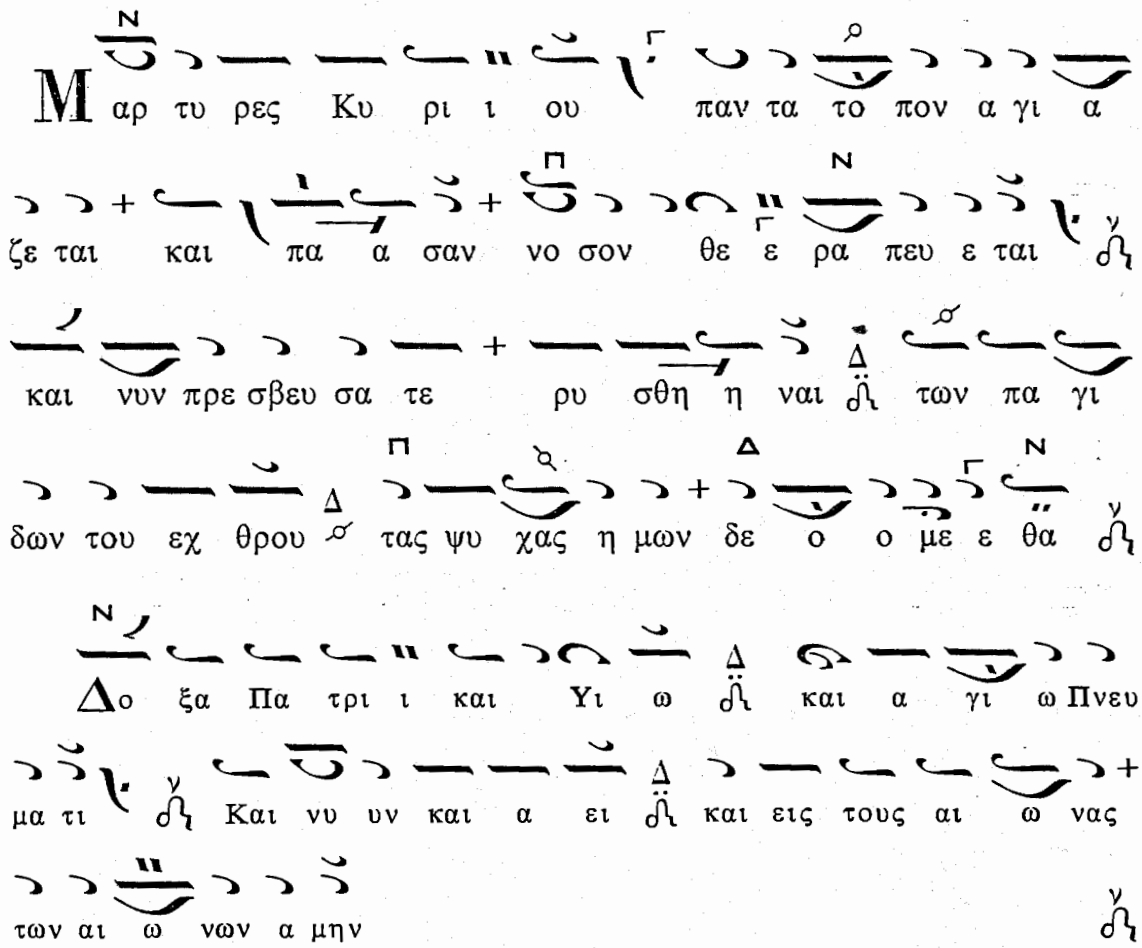
Μαρ τυ ρες Κυ ρι ι ου παν τα το πον α γι α
ζε ται και πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε ται
και νυν πρε σβευ σα τε ρυ σθη η ναι των πα γι
δων του εχ θρου τας ψυ χας η μων δε ο ο με ε θα
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

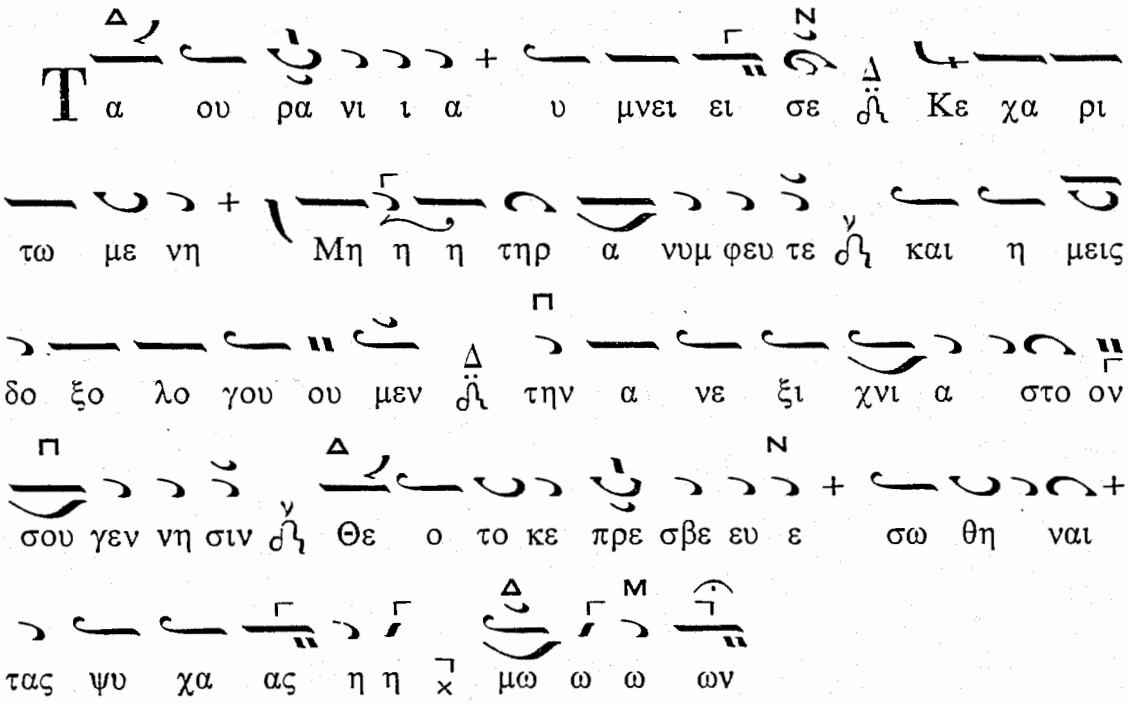

Τρισάγιον — Θεοτόκε Παρθένε κλπ.
ὡς καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Τυρινῆς.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»

Ἰδιόμελον. Ἦχος ἀ Πα

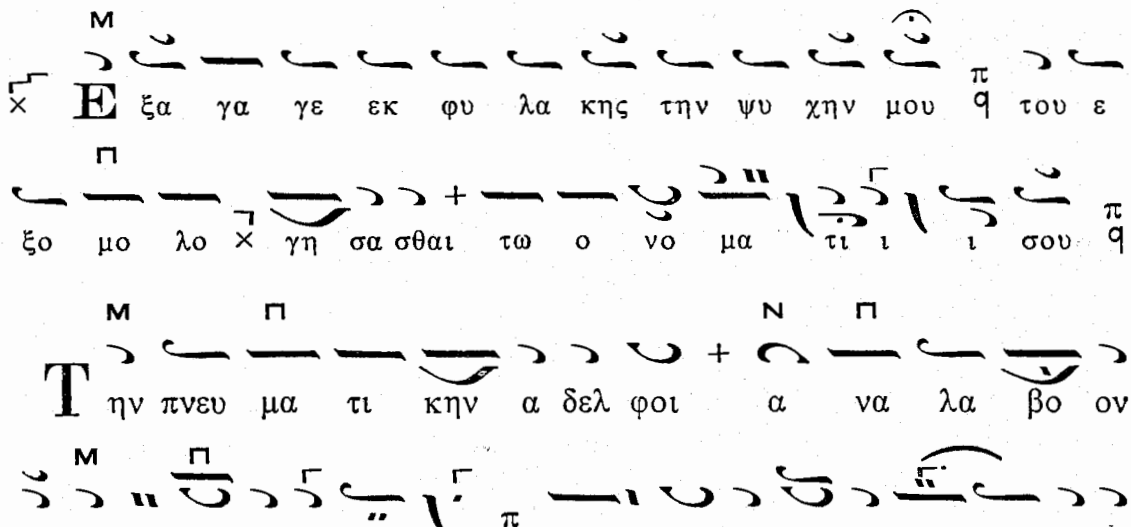

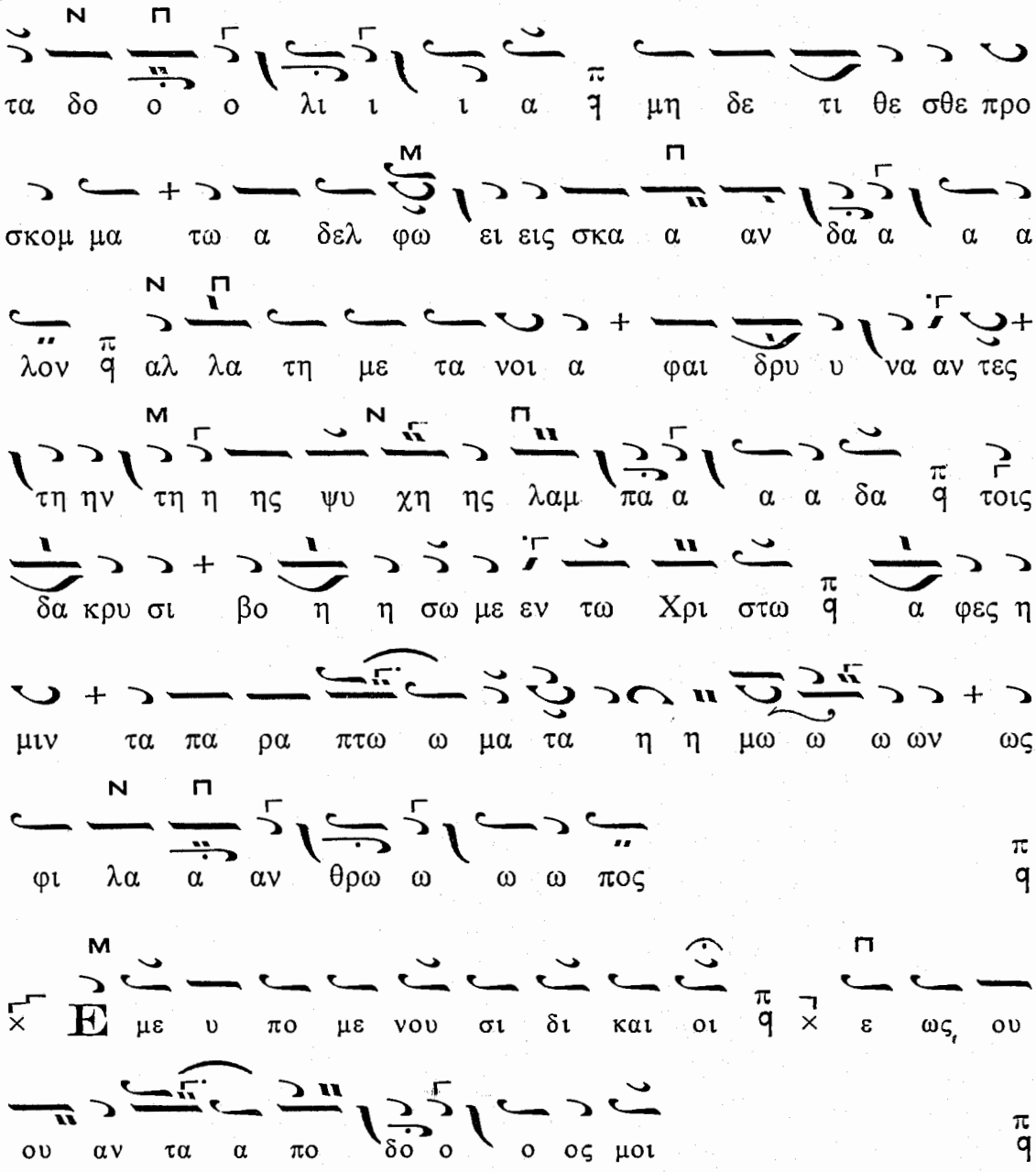

(Τὸ αὐτὸ)

Τὸ Μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες»

Ἦχος α΄ Πα

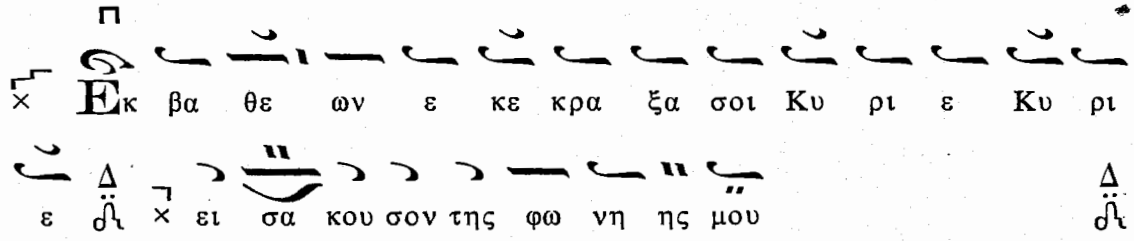

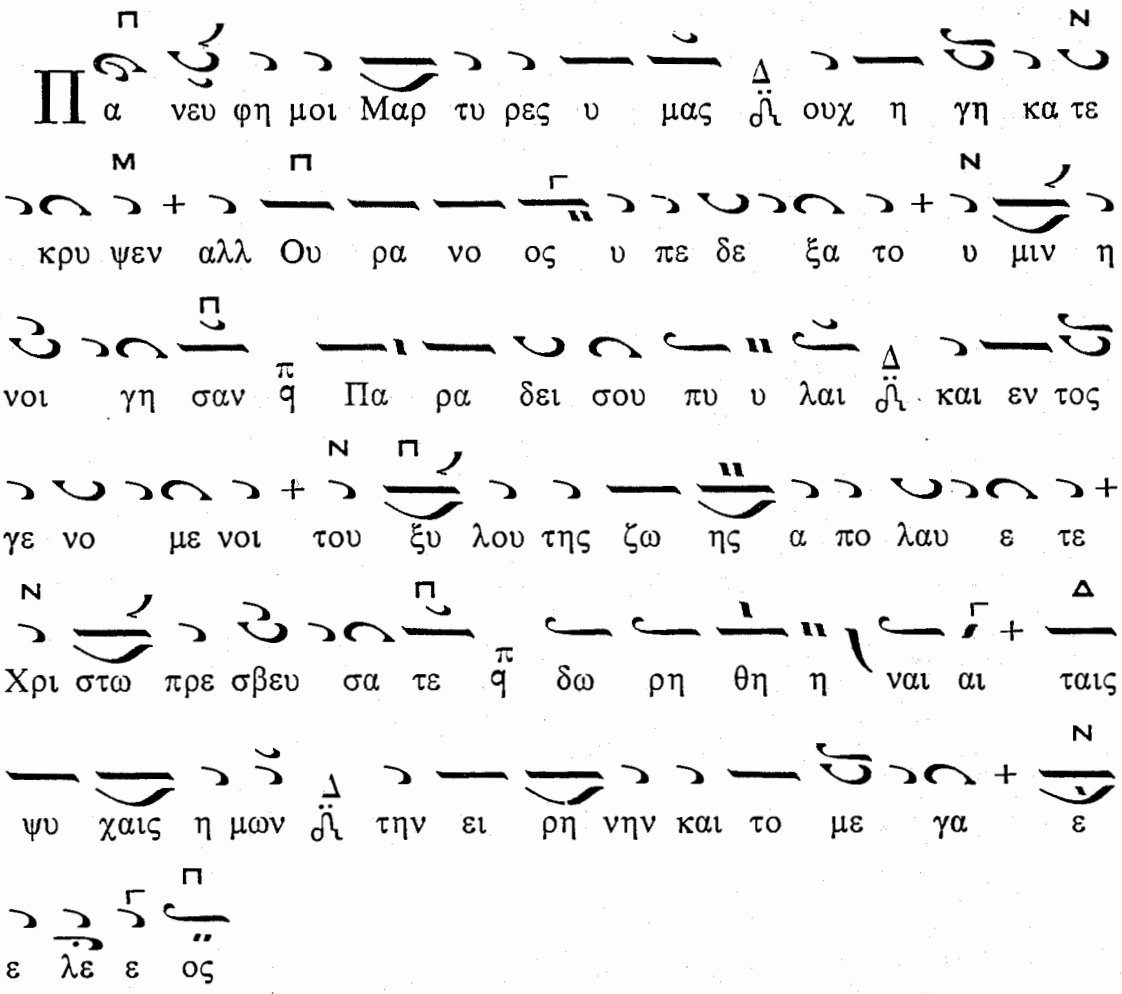

Προσόμοια «Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου»

Ἦχος γ΄

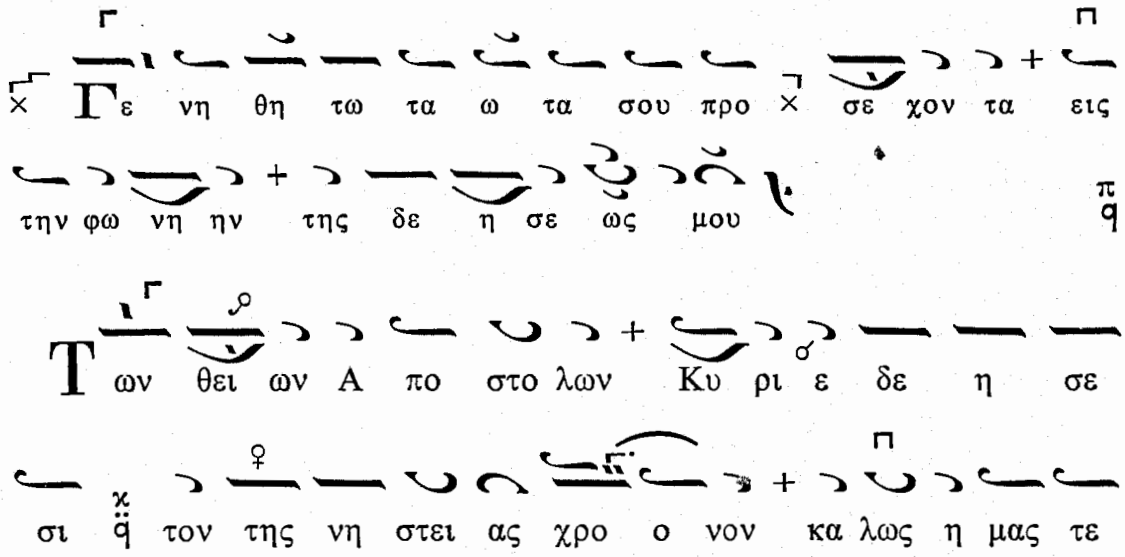

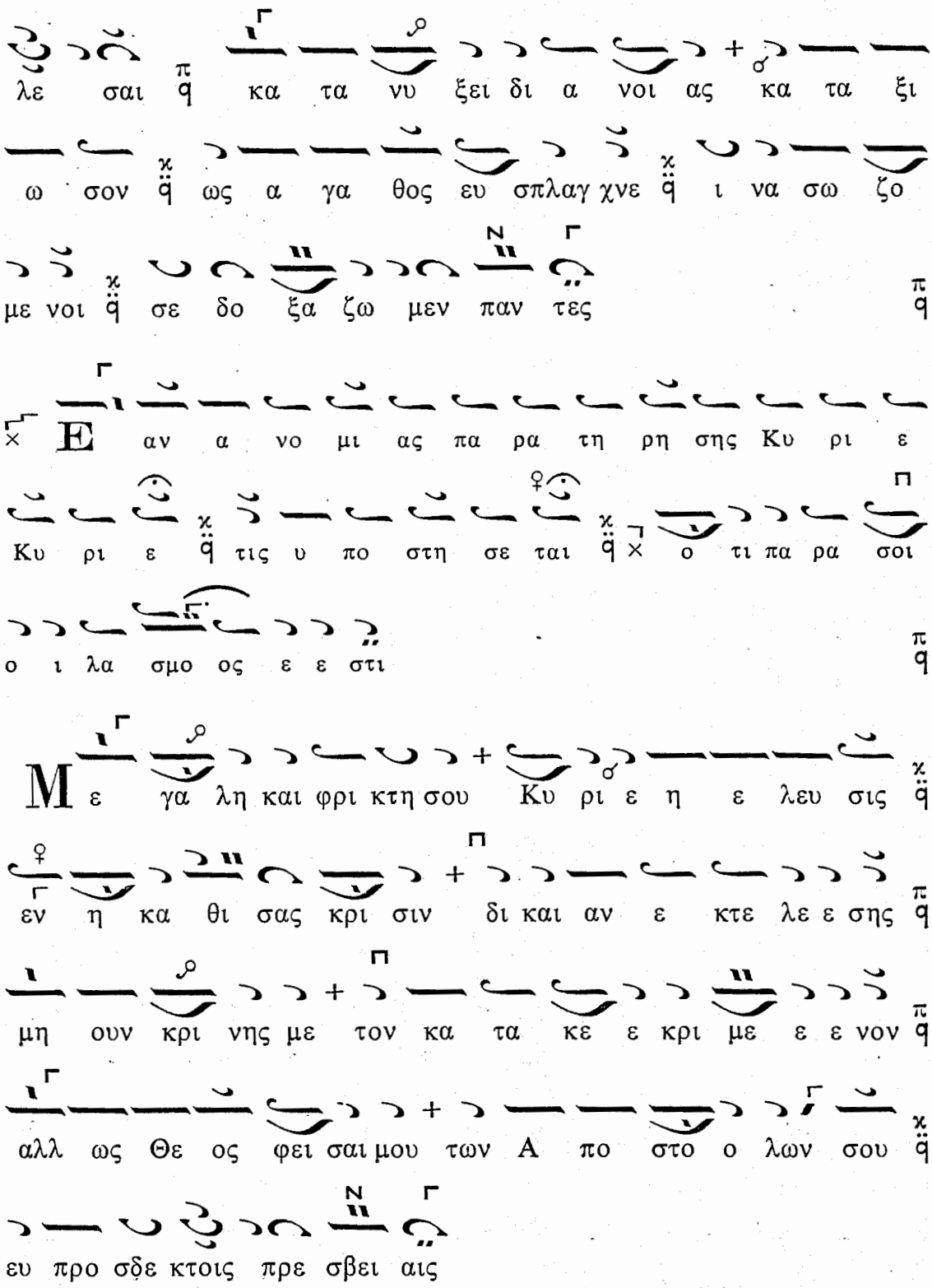

Εἶτα τὰ Προσόμοια «Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι» καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου 4 προσόμοια τοῦ Ἁγίου τῆς ἐπαύριον. Δόξα καὶ νῦν προσόμοιον Θεοτοκίον. Εἴσοδος κλπ. τῆς Προηγιασμένης (σελ. 124).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Β΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Ἰδιόμελον. Ἦχος Πα

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του
ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο ο μα α α τι ι
ι ι σου

Νυν και αι ρος ευ προ ο ο οσ δε ε ε ε κτος
νυ υν η η με ε ρα σω ω τη ρι ι ι ας
εν τω πλη θει του ε λε ε ου ους σου ου ου ε
πι ι σκε ε ψαι αι μου ου την ψυ χην και το φορ τι
ον των α νο μι ω ων μου ου α α α νες μο ο ο
ο νε φι ι λαν θρω ω πε ε

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω ως ου
ου αν τα α πο δο ο ο ος μοι (Τὸ αὐτὸ)

Εἶτα τὰ 4 Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (ἴδε Παράρτημα) καὶ 4 τοῦ Μηναίου. Δόξα Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν τὸ α΄ Θεοτοκίον κλπ. τῆς Προηγιασμένης.

ΤΗ, Β' ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

Ἦχος Δι

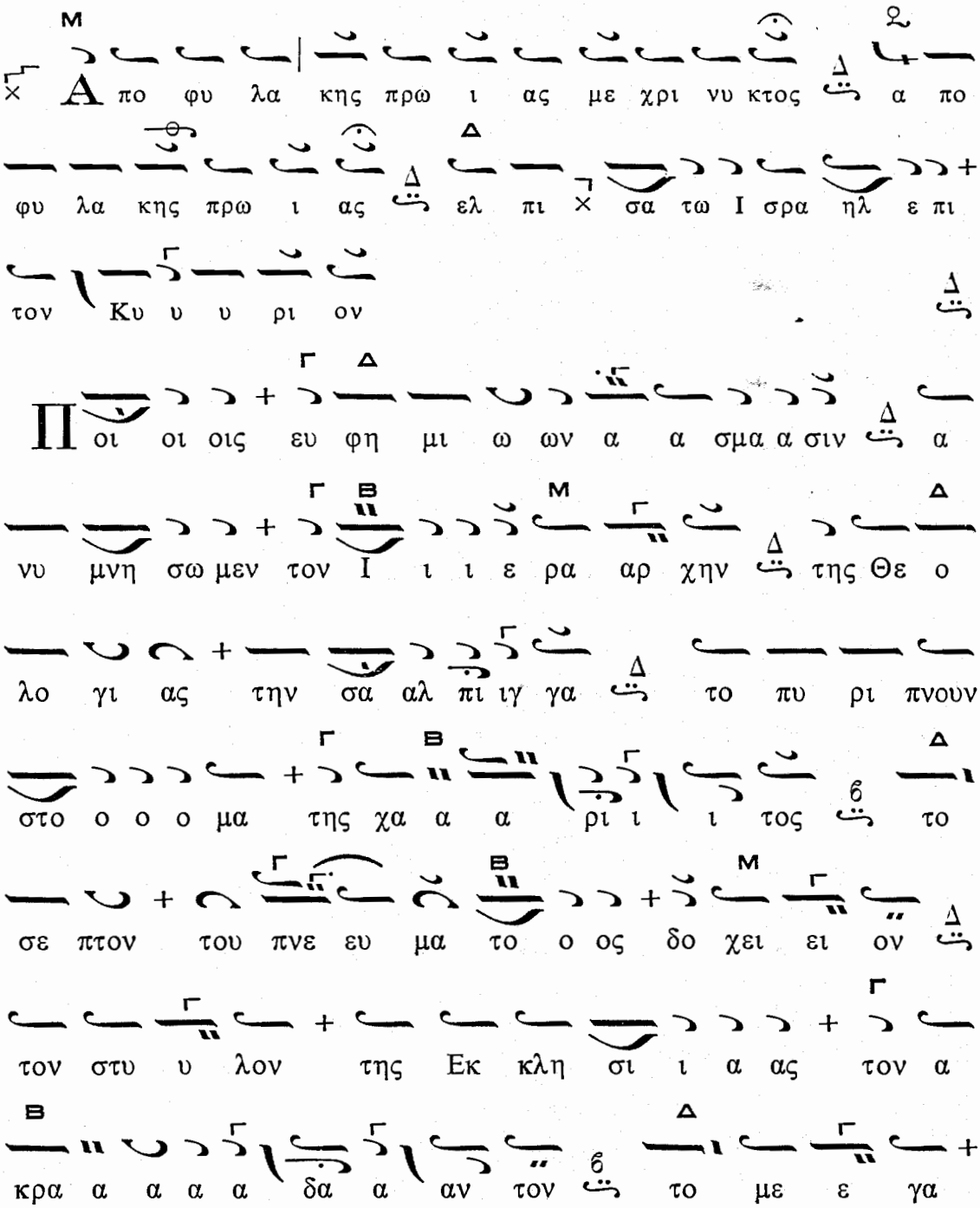

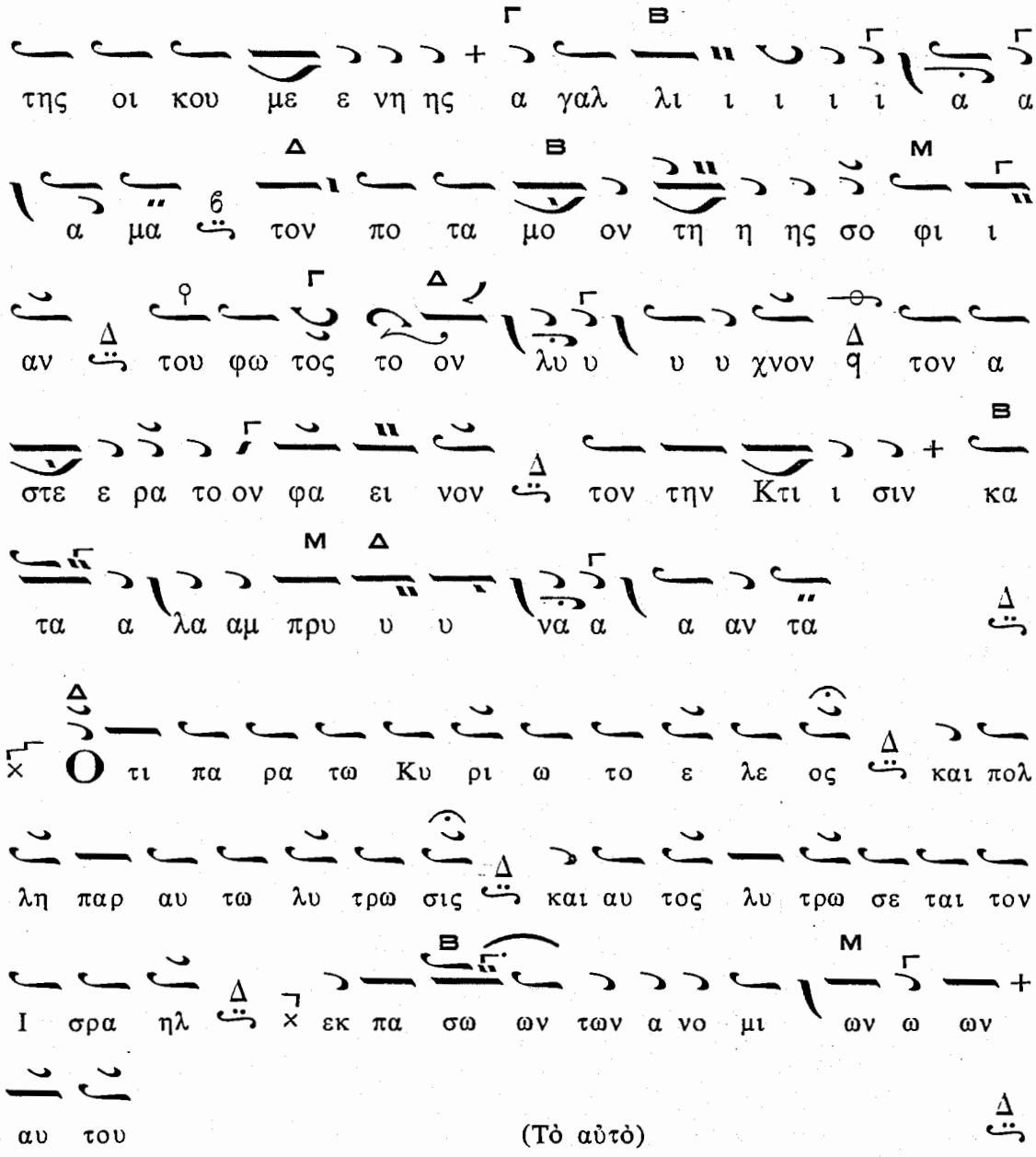
της οι κου με ε νη ης α γαλ λι ι ι ι ι α α
α μα τον πο τα μο ον τη η ης σο φι ι
αν του φω τος το ον λυ υ υ υ χνον τον α
στε ε ρα το ον φα ει νον τον την Κτι ι σιν κα
τα α λα αμ πρυ υ υ να α α αν τα
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ
λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον
Ι σρα ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων ω ων
αυ του
(Τὸ αὐτὸ)
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον πα αν τε ες οι λα οὶ
Ποι οι οι οις υ μνω δι ω ων α αν θε ε σι στε

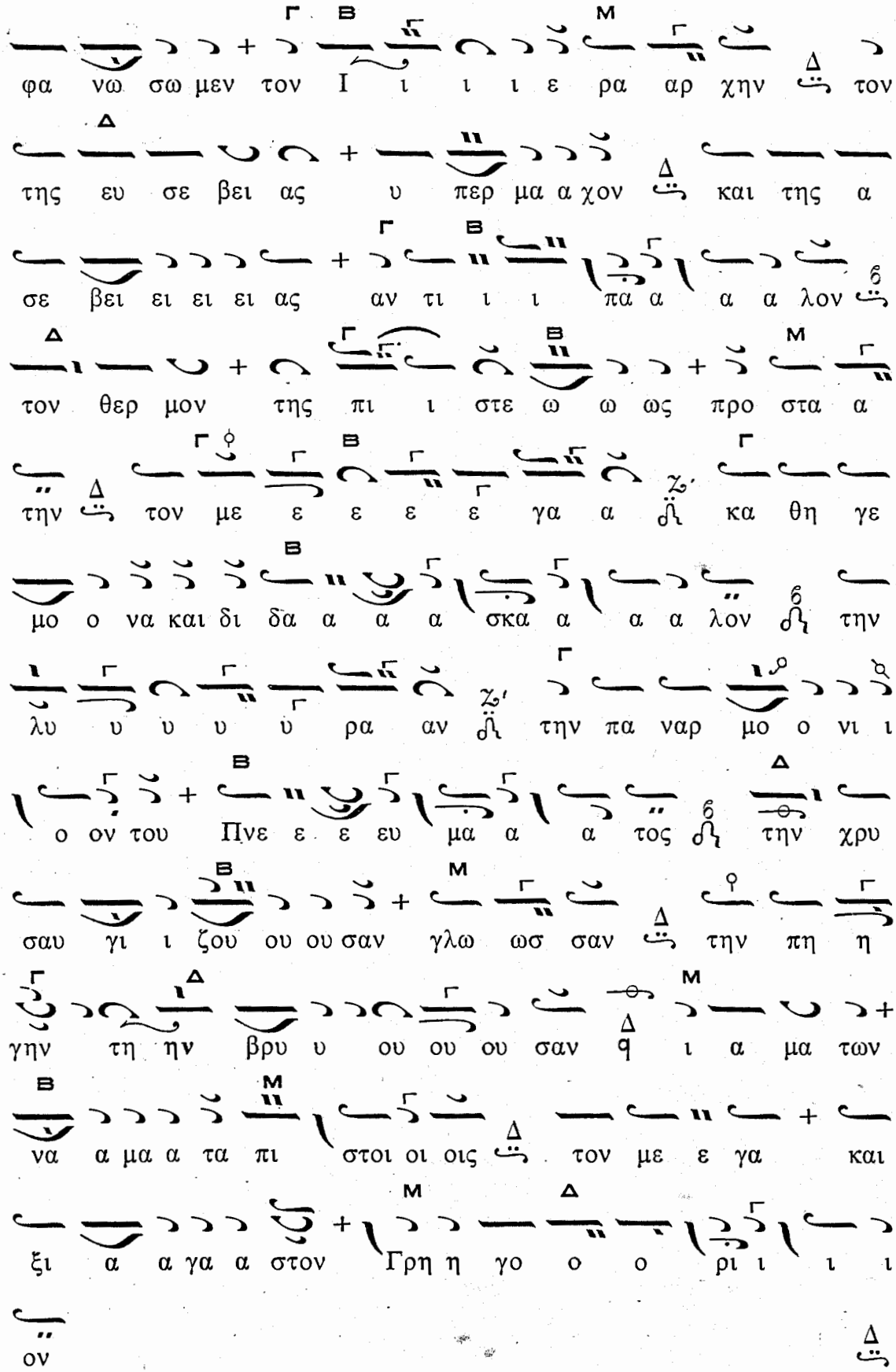
φα νω σω μεν τον Ι ι ι ι ε ρα αρ χην τον
της ευ σε βει ας υ περ μα α χον και της α
σε βει ει ει ει ας αν τι ι ι πα α α α λον
τον θερ μον της πι ι στε ω ω ως προ στα α
την τον με ε ε ε ε γα α κα θη γε
μο ο να και δι δα α α α σκα α α α λον την
λυ υ υ υ υ ρα αν την πα ναρ μο ο νι ι
ο ον του Πνε ε ε ευ μα α α τος την χρυ
σαυ γι ι ζου ου ου σαν γλω ωσ σαν την πη η
γην τη ην βρυ υ ου ου ου σαν ι α μα των
να α μα α τα πι στοι οι οις τον με ε γα και
ξι α α γα α στον Γρη η γο ο ο ρι ι ι ι
ον

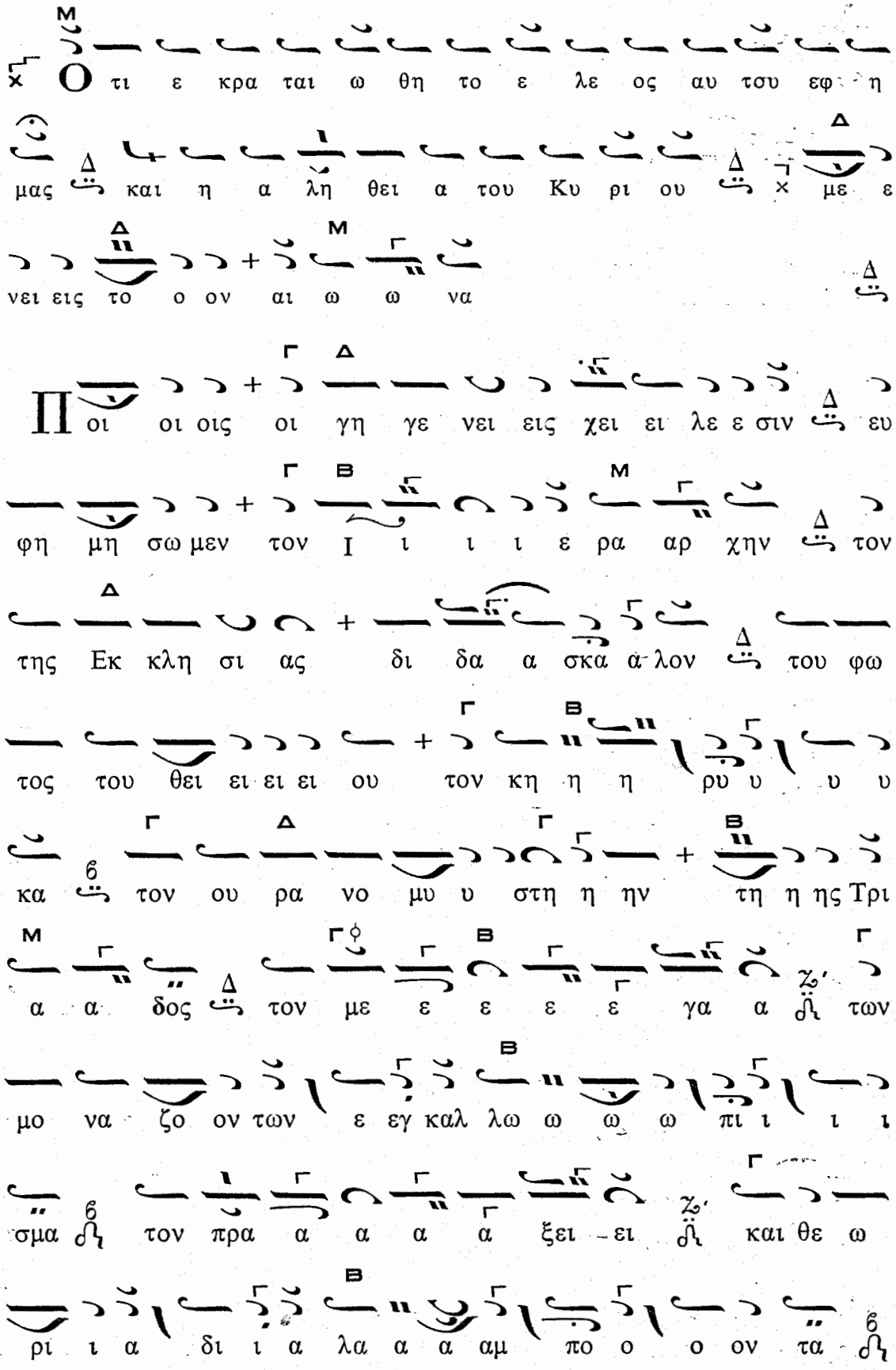
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ τσυ εφ η
μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε
νει εις το ο ον αι ω ω να
Πι οι οι οις οι γη γε νει εις χει ει λε ε σιν ευ
φη μη σω μεν τον Ι ι ι ι ε ρα αρ χην τον
της Εκ κλη σι ας δι δα α σκα α λον του φω
τος του θει ει ει ει ου τον κη η η ρυ υ υ υ
κα τον ου ρα νο μυ υ στη η ην τη η ης Τρι
α α δος τον με ε ε ε γα α των
μο να ζο ον των ε εγ καλ λω ω ω ω πι ι ι ι
σμα τον πρα α α α α ξει ει και θε ω
ρι ι α δι ι α λα α α αμ πο ο ο ον τα

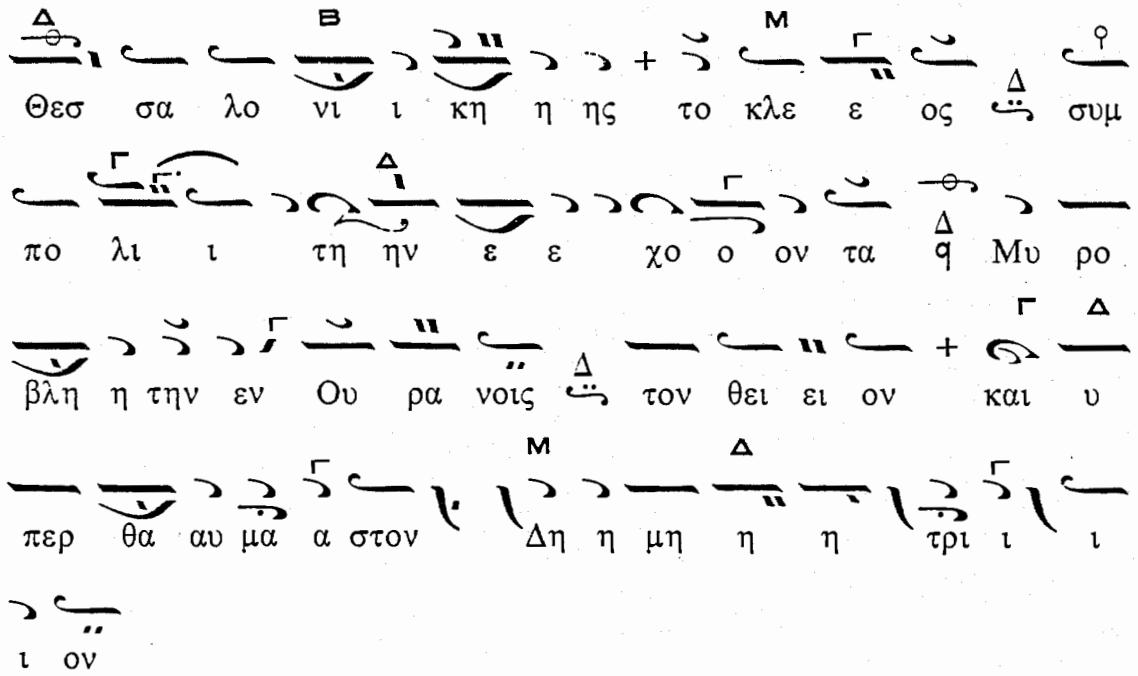

Δόξα. Ἦχος ἀ Πα

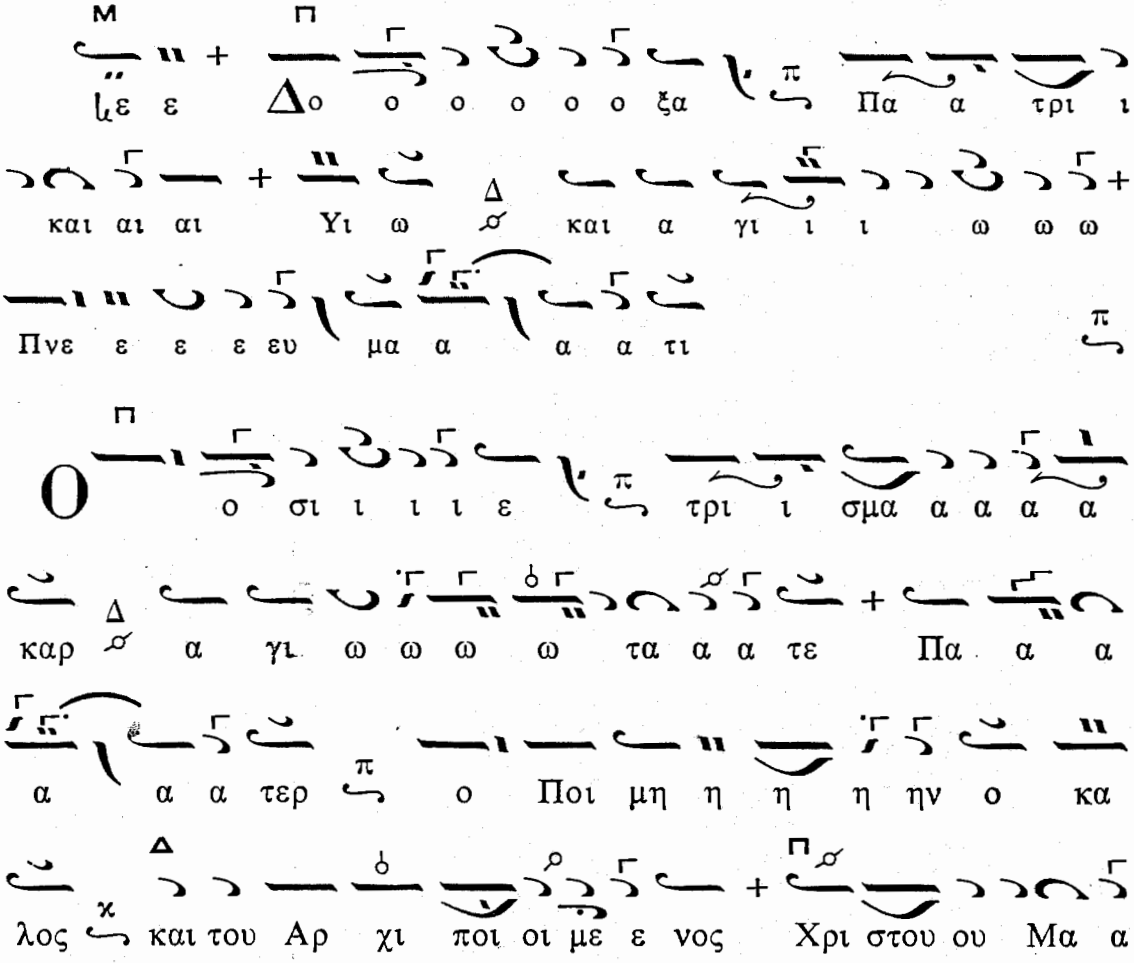

α θη της ο τι θεις την ψυ χη ην υ υ υ πε ε

ε ε ε ερ τω ων προ βα α α α α των

αυ το ος και νυ υν Πα α τη ηρ η η η μων

Θε ο φο ο ο ο ο ρε Γρη γο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο με Γρη γο ο ο

ρι ι ε αι τη σαι πρε σβει ει αι αι αις σου

δω ρη θη η η η η η ναι η η η μιν

το με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος

Καὶ Νῦν. Τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου

Δόξα. Ἦχος

με Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

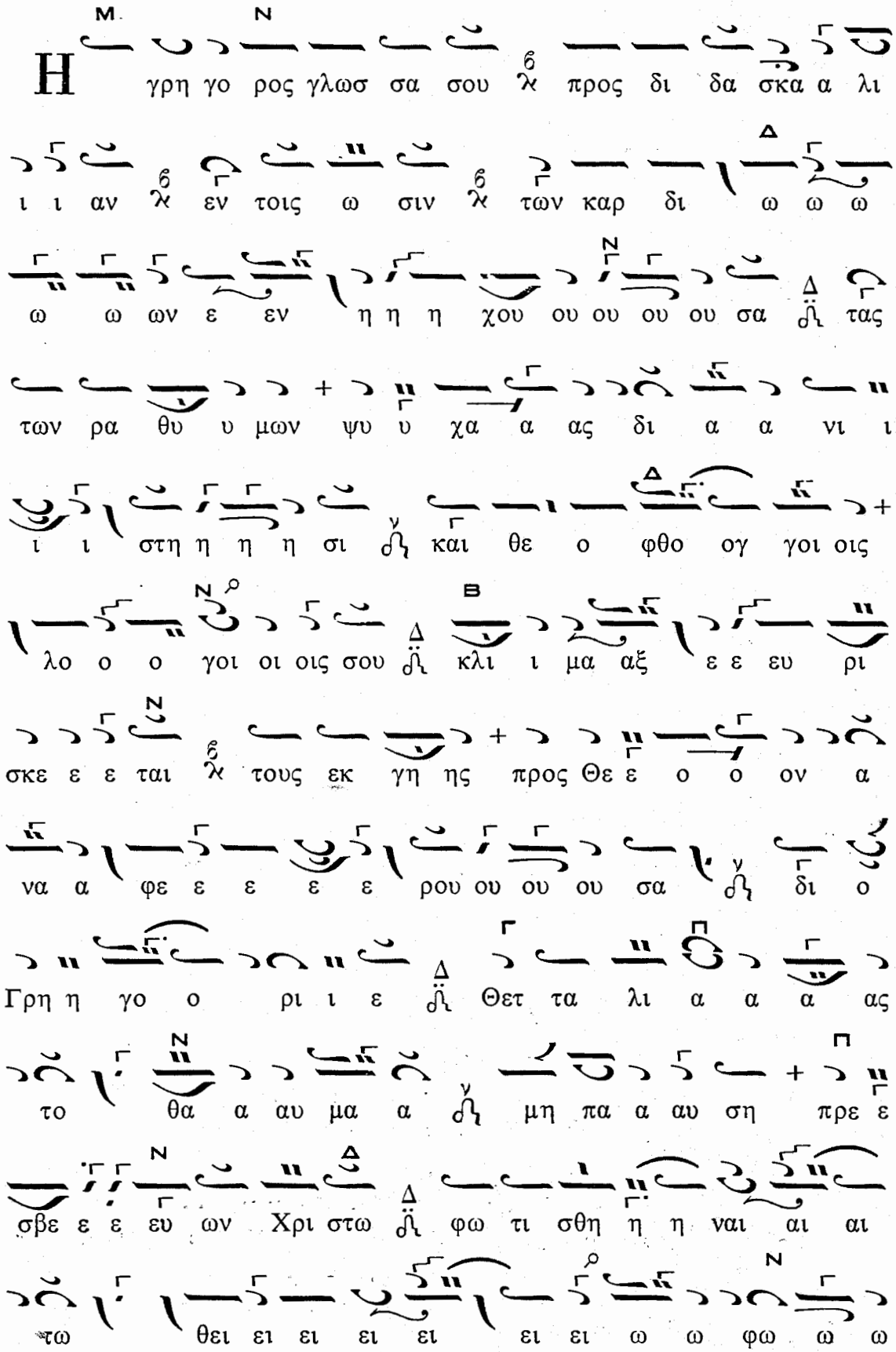
Η γρη γο ρος γλωσ σα σου προς δι δα σκα α λι
ι ι αν εν τοις ω σιν των καρ δι ω ω ω
ω ω ων ε εν η η η χου ου ου ου ου σα τας
των ρα θυ υ μων ψυ υ χα α ας δι α α νι ι
ι ι στη η η η σι και θε ο φθο ογ γοι οις
λο ο ο γοι οι οις σου κλι ι μα αξ ε ε ευ ρι
σκε ε ε ται τους εκ γη ης προς Θε ε ο ο ον α
να α φε ε ε ε ε ρου ου ου ου σα δι ο
Γρη η γο ο ρι ι ε Θετ τα λι α α α ας
το θα α αυ μα α μη πα α αυ η πρε ε
σβε ε ε ευ ων Χρι στω φω τι σθη η η ναι αι αι
τω θει ει ει ει ει ει ει ω ω φω ω ω

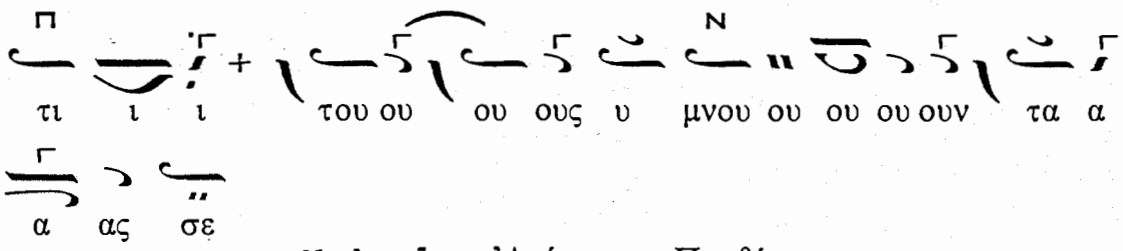

Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε Παρθένε...

Ἀπολυτίκια

Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα... Τὸ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου

Ἦχος

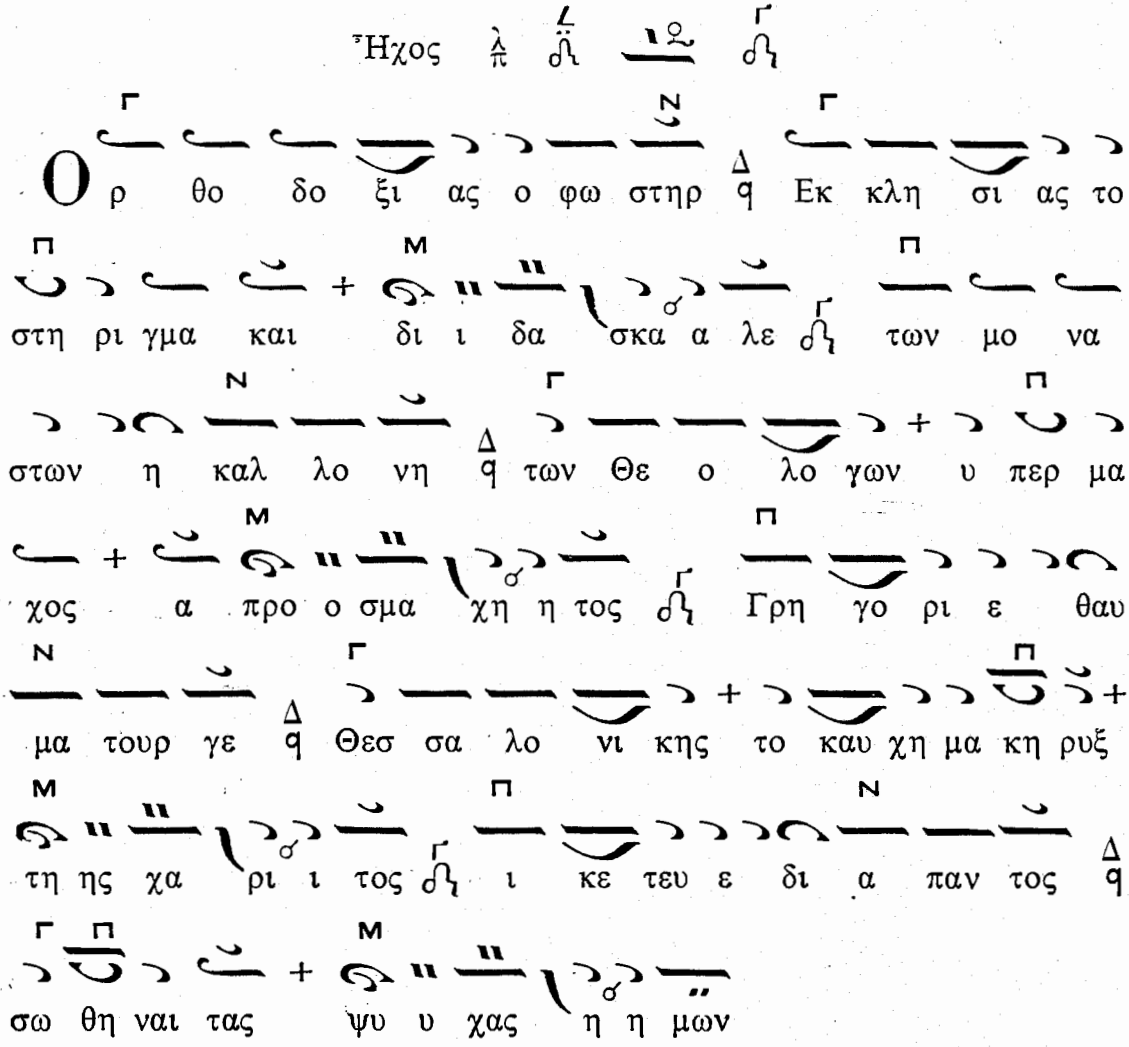

Καὶ νῦν... «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα τοῦ ἤχου. Εὐλογητάρια, Ἀναβαθμοί, Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ

τοῦ Τριῳδίου. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου» (ζήτει τῇ Παρασκευῇ τοῦ Ἀκαθίστου) καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακάς. Ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια: Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου «Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων»

Ἦχος α΄ Δι

Ai νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ το ον εν χορ δαι αις και ορ γα α νω

Τ ην μα κα ρι ι αν εν κο ο σμω ζω ην δι

η η νυ υ σας και νυν των μα κα ρι ων συ νευ

φραι νη τοι οις δη μοις και γην την των πρα ε ων ως

πρα α ος οι κεις Ι ε ρα αρ χα Γρη γο ρι ε χα

ριν θαυ μα των πλου τεις δε πα ρα Θε ου ην πα

ρε χεις τοις τι μω ω σι ι σε

Στο μα δι και ου με λε τη σει σο φι αν χει

λη δε αν δρος ε πι σταν ται χα ρι τας

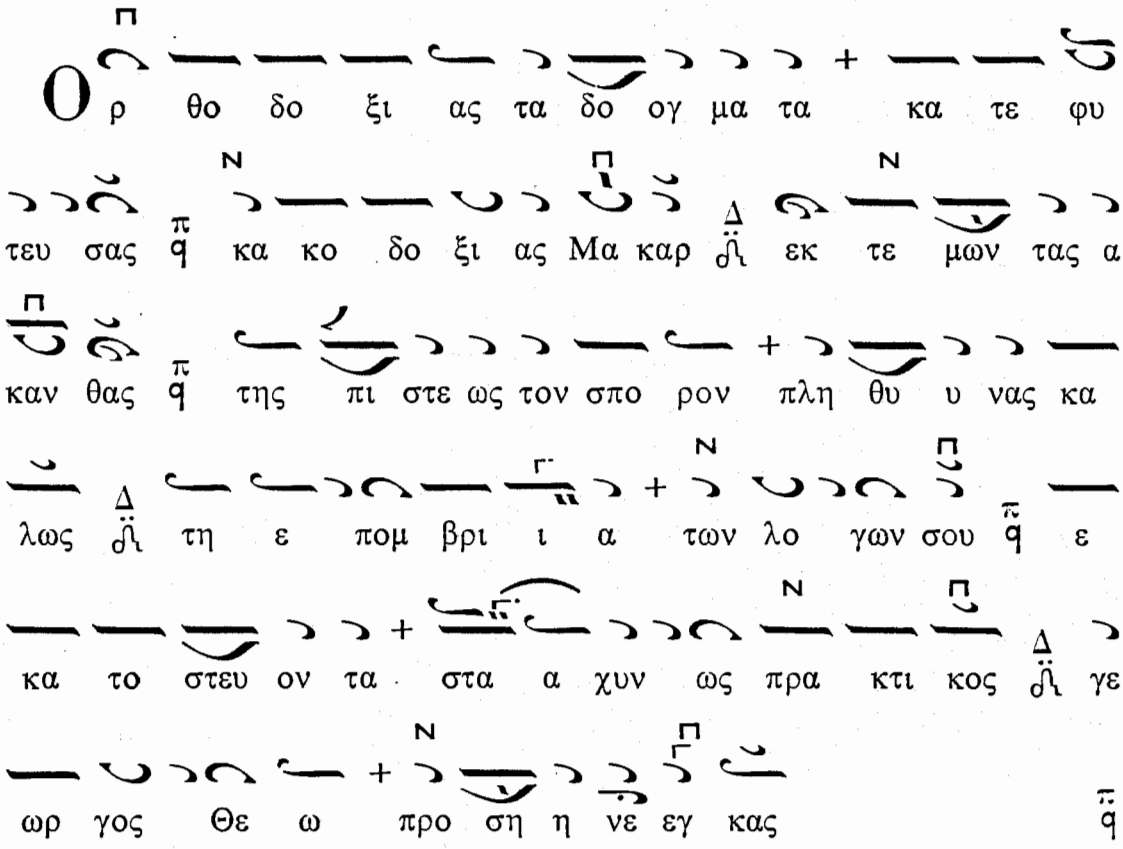
Ο ρ θο δο ξι ας τα δο ογ μα τα κα τε φυ
τευ σας κα κο δο ξι ας Μα καρ εκ τε μων τας α
καν θας της πι στε ως τον σπο ρον πλη θυ υ νας κα
λως τη ε πομ βρι ι α των λο γων σου ε
κα το στευ ον τα στα α χυν ως πρα κτι κος γε
ωρ γος Θε ω προ ση η νε εγ κας

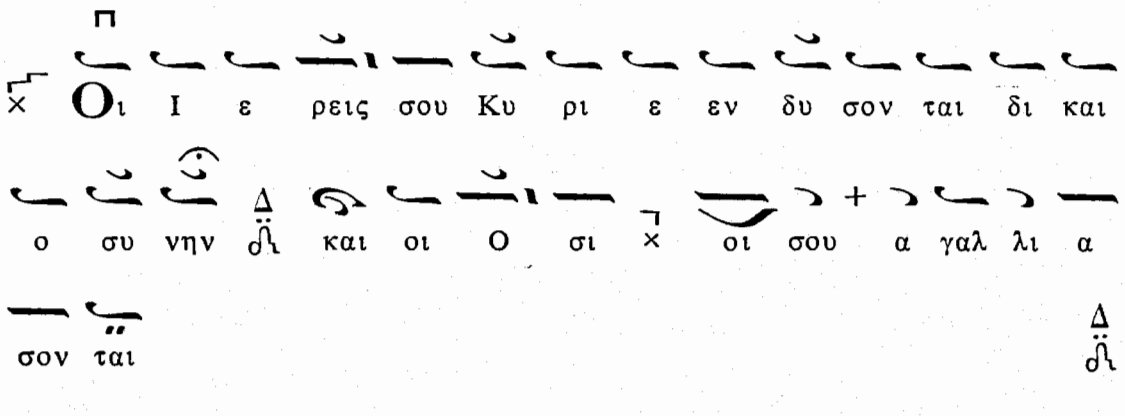
Οι Ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται δι και
ο συ νην και οι Ο σι οι σου α γαλ λι α
σον ται

Τ ην του α μεμ πτου σου βι ι ου Μα καρ λαμ
προ ο τη η τα ε θαυ μα σαν Αγ γε λων και αν θρω
πων οι οι δη μοι και γαρ τη προ αι ρε σει στερ ρο

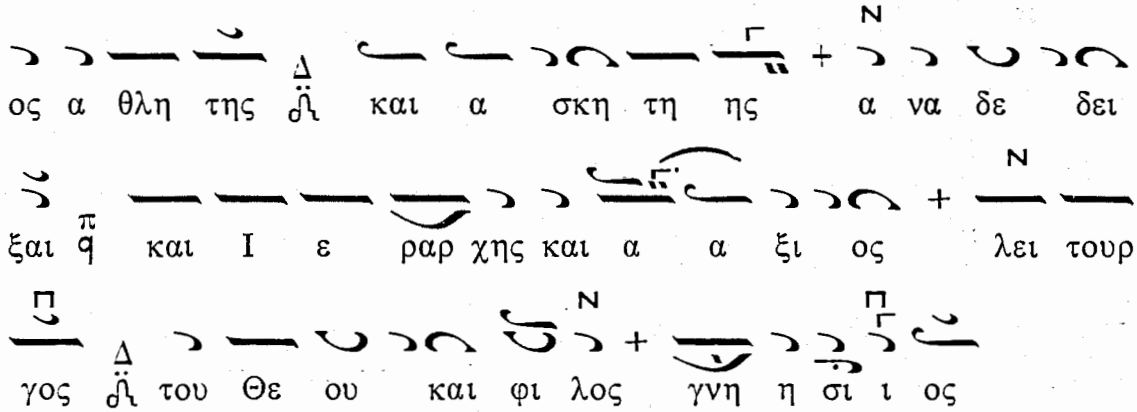
ος α θλη της και α σκη τη ης α να δε δει
ξαι και Ι ε ραρ χης και α α ξι ος λει τουρ
γος του Θε ου και φι λος γνη η σι ι ος

Δόξα. Ἦχος

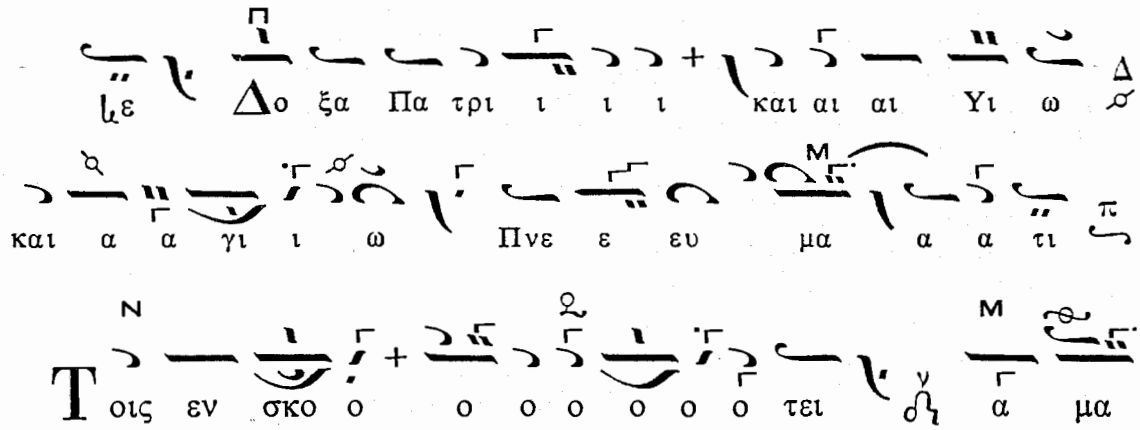
Δο ξα Πα τρι ι ι ι και αι αι Υι ω
και α α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α τι
Τοις εν σκο ο ο ο ο ο ο ο τει α μα
α αρ τη η μα α α α τω ων πο ρε ε ευ
ο ο με ε ε ε ε νοι οι οις φω ω ως α
νε ε ε τει ει ει λα ας Χρι ι ι στε τω ω
και αι αι ρω ω ω ω τη ης ε ε εγ κρα τει
ει ει ει ει ας Και αι τη ην ε ευ ση η μον

η με ε ε ε ε ραν του πα α α α α α θου

ου ους σου δει ει ει ει ει ξον η μιν ι ι ι

ι ι να α βο ο ο ω ω ω ω ω ω ω

με εν σοι Α να α στα α ο ο Θε ε

ο ο ος ε λε ε ε η σο ο ον η η η η

μας

Μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Λειτουργία Μ. Βασιλείου. Εἰς τὰ Δίπτυχα τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι

Τ ης Θε ο λο γι ι ας τον θη η σα

α αυ ρο ο ον και αι αι τω ων Θε ε ε ο

λο ο ο ο ο γω ω ων α νε πι ι λη πτον

ο ο δη η η γο ο ον το ον θει ει ο ο

ον ποι οι με ε ε να α α και λει ει ει τουρ γο

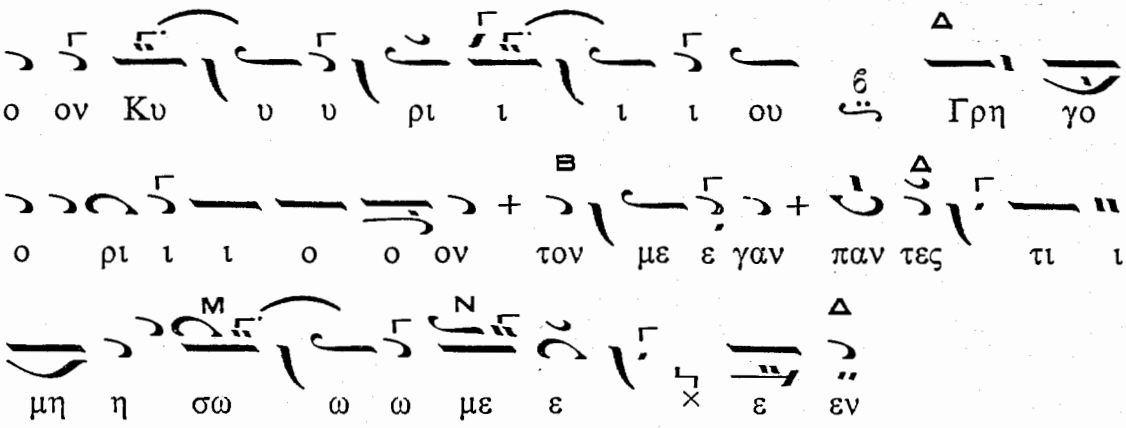

ΤΗ Β΄ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου

Ἦχος Νη

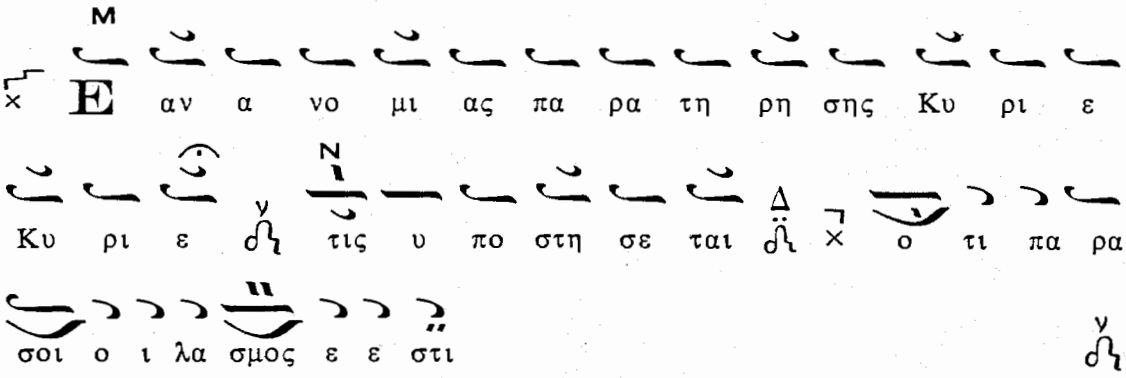

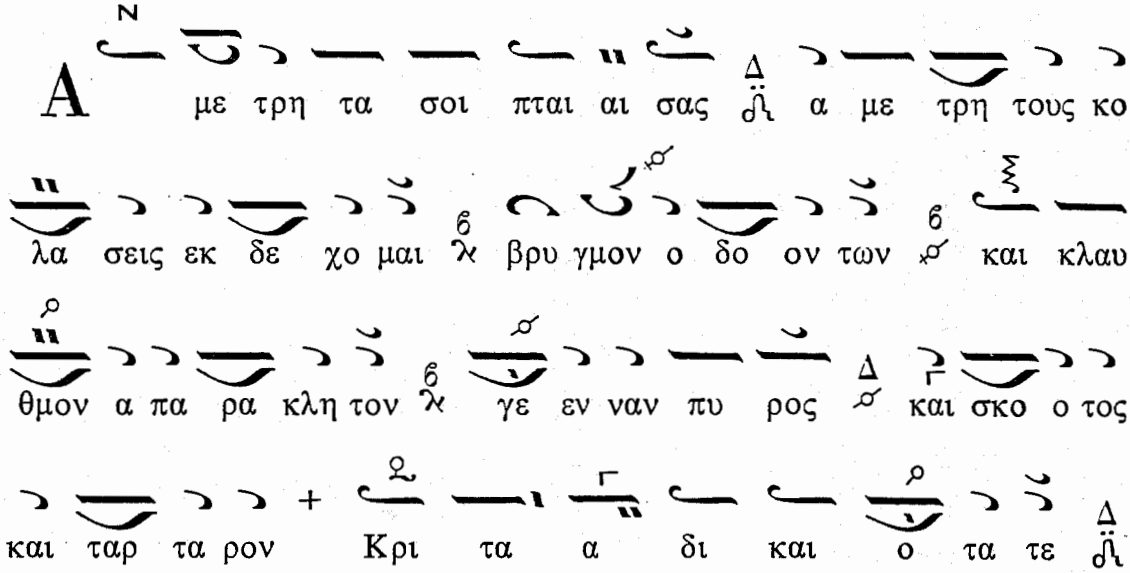

δα α κρυ α ουν μοι δω ρη σαι ο πως ευ ρω την

α φε σιν και κα κω ων μου την λυ σιν νη στε ε

ε ευ ων και κρα ζων σοι Δε σπο τα Χρι στε οι κτει

ρη σο ον με δι α με ε γα και πλου ου σι ον

ε ε λε ε ος

Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε

Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο

γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ

ρι ι ον

Ε μὲ τον πλα νη θε εν τα ε πι ο ρη

δει νων πα ρα βα σε ων ζη τη σον Λο γε και προς

σε α να κα λε σαι η θη πο νη ρα εκ της δι

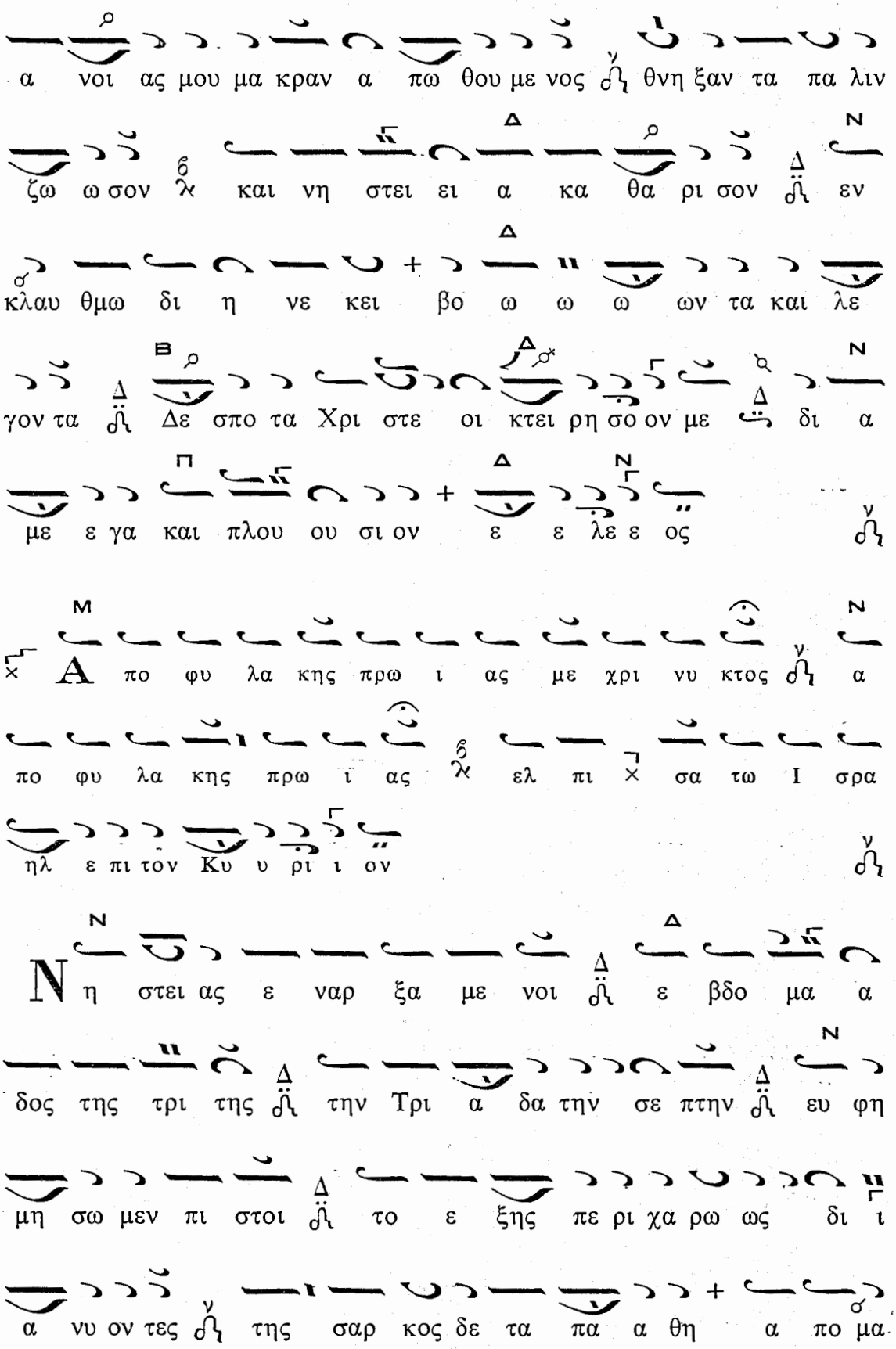
α νοι ας μου μα κραν α πω θου με νος θνη ξαν τα πα λιν
ζω ω σον και νη στει ει α κα θα ρι σον εν
κλαυ θμω δι η νε κει βο ω ω ω ων τα και λε
γον τα Δε σπο τα Χρι στε οι κτει ρη σο ον με δι α
με ε γα και πλου ου σι ον ε ε λε ε ος
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα
ηλ ε πι τον Κυ υ ρι ι ον
Η στει ας ε ναρ ξα με νοι ε βδο μα α
δος της τρι της την Τρι α δα την σε πτην ευ φη
μη σω μεν πι στοι το ε ξης πε ρι χα ρω ως δι ι
α νυ ον τες της σαρ κος δε τα πα α θη α πο μα

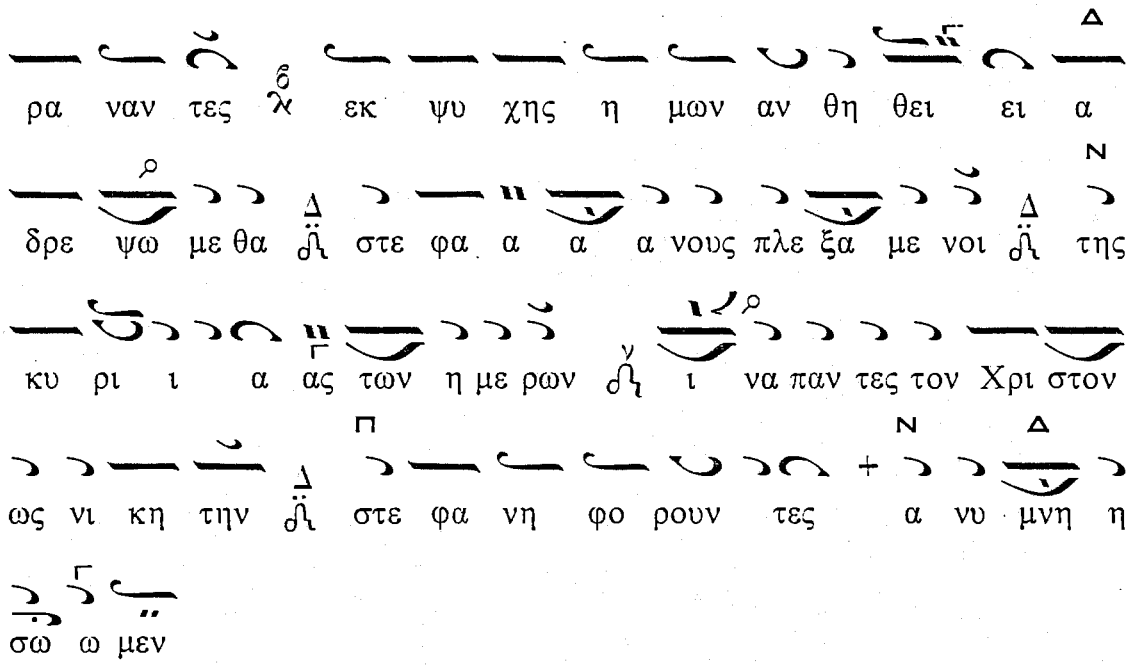

Καὶ τὰ τοῦ Μηναίου Προσόμοια. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν καὶ τό Μ. Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς» σελ. 94

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἰδιόμελον. « Χαλινούς »

Ἦχος Νη

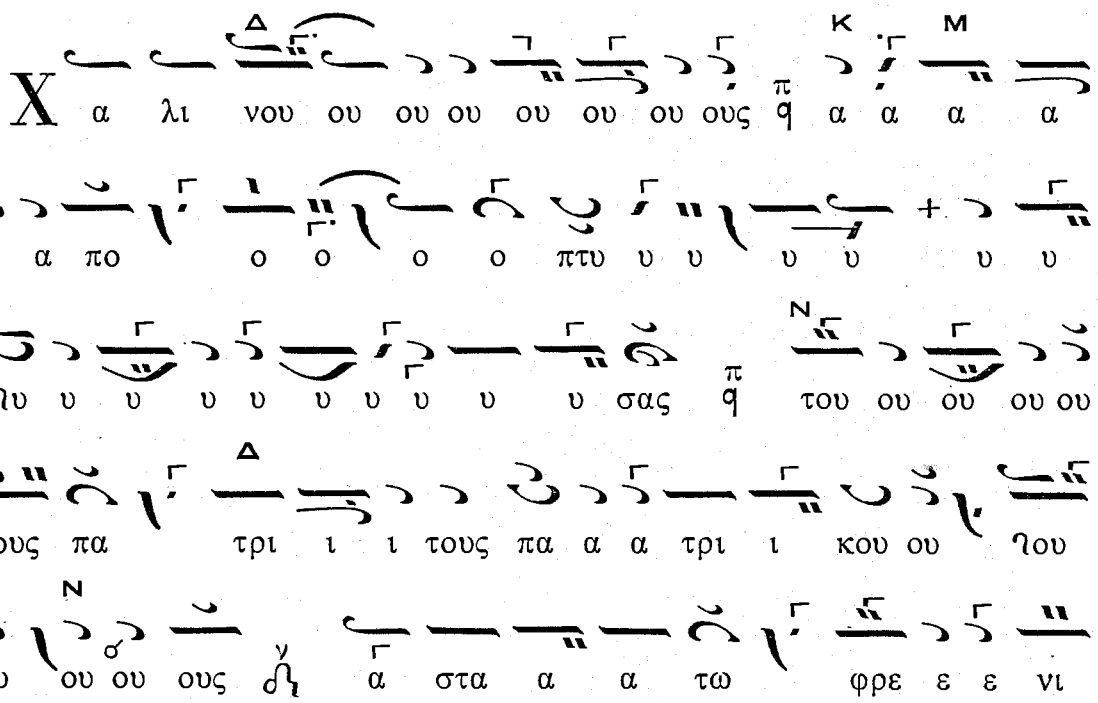

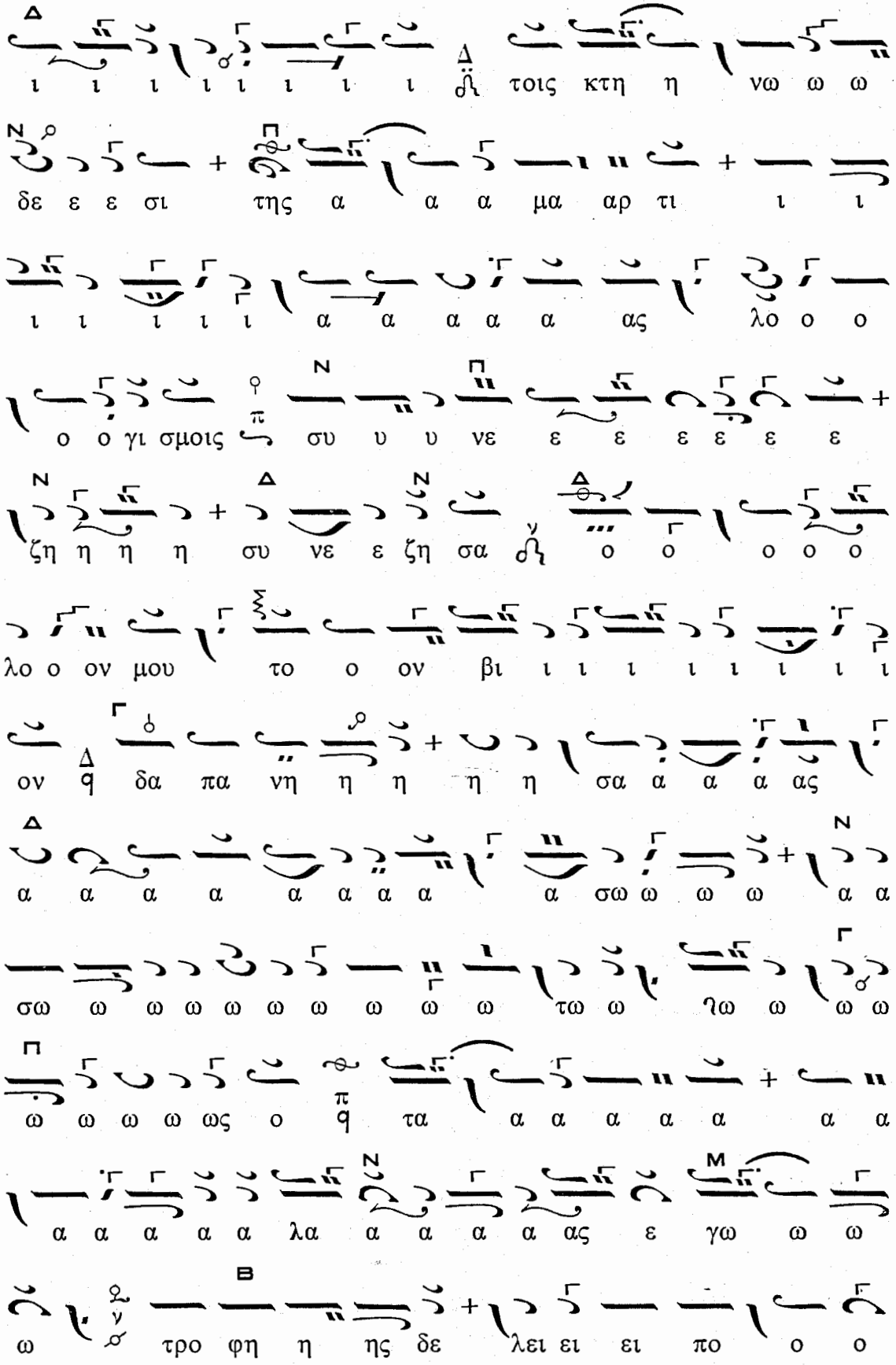
ι ι ι ι ι ι ι ι τοις κτη η νω ω ω
δε ε ε σι της α α α μα αρ τι ι ι
ι ι ι ι ι α α α α α ας λο ο ο
ο ο γι σμοις συ υ υ νε ε ε ε ε ε ε
ζη η η η συ νε ε ζη σα ο ο ο ο ο
λο ο ον μου το ο ον βι ι ι ι ι ι ι ι ι
ον δα πα νη η η η η σα α α α ας
α α α α α α α α α σω ω ω ω α α
σω ω ω ω ω ω ω ω ω ω τω ω ηω ω ω ω
ω ω ω ω ως ο τα α α α α α α α α
α α α α α λα α α α α ας ε γω ω ω
ω τρο φη η ης δε λει ει ει πο ο ο

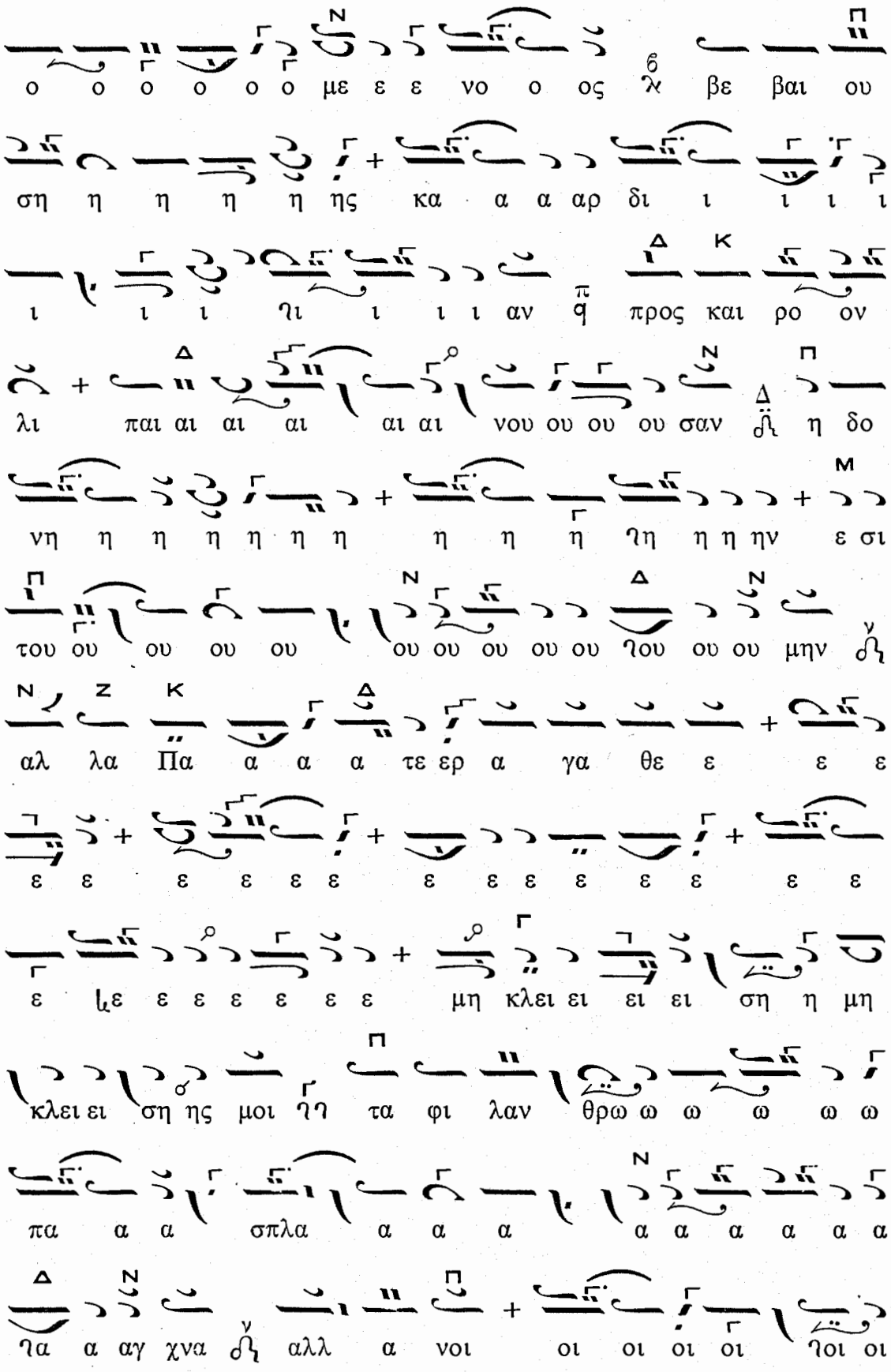
ο ο ο ο ο ο με ε ε νο ο ος βε βαι ου
ση η η η η ης κα α α αρ δι ι ι ι ι
ι ι ι ηι ι ι ι αν προς και ρο ον
λι παι αι αι αι αι αι νου ου ου ου σαν η δο
νη η η η η η η η η η ηη η η ην ε σι
του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ηου ου ου μην
αλ λα Πα α α α τε ερ α γα θε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε μη κλει ει ει ει ση η μη
κλει ει ση ης μοι ηη τα φι λαν θρω ω ω ω ω ω
πα α α σπλα α α α α α α α α α α
ηα α αγ χνα αλλ α νοι οι οι οι οι ηοι οι

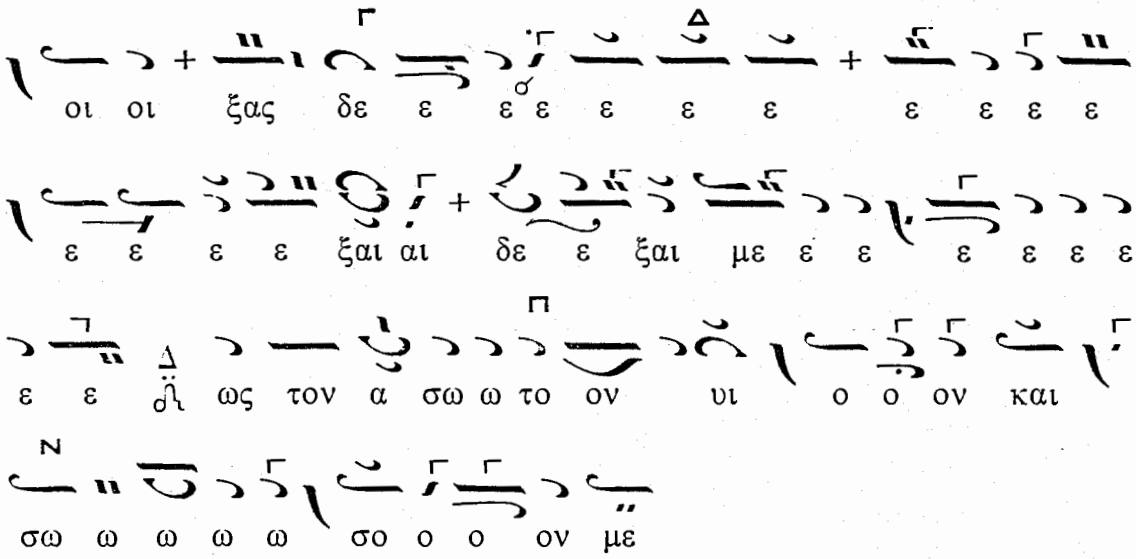

Τὸ αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς συνεπτυγμένον μετὰ τοῦ στίχου :

«Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» (σελ. 172)

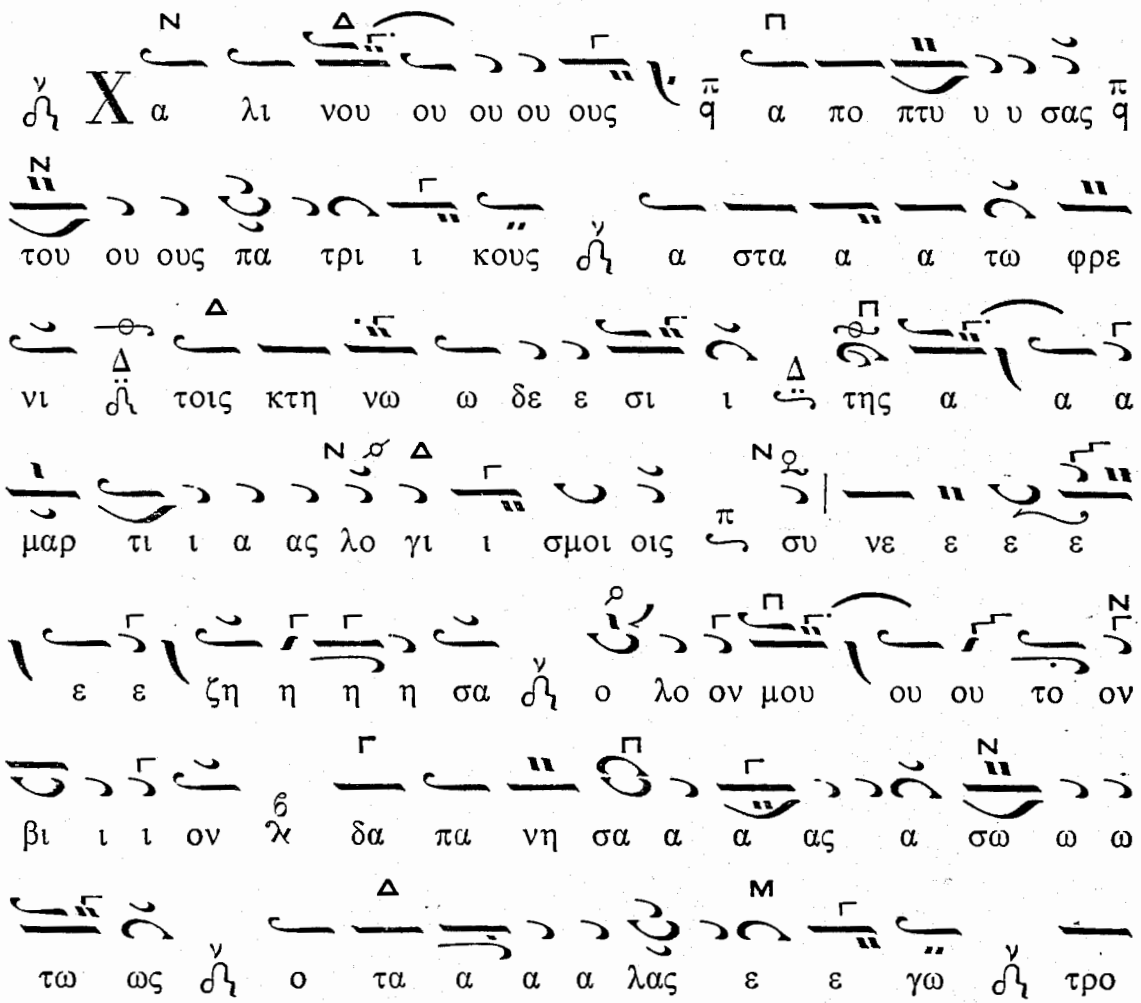

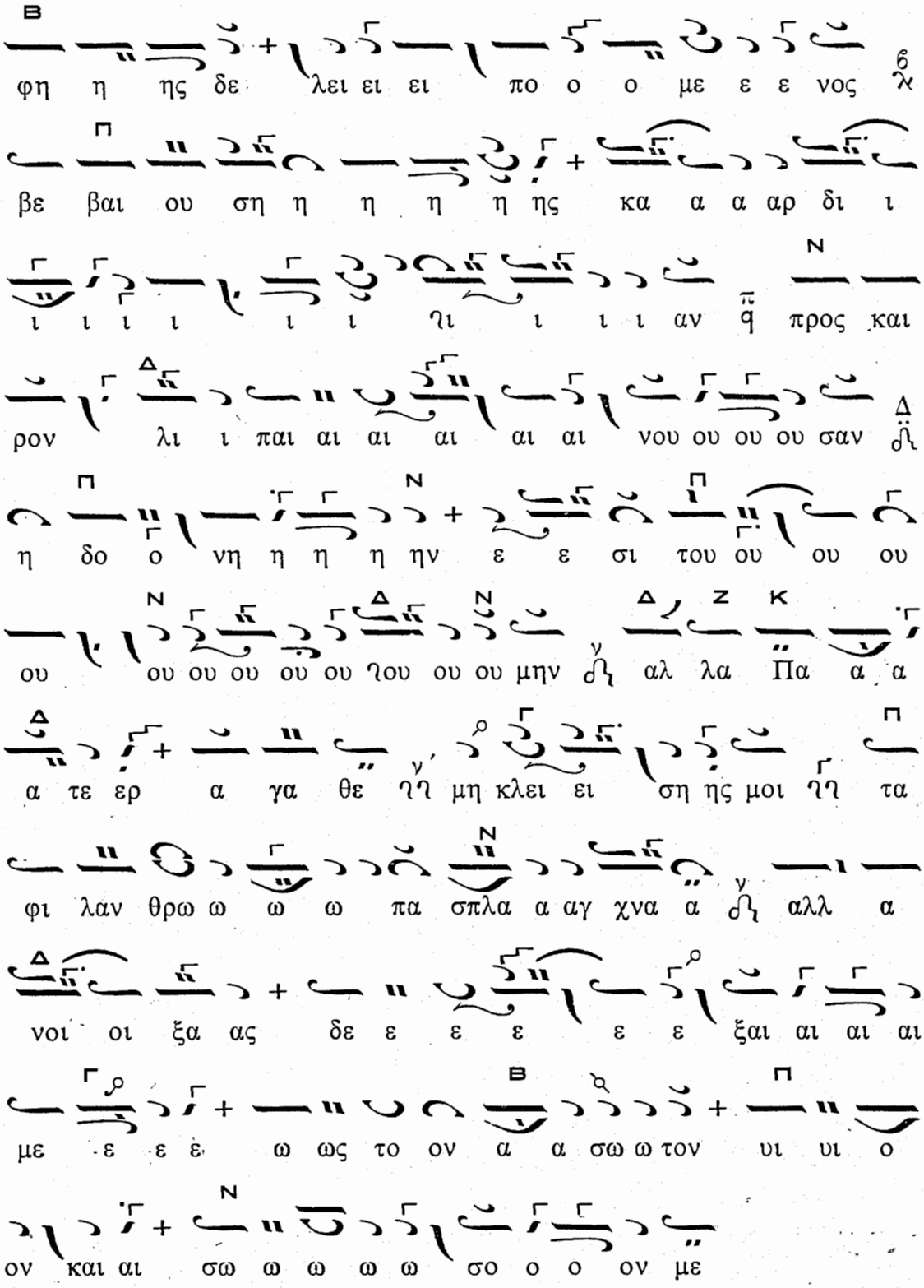

Εἶτα «Μάρτυρες Κυρίου» μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε...» Δόξα... Καὶ νῦν... «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε» (σελ. 174). Τρισάγιον — Θεοτόκε Παρθένε κλπ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 103 - 106).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Γ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

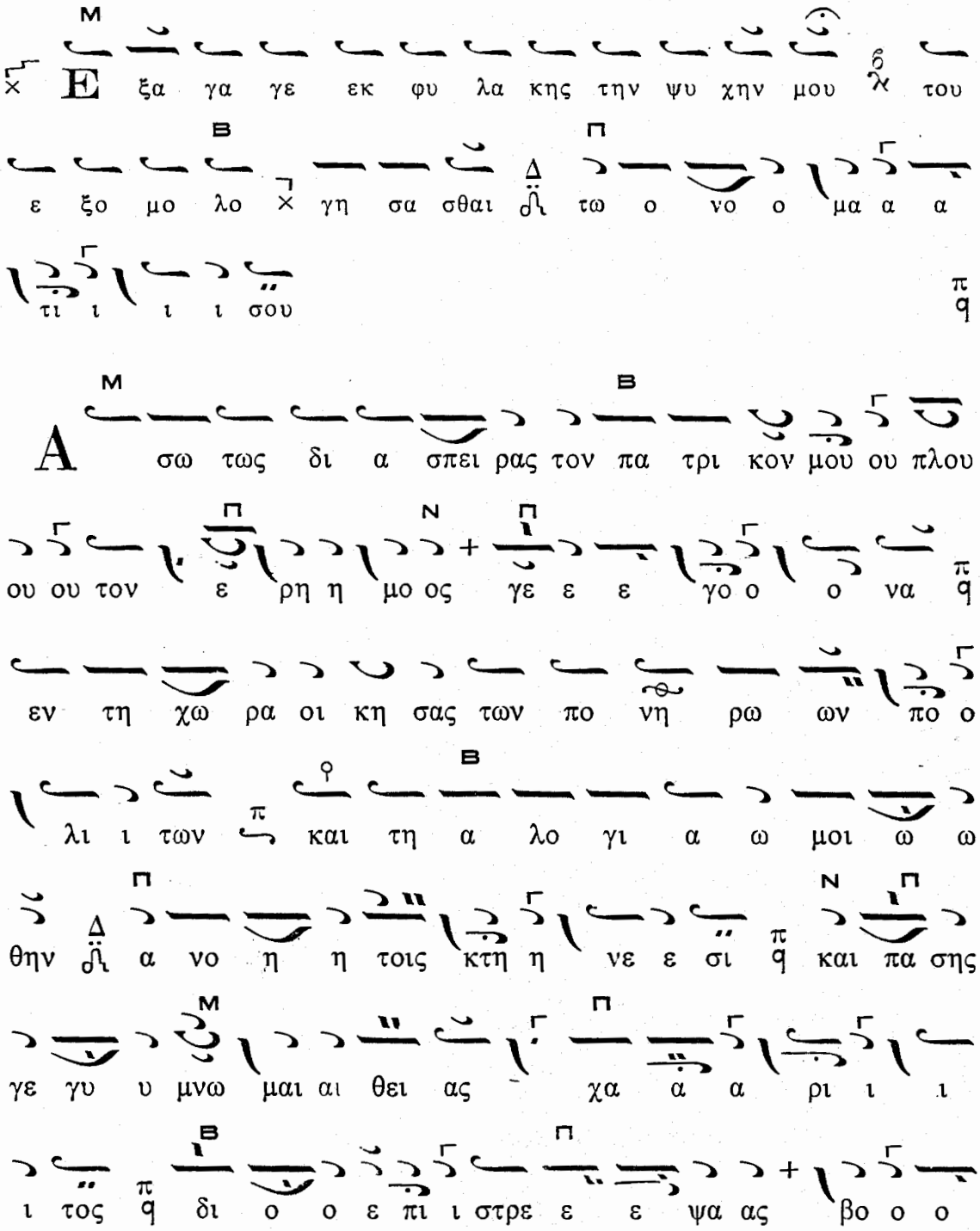

Τὸ Μαρτυρικὸν

Ἦχος τος Βου

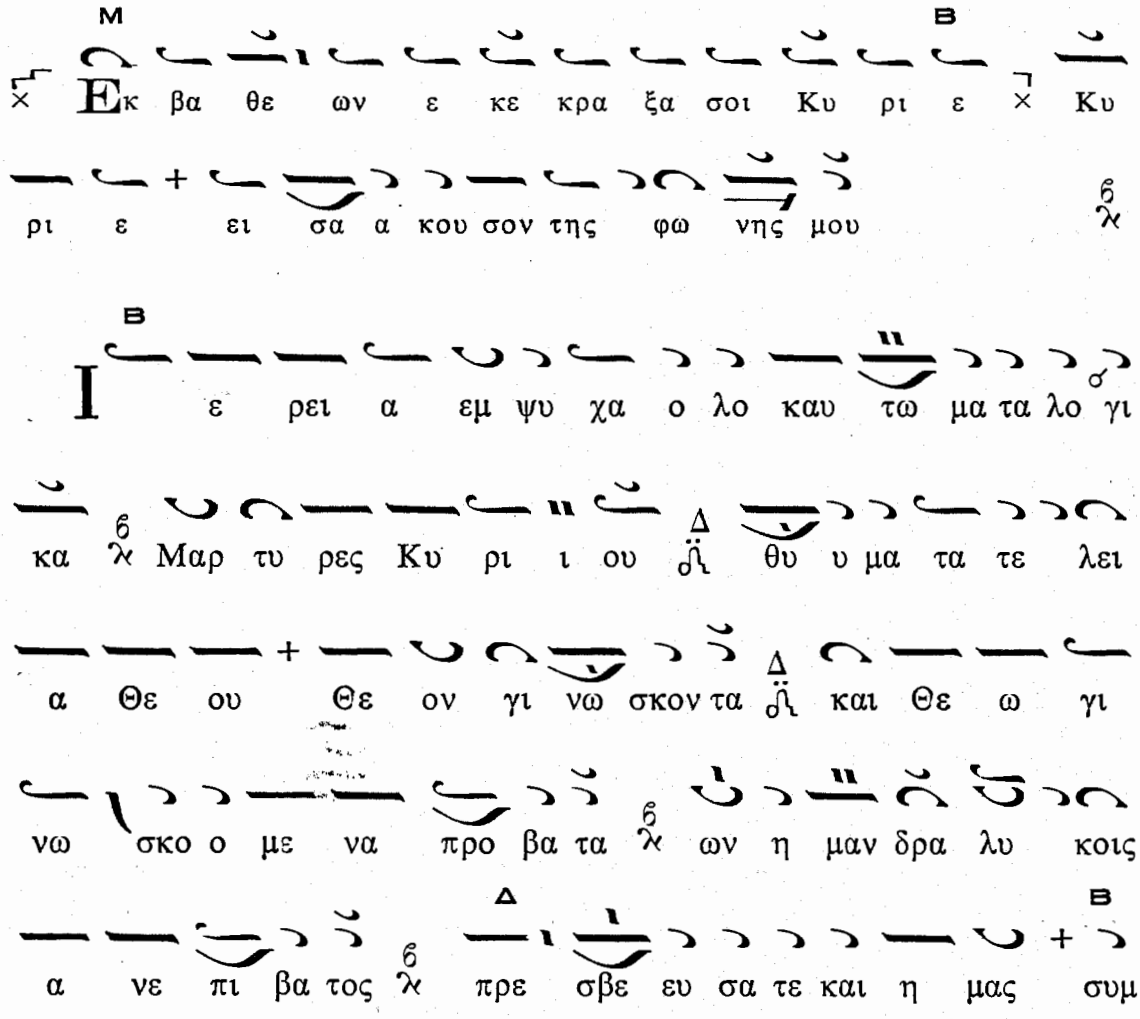

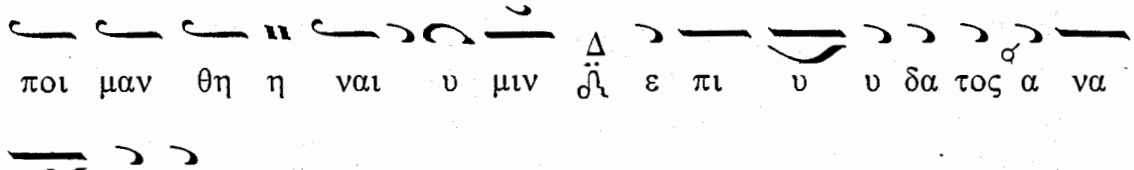

Τὰ δύο Προσόμοια πρὸς τὸ «Ὅλην ἀποθέμενοι»
καὶ τὰ ἑξῆς εἱρμολογικῶς

Ἦχος Δι

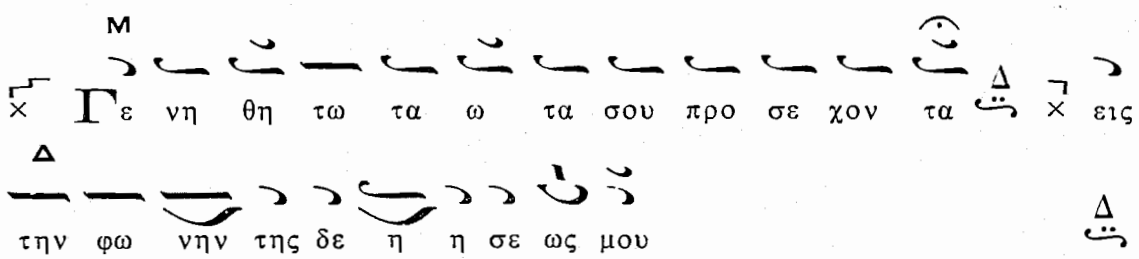

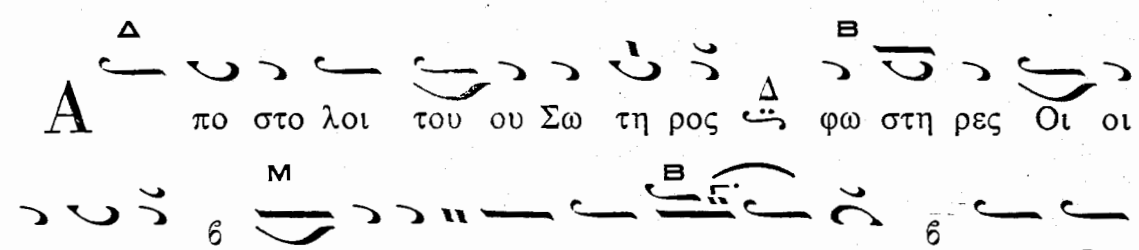

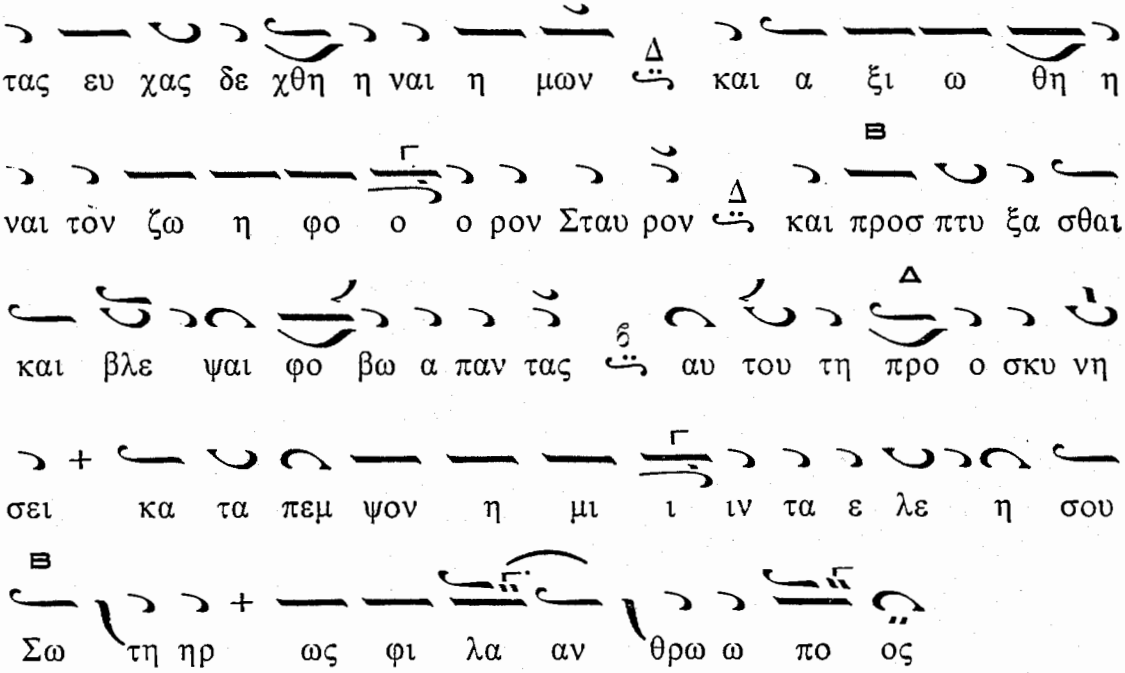

Ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια κλπ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Γα

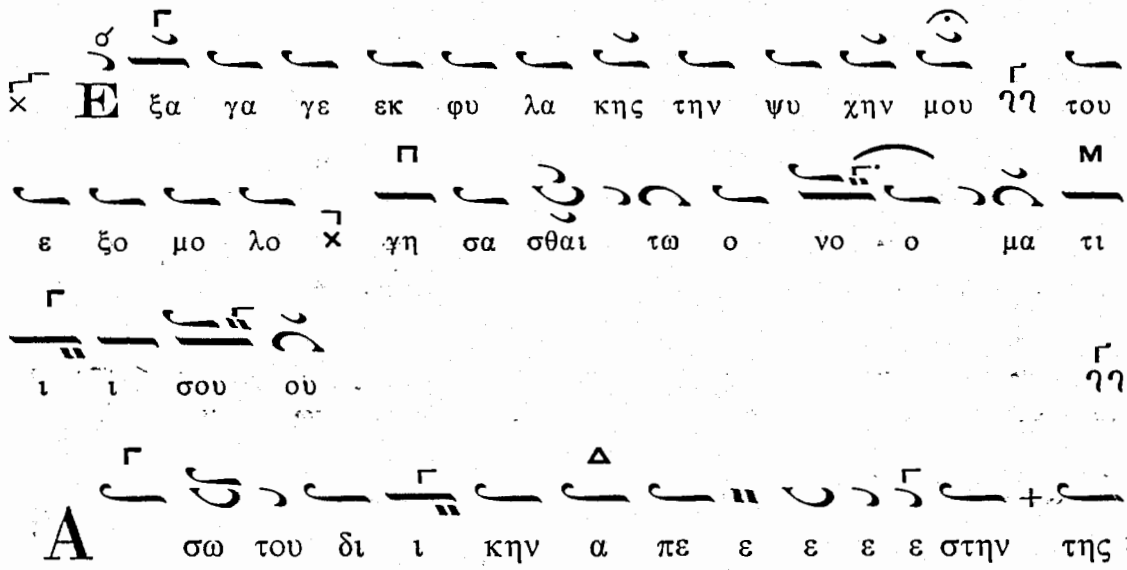

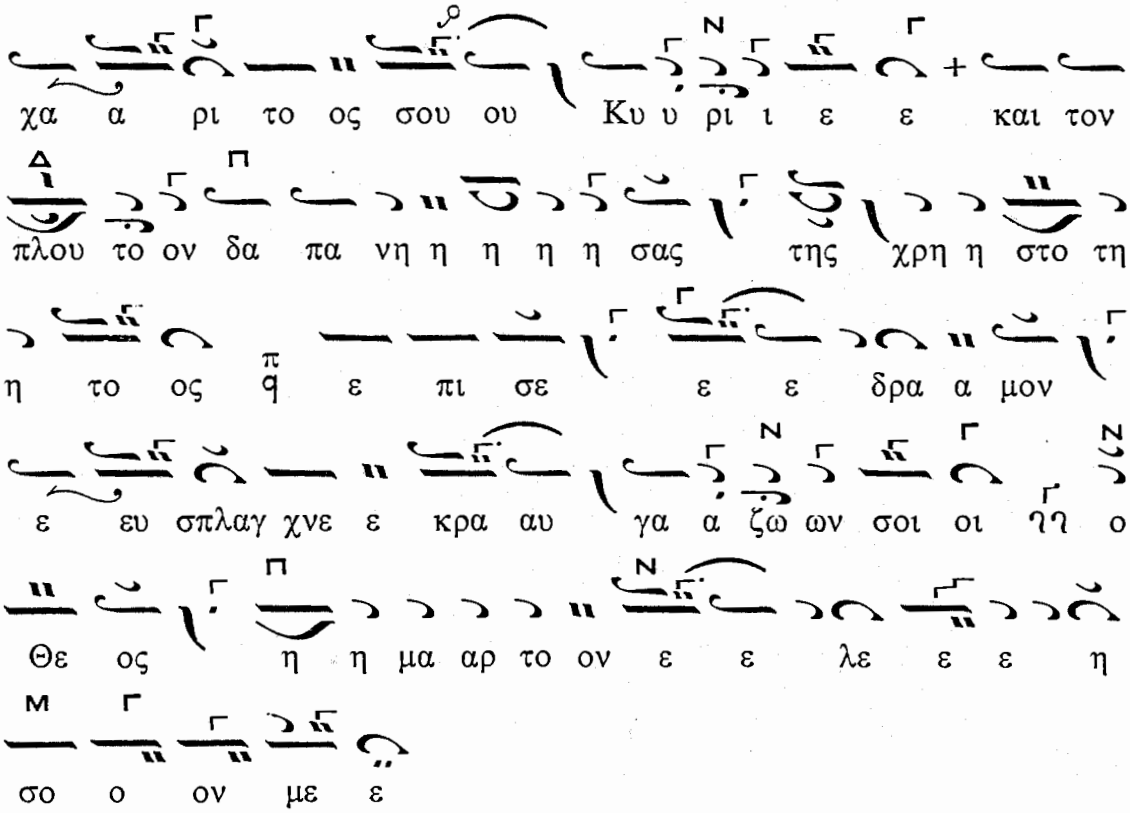

Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος καὶ τοῦ Μηναίου. Δόξα τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν τὸ α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κλπ. τῆς Προηγιασμένης.

ΤΗ, Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

(ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε ἐκέκραξα» ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ πρὸς τὸ «Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς»

Ἦχος λ π ϙ Πα

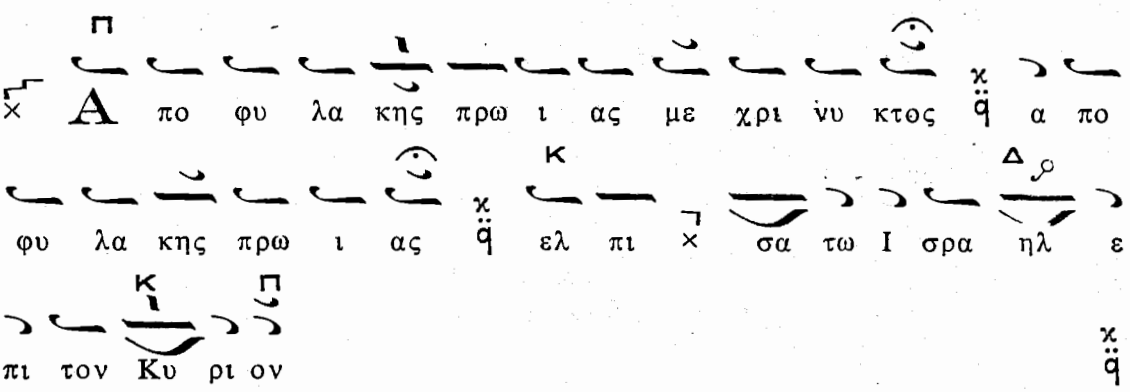

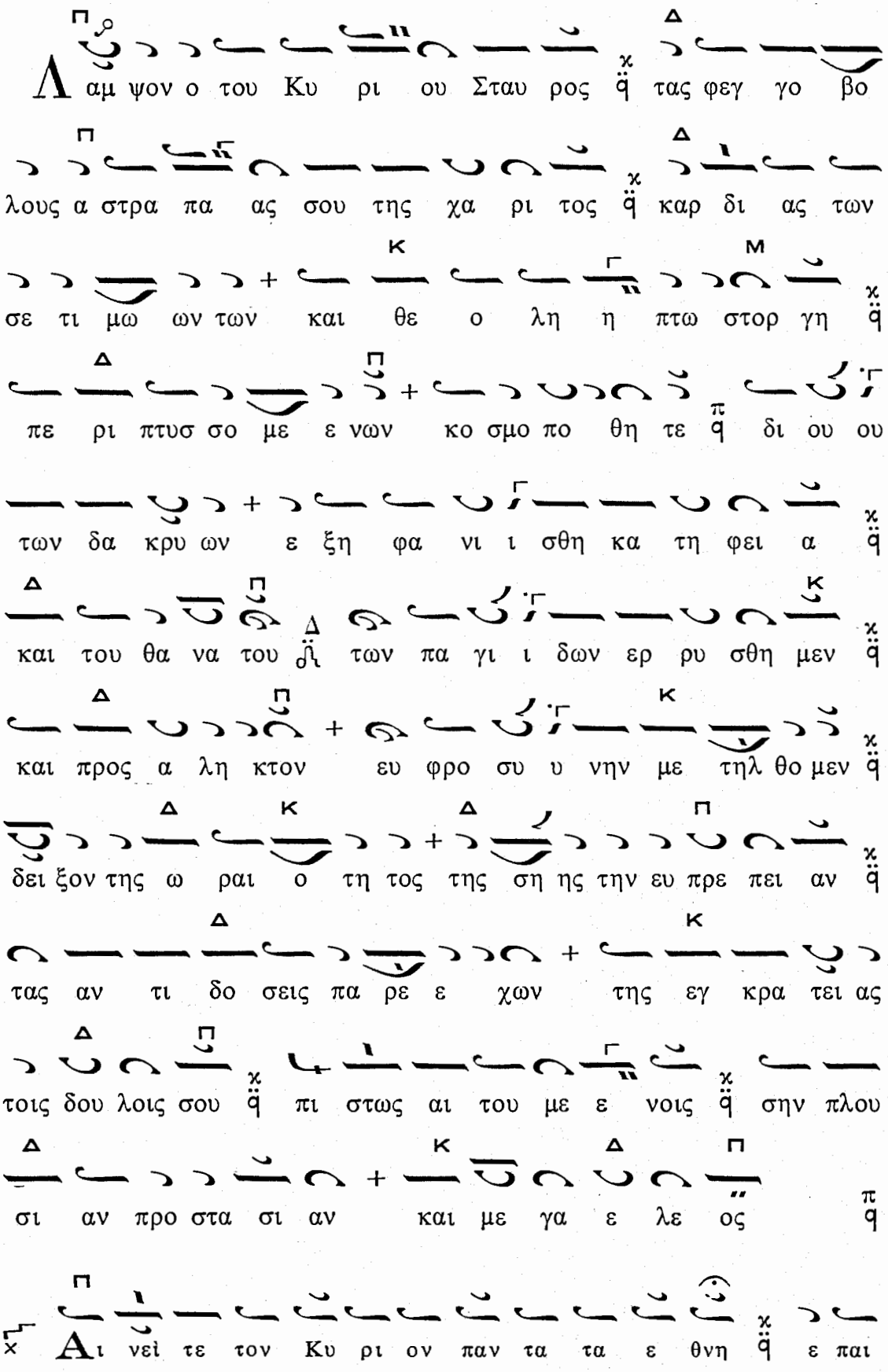
Λαμ ψον ο του Κυ ρι ου Σταυ ρος τας φεγ γο βο
λους α στρα πα ας σου της χα ρι τος καρ δι ας των
σε τι μω ων των και θε ο λη η πτω στορ γη
πε ρι πτυσ σο με ε νων κο σμο πο θη τε δι ου ου
των δα κρυ ων ε ξη φα νι ι σθη κα τη φει α
και του θα να του ρι των πα γι ι δων ερ ρυ σθη μεν
και προς α λη κτον ευ φρο συ υ νην με τηλ θο μεν
δει ξον της ω ραι ο τη τος της ση ης την ευ πρε πει αν
τας αν τι δο σεις πα ρε ε χων της εγ κρα τει ας
τοις δου λοις σου πι στως αι του με ε νοις σην πλου
σι αν προ στα σι αν και με γα ε λε ος
Αι νεῖ τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι

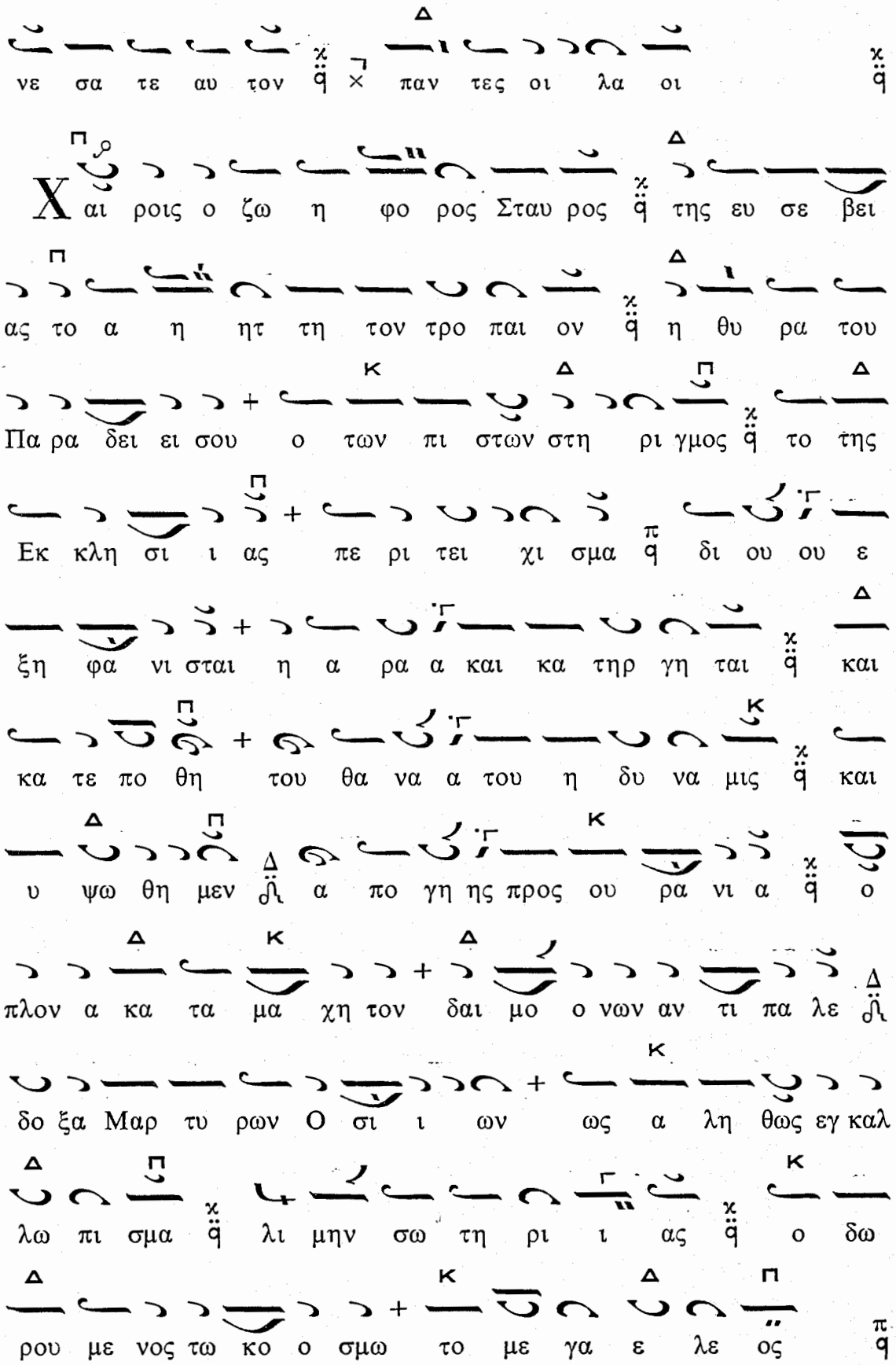
νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Χαι ροις ο ζω η φο ρος Σταυ ρος της ευ σε βει
ας το α η ητ τη τον τρο παι ον η θυ ρα του
Πα ρα δει ει σου ο των πι στων στη ρι γμος το της
Εκ κλη σι ι ας πε ρι τει χι σμα δι ου ου ε
ξη φα νι σται η α ρα α και κα τηρ γη ται και
κα τε πο θη του θα να α του η δυ να μις και
υ ψω θη μεν α πο γη ης προς ου ρα νι α ο
πλον α κα τα μα χη τον δαι μο ο νων αν τι πα λε
δο ξα Μαρ τυ ρων Ο σι ι ων ως α λη θως εγ καλ
λω πι σμα λι μην σω τη ρι ι ας ο δω
ρου με νος τω κο ο σμω το με γα ε λε ος

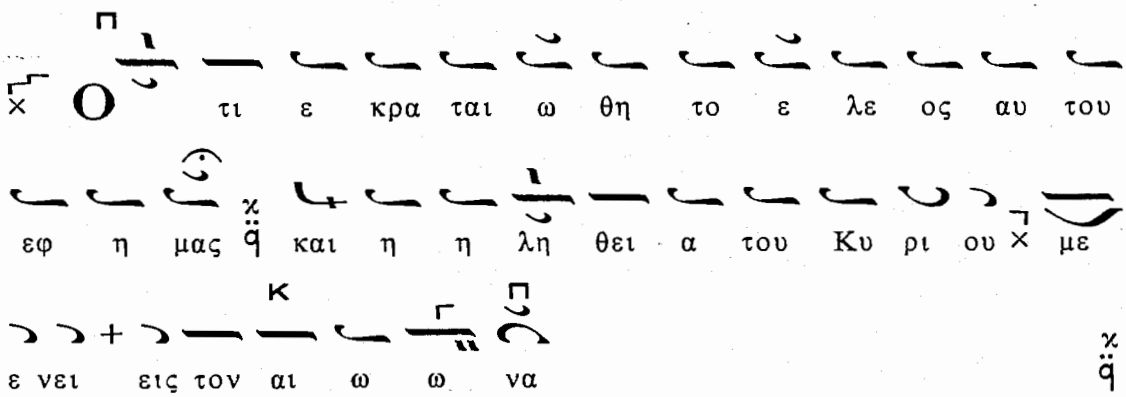
τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του
εφ η μας και η η λη θει α του Κυ ρι ου με
ε νει εις τον αι ω ω να

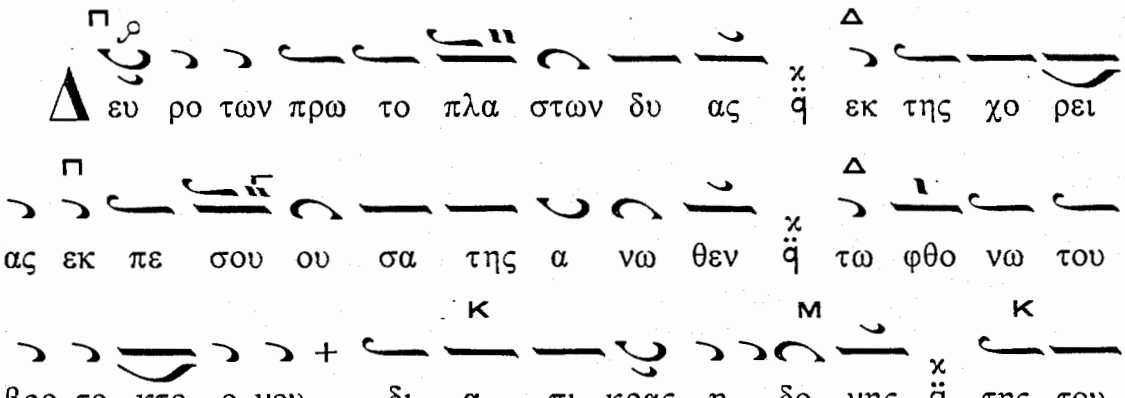
Δ ευ ρο των πρω το πλα στων δυ ας εκ της χο ρει
ας εκ πε σου ου σα της α νω θεν τω φθο νω του
βρο το κτο ο νου δι α πι κρας η δο νης της του
ξυ λου πα α λαι α πο γευ σε ως ι δου ου το παν
σε βα στον ον τως ξυ υ λον προ ερ χε ται ω
προσ δρα μον τες εν χα ρα α πε ρι πτυ ξα σθε και
βο η σα τε προς αυ το ον με τα πι στε ως Συ
η μων η αν τι λη ψις Σταυ ρε ε παν σε βα σμι ε
ου του καρ που με τα σχο ον τες της α φθαρ σι ας

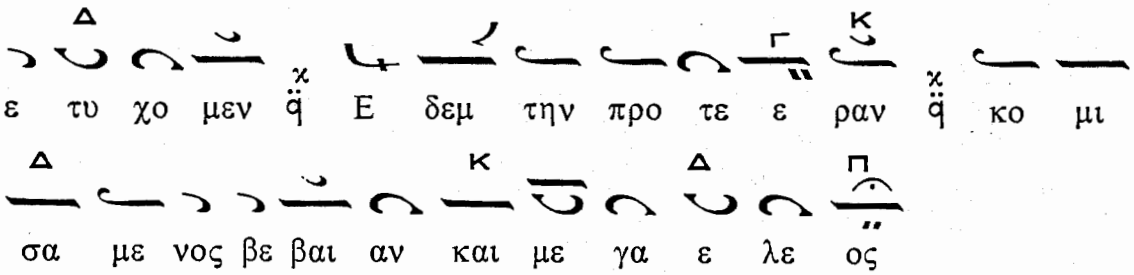
ε τυ χο μεν Ε δεμ την προ τε ε ραν κο μι
σα με νος βε βαι αν και με γα ε λε ος

Δόξα. Ἦχος

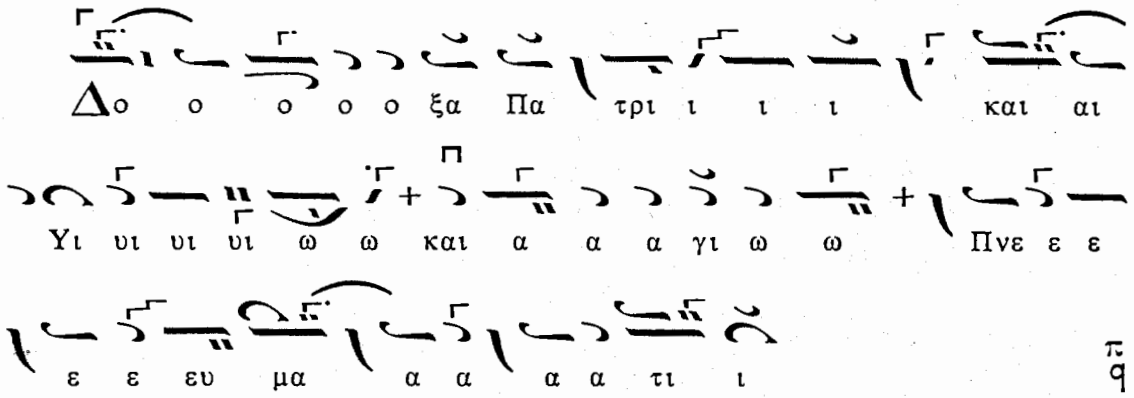
Δο ο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι
Υι υι υι υι ω ω και α α α γι ω ω Πνε ε ε
ε ε ευ μα α α α α τι ι

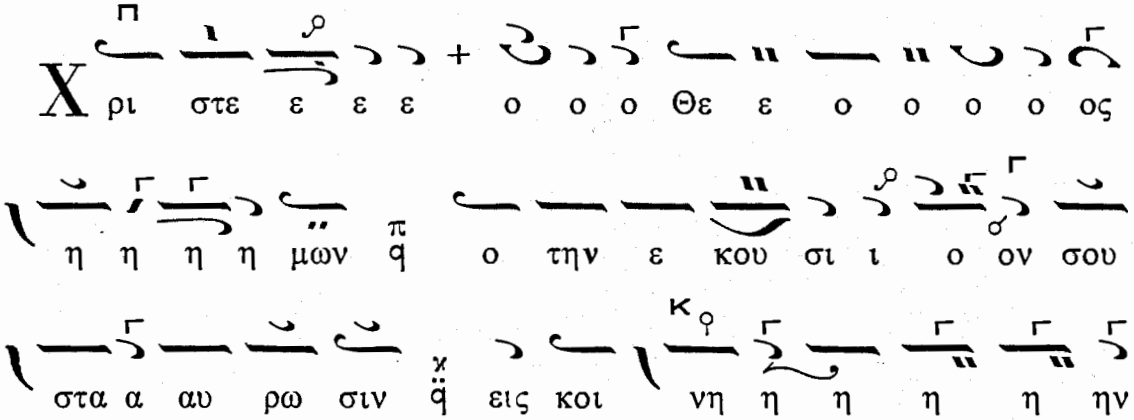
Χ ρι στε ε ε ε ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ος
η η η η μων ο την ε κου σι ι ο ον σου
στα α αυ ρω σιν εις κοι νη η η η η ην
ε ε ξα α α να α στα α α σιν του γε νους
τω ω ω ων α αν θρω ω ω πων κα α α α τα δε ε
ξα α α με ε ε ε νο ος και τω κα λα α α

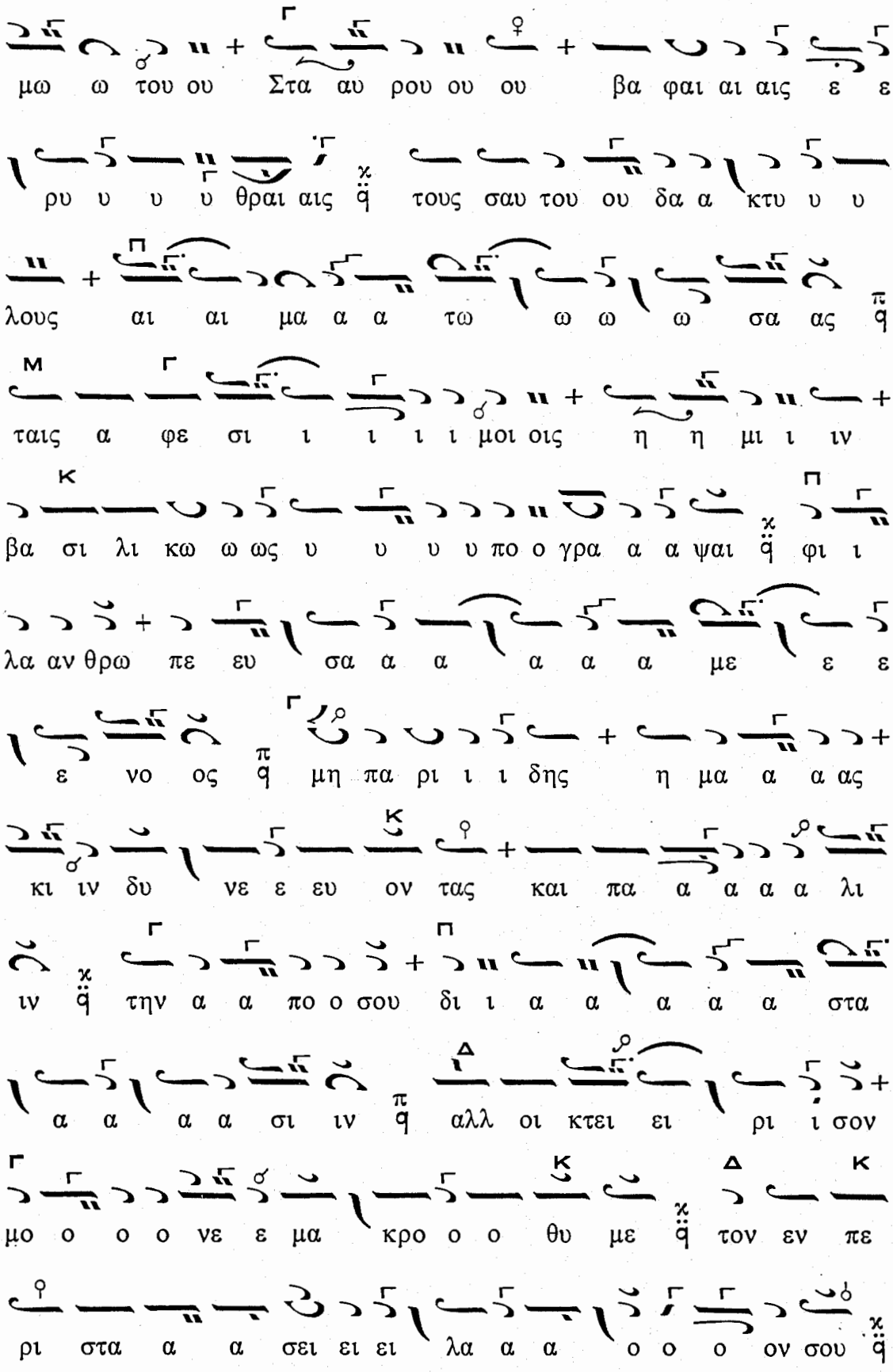
μω ω του ου Στα αυ ρου ου ου βα φαι αι αις ε ε
ρυ υ υ υ θραι αις τους σαυ του ου δα α κτυ υ υ
λους αι αι μα α α τω ω ω σα ας
ταις α φε σι ι ι ι ι μοι οις η η μι ι ιν
βα σι λι κω ω ως υ υ υ υ πο ο γρα α α ψαι φι ι
λα αν θρω πε ευ σα α α α α α με ε ε
ε νο ος μη πα ρι ι ι δης η μα α α ας
κι ιν δυ νε ε ευ ον τας και πα α α α α λι
ιν την α α πο ο σου δι ι α α α α α στα
α α α α σι ιν αλλ οι κτει ει ρι ι σον
μο ο ο ο νε ε μα κρο ο ο θυ με τον εν πε
ρι στα α α σει ει ει λα α α ο ο ο ον σου

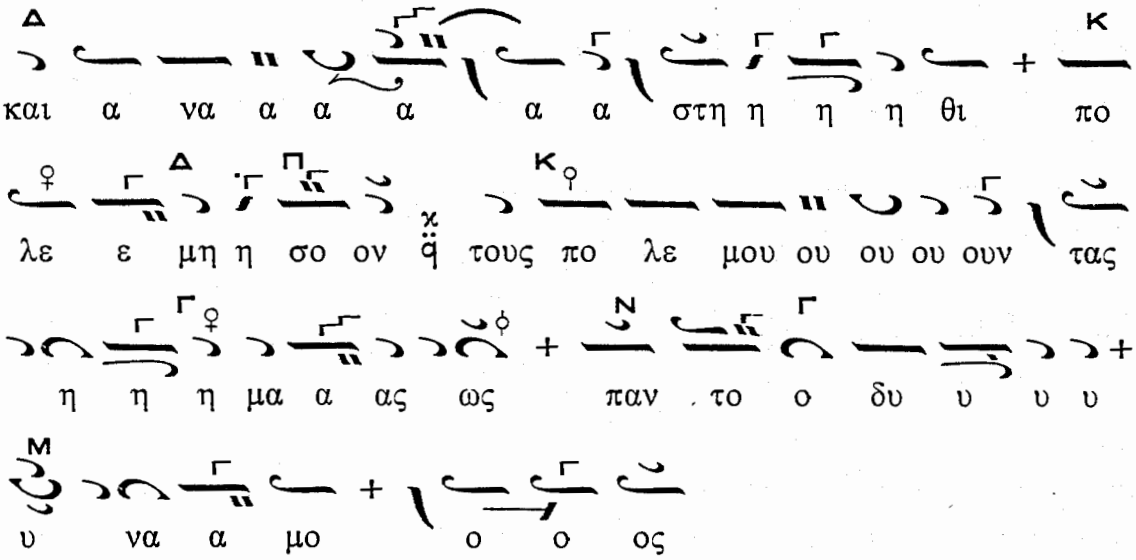

Καὶ Νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος Πα

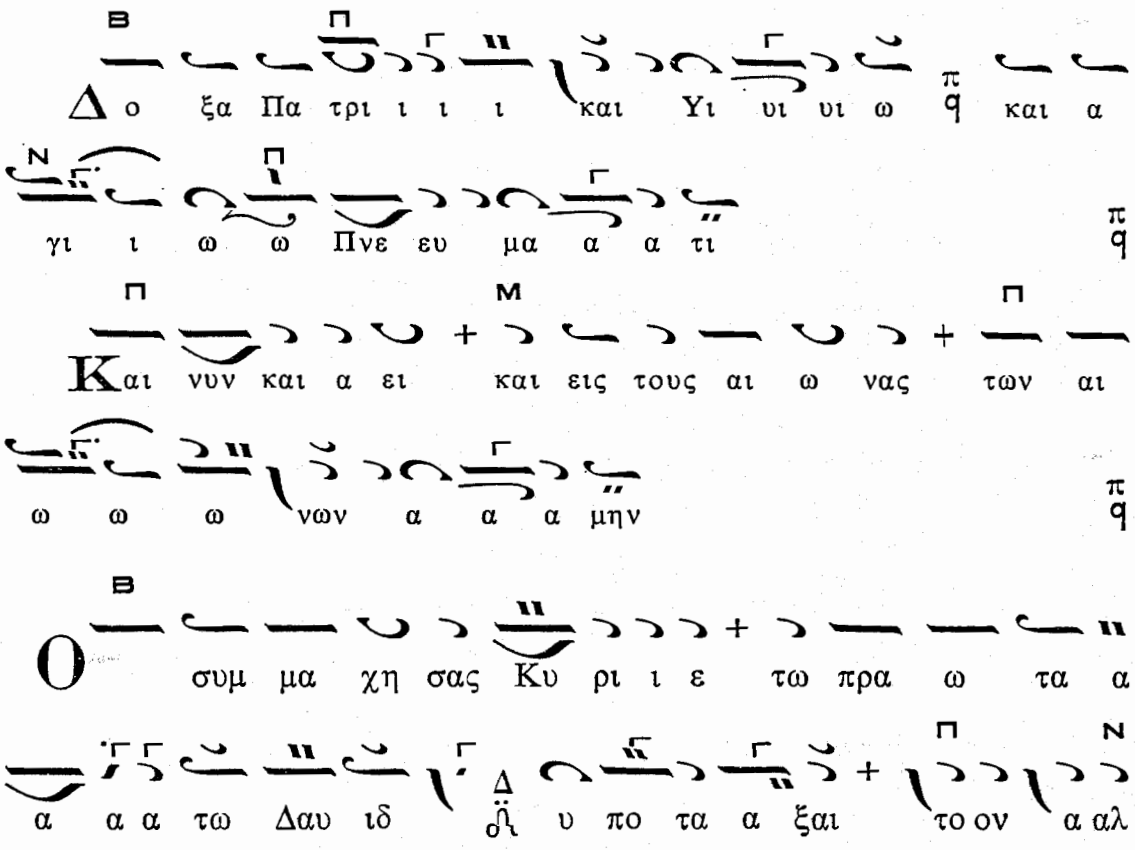

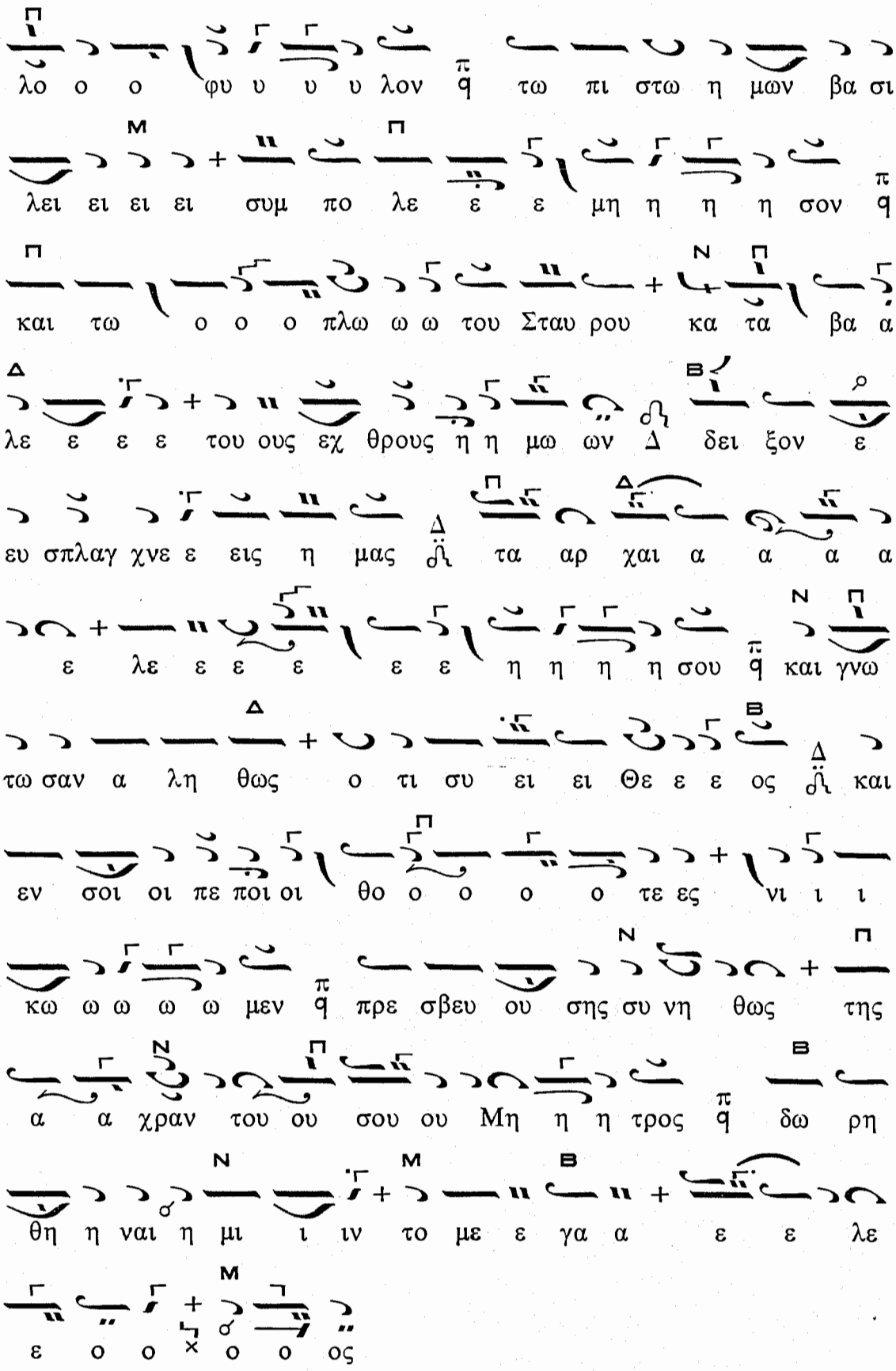
λο ο ο φυ υ υ υ λον τω πι στω η μων βα σι
λει ει ει ει συμ πο λε ε ε μη η η η σον
και τω ο ο ο πλω ω ω του Σταυ ρου κα τα βα α
λε ε ε ε του ους εχ θρους η η μω ων δει ξον ε
ευ σπλαγ χνε ε εις η μας τα αρ χαι α α α α
ε λε ε ε ε ε ε η η η η σου και γνω
τω σαν α λη θως ο τι συ ει ει Θε ε ε ος και
εν σοι οι πε ποι οι θο ο ο ο ο τε ες νι ι ι
κω ω ω ω ω μεν πρε σβευ ου σης συ νη θως της
α α χραν του ου σου ου Μη η η τρος δω ρη
θη η ναι η μι ι ιν το με ε γα α ε ε λε
ε ο ο ο ο ο ος

Ἀπολυτίκια

Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα... τὸ τοῦ Σταυροῦ (Δόξα Πατρὶ... χῦμα)

Ἦχος α΄ Πα

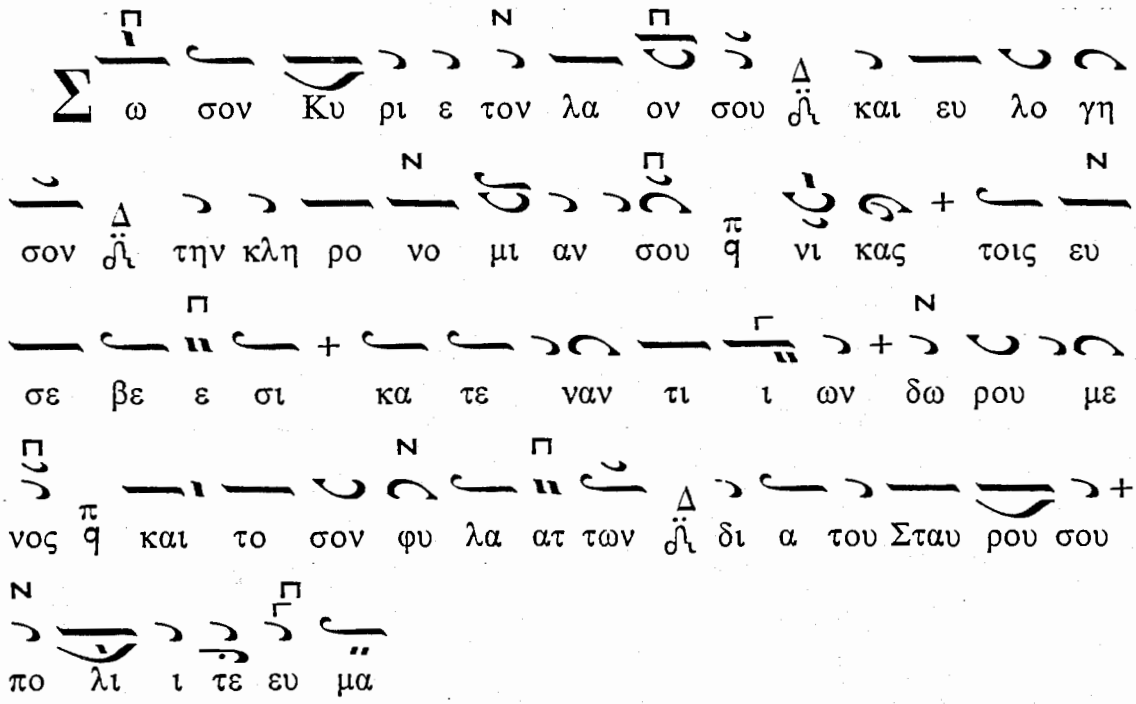

Καὶ νῦν... «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι...»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα τοῦ ἤχου καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται. Ὑπακοή. Ἀναβαθμοί.

Καταβασίαι σύντομοι

Ἦχος α΄

ΩΔΗ Α΄

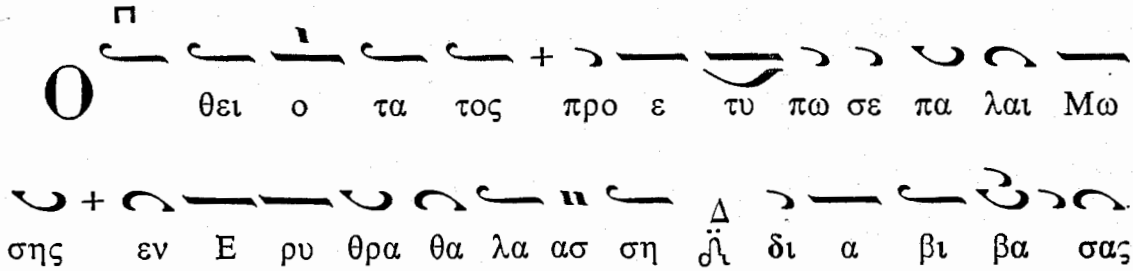

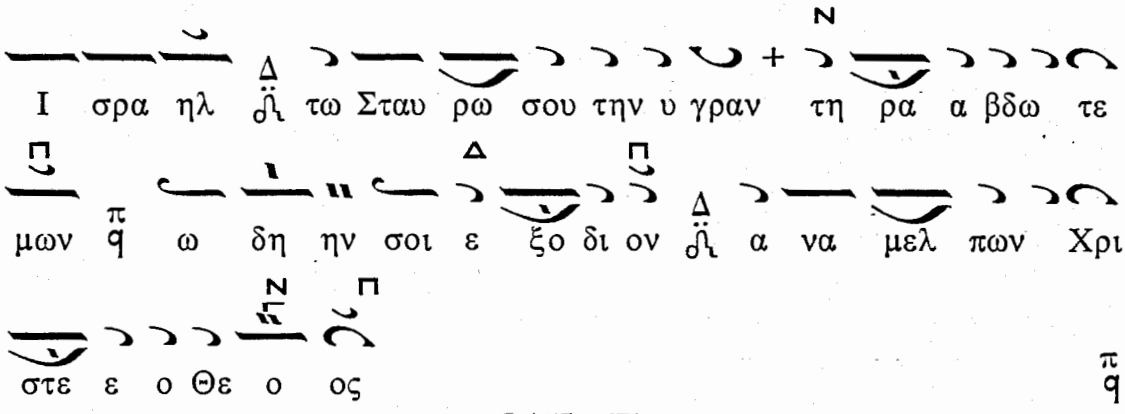
Ι σρα ηλ τω Σταυ ρω σου την υ γραν τη ρα α βδω τε
μων ω δη ην σοι ε ξο δι ον α να μελ πων Χρι
στε ε ο Θε ο ος

ΩΔΗ Γ'

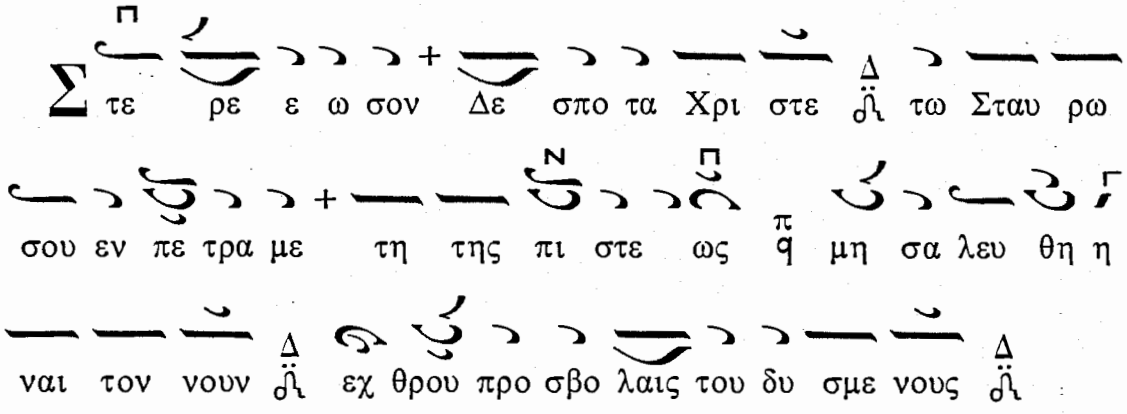
Σ τε ρε ε ω σον Δε σπο τα Χρι στε τω Σταυ ρω
σου εν πε τρα με τη της πι στε ως μη σα λευ θη η
ναι τον νουν εχ θρου προ σβο λαις του δυ σμε νους
ό α' χορὸς μο νος γαρ ει α α γι ι ος

ΩΔΗ Δ'

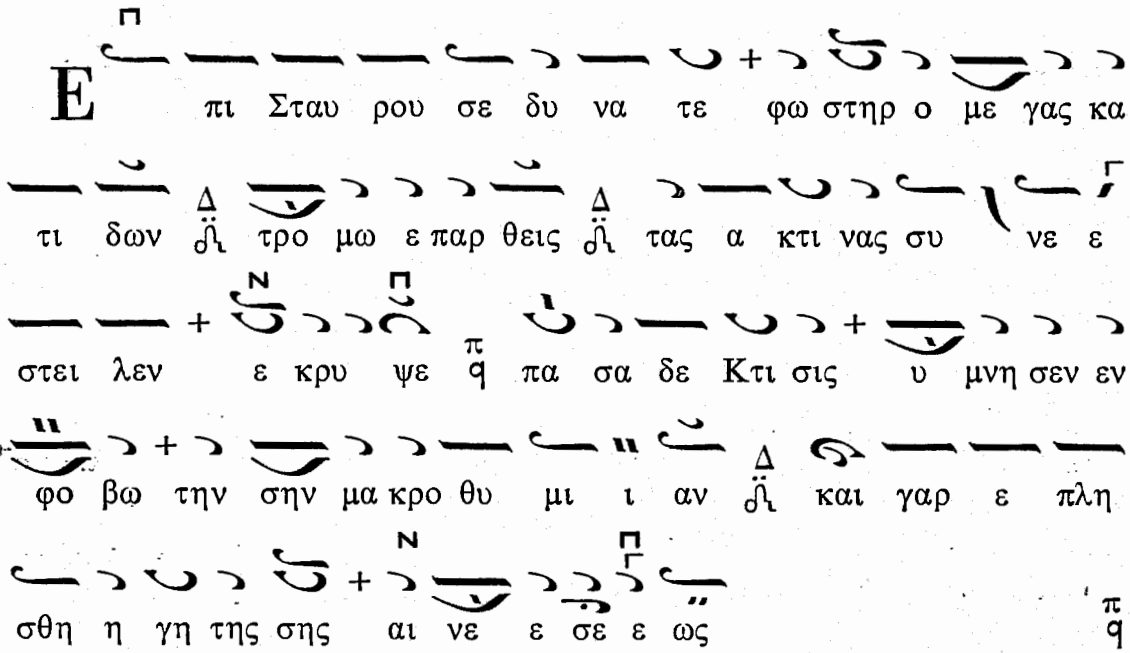
Ε πι Σταυ ρου σε δυ να τε φω στηρ ο με γας κα
τι δων τρο μω ε παρ θεις τας α κτι νας συ νε ε
στει λεν ε κρυ ψε πα σα δε Κτι σις υ μνη σεν εν
φο βω την σην μα κρο θυ μι ι αν και γαρ ε πλη
σθη η γη της σης αι νε ε σε ε ως

ΩΔΗ Ε΄

Ο ρ θρι ζον τες σε α νυ μνου ου ου μεν Σω τηρ

του κο ο σμου ϯ ει ρη η νην ευ ρα α με νοι τω

Σταυ ρω σου ϯ δι ου α νε και νι σας το γε νος το

αν θρω πι νον ϯ φως προς α νε σπε ρον α α γων

η μα ας ϯ

ΩΔΗ ΣΤ΄

Τ ον τυ πον του θει ου Σταυ ρου Ι ω να ας

εν κοι λι α του κη η τους ϯ τε τα με ναις πα λα

μαις προ δι ε χα ρα ξε ϯ και α νε θο ρε ε σε

σω σμε νος του θη ρος ϯ τη δυ να μει σου Λο γε ϯ

ΩΔΗ Ζ΄

Φ λο γω σε ως ο Παι δας ρυ σα με νος ϯ σαρ κα

προ σλα βο με νος ϯ ηλ θεν ε πι γης ϯ και Σταυ

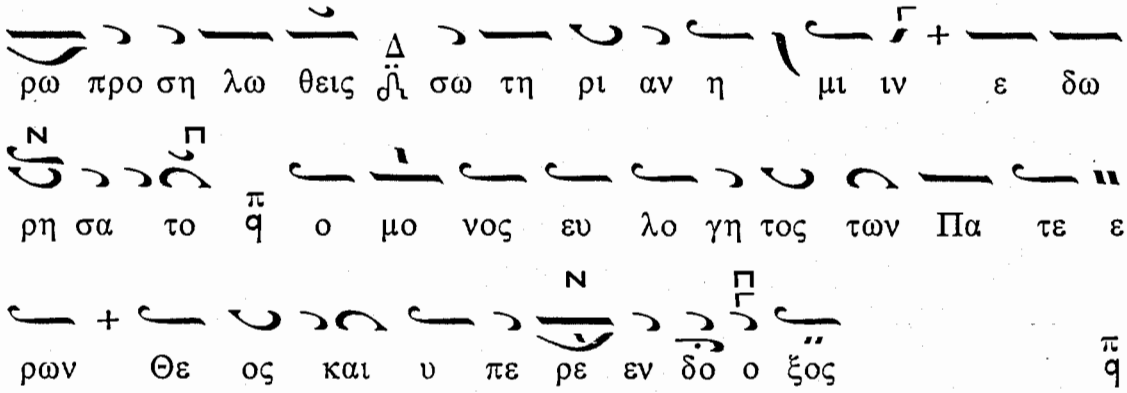

ΩΔΗ Η'

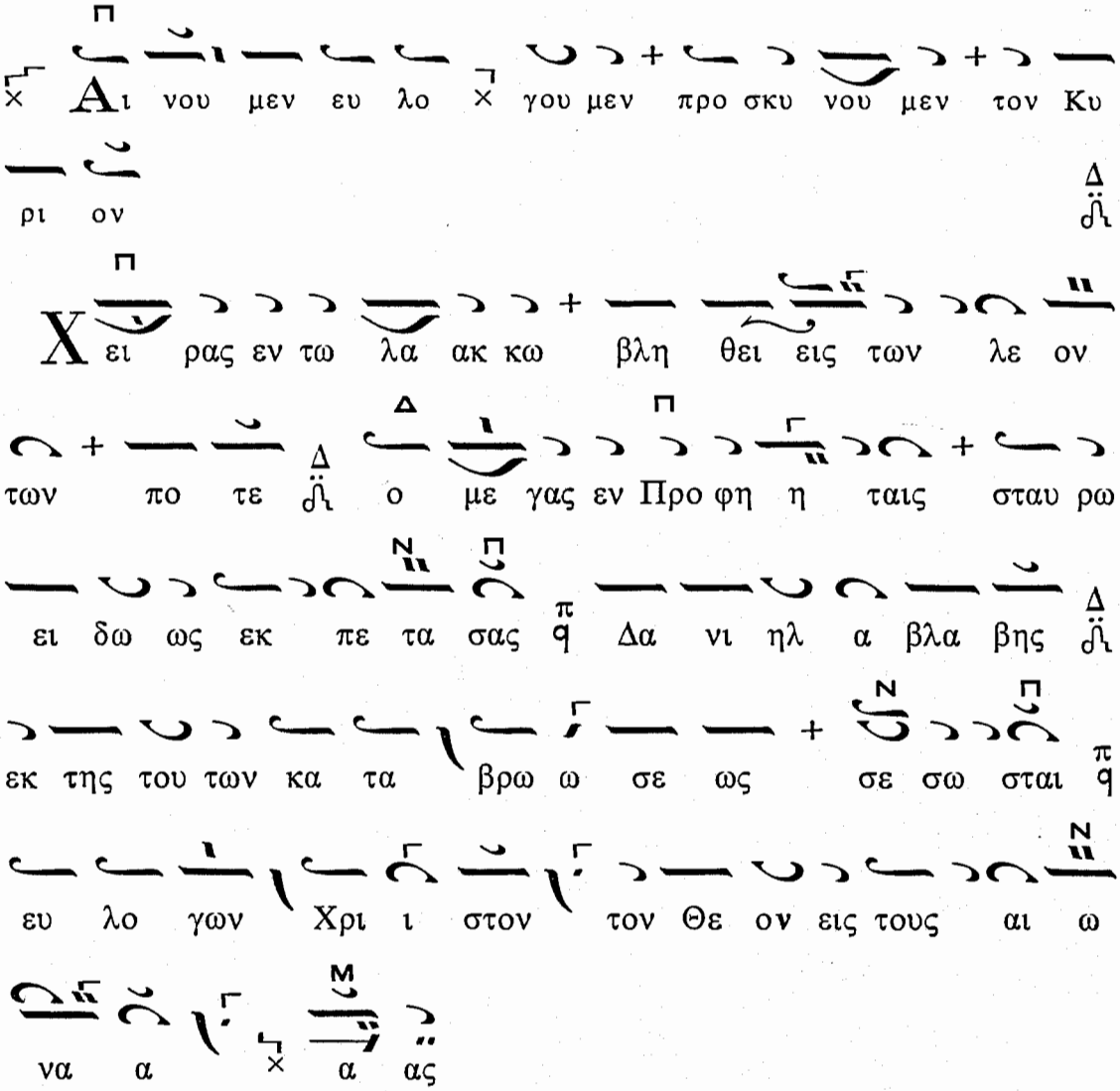

Ἐπακολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου ὡς καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας Κυριακὰς καὶ στιχολογοῦμεν τὴν «Τιμιωτέραν».

Καταβασία τῆς Θ΄ ΩΔΗΣ

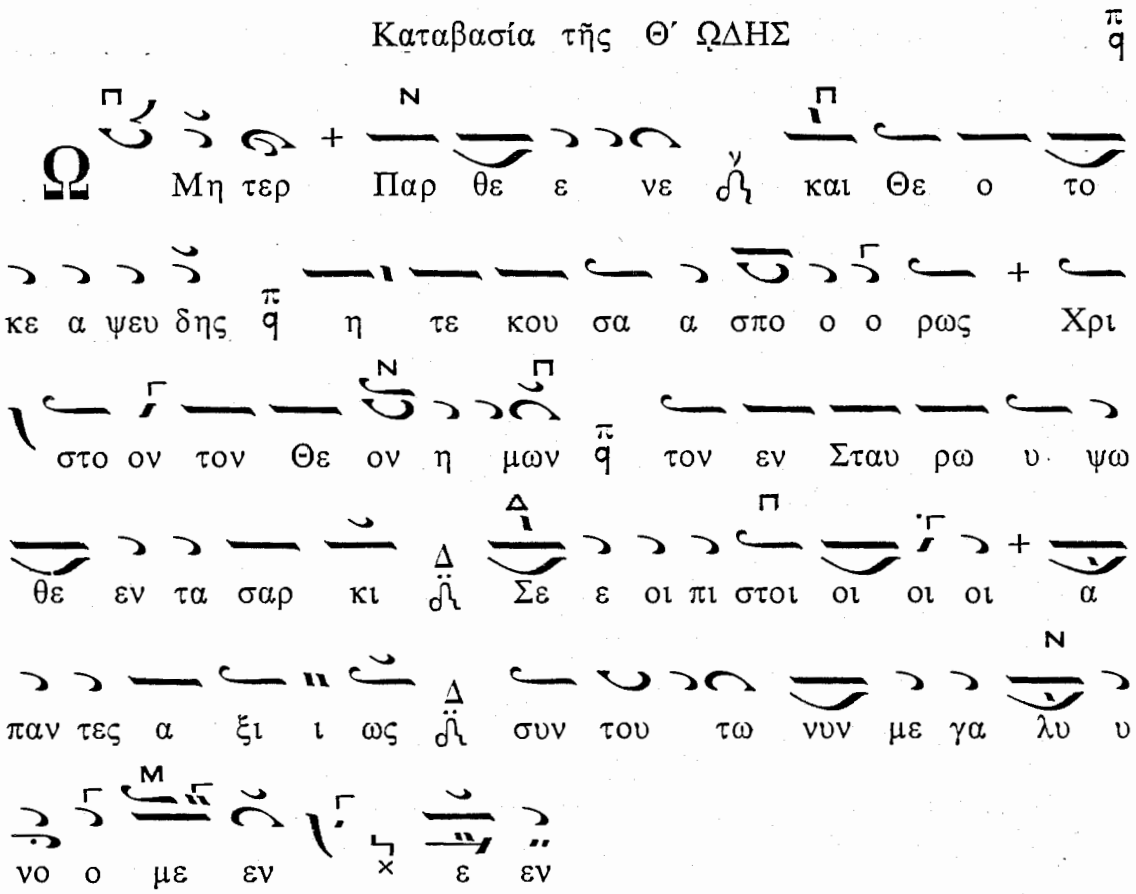

Ἐξαποστειλάρια

Τὸ Ἀναστάσιμον καὶ τὰ τοῦ Τριῳδίου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου πρὸς τὸ «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν»

Ἦχος τος Βου

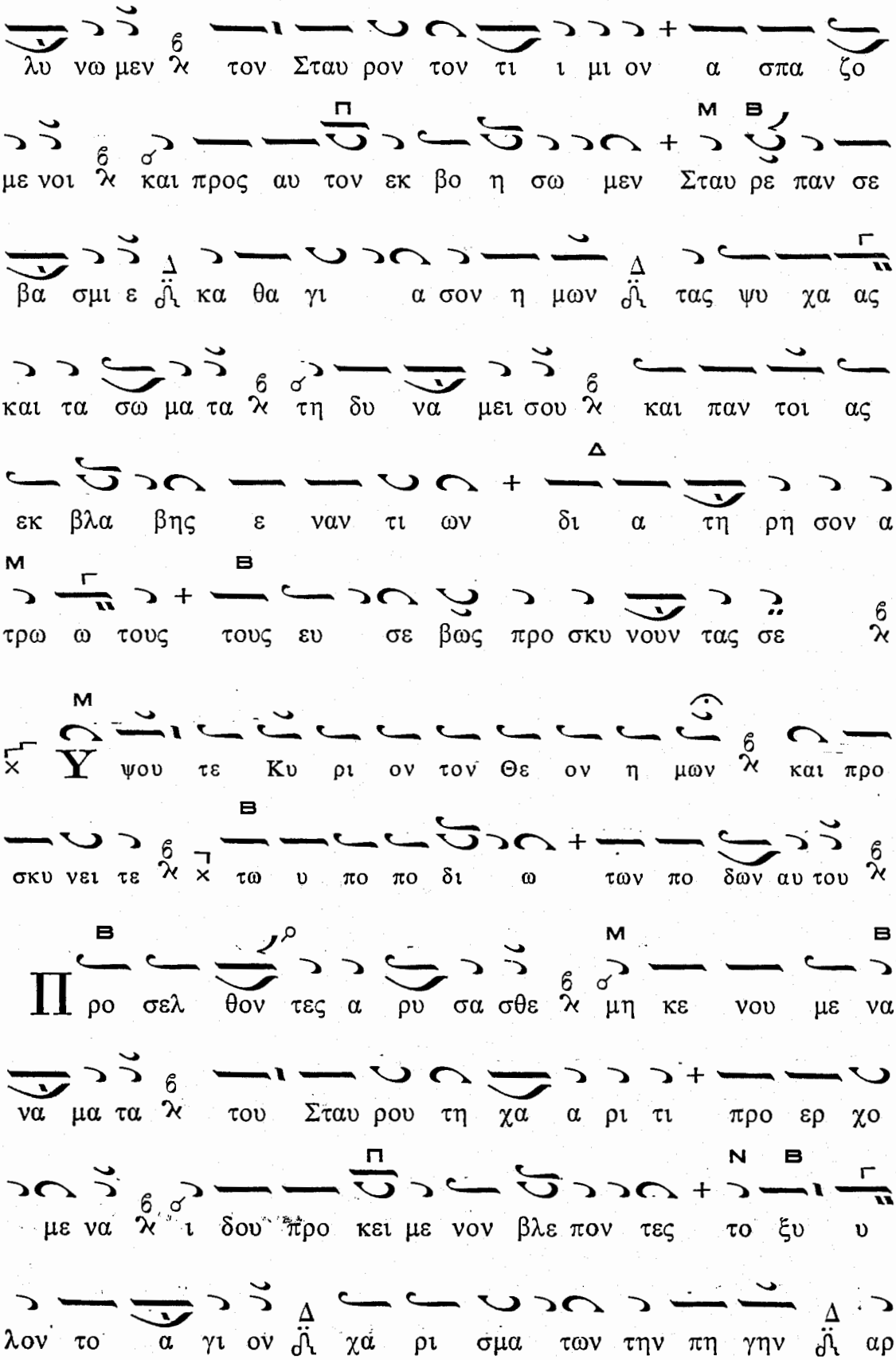
λυ νω μεν ϡ τον Σταυ ρον τον τι ι μι ον α σπα ζο
με νοι ϡ και προς αυ τον εκ βο η σω μεν Σταυ ρε παν σε
βα σμι ε κα θα γι α σον η μων τας ψυ χα ας
και τα σω μα τα ϡ τη δυ να μει σου ϡ και παν τοι ας
εκ βλα βης ε ναν τι ων δι α τη ρη σον α
τρω ω τους τους ευ σε βως προ σκυ νουν τας σε ϡ
ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ον η μων ϡ και προ
σκυ νει τε ϡ τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ του ϡ
Προ σελ θον τες α ρυ σα σθε ϡ μη κε νου με να
να μα τα ϡ του Σταυ ρου τη χα α ρι τι προ ερ χο
με να ϡ ι δου προ κει με νον βλε πον τες το ξυ υ
λον το α γι ον χα ρι σμα των την πη γην αρ

δο με ε νην τω αι μα τι ϡ και τω υ δα τι ϡ του

Δε σπο ο του των ο λων του εν του τω ε κου

σι ως υ ψω θε εν τος και τους βρο του ους α νυ ψω

σαν τος ϡ

Ο δε Θε ος η μων προ αι ω νων ειρ γα σα

το σω τη ρι αν εν με σω της γης ϡ

Εκ κλη σι ας ε δραι ω μα ϥ βα σι λε ων

κρα ται ω μα ϡ μο να ζον των κα αυ χη μα και δι α

σω σμα ϡ συ ει Σταυ ρε παν σε βα σμι ε δι ο προ

σκυ νουν τες σε ϡ και καρ δι ας και ψυ χας ϡ φω τι

ζο ο με θα ση με ρον ϡ θει α χα ρι τι ϡ του εν σοι

προσ πα γεν τος και το κρα τος του δο λι ου κα θε

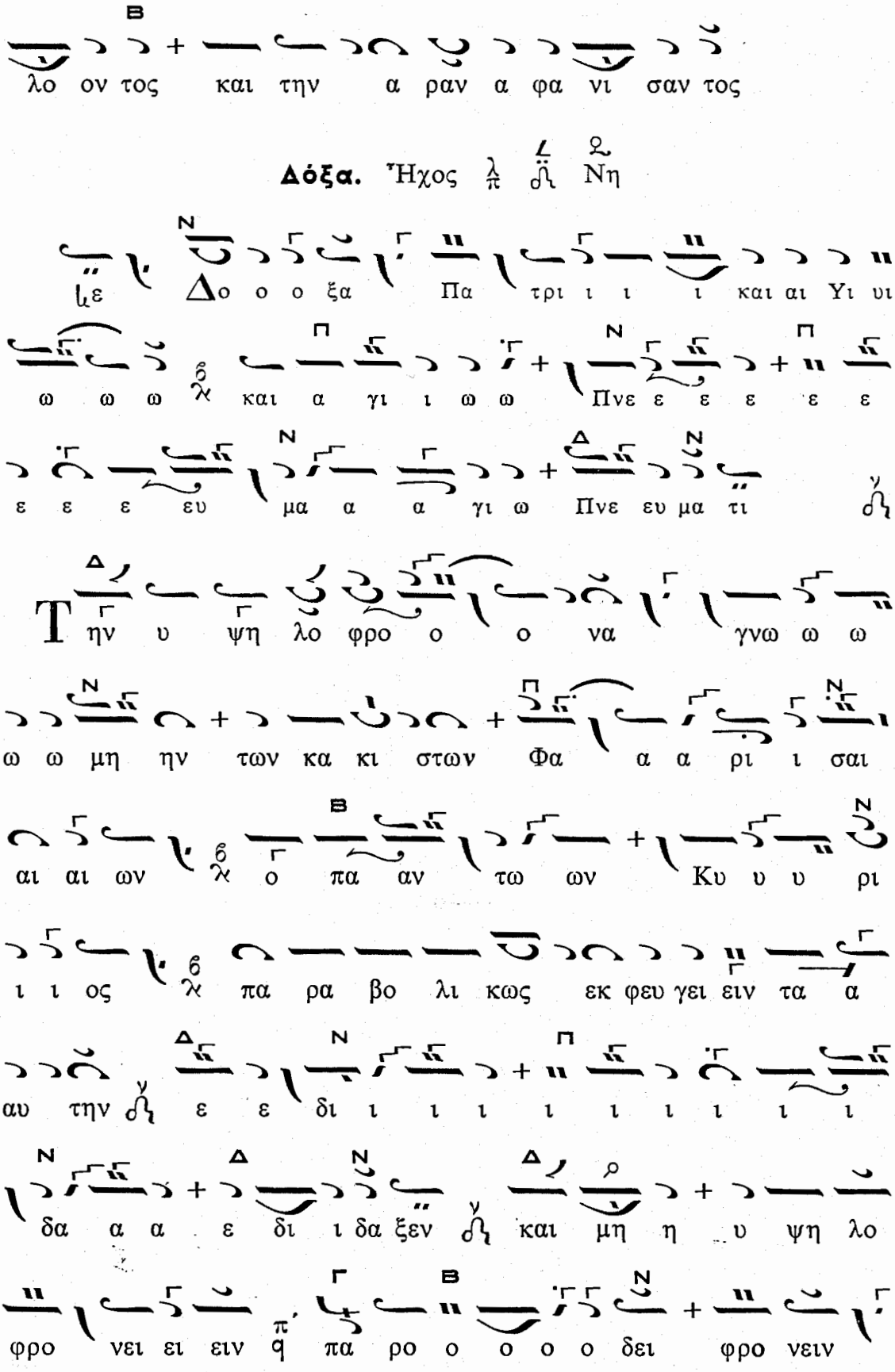
λο ον τος και την α ραν α φα νι σαν τος
Δόξα. Ἦχος λ ζ ζ Νη
Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι
ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε
ε ε ε ευ μα α α γι ω Πνε ευ μα τι
Τη υ ψη λο φρο ο ο να γνω ω ω
ω ω μη ην των κα κι στων Φα α α ρι ι σαι
αι αι ων ο πα αν τω ων Κυ υ υ ρι
ι ι ος πα ρα βο λι κως εκ φευ γει ειν τα α
αυ την ε ε δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
δα α α ε δι ι δα ξεν και μη η υ ψη λο
φρο νει ει ειν πα ρο ο ο ο ο δει φρο νειν

πα αν τας ε ε παι αι αι αι αι αι δε ε ε

ευ σεν υ πο γραμ μο ο ο ο ο ος και αι αι

αι τυ υ υ υ υ υ υ υ ηυ υ υ υ πο ος

ο αυ το ο ος γε ε νο ο ο ο ο ο ο με ε

ε ε νος με ε ε χρι σταυ ρου ου ου ου ου ου

και αι αι αι αι αι αι θα α α α α α

α να α α α και αι θα α να α α α α α α α

α α του ε αυ το ο ον ε ε κε ε ε ε ε

ε ε νω ω ω ω σεν ευ χα ρι στου ου ουν

τε ε ες ου ου ουν συν τω Τε ε λω νη η

ει ει πω ω ω μεν ο πα θω ων υ υ πε ερ η

η μων η και α πα θη ης δι α μει ει ει ει

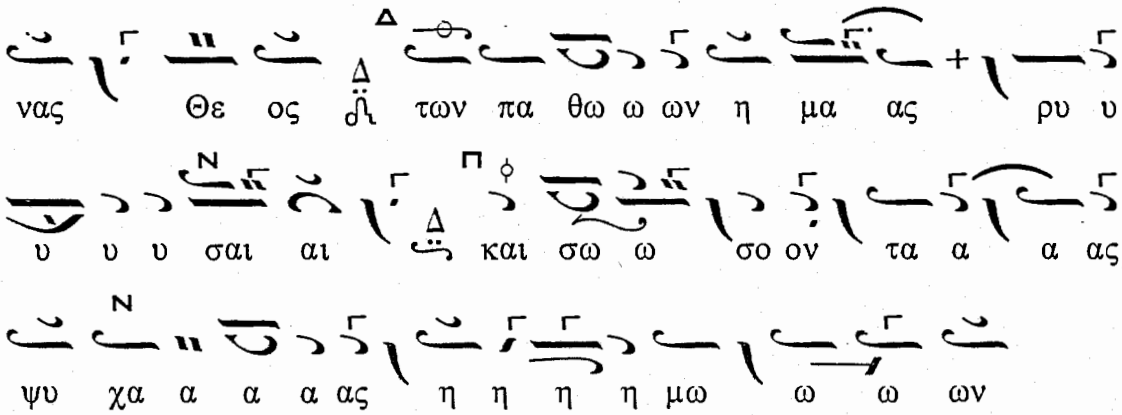

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία εἰς ἦχον δ' ἐκ τοῦ Δι (ἅγια)

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Σταυροῦ — Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια: Τὸ Ἀναστάσιμον, «Σῶσον Κύριε...» καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου ψάλλομεν «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα...». Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου. Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς...». Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς...» «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι) καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος Νη

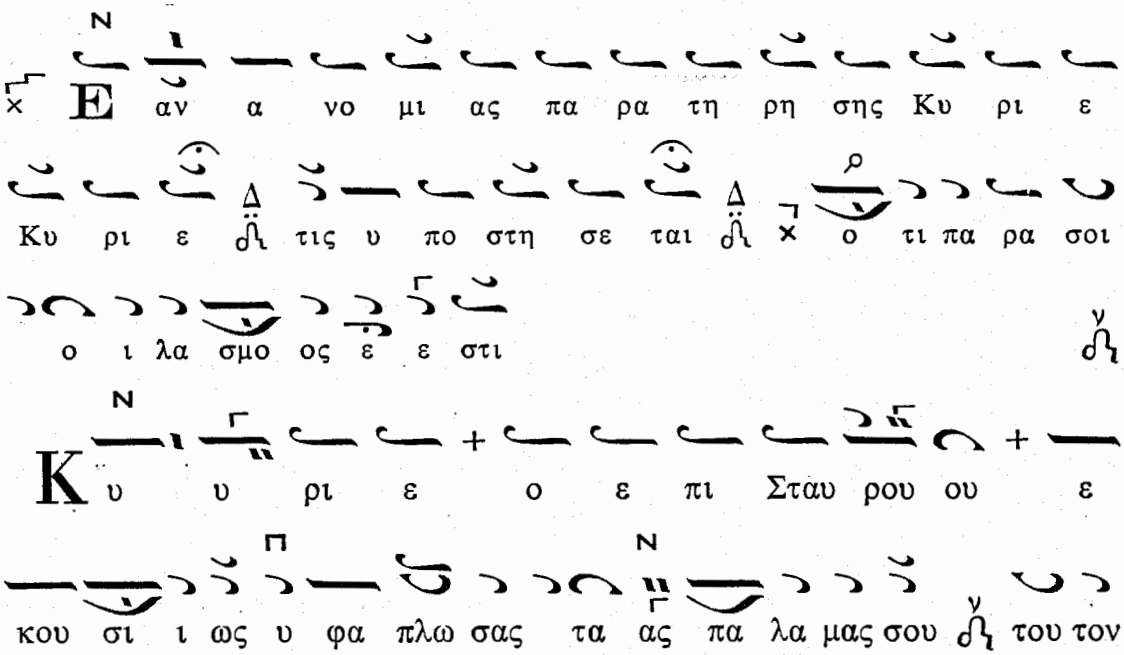

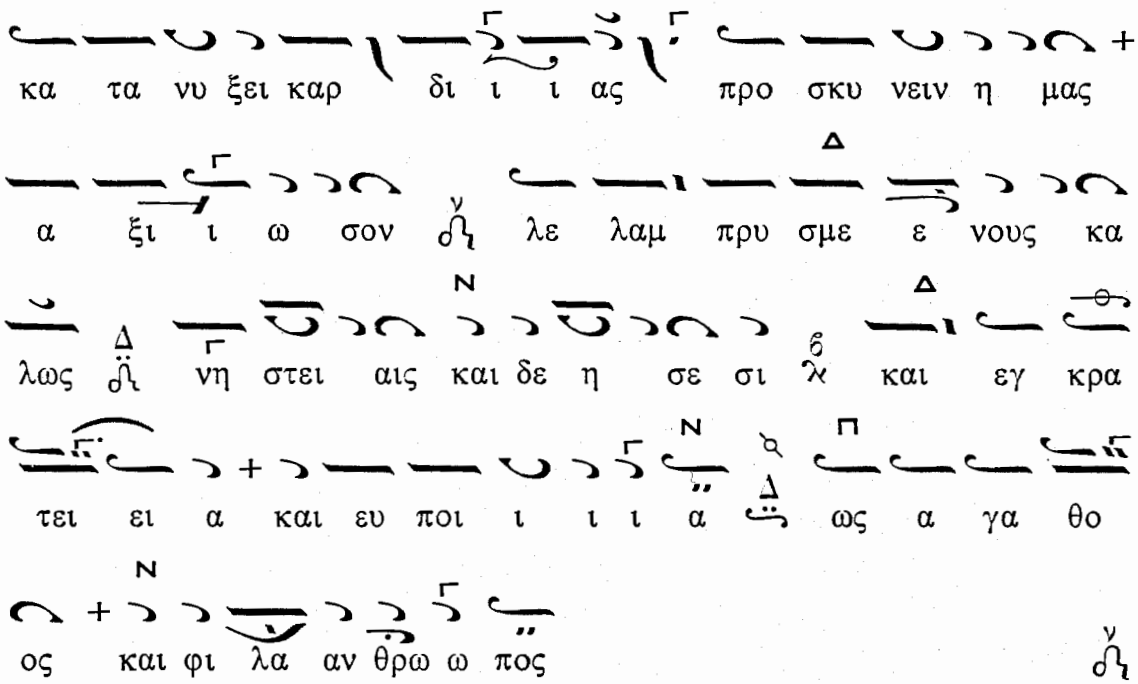
κα τα νυ ξει καρ δι ι ι ας προ σκυ νειν η μας
α ξι ι ω σον λε λαμ πρυ σμε ε νους κα
λως νη στει αις και δε η σε σι και εγ κρα
τει ει α και ευ ποι ι ι ι α ως α γα θο
ος και φι λα αν θρω ω πος

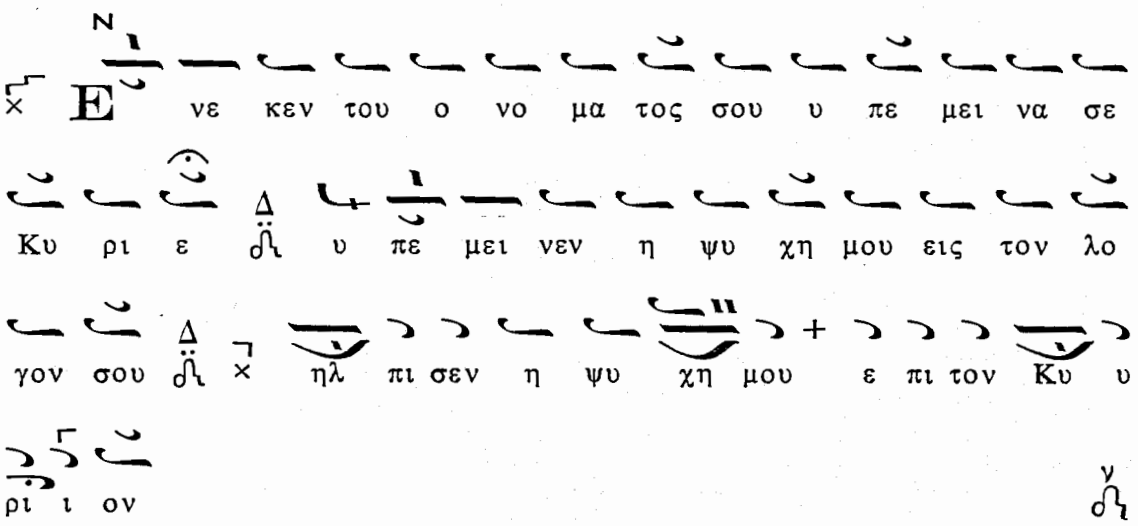
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε
Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο
γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ
ρι ι ον

Κ υ υ ρι ε των α μαρ τι ω ων μου
τα πλη η θη κα τα το πλη η θος ε ξα α λει
ψον των σων οι κτιρ μων Πα νοι κτι ι ιρ μον και

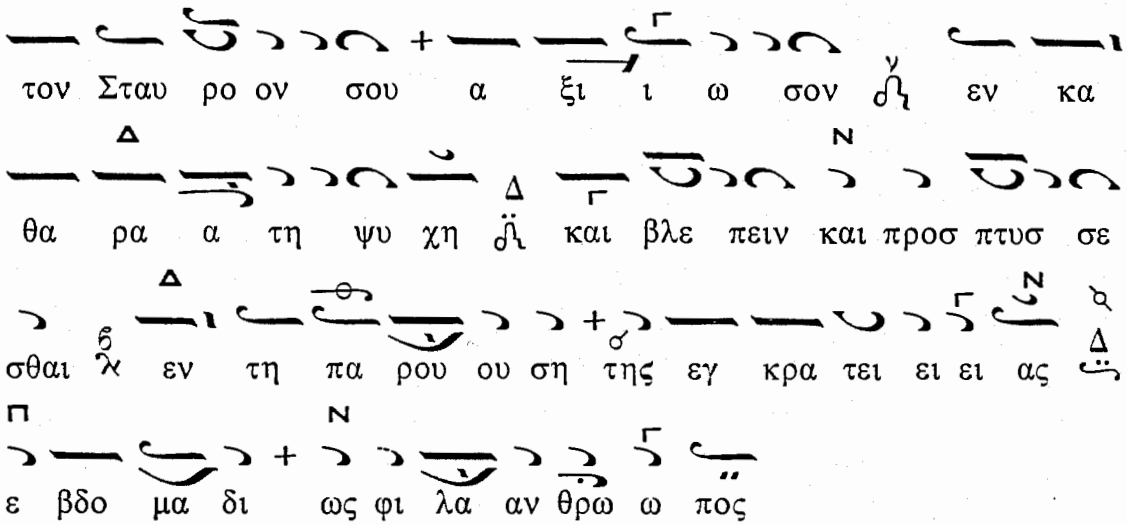

Καὶ τὸ παρὸν Ἦχος γ΄ Γα

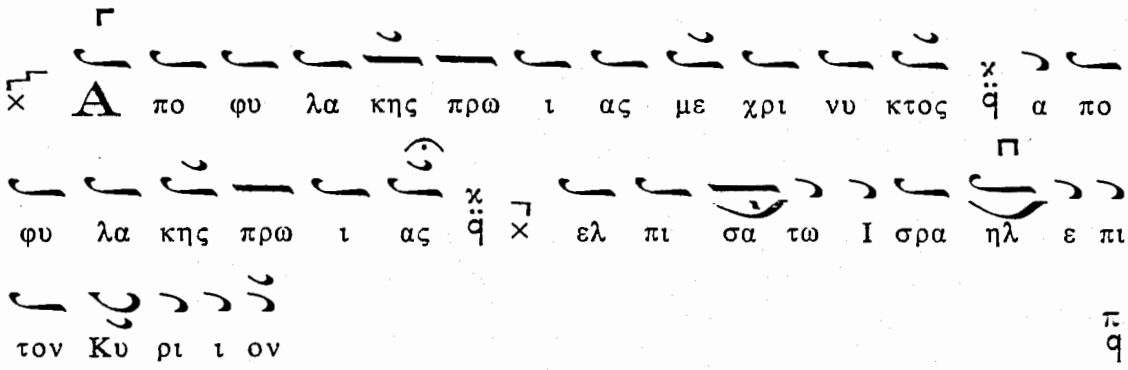

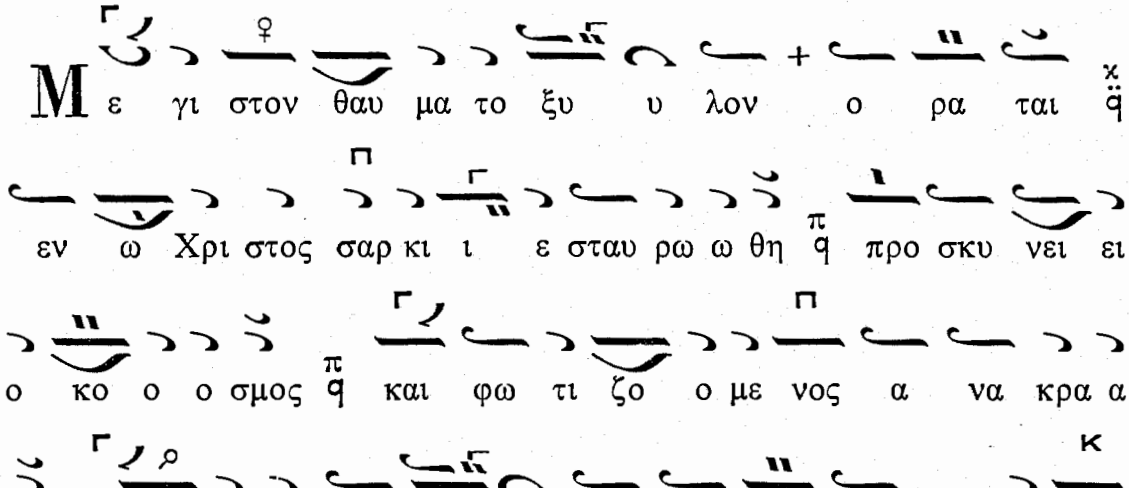

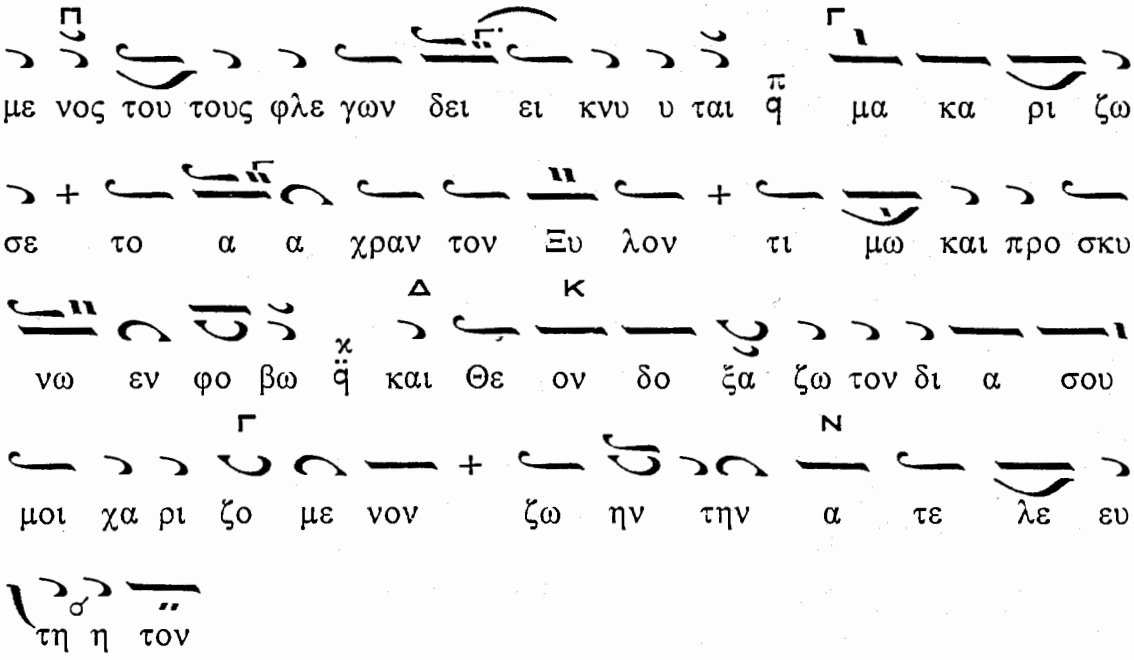

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Μετὰ τὴν Εἴσοδον τὸ Μ. Προκείμενον «Ἔδωκας κληρονομίαν» (σελ. 168)

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἰδιόμελον. «Ἀτενίσαι»

Ἦχος Νη

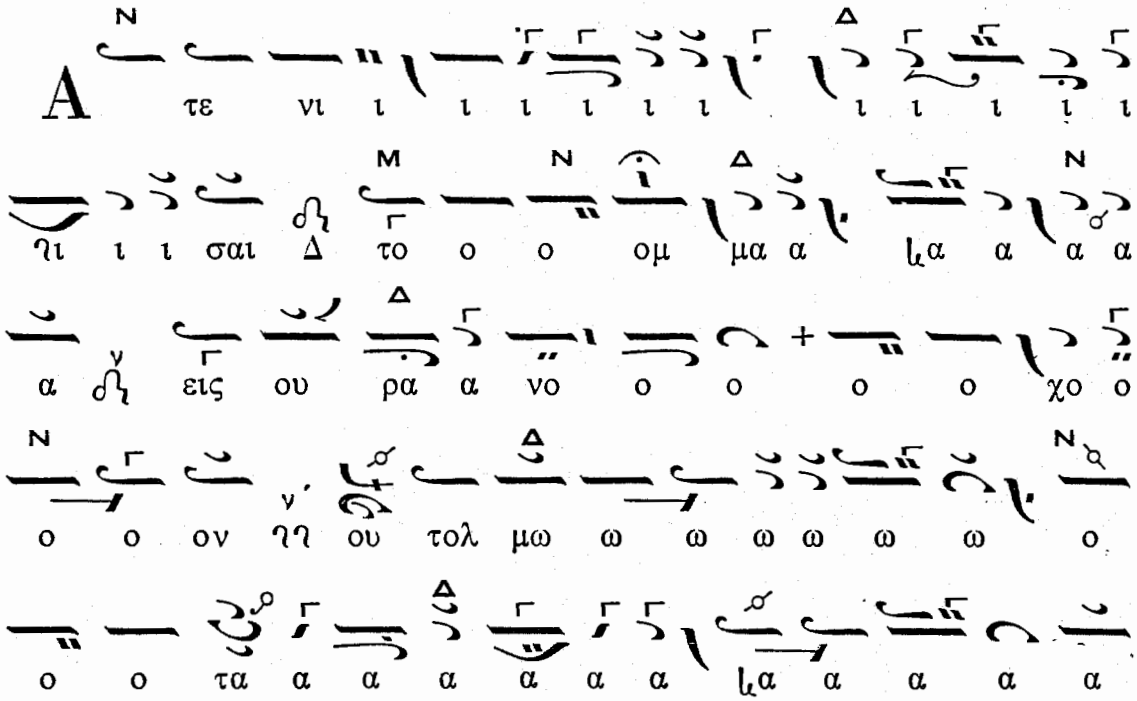

α χα α α α α ας ε ε γω Δ εκ των πο

νη ρω ω ω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω ων μου π

πρα α α α ξε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ων α αλλ ω ω ως ο ο ο ο ο ο Τε ε

ε ε λω ω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω νης π

στε ε ε ε να α α α α α α α

α α α α στε να α α α α ξα α ας π

κρα αυ γα α α α α α α α α α α α α

α α α α ζω ω κραυ γα α ζω σοι οι οι οι οι οι

οι οι οι Δ ο Θε ος ι λα α α α α α σθη η

η π τι ι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι

μοι α τω ω ω ω ω ω α α α α μα α α α α

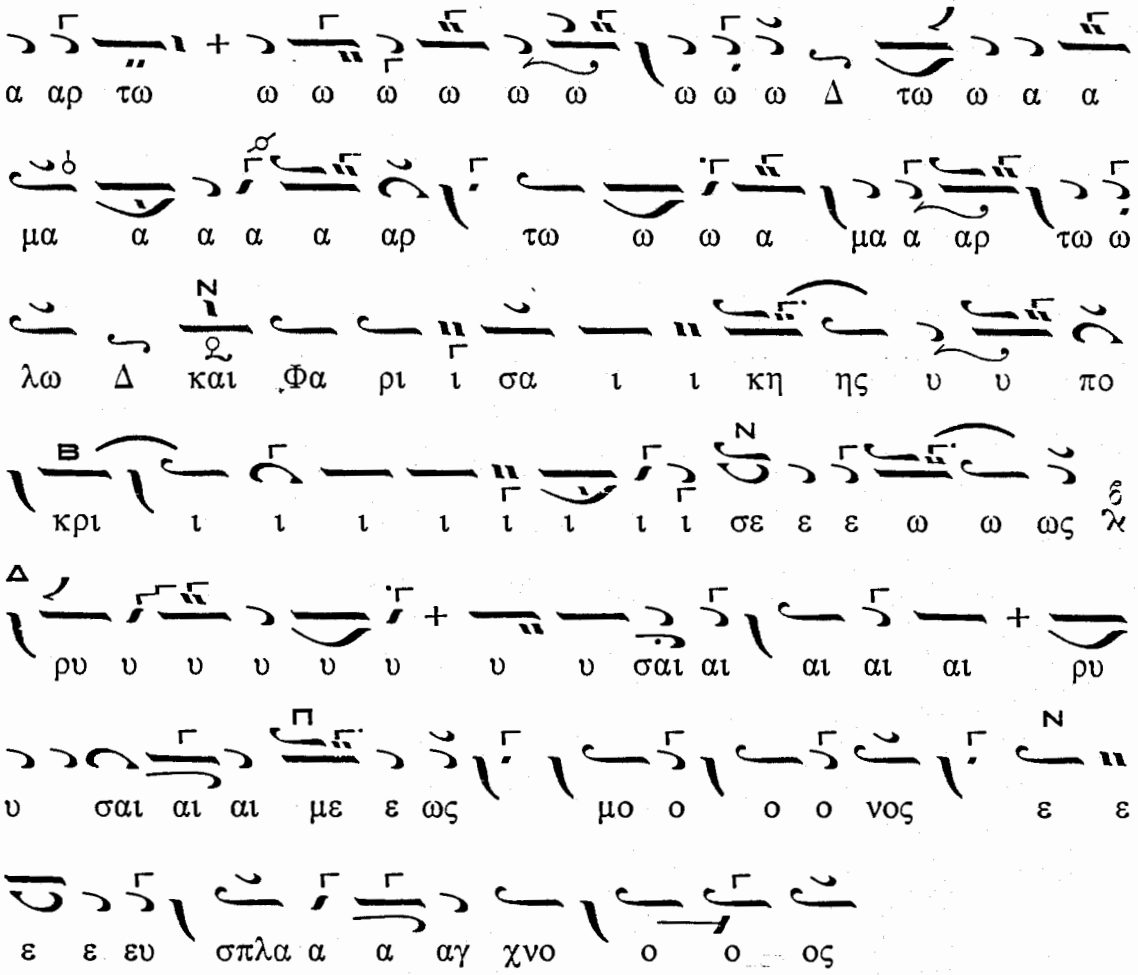

Τὸ αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς συνεπτυγμένον μετὰ τοῦ στίχου :

«Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» (σελ. 172)

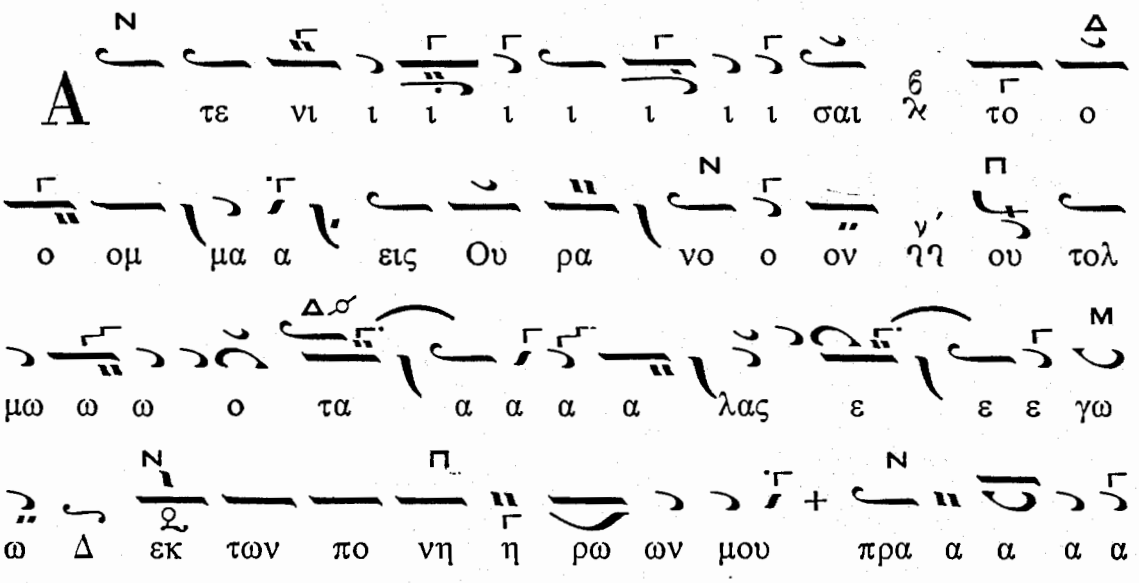

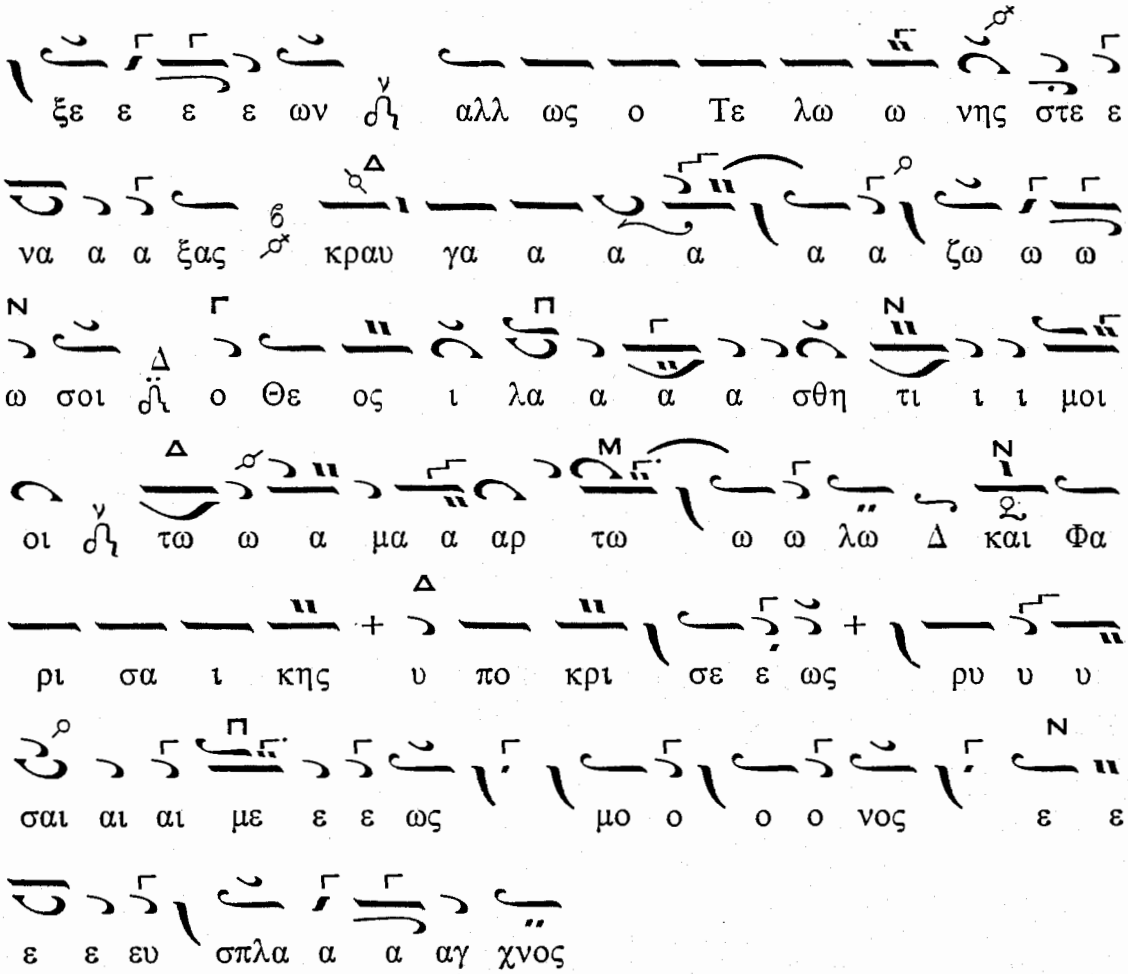

Εἶτα «Μάρτυρες Κυρίου» μετὰ τοῦ στίχου «Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε...» Δόξα... Καὶ νῦν... «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε» (σελ. 174). Τρισάγιον — Θεοτόκε Παρθένε κλπ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς (σελ. 103 - 106).

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Ἰδιόμελον Ἦχος Πα

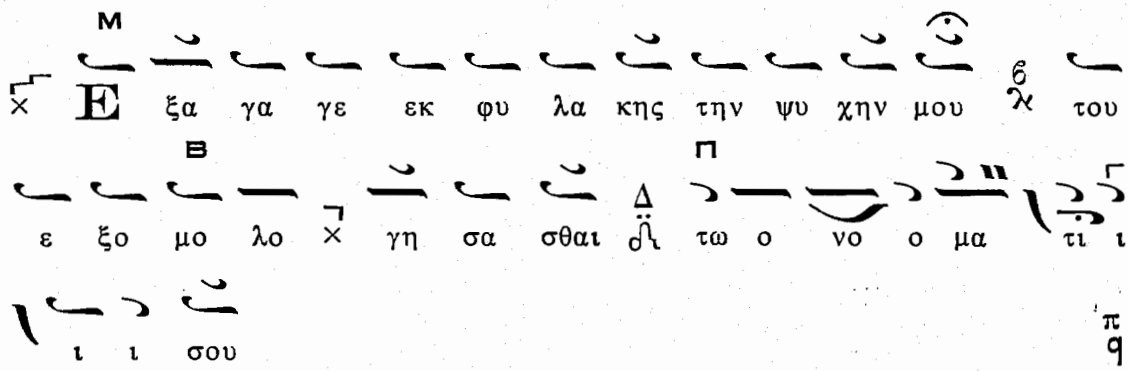

Η
των α γα θων προ ξε νος νη η στει ει ει α
την ε αυ της με σο τη τα νυ υν ε πη η γα α
γε ταις προ λα βου σαις η με ε ραις ε ε ευ
α ρε στη η η σα α α α σα και ταις ε φε
ξης την ω φε ε ε ε λει ει αν προ ο τι θει ει
ει ει σα και γαρ των κα λων η ε πι τα α σις
μει ζων την ευ ερ γε σι αν ποι οι ει ει ει ται
δι ο τω παν των κα λων δο τη η ρι Χρι στω
ευ α ρε στου ου ου ουν τε ε ες βο ο ο ω ω ω
ω μεν ο νη στευ σας υ περ η μων και Σταυ ρον υ
πο ο μει ει ει νας α κα τα κρι ι ι ι ι τους η
μας α ξι ι ω σο ον με τα σχειν και του θει ει

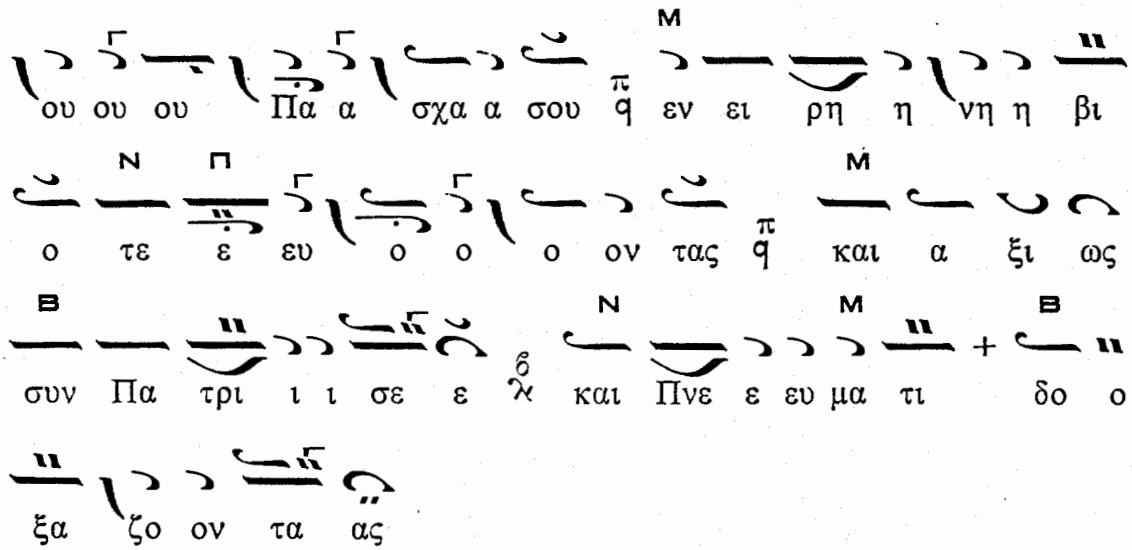
ου ου ου Πα α σχα α σου π εν ει ρη η νη η βι
ο τε ε ευ ο ο ο ον τας π και α ξι ως
συν Πα τρι ι ι σε ε χ και Πνε ε ευ μα τι δο ο
ξα ζο ον τα ας

Ἦχος λ π Πα

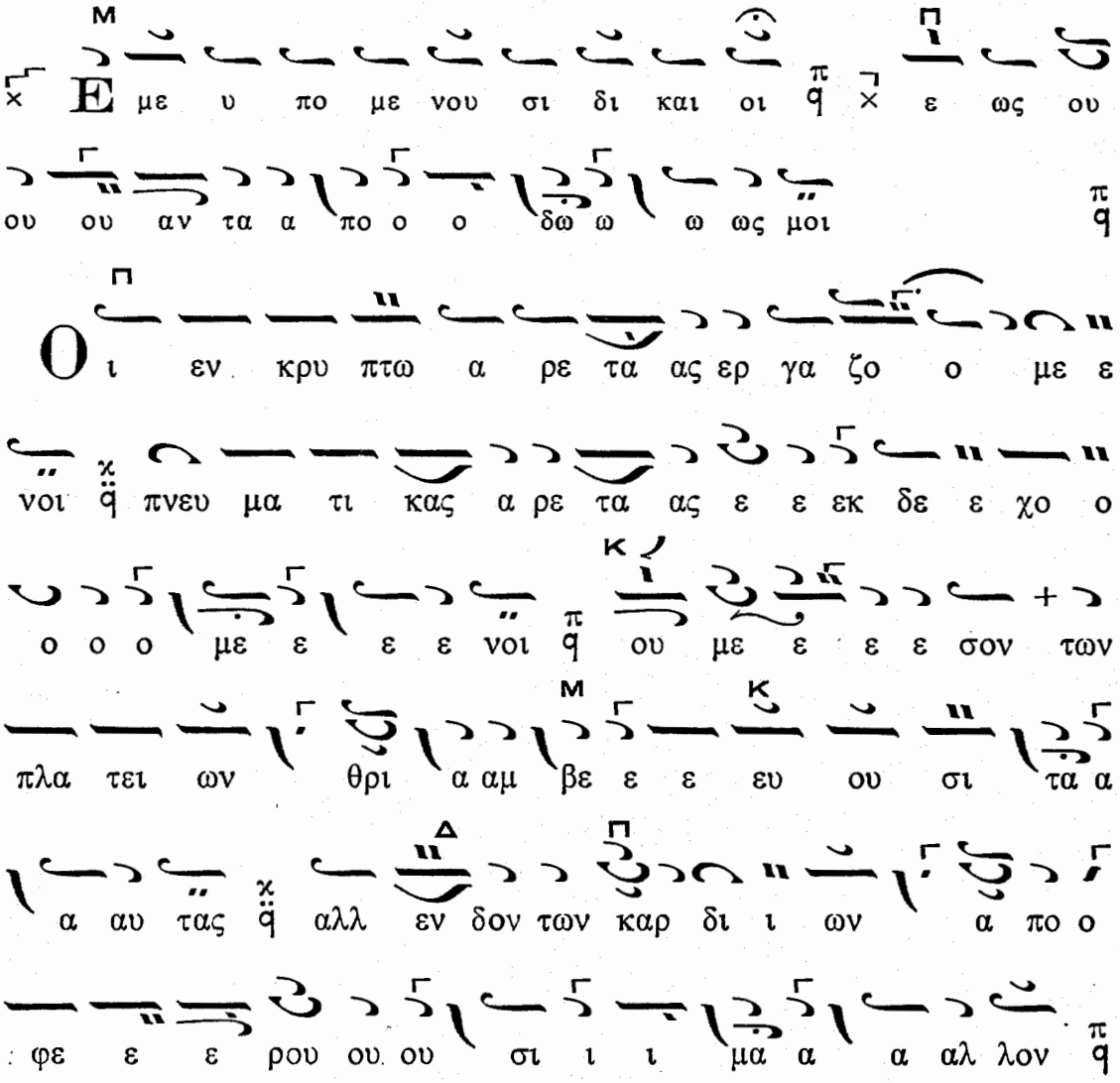
Ε με υ πο με νου σι δι και οι π ε ως ου
ου ου αν τα α πο ο ο δω ω ω ως μοι π
Ο ι εν κρυ πτω α ρε τα ας ερ γα ζο ο με ε
νοι π πνευ μα τι κας α ρε τα ας ε ε εκ δε ε χο ο
ο ο ο με ε ε ε νοι π ου με ε ε ε σον των
πλα τει ων θρι α αμ βε ε ε ευ ου σι τα α
α αυ τας π αλλ εν δον των καρ δι ι ων α πο ο
φε ε ε ρου ου ου σι ι ι μα α α αλ λον π

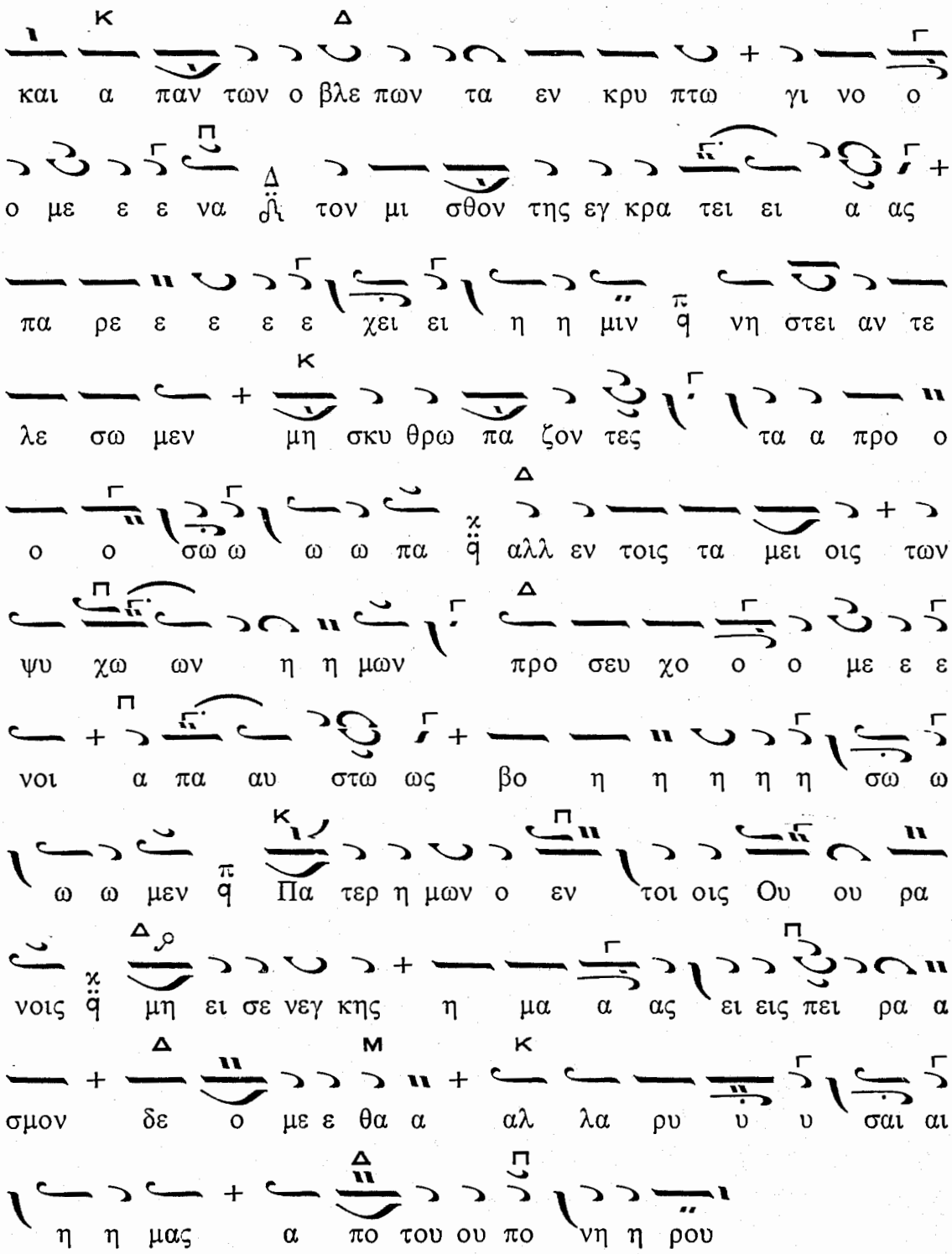

Μαρτυρικὸν

Ἦχος λ α′ Κε

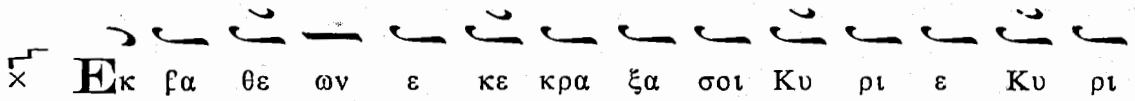

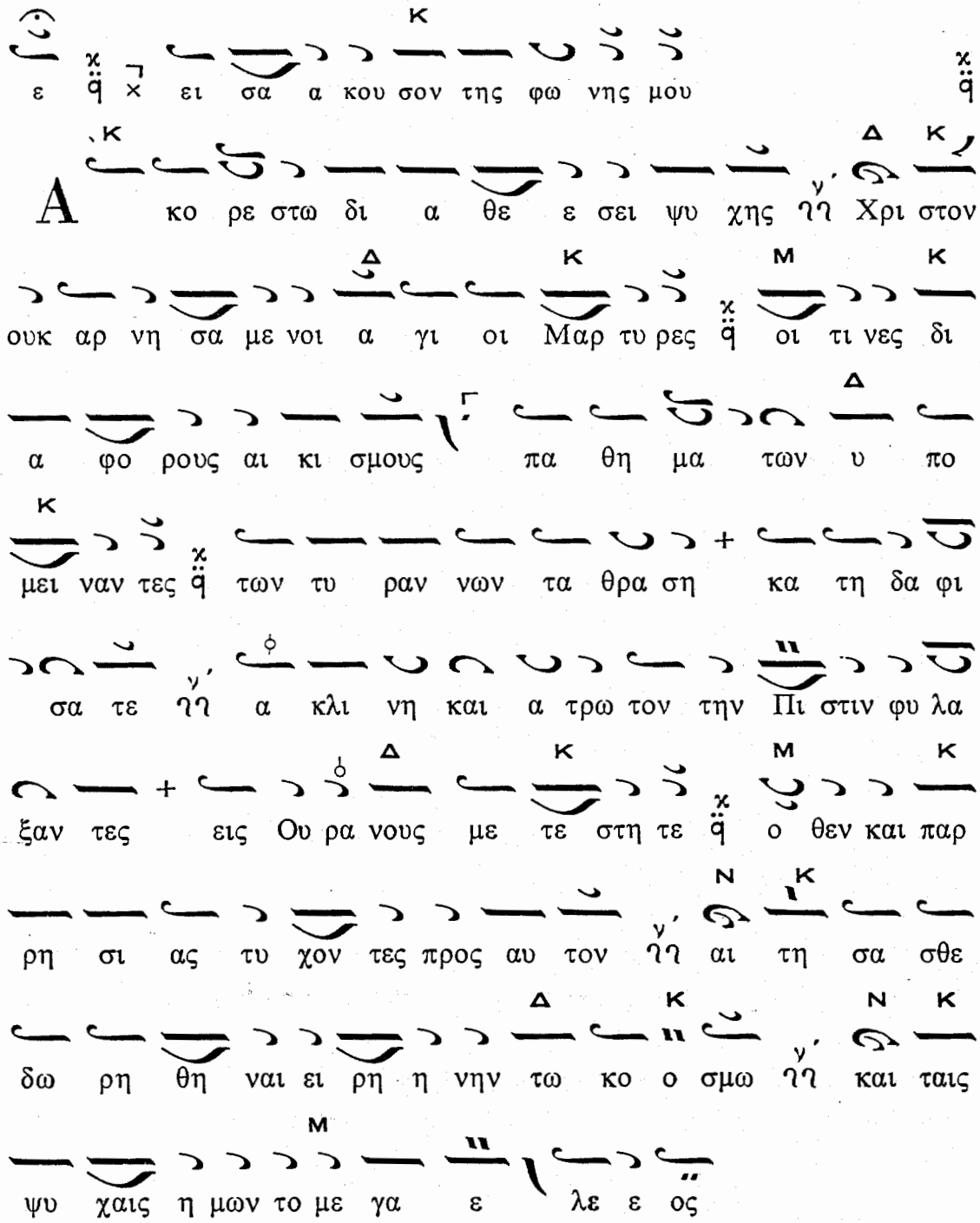

Ἀκολούθως τὰ δύο Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ πρὸς τὸ «Πανεύφημοι Μάρτυρες» καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια

Ἦχος Γα

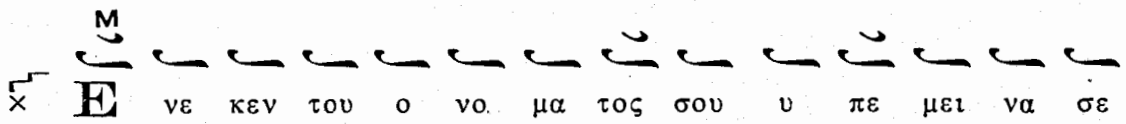

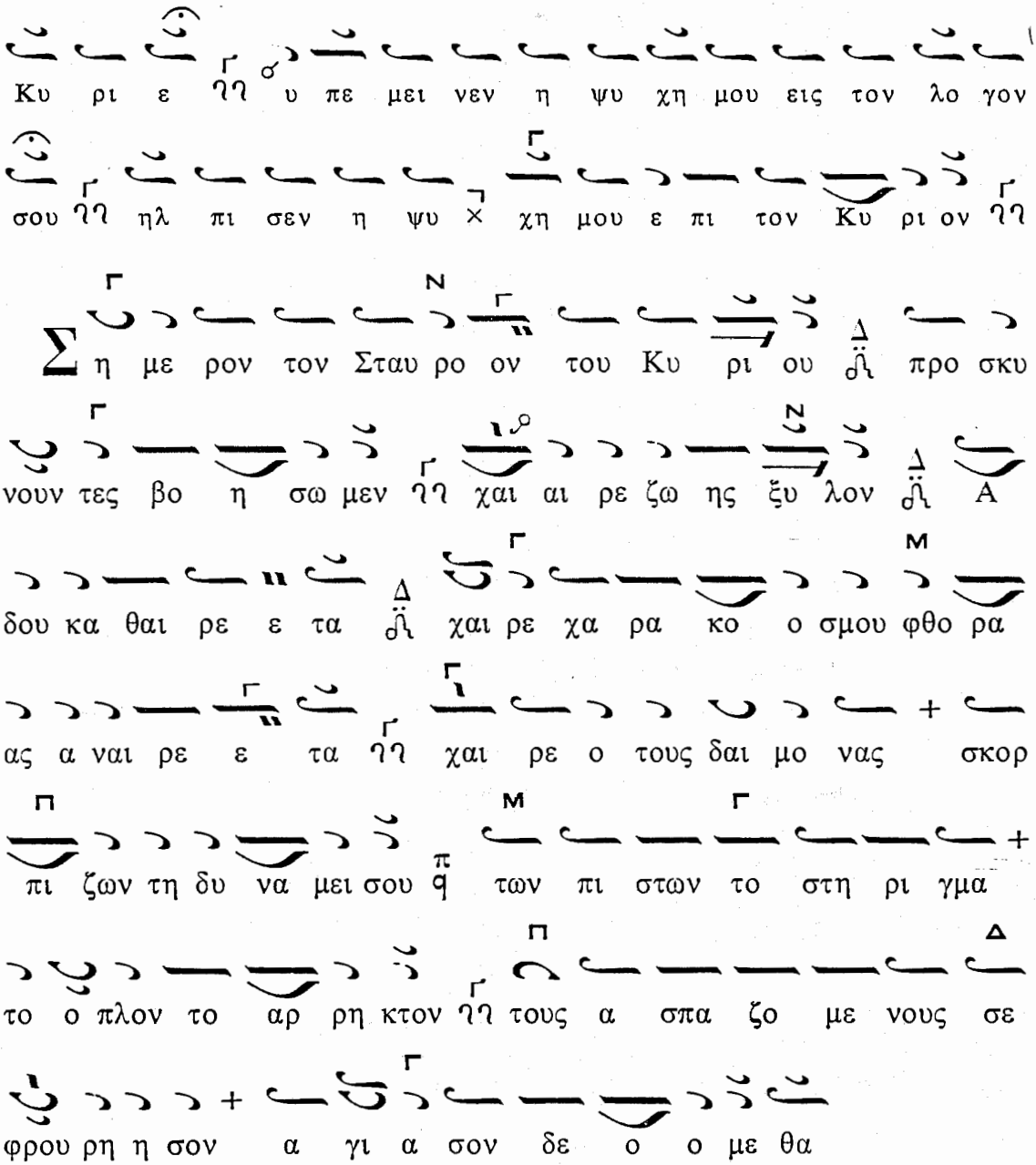

Ἀκολούθως Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος Νη

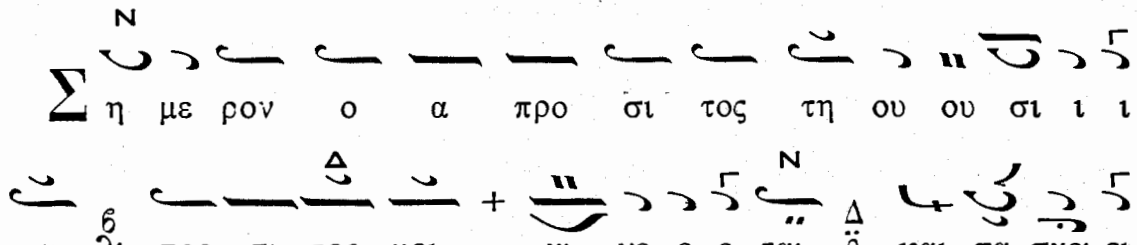

πα α α θη ε λευ θε ε ρω ων με τω ω ω ων

πα α α α θων ο φως πα ρε ε χων τυ φλοις

υ πο α νο μων χει λε ων ε ε εμ πτυ ε ε ε

ται και δι δω σι το ον νω ω ω τον .υ περ αι χμα

λω ω των ει εις μα α α στι ι ι ι γας

Του ου το ον η η α γνη Παρ θε ε νος και αι αι

Μη η η τη ηρ ε πι Σταυ ρου ου ου ου ου ου

θε ε ω ω ω ρου ου ου ου σα ο δυ νη η ρω

ως ε φθε ε ε εγ γε ε ε ε το οι μοι τε ε ε

κνον ε μο ο ον τι .του ου το ο πε ε ποι οι

η η η η η κας ο ω ραι αι ος κα α αλ

λει ει πα ρα πα αν τας βρο τους α α

πνου ους α α α α α μο ο ορ φο ο ος φαι αι

αι αι νει ϩ ουκ ε χων ει δος ου ου ου ου δε

κα α αλ λο ος ϩ οι μοι οι το ο ε μο ο ον

φω ως ϩ ου δυ υ υ να α μαι ϫ υ υ υ υ πνου ουν

τα κα α θο ο ο ρα α α αν σε ϩ τα σπλα

αγ χνα τι ι ι τρω σκο ο μαι ϫ και δει νη η μοι ρο ομ

φαι αι αι αι α ϫ την καρ δι ι ι αν δι ι ε ε

ε ερ χε ε ε ε ται ϩ α νυ μνω σου ου τα α

πα α α θη η ϩ προ σκυ νω ω ω σου ου το ο

ε ε ευ σπλα α α αγ χνον ϩ μα κρο θυ υ με ε

Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο ο ο ο ο ξα α α

σοι οι οι οι

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, Ἀναγνώσματα, Κατευθυνθήτω κλπ. τῆς Προηγιασμένης (σελ. 124).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος

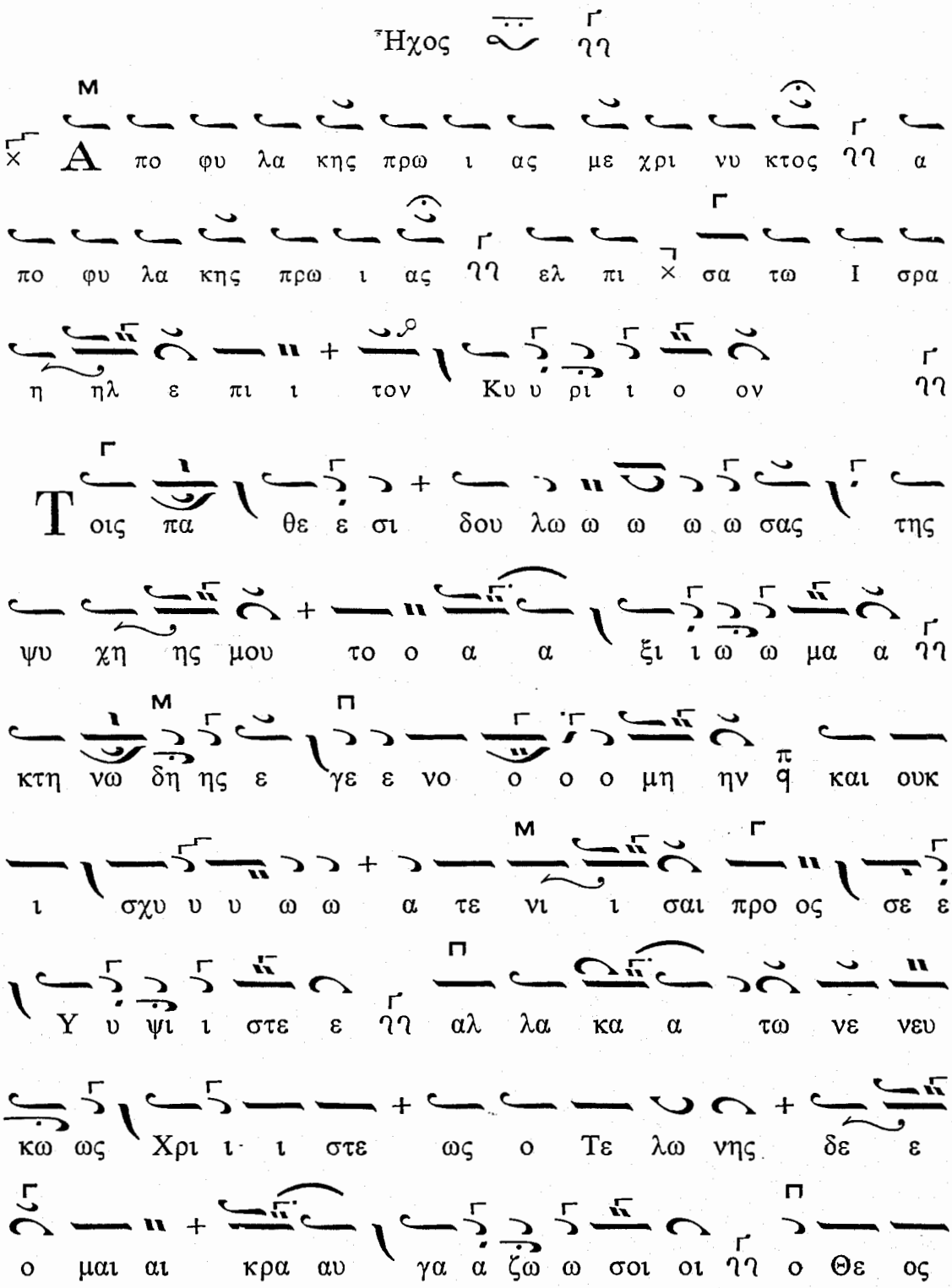

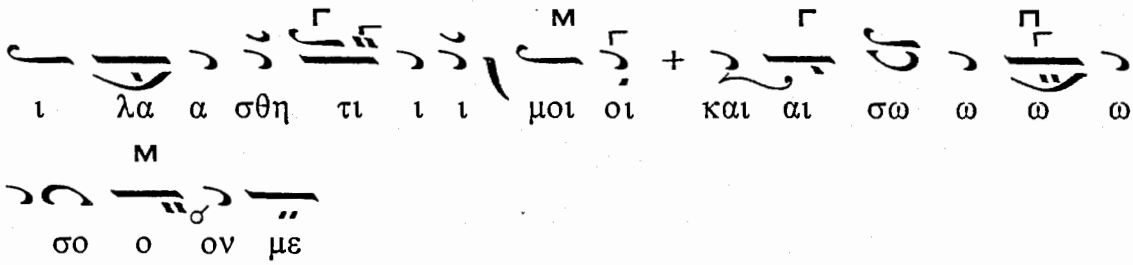

Τὰ Μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος καὶ τοῦ Μηναίου. Δόξα τὸ Νεκρώσιμον. Καὶ νῦν τὸ α′ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου κλπ. τῆς Προηγιασμένης.

ΤΗ, Δ′ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου

Ἦχος Νη

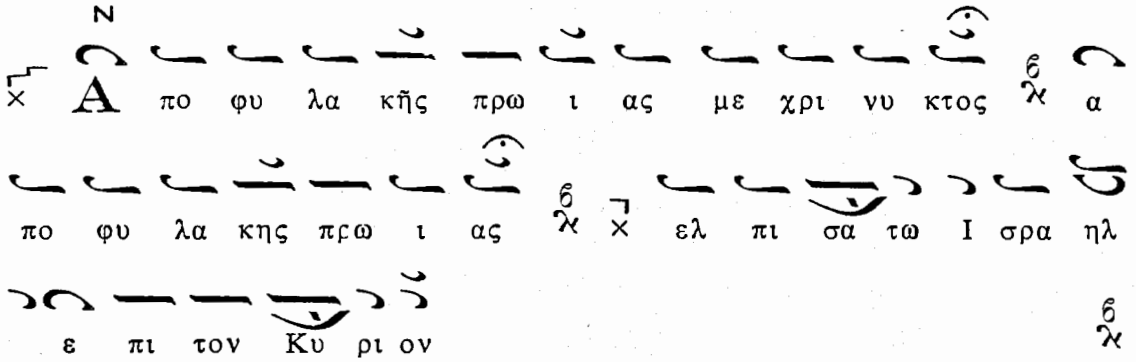

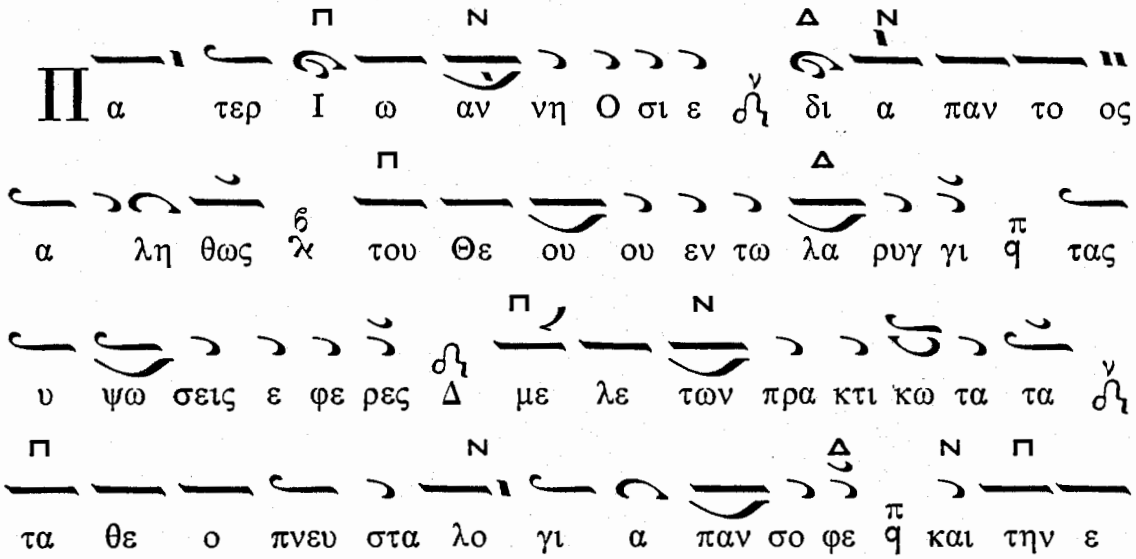

κει ει θεν α να πη γα ζου σαν χα α ριν ε
πλου τι σας γε γο νως μα κα ρι ος των α σε βων
παν των τα βου λευ μα τα Δ κα τα στρε ψα α με νος
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Πα τερ Ι ω αν νη εν δο ξε ταις των δα κρυ
ων ρο αις την ψυ χη ην κα θαι ρο με νος και
πα νυ χοις στα σε σι Δ τον Θε ον ι λα σκο με νος
α νε πτε ρω θης προς την α γα πη σιν την του
του Μα α καρ και ω ραι ο τη τα η ης ε πα
ξι ως νυν α πο λαυ εις α λη κτα χαρ μο νι κως
με τα των συ να θλων σου Δ θε ο φρον Ο ο σι ε

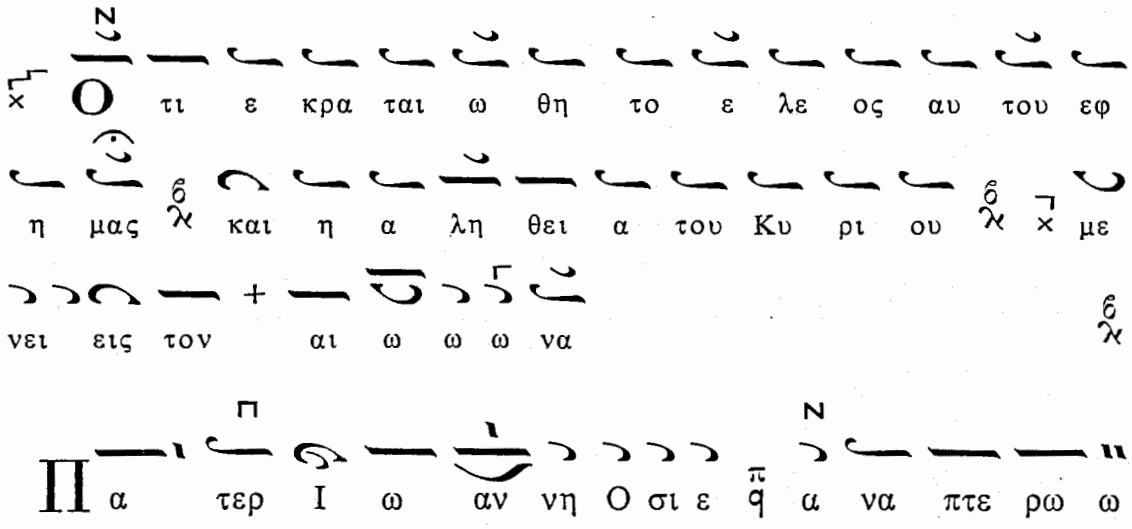

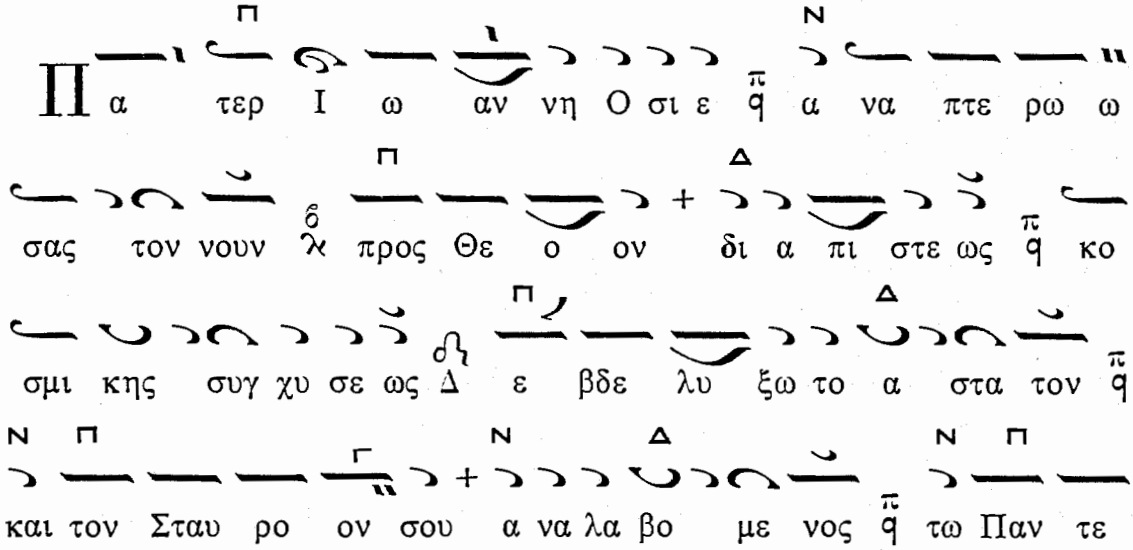

Δόξα. Ἦχος λ Παν

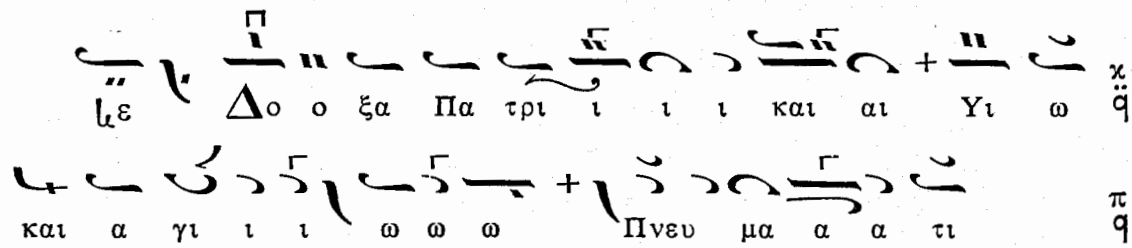

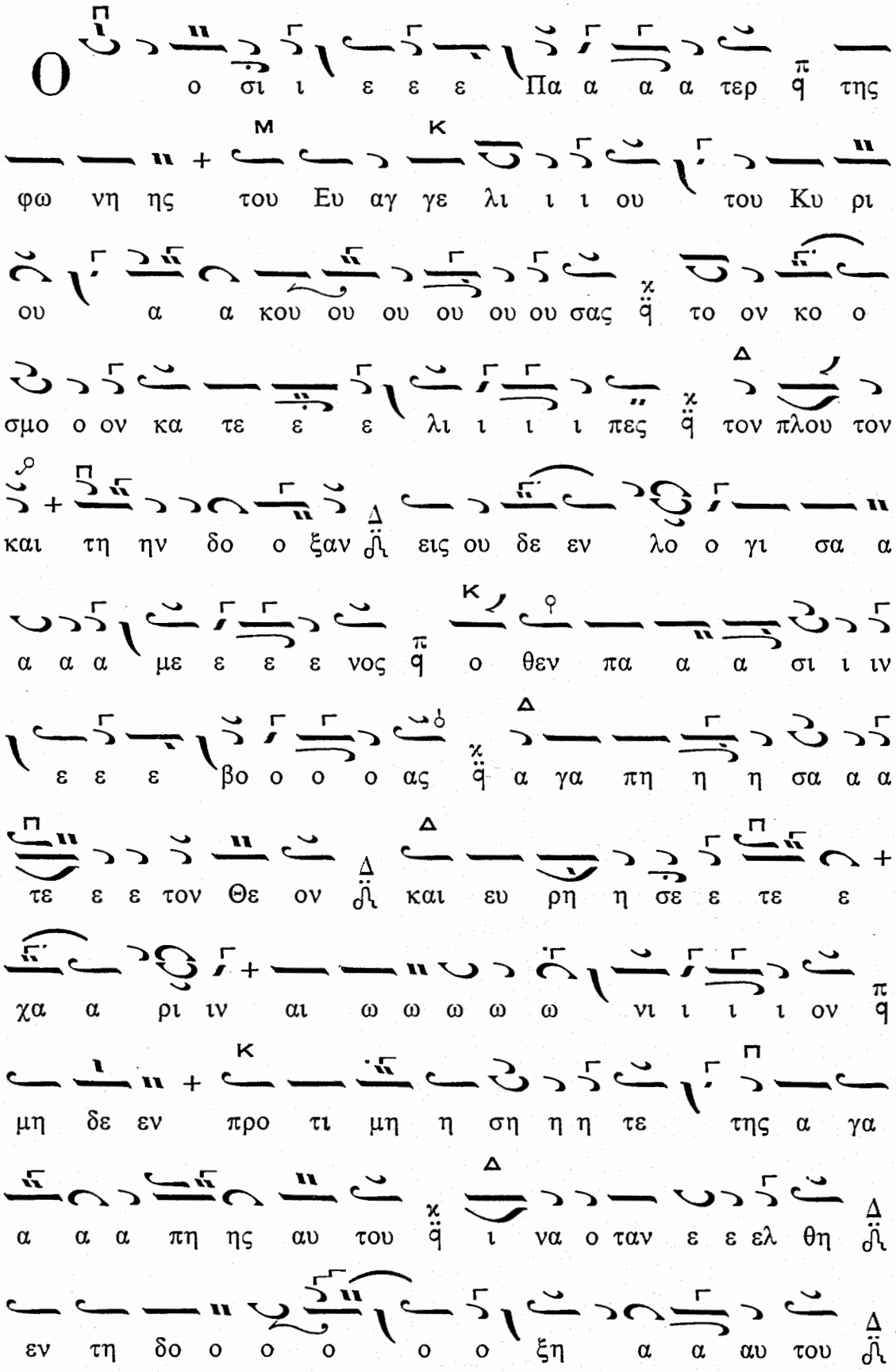
ο σι ι ε ε ε Πα α α α τερ της
φω νη ης του Ευ αγ γε λι ι ι ου του Κυ ρι
ου α α κου ου ου ου ου ου σας το ον κο ο
σμο ο ον κα τε ε ε λι ι ι ι πες τον πλου τον
και τη ην δο ο ξαν εις ου δε εν λο ο γι σα α
α α α με ε ε ε νος ο θεν πα α α σι ι ιν
ε ε ε βο ο ο ο ας α γα πη η η σα α α
τε ε ε τον Θε ον και ευ ρη η σε ε τε ε
χα α ρι ιν αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον
μη δε εν προ τι μη η ση η η τε της α γα
α α α πη ης αυ του ι να ο ταν ε ε ελ θη
εν τη δο ο ο ο ο ο ξη α α αυ του

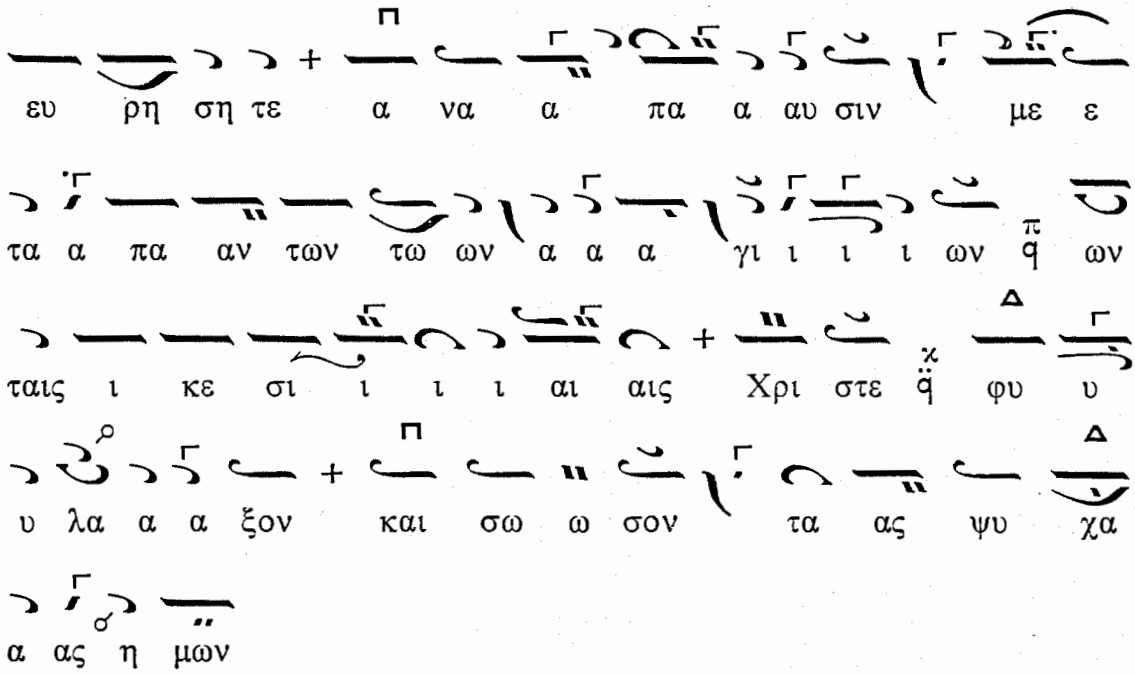

Καὶ νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου

Δόξα. Ἦχος Δι

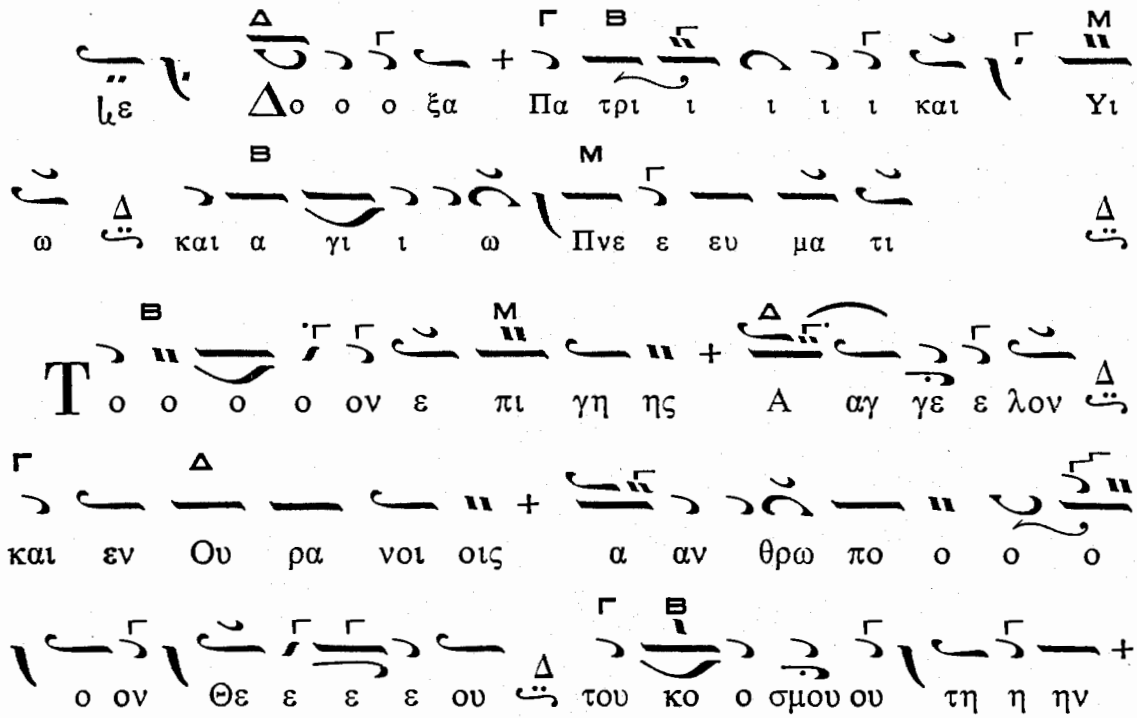

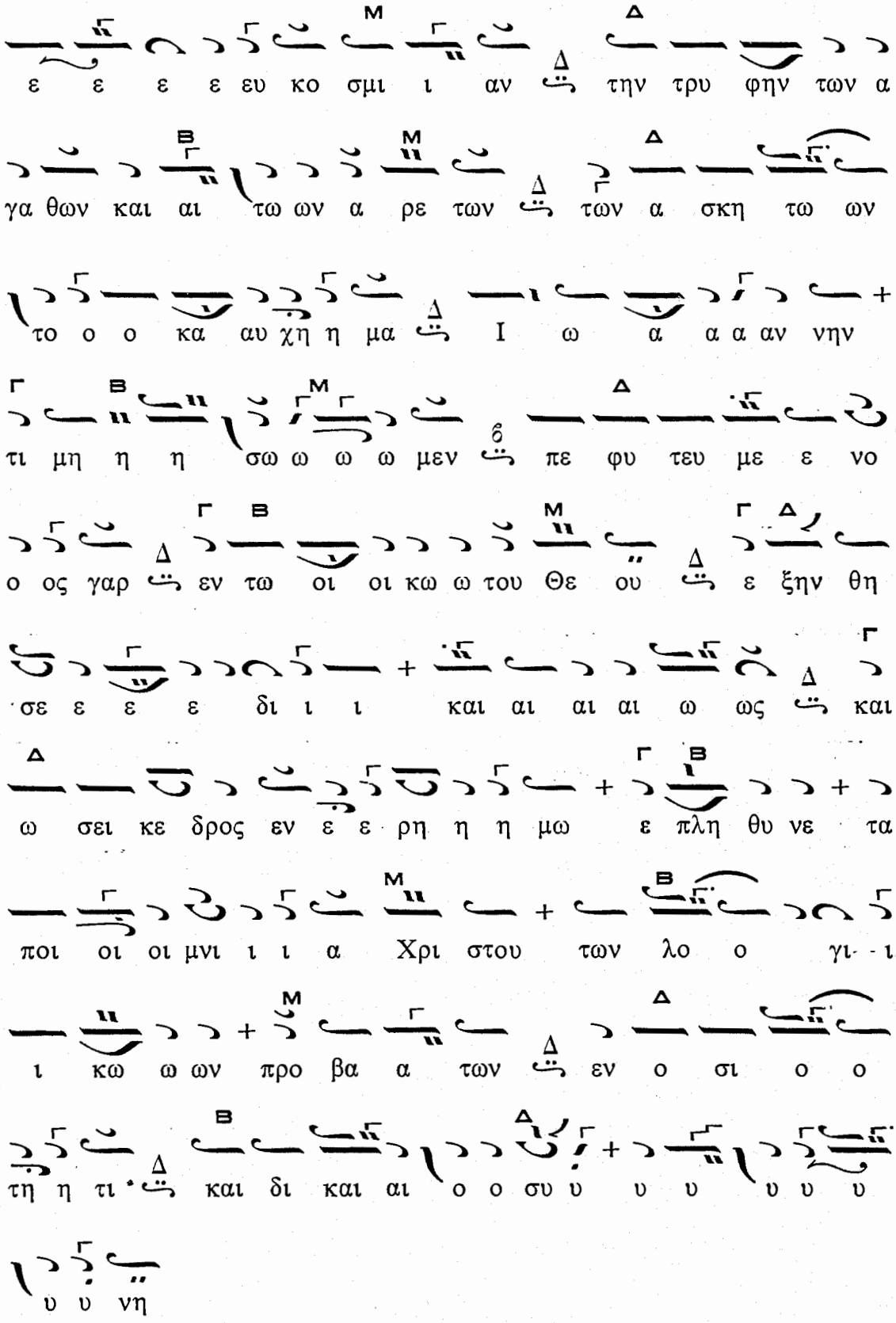

Καὶ νῦν. «Ὦ θαύματος καινοῦ»

Ἀπολυτίκια

Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα... τοῦ Ὁσίου

Ἦχος

Ταις των δα κρυ ων σου ρο αις της ε ρη μου το

α γο νον ε γε ε ωρ γη η σας και της εκ βα

θους στε ναγ μοις εις ε κα τον τους πο νους ε καρ

πο ο φο ρη η σας και γε γο νας φω στηρ τη

Οι κου με νη λαμ πων τοις θα α αυ μα σι Ι ω

αν νη Πα τηρ η μω ων Ο σι ι ε πρε σβευ ε Χρι

στω ω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ υ χας η η

μων

Καὶ νῦν... «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα τοῦ ἤχου, τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀναβαθμοί. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ «Τιμιωτέρα».

Ἐξαποστειλάρια: Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Τριῳδίου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τοῦ Ὁσίου (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ)

Δόξα. Ἦχος ⸗ Πα

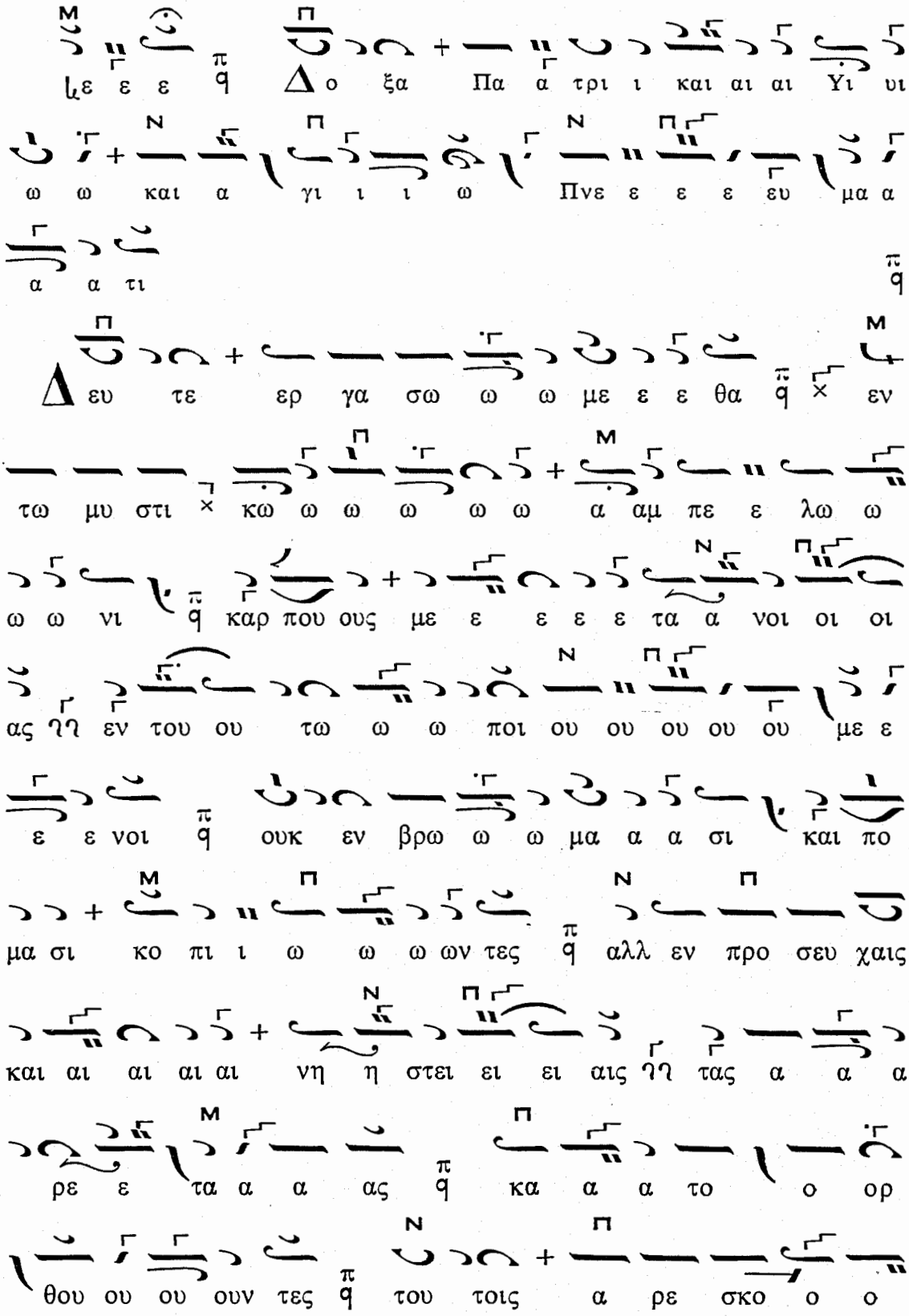
ϟε ε ε ⸗ Δο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι
ω ω και α γι ι ι ω Πνε ε ε ε ευ μα α
α α τι ⸗
Δ ευ τε ερ γα σω ω ω με ε ε θα ⸗ εν
τω μυ στι κω ω ω ω ω ω α αμ πε ε λω ω
ω ω νι ⸗ καρ που ους με ε ε ε ε τα α νοι οι οι
ας ϩϩ εν του ου τω ω ω ποι ου ου ου ου ου με ε
ε ε νοι ⸗ ουκ εν βρω ω ω μα α α σι και πο
μα σι κο πι ι ω ω ω ων τες ⸗ αλλ εν προ σευ χαις
και αι αι αι αι νη η στει ει ει αις ϩϩ τας α α α
ρε ε τα α α ας ⸗ κα α α το ο ορ
θου ου ου ουν τες ⸗ του τοις α ρε σκο ο ο

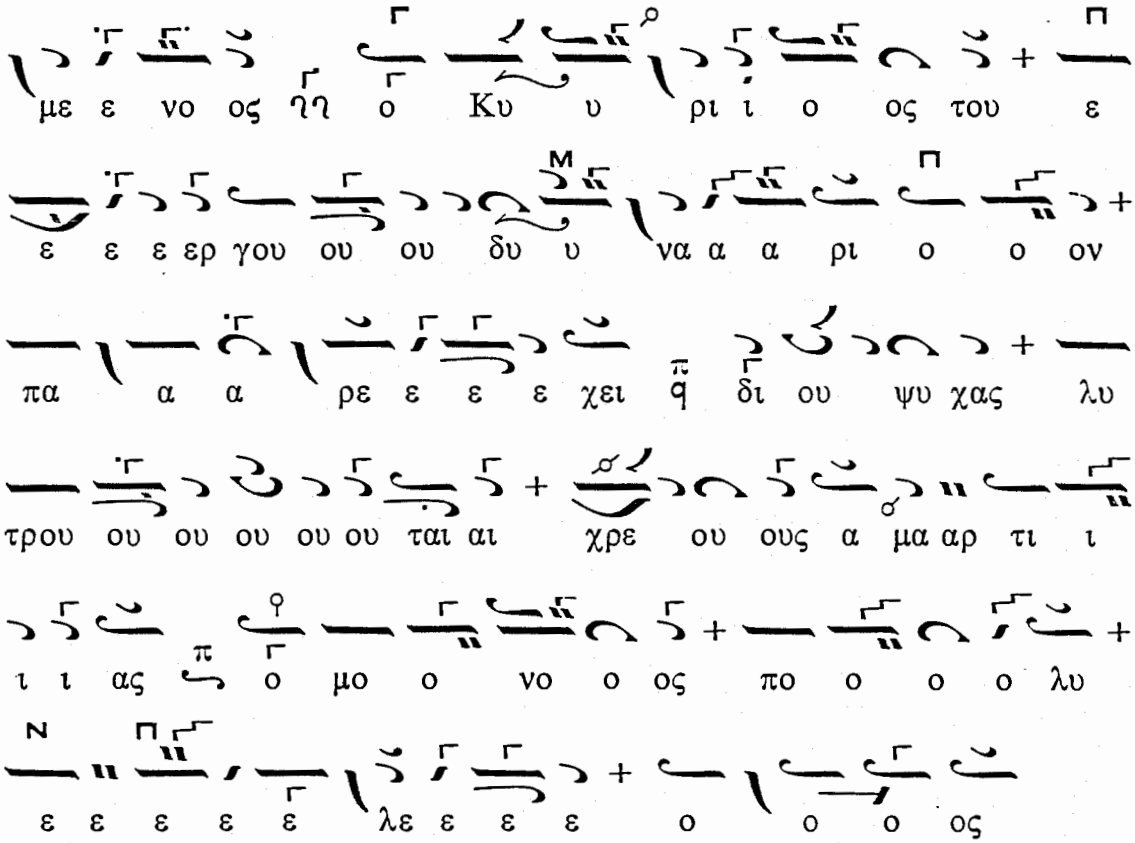

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι), εἶτα τὰ ἑξῆς Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.

Ἦχος Γα

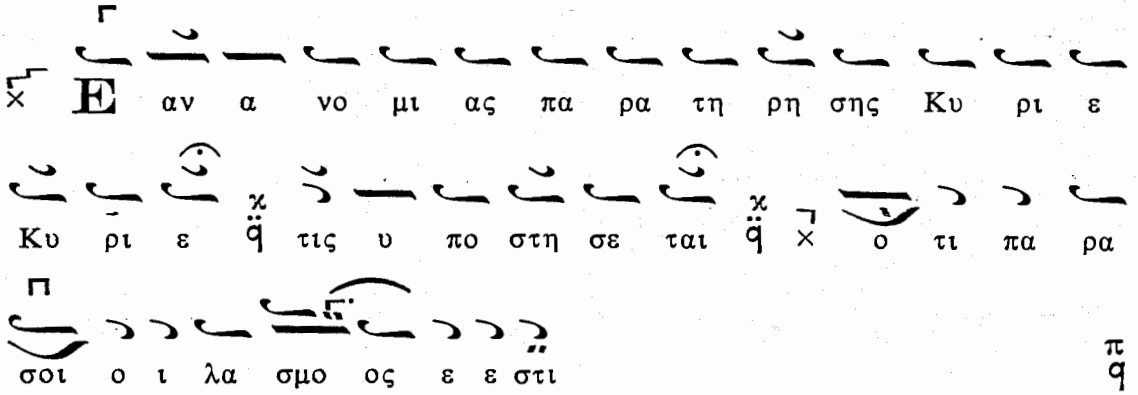

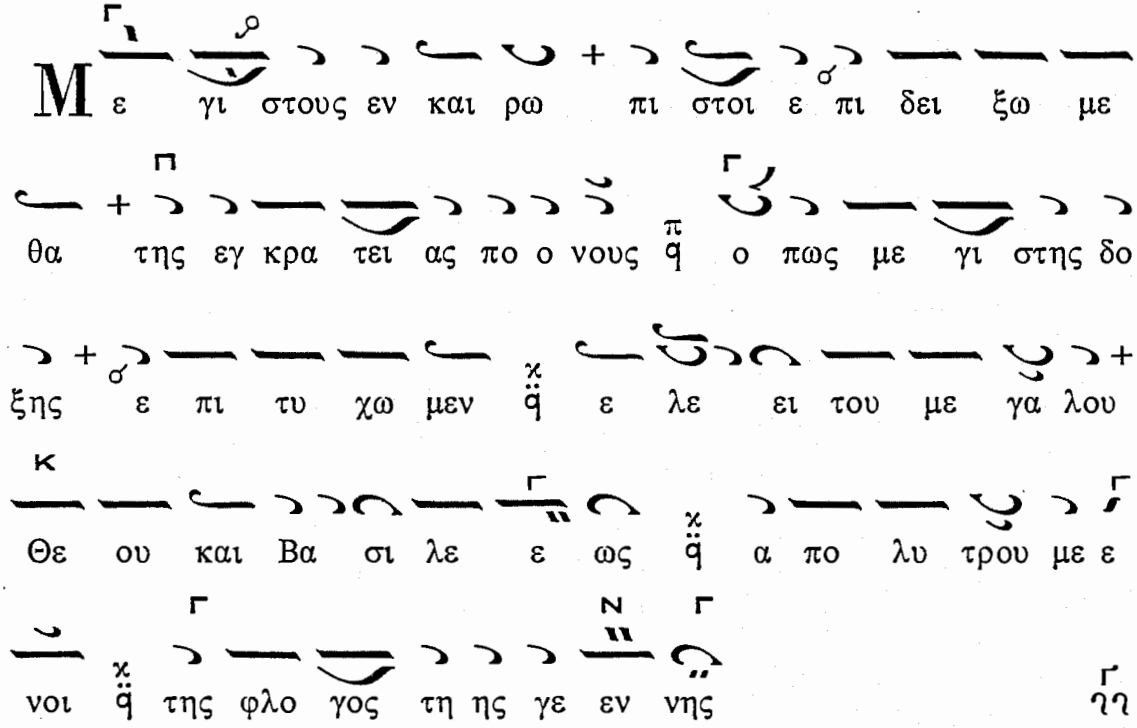
Με γι στους εν και ρω πι στοι ε πι δει ξω με
θα της εγ κρα τει ας πο ο νους ο πως με γι στης δο
ξης ε πι τυ χω μεν ε λε ει του με γα λου
Θε ου και Βα σι λε ε ως α πο λυ τρου με ε
νοι της φλο γος τη ης γε εν νης

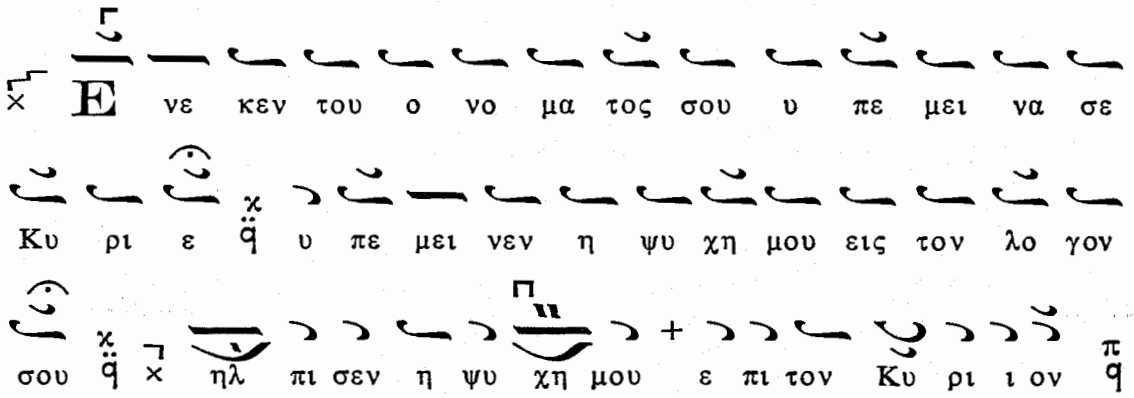
Ενε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε
Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον
σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ι ον

Τον χρο νον της νη στει ας νυν υ περ με σα σαν
τες αρ χην εν θε ου δο ξης σα φως ε πι δει ξω
με ε θα και εις τε λος ε να ρε του πο λι τει ας

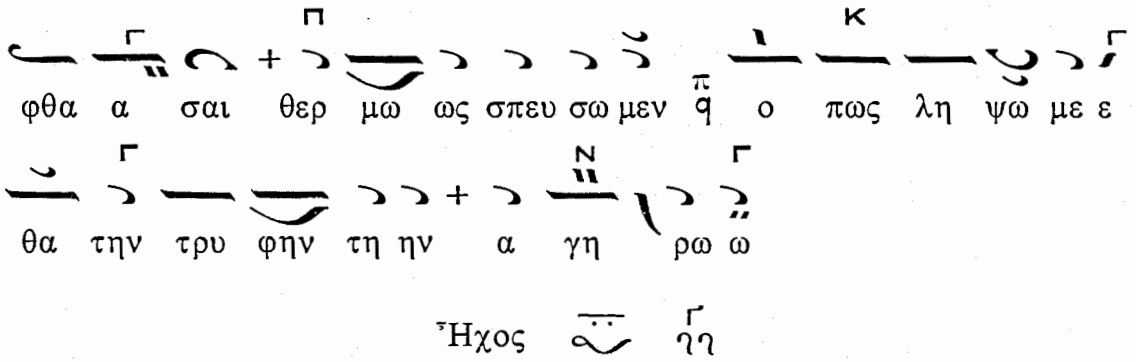
φθα α σαι θερ μω ως σπευ σω μεν ο πως λη ψω με ε
θα την τρυ φην τη ην α γη ρω ω

Ἦχος

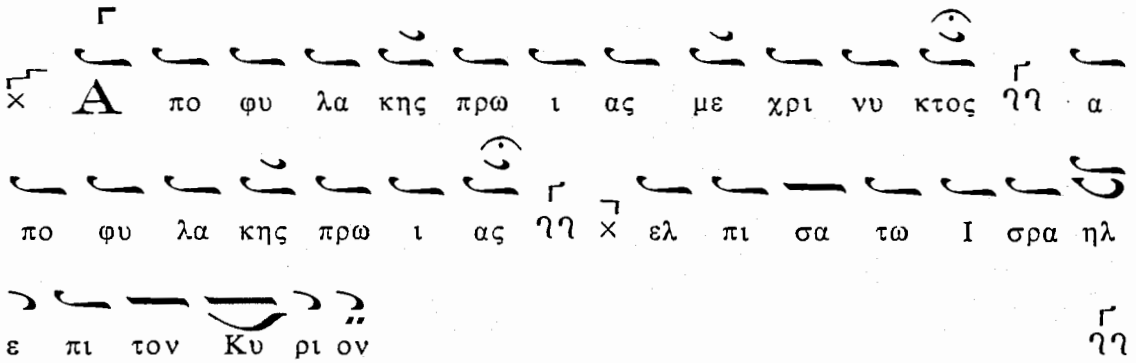
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ
ε πι τον Κυ ρι ον

Υ περ με σα α σαν τες ταυ την την ι ε ραν
της νη στει ας πε ρι ο δον προς το μελ λον εν χα
ρα δι ευ θυ δρο μη σω μεν ευ ποι ι ας ε
λαι αι ω τας ψυ χας α λει φο με νοι ο ο πως
α ξι ω θω μεν Χρι στου του Θε ου η μων και τα
θει ει α Πα θη η μα τα προ σκυ νη η σαι προ φθα
σαι και την φρι κτην και α γι αν Α να α στα α σιν

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψῃς» (σελ. 94)

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἰδιόμελον. «Ὁ τὸν ἀμπελῶνα φυτεύσας»

Ἦχος ᾱ

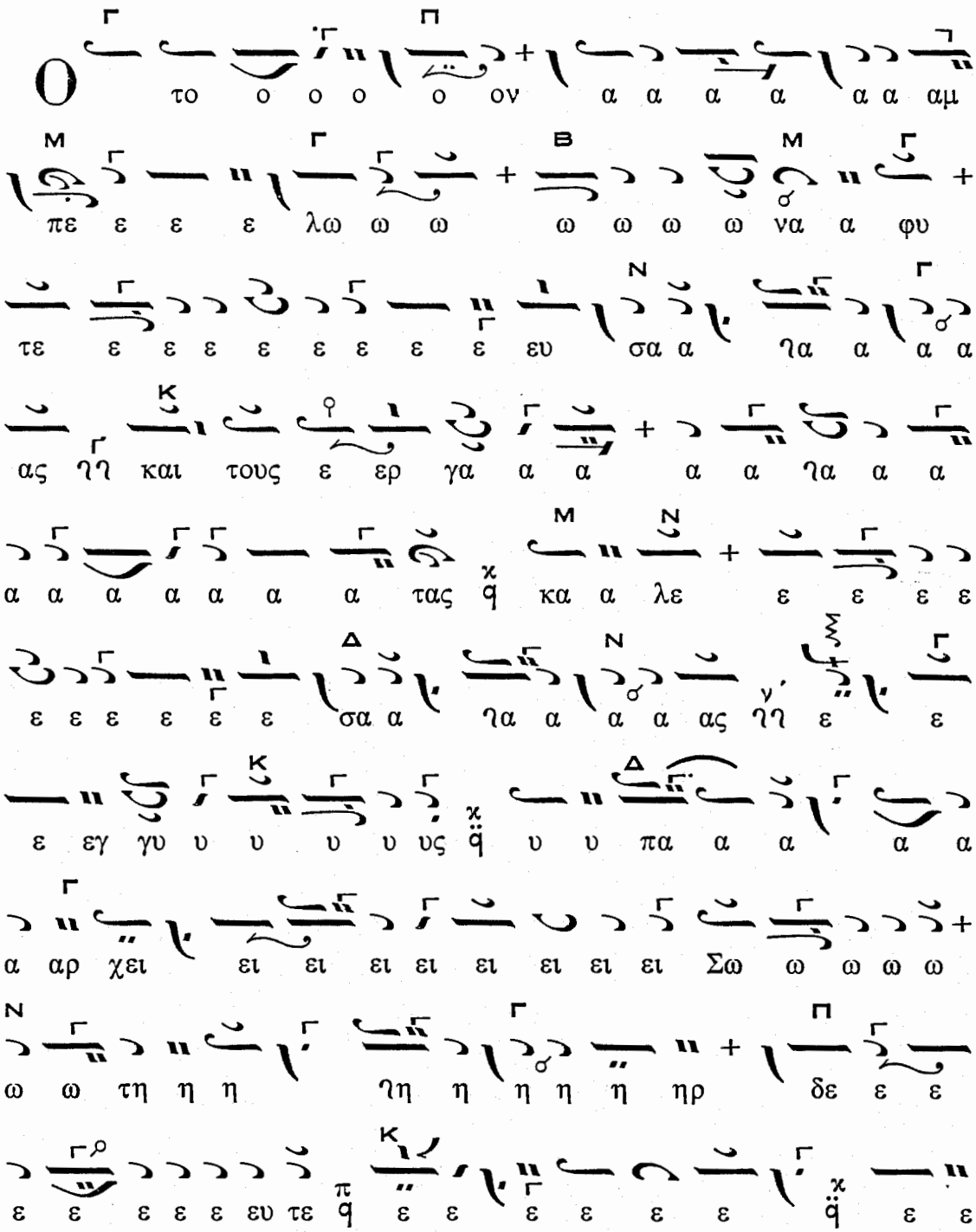

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε οι της νη στει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ας α γω ω ω ω νι σται αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι μι ι ι ι ι σθο ο
ον α α α λα α α α α πο λα α α α α α α α
α α α αυ σω ω α πο λαυ σω ω με ε ε ε ε
εν λλ ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
τι ι ι ι ι πλου ου ου ου λου ου ου ου σι ι
ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ος υ υ υ υ υ υ
υ υ πα α α α α α α λα α α υ
πα α α α αρ χει ο δο ο τη η η η
η η η η ηρ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

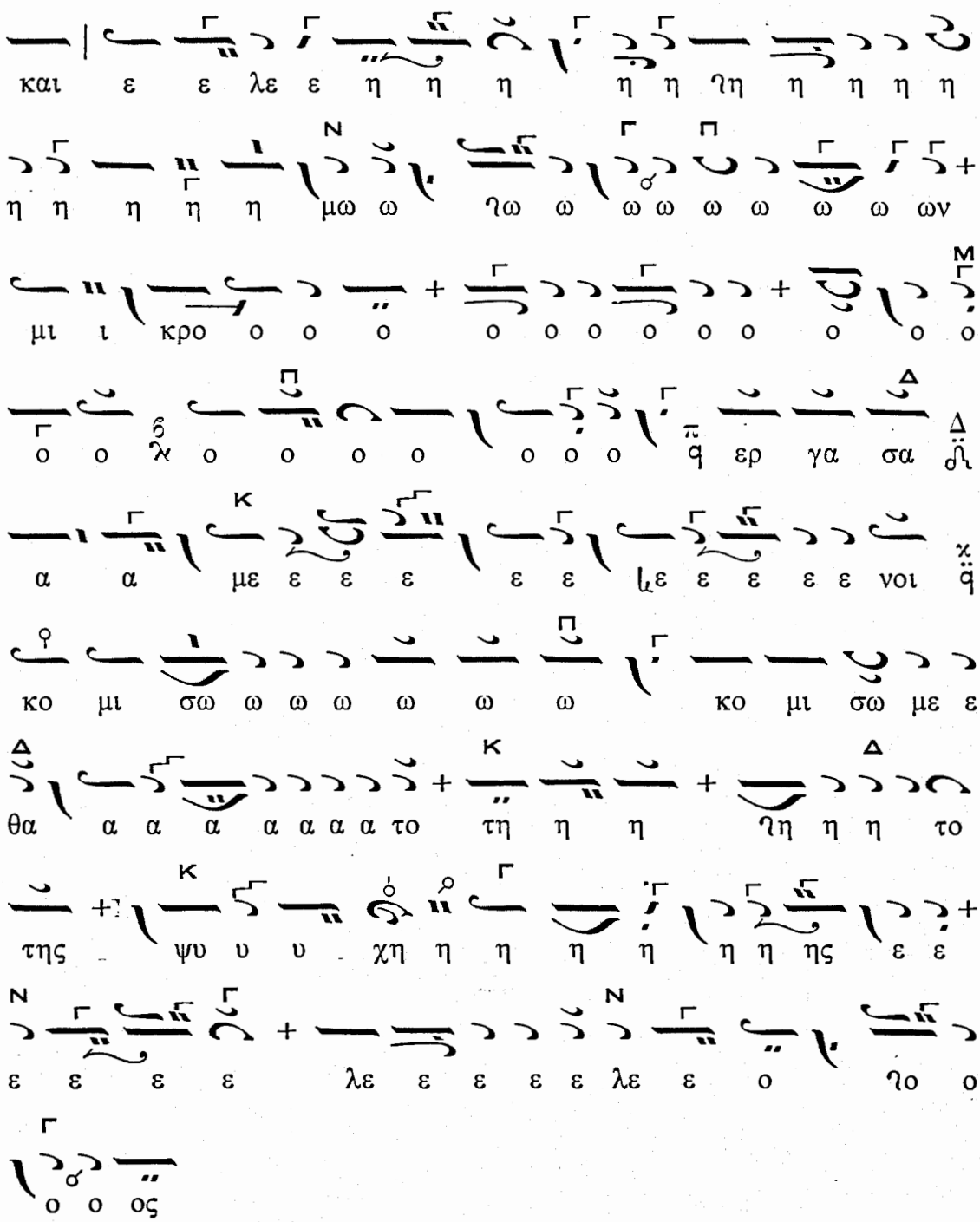
ο ο ος
λε ε ε ε ε λε ε ο ηο ο
ε ε ε ε
ε ε ης η η η η η χη η η η η ψυ υ υ τη ς
θα α α α α α α α το τη η η ηη η η το
κο μι σω ω ω ω ω ω ω κο μι σω με ε
α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νοι
ο ο ο

τὸν Θεὸν ἡμῶν

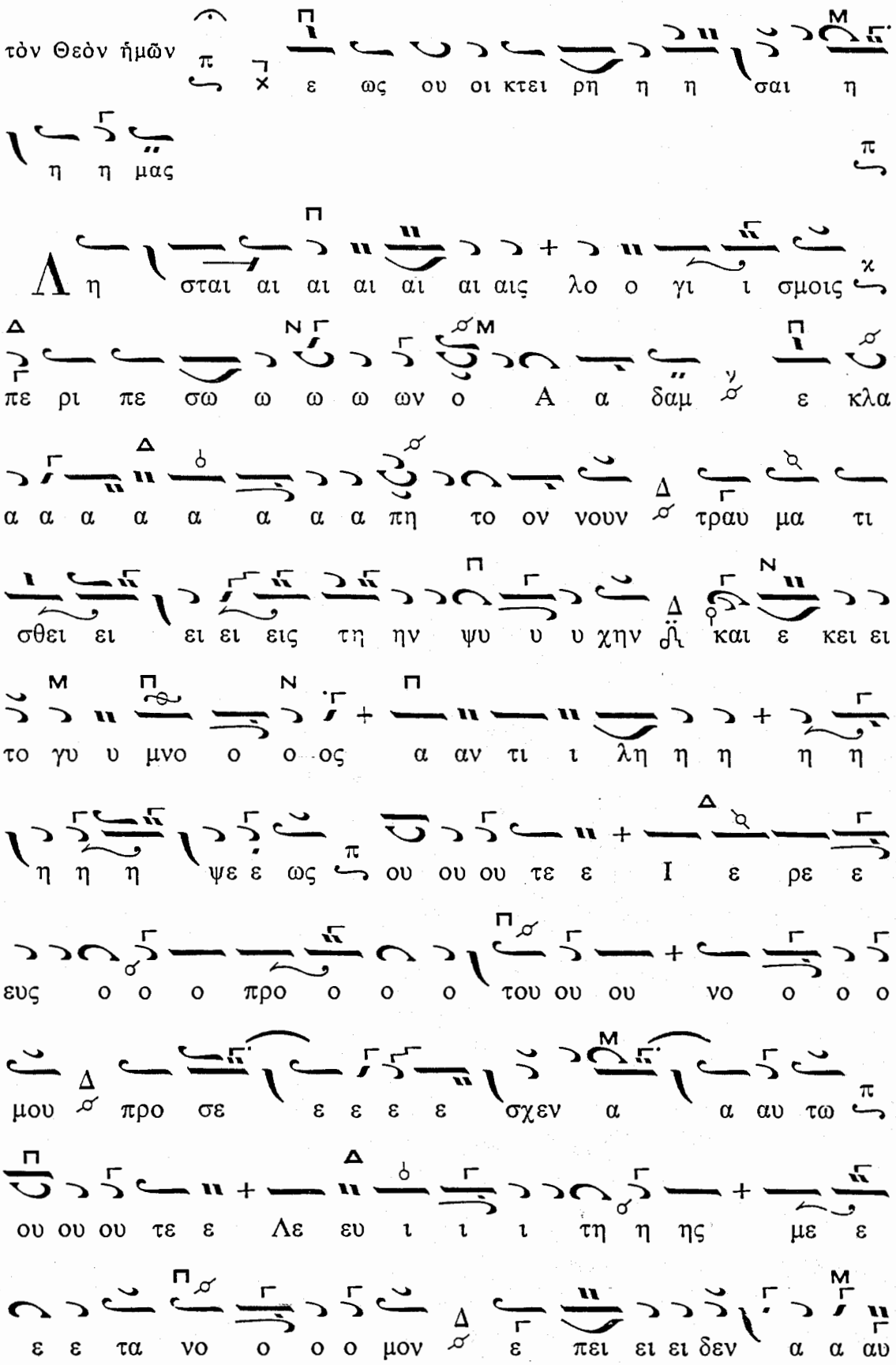

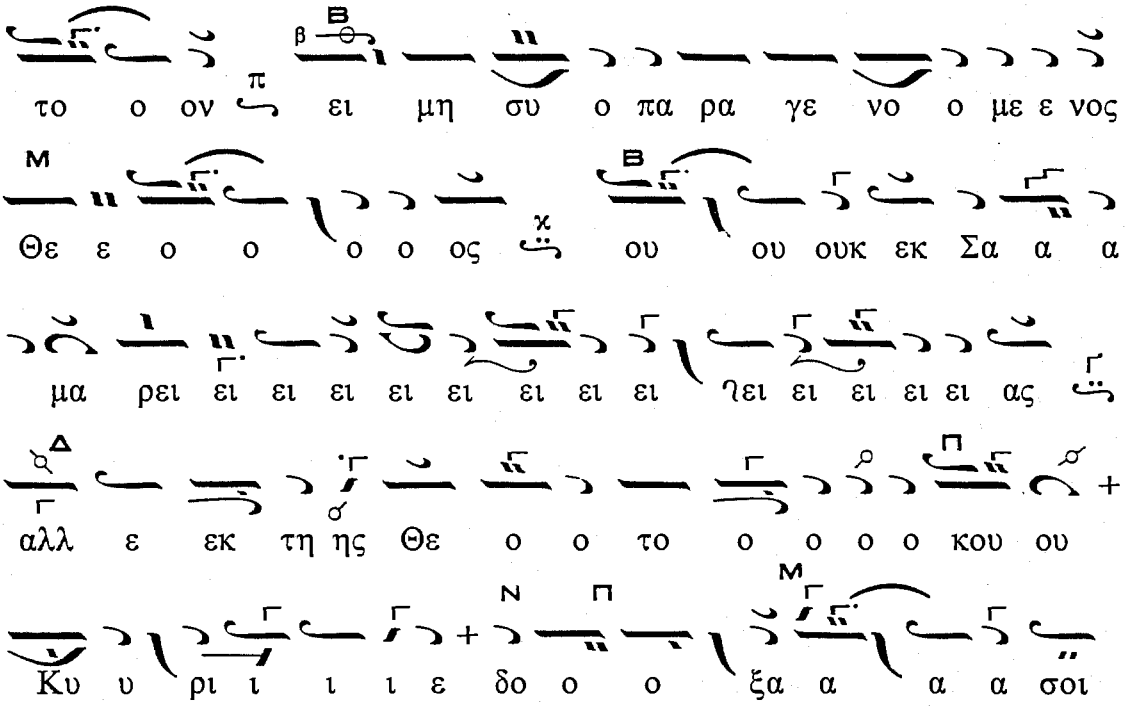

Μαρτυρικὸν

Ἦχος

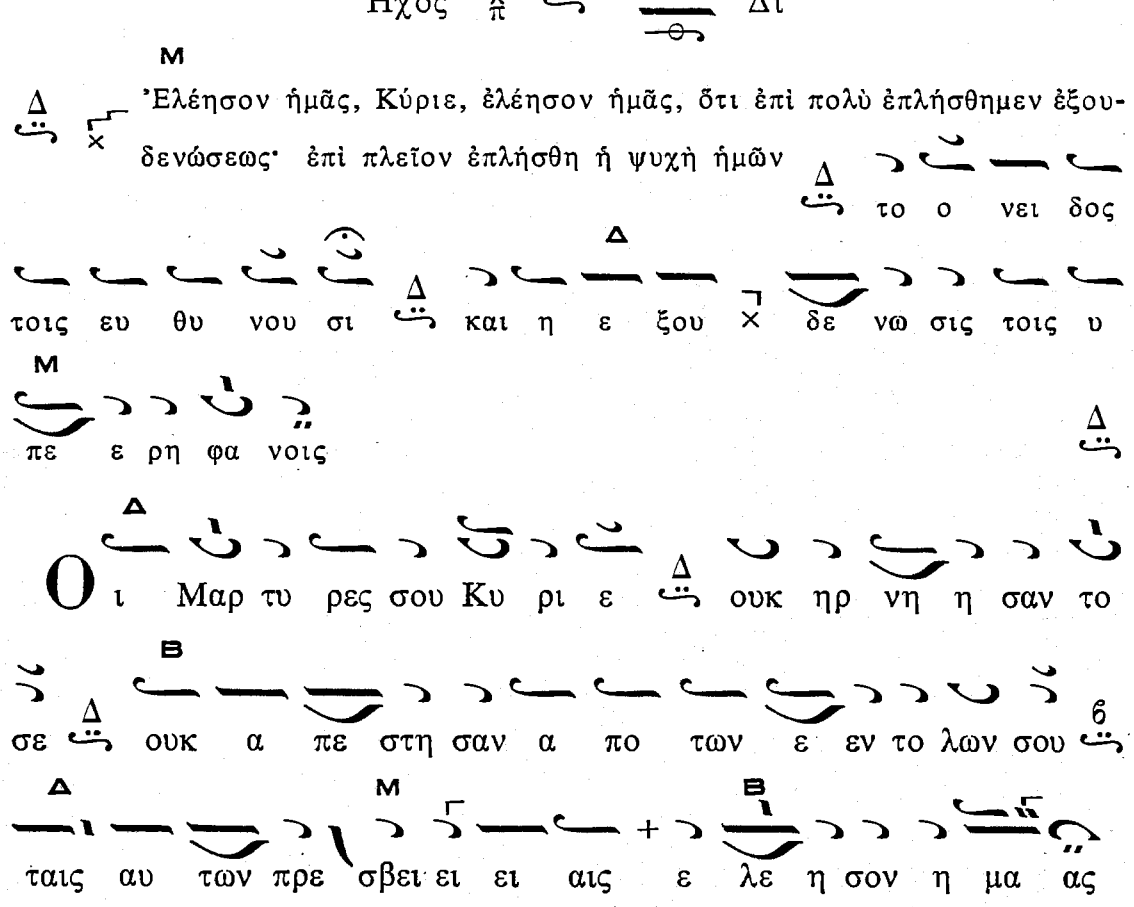

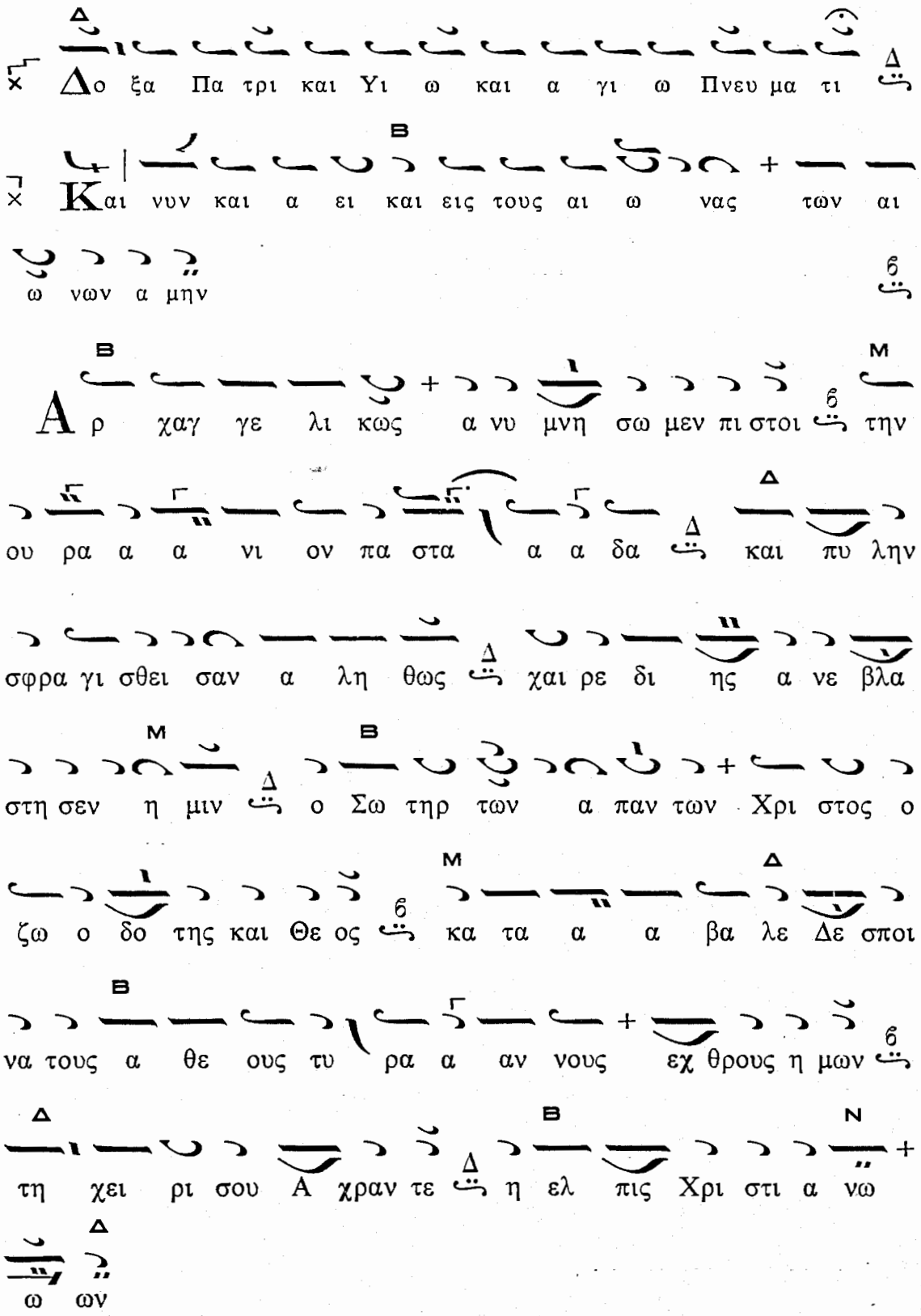

Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε κλπ. ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς
(σελ. 103—106)

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος λ ζ ϟ Νη

Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ω ω ε ω ως

α αν πα α α ρε ε ε ελ θω

Τοις των ε μων λο γι σμων λη σται αις πε ρι πε ε

σων ε συ λη θην ο τα α α λα ας το ον

νουν και δει νω ως πλη γω θεις ο ο λην μου την

ψυ χην τε τρα α αυ μα τι ι σμαι και εν θεν κει

μαι γυ μνος α ρε των εν τη του βι ι ι ου ου ο ο

δω Ι ε ρευς δε ι δων με τω μω ω λω ω πι

ο δυ νω ω με νον δι α το α νι α τον πα

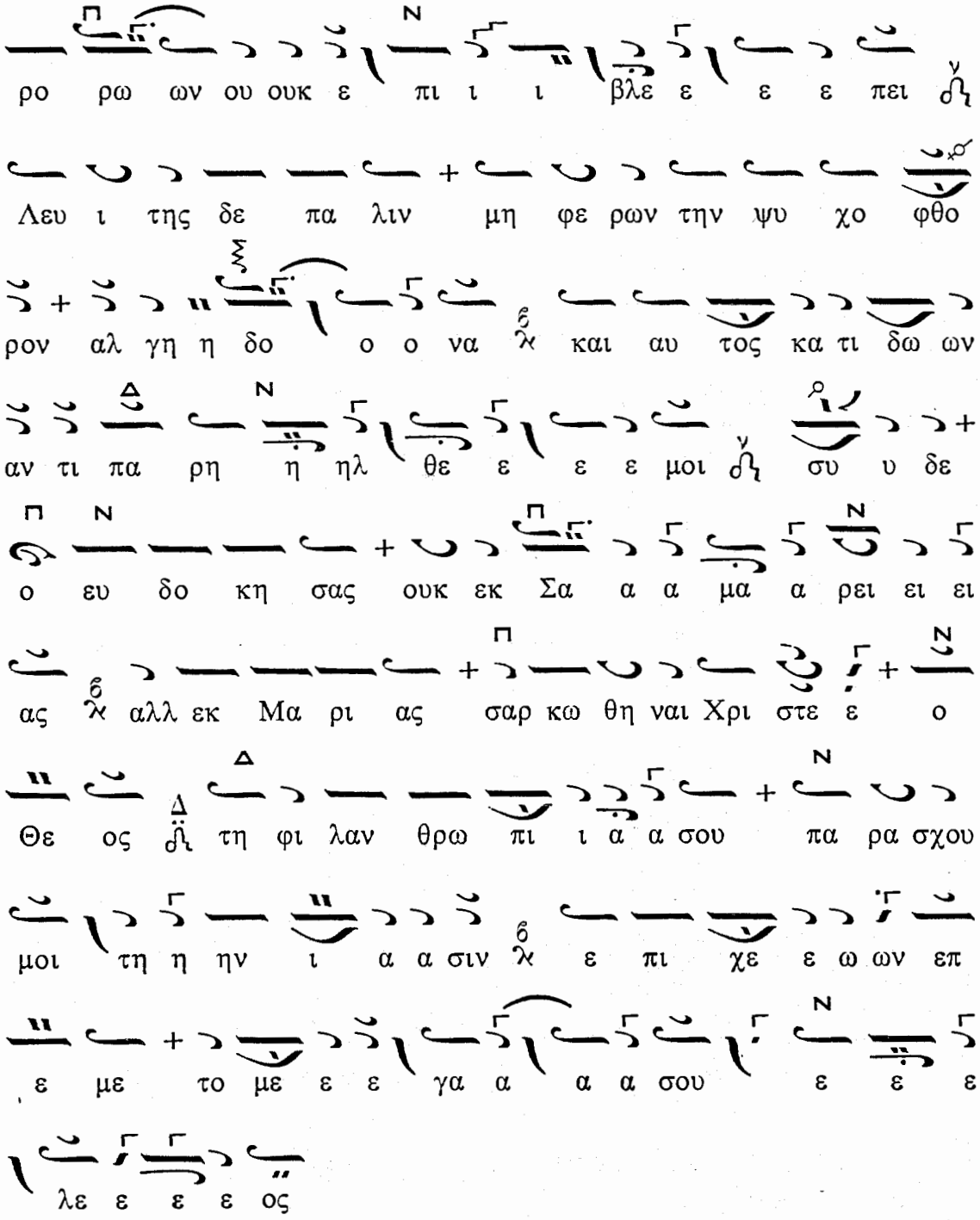
ρο ρω ων ου ουκ ε πι ι ι βλε ε ε ε πει
Λευ ι της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθο
ρον αλ γη η δο ο ο να και αυ τος κα τι δω ων
αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι συ υ δε
ο ευ δο κη σας ουκ εκ Σα α α μα α ρει ει ει
ας αλλ εκ Μα ρι ας σαρ κω θη ναι Χρι στε ε ο
Θε ος τη φι λαν θρω πι ι α α σου πα ρα σχου
μοι τη η ην ι α α σιν ε πι χε ε ω ων επ
ε με το με ε ε γα α α α σου ε ε ε
λε ε ε ε ος

Μαρτυρικὸν

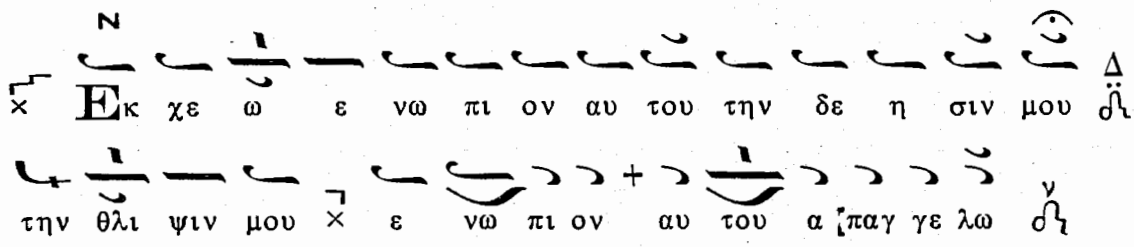
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

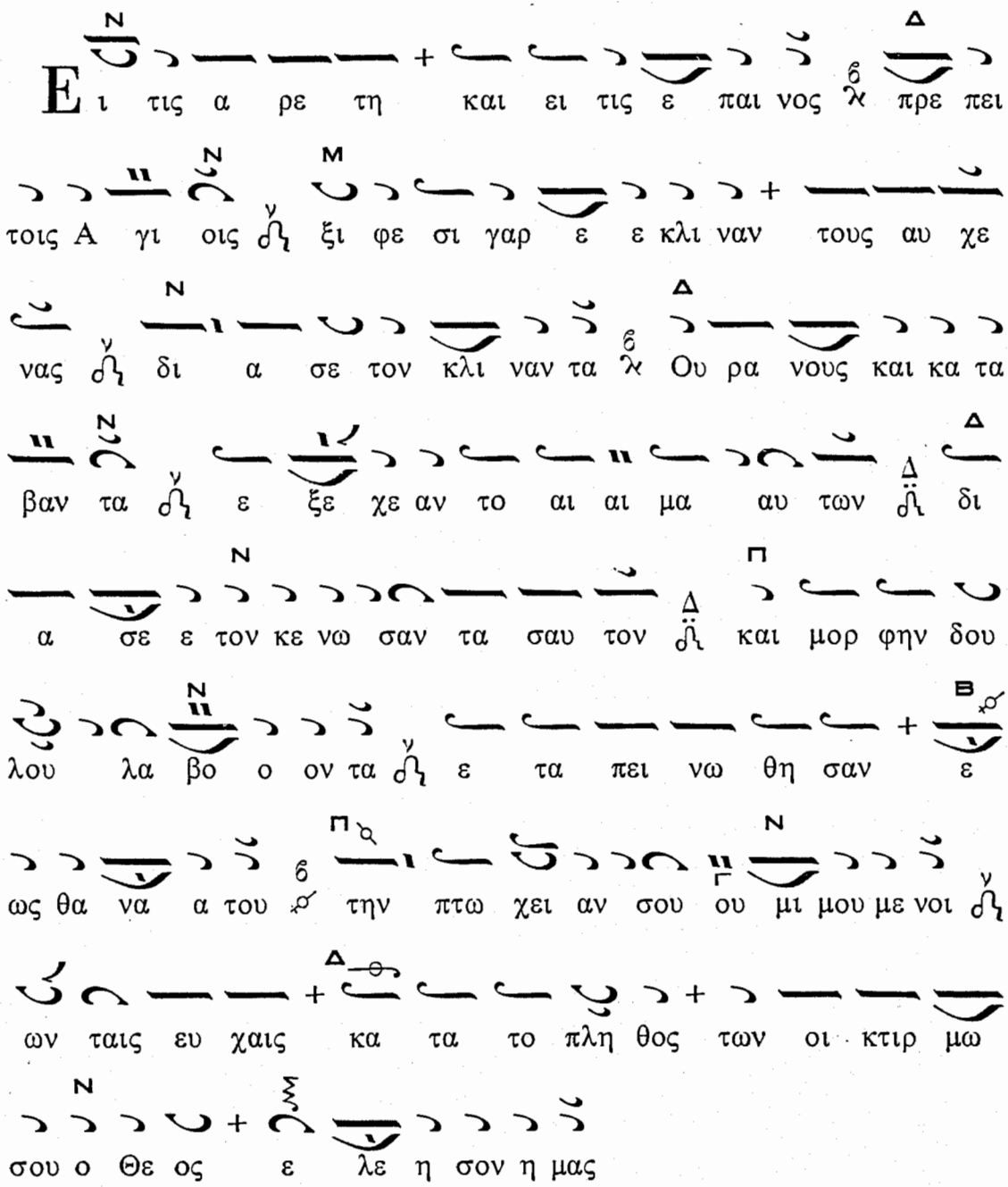

Εἶτα τὰ 2 Προσόμοια πρὸς τὸ «Εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καὶ ὁ β' χορὸς τὸ παρὸν μετὰ τοῦ στίχου

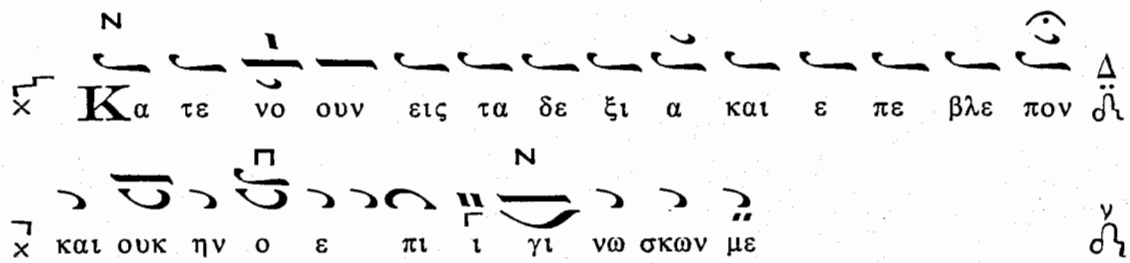

Εἶτα ψάλλομεν ἅπαντα τὰ κατ' Αλφάβητον Προσόμοια πρὸς τὸ «Ἤθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ σειράν. Καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

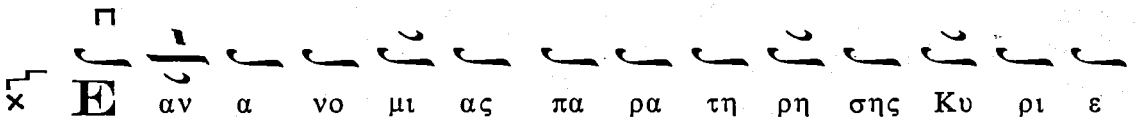

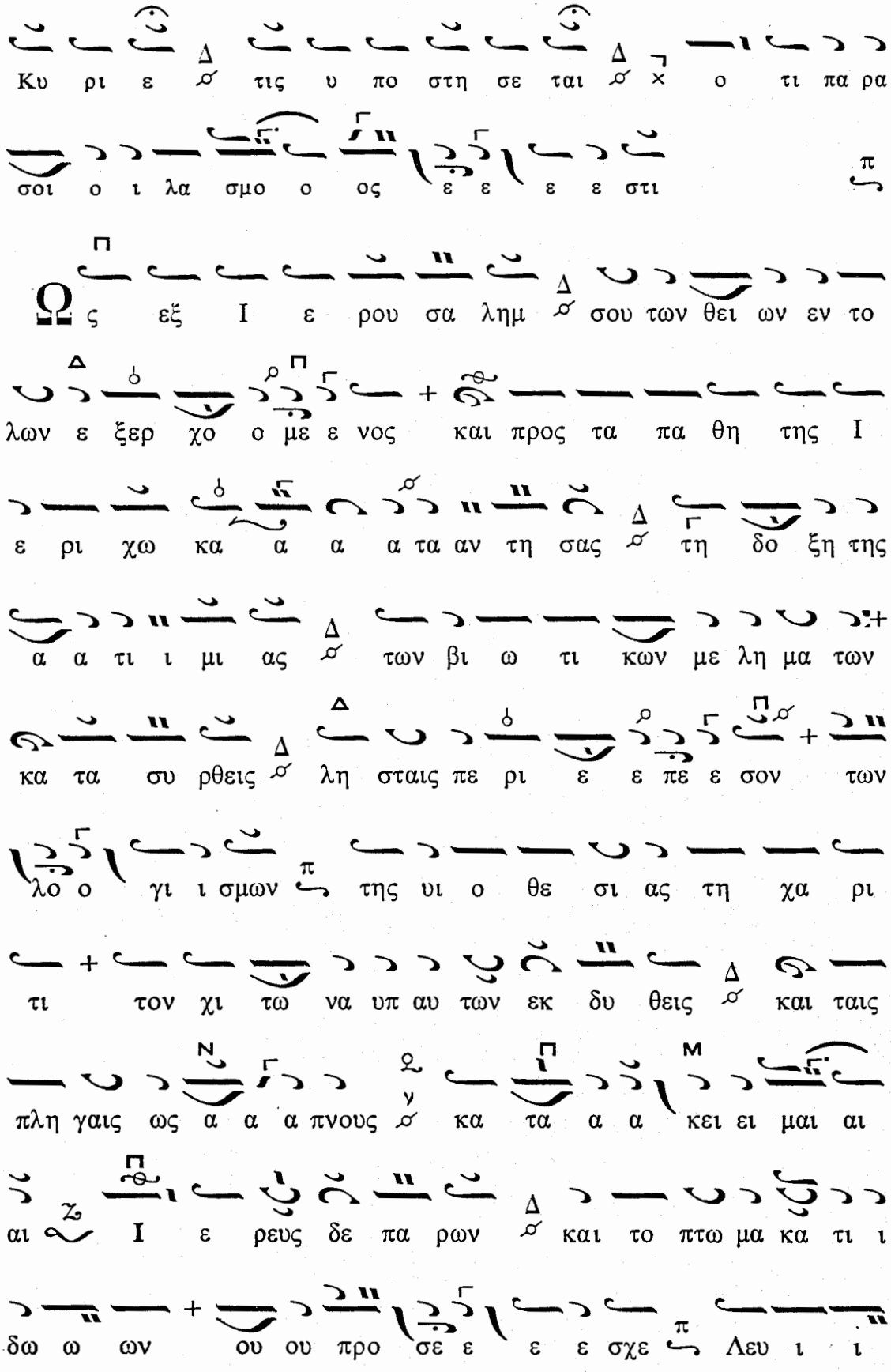
Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα
σοι ο ι λα σμο ο ος ε ε ε ε στι
Ω ς εξ Ι ε ρου σα λημ σου των θει ων εν το
λων ε ξερ χο ο με ε νος και προς τα πα θη της Ι
ε ρι χω κα α α α τα αν τη σας τη δο ξη της
α α τι ι μι ας των βι ω τι κων με λη μα των
κα τα συ ρθεις λη σταις πε ρι ε ε πε ε σον των
λο ο γι ι σμων της υι ο θε σι ας τη χα ρι
τι τον χι τω να υπ αυ των εκ δυ θεις και ταις
πλη γαις ως α α α πνους κα τα α α κει ει μαι αι
αι Ι ε ρευς δε πα ρων και το πτω μα κα τι ι
δω ω ων ου ου προ σε ε ε ε σχε Λευ ι ι

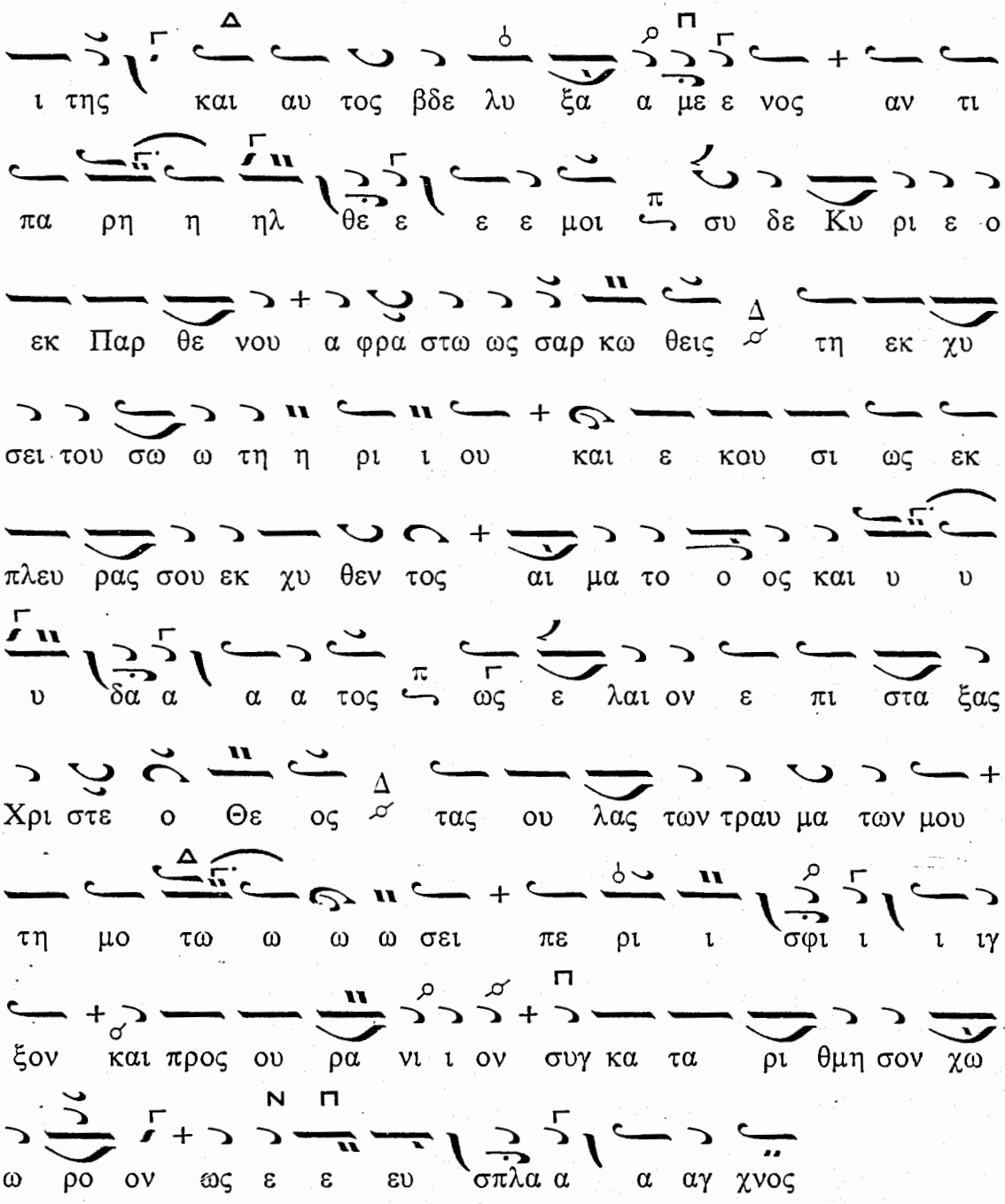

Μαρτυρικὸν

«Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε οὐκ ἠρνήσαντό σε...» (σελ. 251)

Προσόμοια τῆς Θεοτόκου

Ἦχος Δι

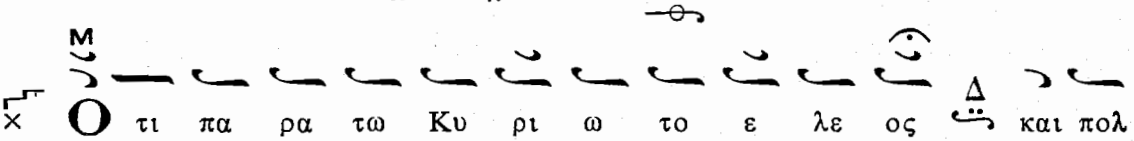

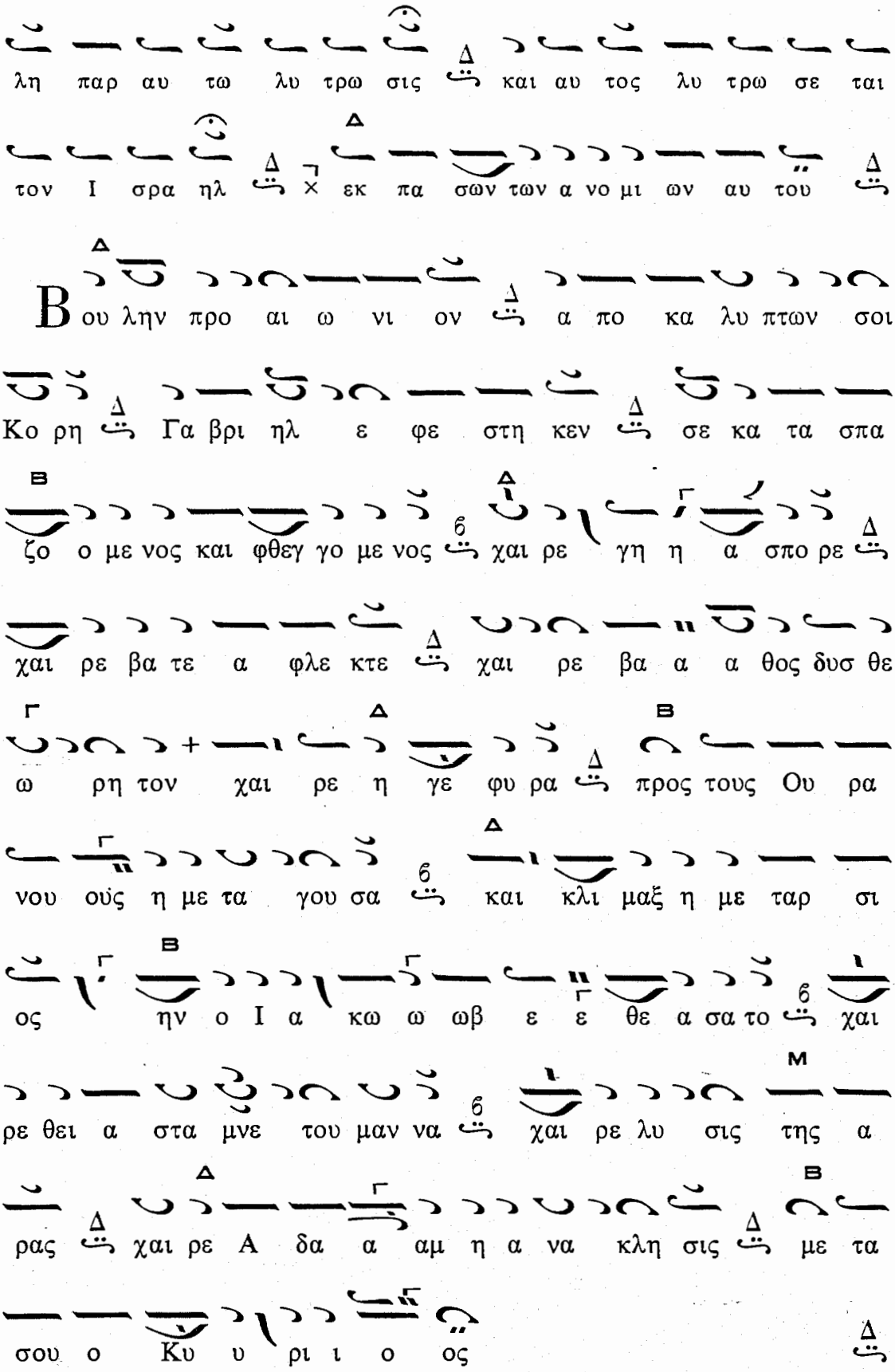
λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται
τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ του
Βου λην προ αι ω νι ον α πο κα λυ πτων σοι
Κο ρη Γα βρι ηλ ε φε στη κεν σε κα τα σπα
ζο ο με νος και φθεγ γο με νος χαι ρε γη η α σπο ρε
χαι ρε βα τε α φλε κτε χαι ρε βα α α θος δυσ θε
ω ρη τον χαι ρε η γε φυ ρα προς τους Ου ρα
νου ούς η με τα γου σα και κλι μαξ η με ταρ σι
ος ην ο Ι α κω ω ωβ ε ε θε α σα το χαι
ρε θει α στα μνε του μαν να χαι ρε λυ σις της α
ρας χαι ρε Α δα α αμ η α να κλη σις με τα
σου ο Κυ υ ρι ι ο ος

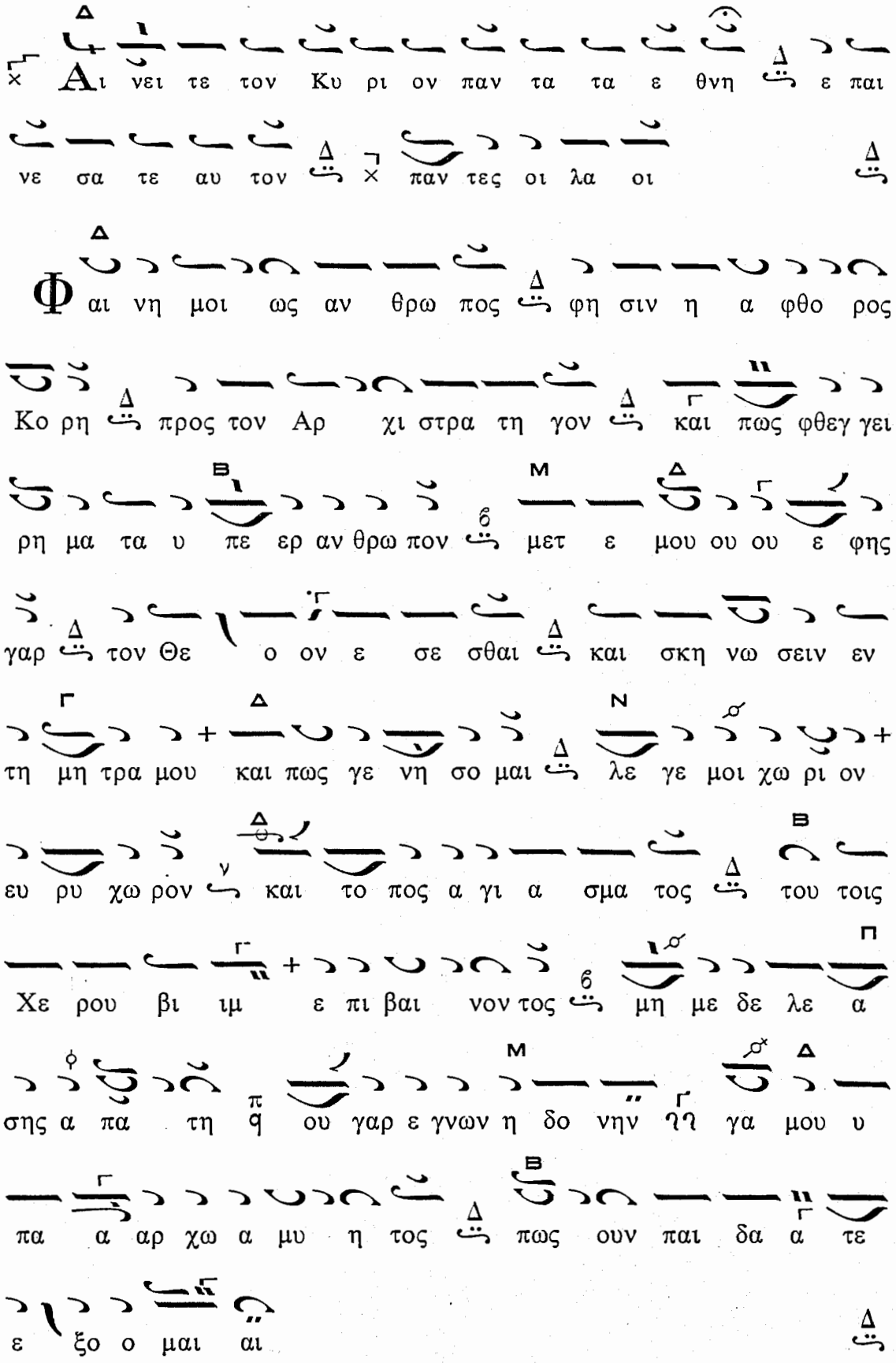
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι
νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Φαι νη μοι ως αν θρω πος φη σιν η α φθο ρος
Κο ρη προς τον Αρ χι στρα τη γον και πως φθεγ γει
ρη μα τα υ πε ερ αν θρω πον μετ ε μου ου ου ε φης
γαρ τον Θε ο ον ε σε σθαι και σκη νω σειν εν
τη μη τρα μου και πως γε νη σο μαι λε γε μοι χω ρι ον
ευ ρυ χω ρον και το πος α γι α σμα τος του τοις
Χε ρου βι ιμ ε πι βαι νον τος μη με δε λε α
σης α πα τη ου γαρ ε γνων η δο νην γα μου υ
πα α αρ χω α μυ η τος πως ουν παι δα α τε
ε ξο ο μαι αι

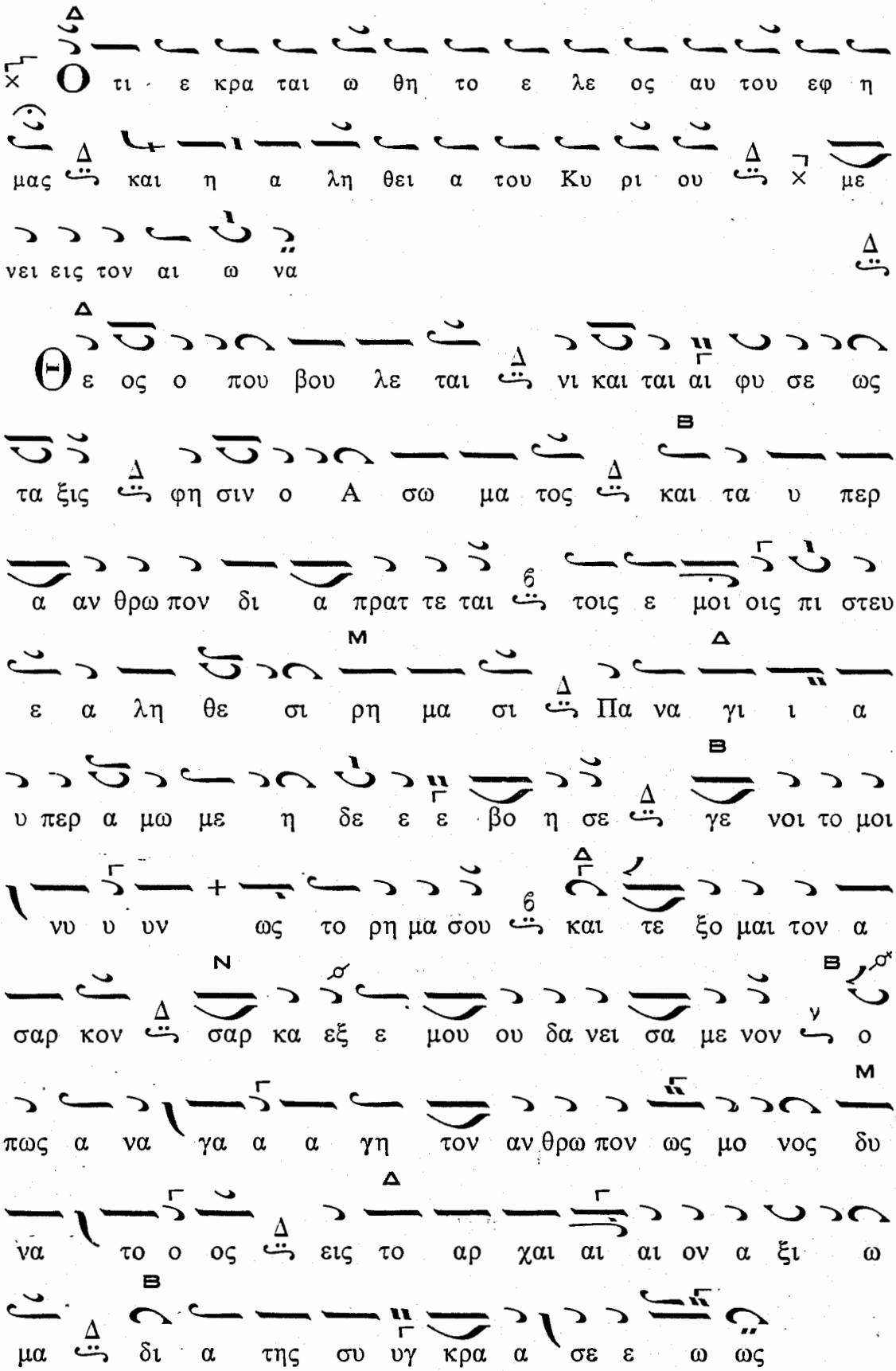
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η
μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με
νει εις τον αι ω να
Θε ος ο που βου λε ται νι και ται αι φυ σε ως
τα ξις φη σιν ο Α σω μα τος και τα υ περ
α αν θρω πον δι α πρατ τε ται τοις ε μοι οις πι στευ
ε α λη θε σι ρη μα σι Πα να γι ι α
υ περ α μω με η δε ε ε βο η σε γε νοι το μοι
νυ υ υν ως το ρη μα σου και τε ξο μαι τον α
σαρ κον σαρ κα εξ ε μου ου δα νει σα με νον ο
πως α να γα α α γη τον αν θρω πον ως μο νος δυ
να το ο ος εις το αρ χαι αι αι ον α ξι ω
μα δι α της συ υγ κρα α σε ε ω ως

Δόξα. Ἦχος

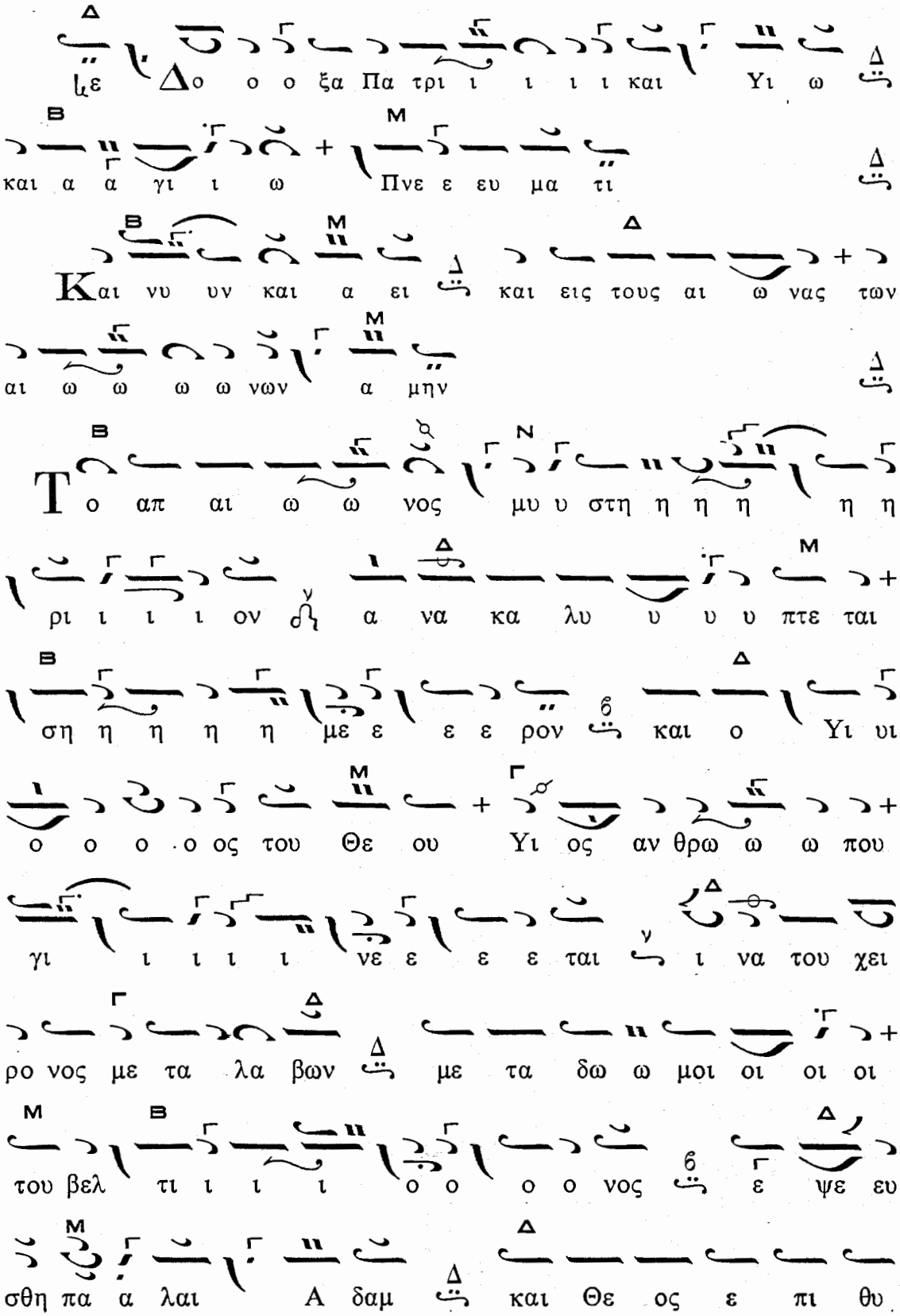
Δο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι ω
και α α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω ω νων α μην
Το απ αι ω ω νος μυ υ στη η η η η η
ρι ι ι ι ον α να κα λυ υ υ πτε ται
ση η η η η με ε ε ε ρον και ο Υι υι
ο ο ο ο ος του Θε ου Υι ος αν θρω ω ω που
γι ι ι ι ι νε ε ε ε ται ι να του χει
ρο νος με τα λα βων με τα δω ω μοι οι οι οι
του βελ τι ι ι ι ο ο ο ο νος ε ψε ευ
σθη πα α λαι Α δαμ και Θε ος ε πι θυ

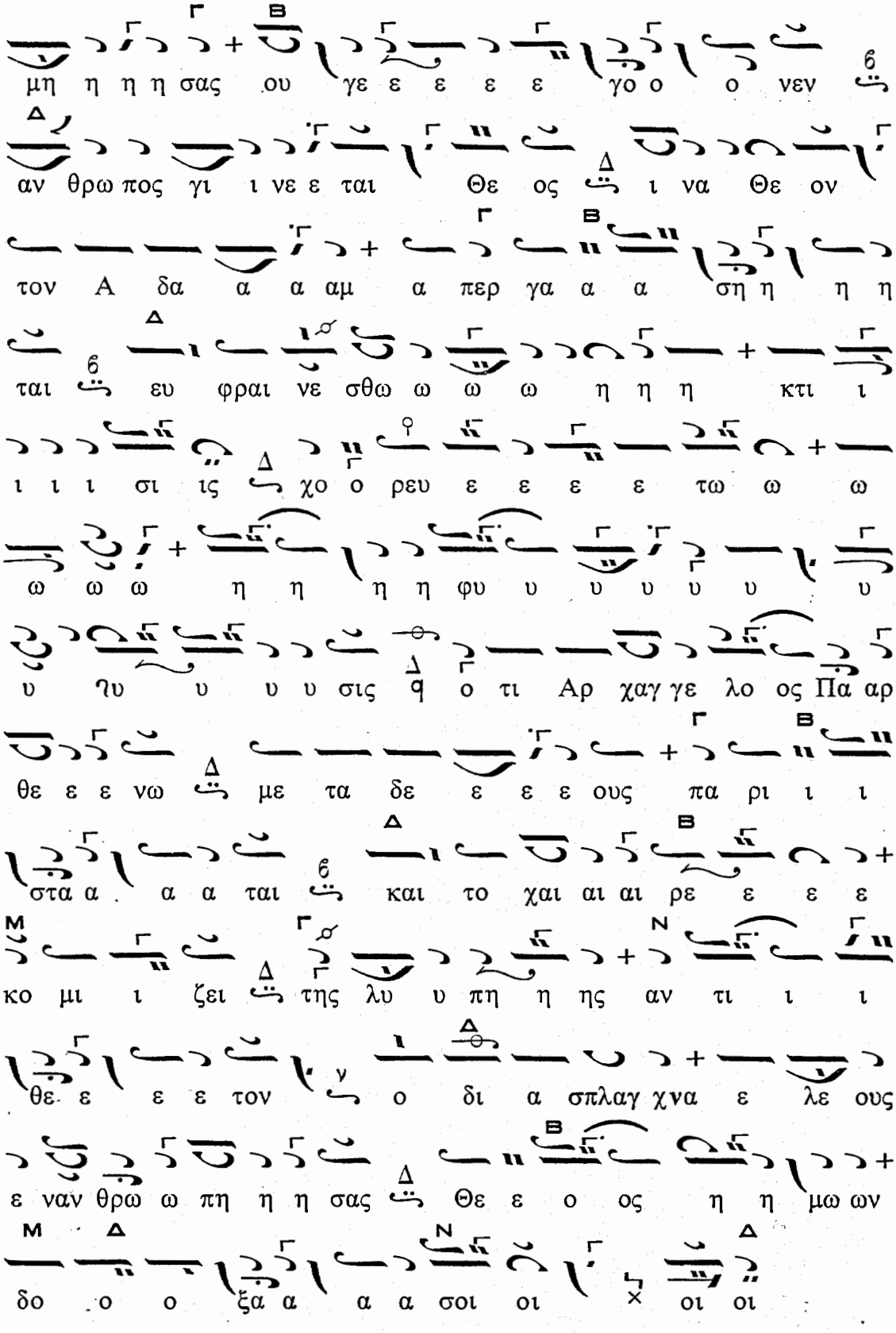

Εἴσοδος κλπ. τῆς Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν σελ. 124 διατύπωσιν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστι»
εἶτα τὸ τροπάριον «Τὸ Προσταχθὲν»

Ἦχος ἀ Νη

Το προ ο στα χθε ε ε ε ε ε εν μυ στι ι

ι κω ω ω ω ω ως λα βω ω ων εν

γνω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σει ει ει

ει ει εν τη η σκη νη η η η η η η η η του

Ι ι ω ση η η η η ηφ σπου δη η η

ε πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

στη η η η η ο α σω ω μα το ος λε ε

ε ε γω ων τη α πει ει ει ρο γα α α α α

α α α α α α α α α μω ω ω ω ω ω ω

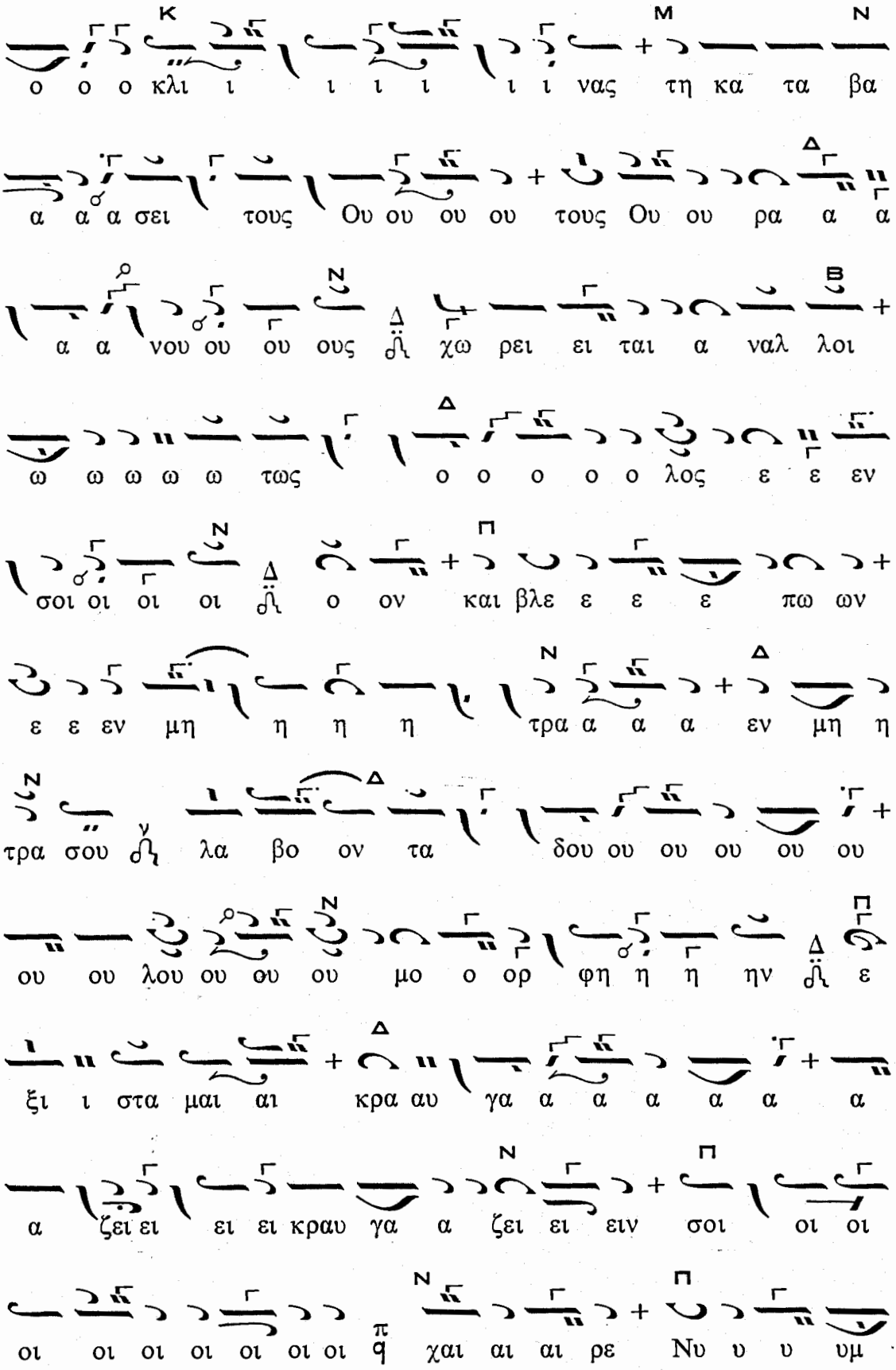
ο ο ο κλι ι ι ι ι ι ι ι νας τη κα τα βα
α α α σει τους Ου ου ου ου τους Ου ου ρα α α
α α νου ου ου ους χω ρει ει ται α ναλ λοι
ω ω ω ω ω τως ο ο ο ο ο λος ε ε εν
σοι οι οι οι ο ον και βλε ε ε ε πω ων
ε ε εν μη η η η τρα α α α εν μη η
τρα σου λα βο ον τα δου ου ου ου ου ου
ου ου λου ου ου ου μο ο ορ φη η η ην ε
ξι ι στα μαι αι κρα αυ γα α α α α α α
α ζει ει ει ει κραυ γα α ζει ει ειν σοι οι οι
οι οι οι οι οι οι οι χαι αι αι ρε Νυ υ υ υμ

φη η α α α νυ υ υ υ υμ φε ε ε ε

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε (Δὶς)

Τὸ Τρίτον

Το προ στα χθε εν μυ στι κως λα βων εν γνω

ω ω ω ω σει ἐν τη σκη νη η η του Ι ω

σηφ σπου δη ε πε ε ε ε ε στη ὁ Α σω μα

τος λε ε ε γων τη η Α πει ρο γα μω ο

κλι ι ι νας τη κα τα βα α σει τους Ου ρα

νου ου ους χω ρει ει ει ται α ναλ λοι ω ω τως

ο λος εν σοι ον και βλε ε πω ων εν μη τρα σου λα

βον τα δου λου μορ φην ε ξι στα μαι κραυ

γα ζω ων σοι χαι ρε Νυ υμ φη α νυ υμ φε ευ

τε ε ε ε ε ε ε

Ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κανὼν «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»

Ἦχος

ΩΔΗ Α΄

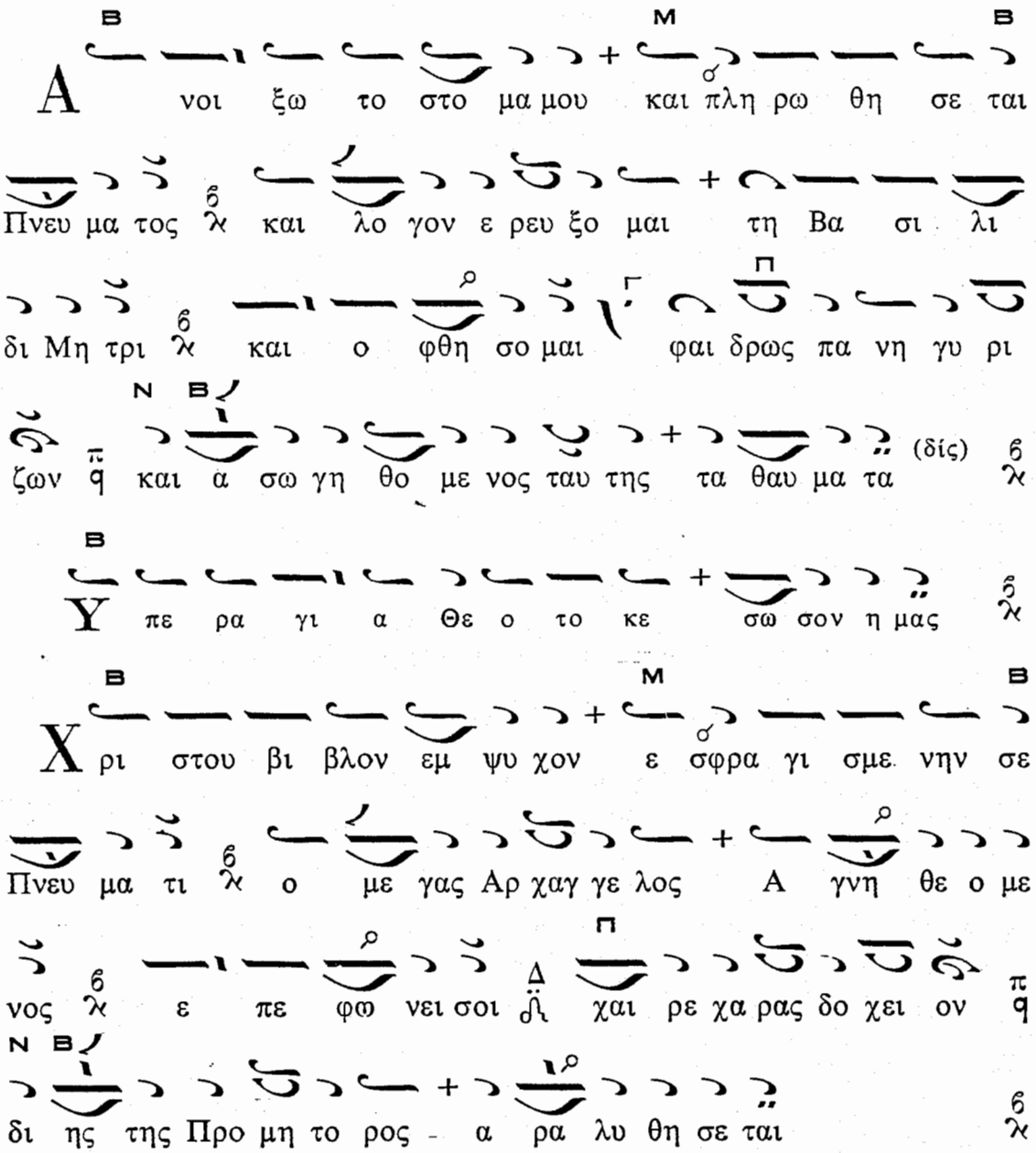

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

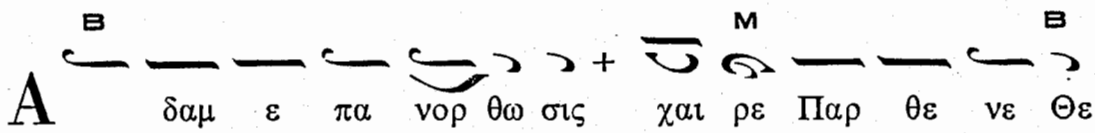

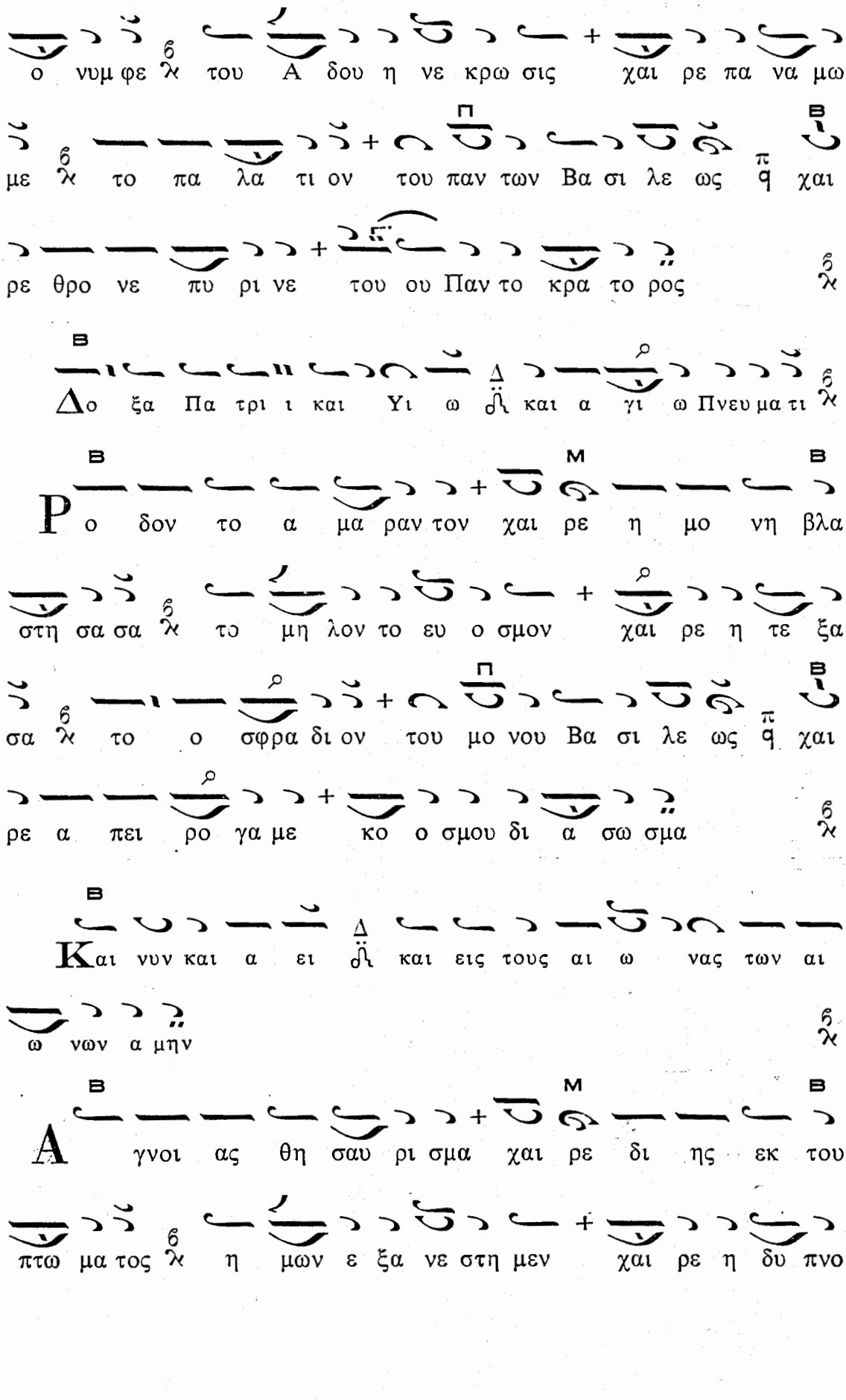
ο νυμ φε λε του Α δου η νε κρω σις χαι ρε πα να μω
με λε το πα λα τι ον του παν των Βα σι λε ως χαι
ρε θρο νε πυ ρι νε του ου Παν το κρα το ρος λε
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω ι και α γι ω Πνευ μα τι λε
Ρο δον το α μα ραν τον χαι ρε η μο νη βλα
στη σα σα λε το μη λον το ευ ο σμον χαι ρε η τε ξα
σα λε το ο σφρα δι ον του μο νου Βα σι λε ως χαι
ρε α πει ρο γα με κο ο σμου δι α σω σμα λε
Και νυν και α ει ι και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην λε
Α γνοι ας θη σαν ρι σμα χαι ρε δι ης εκ του
πτω μα τος λε η μων ε ξα νε στη μεν χαι ρε η δυ πνο

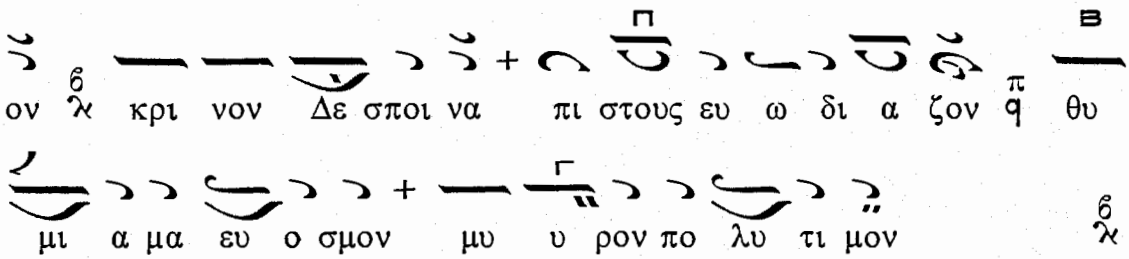

ΩΔΗ Γ΄

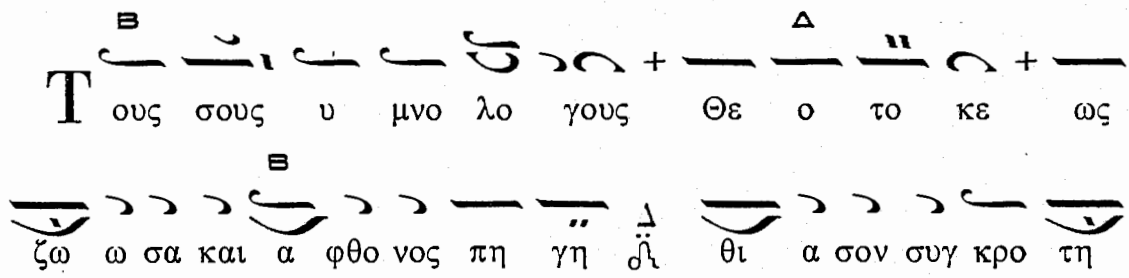

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

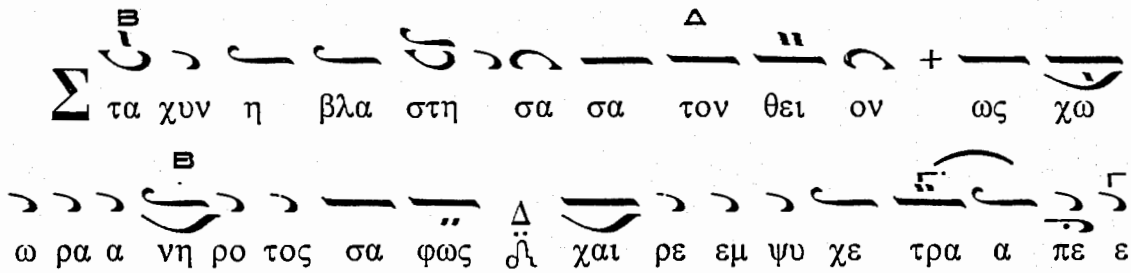

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

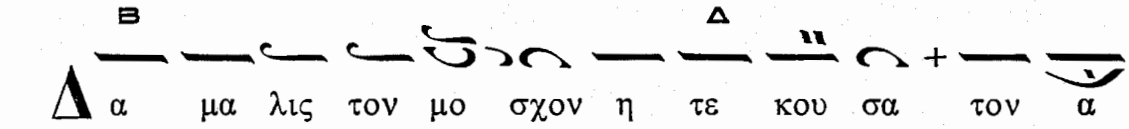

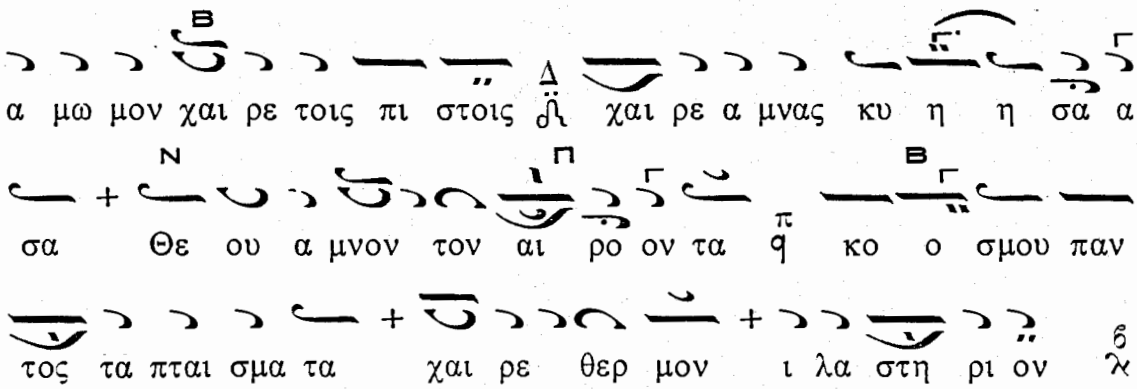

Δόξα Πατρὶ...

Καὶ νῦν...

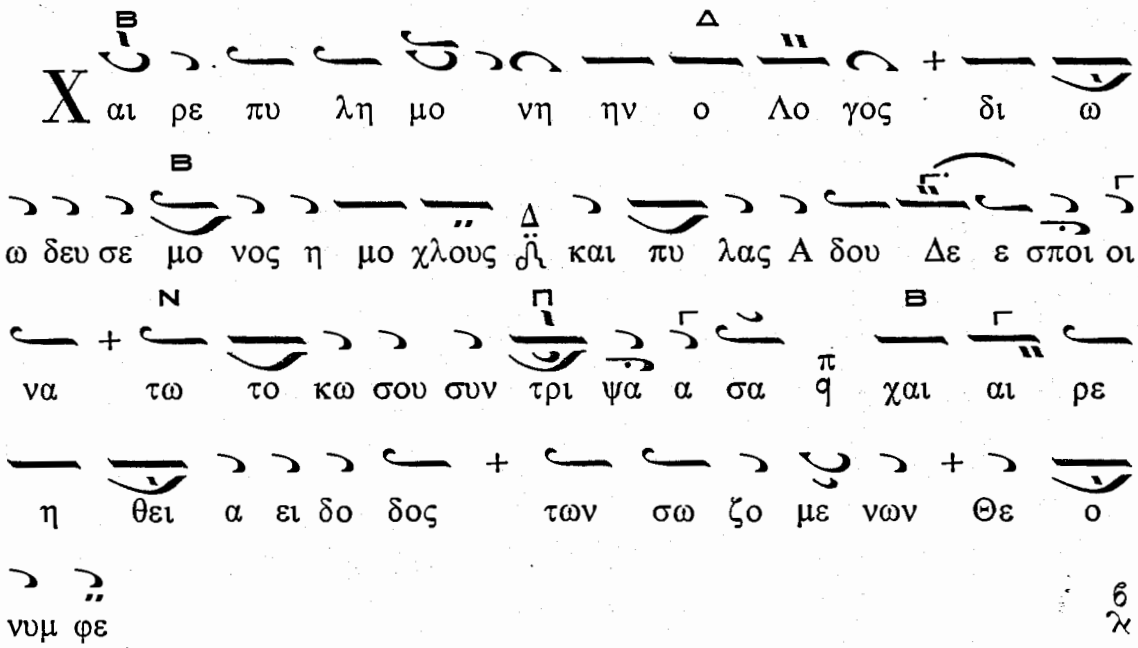

«Τῇ Ὑπερμάχῳ» (Ἀργὸν)

Ἦχος Νη

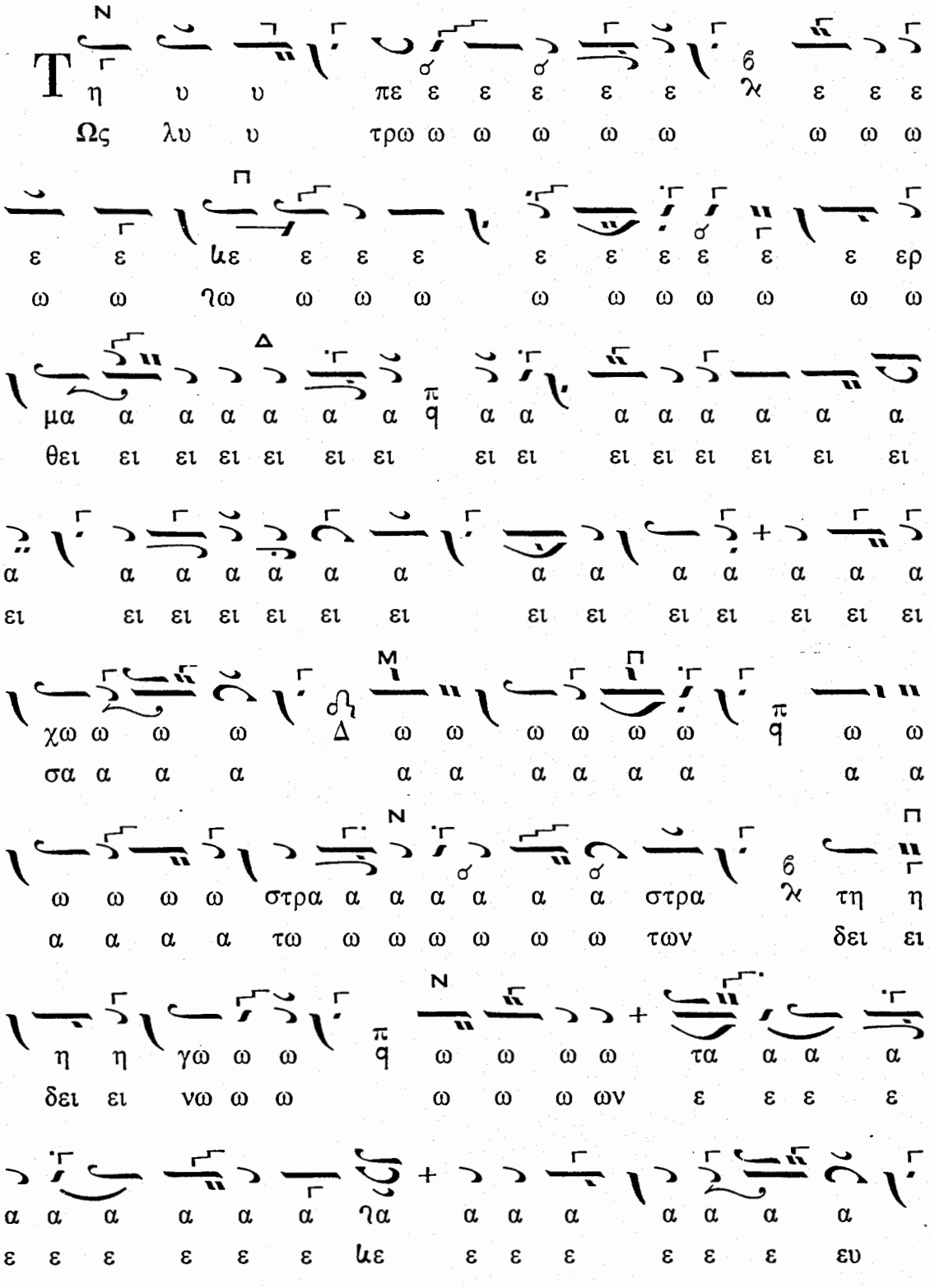

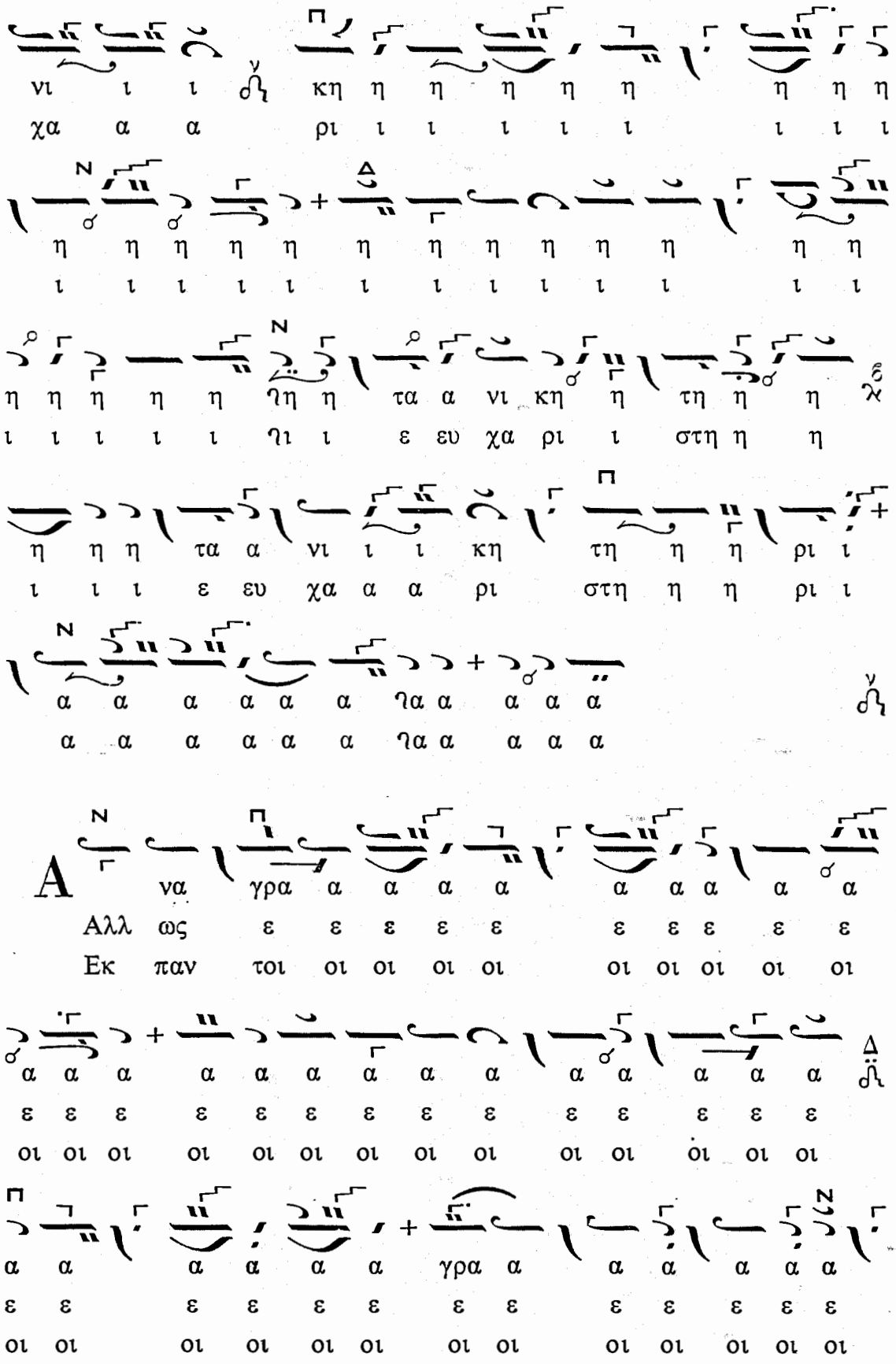
νι ι ι κη η η η η η η η η
χα α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι
η η η η η η η η η η η η η
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
η η η η η ηη η τα α νι κη η τη η η
ι ι ι ι ι ηι ι ε ευ χα ρι ι στη η η
η η η τα α νι ι ι κη τη η η ρι ι
ι ι ι ε ευ χα α α ρι στη η η ρι ι
α α α α α α ηα α α α α
α α α α α α ηα α α α α
A να γρα α α α α α α α α α
Αλλ ως ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Εκ παν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
α α α α α α γρα α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

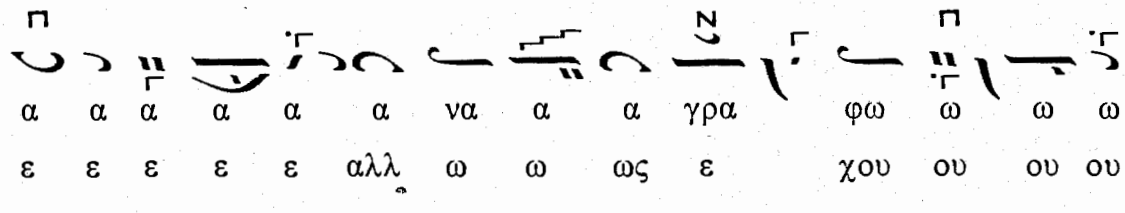
α α α α α α να α α γρα φω ω ω ω
ε ε ε ε ε αλλ ω ω ως ε χου ου ου ου
οι οι οι οι οι εκ πα α αν τοι ω ω ω ων

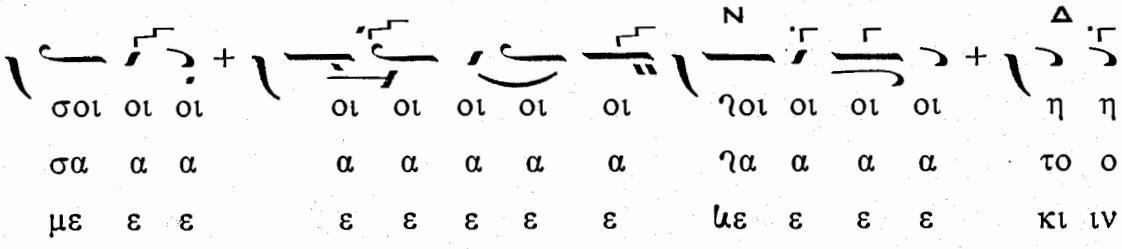
σοι οι οι οι οι οι οι οι ηοι οι οι οι η η
σα α α α α α α α ηα α α α το ο
με ε ε ε ε ε ε ε ιαε ε ε ε κι ιν

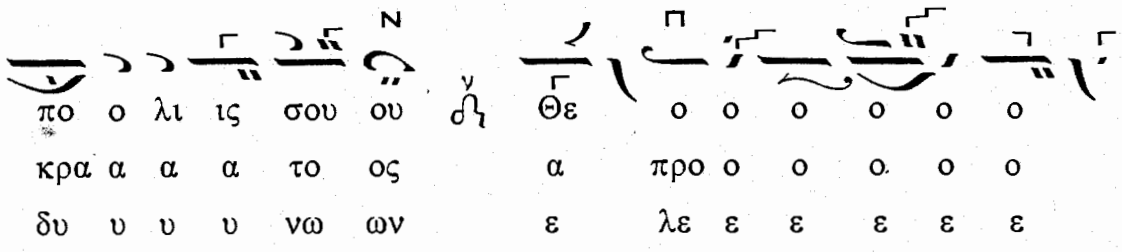
πο ο λι ις σου ου Θε ο ο ο ο ο ο
κρα α α α το ος α προ ο ο ο ο ο
δυ υ υ υ νω ων ε λε ε ε ε ε ε

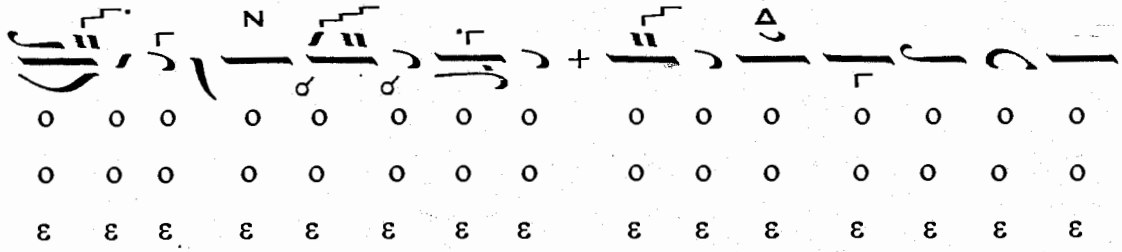
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

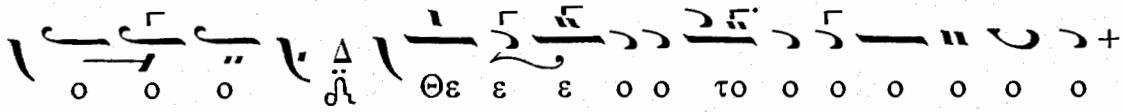
ο ο ο Θε ε ε ο ο το ο ο ο ο ο ο
ο ο ο α α α προ ο σμα α α α α α α
ε ε ε ε ε ε λε ευ θε ε ε ε ε ε ε

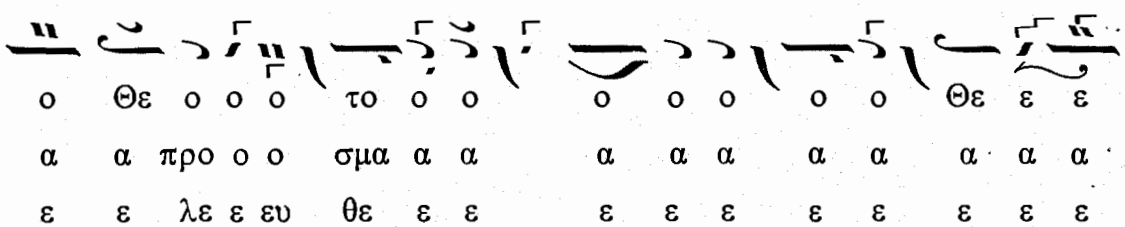
ο Θε ο ο ο το ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε
α α προ ο ο σμα α α α α α α α α α α α
ε ε λε ε ευ θε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

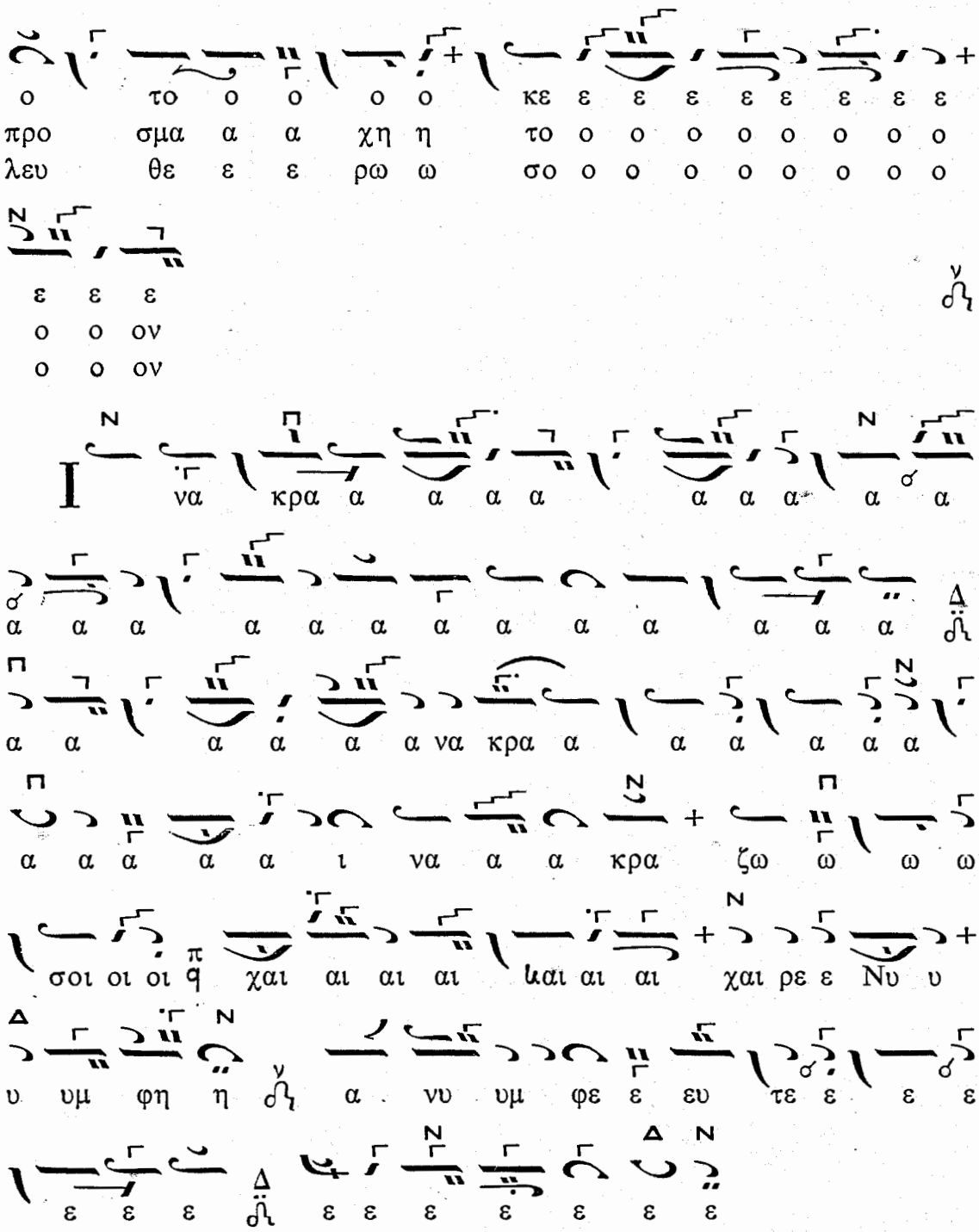

Ἀναγινώσκεται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου

ΩΔΗ Δ΄

Ἄρχεται ὁ β΄ χορὸς

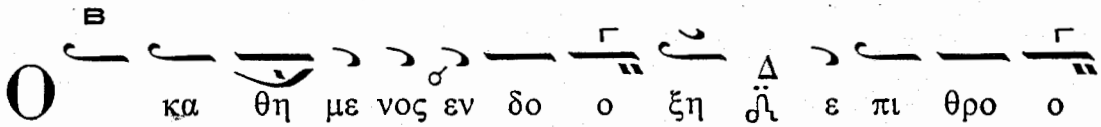

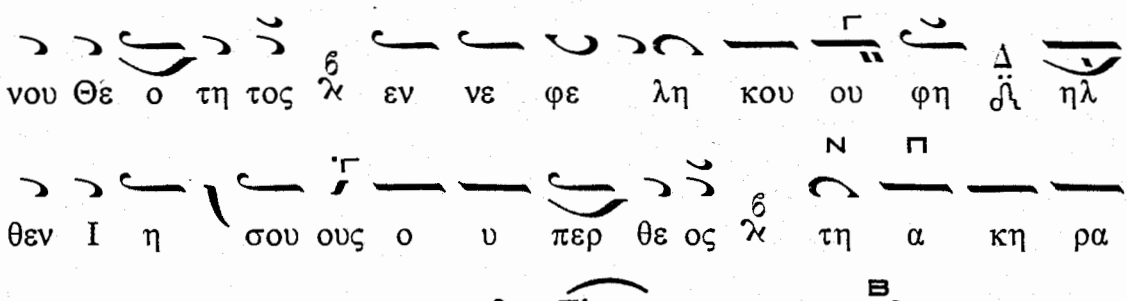

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

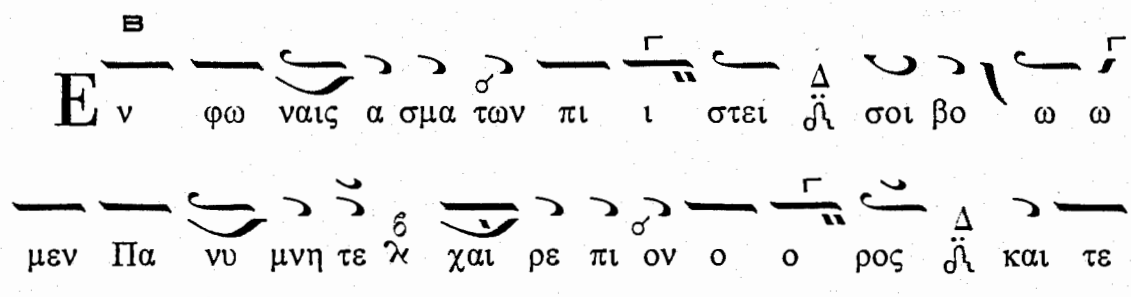

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

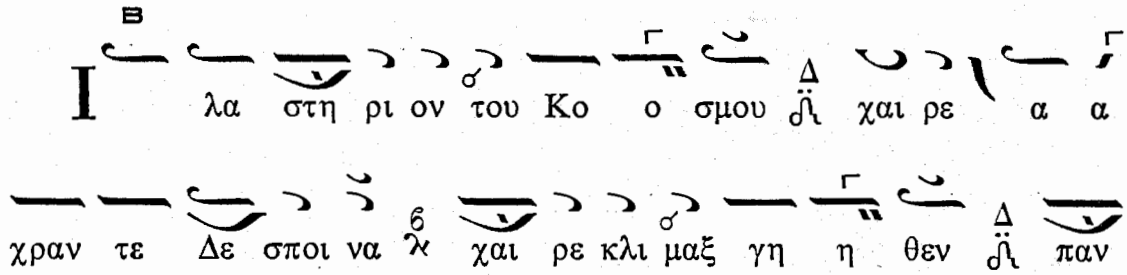

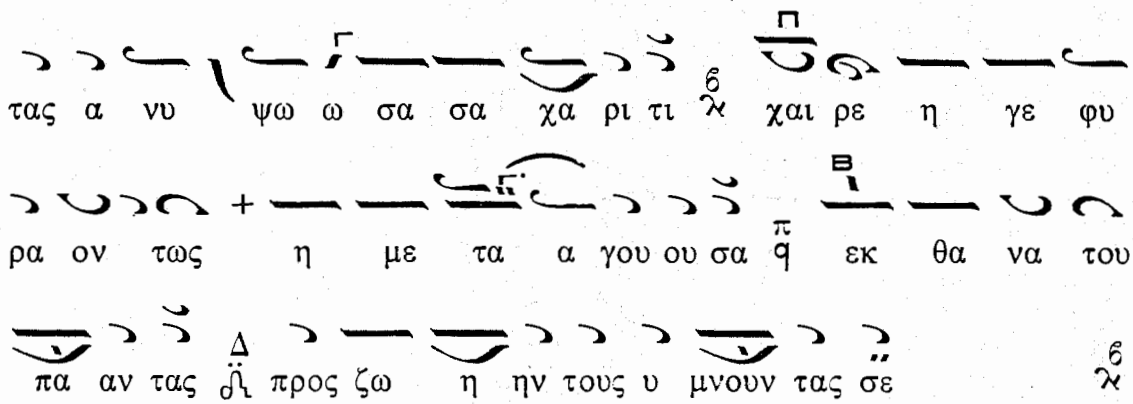

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

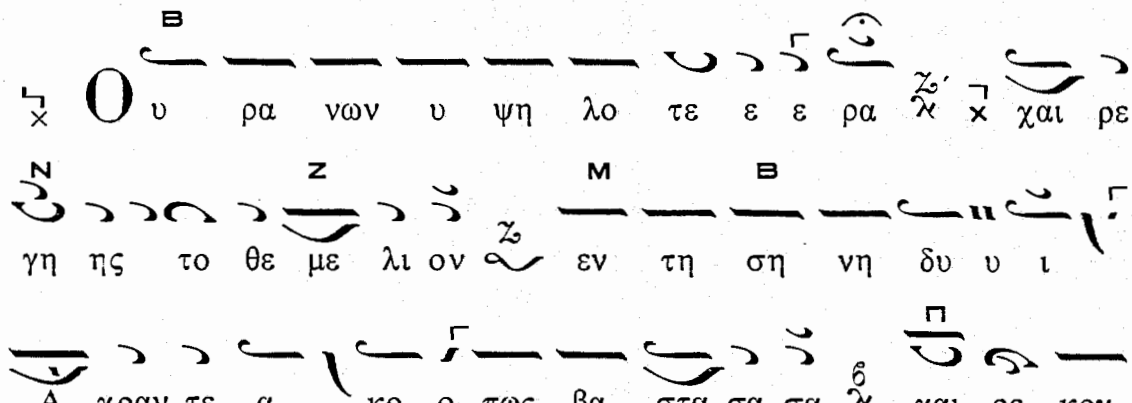

Δόξα Πατρὶ...

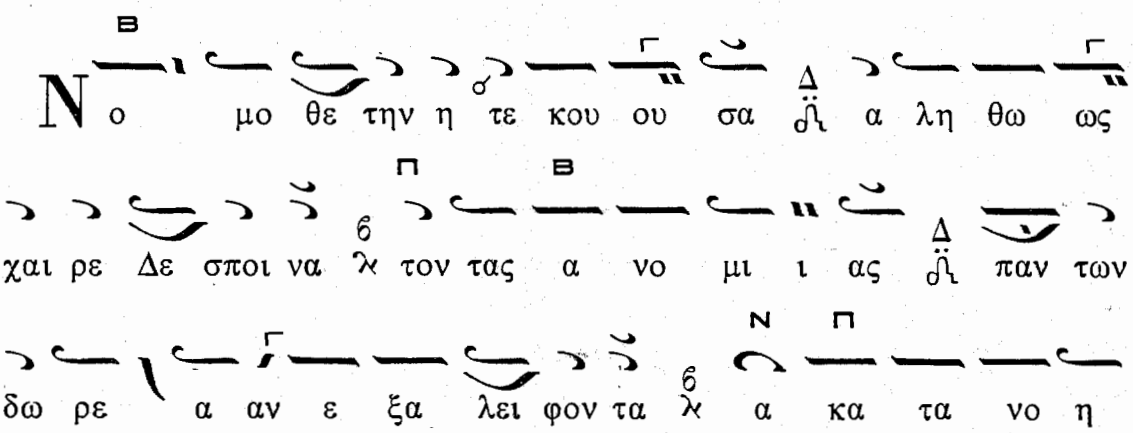

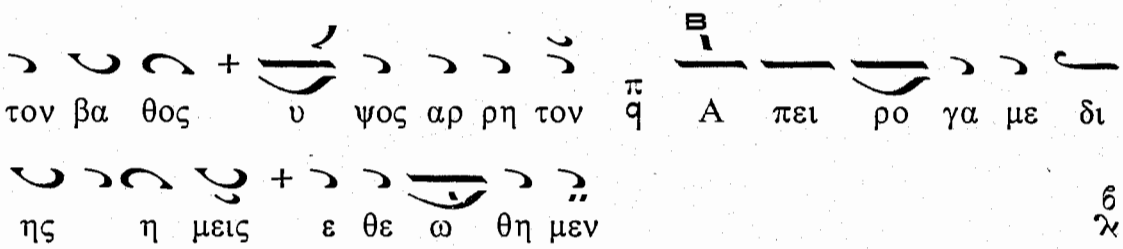
τον βα θος υ ψος αρ ρη τον Α πει ρο γα με δι
ης η μεις ε θε ω θη μεν

Καὶ νῦν...

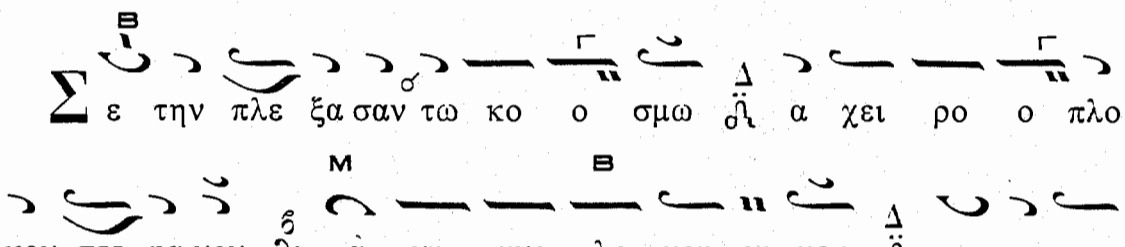
Σε την πλε ξα σαν τω κο ο σμω α χει ρο ο πλο
κον στε φα νον ἀ νυ μνο λο γου ου μεν χαι ρε σοι
Παρ θε ε νε κραυ γα ζον τες το φυ λα κτη ρι ον
παν των και χα ρα α κω ω μα και κρα ται ω μα
Τὸ τέλος ὁ β′ χορὸς
και ι ε ρον κα τα φυ γι ον

ΩΔΗ Ε′

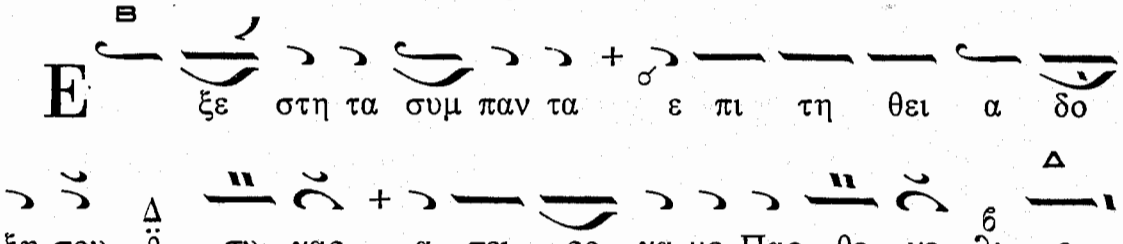
Ε ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο
ξη σου συ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε νε ε
σχες εν μη τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε
ε το κας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι
σε σω τη ρι αν βρα βευ ον τα

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

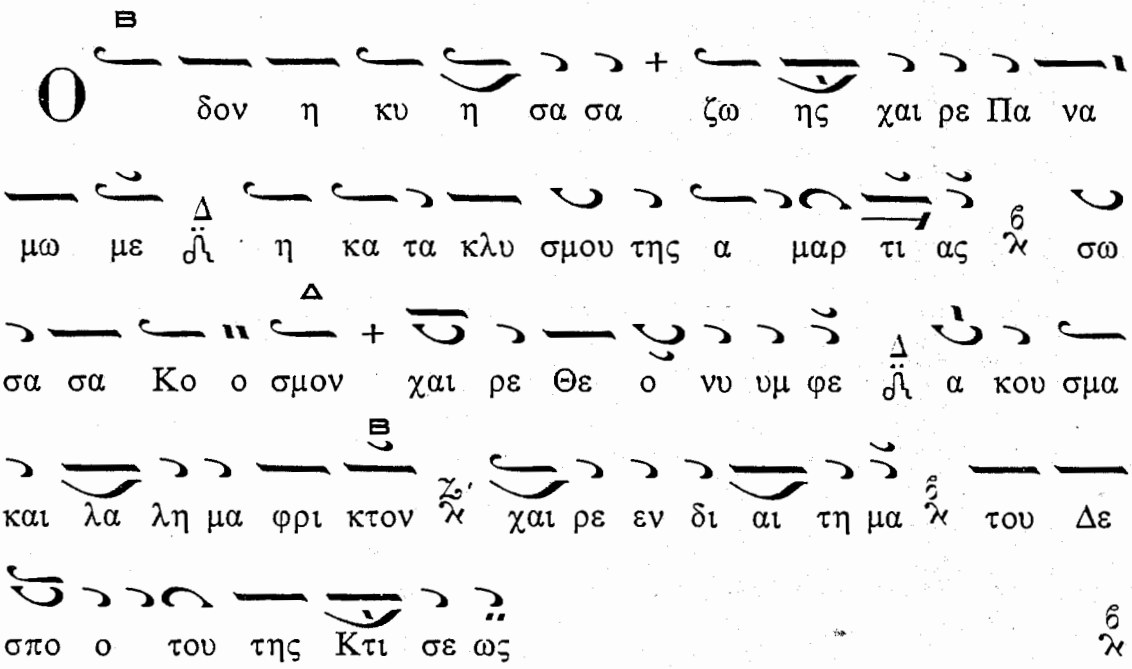

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

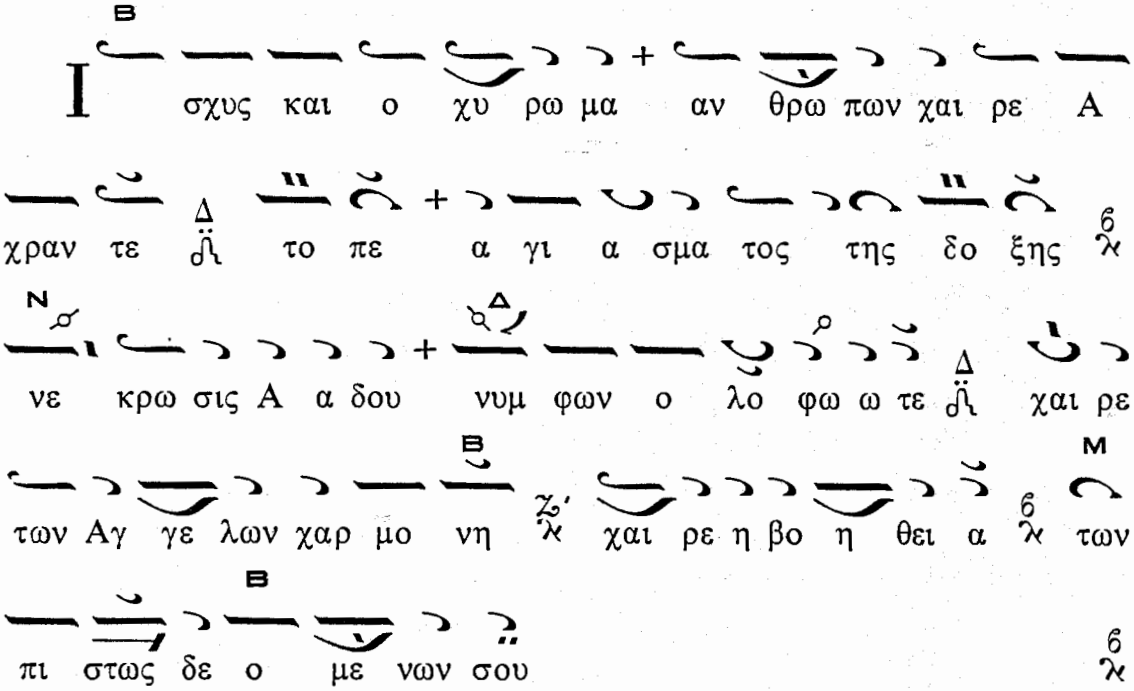

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

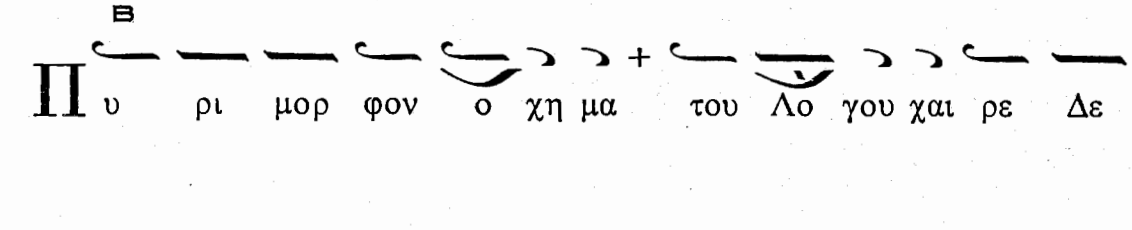

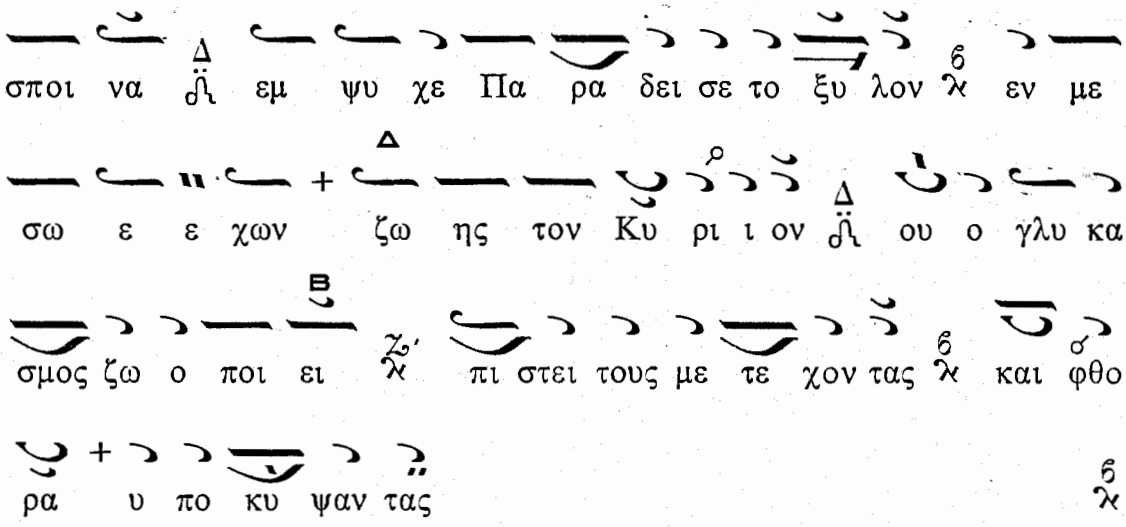

Δόξα Πατρὶ...

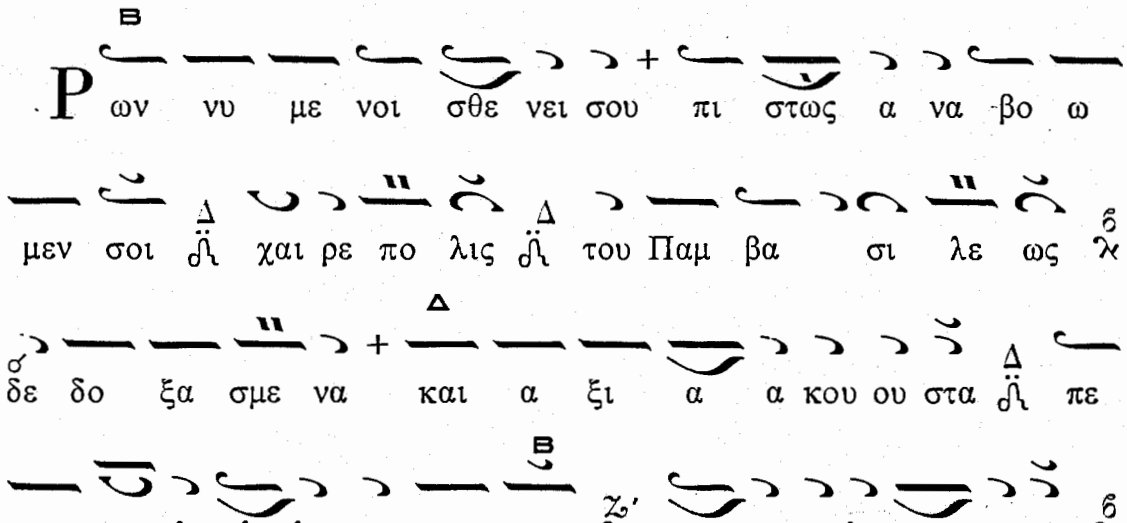

Καὶ νῦν...

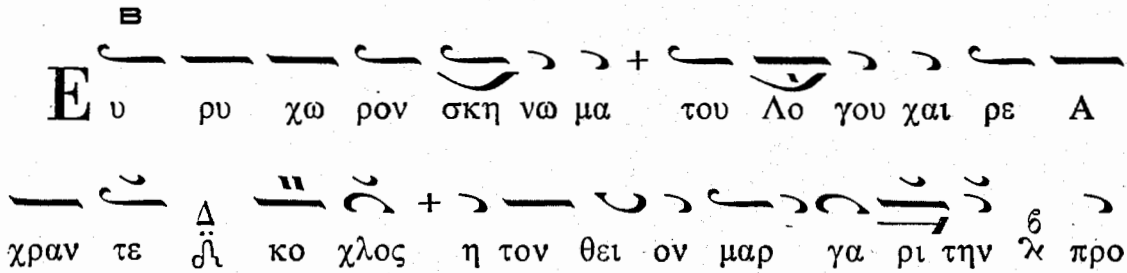

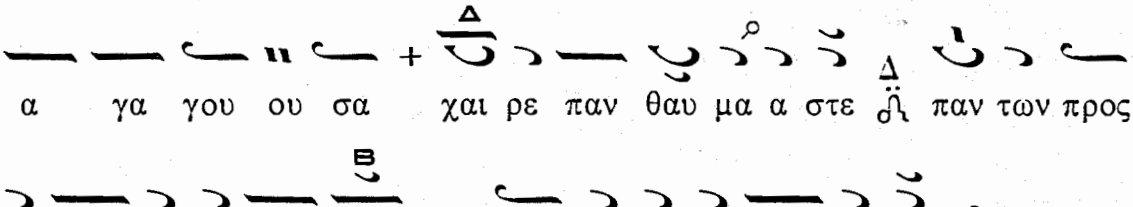

Τὸ τέλος ὁ α' χορὸς

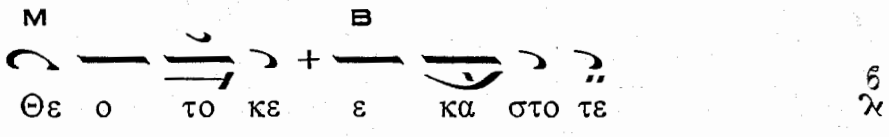

ΩΔΗ ΣΤ'

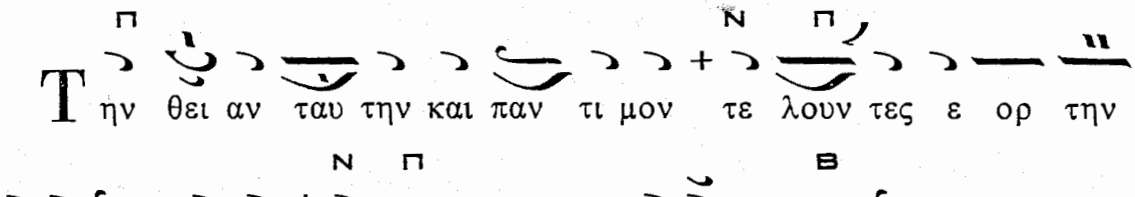

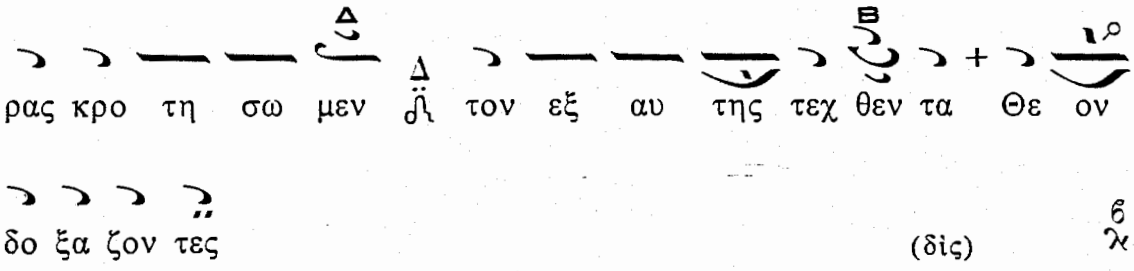

(δὶς)

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

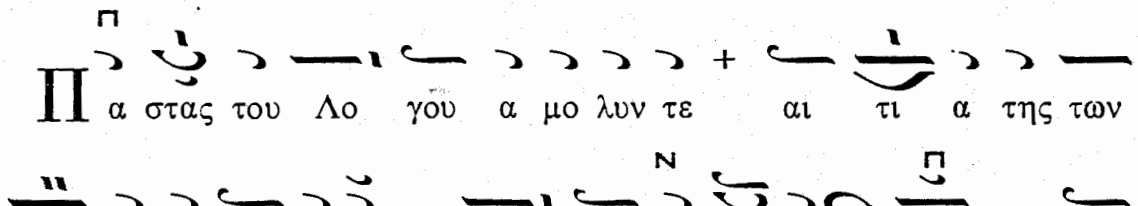

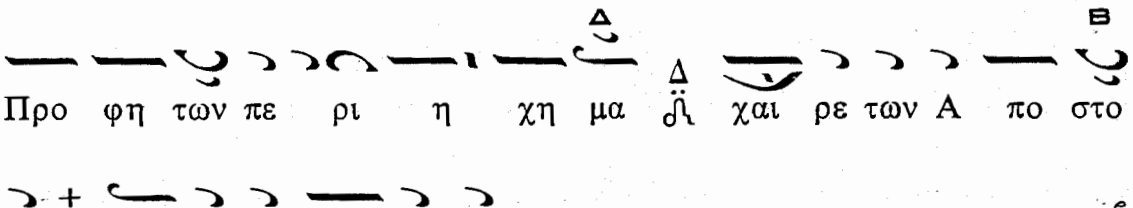

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Π Ν Π

Ε κ σου η δρο σος α πε στα ξε φλο γμον πο λυ θε ι

Ν Π Β

ας η λυ σα σα π ο θεν βο ω μεν σοι π χαι ρε

Δ Β Γ

ο πο κος ο εν δρο σος Δ ον Γε δε ων Παρ θε ε νε

προ ε θε α σα το

Δόξα Πατρὶ...

Π

Ι δου σοι χαι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην η μιν γε

Ν Π Β

νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι ον π εν τω πε

Δ

λα γει των θλι ψε ων Δ και των σκαν δα λων παν των

του πο λε μη το ρος

Καὶ νῦν...

Π Ν Π

Χ α ρας αι τι α χα ρι τω σον η μων τον λο γι σμον

Β Γ

του κραυ γα ζειν σοι π χαι ρε η α φλε κτος βα α τος

Δ Β

νε φε λη ο λο φω τε Δ η τους πι στους

Τὸ τέλος ὁ β' χορὸς

α παυ στως ε πι σκι α ζου σα

«Τῇ Ὑπερμάχῳ» (Ἀργοσύντομον)

Ἦχος

T η υ υ πε ε ε ε ε ε ε ε ε
Ως λυ υ τρω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ερ
ω ω ω ηω ω ω ω ω ω ω ω ω

μα α α α α α α α α α α α α α
θει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
σα α α α α α α α α α α

ω ω ω στρα α α α τη η η η γω ω ω
α α α τω ω ω ων δει ει ει ει νω ω ων

τα α α α α νι ι ι κη τη η η ρι ι
ε ε ε ε ευ χα α α ρι στη η η ρι ι

α α α α α α ηα α α α α α α α
α α α α α α ηα α α α α α α α

A να γρα α α α α α α α α να
Αλλ ως ε ε ε ε ε ε ε ε ε αλλ
Εκ παν τοι οι οι οι οι οι οι οι οι εκ

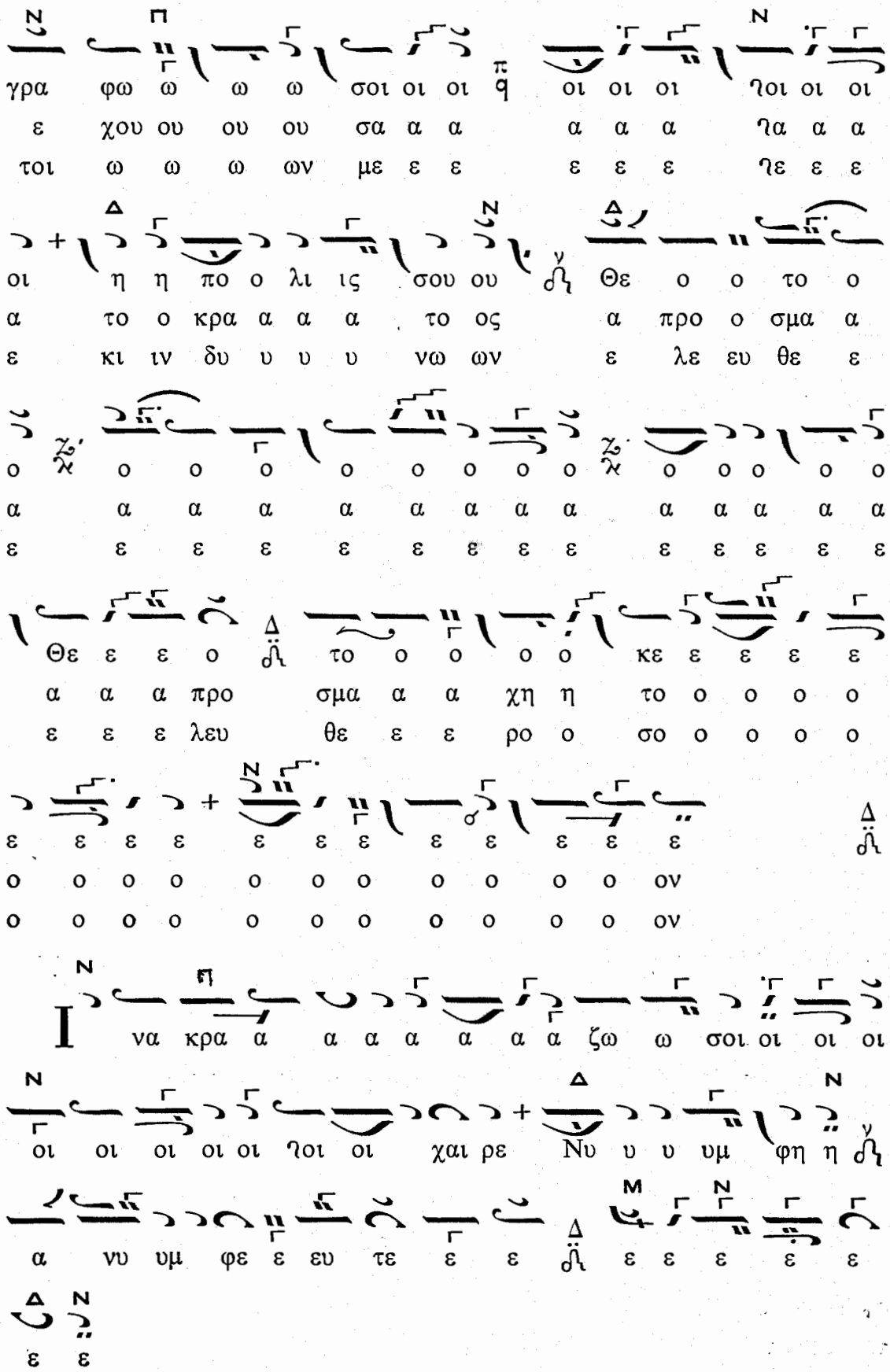
γρα φω ω ω ω σοι οι οι οι οι οι ηοι οι οι
ε χου ου ου ου σα α α α α α ηα α α
τοι ω ω ω ων με ε ε ε ε ε ηε ε ε
οι η η πο ο λι ις σου ου Θε ο ο το ο
α το ο κρα α α α το ος α προ ο σμα α
ε κι ιν δυ υ υ υ νω ων ε λε ευ θε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
α α α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
Θε ε ε ο το ο ο ο ο κε ε ε ε ε
α α α προ σμα α α χη η το ο ο ο ο
ε ε ε λευ θε ε ε ρο ο σο ο ο ο ο
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
Ι να κρα α α α α α α α ζω ω σοι οι οι οι
οι οι οι οι οι ηοι οι χαι ρε Νυ υ υ υμ φη η
α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε

Ἀναγινώσκεται ἡ Γ' Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου

ΩΔΗ Ζ'

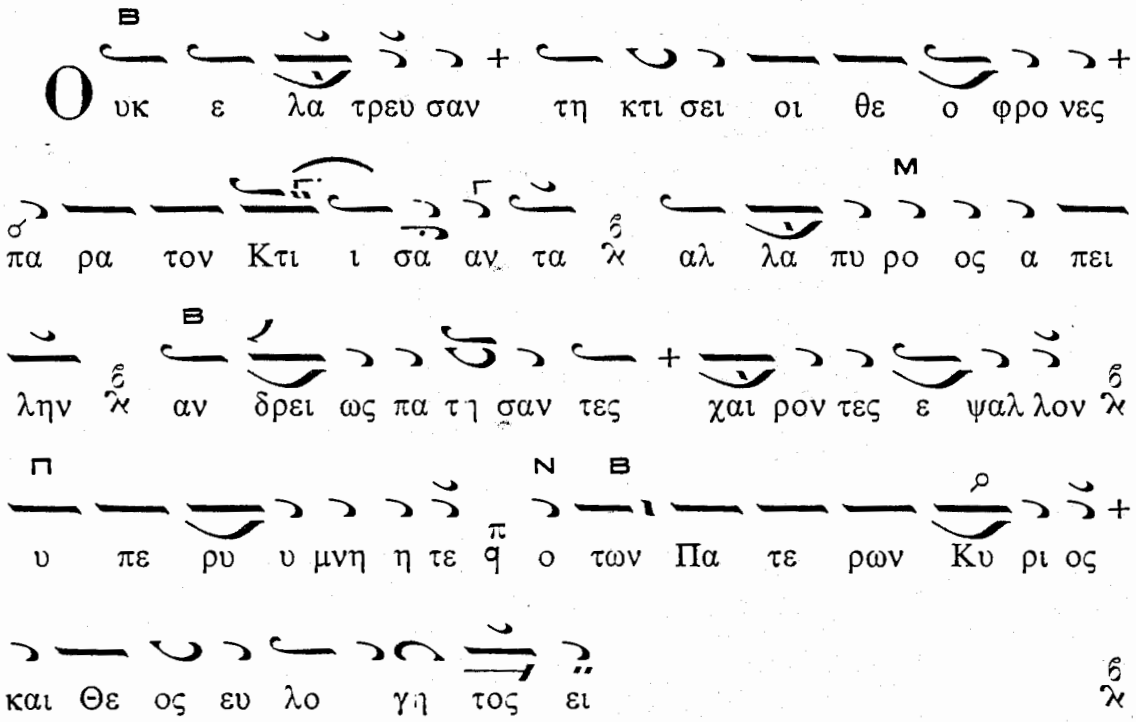

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

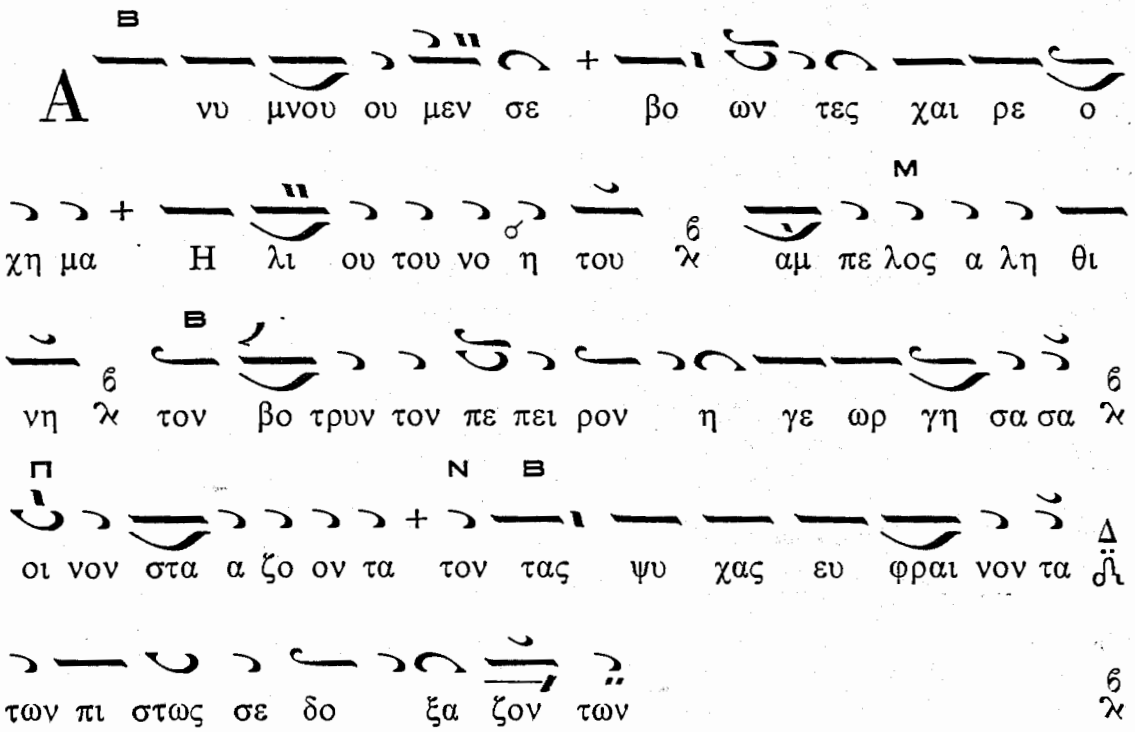

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

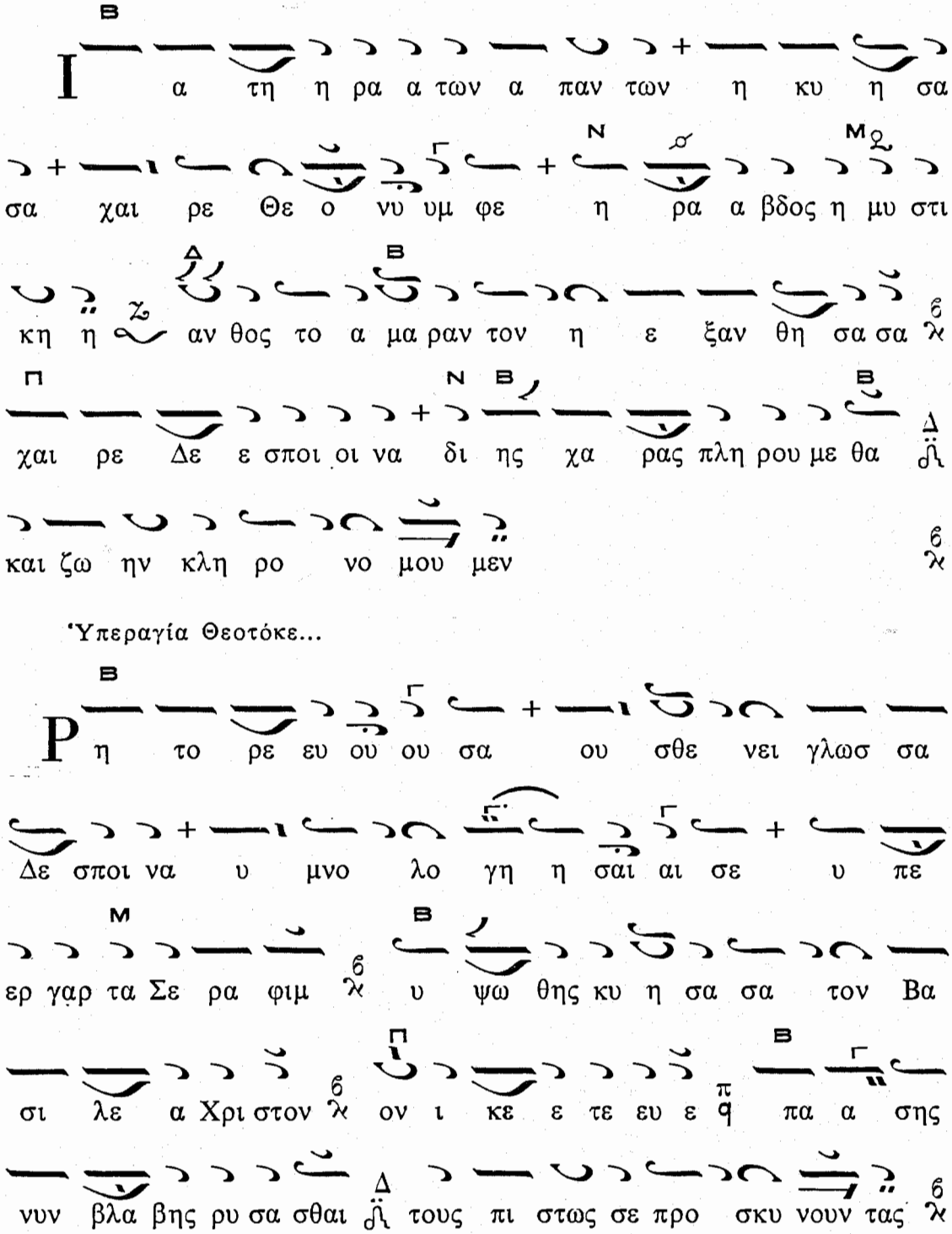

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Δόξα Πατρὶ...

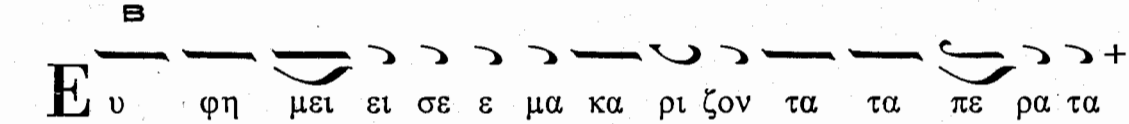

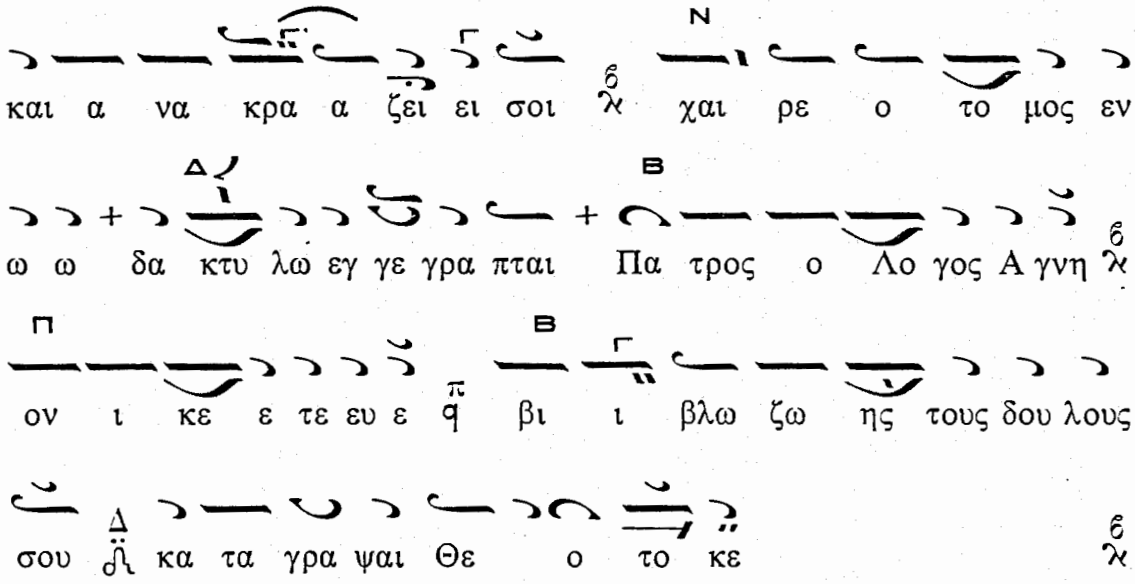

Καὶ νῦν...

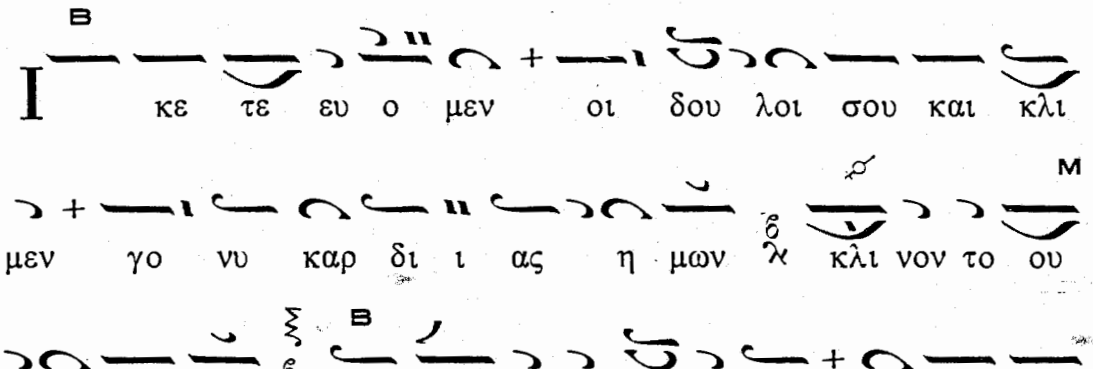

Τὸ τέλος ὁ α΄ χορός

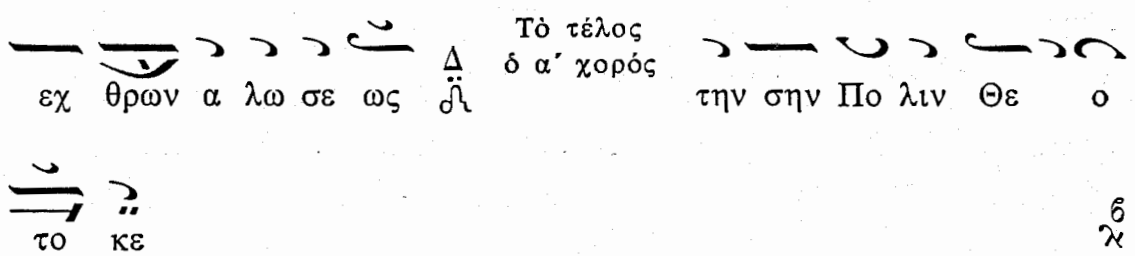

ΩΔΗ Η΄

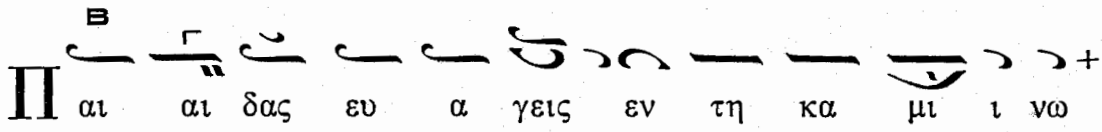

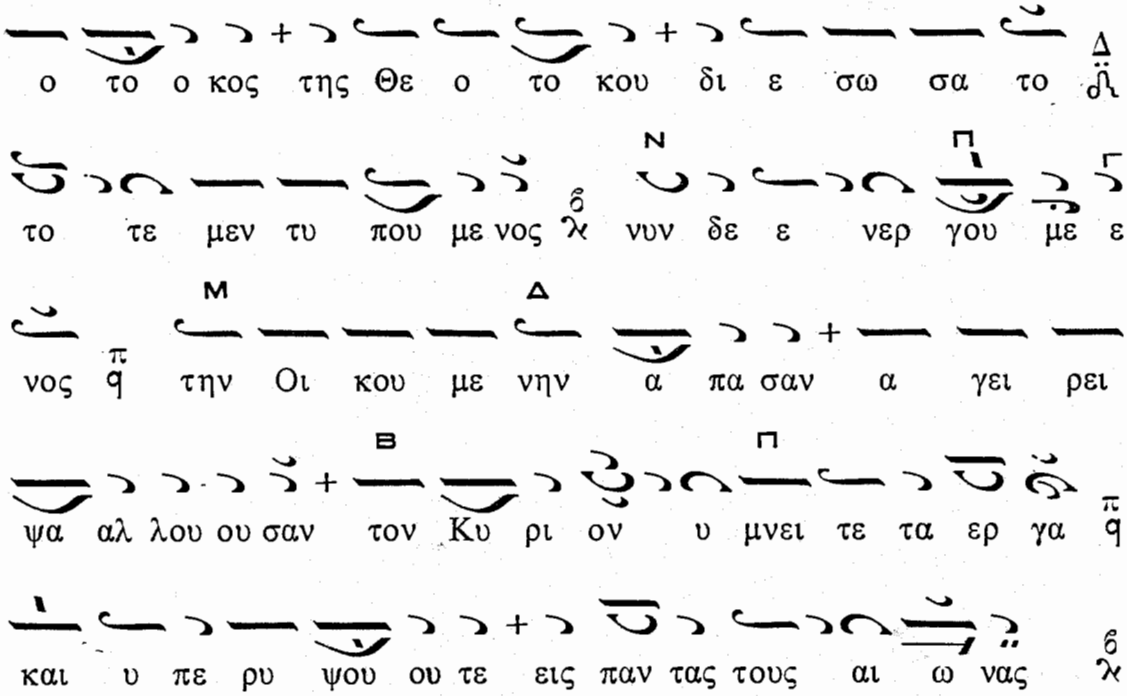

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

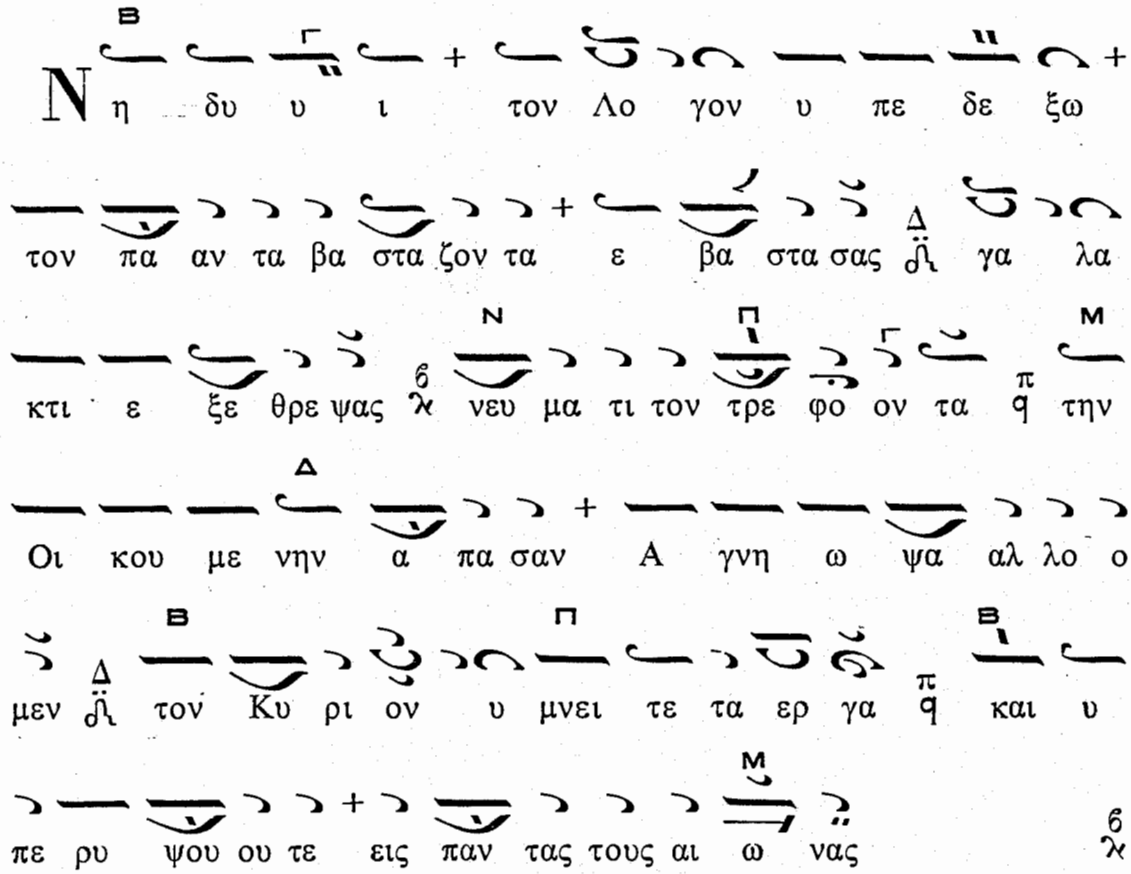

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Μ ω ση ης κα τε νο η σεν εν βα τω

το με ε γα μυ στη ρι ον του το κου σου Παι δες

προ ει κο νι σαν του το εμ φα νε στα α τα

με σον πυ ρος ι στα με νοι και μη φλε γο ο με ε

νοι α κη ρα τε α γι α Παρ θε νε ο θεν

σε υ μνου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ο ι πρω ω ην α πα τη γυ μνω θεν τες

στο λη ην α φθαρ σι ας ε νε δυ θη μεν τη κυ

ο φο ρι α σου και οι κα θε ζο με νοι εν

σκο τει πα ρα πτω σε ων φως κα τω πτευ σα α μεν

φω τος κα τοι κη τη ρι ον Κο ρη ο θεν σε υ

μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Δόξα Πατρὶ...

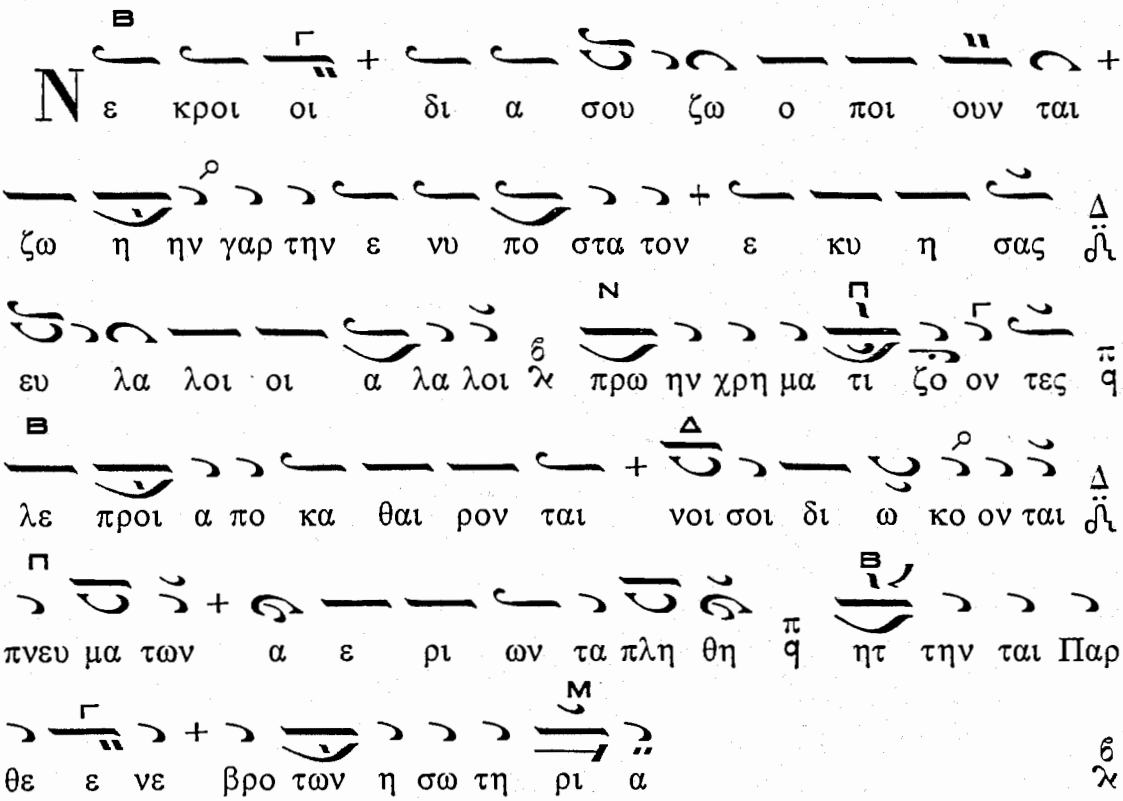

Καὶ νῦν...

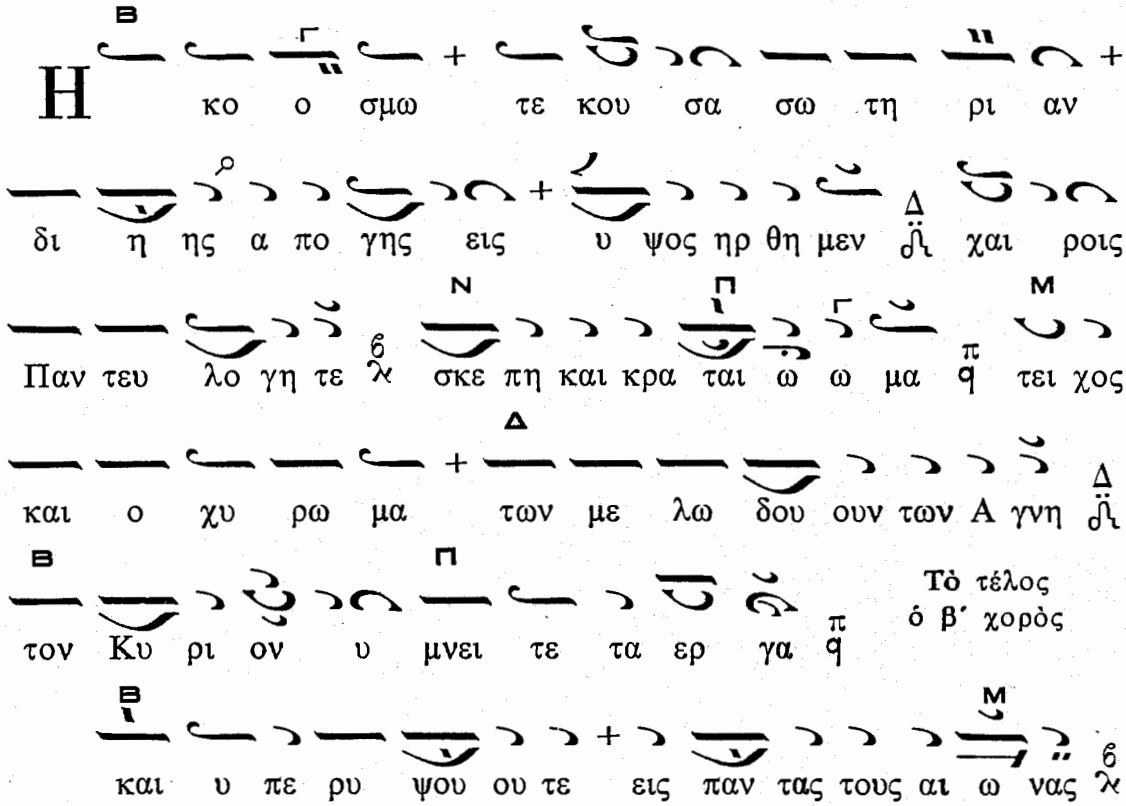

ΩΔΗ Θ΄

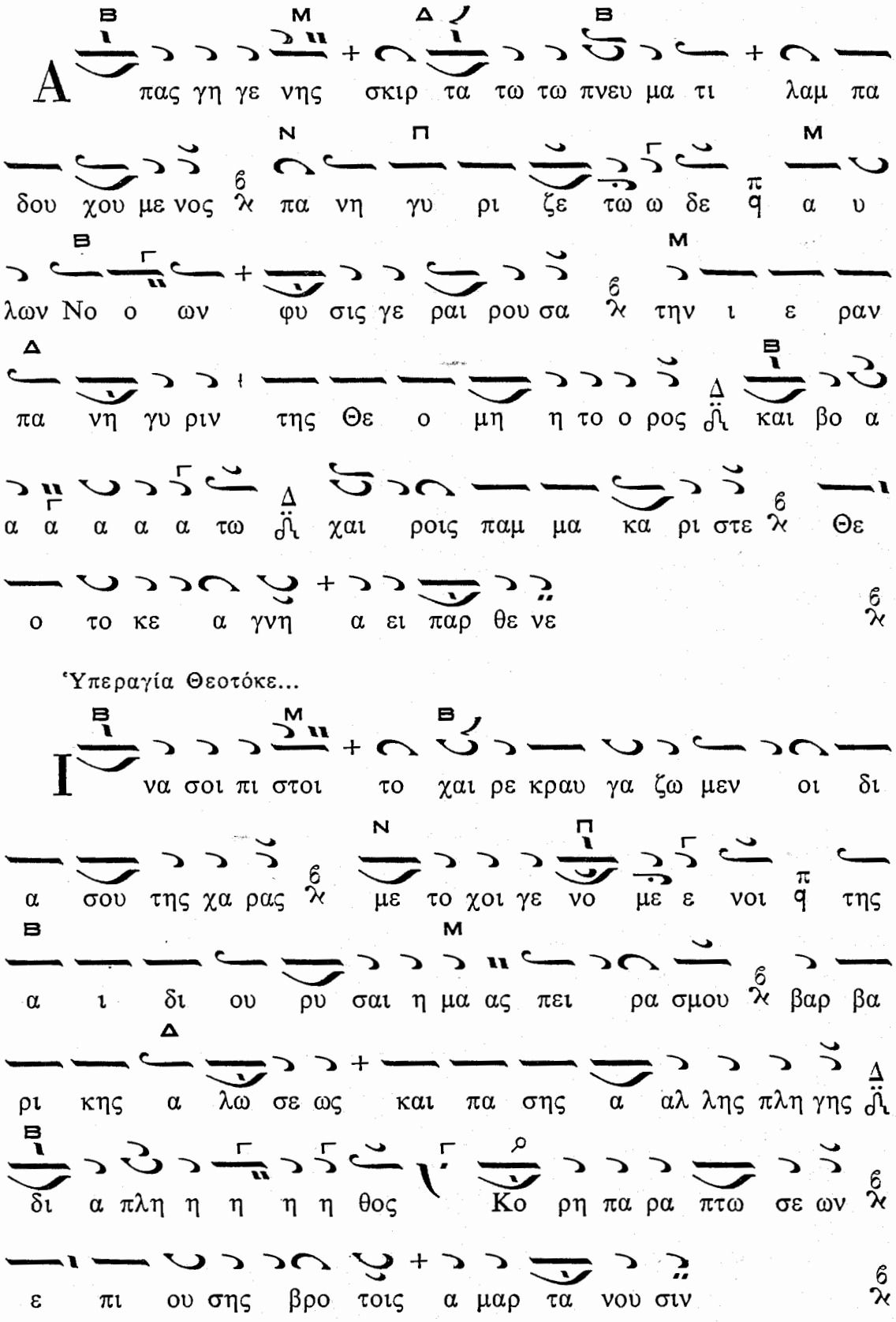

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Ω φθης φω τι σμος η μων και βε βαι ω σις ο θεν

βο ω μεν σοι χαι ρε α στρον α δυ υ τον ει σα γον

Κο ο σμω τον με γαν Η λι ον χαι ρε Ε δεμ α

νοι ξα σα την κε κλει σμε ε νην Α γνη χαι ρε στυ

υ υ υ υ λε πυ ρι νε ει σα γου σα εις την

α νω ζω ην ηη το αν θρω πι νον

Ὑπεραγία Θεοτόκε...

Σ τω μεν ευ λα βως εν οι κω Θε ου η μων και εκ

βο η σω μεν χαι ρε Κο σμου Δε σποι οι να χαι ρε

Μα ρι α Κυ ρι α πα αν των η μων χαι ρε

η μο νη α μω μος εν γυ ναι ξι ι και κα λη

χαι ρε σκε ε ε ε ευ ος μυ ρον το α κε νω τον

ε πι σε κε νω θεν εισ δε ξα με νον

Δόξα Πατρὶ...

Η πε ρι στε ρα η τον ε λε η μο να

α πο κυ η σα σα χαι ρε Α ει παρ θε ε νε

Ο σι ων πα αν των χαι ρε το καυ χη μα των Α θλη

των στε φα νω μα χαι ρε α παν τω ων τε των Δι και

αι αι αι αι ων θει ον εγ καλ λω πι σμα και η μων

των πι στων το δι α σω σμα

Καὶ νῦν...

Φ ει σαι ο Θε ος της κλη ρο νο μι ας σου τας

α μαρ τι ας η μων πα σας πα ρα βλε πω ων νυν

εις του το ε ε χων εκ δυ σω που σαν σε την ε

πι γης α σπο ρως σε κυ ο φο ρη η σα α σαν

δι α με ε ε ε ε γα ε λε ος θε λη σαν τα

μορ φω θη ναι Χρι στε το αλ λο τρι ον

«Τῇ Ὑπερμάχῳ» (Συντομώτερον)

Ἦχος λ ζ ζ Νη

Τη υ περ μα α α α α α α α α χω ω ω
Ως λυ τρω θει ει ει ει ει ει ει ει ει σα α α

ω στρα α τη γω ω τα α νι κη τη η η ρι
α τω ων δει νω ων ε ευ χα ρι στη η η ρι

ι ι α α α
ι ι α α α

Α να γρα α φω ω ω σοι οι η Πο ο ο
ο ο λις σου ου Θε ε ο ο ο το ο ο ο κε

Αλ ως ε ε ε ε ε ε χου ου ου σα α α
α το ο κρα α το ος α προ σμα α χη η η
το ο ον

Εκ παν τοι οι ω ω ω ων με ε κιν

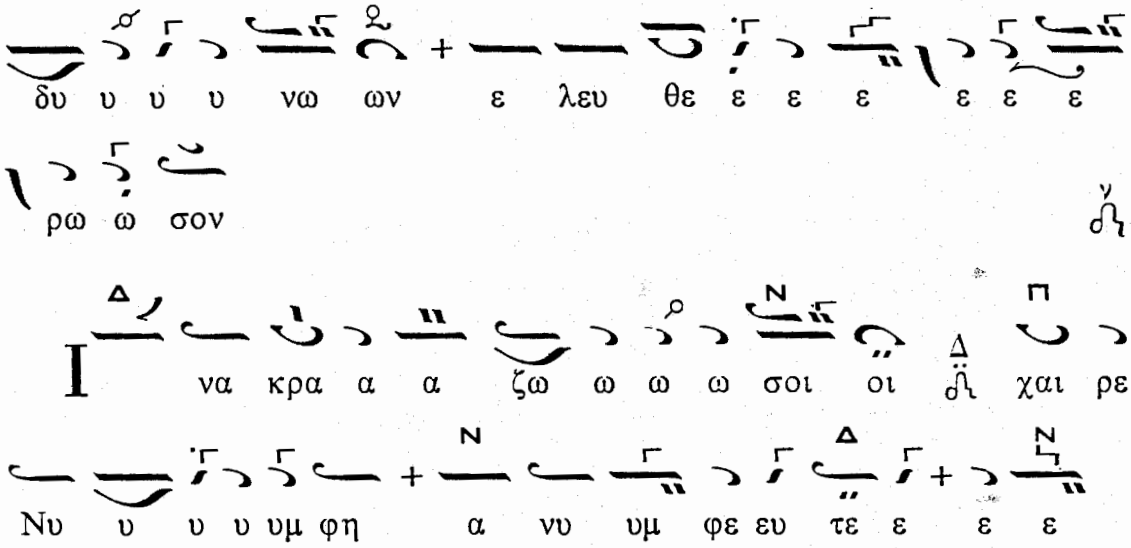

Ἀναγινώσκεται ἡ Δ΄ Στάσις τῶν Οἴκων τῆς Θεοτόκου.

Χαῖρε Νύμφη — Ἀλληλούια

Ἦχος

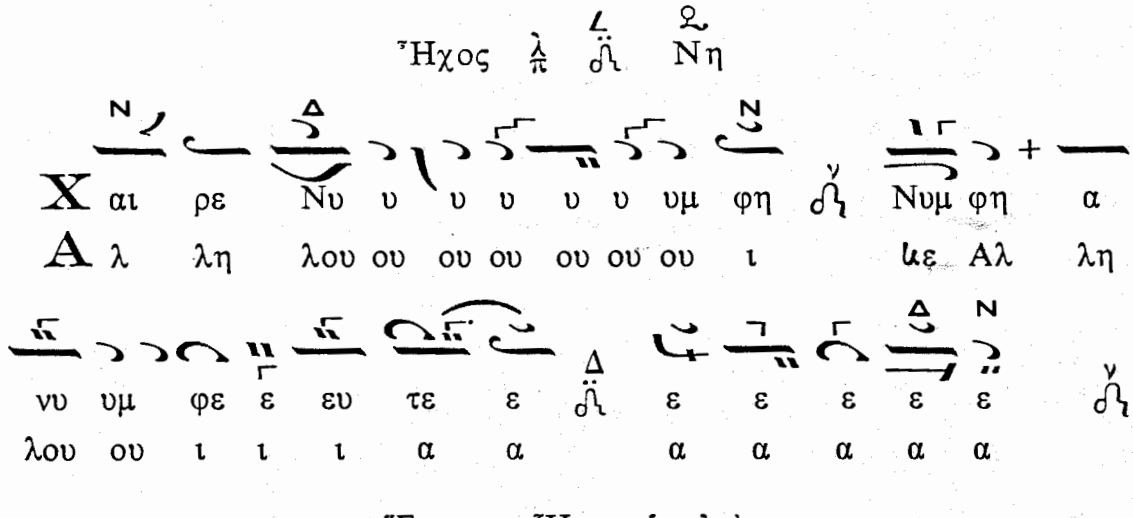

Ἕτερον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

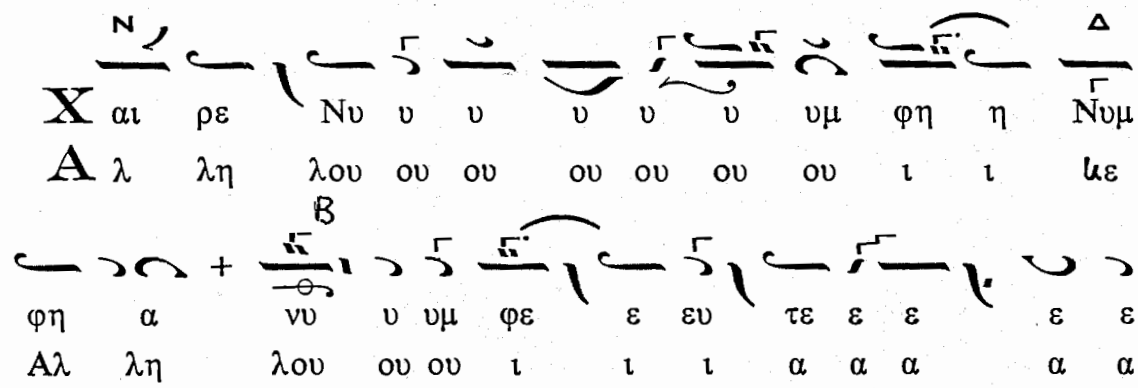

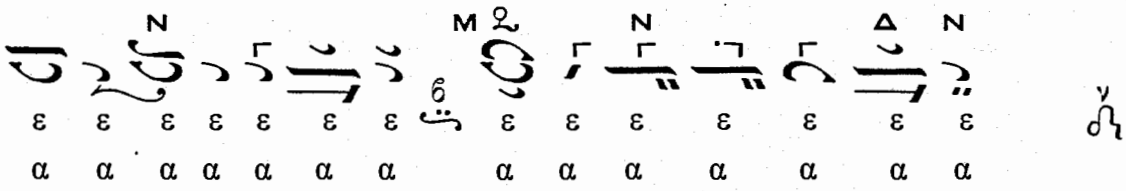

Ἕτερον. Ἦχος ὁ αὐτὸς

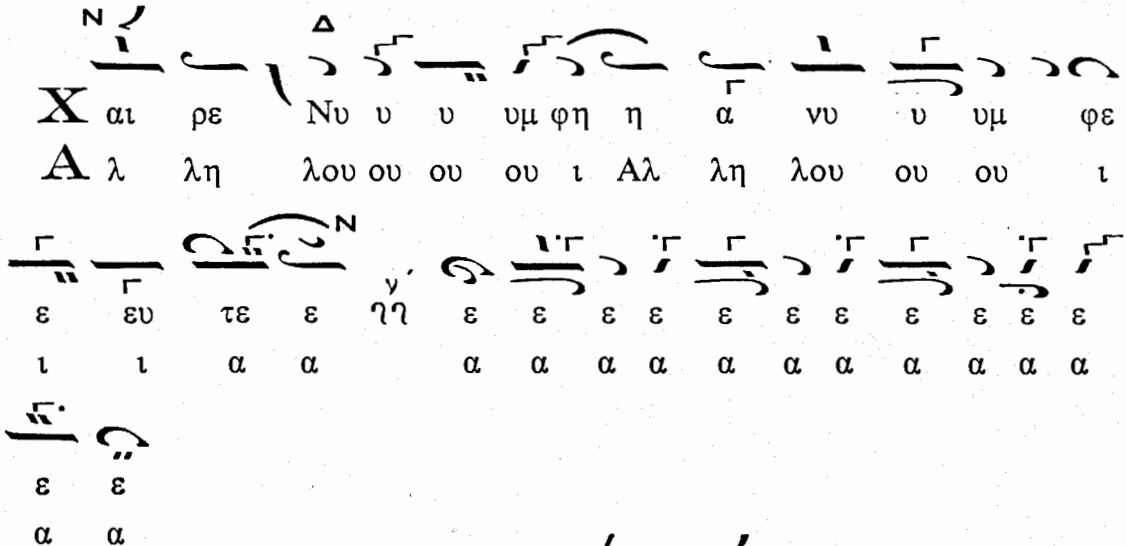

Ἦχος

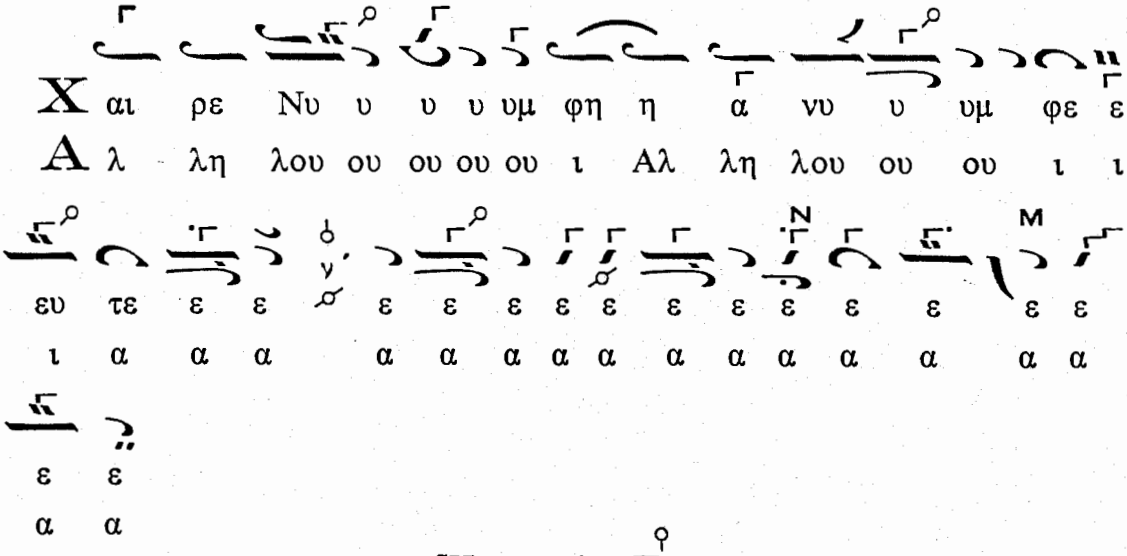

Ἦχος α΄ Πα

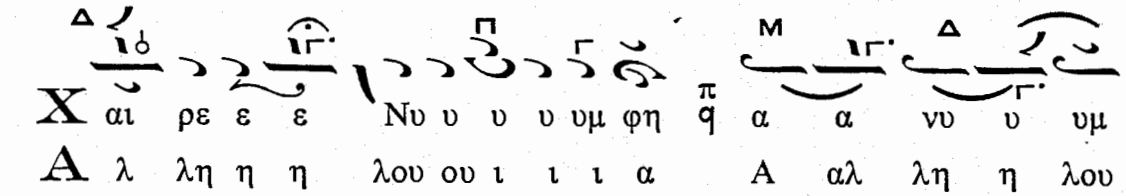

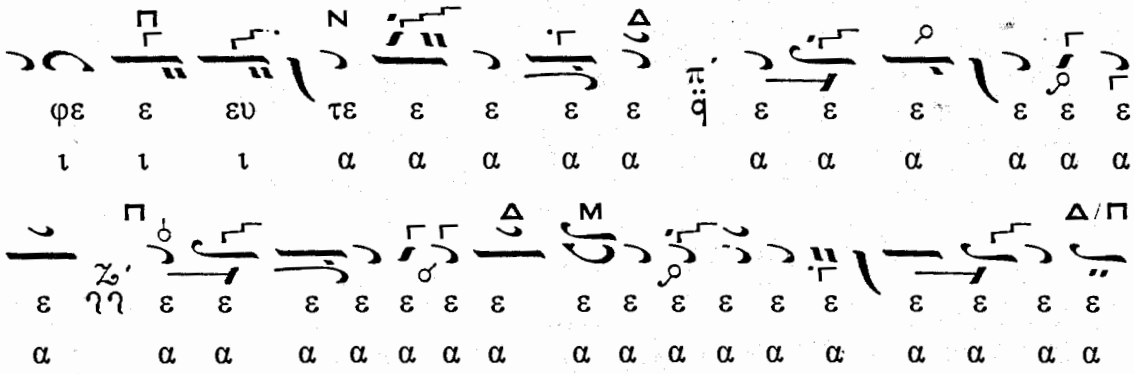

Ἦχος λ α΄ Πα

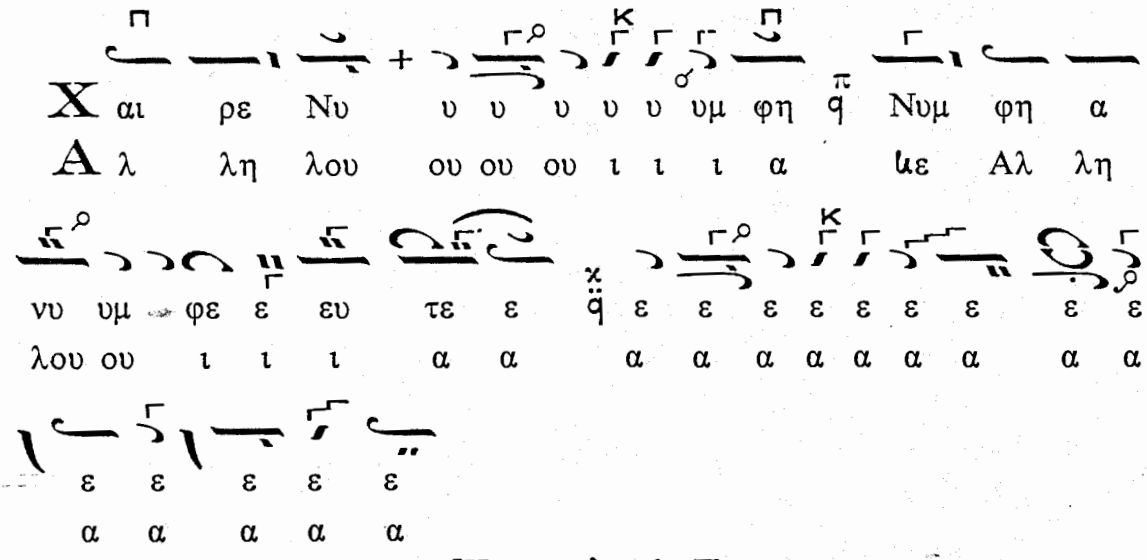

Ἦχος λ α΄ Πα

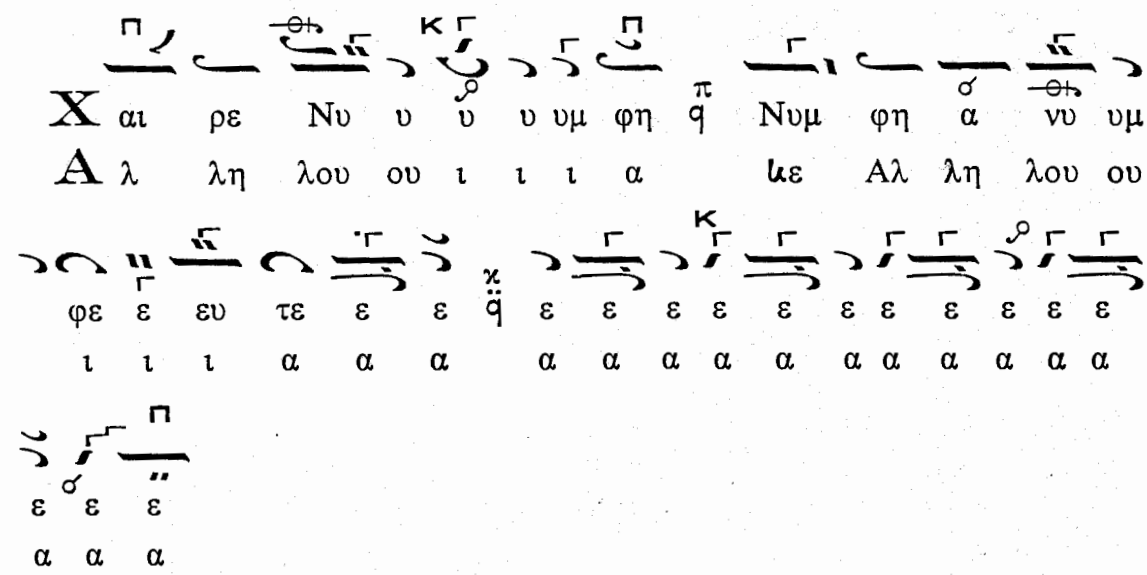

Ἦχος Βαρὺς

Χ αι αι αι αι αι αι ρε ε Νυ υ υ υ υ υ
Α α α α α αλ λη η λου ου ου ου ου ου

υ υ υμ φη α νυ υμ φε ε ευ τε ε ε
ι ι ι Αλ λη λου ου ι ι ι α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α α α α α α α α α α α α α α

«Τῇ Ὑπερμάχῳ» (Τὸ σύνηθες)

Τη υ περ μα χω στρα τη γω τα νι κη
τη η ρι ι α ως λυ τρω θει σα των δει
νων ευ χα ρι στη η ρι ι α α γα γρα φω
σοι η Πο ο λι ις σου Θε ο το κε αλλ ως
ε χου σα το κρα τος α προ σμα α χη η τον
εκ παν τοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον

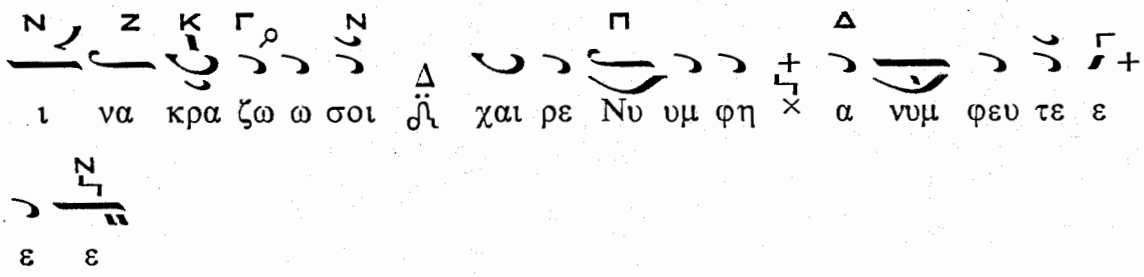

Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ» χῦμα (μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν Παρασκευὴν τῶν Χαιρετισμῶν). Εἰς τὴν Α΄ Παρασκευὴν ἀναγινώσκεται Κοντάκιον

« Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος ».

Τὴν δὲ Β΄, Γ΄ καὶ Δ΄ Παρασκευὴν ἀναγινώσκεται τὸ παρὸν Μαρτυρικόν.

« Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ Οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε ».

Κύριε ἐλέησον, «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ...», «Ἄσπιλε...» κλπ. Ἀπόλυσις μὲ τὸ «Εὐξώμεθα...»

«Τὴν ὡραιότητα»

Ἦχος ᾑᾑ Γα

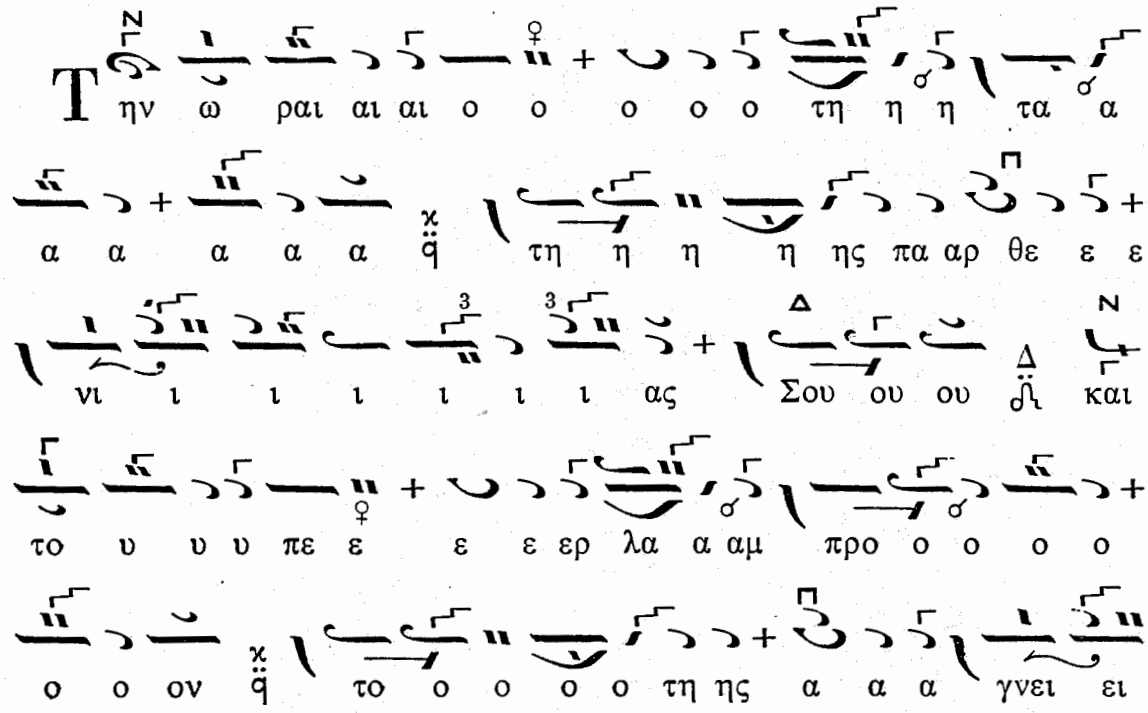

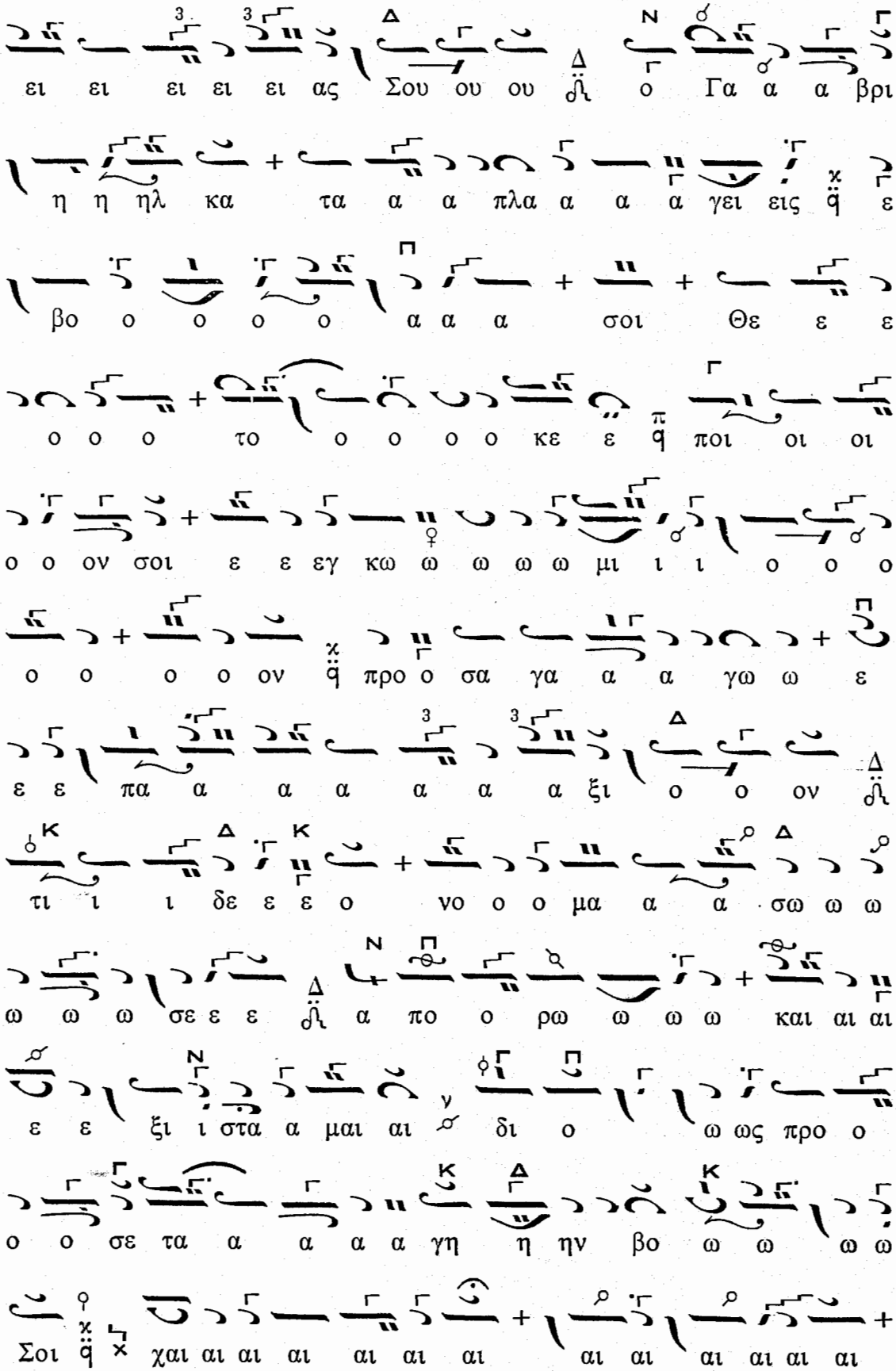
ει ει ει ει ει ας Σου ου ου ο Γα α α βρι
η η ηλ κα τα α α πλα α α α γει εις ε
βο ο ο ο ο α α α σοι Θε ε ε
ο ο ο το ο ο ο ο κε ε ποι οι οι
ο ο ον σοι ε ε εγ κω ω ω ω ω μι ι ι ο ο ο
ο ο ο ο ον προ ο σα γα α α γω ω ε
ε ε πα α α α α α α ξι ο ο ον
τι ι ι δε ε ε ο νο ο ο μα α α σω ω ω
ω ω ω σε ε ε α πο ο ρω ω ω ω και αι αι
ε ε ξι ι στα α μαι αι δι ο ω ως προ ο
ο ο σε τα α α α α γη η ην βο ω ω ω ω
Σοι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

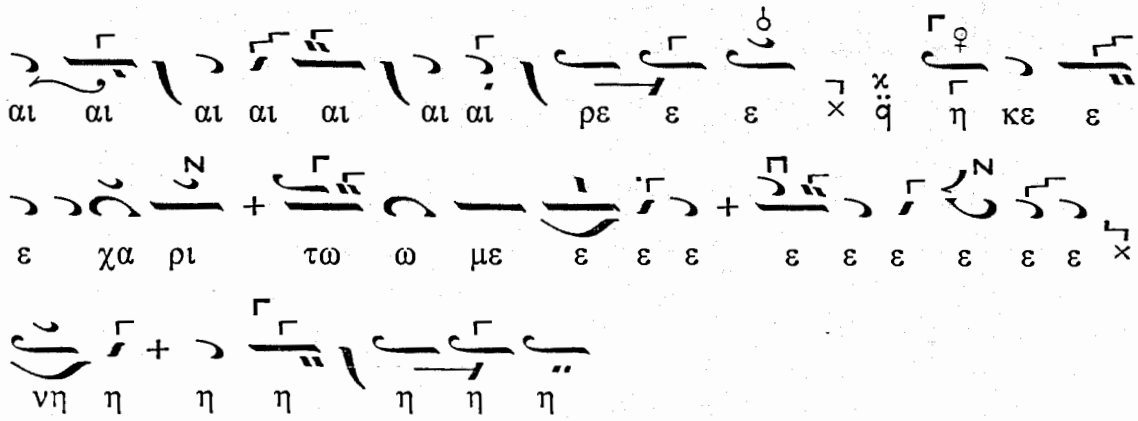

Τὸ αὐτὸ (Σύντομον)

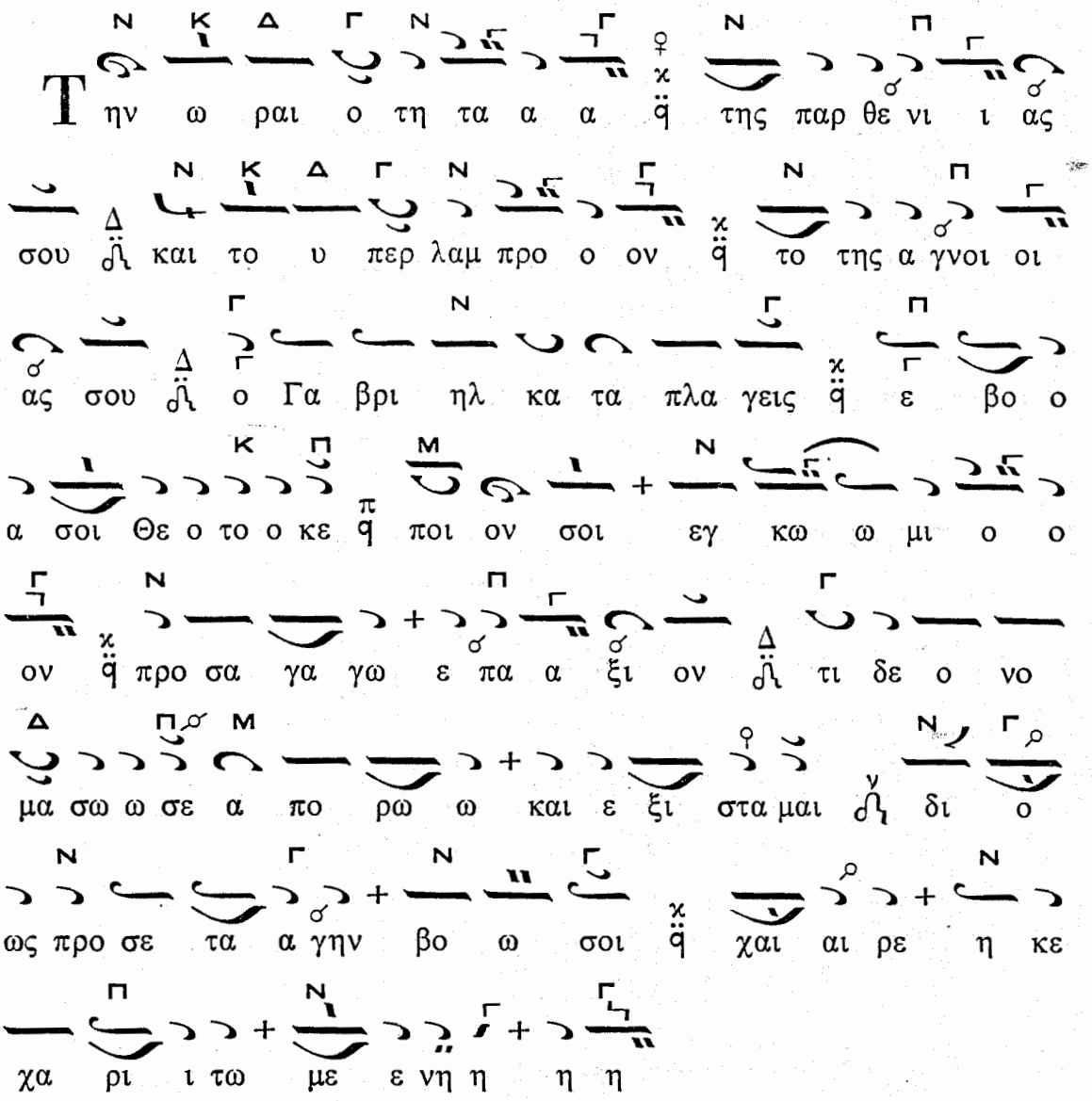

Δι' εὐχῶν

ΤΗ, Ε' ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τὰ ἑξῆς Προσόμοια τῆς Ὁσίας Μαρίας

Ἦχος Δι

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και πολ

λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται

τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ του

ε μεν δι ε κω λυ ε της των σε πτών ε πο

πτι ας μο λυ σμων των προ τε ρον το ε πι συ

ρο ο με νον μι ἀν τη ρι ον η δε ση αι σθη

σις και των σοι Θε ο ο φρον πε πρα γμε νων η

συ νει δη σις την προς τα κρει το να σοι ε πι στρο

φη ην ε νειρ γα σα το Ει κο νι γαρ προσ βλε ψα

σα της ευ λο γη με νης Θε ο παι δος παν των κα τα

γνου ου σα πται σμα των σου πα νευ φη με των

πρι ι ιν εν παρ ρη σι α το τι μι ον Ξυ

λον προ σε ε κυ υ νη η σα ας

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε παι

νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι

Το πους προ σκυ νη σα σα πε ρι χα ρως τους α

γι ους α ρε της ε φο δι ον σω τη ρι ω

δε ε στα τον ο θεν γε γο νας και σφο δρως ε δρα μες

την κα λην πο ρει ει αν και το ρει θρον εκ πε ρα

σα σα το Ι ορ δα νει ον το του Βα πτι στου ου

εν δι αι τη μα προ θυ μως κα τε σκη νω σας και

την των πα θων α γρι ο τη τα δι α πο λι τει ει

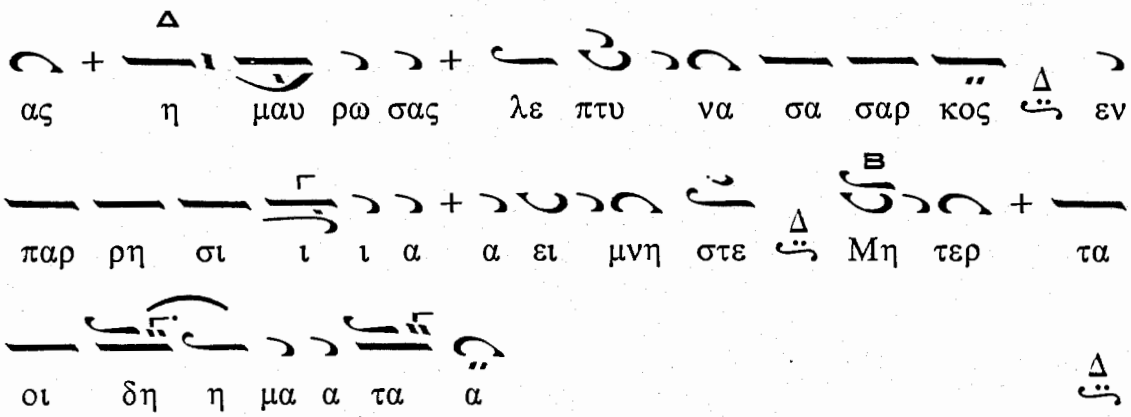
ας η μαυ ρω σας λε πτυ να σα σαρ κος εν
παρ ρη σι ι ι α α ει μνη στε Μη τερ τα
οι δη η μα α τα α

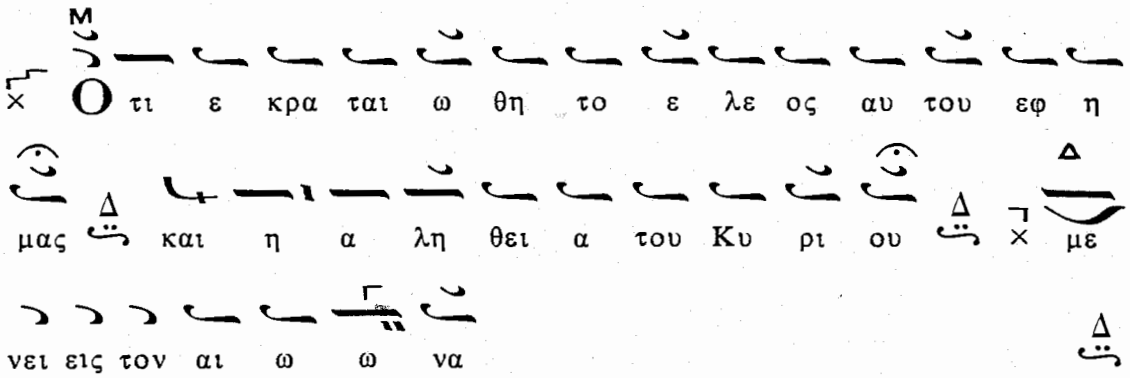
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ η
μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με
νει εις τον αι ω ω να

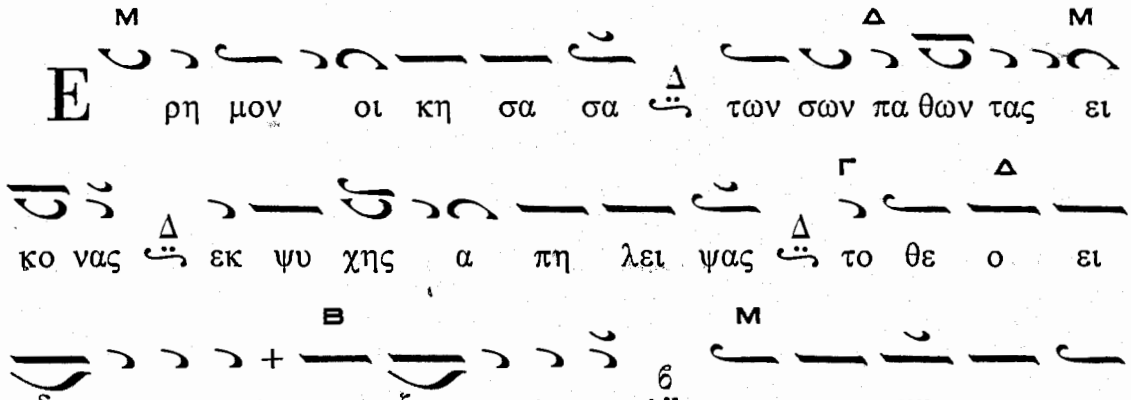
Ε ρη μον οι κη σα σα των σων πα θων τας ει
κο νας εκ ψυ χης α πη λει ψας το θε ο ει
δε ε στα τον ε ξει κο νι σμα εν ψυ χη γρα ψα
σα α ρε των ι δε ε ας και το σου τον υ
περ ε λαμ ψας ως και τοι οις υ δα σι κου φως υ
περ βαι αι νειν μα κα ρι ε και γη θεν υ πε ραι

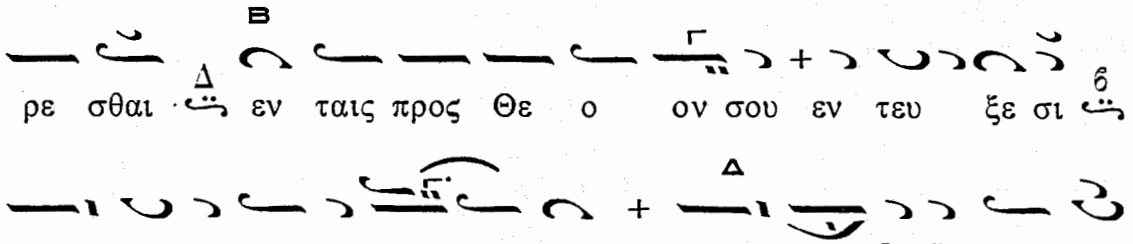
ρε σθαι εν ταις προς Θε ο ον σου εν τευ ξε σι
και νυν εν παρ ρη σι ι α πα νεν δο ξε Μα ρι
α τω Χρι στω ω ω πα ρι στα με ε ε νη
δυ σω πη σον υ πε ερ των ψυ υ χω ων
η η μω ων

Δόξα. Ἦχος Πα

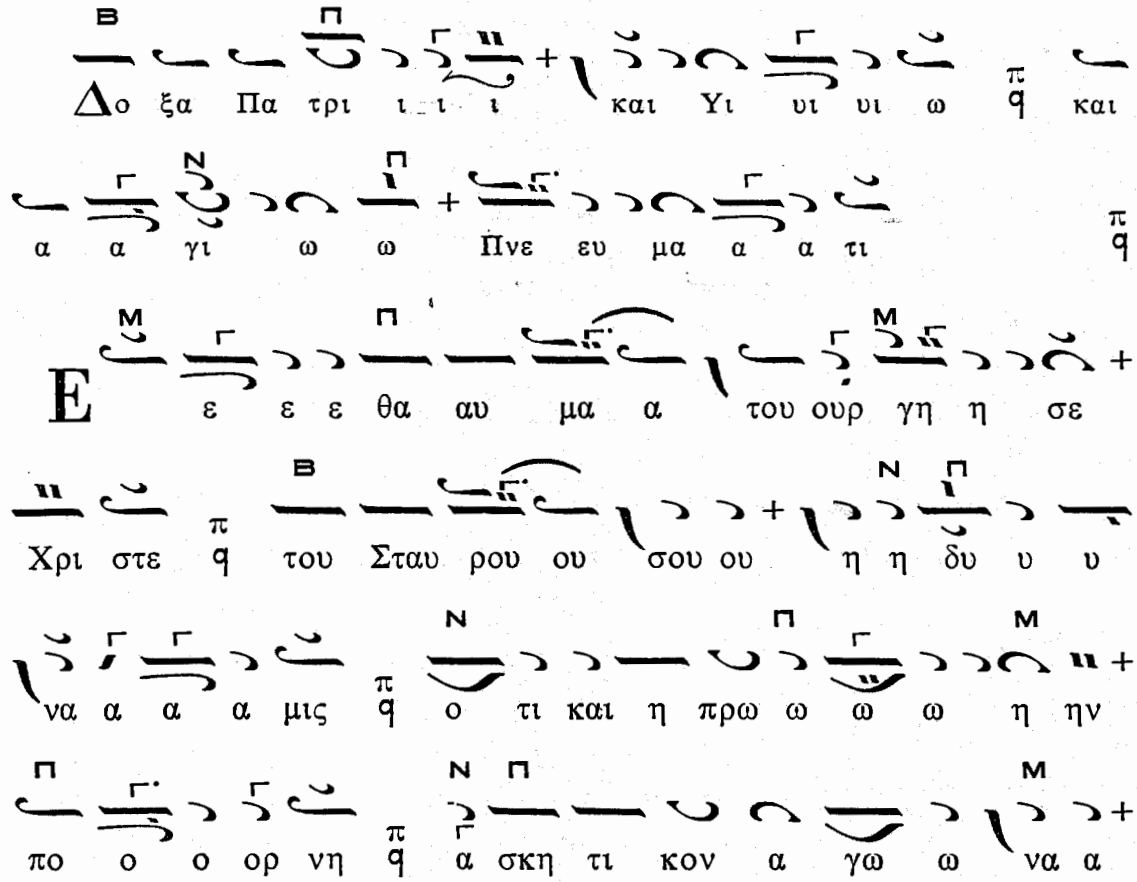
Δο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και
α α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε ε ε ε θα αυ μα α του ουρ γη η σε
Χρι στε του Σταυ ρου ου σου ου η η δυ υ υ
να α α α μις ο τι και η πρω ω ω ω η ην
πο ο ο ορ νη α σκη τι κον α γω ω να α

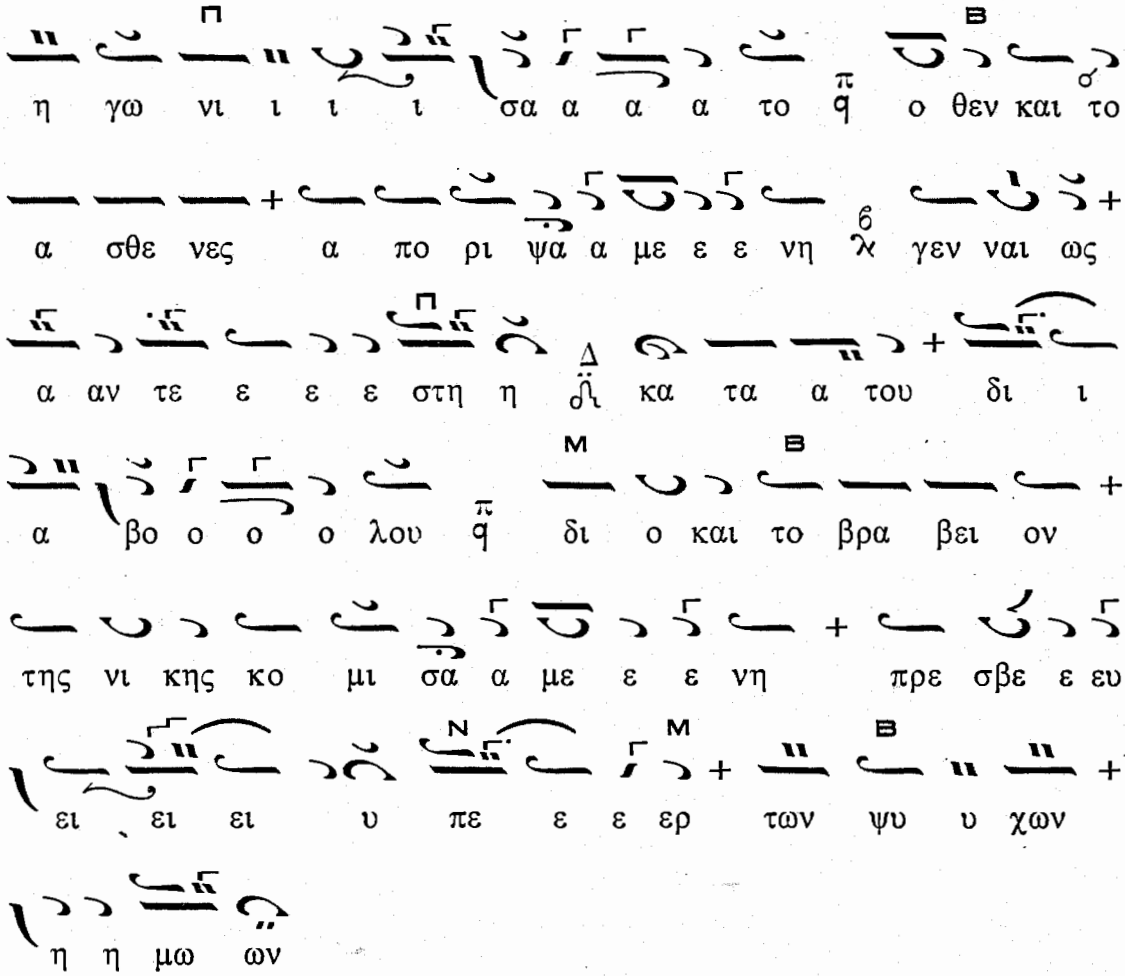

Καὶ νῦν. Τὸ α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Τὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου

Δόξα. Ἦχος Δι

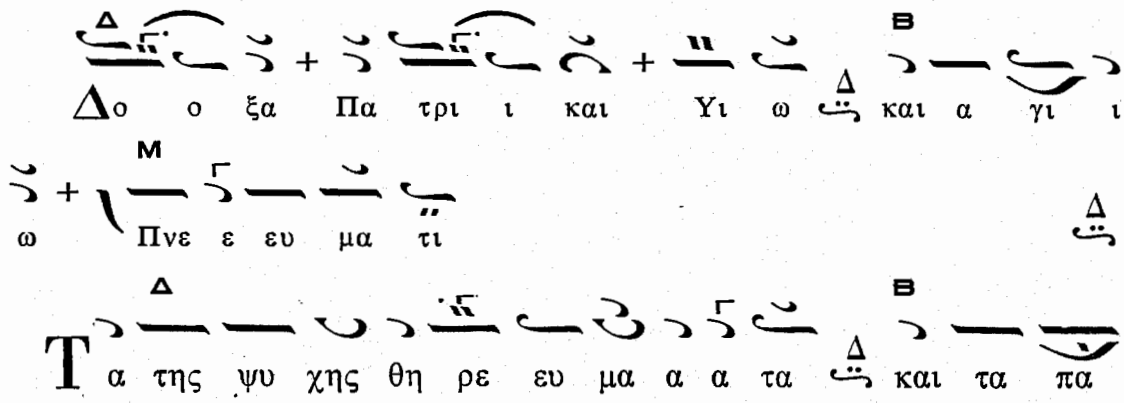

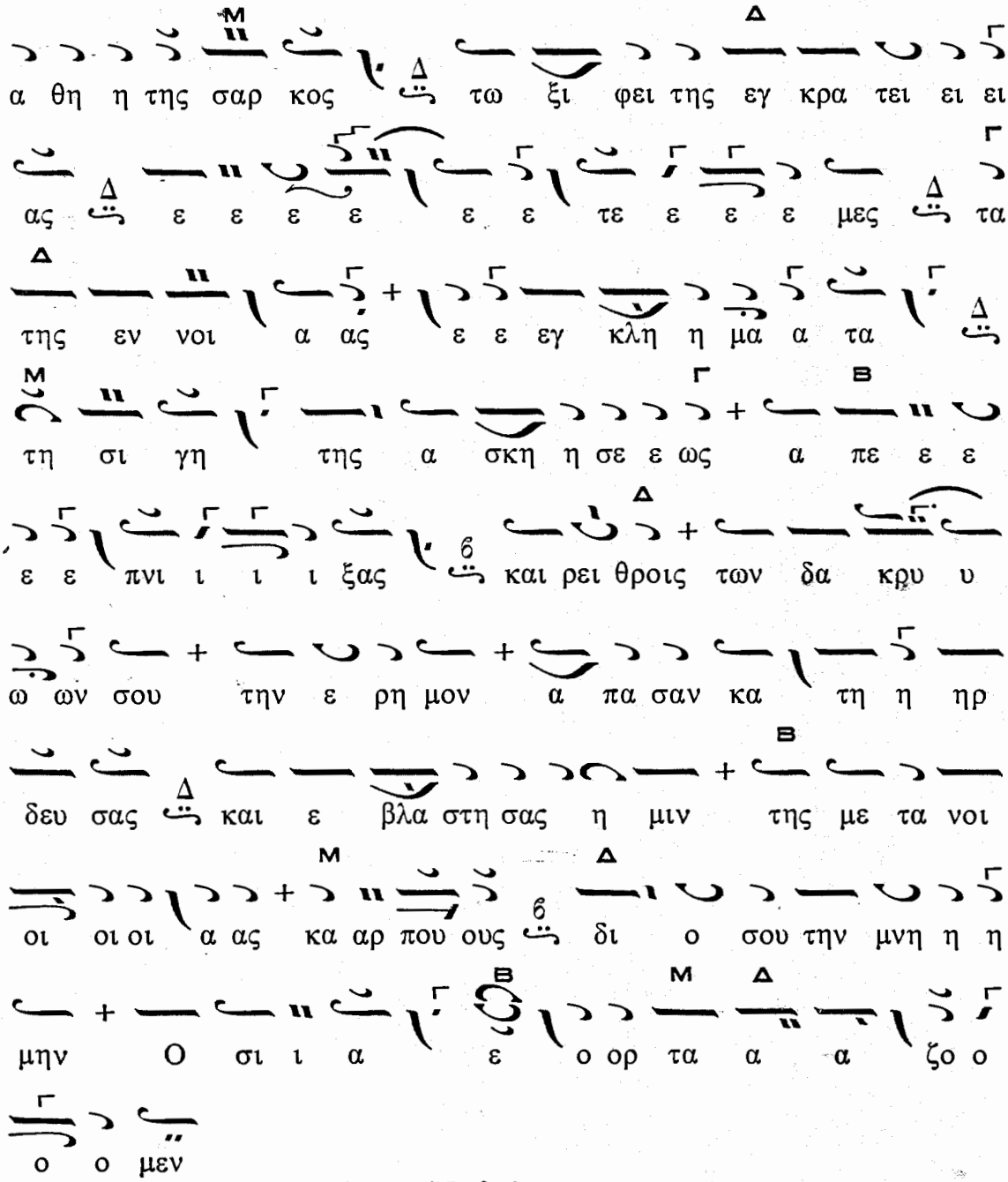

Καὶ νῦν. «Ὦ θαύματος καινοῦ !...»

Ἀπολυτίκια

Τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα... τῆς Ὁσίας

Ἦχος λ̇ π̇ ζ̇ ι̇ ο̇ γ̇

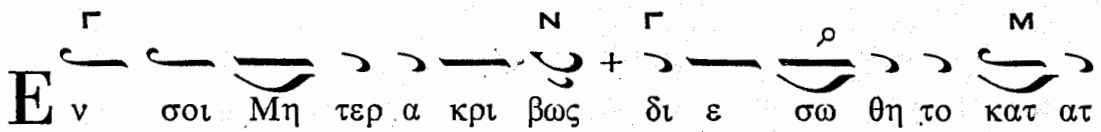

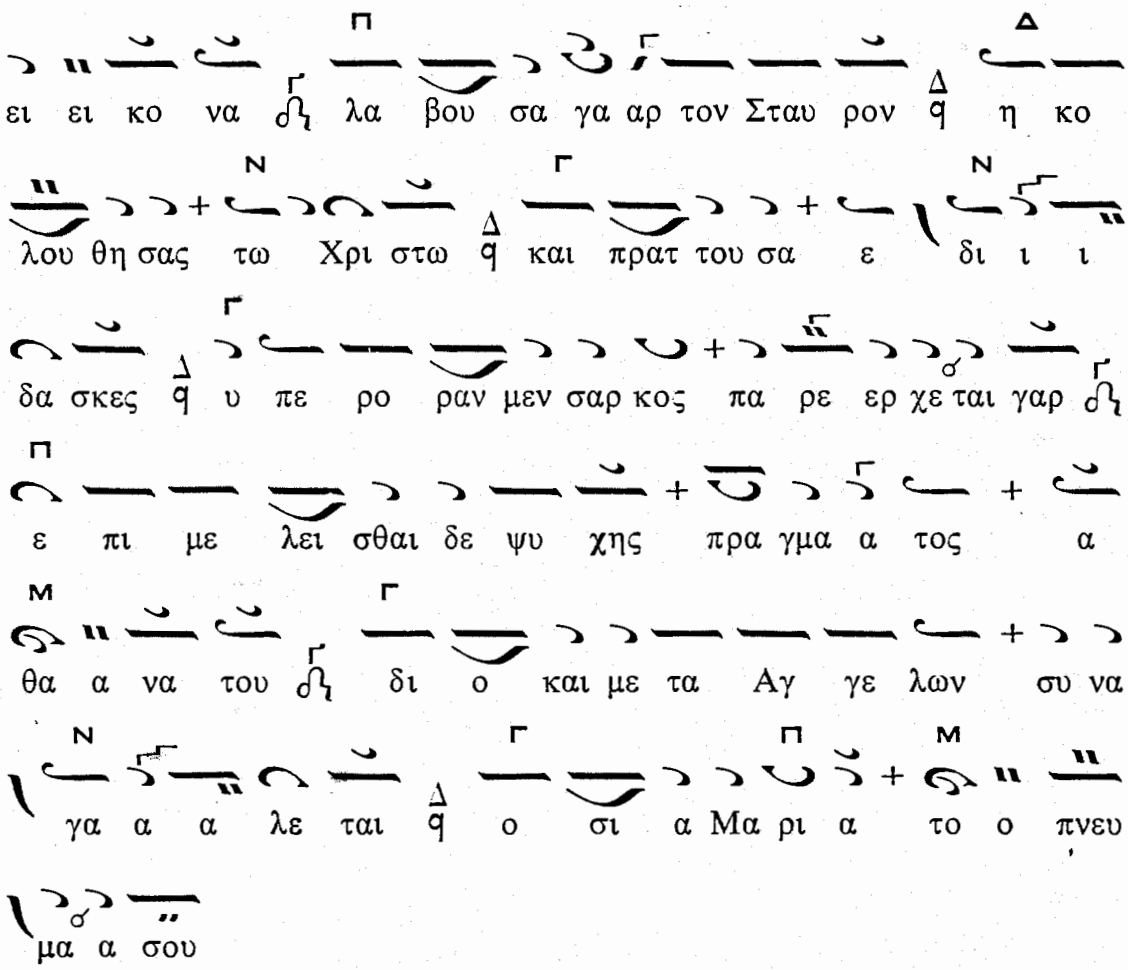

Καὶ νῦν... «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...»

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἀνωτέρω. Τὰ Ἀναστάσιμα Καθίσματα τοῦ ἤχου, τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀναβαθμοί. Κάταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἡ «Τιμιωτέρα».

Ἐξαποστειλάρια: Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ Τριῳδίου

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τῆς ὁσίας Μαρίας (τὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ προσόμοια).

Εἰς τὰ δύο τελευταῖα προτάσσονται οἱ στίχοι:

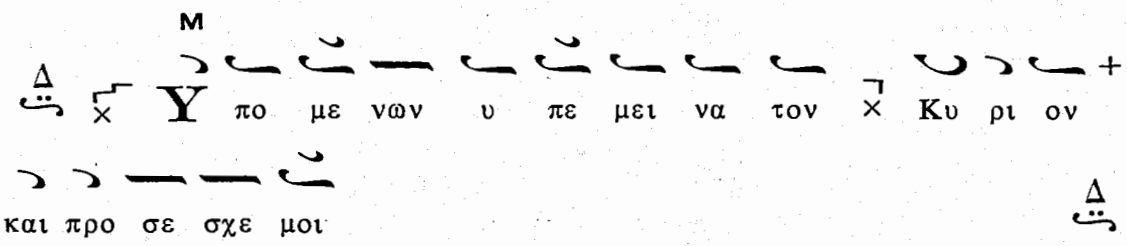

Και ε στη σεν ε πι πε τραν τους πο δας μου και
κα τηυ θυ νε τα δι α βη μα τα α μου

Δόξα. Ηχος

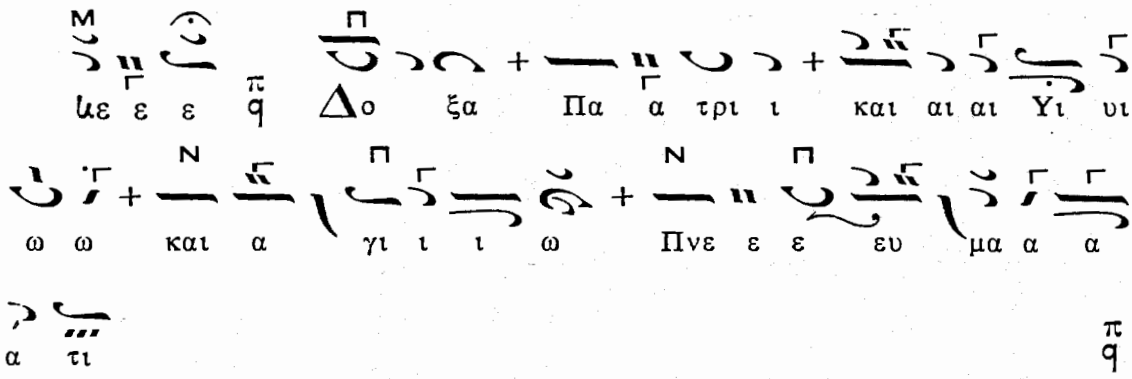
με ε ε Δο ξα Πα α τρι ι και αι αι Υι υι
ω ω και α γι ι ι ω Πνε ε ε ευ μα α α
α τι

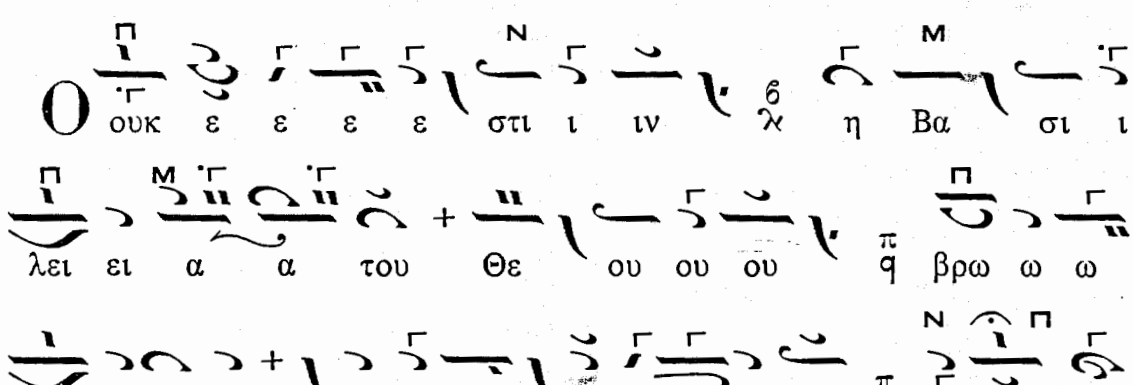
ουκ ε ε ε ε στι ι ιν η Βα σι ι
λει ει α α του Θε ου ου ου βρω ω ω
ω σι ις και αι αι πο ο ο ο σις αλ λα δι
και ο συ νη και α α σκη η σι ι ις ΗΗ συ υ
υν α γι ι ι ι ι α α α α σμω ο ο ο ο
ο θε εν ου δε ε ε ε πλου ου σι ι οι οι οι
ει σε ε λε ευ σο ο ον ται αι αι αι αι ε εν αυ

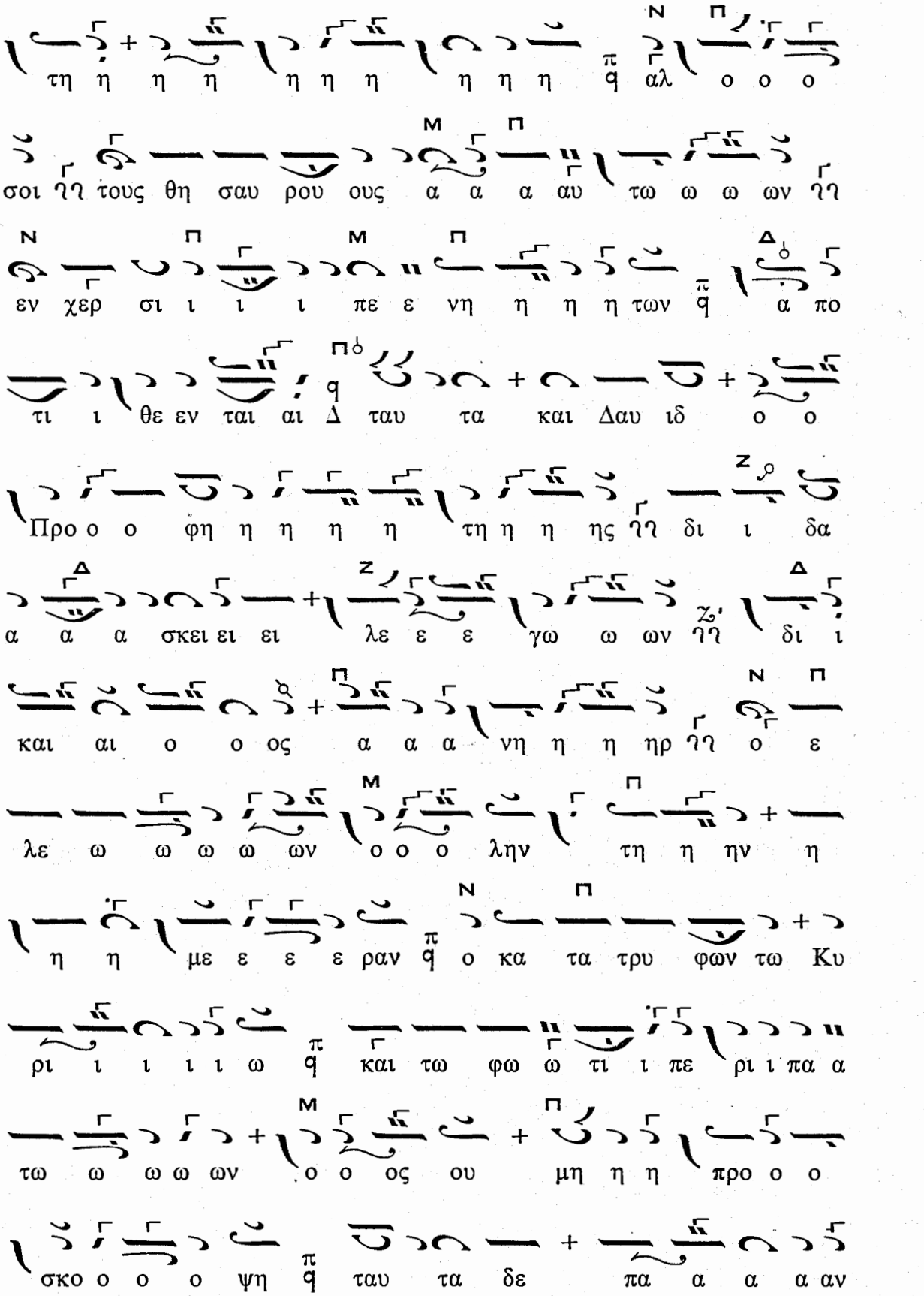
τη η η η η η η η η η η αλ ο ο ο
σοι ΗΗ τους θη σαυ ρου ους α α α αυ τω ω ω ων ΗΗ
εν χερ σι ι ι ι πε ε νη η η η των α πο
τι ι θε εν ται αι Δ ταυ τα και Δαυ ιδ ο ο
Προ ο ο φη η η η η τη η η ης ΗΗ δι ι δα
α α α σκει ει ει λε ε ε γω ω ων ΗΗ δι ι
και αι ο ο ος α α α νη η η ηρ ΗΗ ο ε
λε ω ω ω ω ων ο ο ο λην τη η ην η
η η με ε ε ε ραν ο κα τα τρυ φων τω Κυ
ρι ι ι ι ι ω και τω φω ω τι ι πε ρι ι πα α
τω ω ω ω ων ο ο ος ου μη η η προ ο ο
σκο ο ο ο ψη ταυ τα δε πα α α α αν

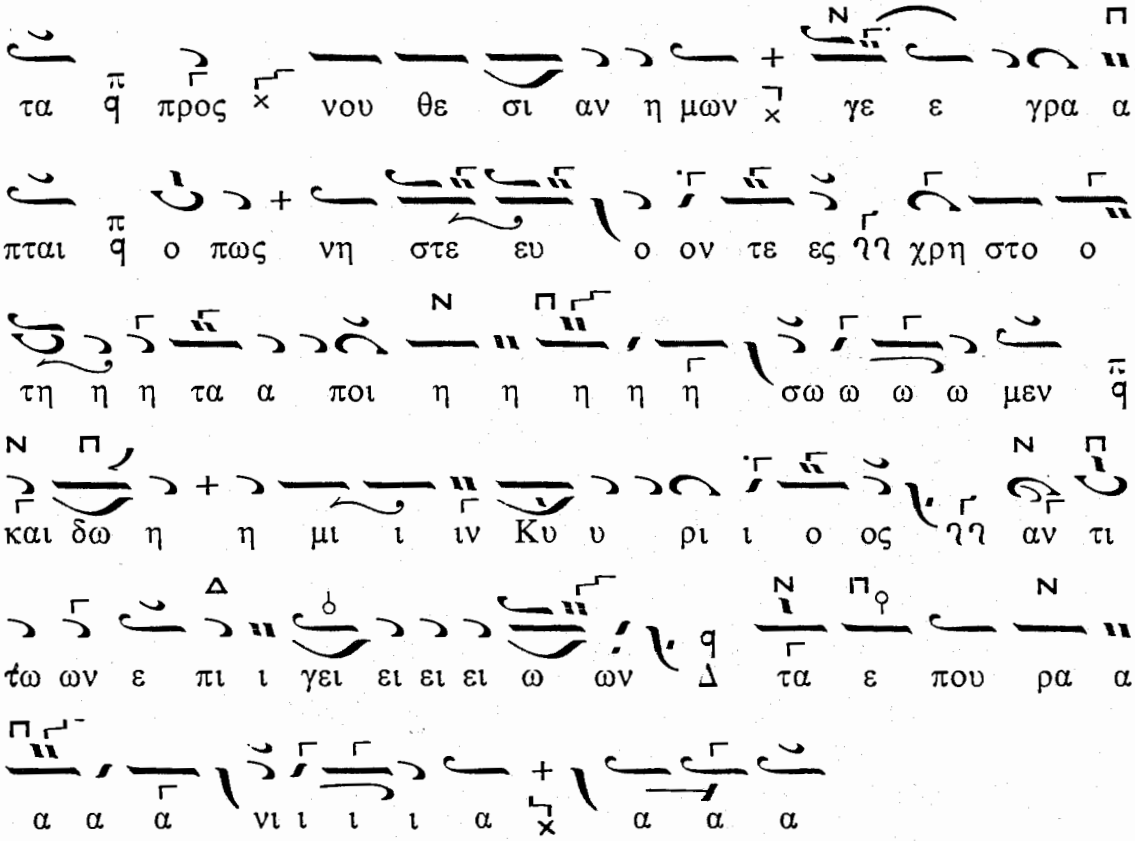

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία. Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Ἐὰν δὲ ἀπεδόθη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ «Προστασία τῶν Χριστιανῶν», καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου τῆς Ἑβδομάδος (ζήτει ἐν τῷ Παραρτήματι), τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου πρὸς τὸ «Πανεύφημοι Μαρτυρες», τὸ παρὸν

Ἦχος α΄ Πα

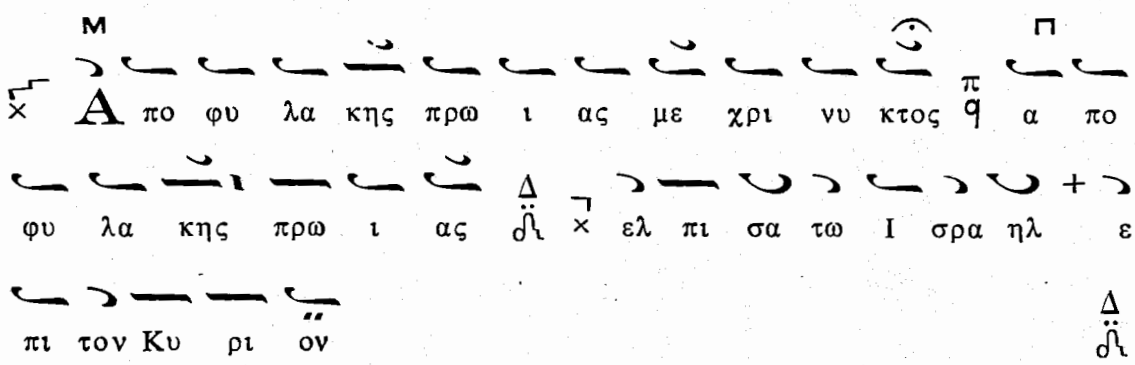

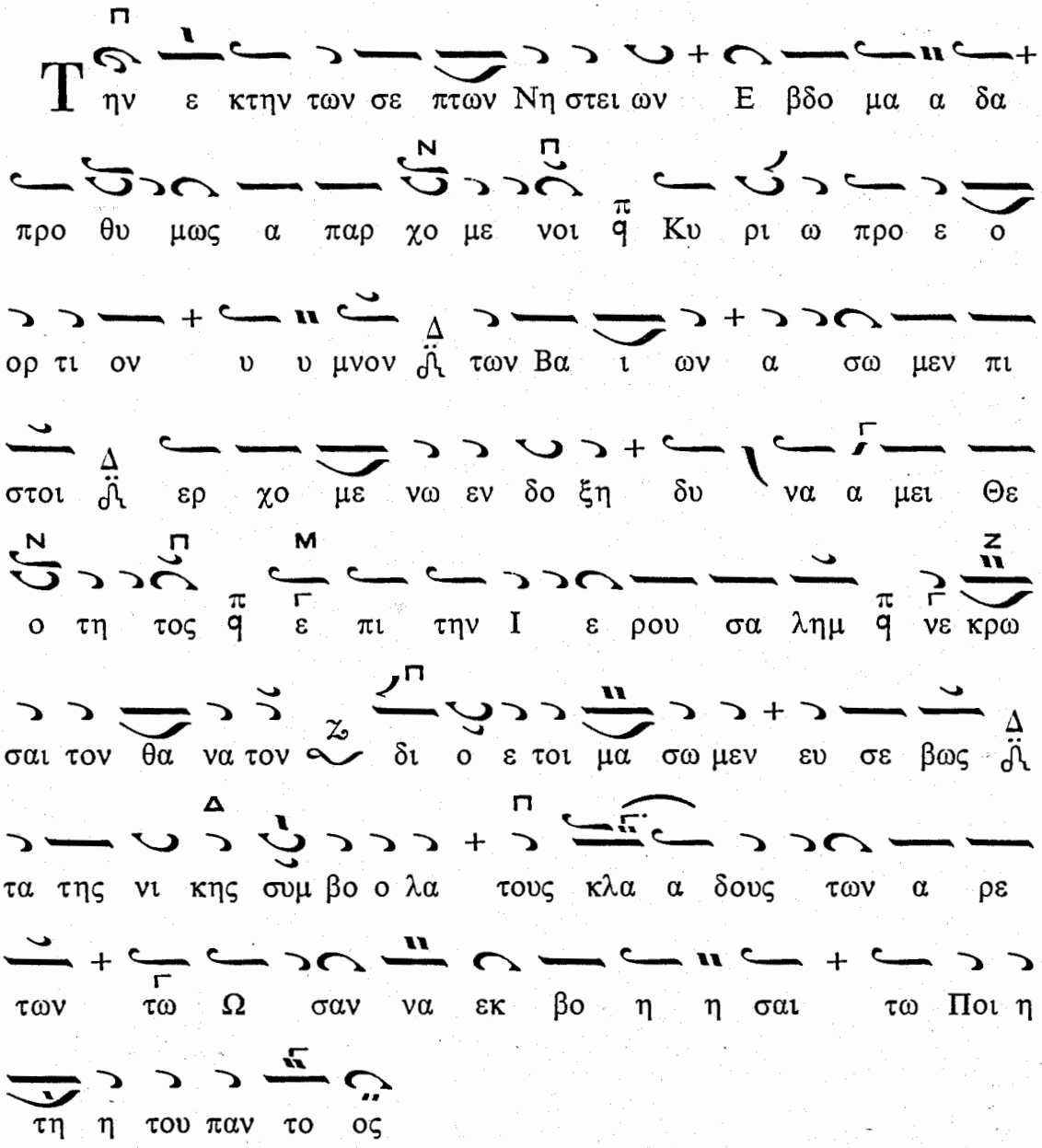

Καὶ τὰ τοῦ Μηναίου Προσόμοια. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.
Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Μ. Προκείμενον «Ἔδωκας κληρονομίαν» σελ. 168

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἰδιόμελον « Θαυμαστὴ »

Ἦχος Πα

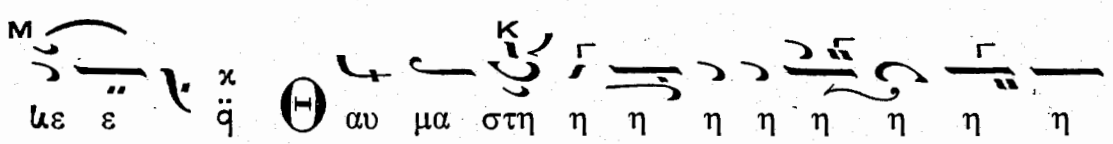

η η η η ϥ του ου ου ου ου Σω τη η η

η η η η η η η η ρο ο ο ο ο ος ϥ

η δι η η η η η μα α α α α ας φι ι

λα α α α α α α α α α α α α α α α αν θρω

ω ω ω ω πο ο ο ο ο ος γνω ω ω ω ω

ω ω ϩω ω ω ω γνω ω ω ω ω μη ϥ των

με ε ε ε ελ λο ο ο ο ο ο ο ον τω ω

ω ω ων γα α α α α α αρ τη η η η η

γνω ω ω ω ω ω σι ι ι ι ι ι ι ι

ιν ϥ ως πα α α ω ως πα α ρο ο ο ο ο

ο ο ο ο ον τω ως πα ρο ον τω ων κε ε ε

ε ε ε ε κτη η με ε ε ϣε ε κε κτη με ε ε ε

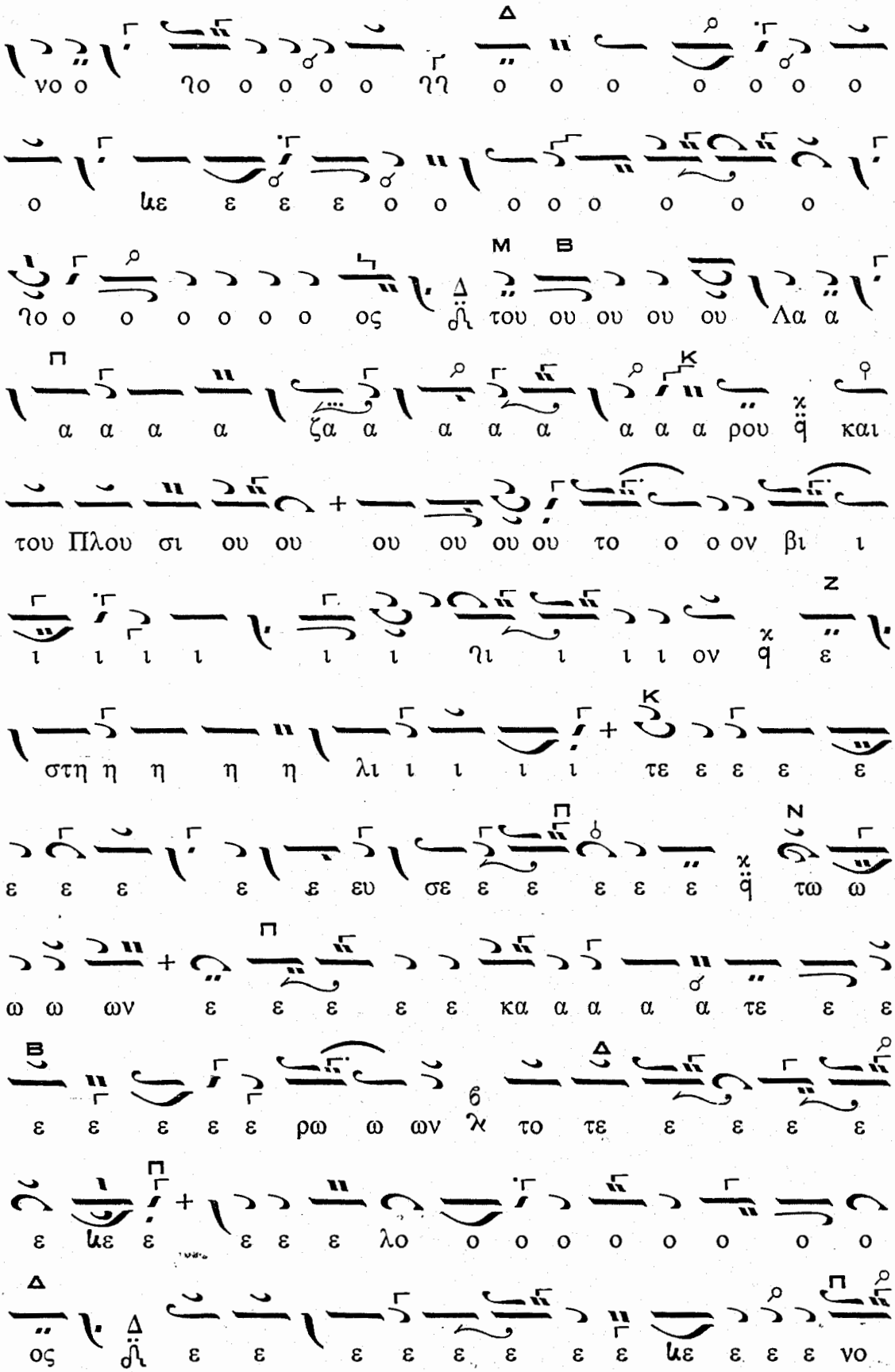
Δ
Μ Β
Κ
Π
Ζ
Κ
Ν
Π
Β
Δ
Π
Δ

ο ο ο ο πτρι ι ι ε νο ο πτρι ι ζο ο ο ο
ο ο ο με ε ε ε ε κε ε ε ε ε νοι
του με ε κε ε ε ε εν ηη φυ υ υ υ υ υ υ υ
γω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω με εν το α πη νε
ε ε ε ες ε ε ε ε ες και αι αι αι αι μι ι ι
ι ι σα α αν θρω ω ω ω ω ω ηω ω ω
ω ω πον του δε ε κε ε ε ε ε ηη ζη λω ω
ω ω ω ω ω ω σω ω ω ω ω ω ηω ω ω ω
με εν το καρ τε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και
αι αι αι αι μα α α α α κρο ο ο ο ο
ηο ο ο ο ο ο θυ υ υ υ υ υ υ ηυ
και μα κρο ο ο θυ υ μον προ ο ο ο ο ο

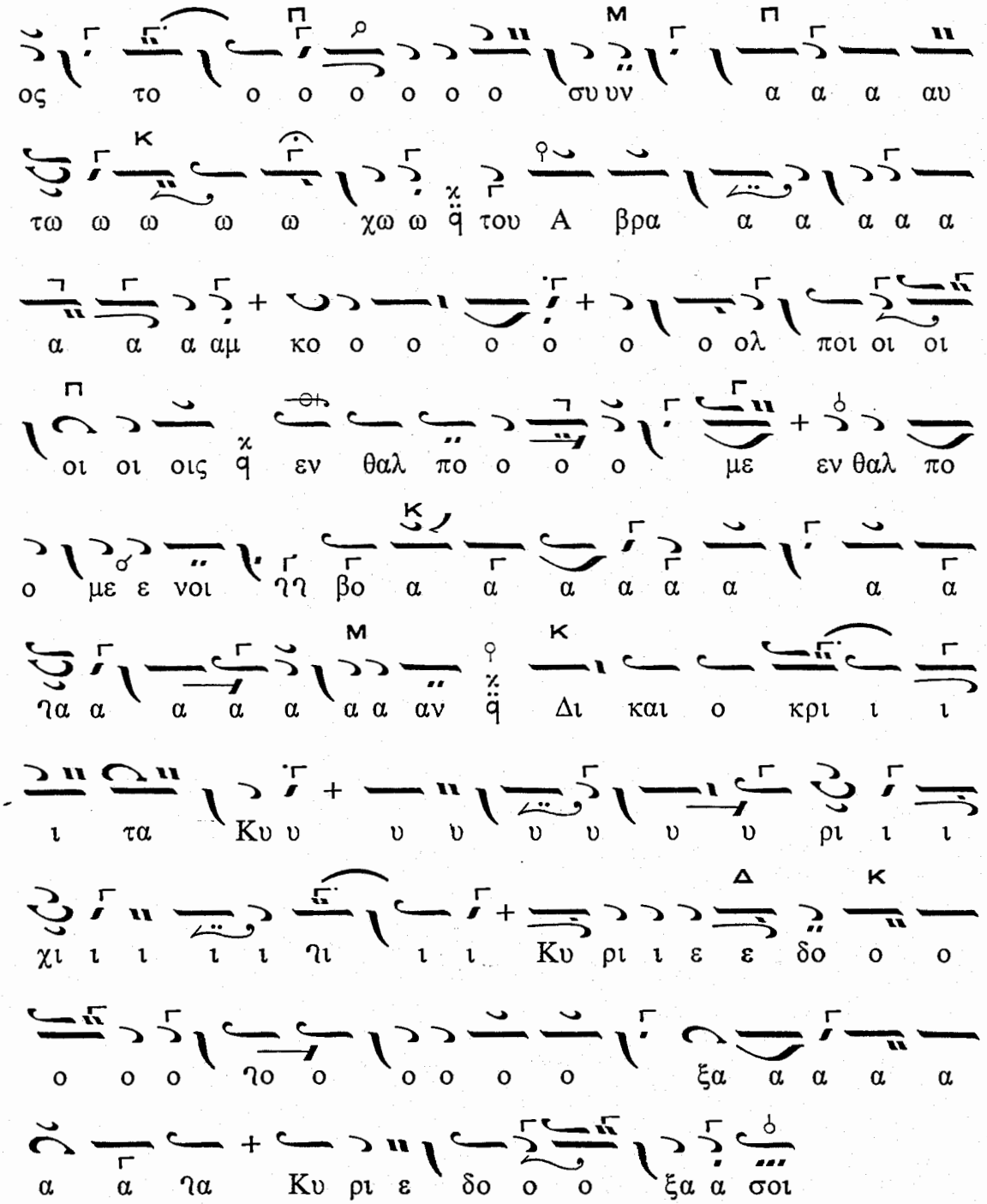

Ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον (σύντομον) μετὰ τοῦ στίχου

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς·

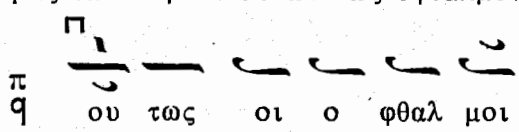

η μων ϥ προς Κυ ρι ον τον Θε ον η μων ϥ × ε ως

ου οι κτει ρη η η η σαι η η η μας ϥ

Θ αυ μα στη η η η η η ϥ του Σω ω τη η η

ρο ος ϥ η δι η μας ϥ φι λα α α αν θρω

ω πο ος γνω ω ω ω ω ω ω ω ω μη ϥ των μελ

λο ο ο ο ον τω ω ων γαρ ϥ τη ην γνω ω ω ω ω ω

σιν ϥ ως πα ρο ο ο ον τω ων κε ε ε κτη η η

με ε ε ιε ε κε κτη με ε ε ε ε ε νο ο

ηο ο ο ο ος ηη του ου ου ου Λα ζα α α α α

α α α ρου ϥ και του πλου σι ου ου ου ου ου ου

το ο ο ον βι ι ι ι ι ι ι ι ηι ι

ι ι ον ϥ ε στη λι ι ι ι ι τε ε ε ευ σε ϥ

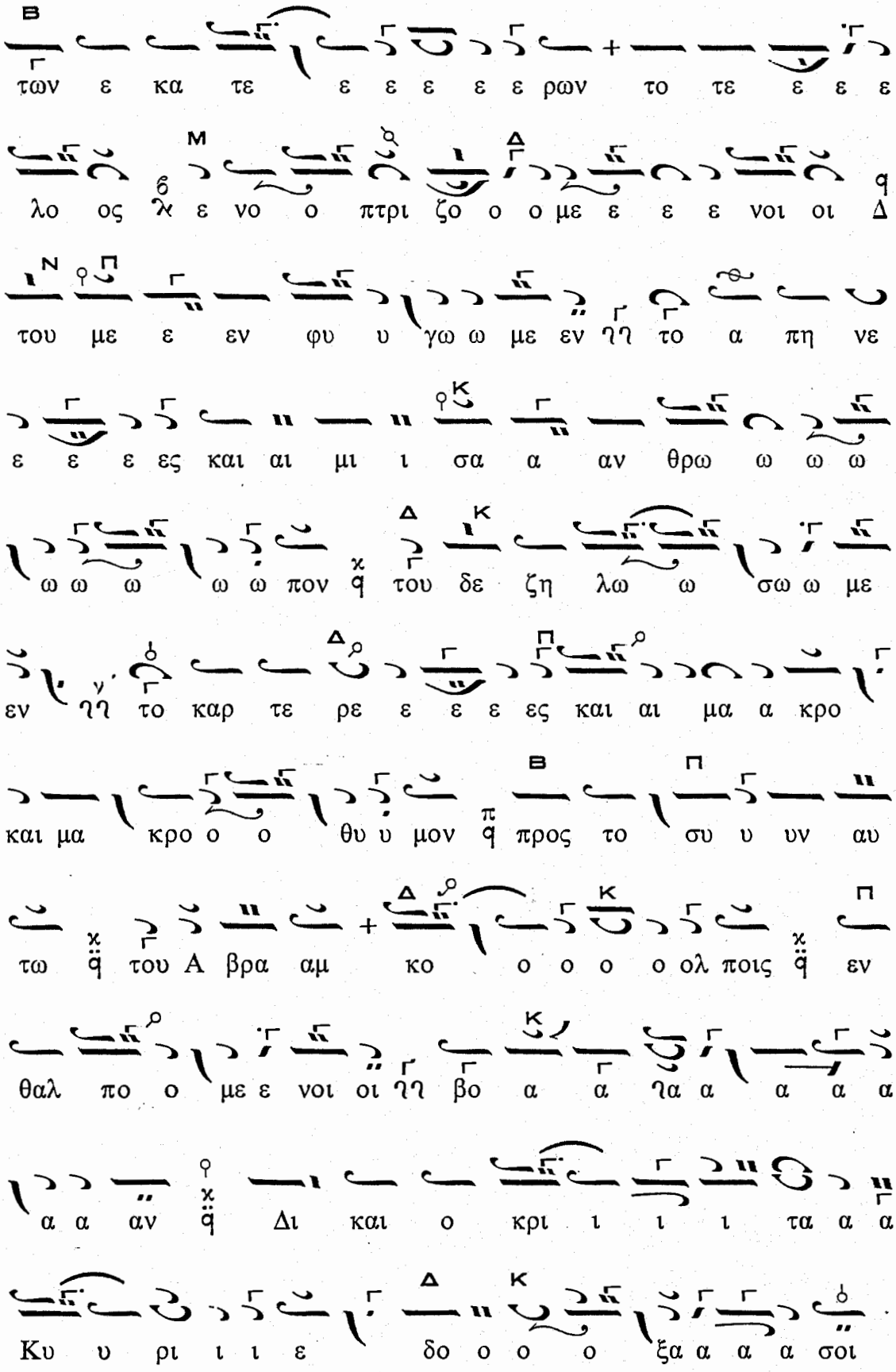
των ε κα τε ε ε ε ε ε ρων το τε ε ε ε
λο ος λε ε νο ο πτρι ζο ο ο με ε ε ε νοι οι Δ
του με ε εν φυ υ γω ω με εν ηη το α πη νε
ε ε ε ες και αι μι ι σα α αν θρω ω ω ω
ω ω ω ω ω πον χ του δε ζη λω ω σω ω με
εν ηη το καρ τε ρε ε ε ε ες και αι μα α κρο
και μα κρο ο ο θυ υ μον π προς το συ υ υν αυ
τω χ του Α βρα αμ κο ο ο ο ο ολ ποις χ εν
θαλ πο ο με ε νοι οι ηη βο α α ηα α α α α
α α αν χ Δι και ο κρι ι ι ι τα α α
Κυ υ ρι ι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Μαρτυρικὸν Ἦχος α΄ Πα

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως· ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν

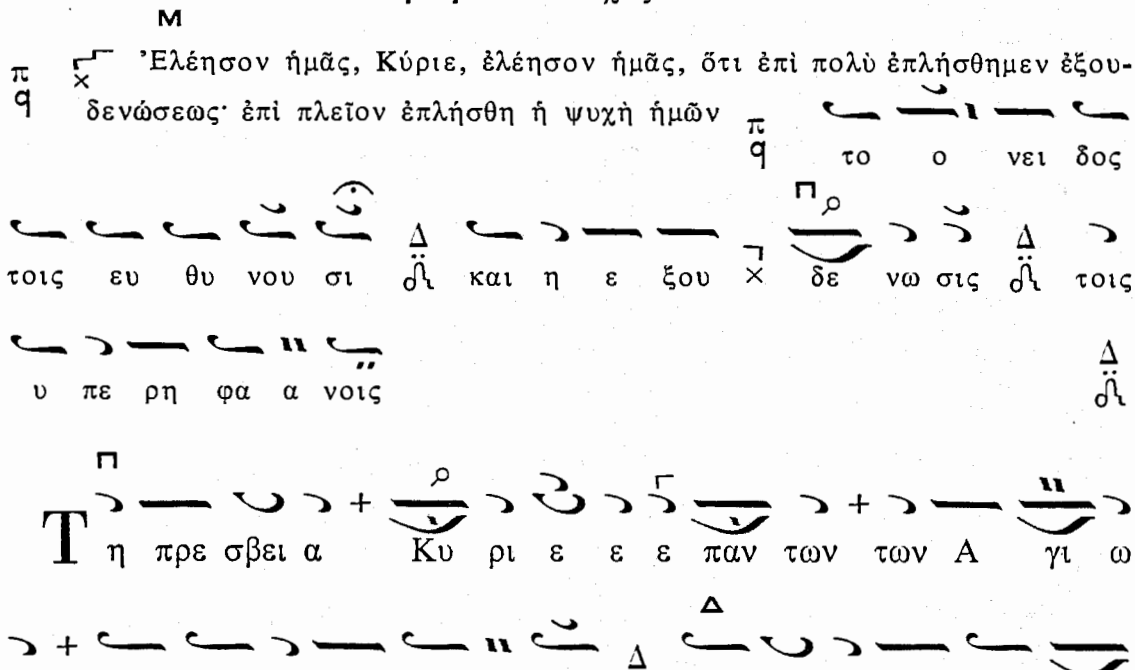

Ὁ β΄ χορὸς Δόξα καὶ νῦν «Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων» (προσόμοιον) Τρισάγιον, Θεοτόκε Παρθένε κλπ. ὡς ἐν ταῖς παρελθούσαις Κυριακαῖς.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον

Ἦχος Πα

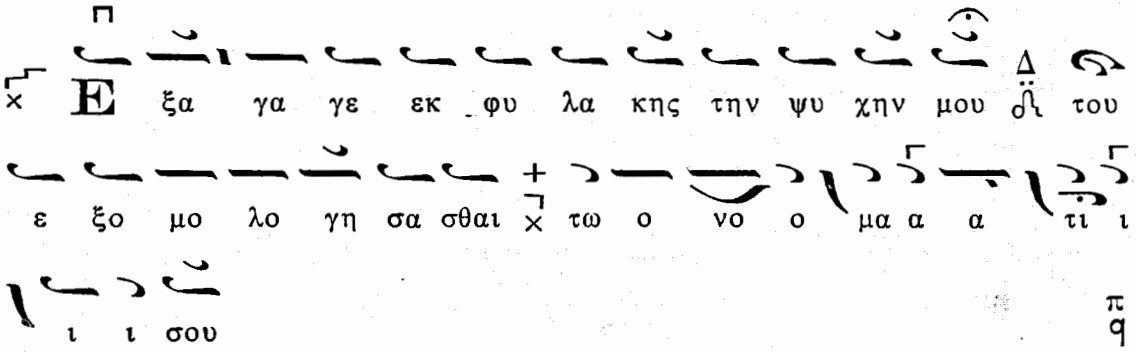

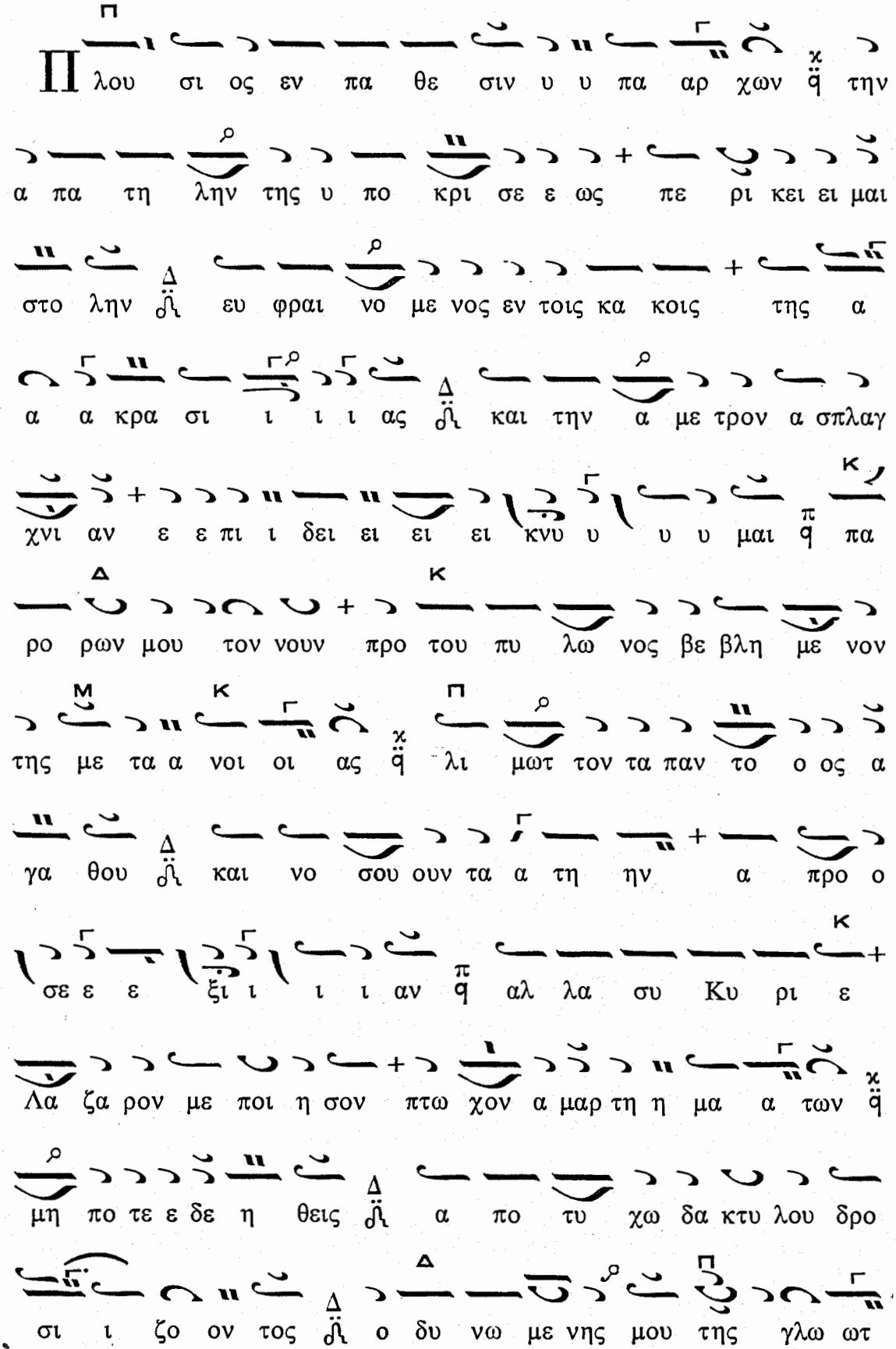
Πλου σι ος εν πα θε σιν υ υ πα αρ χων την
α πα τη λην της υ πο κρι σε ε ως πε ρι κει ει μαι
στο λην ευ φραι νο με νος εν τοις κα κοις της α
α α κρα σι ι ι ι ας και την α με τρον α σπλαγ
χνι αν ε ε πι ι δει ει ει ει κνυ υ υ υ μαι πα
ρο ρων μου τον νουν προ του πυ λω νος βε βλη με νον
της με τα α νοι οι ας λι μωτ τον τα παν το ο ος α
γα θου και νο σου ουν τα α τη ην α προ ο
σε ε ε ξι ι ι ι αν αλ λα συ Κυ ρι ε
Λα ζα ρον με ποι η σον πτω χον α μαρ τη η μα α των
μη πο τε ε δε η θεις α πο τυ χω δα κτυ λου δρο
σι ι ζο ον τος ο δυ νω με νης μου της γλω ωτ

Μαρτυρικὸν Ἦχος ὁ αὐτὸς

«Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς» μετὰ τοῦ στίχου (σελ. 231).

Τὰ Προσόμοια πρὸς τὸ «Χαίροις ἀσκητικῶν».

Ἕτερον Ἦχος Πα

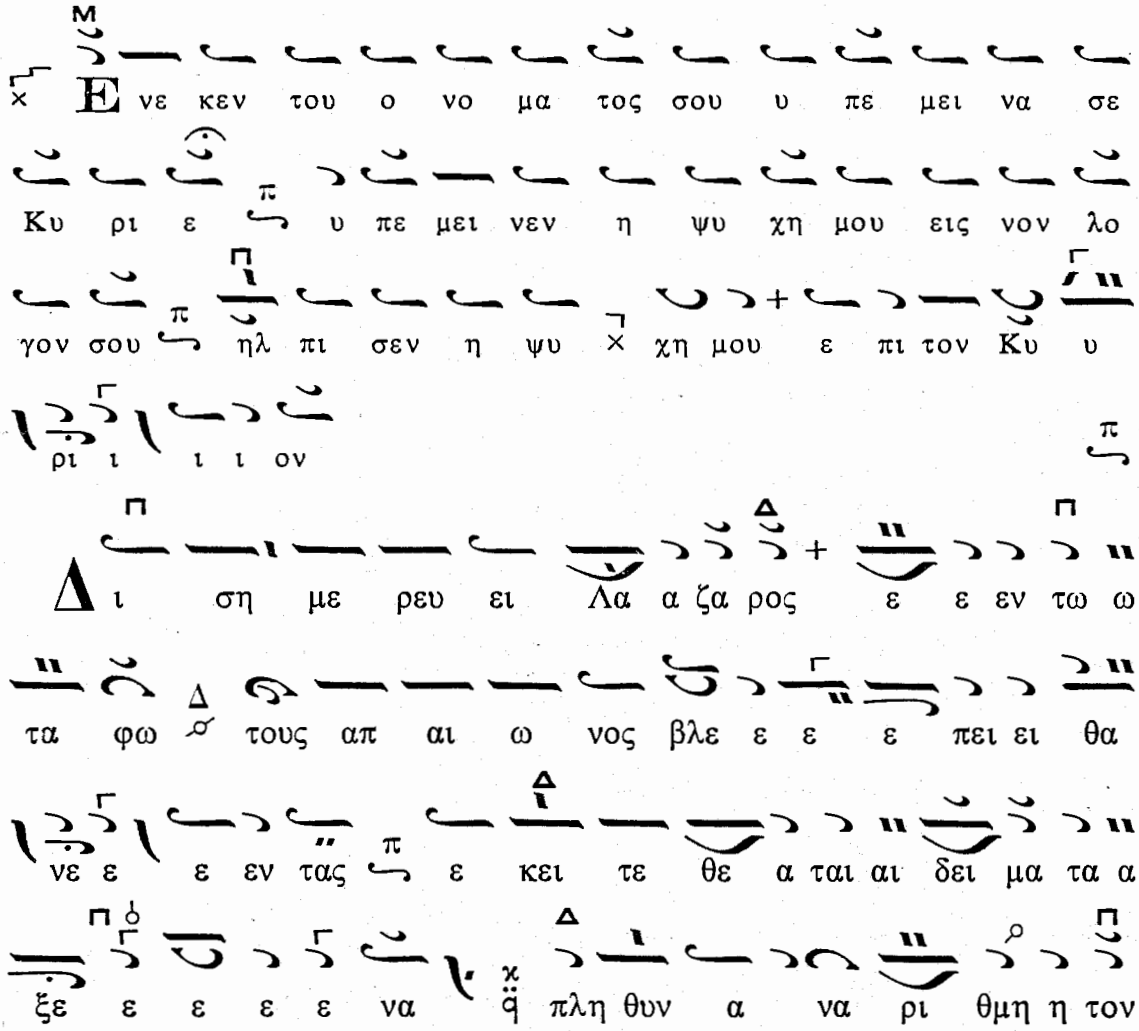

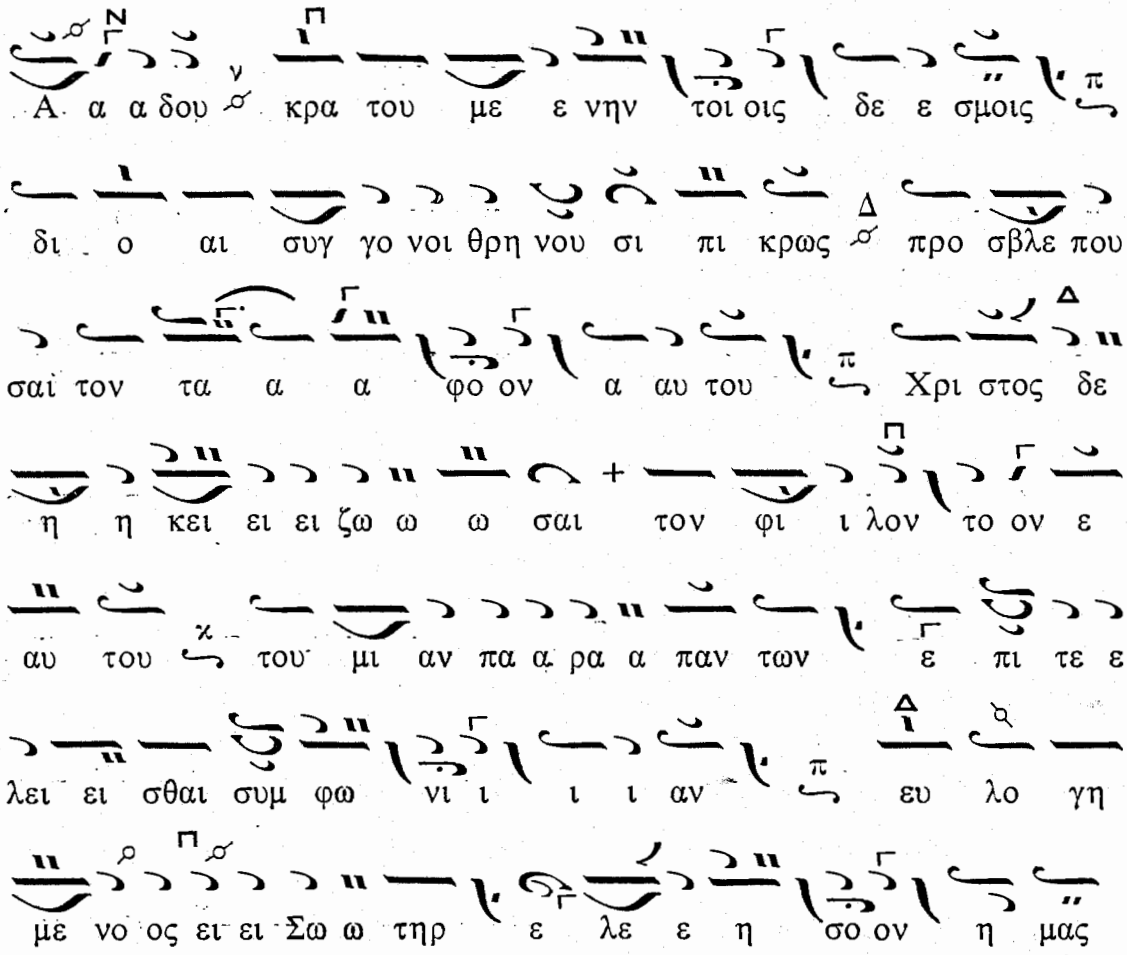

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, Ἀναγνώσματα, Κατευθυνθήτω καὶ καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων (σελ. 124).

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»

Ἰδιόμελον Ἦχος Νη

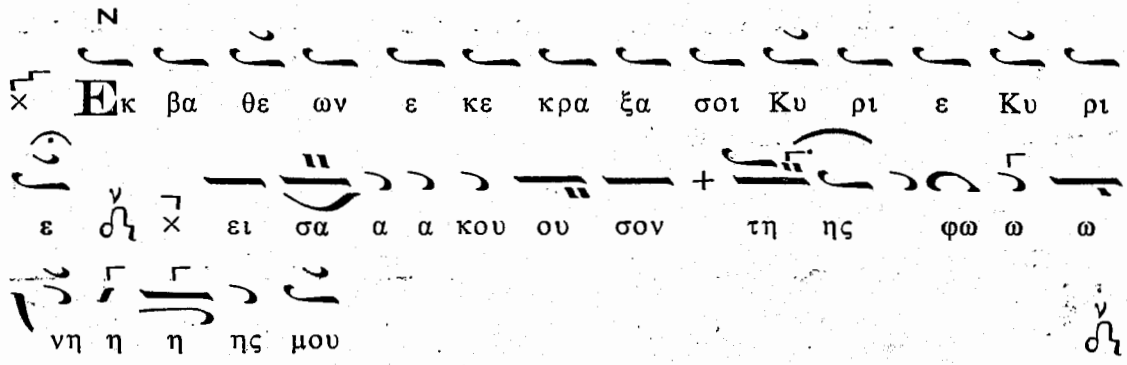

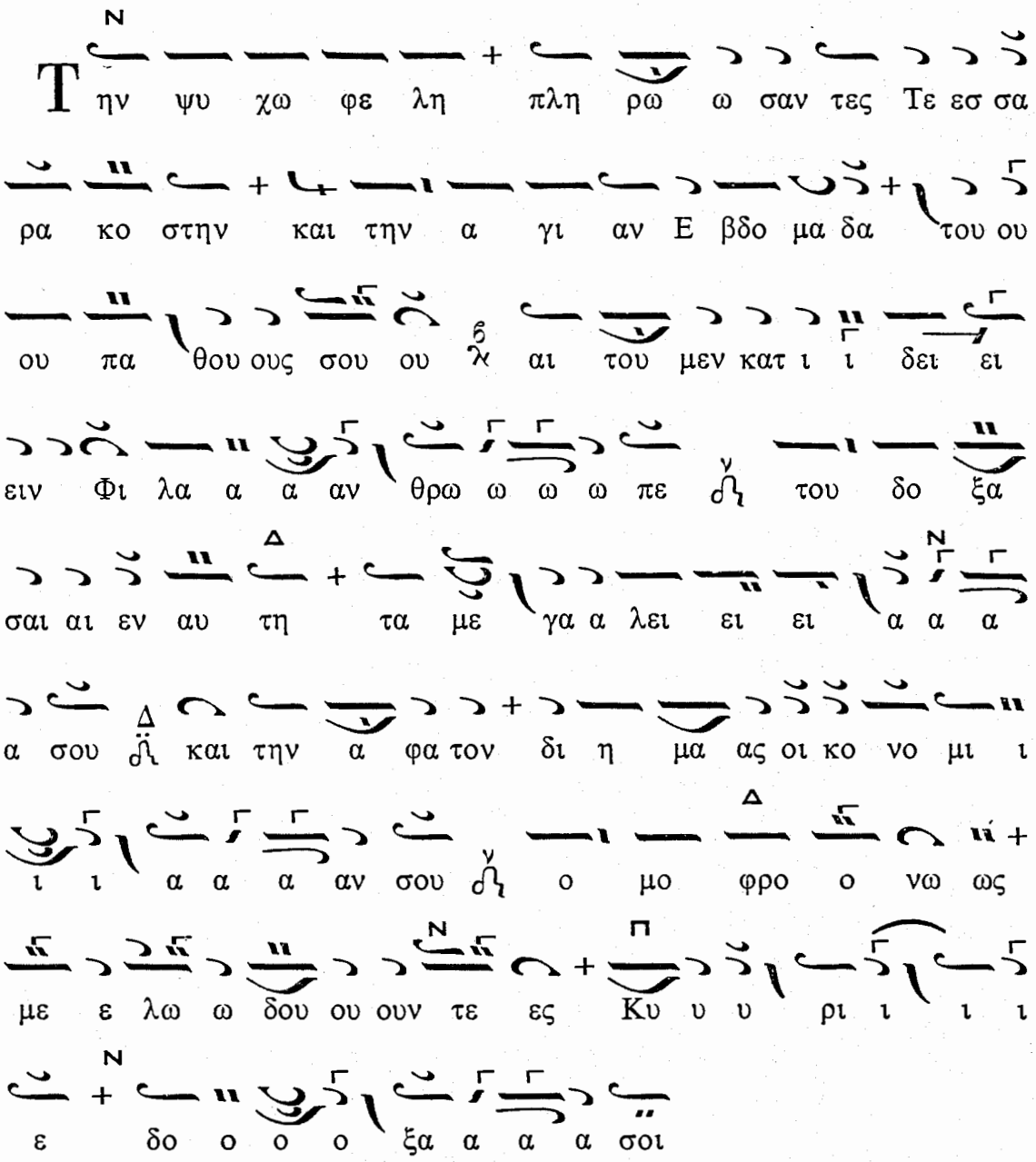

Μαρτυρικὸν Ἦχος ὁ αὐτὸς

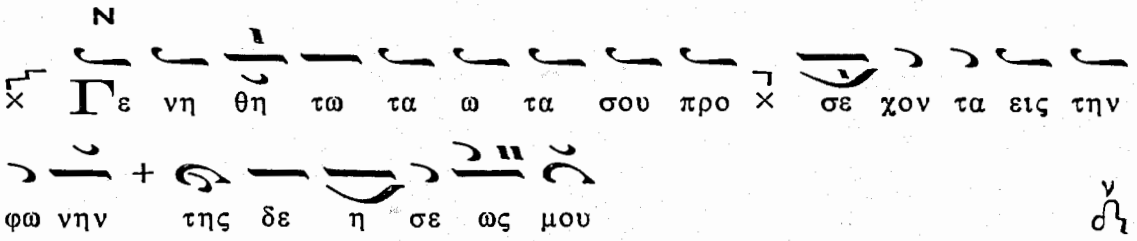

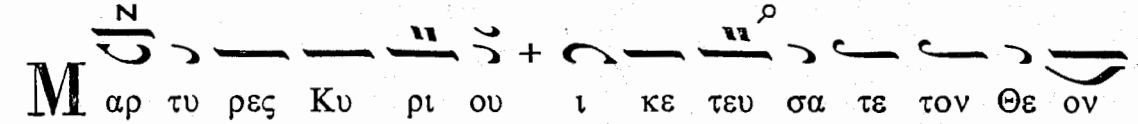

η μων λ και αι τη σα σθε ται αις ψυ χαις η μων πλη θος

οι κτιρ μων και τον ι λα σμον των πολ λων πα ρα πτω

μα α των δε ο ο με ε θα

Ἰδιόμελα Ἦχος Πα

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ

ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Κυ ρι ι ε Λα ζα ρου θε λων τα φον ι δειν

ο μελ λων γνω μη τα φον ει κειν ε πη ρω τας

που τε θη η κα τε ε α αυ τον μα θων δε ο ο

ου ου ουκ η η γνο εις ε φω ω νεις ο ο ο ον

ε ε πο θεις Λα α α ζα α ρε δε ευ ρο ε ε

ε ε ξω και ε πη κου σεν ο α πνους τω πνο

ην αυ τω ω ω ω δι ι δον τι σοι τω Σω τη ρι

τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε

ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ων

α α α αυ του

Κ υ ρι ι ε ε πι τον τα φον του τε τρα η με

ε ε ρου ε πι το μνη μα η η η ηλ θε ες Λα ζα α

α α ρου και ε πι φι λω δα α κρυ α α ρα

α α νας νε κρον τε τρα η με ρον η η γει ει ει

ει ρας ο στα α χυς τη ης ζω ω ης δι ο θα

να τος ε δε θη φω νη τα σπαρ γα να ε λυ υ

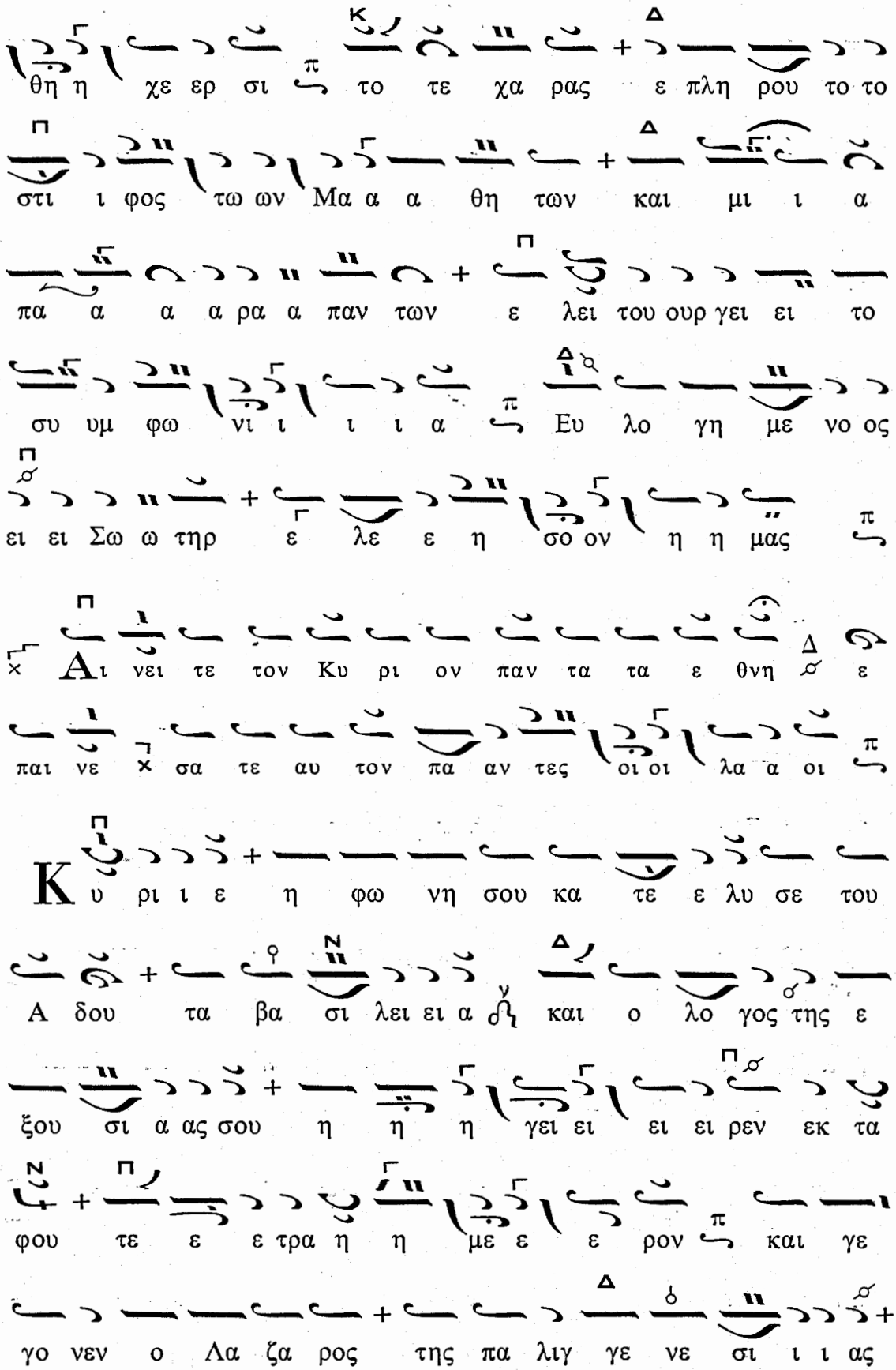
θη η χε ερ σι το τε χα ρας ε πλη ρου το το
στι ι φος τω ων Μα α α θη των και μι ι α
πα α α α ρα α παν των ε λει του ουρ γει ει το
συ υμ φω νι ι ι ι α Ευ λο γη με νο ος
ει ει Σω ω τηρ ε λε ε η σο ον η η μας
Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον πα αν τες οι οι λα α οι
Κυ ρι ι ε η φω νη σου κα τε ε λυ σε του
Α δου τα βα σι λει ει α και ο λο γος της ε
ξου σι α ας σου η η η γει ει ει ει ρεν εκ τα
φου τε ε ε τρα η η με ε ε ρον και γε
γο νεν ο Λα ζα ρος της πα λιγ γε νε σι ι ι ας

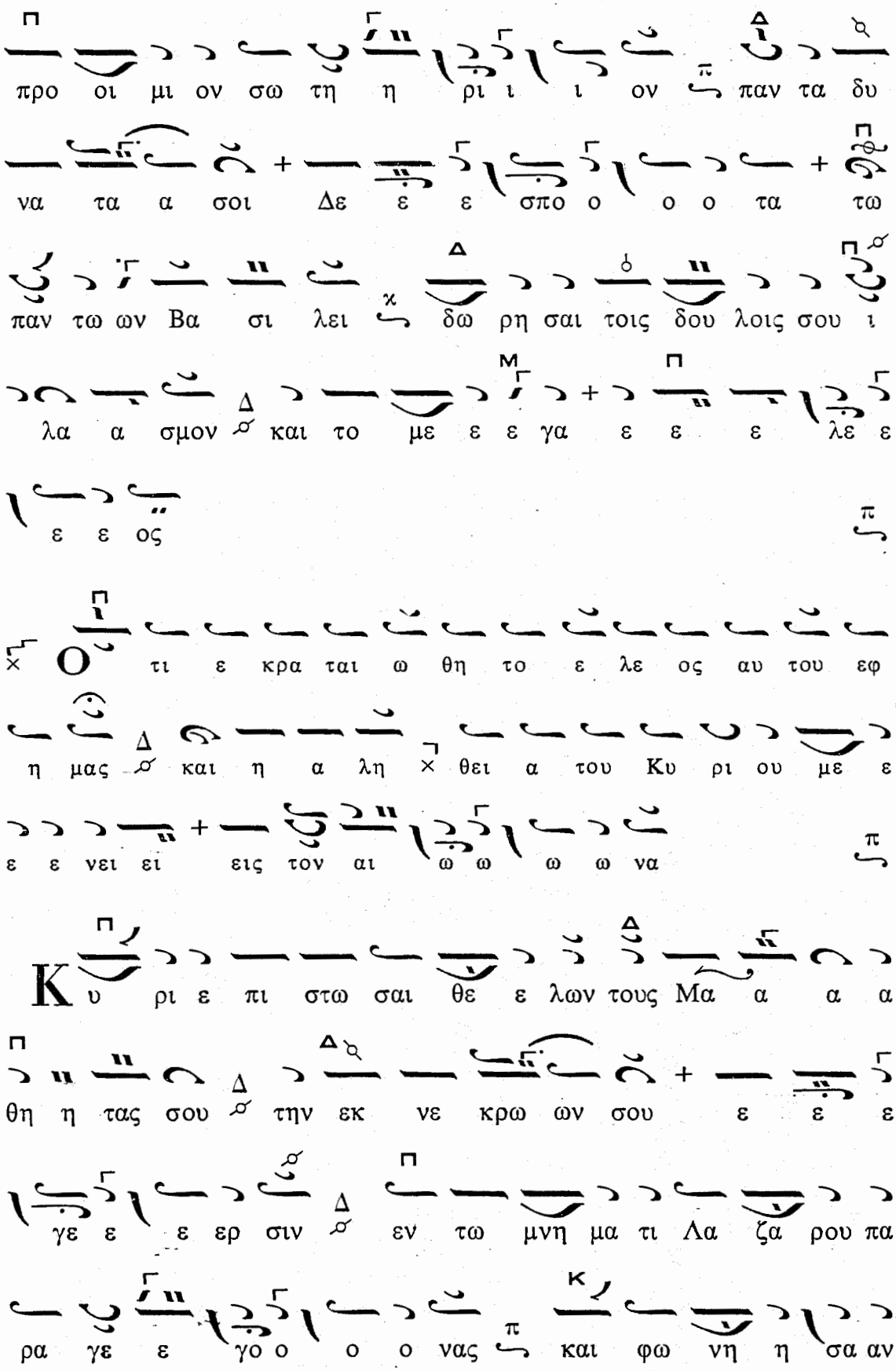
προ οι μι ον σω τη η ρι ι ι ον παν τα δυ
να τα α σοι Δε ε ε σπο ο ο ο τα τω
παν τω ων Βα σι λει δω ρη σαι τοις δου λοις σου ι
λα α σμον και το με ε ε γα ε ε ε λε ε
ε ε ος
Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ του εφ
η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου με ε
ε ε νει ει εις τον αι ω ω ω ω να
Κυ ρι ε πι στω σαι θε ε λων τους Μα α α α
θη η τας σου την εκ νε κρω ων σου ε ε ε
γε ε ε ερ σιν εν τω μνη μα τι Λα ζα ρου πα
ρα γε ε γο ο ο ο νας και φω νη η σα αν

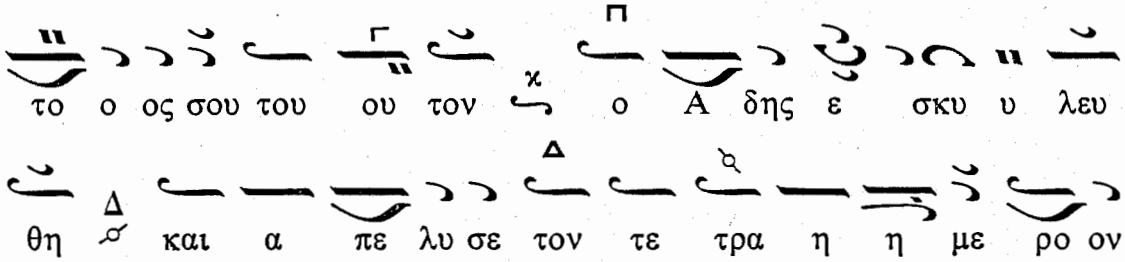

Δόξα. Ἦχος λ ζ ϟ Νη

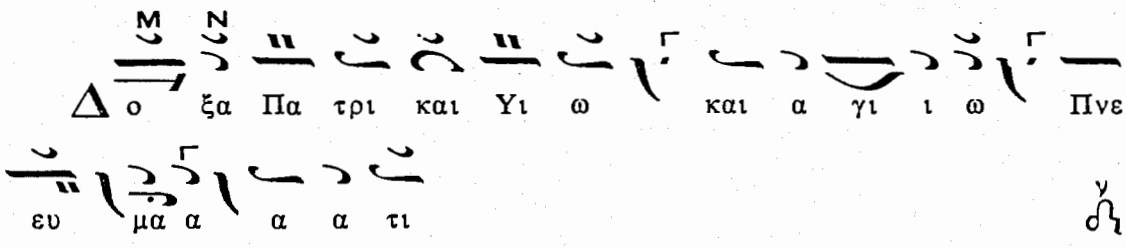

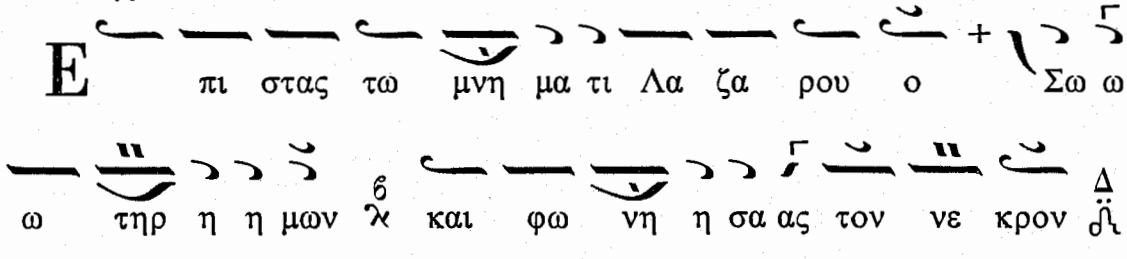

κει ει ει ρι ι ι ι αις παν τα δυ να α σαι

παν τα σοι δου λευ ει Φι ι ι λαν θρω ω πε πα αν τα

σοι υ πο ο τε ε ε τα α α α κται Σω τη

η ηρ η η μων δο ο ο ξα α α α σοι

Και νυν και α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νω ων α α μην

Τ ην ψυ χω φε λη πλη ρω σα ἀν τες Τε εσ

σα ρα κο στην βο ο η η η σω ω ω ω

μεν χαι ροις πο λις Βη θα α νι ι ι α Πα α τρις η η

του ου Λα α α ζα α α ρου χαι αι αι ρε ε

τε Μαρ θα και αι αι Μα α ρι ι α α αι αι του του ου

α δελ φαι αυ ρι ι ον Χρι στο ος πα α ρα α γι

ι ι νε ε ε ε ται ζω ω σαι αι αι ρη μα

α τι τον τε θνε ω ω τα α α δελ φον ου φω ω νη

ης α κου ου ου σας ο ο ο πι κρος και α κο ο

ο ο ρε ε στος Α α α α δης φο ο ο ο βω ω

τρο μα α α ξα ας και με γα α στε ε να

α α ξα ας α πο λυ σει ει ει Λα ζα α ρο ον

κει ει ρι ει αις ε ε σφι ι ι γμε ε ε ε νον

ου τῶ ω θαυ μα α τι ι δη μος Ε βραι ων εκ

πλα γεις με τα Βα ι ω ω ω ω ων και αι

αι αι κλα α α α α α α λα α α α δων

αυ τω ω προ συ παν τη η η σου ου ου ου σι

και ο φθη σο ον ται ευ φη μου ουν τες παι αι αι

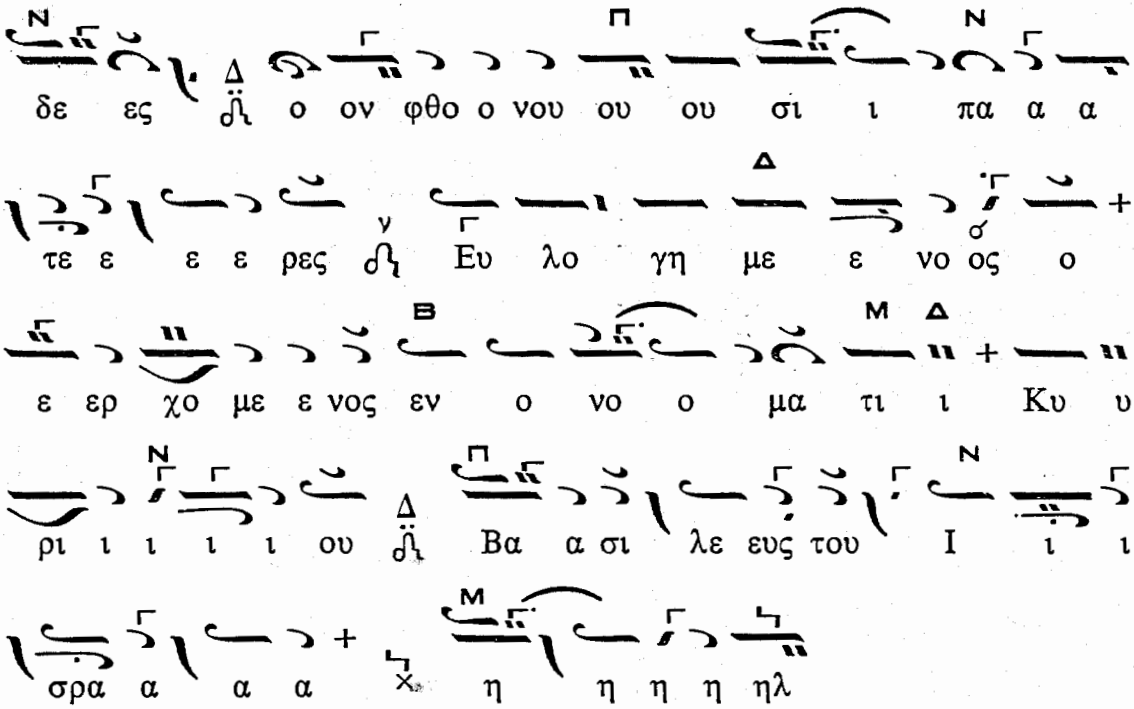

Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν — Ἀναγνώσματα κλπ. τῆς Προηγιασμένης

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ : Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α΄ π q

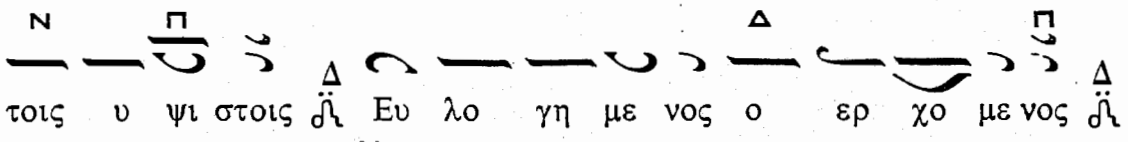

Τὸ τέλος 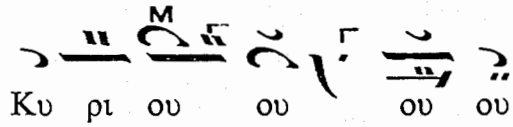

Καθίσματα κλπ. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριῳδίου

Καταβασίαι

Ἦχος 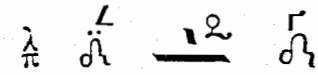

ΩΔΗ Α΄

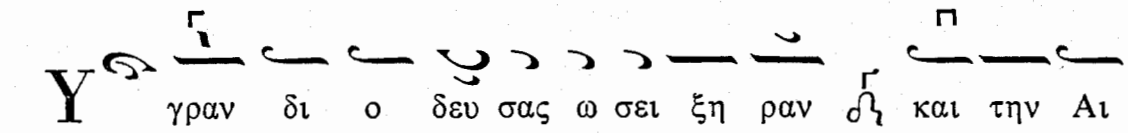

ΩΔΗ Γ΄

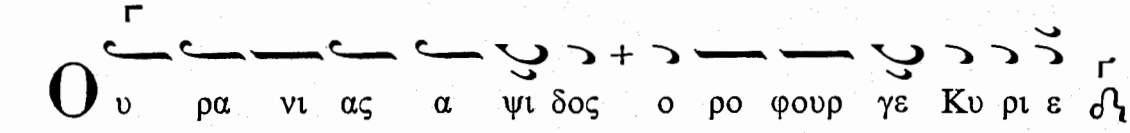

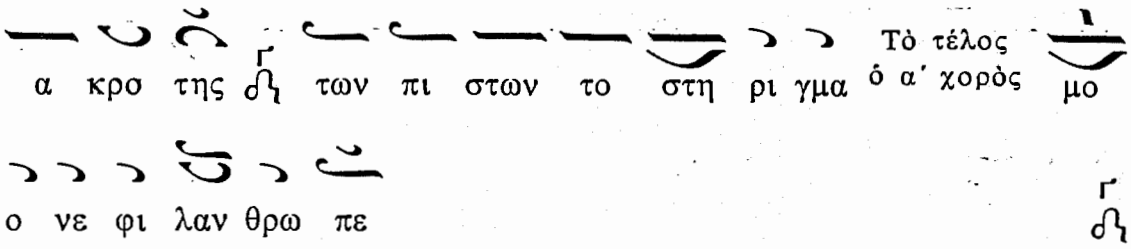
Τὸ τέλος
ὁ α΄ χορὸς
α κρο της ϩ των πι στων το στη ρι γμα μο
ο νε φι λαν θρω πε ϩ

ΩΔΗ Δ΄

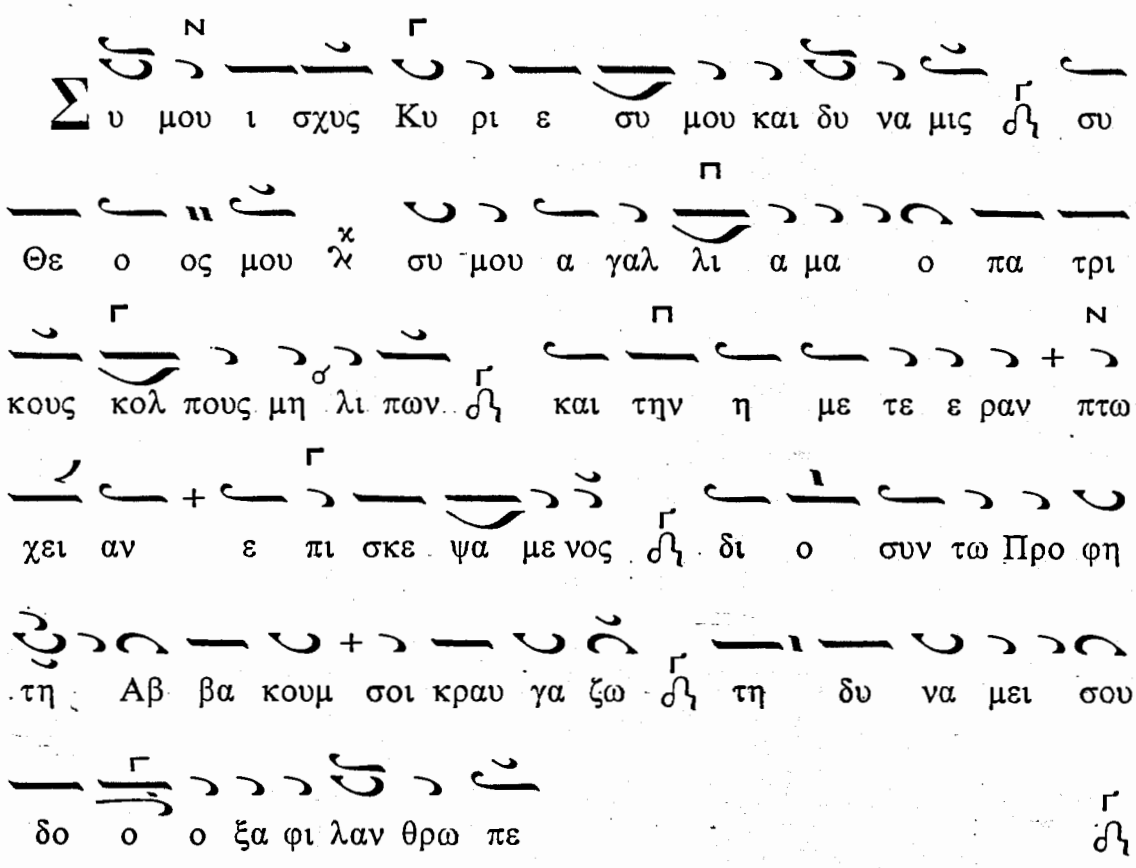
Σ υ μου ι σχυς Κυ ρι ε συ μου και δυ να μις ϩ συ
Θε ο ος μου χ συ μου α γαλ λι α μα ο πα τρι
κους κολ πους μη λι πων ϩ και την η με τε ε ραν πτω
χει αν ε πι σκε ψα με νος ϩ δι ο συν τω Προ φη
τη Αβ βα κουμ σοι κραυ γα ζω ϩ τη δυ να μει σου
δο ο ο ξα φι λαν θρω πε ϩ

ΩΔΗ Ε΄

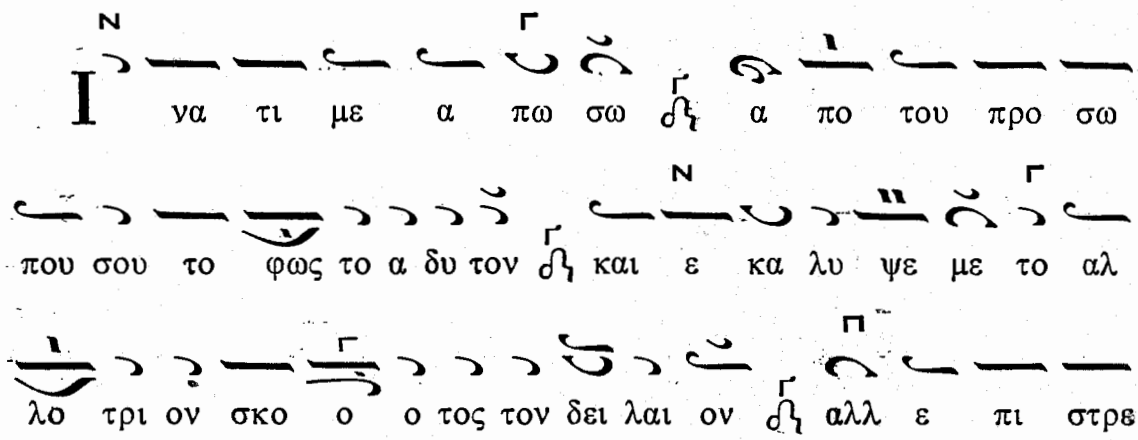
Ι να τι με α πω σω ϩ α πο του προ σω
που σου το φως το α δυ τον ϩ και ε κα λυ ψε με το αλ
λο τρι ον σκο ο ο τος τον δει λαι ον ϩ αλλ ε πι στρε

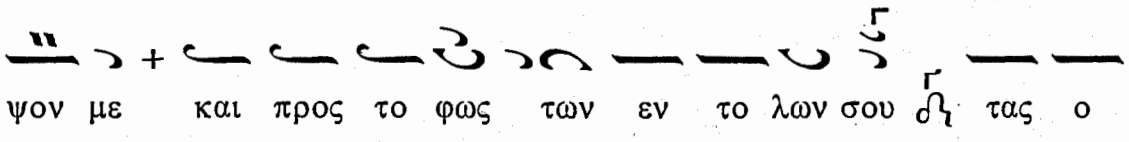
ψον με και προς το φως των εν το λων σου τας ο
δους η μων ε ε ευ θυ νον δε ο μαι

ΩΔΗ ΣΤ΄

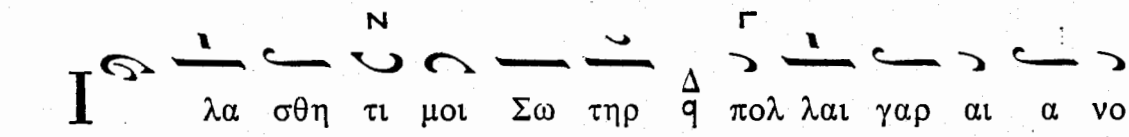
Ι λα σθη τι μοι Σω τηρ πολ λαι γαρ αι α νο
μι αι μου και εκ βυ θου των κα κων α να γα γε
δε ο μαι προς σε γαρ ε βο η σα και ε πα κου σο ον
μου ο Θε ος της σω τη ρι ας μου

ΩΔΗ Ζ΄

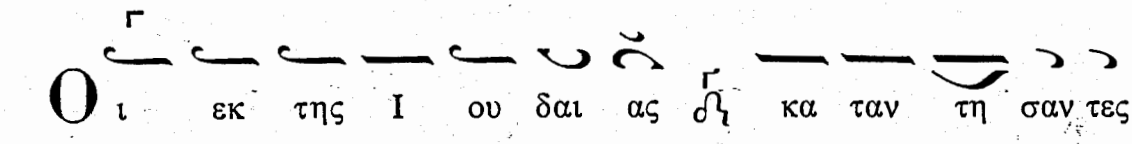
Ο ι εκ της Ι ου δαι ας κα ταν τη σαν τες
Παι δες εν Βα βυ λω ω νι πο τε τη πι στει της Τρι
α α δος την φλο γα της κα μι νου κα τε πα τη
σαν ψαλ λον τες ο των Πα τε ρων η μω ων Θε
ος ευ λο_γη τος ει

ΩΔΗ Η΄

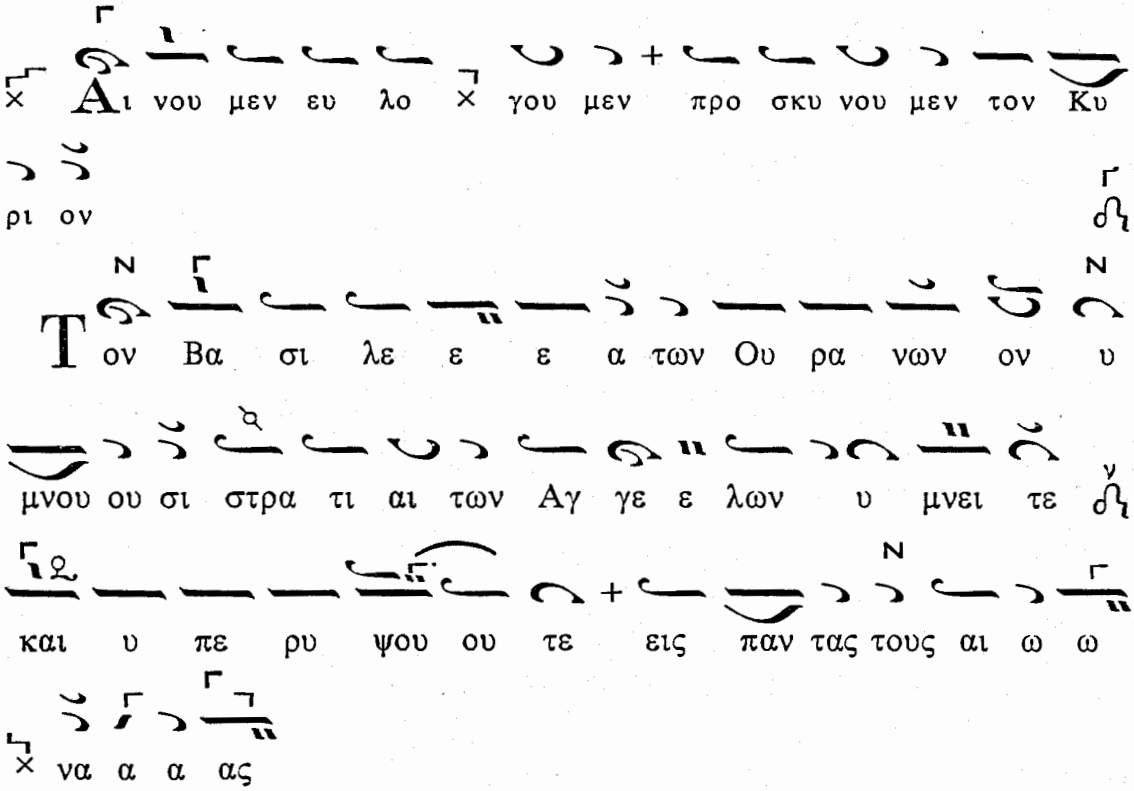

Εἰς τὴν Θ΄ ᾠδὴν τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα «Δόξα... καὶ νῦν...

Καταβασία τῆς Θ΄ ΩΔΗΣ

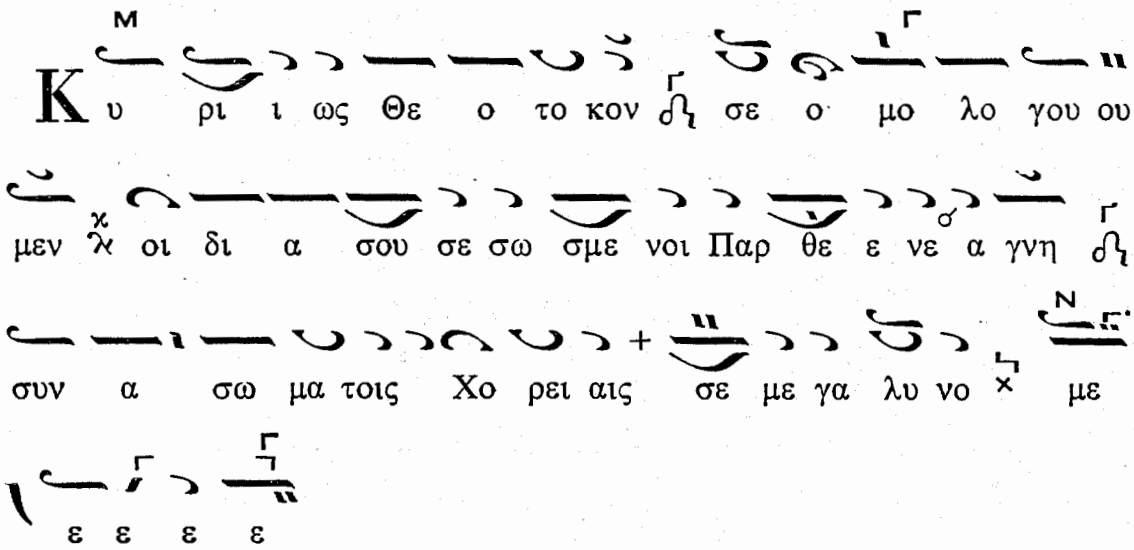

Ἐξαποστειλάριον : Τό «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δὶς) ἄνευ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰδιόμελα Ἦχος ⲅ Πα

Δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις Ο σι οι οι
οι οις α αυ του

Α να στα σις και ζω η η των α αν θρω ω ω πων
υ πα αρ χων Χρι στε εν τω μνη μα τι Λα ζα ρου
ου ε ε πε ε στης ⲛⲏ πι στου με νος η μων τας δυ ο ου
σι ας σου ου μα κρο ο ο ο θυ υ υ υ με ο
τι Θε ος και α αν θρω ω πος εξ α γνης Παρ θε ε
νου ου πα ρα γε ε ε ε γο ο ο νας ως μεν
γαρ βρο τος ε πη ρω τας που τε ε θα α πται ⲛⲏ ως
δε Θε ος α νε στη σας ζω η φο ρω νε ευ μα α
τι τον τε ε τρα η η η η με ε ε ρον

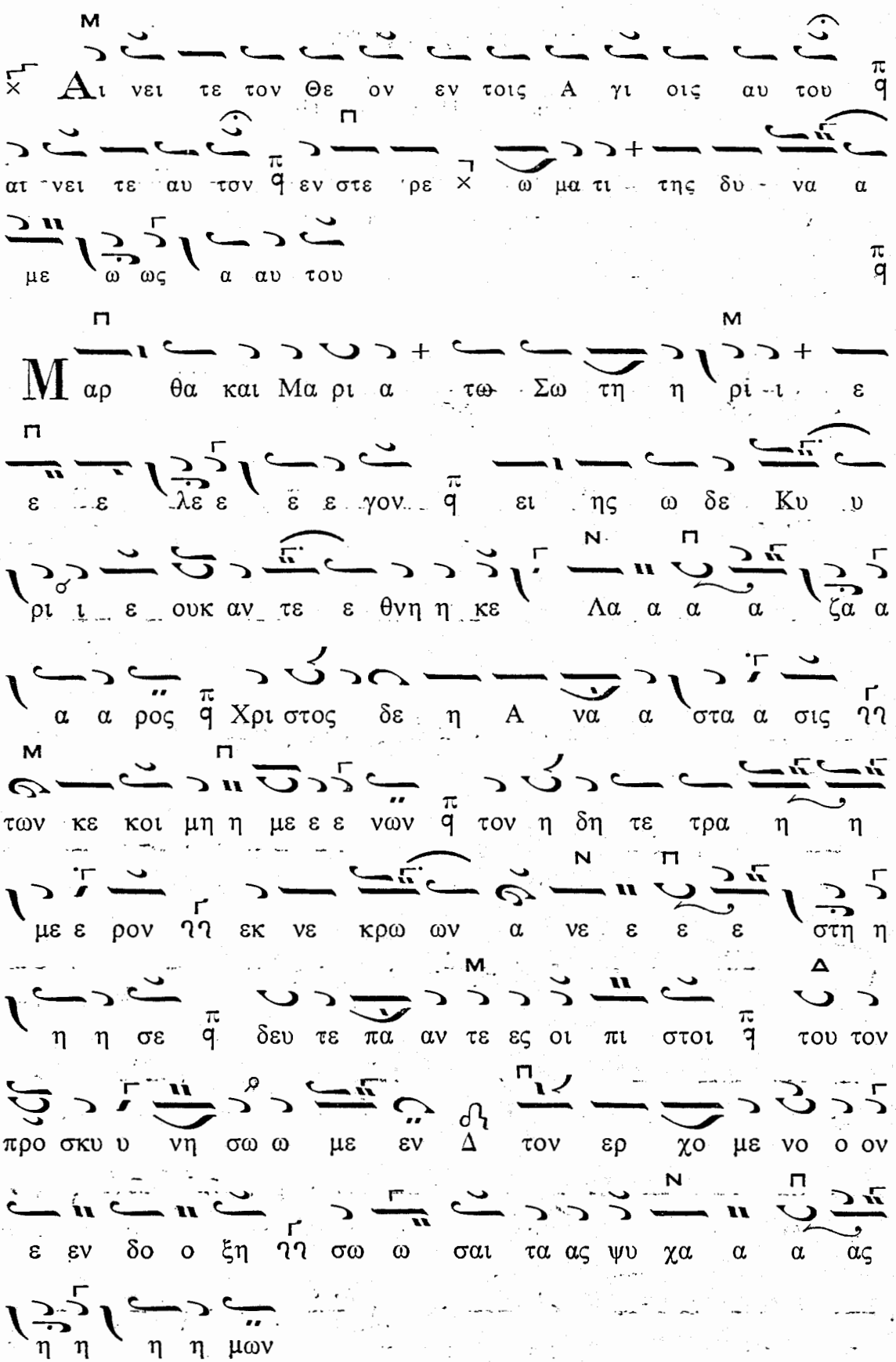
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ του
ατ νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ - να α
με ω ως α αυ του
Μαρ θα και Μα ρι α τω Σω τη η ρι ι ε
ε ε λε ε ε ε γον ει ης ω δε Κυ υ
ρι ι ε ουκ αν τε ε θνη η κε Λα α α α ζα α
α α ρος Χρι στος δε η Α να α στα α σις
των κε κοι μη η με ε ε νων τον η δη τε τρα η η
με ε ρον εκ νε κρω ων α νε ε ε ε στη η
η η σε δευ τε πα αν τε ες οι πι στοι του τον
προ σκυ υ νη σω ω με εν Δ τον ερ χο με νο ο ον
ε εν δο ο ξη σω ω σαι τα ας ψυ χα α α ας
η η η η μων

Ἦχος Πα

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α

α α νω

Τε ταρ ται ον η γει ρας τον φι λο ον σου Χρι στε

και τον της Μαρ θας και Μα ρι ας θρη η νο ον ε ε ε

πα α α αυ σας υ πο δει κνυ ων τοις πα σι ο τι

αυ τος ει ο τα πα α αν τα πλη ρων θε ι κη

δυ υ να στει ει ει α α αυ τε ξου σι ι ω ω

ω θε λη η η η μα α α τι ω τα α χε

ρου βιμ βο α α α α πα α αυ στως Ω σαν

να α εν τοι οις υ υ ψι ι ι ι ι στοις ευ λο

γη με ε ε νο ος ει + ο ε πι πα α α αν των

Θε ε ος δο ξα α σοι οι

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα

πνο η αι νε σα α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον

Μαρ θα τη Μα ρι α ε ε βο ο ο α ο Δι δα

σκα α λος πα α ρε ε στι ι ι και αι φω νει ει ει

ει σε προ σε ελ θε η δε δρο μαι α ελ θου σα

ο που ην ε στως ο ο ο Κυ ρι ι ο ος ι δου ου

σα α α νε ε βο ο ο η η η σε πε σου

σα α προ ο σε κυ νη σε ε Δ και τους α χραν τους πο δας

σου κα τα φι λου ου σα α ε ε λε ε ε γε

Κυ ρι ι ε ει η η ης ω ω ω δε ουκ αν α

πε θα α νε ε εν η μων ο ο α δε ελ φο ος

Ἦχος Νη

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω

θη τω η χειρ σου μη ε πι λα θη τω ω ων πε

ε νη η των σου ου ει ει εις τε ε ε ε λος

Λα ζα ρον τε θνε ω τα εν Βη θα νι α η

γει ει ρας τε τρα η η η με ε ε ε ρον μο

νον γαρ ως ε πε στης τω ω ω μνη μα α τι η φω

νη η ζω ω η τω τε θνε ω τι ι γε ε ε

γο ο ο ο νε και στε να α ξας ο ο Α α α α

δης α πε ε ε λυ σε ε ε φο ο ο βω

με γα α το θα α αυ μα Πο λυ ε ε ε ε ε ε

λε ε ε ε ε Κυ υ υ ρι ι ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο λη

καρ δι α μου δι η γη σο μαι πα αν τα α τα

α θαυ μα α σι ι ι α α α α σου

Κα θως ει πας Κυ ρι ε τη η Μα α αρ θα

ε γω ει ει μι ι η η Α α να α α στα α

α α σις ερ γω τον λο ο γον ε ε ε πλη ρω ω

σα ας εξ Α δου κα λε ε σας τον Λα α α

ζα α α α ρον κα με φι ι λαν θρω ω πε νε

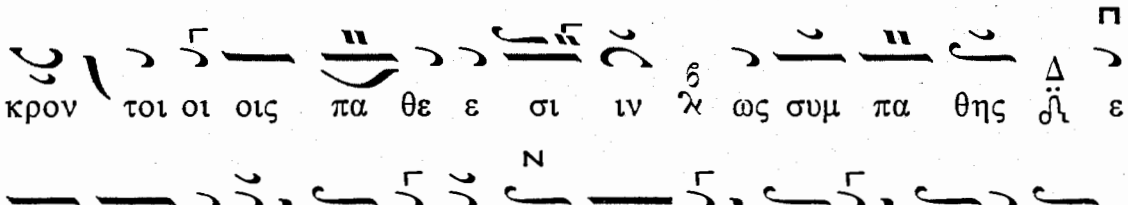
κρον τοι οι οις πα θε ε σι ιν ὡς συμ πα θης ε
ξα να α α στη η σον δε ε ε ο ο ο ο μαι

Δόξα. Ἦχος

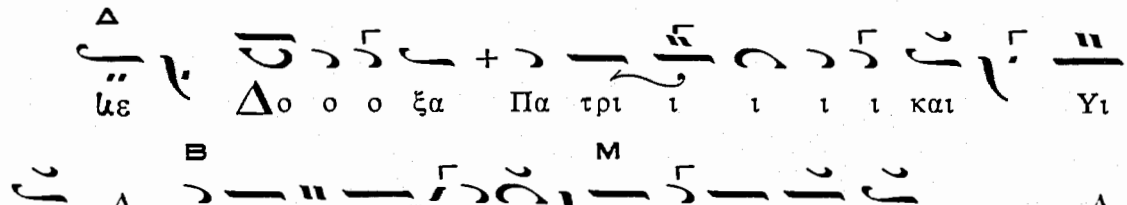
Υι ι ι ι ι και Πα τρι ξα ο ο ο Δο
ω και α α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
ε ε ε γα α και πα ρα α δο ο ο ο ο
ξον θα αυ μα τε τε ε ε ε λε σται ση η η
η η με ε ε ε ρον ο ο τι νε κρον τε ε ε
ε ταρ ται αι ον εκ τα φου Χρι στος φω νη η
σας η η η η η η γει ει ει ει ρε
και αι φι ι ι ι λον ε κα α α α α λε ε
ε ε σε δο ξο λο γη σω ω μεν αυ τον ως υ

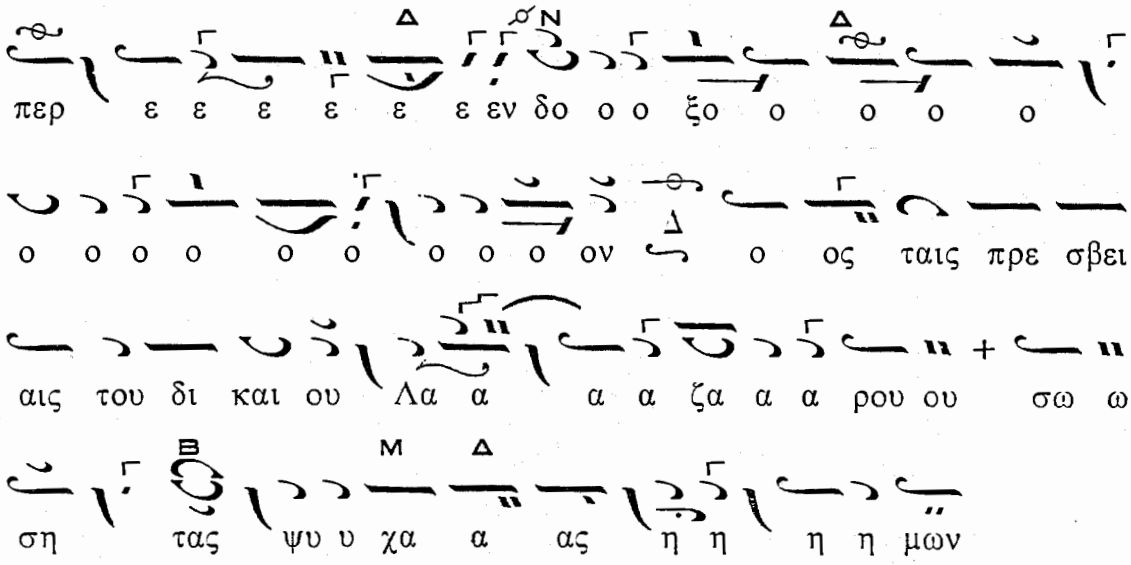

Καὶ νῦν. «Ὑπερευλογημένη...»

Δοξολογία. Σήμερον σωτηρία. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς» Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν» (σελ. 330)

Κοντάκιον Ἦχος

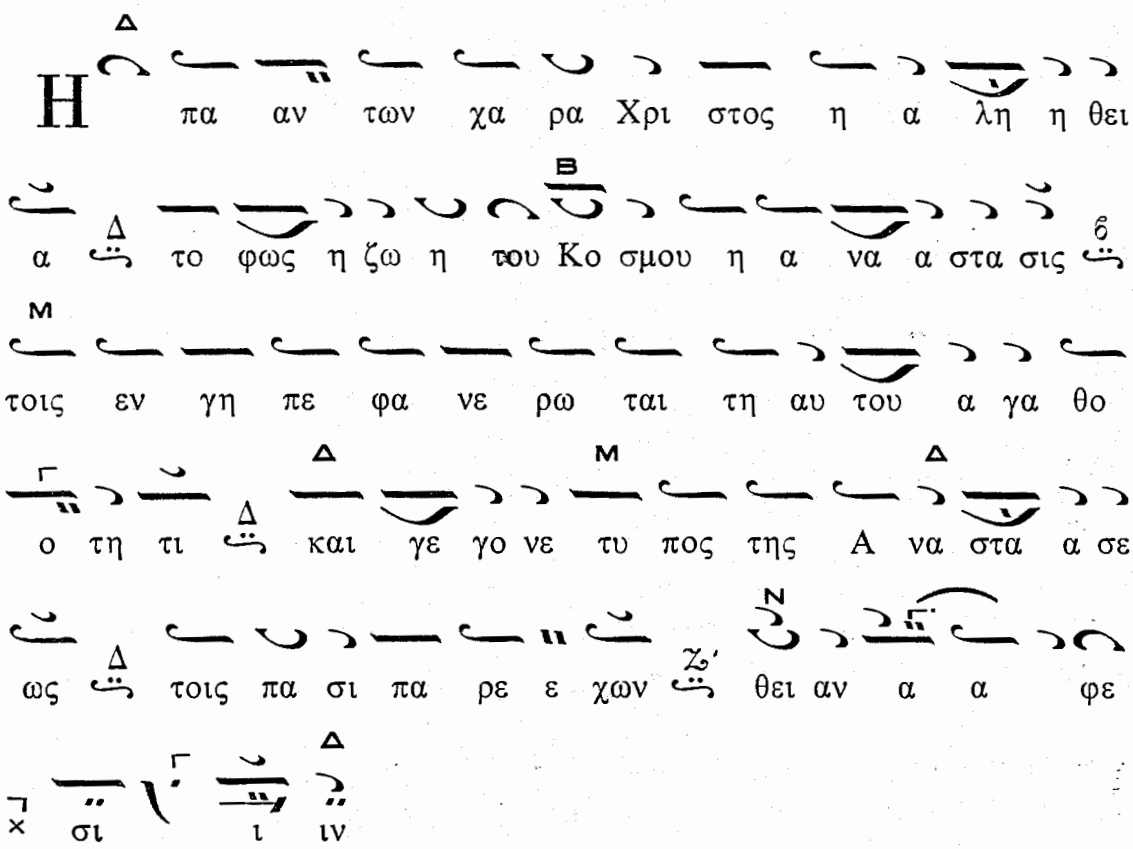

Ἀντὶ Τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστὸν...» — Λειτουργία Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ ἐξαιρέτως

Ἦχος Νη

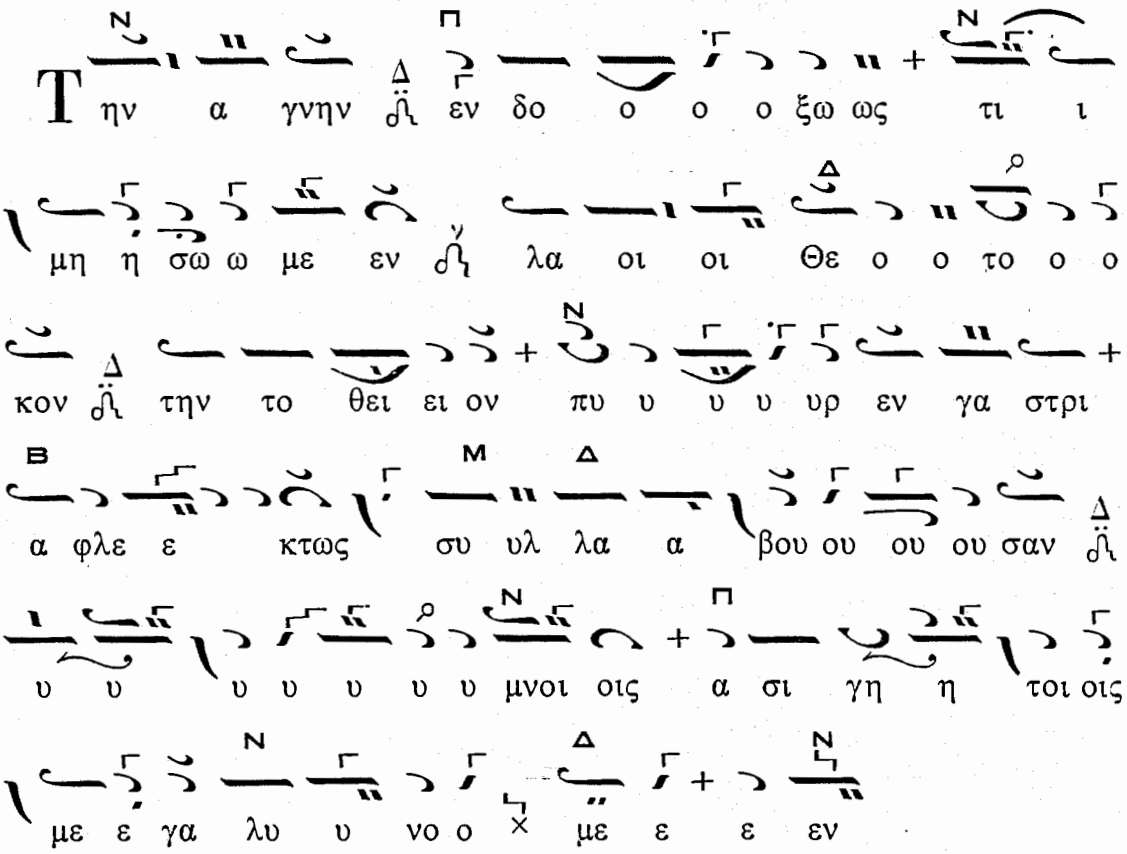

Κοινωνικόν: «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων...»

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς» τὸ Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν»

ΤΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ, ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ψάλλομεν τὰ ἀκόλουθα Ἰδιόμελα

Ἦχος Πα

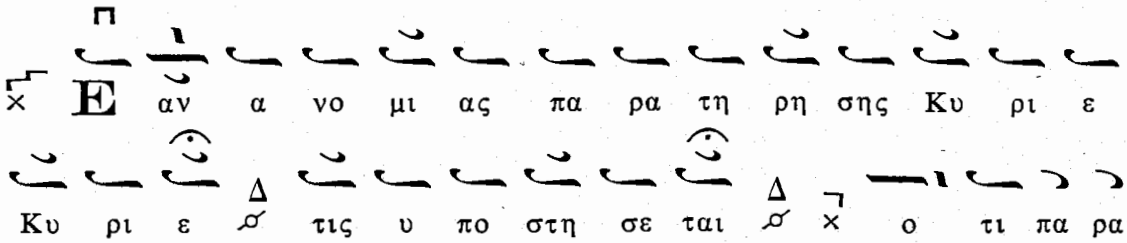

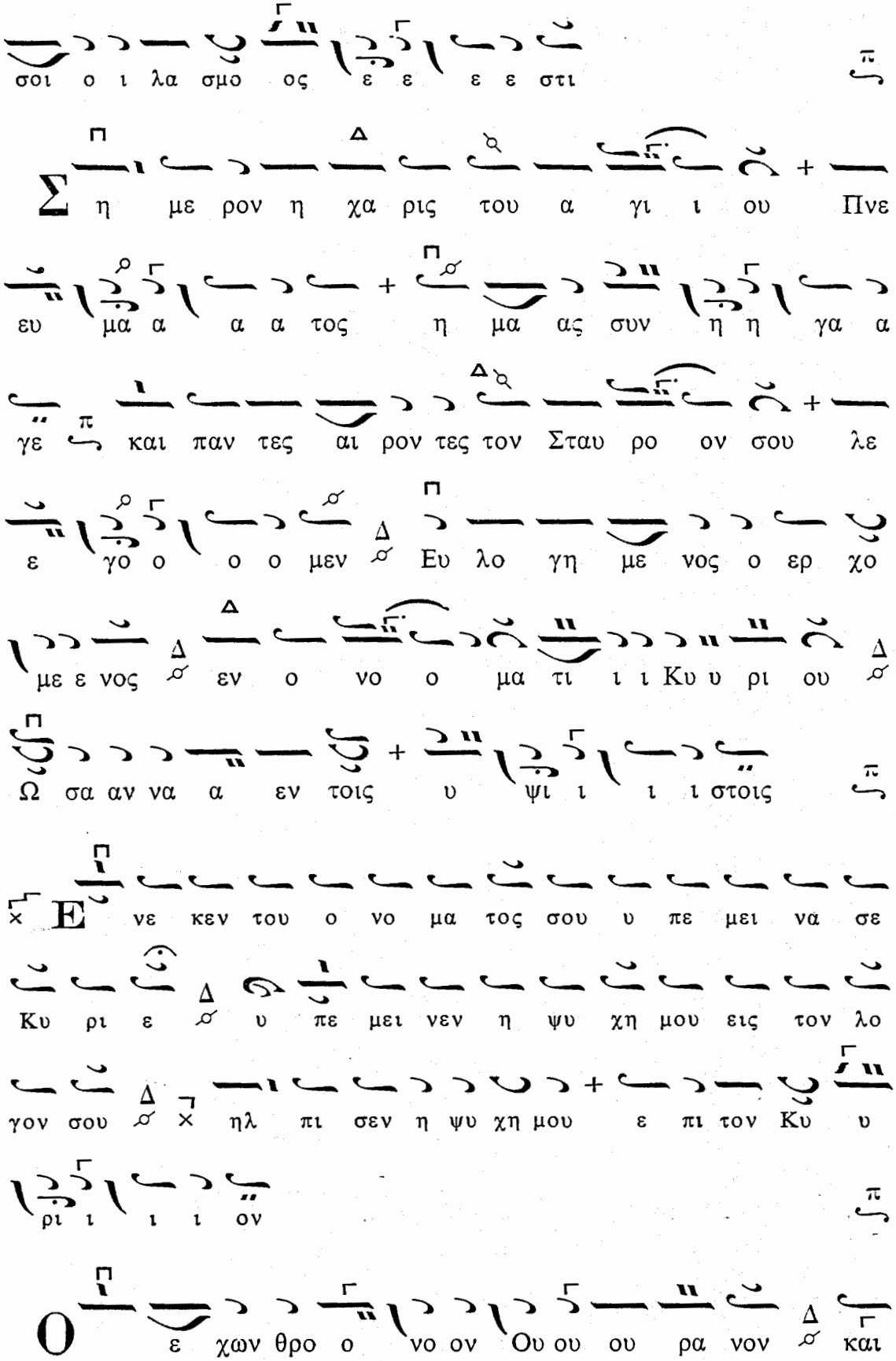
σοι ο ι λα σμο ος ε ε ε ε στι
η με ρον η χα ρις του α γι ι ου Πνε
ευ μα α α α τος η μα ας συν η η γα α
γε και παν τες αι ρον τες τον Σταυ ρο ον σου λε
ε γο ο ο ο μεν Ευ λο γη με νος ο ερ χο
με ε νος εν ο νο ο μα τι ι ι Κυ υ ρι ου
Ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι ι ι στοις
Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει να σε
Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο
γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ
ρι ι ι ι ον
Ο ε χων θρο ο νο ον Ου ου ου ρα νον και

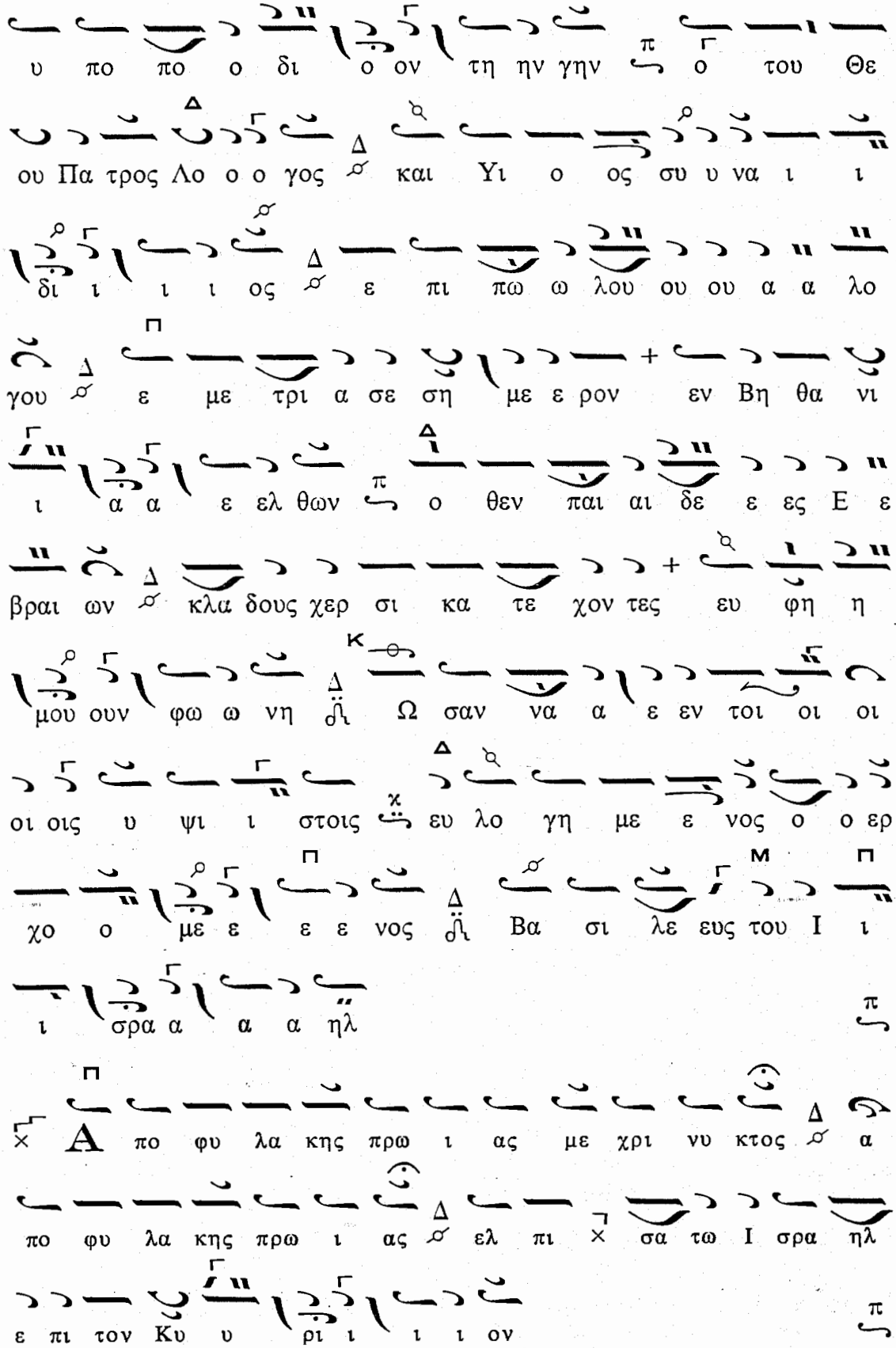
υ πο πο ο δι ο ον τη ην γην ο του Θε
ου Πα τρος Λο ο ο γος και Υι ο ος συ υ να ι ι
δι ι ι ι ος ε πι πω ω λου ου ου α α λο
γου ε με τρι α σε ση με ε ρον εν Βη θα νι
ι α α ε ελ θων ο θεν παι αι δε ε ες Ε ε
βραι ων κλα δους χερ σι κα τε χον τες ευ φη η
μου ουν φω ω νη Ω σαν να α ε εν τοι οι οι
οι οις υ ψι ι στοις ευ λο γη με ε νος ο ο ερ
χο ο με ε ε ε νος Βα σι λε ευς του Ι ι
ι σρα α α α ηλ
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α
πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ
ε πι τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

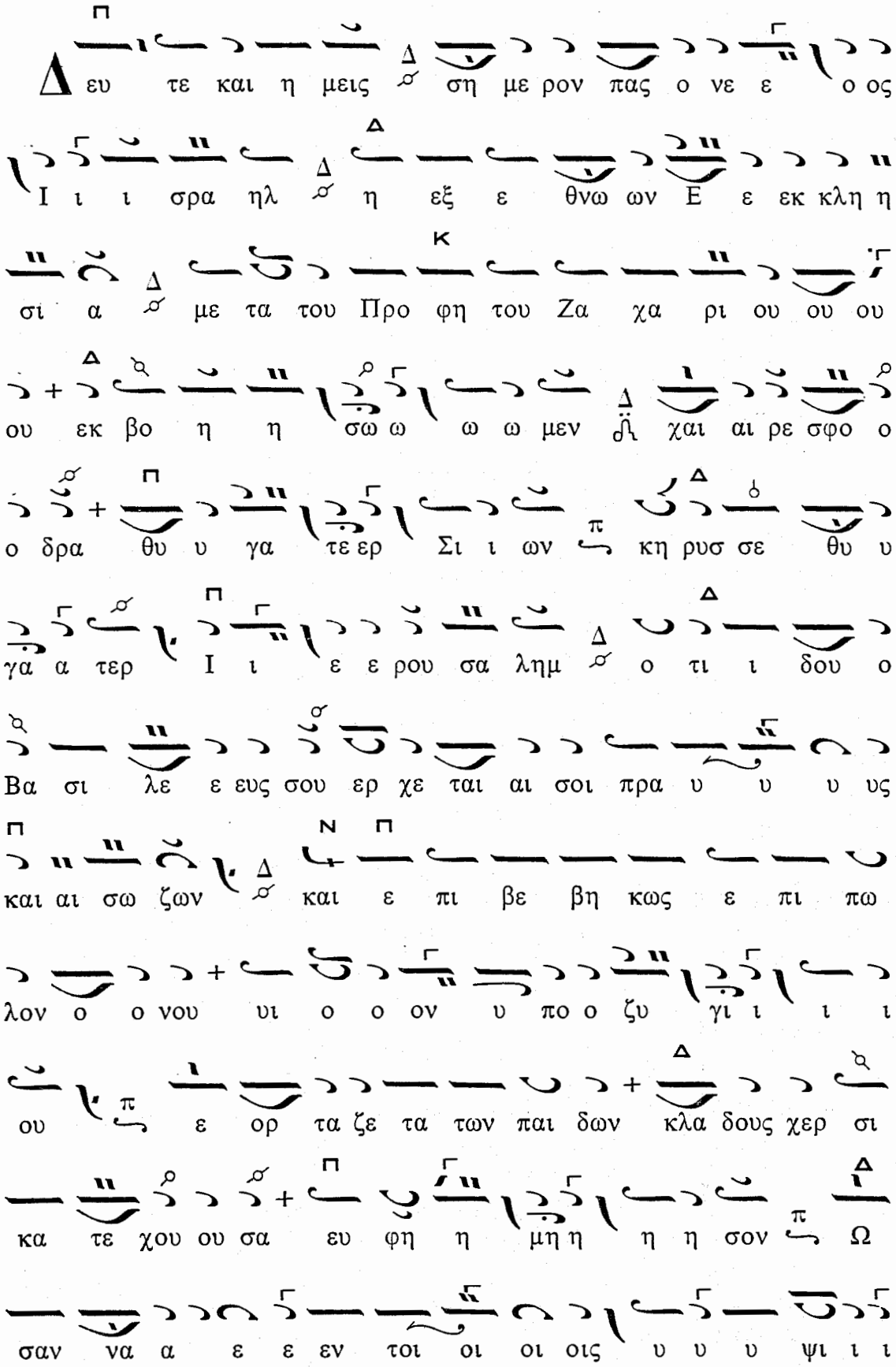
Δ ευ τε και η μεις ση με ρον πας ο νε ε ο ος
Ι ι ι σρα ηλ η εξ ε θνω ων Ε ε εκ κλη η
σι α με τα του Προ φη του Ζα χα ρι ου ου ου
ου εκ βο η η σω ω ω ω μεν χαι αι ρε σφο ο
ο δρα θυ υ γα τε ερ Σι ι ων κη ρυσ σε θυ υ
γα α τερ Ι ι ε ε ρου σα λημ ο τι ι δου ο
Βα σι λε ε ευς σου ερ χε ται αι σοι πρα υ υ υ υς
και αι σω ζων και ε πι βε βη κως ε πι πω
λον ο ο νου υι ο ο ον υ πο ο ζυ γι ι ι ι
ου ε ορ τα ζε τα των παι δων κλα δους χερ σι
κα τε χου ου σα ευ φη η μη η η η σον Ω
σαν να α ε ε εν τοι οι οι οις υ υ υ ψι ι ι

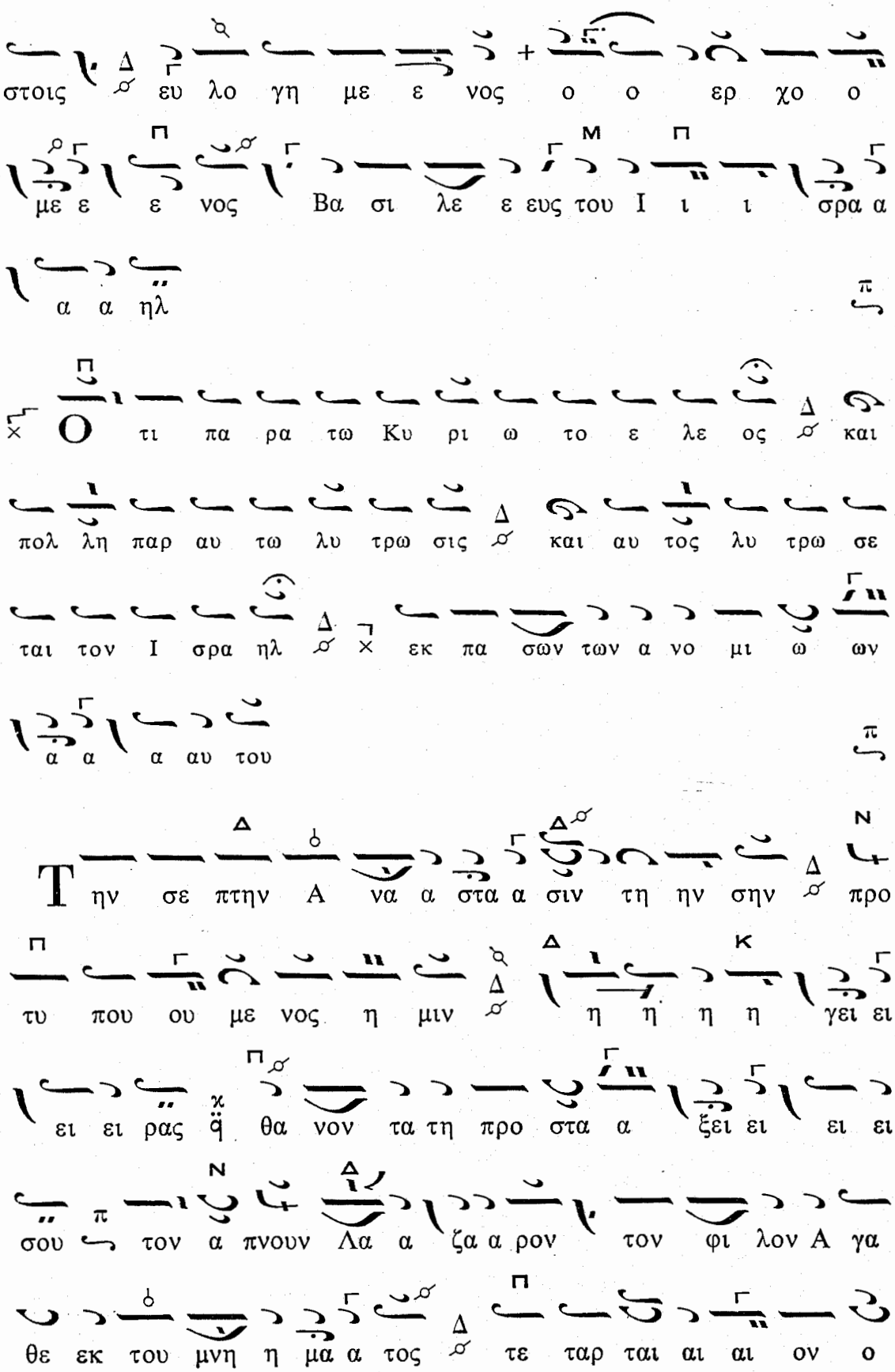
στοις ευ λο γη με ε νος ο ο ερ χο ο
με ε ε νος Βα σι λε ε ευς του Ι ι ι σρα α
α α ηλ
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και
πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω σε
ται τον Ι σρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ω ων
α α α αυ του
Τ ην σε πτην Α να α στα α σιν τη ην σην προ
τυ που ου με νος η μιν η η η η γει ει
ει ει ρας θα νον τα τη προ στα α ξει ει ει ει
σου τον α πνουν Λα α ζα α ρον τον φι λον Α γα
θε εκ του μνη η μα α τος τε ταρ ται αι αι ον ο

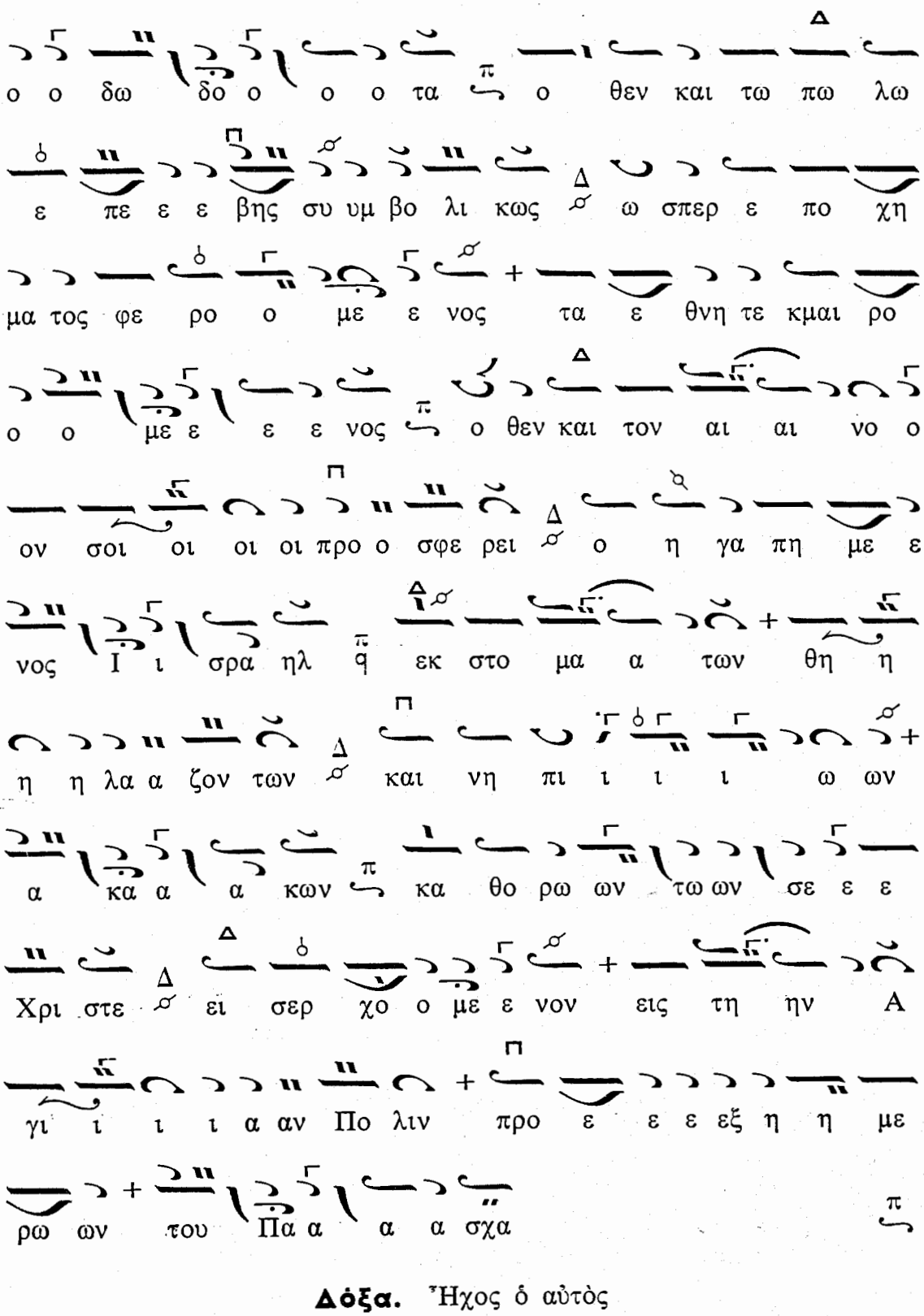

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτὸς

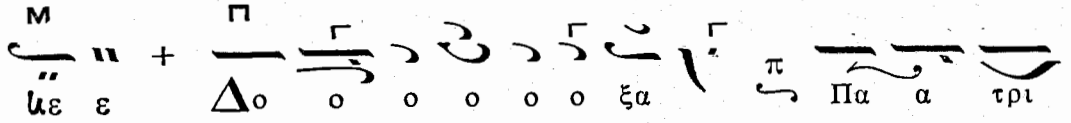

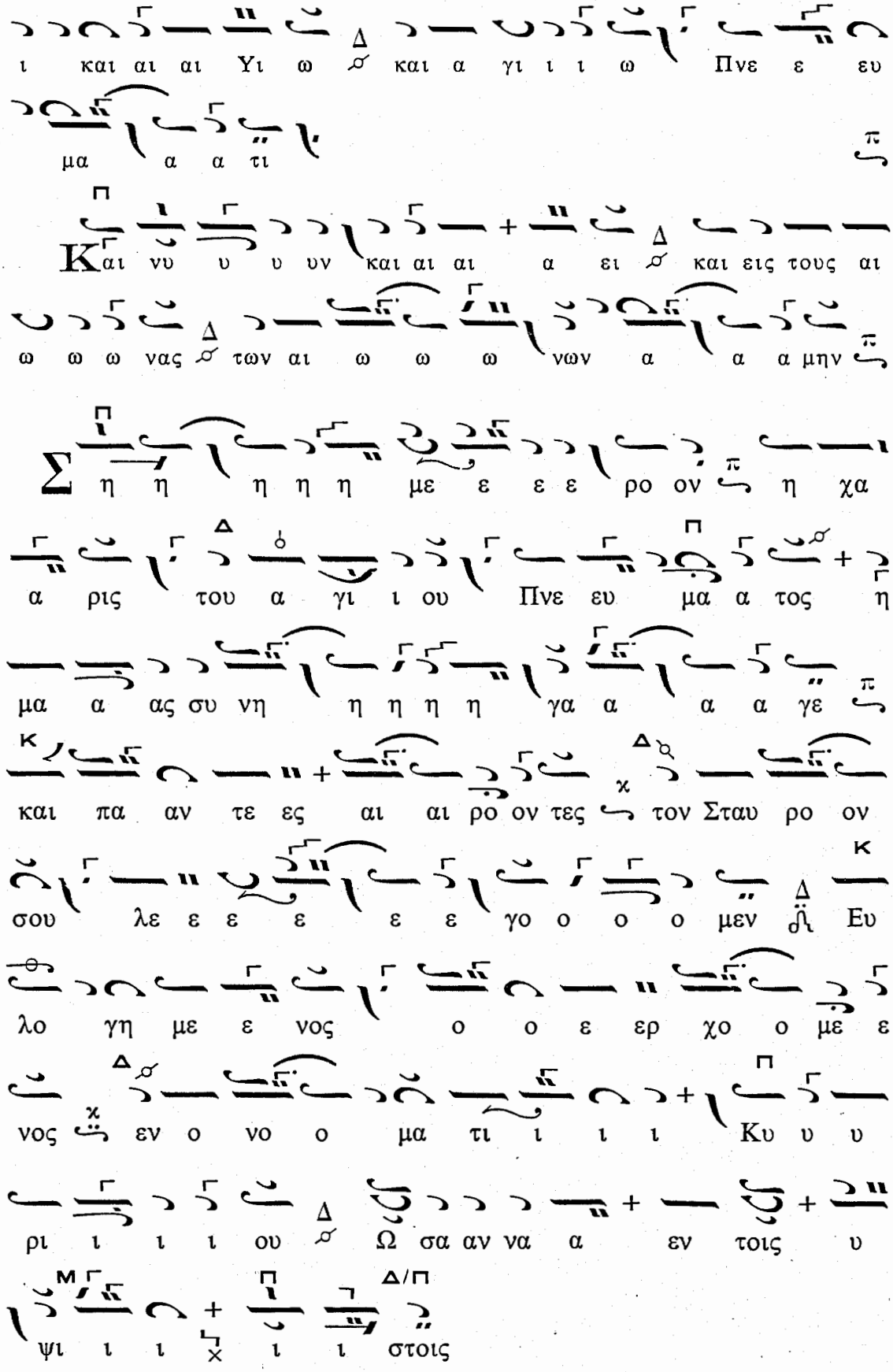
ι και αι αι Υι ω και α γι ι ι ω Πνε ε ευ
μα α α τι
Και νυ υ υ υν και αι αι α ει και εις τους αι
ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α μην
η η η η η με ε ε ε ρο ον η χα
α ρις του α γι ι ου Πνε ευ μα α τος η
μα α ας συ νη η η η η γα α α α γε
και πα αν τε ες αι αι ρο ον τες τον Σταυ ρο ον
σου λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο μεν Ευ
λο γη με ε νος ο ο ε ερ χο ο με ε
νος εν ο νο ο μα τι ι ι ι Κυ υ υ
ρι ι ι ι ου Ω σα αν να α εν τοις υ
ψι ι ι ι ι ι στοις

Εἴσοδος — Φῶς ἱλαρὸν — Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν»

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Ἰδιόμελα Ἦχος ⲗⲁ ⲙⲏ Νη

Χαι ρε και ευ φραι νου πο ο λι ις Σι ι ων ⲁ τερ

που και α α γα α α λου η Εκ κλη σι ι α α του Θε

ου ⲙⲏ ι δου ου γαρ ο Βα σι λευς σου πα ρα γε

γο νεν εν δι και ο ο συ υ υ νη ⲁ ε πι πω λου

κα θε ε ε ζο με ε νος ⲁ υ πο Παι αι δων α νυ μνου

ου με ε ε ε νος ⲙⲏ Ω σαν να εν τοι οι οι οις

υ ψι ι ι στοι οις ⲙⲏ ευ λο γη με νο ος ει

ο ε χων πλη θος οι κτι ιρ μω ων ε λε η σο ον

η η η η μας ⲙⲏ

Εκ στο μα τος νη πι ων και θη λα ζον των ⲁ ⲕ κα

τηρ τι ι σω αι αι αι αι νον ⲙⲏ

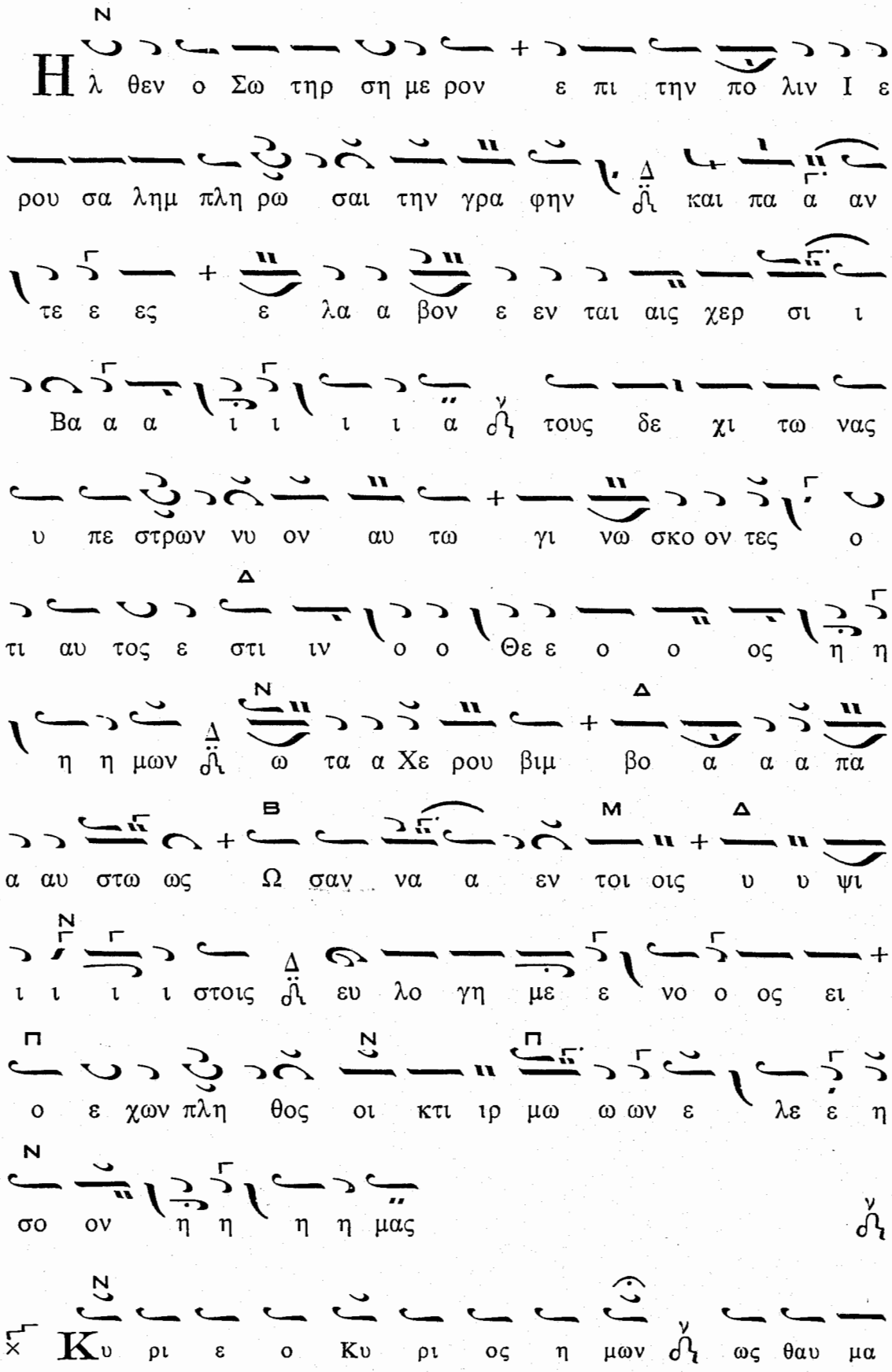
Η λ θεν ο Σω τηρ ση με ρον ε πι την πο λιν Ι ε
ρου σα λημ πλη ρω σαι την γρα φην και πα α αν
τε ε ες ε λα α βον ε εν ται αις χερ σι ι
Βα α α ι ι ι ι α τους δε χι τω νας
υ πε στρων νυ ον αυ τω γι νω σκο ον τες ο
τι αυ τος ε στι ιν ο ο Θε ε ο ο ος η η
η η μων ω τα α Χε ρου βιμ βο α α α πα
α αυ στω ως Ω σαν να α εν τοι οις υ υ ψι
ι ι ι ι στοις ευ λο γη με ε νο ο ος ει
ο ε χων πλη θος οι κτι ιρ μω ω ων ε λε ε η
σο ον η η η η μας
Κυ ρι ε ο Κυ ρι ος η μων ως θαυ μα

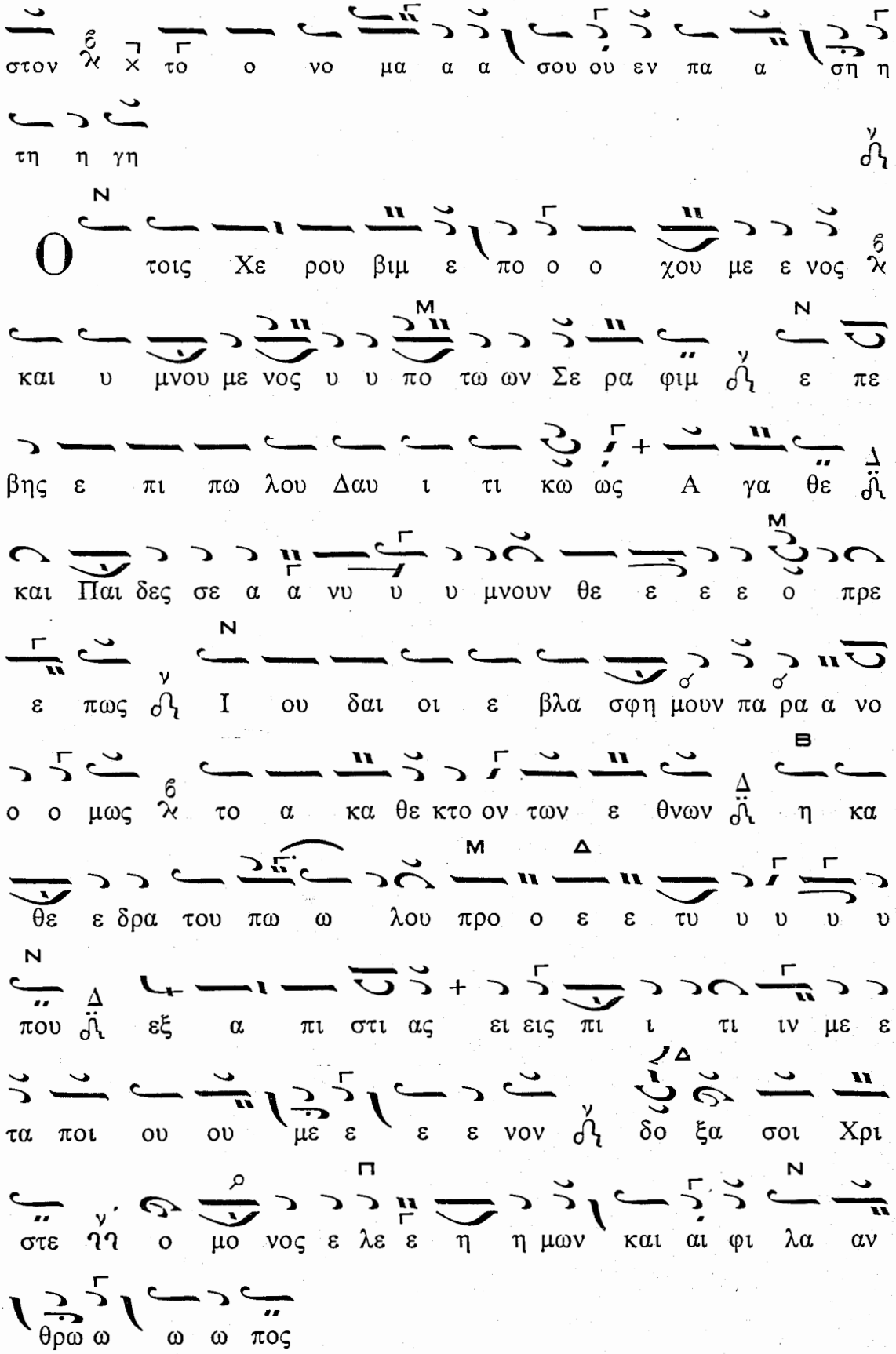
στον το ο νο μα α α σου ου εν πα α ση η
τη η γη
Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο ο ο χου με ε νος
και υ μνου με νος υ υ πο τω ων Σε ρα φιμ ε πε
βης ε πι πω λου Δαυ ι τι κω ως Α γα θε
και Παι δες σε α α νυ υ υ μνουν θε ε ε ε ο πρε
ε πως Ι ου δαι οι ε βλα σφη μουν πα ρα α νο
ο ο μως το α κα θε κτο ον των ε θνων η κα
θε ε δρα του πω ω λου προ ο ε ε τυ υ υ υ υ
που εξ α πι στι ας ει εις πι ι τι ιν με ε
τα ποι ου ου με ε ε ε νον δο ξα σοι Χρι
στε ο μο νος ε λε ε η η μων και αι φι λα αν
θρω ω ω ω πος

Δόξα καὶ νῦν. «Σήμερον ἡ χάρις»

Ἀπολυτίκια : «Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν» (σελ. 330) καὶ τὸ παρὸν

Ἦχος Δι

υν τα φεν τες σοι δι α του Βα πτι σμα τος

Χρι στε ο Θε ος η μων της α θα να του ζω

ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει σου και

α νυ μνουν τες κρα α ζο μεν Ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου ου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ Καθίσματα κλπ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριῳδίῳ διάταξιν. Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα καὶ τὸ ἑξῆς :

Ἦχος Δι

ιαε Δο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

η η με ε ρο ο ο ο ον ο Χρι στος ει

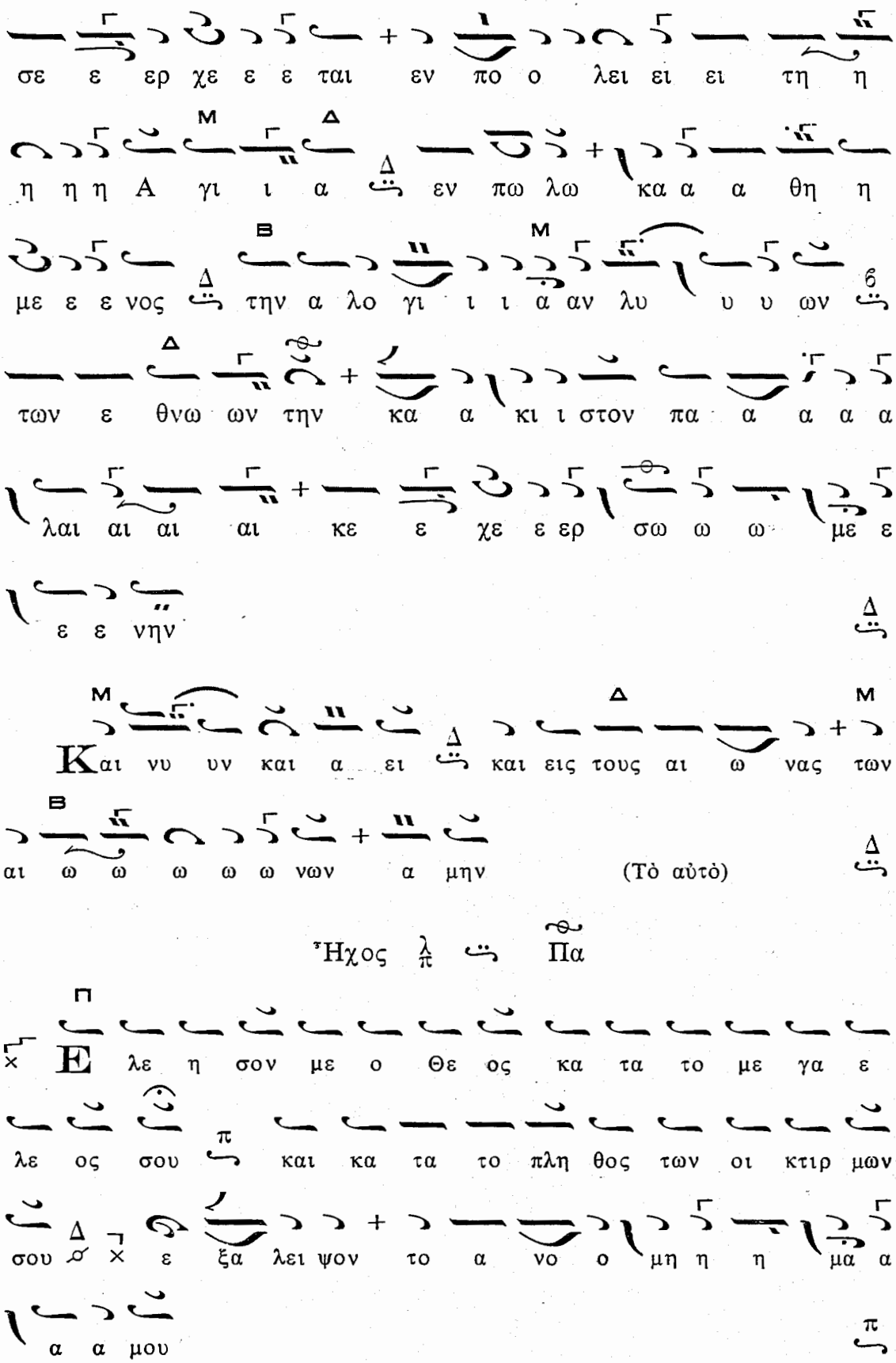
σε ε ερ χε ε ε ται εν πο ο λει ει ει τη η
η η η Α γι ι α εν πω λω κα α α θη η
με ε ε νος την α λο γι ι ι α αν λυ υ υ ων
των ε θνω ων την κα α κι ι στον πα α α α α
λαι αι αι αι κε ε χε ε ερ σω ω ω με ε
ε ε νην
Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω ω ω ω ω νων α μην (Τὸ αὐτὸ)

Ἦχος λ π Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα ε
λε ος σου και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων
σου ε ξα λει ψον το α νο ο μη η η μα α
α α μου

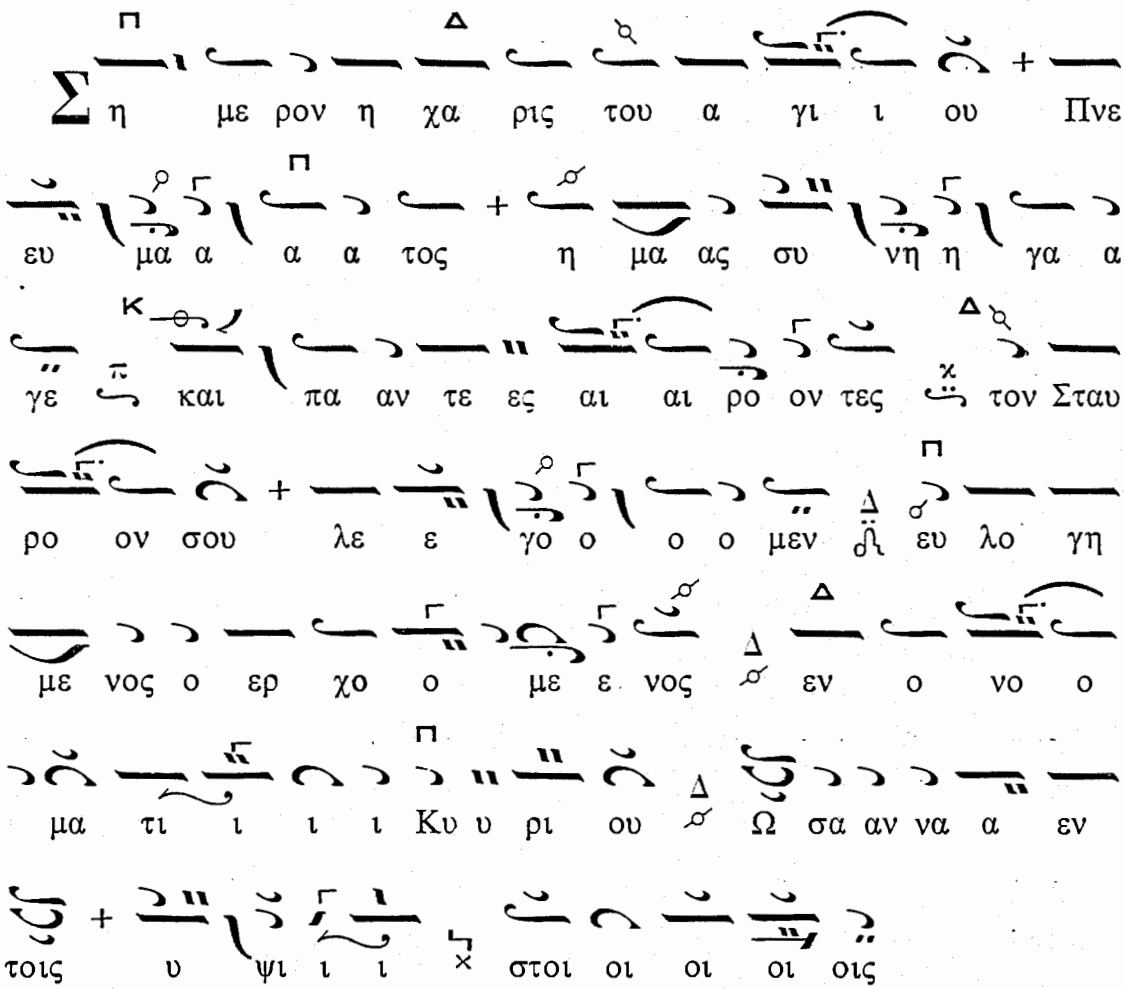

Καταβασίαι σύντομοι

Ἦχος τος Βου

ΩΔΗ Α΄

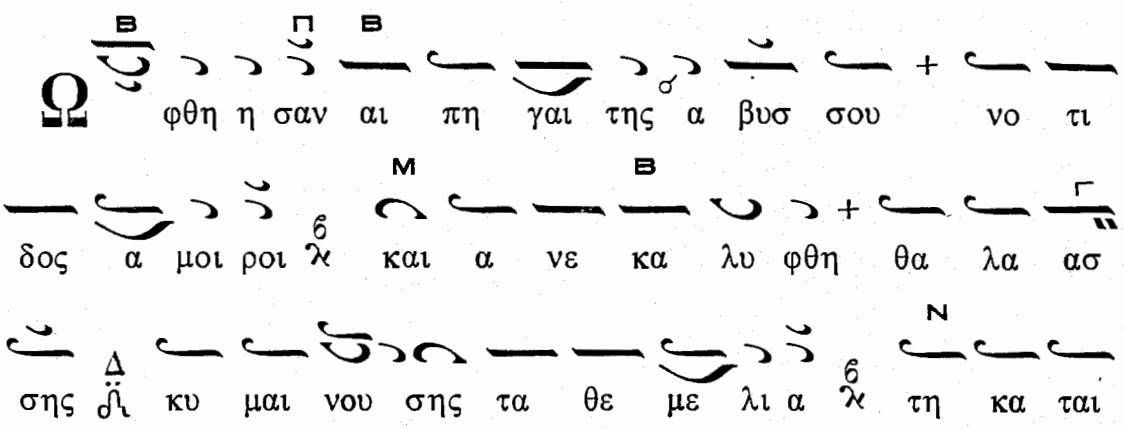

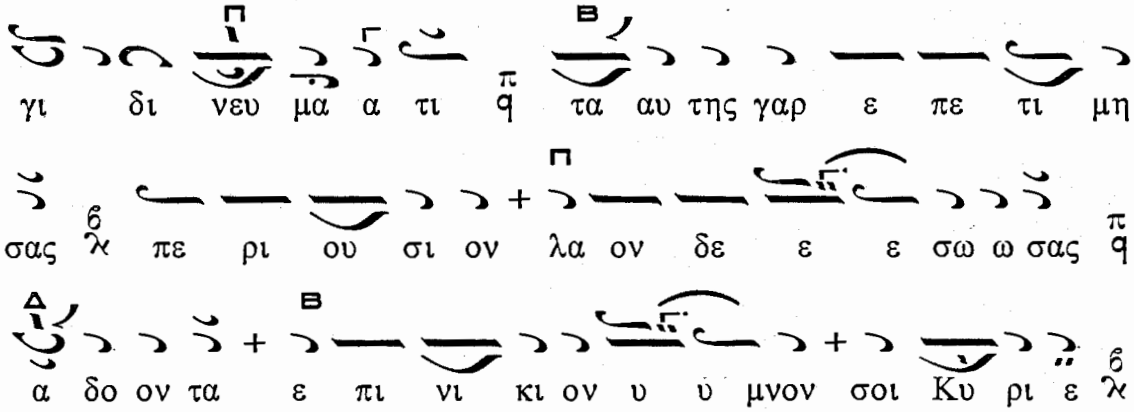
γι δι νευ μα α τι τα αυ της γαρ ε πε τι μη
σας πε ρι ου σι ον λα ον δε ε ε σω ω σας
α δο ον τα ε πι νι κι ον υ υ μνον σοι Κυ ρι ε

ΩΔΗ Γ'

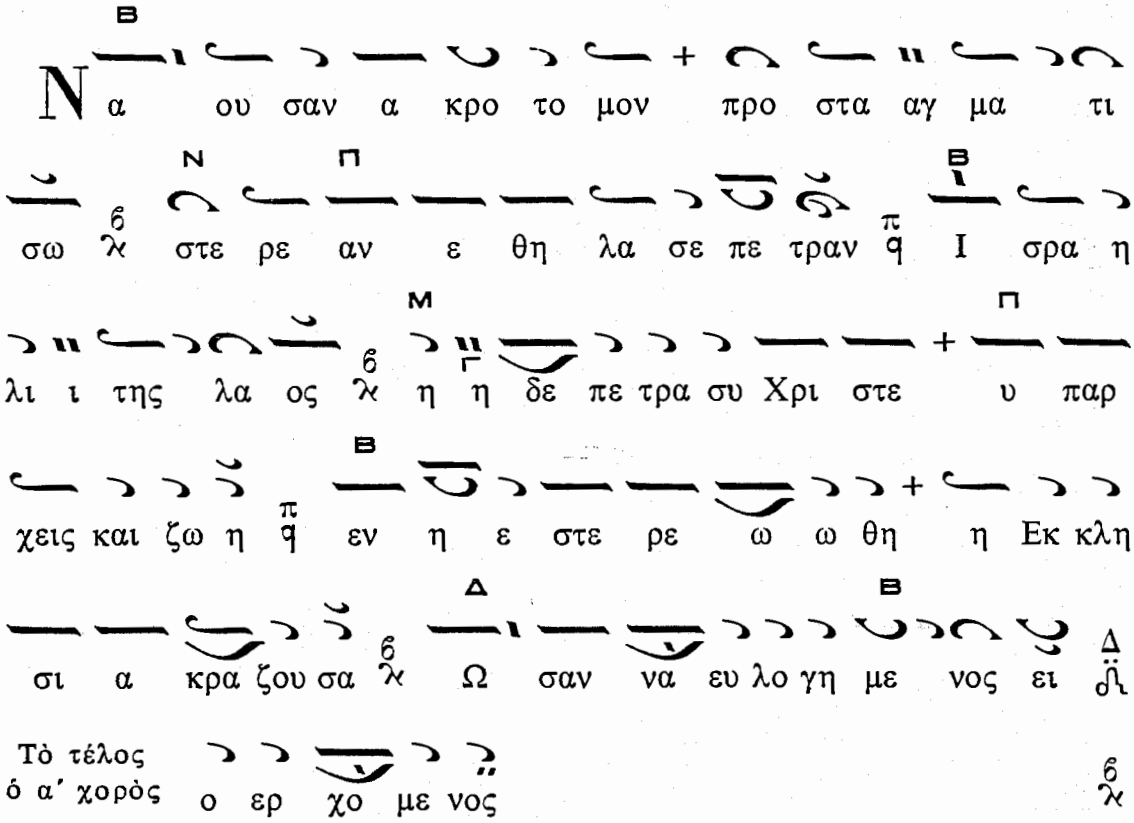
Να ου σαν α κρο το μον προ στα αγ μα τι
σω στε ρε αν ε θη λα σε πε τραν Ι σρα η
λι ι της λα ος η η δε πε τρα συ Χρι στε υ παρ
χεις και ζω η εν η ε στε ρε ω ω θη η Εκ κλη
σι α κρα ζου σα Ω σαν να ευ λο γη με νος ει
Τὸ τέλος ὁ α' χορὸς ο ερ χο με νος

ΩΔΗ Δ'

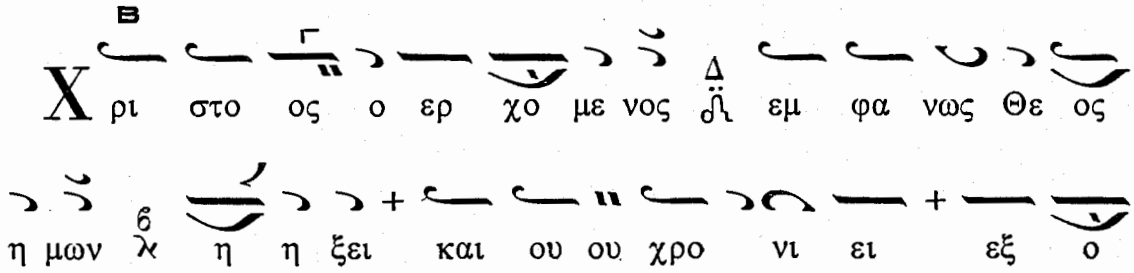
Χρι στο ος ο ερ χο με νος εμ φα νως Θε ος
η μων η η ξει και ου ου χρο νι ει εξ ο

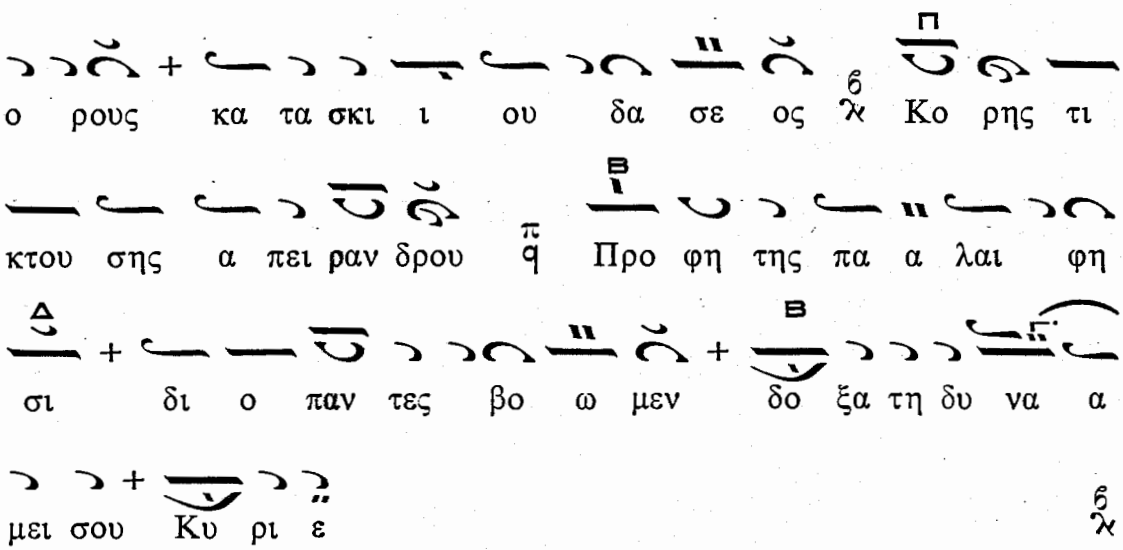
ο ρους κα τα σκι ι ου δα σε ος Κο ρης τι
κτου σης α πει ραν δρου Προ φη της πα α λαι φη
σι δι ο παν τες βο ω μεν δο ξα τη δυ να α
μει σου Κυ ρι ε

ΩΔΗ Ε΄

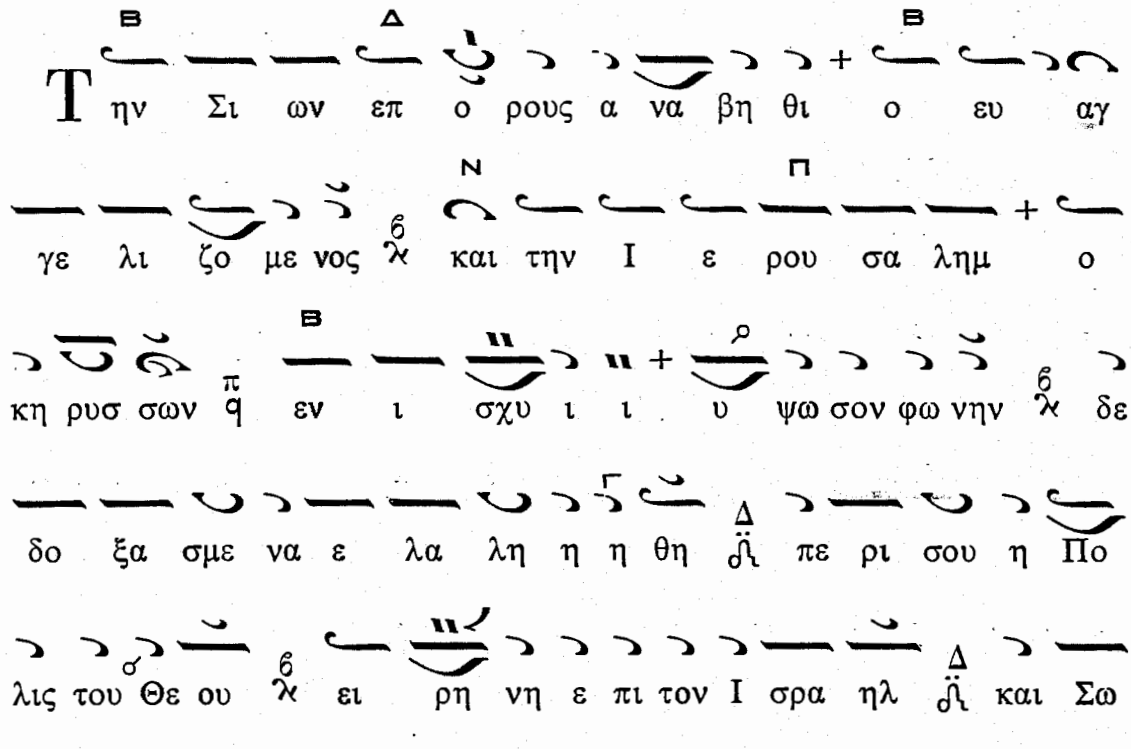
Την Σι ων επ ο ρους α να βη θι ο ευ αγ
γε λι ζο με νος και την Ι ε ρου σα λημ ο
κη ρυσ σων εν ι σχυ ι ι υ ψω σον φω νην δε
δο ξα σμε να ε λα λη η η θη πε ρι σου η Πο
λις του Θε ου ει ρη νη ε πι τον Ι σρα ηλ και Σω
τη η ρι ον ε θνε σιν

ΩΔΗ ΣΤ΄

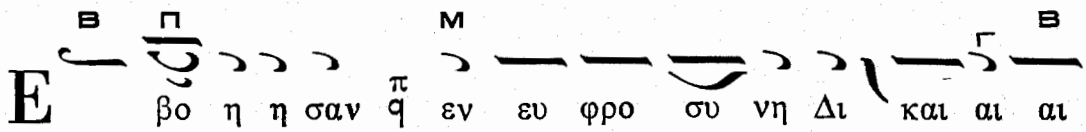
Εβο η η σαν εν ευ φρο συ νη Δι και αι αι

ων τα πνευ μα τα νυν τω Κο ο ο ο ο σμω δι

α θη κη και νη η η δι α τι θε ται και

ραν τι ι σμα τι και νουρ γει σθω λα ος θει ου αι

μα τος

ΩΔΗ Ζ΄

Ο δι ι α σω σας εν πυ ρι τους Α βρα μι αι

ους σου Παι δας και του ους Χαλ δαι ους α νε λων

οις α δι κως δι και αι αι ους ε νη δρευ σαν

υ πε ρυ υ μνη τε Κυ ρι ε ο Θε ος

ο των Πα τε ρων ευ λο γη το ο ο ος ει

ΩΔΗ Η΄

Αι νου μεν ευ λο γου μεν προ σκυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον

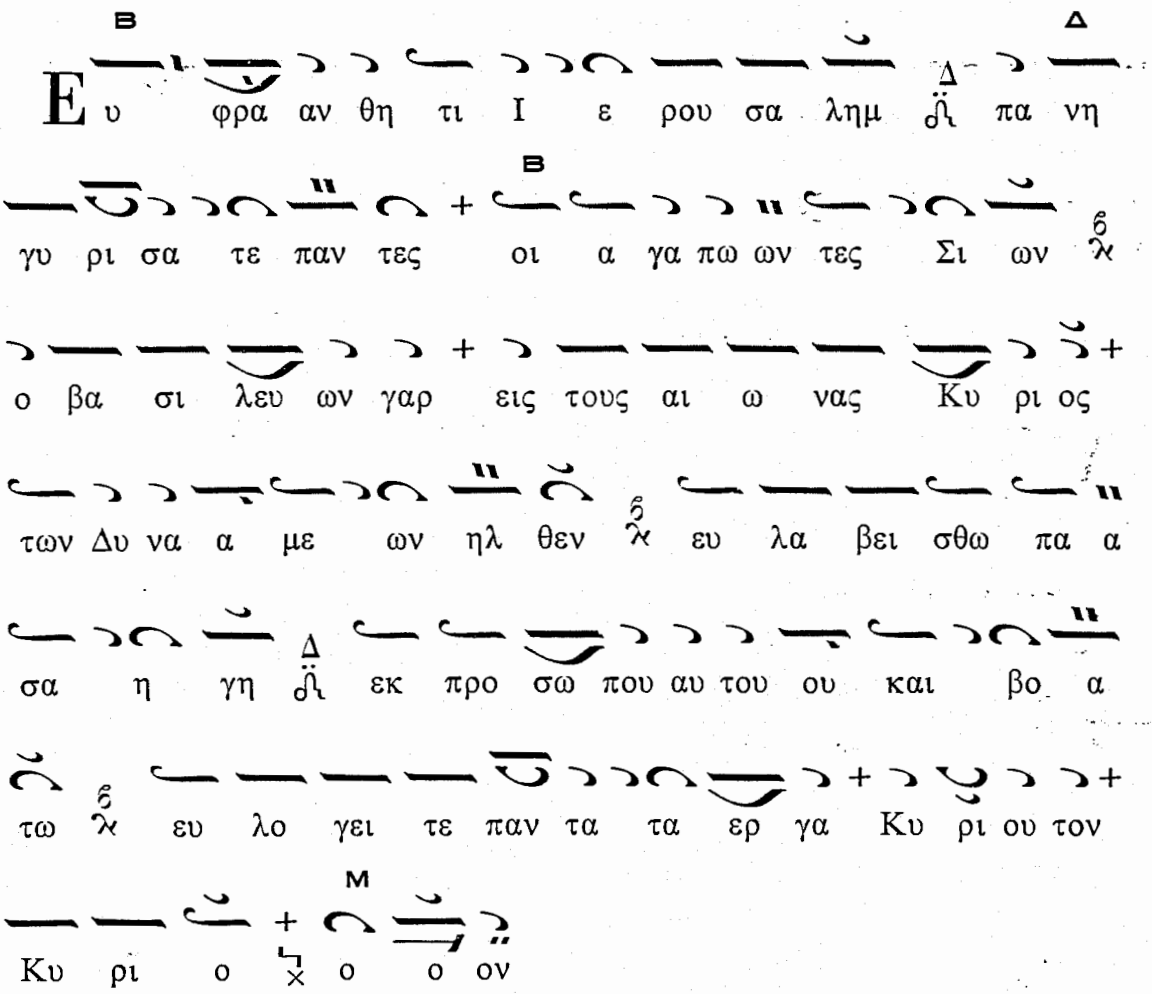

Ἀντὶ «Τιμιωτέρας» ψάλλομεν τὴν Θ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος

Καταβασία τῆς Θ΄ Ὠδῆς

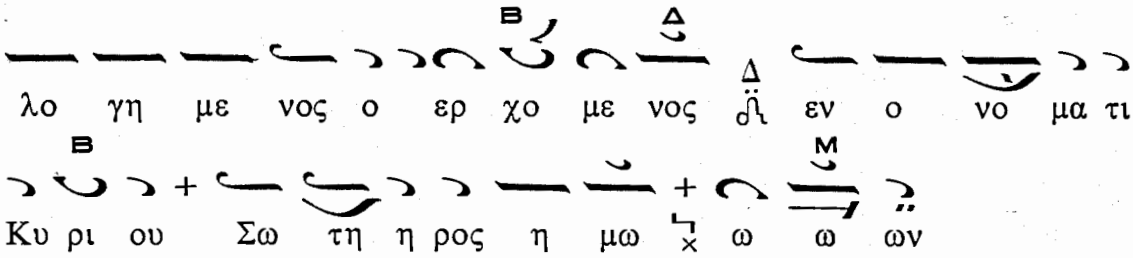

Ἐξαποστειλάριον Ἦχος Δι

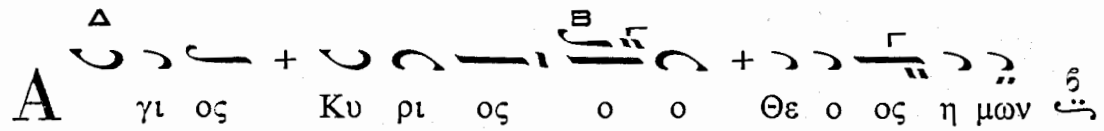

(δὶς)

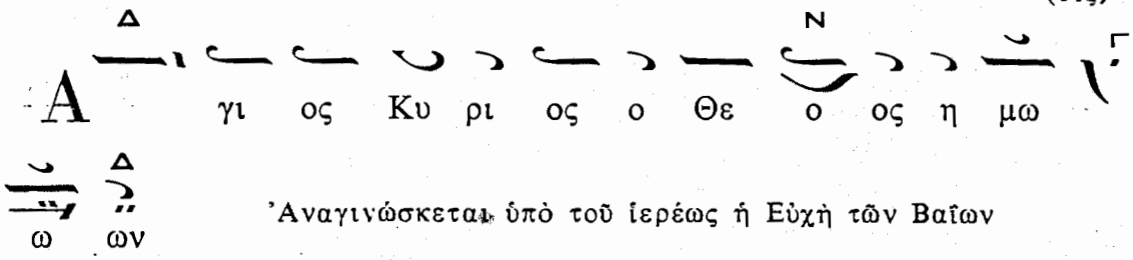

Ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἡ Εὐχὴ τῶν Βαΐων

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Πα

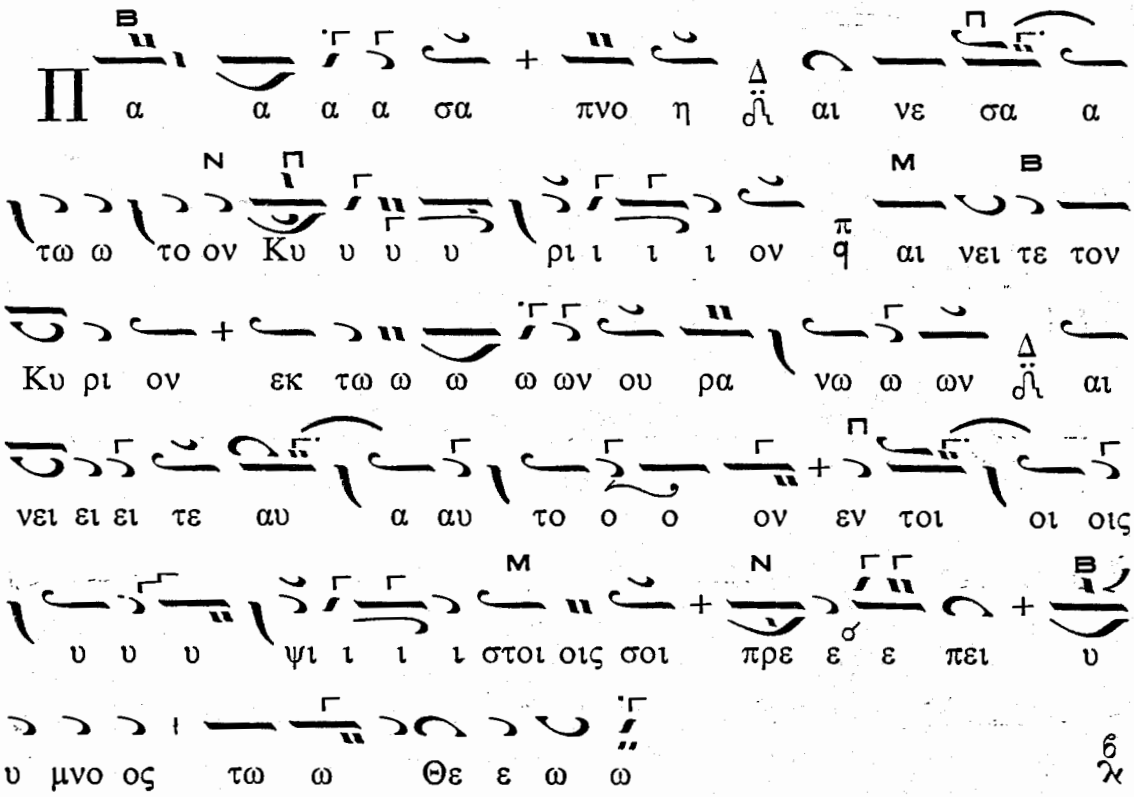

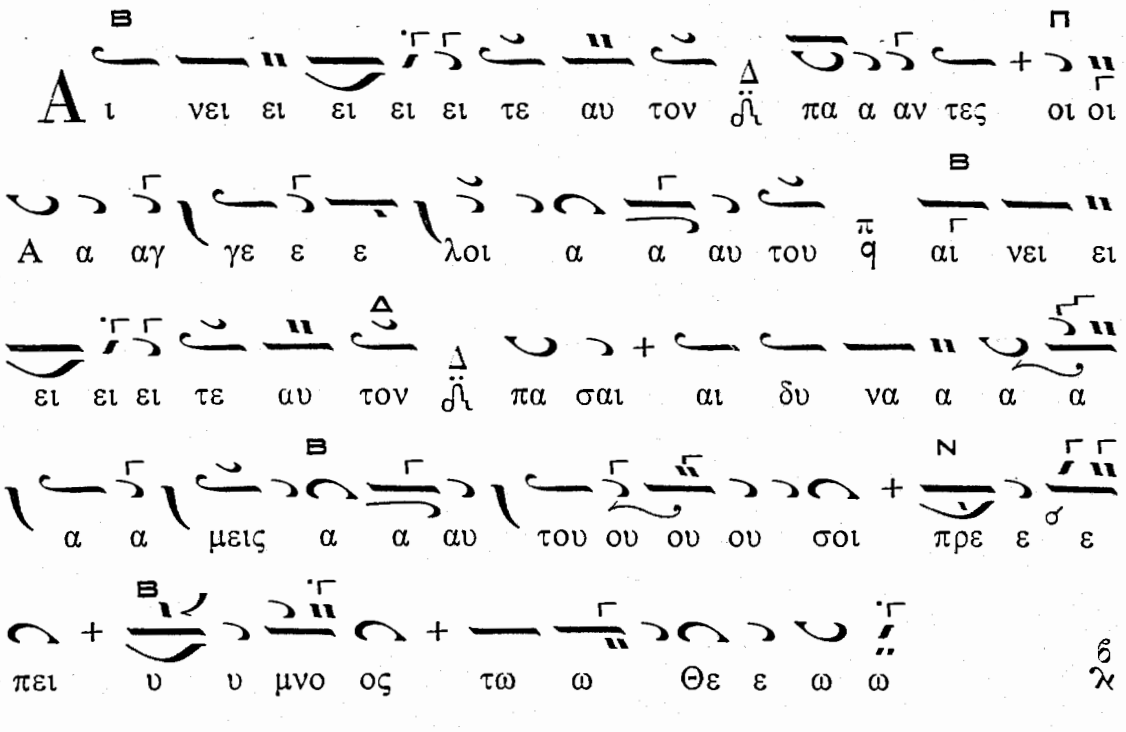
Αι νει ει ει ει ει τε αυ τον πα α αν τες οι οι
Α α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι νει ει
ει ει ει τε αυ τον πα σαι αι δυ να α α α
α α μεις α α αυ του ου ου ου σοι πρε ε ε
πει υ υ μνο ος τω ω Θε ε ω ω

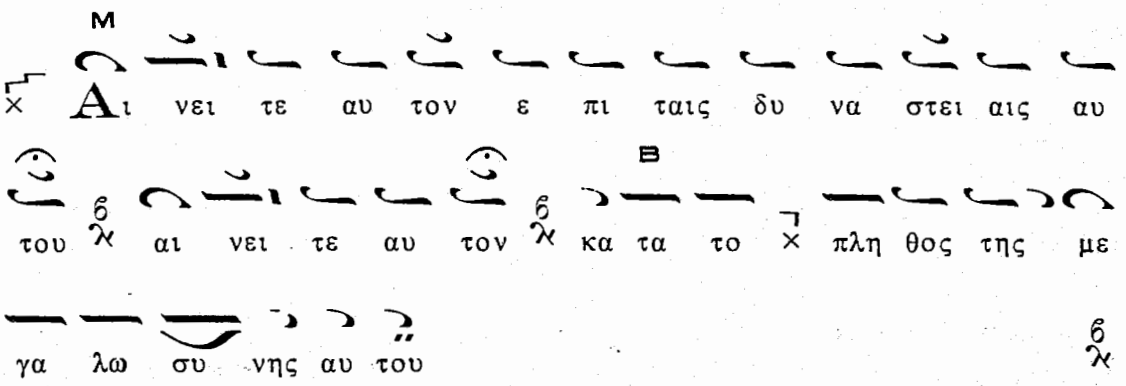
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με
γα λω συ νης αυ του

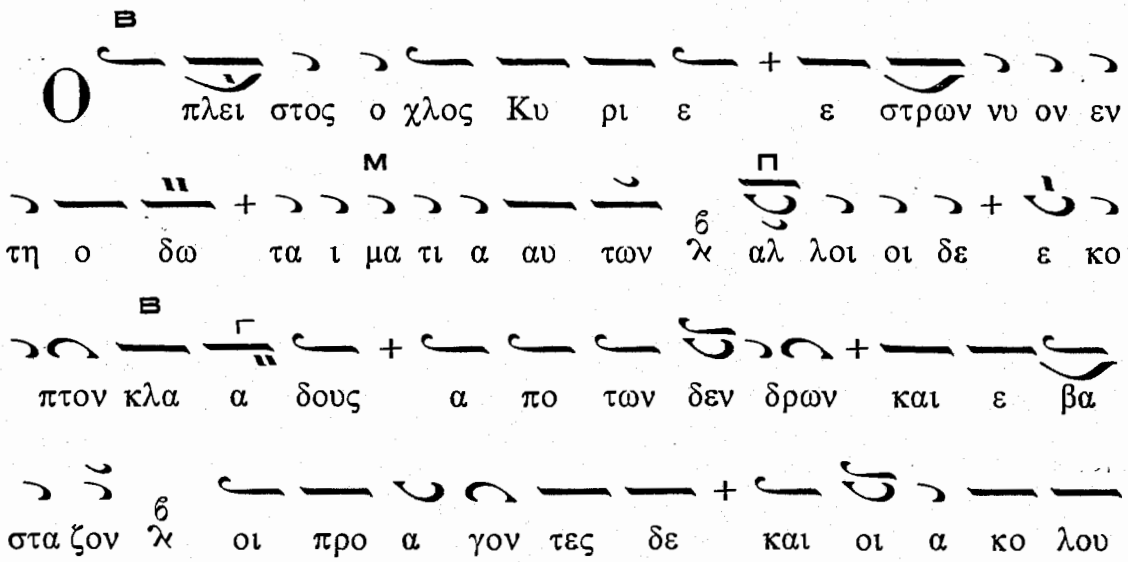
Ο πλει στος ο χλος Κυ ρι ε ε στρων νυ ον εν
τη ο δω τα ι μα τι α αυ των αλ λοι οι δε ε κο
πτον κλα α δους α πο των δεν δρων και ε βα
στα ζον οι προ α γον τες δε και οι α κο λου

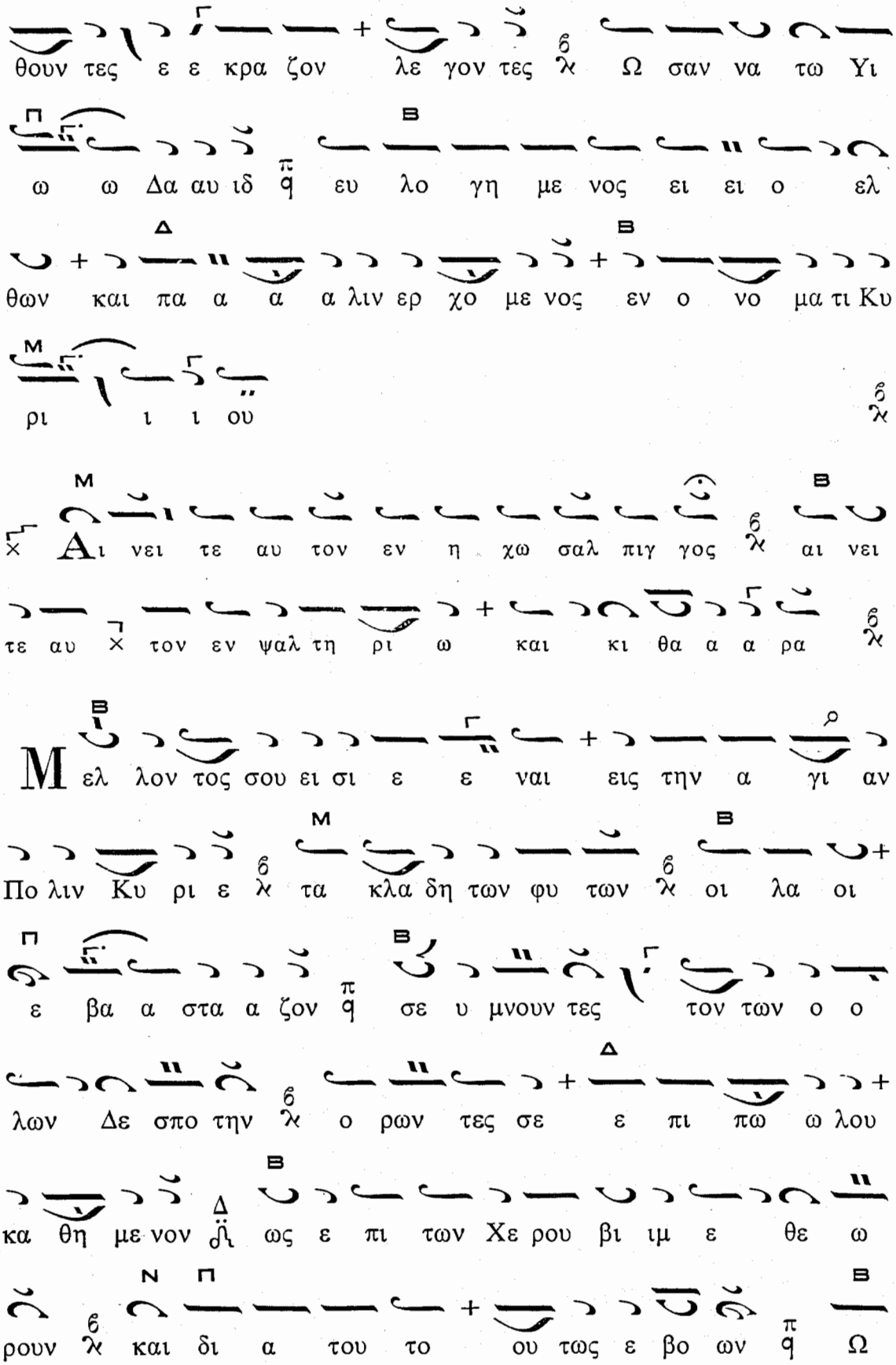
θουν τες ε ε κρα ζον λε γον τες Ω σαν να τω Υι
ω ω Δα αυ ιδ ευ λο γη με νος ει ει ο ελ
θων και πα α α α λιν ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ου
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α α ρα
Μ ελ λον τος σου ει σι ε ε ναι εις την α γι αν
Πο λιν Κυ ρι ε τα κλα δη των φυ των οι λα οι
ε βα α στα α ζον σε υ μνουν τες τον των ο ο
λων Δε σπο την ο ρων τες σε ε πι πω ω λου
κα θη με νον ως ε πι των Χε ρου βι ιμ ε θε ω
ρουν και δι α του το ου τως ε βο ων Ω

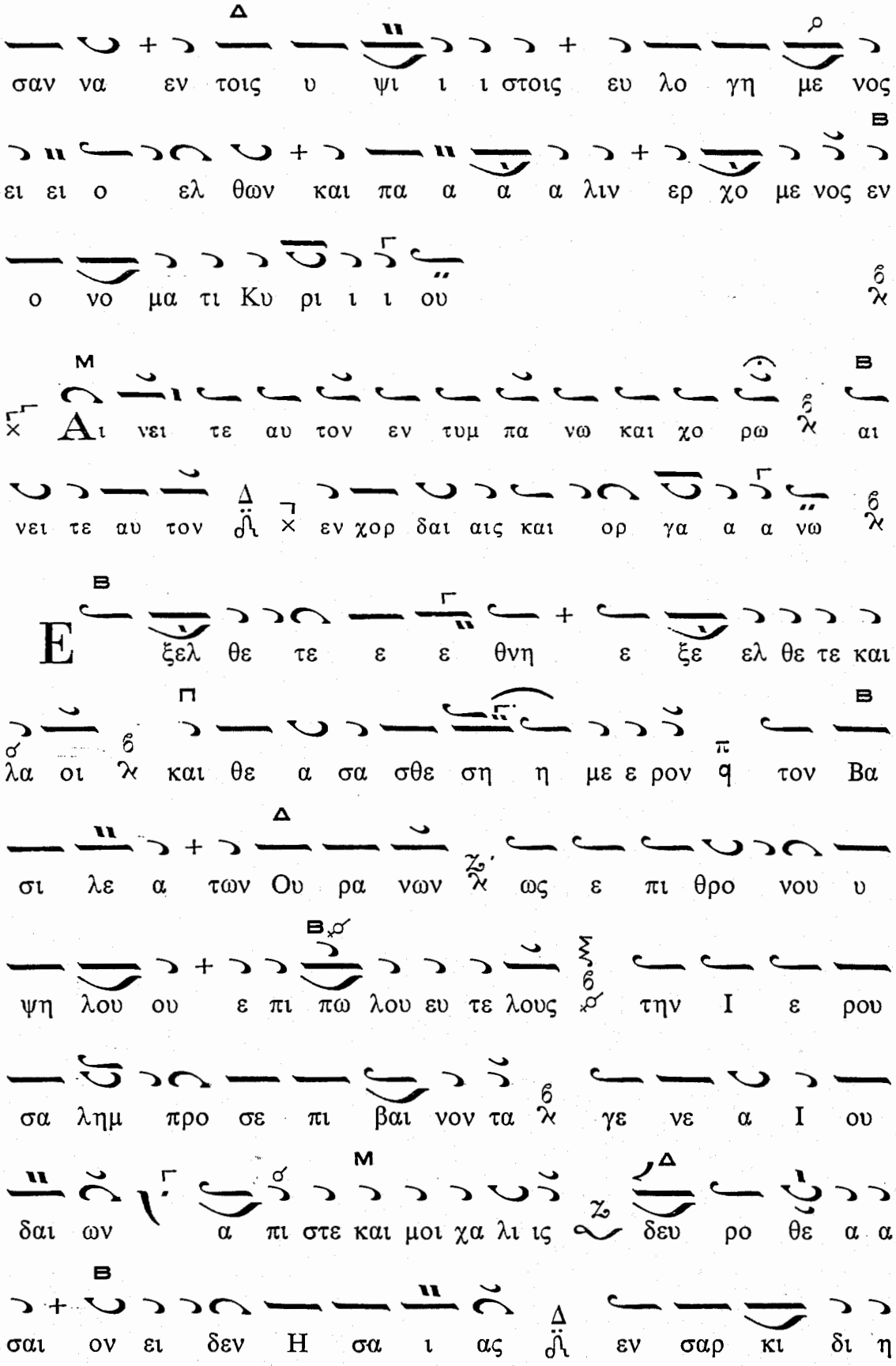
σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη με νος
ει ει ο ελ θων και πα α α α λιν ερ χο με νος εν
ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου
Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι
νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και ορ γα α α νω
Ε ξελ θε τε ε ε θνη ε ξε ελ θε τε και
λα οι και θε α σα σθε ση η με ε ρον τον Βα
σι λε α των Ου ρα νων ως ε πι θρο νου υ
ψη λου ου ε πι πω λου ευ τε λους την Ι ε ρου
σα λημ προ σε πι βαι νον τα γε νε α Ι ου
δαι ων α πι στε και μοι χα λι ις δευ ρο θε α α
σαι ον ει δεν Η σα ι ας εν σαρ κι δι η

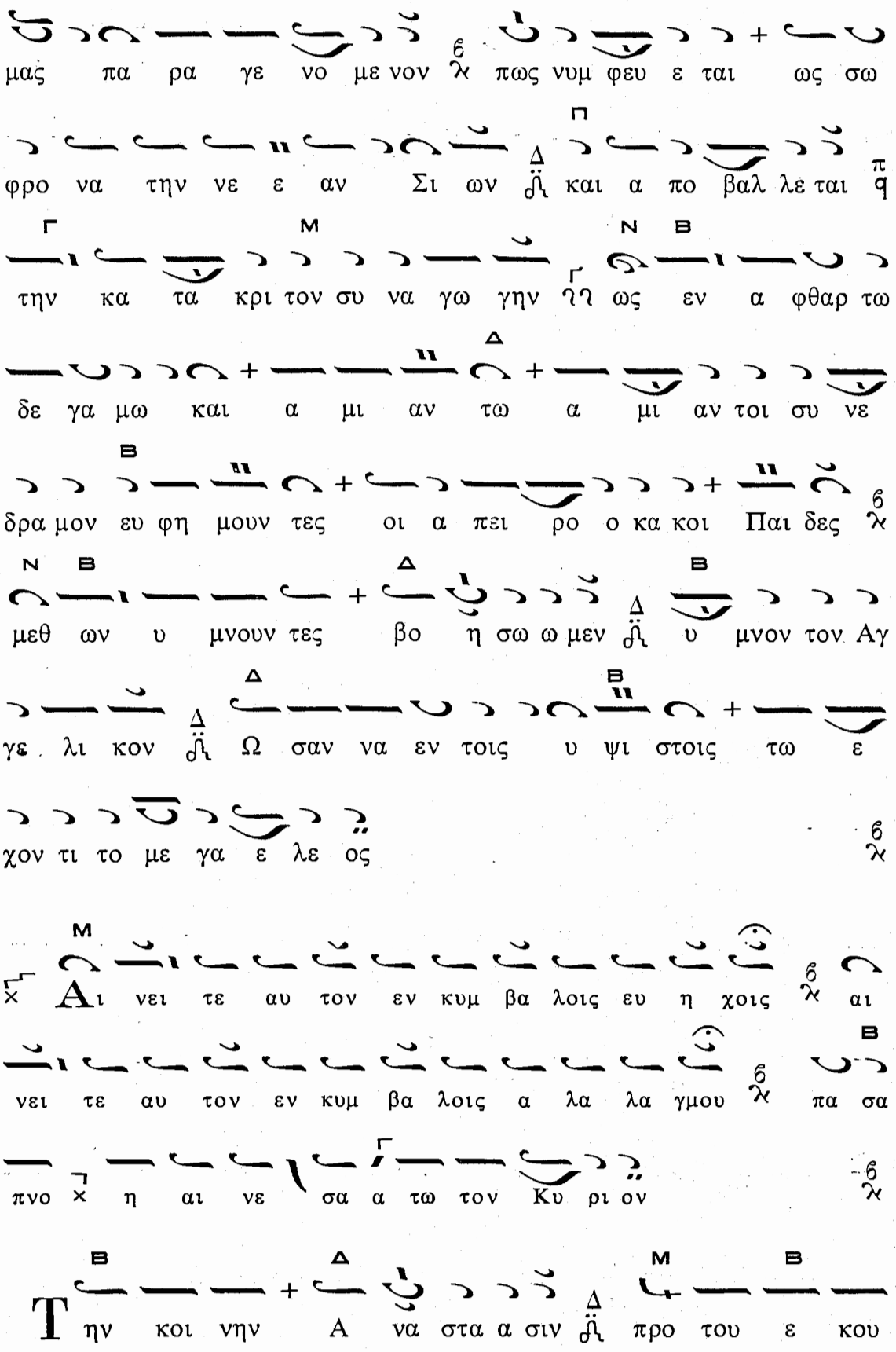
μας πα ρα γε νο με νον πως νυμ φευ ε ται ως σω
φρο να την νε ε αν Σι ων και α πο βαλ λε ται
την κα τα κρι τον συ να γω γην ως εν α φθαρ τω
δε γα μω και α μι αν τω α μι αν τοι συ νε
δρα μον ευ φη μουν τες οι α πει ρο ο κα κοι Παι δες
μεθ ων υ μνουν τες βο η σω ω μεν υ μνον τον Αγ
γε λι κον Ω σαν να εν τοις υ ψι στοις τω ε
χον τι το με γα ε λε ος
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι
νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα σα
πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον
Την κοι νην Α να στα α σιν προ του ε κου

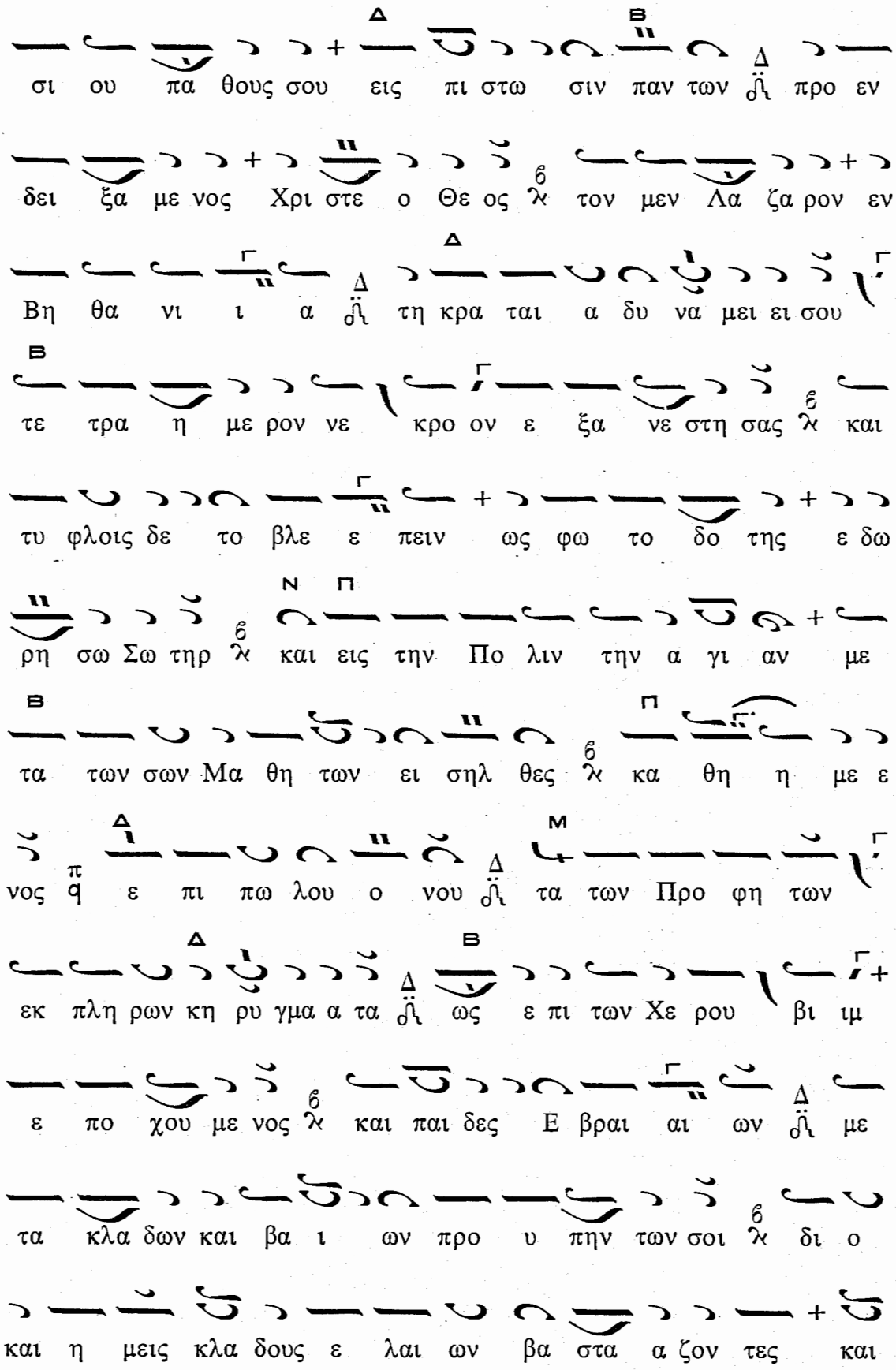

σι ου πα θους σου εις πι στω σιν παν των προ εν

δει ξα με νος Χρι στε ο Θε ος τον μεν Λα ζα ρον εν

Βη θα νι ι α τη κρα ται α δυ να μει ει σου

τε τρα η με ρον νε κρο ον ε ξα νε στη σας και

τυ φλοις δε το βλε ε πειν ως φω το δο της ε δω

ρη σω Σω τηρ και εις την Πο λιν την α γι αν με

τα των σων Μα θη των ει σηλ θες κα θη η με ε

νος ε πι πω λου ο νου τα των Προ φη των

εκ πλη ρων κη ρυ γμα α τα ως ε πι των Χε ρου βι ιμ

ε πο χου με νος και παι δες Ε βραι αι ων με

τα κλα δων και βα ι ων προ υ πην των σοι δι ο

και η μεις κλα δους ε λαι ων βα στα α ζον τες και

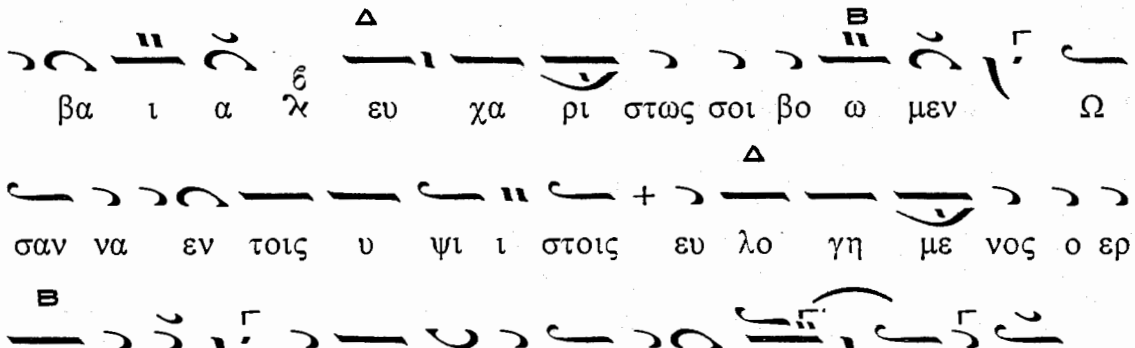

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος Πα

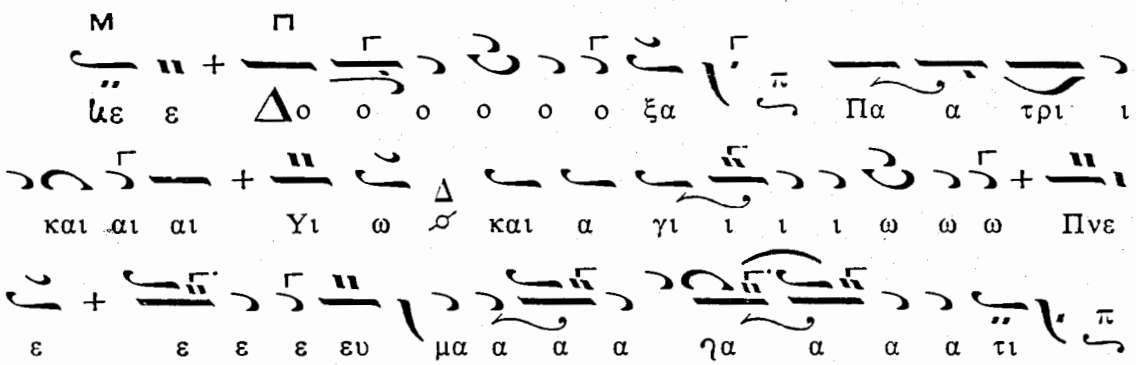

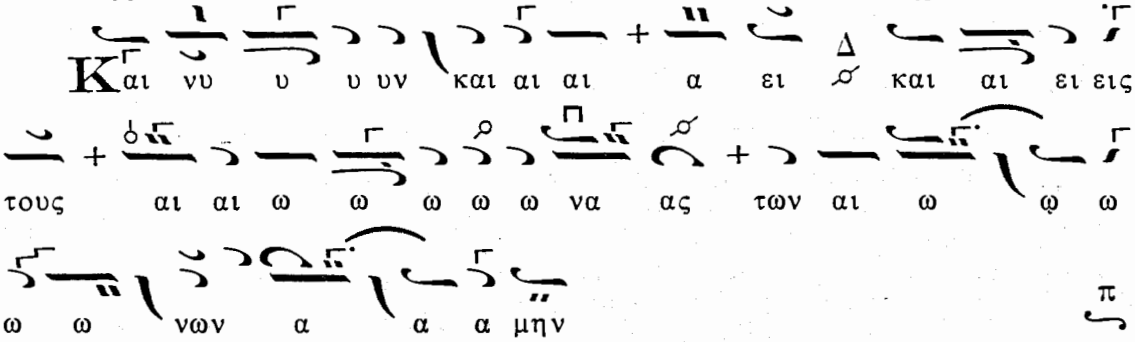

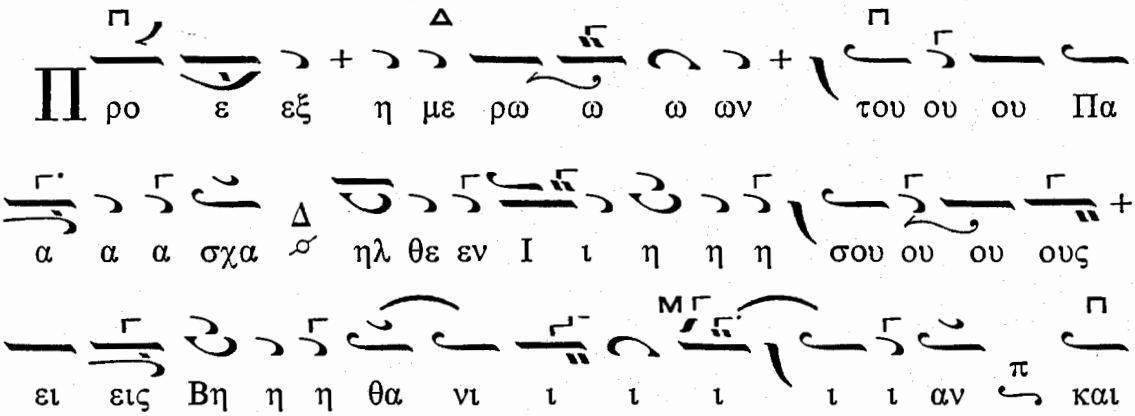

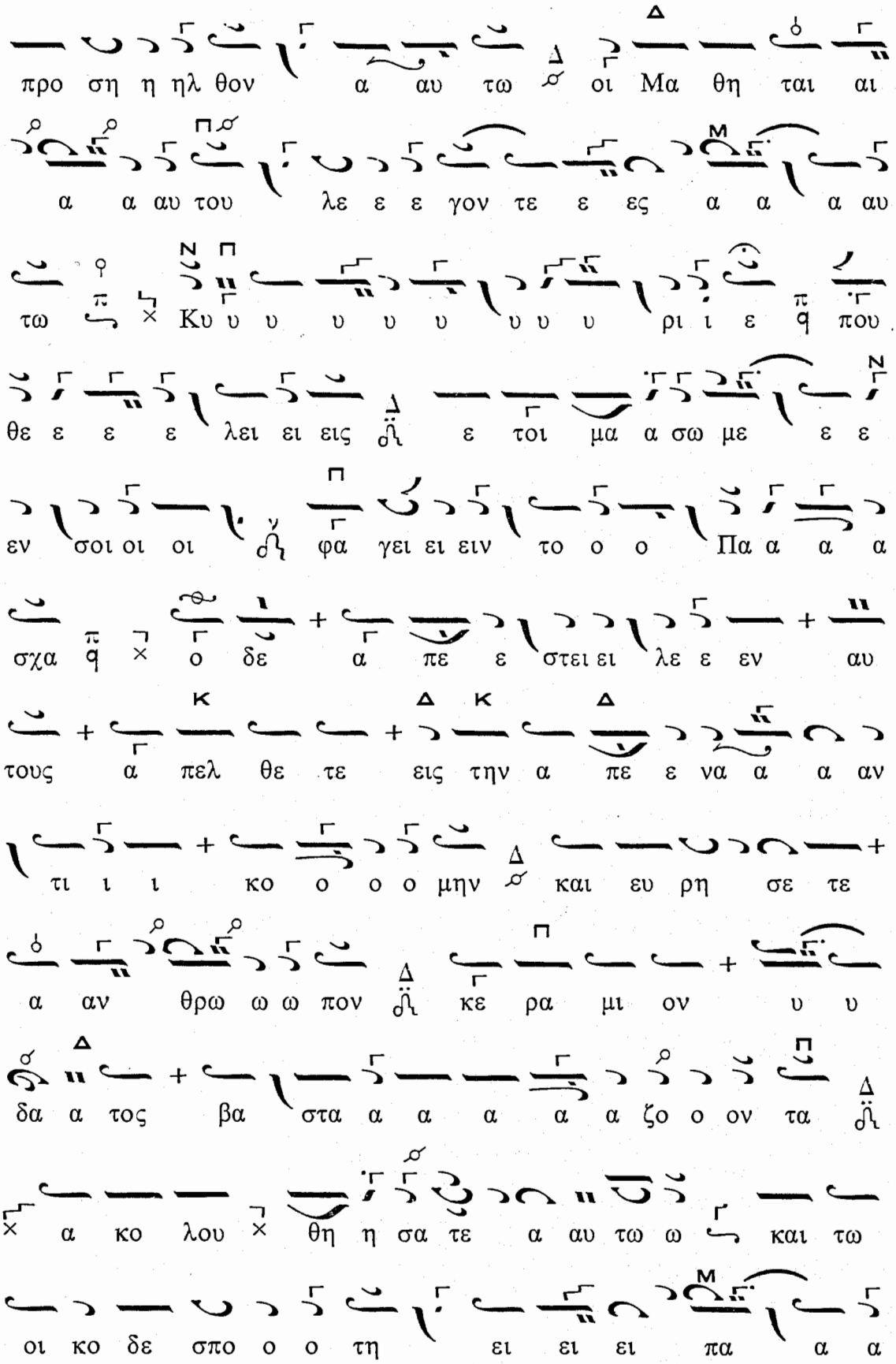

προ ση η ηλ θον α αυ τω οι Μα θη ται αι

α α αυ του λε ε ε γον τε ε ες α α α αυ

τω Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ε που

θε ε ε ε λει ει εις ε τοι μα α σω με ε ε

εν σοι οι οι φα γει ει ειν το ο ο Πα α α α

σχα ο δε α πε ε στει ει λε ε εν αυ

τους α πελ θε τε εις την α πε ε να α α αν

τι ι ι κο ο ο ο μην και ευ ρη σε τε

α αν θρω ω ω πον κε ρα μι ον υ υ

δα α τος βα στα α α α α α ζο ο ον τα

α κο λου θη η σα τε α αυ τω ω και τω

οι κο δε σπο ο ο τη ει ει ει πα α α

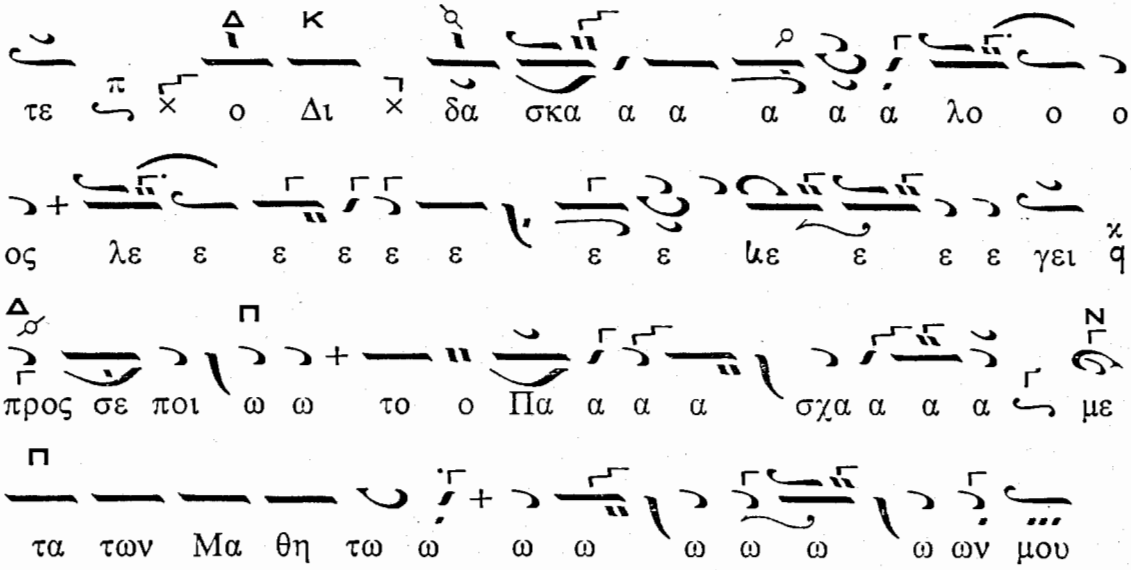

Δοξολογία—Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Ἀπολυτίκια «Τὴν Κοινὴν Ἀνάστασιν» καὶ «Συνταφέντες σοι».

Κοντάκιον Ἦχος

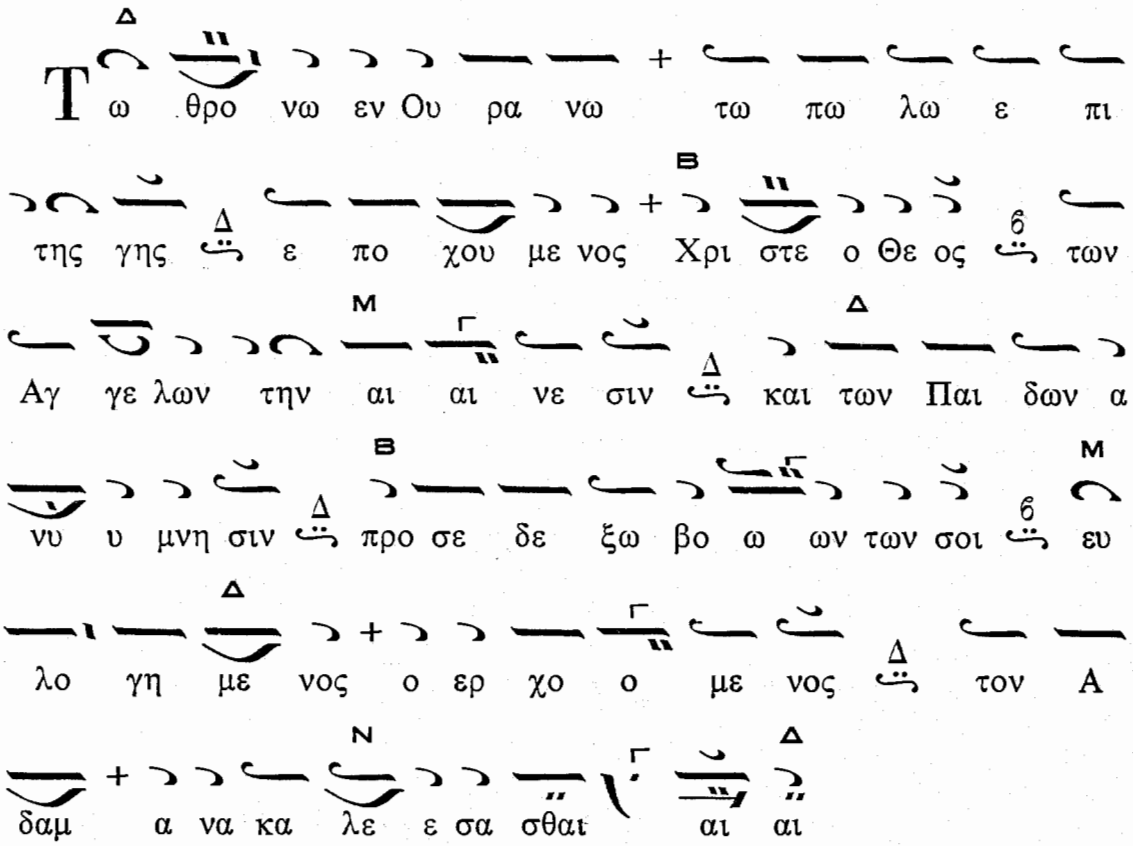

Τρισάγιον — Λειτουργία Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ ἐξαιρέτως

Ἦχος

Θε ος Κυ υ ρι ο ο ο ος και αι ε ε

πε ε φα α νεν η μι ι ιν συ στη η σα α

σθε ε ορ τη η ην και α α γαλ λο ο με ε νοι

οι δε ευ τε ε με ε γα α λυ υ νο ο μεν Χρι

στον με ε τα βα ι ι ων και αι κλα α δω ων

υ υ μνοι οι οι οις κραυ γα α α α α ζο ο ο ον

τες Ευ λο γη με ε νος ο ο ερ χο ο ο

με ε νος εν ο νο ο ο μα α α τι Κυ υ

ρι ι ι ου Σω ω τη η ρο ος η η μω ω

ω ω ων

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΗΧΩΝ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΗΧΟΣ ϡ Πα

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου

τι το πε λα γος πο λυ των πα ρα πτω μα των

μου Σω τηρ και δει νως βε βυ θι σμαι ταις πλημ με

λει αις μου ϡ δος μοι χει ρα σω σον με ε ε ως τω

Πε τρω ο Θε ος ϡ ϡ και ε λε η σον με ϡ

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι

τι εν νοι αις πο νη ραις και ε ερ γοις

κα τα δε δι κα σμαι Σω τηρ ϡ λο γι σμον μοι δω

ρη η σαι ε πι στρο φη ης ο Θε ος ι να κρα

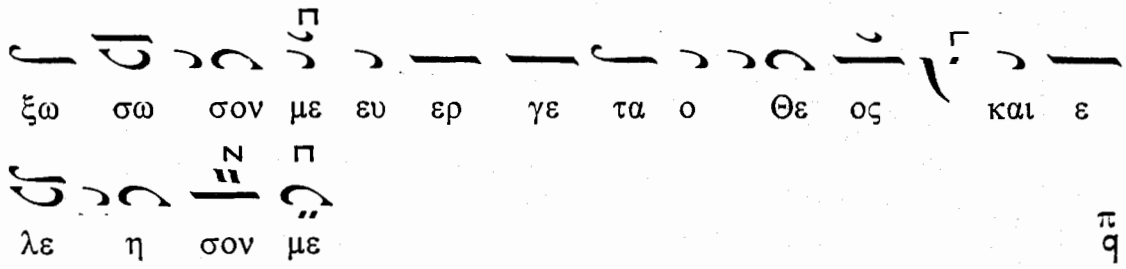

Δ 'Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε, Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φω- Δ
νῆς μου

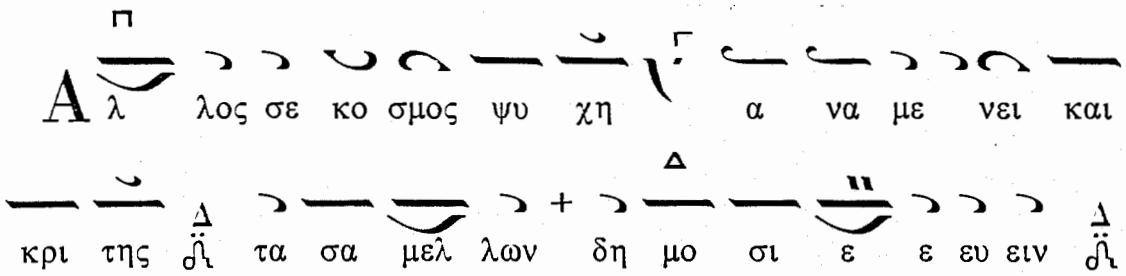

Δ Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεή- Δ
σεώς μου

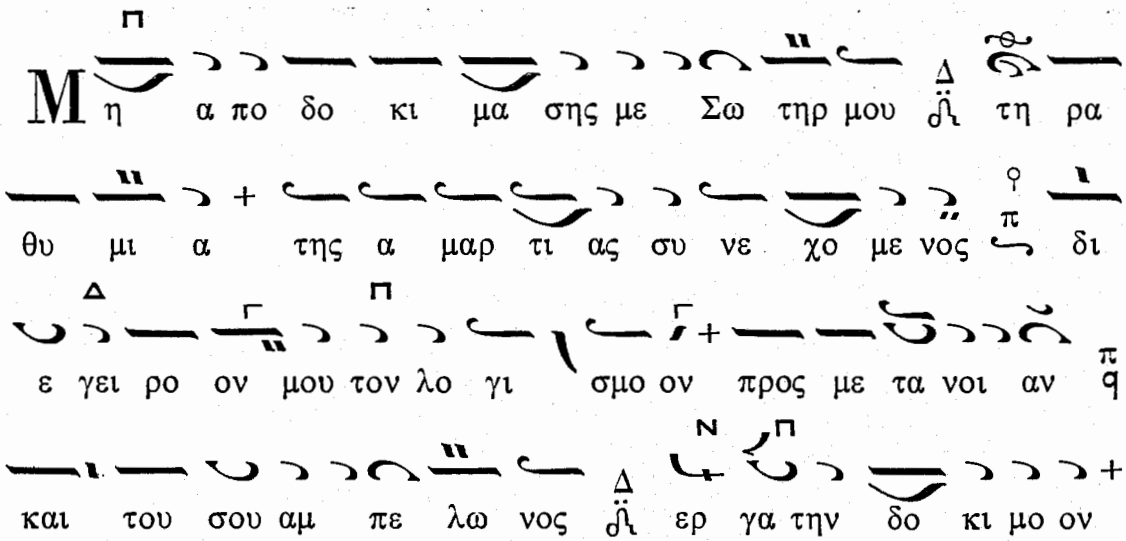

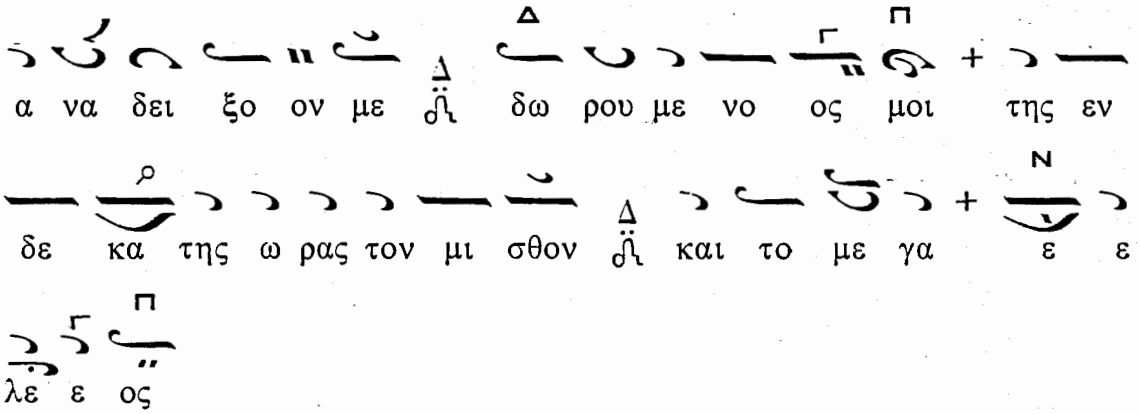
α να δει ξο ον με δω ρου με νο ος μοι της εν
δε κα της ω ρας τον μι σθον και το με γα ε ε
λε ε ος

ΗΧΟΣ Πα

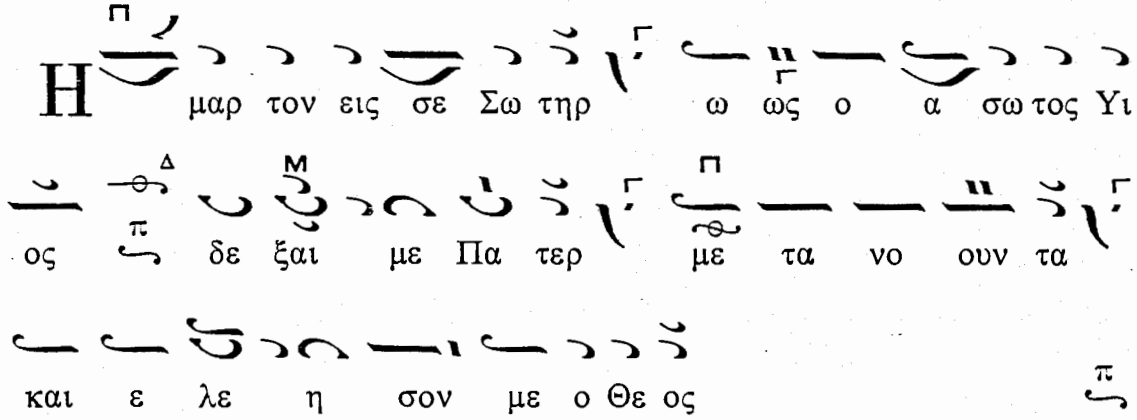
Η μαρ τον εις σε Σω τηρ ω ως ο α σω τος Υι
ος δε ξαι με Πα τερ με τα νο ουν τα
και ε λε η σον με ο Θε ος

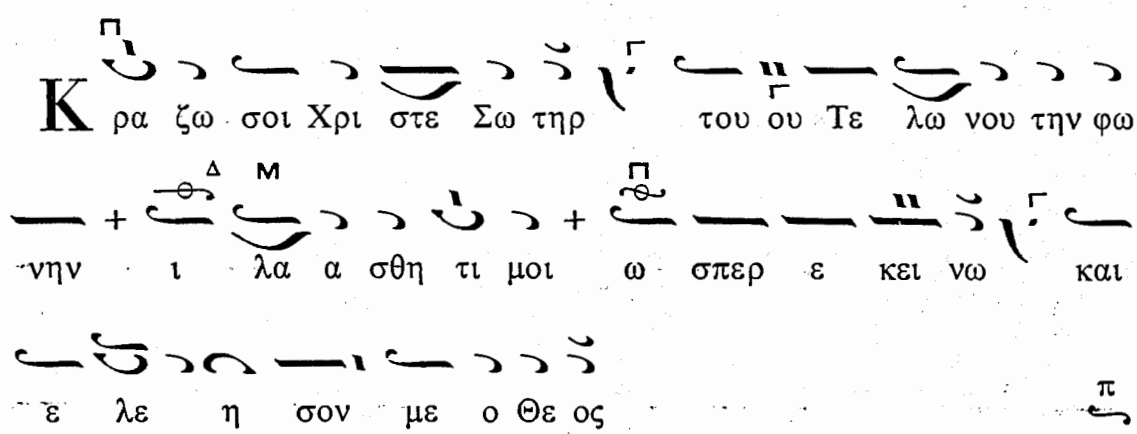
Κ ρα ζω σοι Χρι στε Σω τηρ του ου Τε λω νου την φω
νην ι λα α σθη τι μοι ω σπερ ε κει νω και
ε λε η σον με ο Θε ος

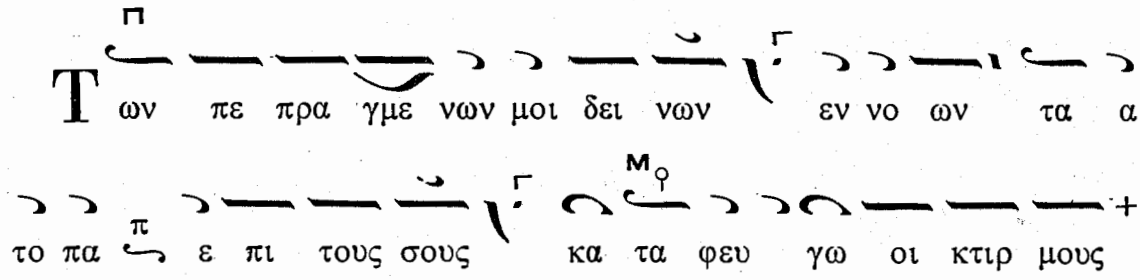
Τ ων πε πρα γμε νων μοι δει νων εν νο ων τα α
το πα ε πι τους σους κα τα φευ γω οι κτιρ μους

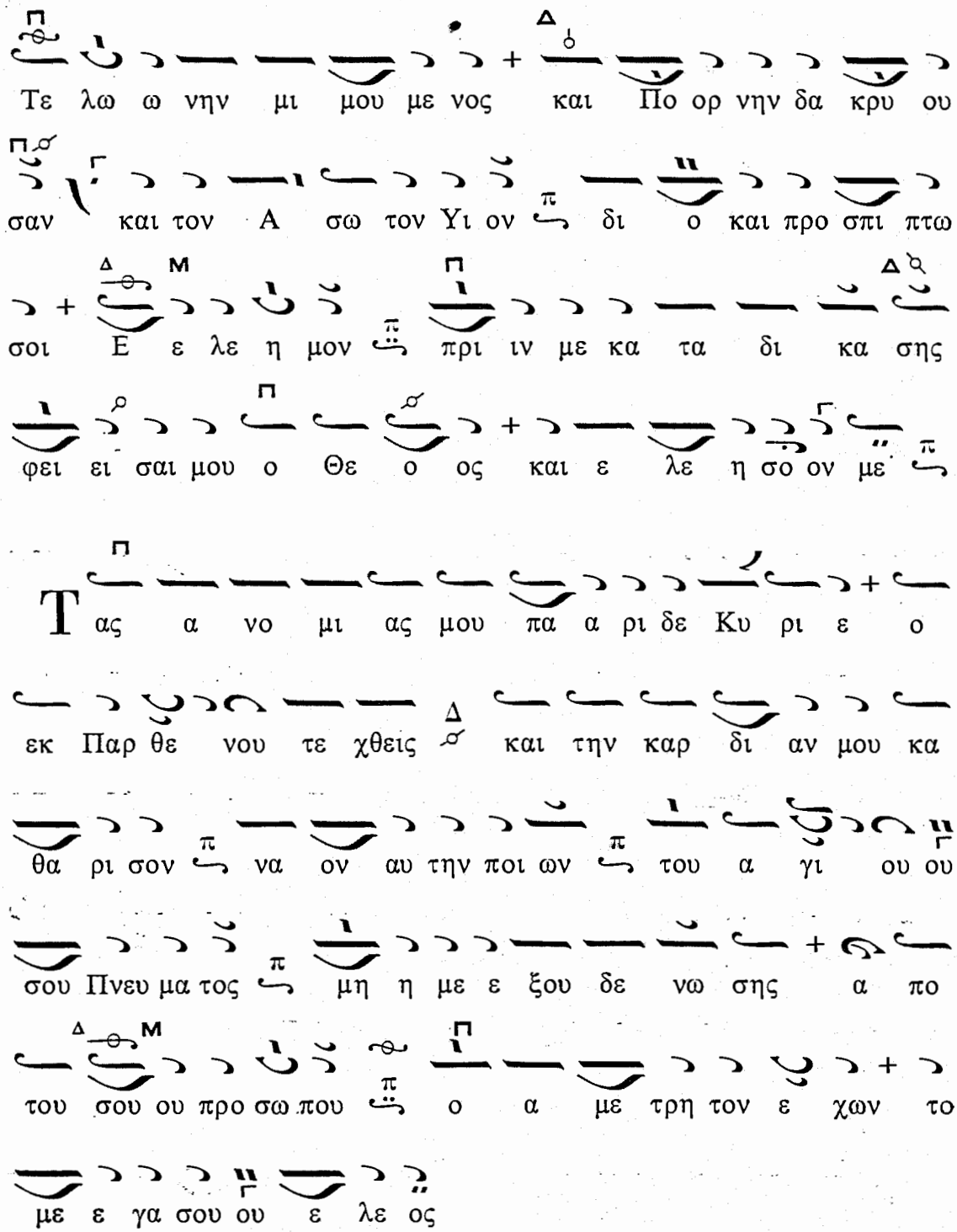
Τε λω ω νην μι μου με νος και Πο ορ νην δα κρυ ου
σαν και τον Α σω τον Υι ον δι ο και προ σπι πτω
σοι Ε ε λε η μον πρι ιν με κα τα δι κα σης
φει ει σαι μου ο Θε ο ος και ε λε η σο ον με
Τ ας α νο μι ας μου πα α ρι δε Κυ ρι ε ο
εκ Παρ θε νου τε χθεις και την καρ δι αν μου κα
θα ρι σον να ον αυ την ποι ων του α γι ου ου
σου Πνευ μα τος μη η με ε ξου δε νω σης α πο
του σου ου προ σω που ο α με τρη τον ε χων το
με ε γα σου ου ε λε ος

ΗΧΟΣ Πα

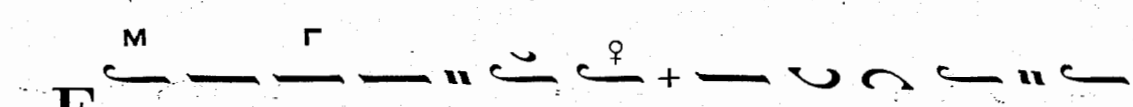
Ε σπε ρι νο ον υ μνον προ σφε ρο με εν σοι

Χρι στε q̈ με τα θυ μι α μα τος και ω δων πνευ μα

τι κων q̈ ε λε η σον Σω τη ηρ τας ψυ χα ας

η η μων q̈

Σ ω σον με Κυ ρι ε ο Θε ος μου q̈ συ γαρ παν των

η σω τη ρι ι α q̈ ο κλυ δων με των πα θω ων εκ τα

ρατ τει q̈ και το βα ρος των α νο μι ω ων με βυ

θι ζει q̈ δος μοι χει ρα βο η θει ας και προς φως α

να γα γε με κα τα νυ ξε ε ως q̈ ως μο νος ε

σπλαγ χνος και φι λα αν θρω ω πος q̈

Τ ον δι ε σπαρ με νον μου νουν συ να α γα γε

Κυ ρι ε q̈ και την χερ σω θει σαν μου καρ δι ι αν

κα θα ρι ι σον q̈ ως τω Πε τρω δι δου ους μοι οι με

τα νοι αν ως τω Τε λω νη στε να γμον και ως τη

Πορ νη δα κρυ υ α ι ι να με γα λη τη φω

νη κραυ γα ζω ω σοι ο Θε ος σω σον με ως μο

νος ευ σπλαγ χνος και φι λα αν θρω ω πος

Π ολ λα κις την υ μνω δι αν εκ τε λων ευ ρε

θην την α μαρ τι αν εκ πλη ρων τη μεν γλωτ τη α σμα τα

φθεγ γο με νος τη δε ψυ χη α το πα λο γι

ζο με ε νος αλλ ε κα τε ρα δι ορ θω σον Χρι

στε ο Θε ος δι α της με τα νοι ας και ε

λε η σον με

ΗΧΟΣ τος Βου

Η θε λον δα κρυ σιν ε ξα λει ψαι των ε

μων πται σμα των Κυ υ ρι ε το χει ρο γρα φον και το

υ πο λοι πον της ζω ης μου δι α με τα νοι

ας ευ α ρε στη σαι σοι αλλ ο εχ θρος α πα τα

με και πο λε μει την ψυ χην μου Κυ υ ρι ε πριν

εις τε λος α πο λω μαι σω σον με

Τις χει μα ζο με νος και προσ τρε χων τω λι

με νι του ου τω ου δι α σω ζε ται η τις ο

δυ νω με νος και προσ πι πτων τω ι α τρει ω του

ου τω ου θε ρα πευ ε ται Δη μι ουρ γε των α παν

των και ι α τρε των νο σουν των Κυ ρι ι ε

πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με

Πλυ νον με τοις δα κρυ σι ι μου Σω τηρ ο ο τι

ρε ρυ πω μαι εν πολ λαι αις α μαρ τι ι αις δι

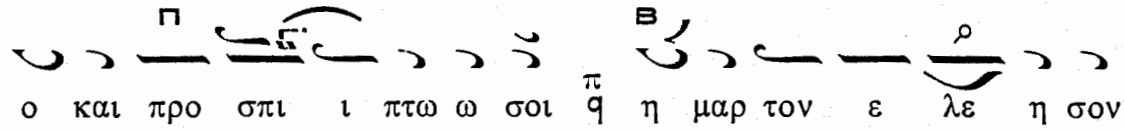
ο και προ σπι ι πτω ω σοι η μαρ τον ε λε η σον
με ο Θε ος

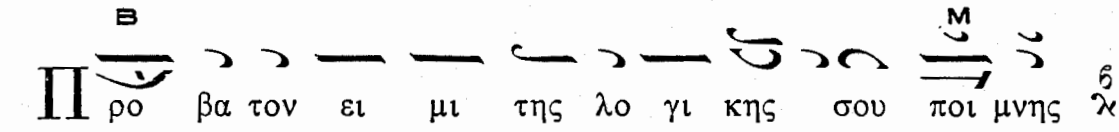
Προ βα τον ει μι της λο γι κης σου ποι μνης

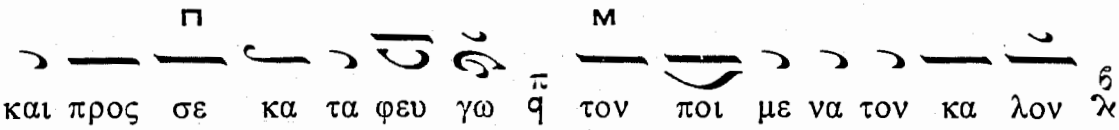
και προς σε κα τα φευ γω τον ποι με να τον κα λον

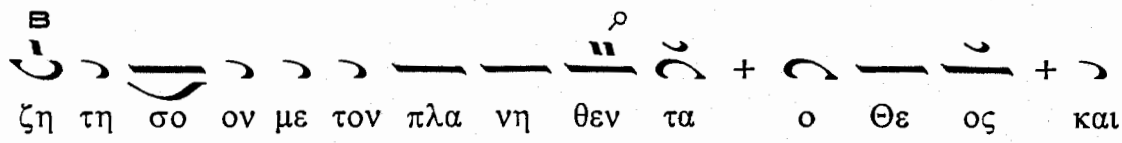
ζη τη σο ον με τον πλα νη θεν τα ο Θε ος και
ε λε η σον με

ΗΧΟΣ

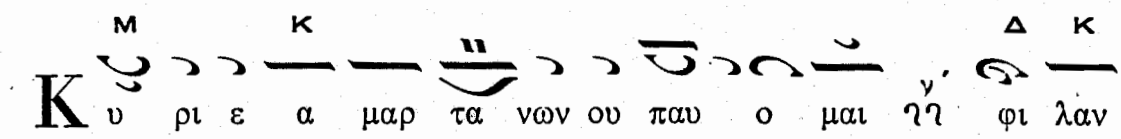
Κυ ρι ε α μαρ τα νων ου παυ ο μαι φι λαν

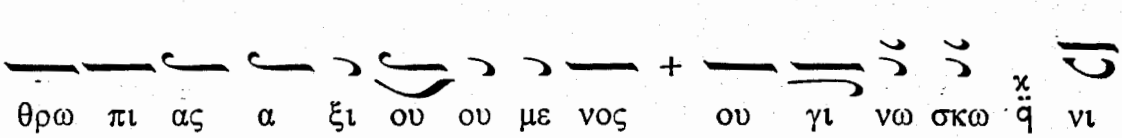
θρω πι ας α ξι ου ου με νος ου γι νω σκω νι

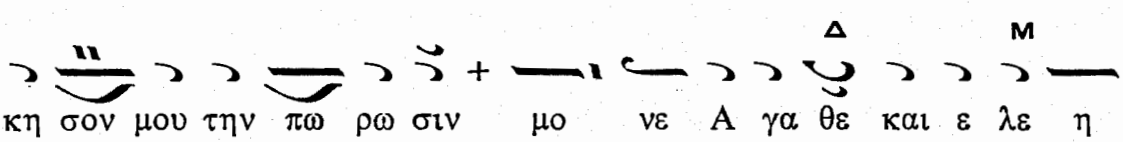
κη σον μου την πω ρω σιν μο νε Α γα θε και ε λε η

σο ο ο ο ον με

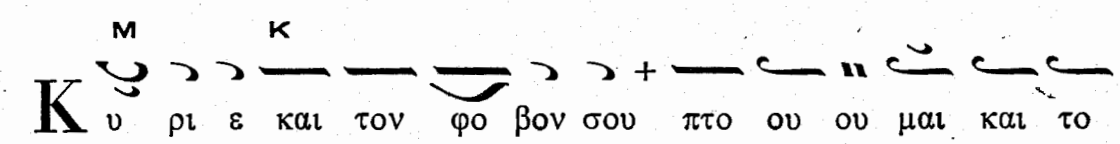
Κυ ρι ε και τον φο βον σου πτο ου ου μαι και το

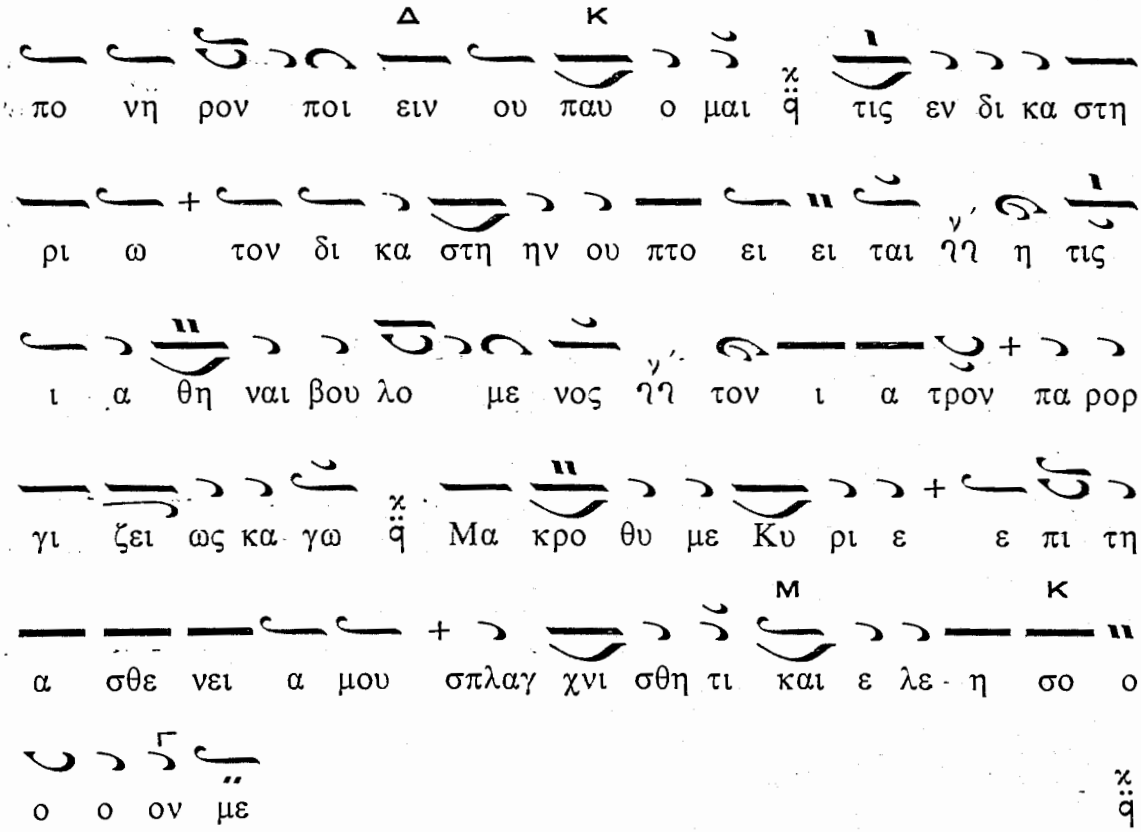
πο νη ρον ποι ειν ου παυ ο μαι τις εν δι κα στη
ρι ω τον δι κα στη ην ου πτο ει ει ται η τις
ι α θη ναι βου λο με νος τον ι α τρον πα ρορ
γι ζει ως κα γω Μα κρο θυ με Κυ ρι ε ε πι τη
α σθε νει α μου σπλαγ χνι σθη τι και ε λε η σο ο
ο ο ον με

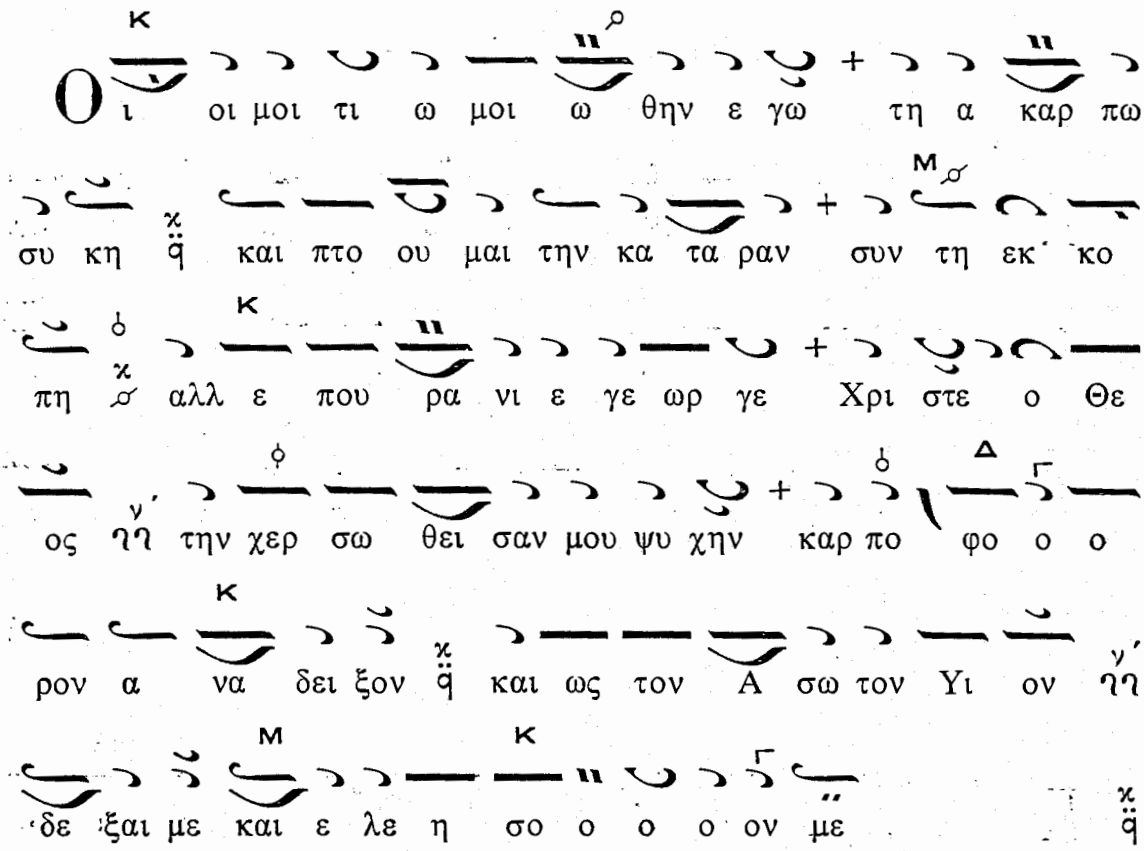
Ο ι οι μοι τι ω μοι ω θην ε γω τη α καρ πω
συ κη και πτο ου μαι την κα τα ραν συν τη εκ κο
πη αλλ ε που ρα νι ε γε ωρ γε Χρι στε ο Θε
ος την χερ σω θει σαν μου ψυ χην καρ πο φο ο ο
ρον α να δει ξον και ως τον Α σω τον Υι ον
δε ξαι με και ε λε η σο ο ο ον με

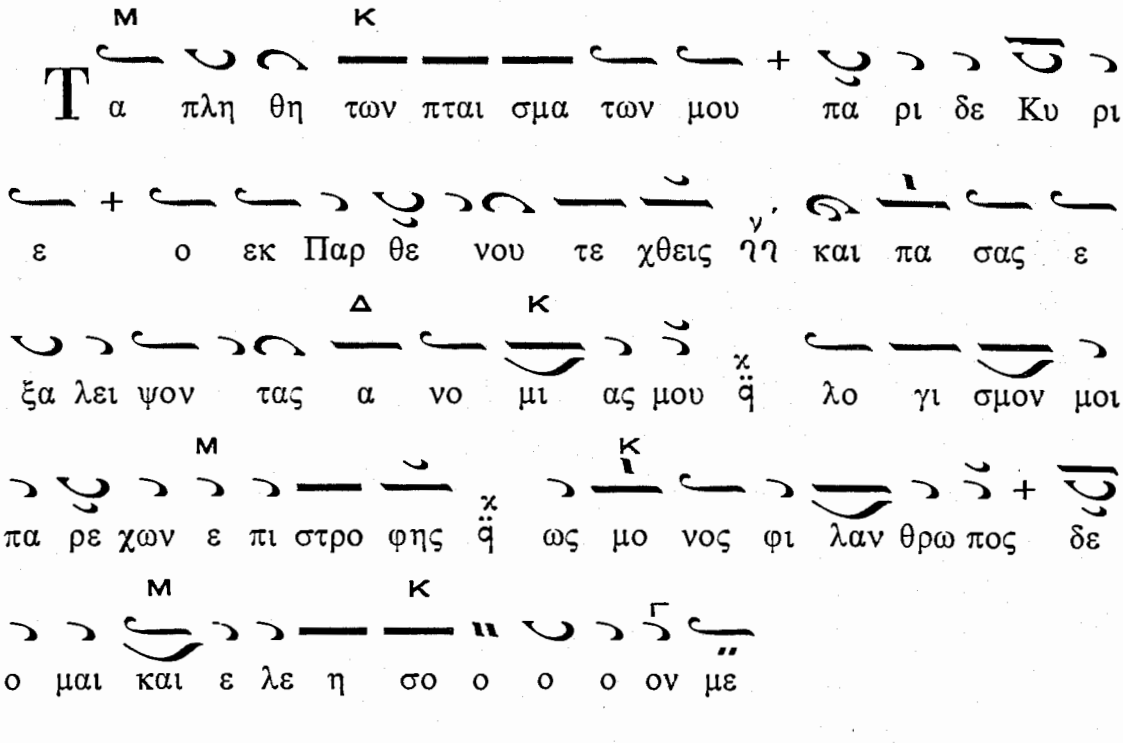
Τα πλη θη των πται σμα των μου πα ρι δε Κυ ρι
ε ο εκ Παρ θε νου τε χθεις ΗΗ και πα σας ε
ξα λει ψον τας α νο μι ας μου ϟ λο γι σμον μοι
πα ρε χων ε πι στρο φης ϟ ως μο νος φι λαν θρω πος δε
ο μαι και ε λε η σο ο ο ο ον με

ΗΧΟΣ ⲁ̀ ⲛ̀ Βου ⲁ̀

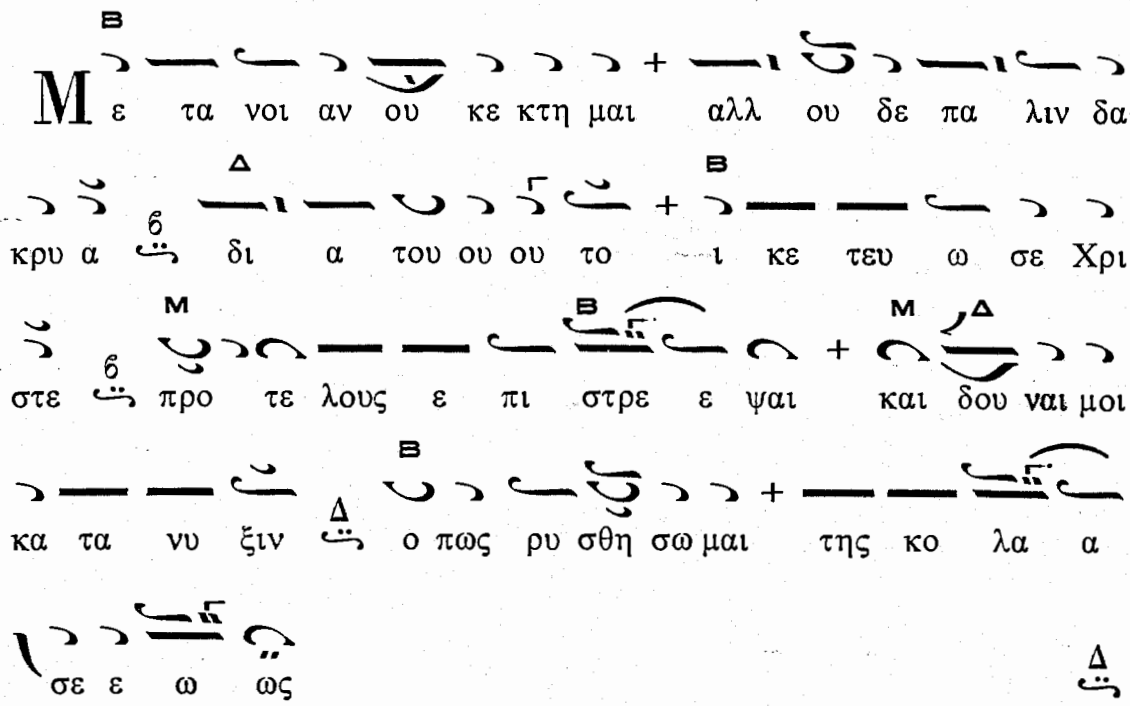
Με τα νοι αν ου κε κτη μαι αλλ ου δε πα λιν δα
κρυ α ⲃ̀ δι α του ου ου το ι κε τευ ω σε Χρι
στε ⲃ̀ προ τε λους ε πι στρε ε ψαι και δου ναι μοι
κα τα νυ ξιν ⲇ̀ ο πως ρυ σθη σω μαι της κο λα α
σε ε ω ως ⲇ̀

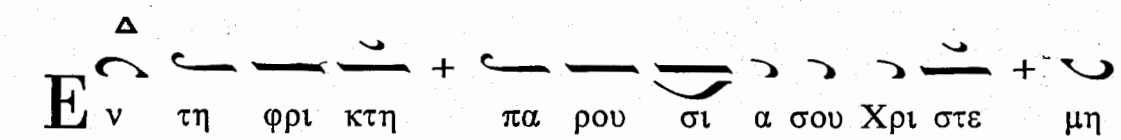
Εν τη φρι κτη πα ρου σι α σου Χρι στε μη

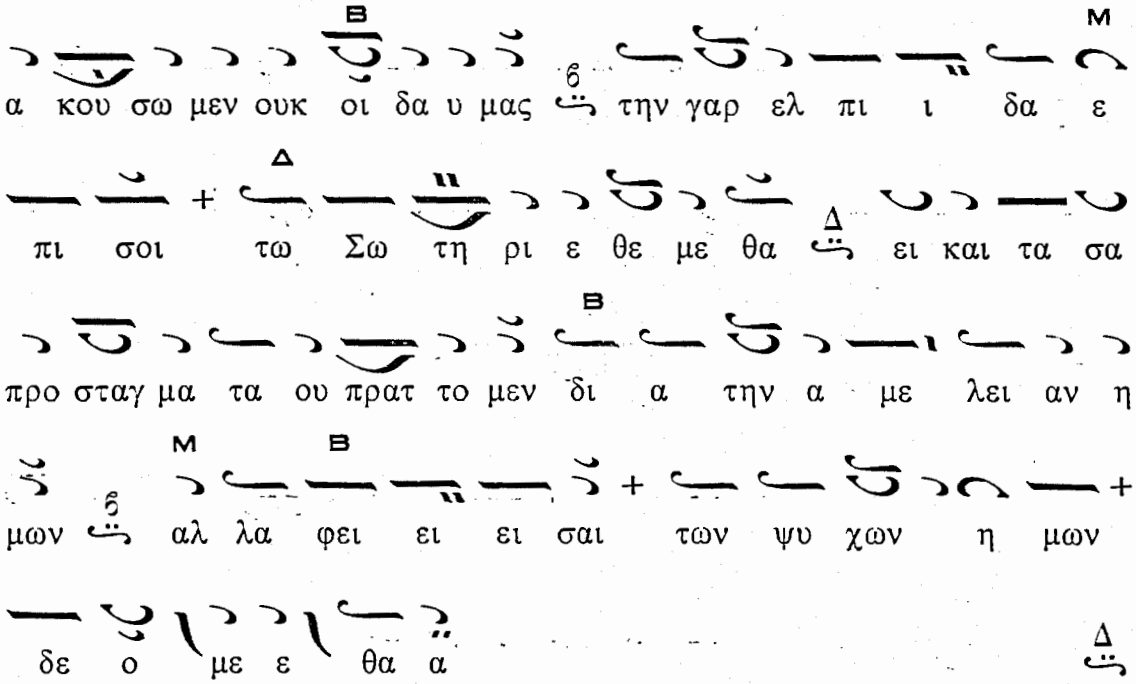
α κου σω μεν ουκ οι δα υ μας την γαρ ελ πι ι δα ε
πι σοι τω Σω τη ρι ε θε με θα ει και τα σα
προ σταγ μα τα ου πρατ το μεν δι α την α με λει αν η
μων αλ λα φει ει ει σαι των ψυ χων η μων
δε ο με ε θα α

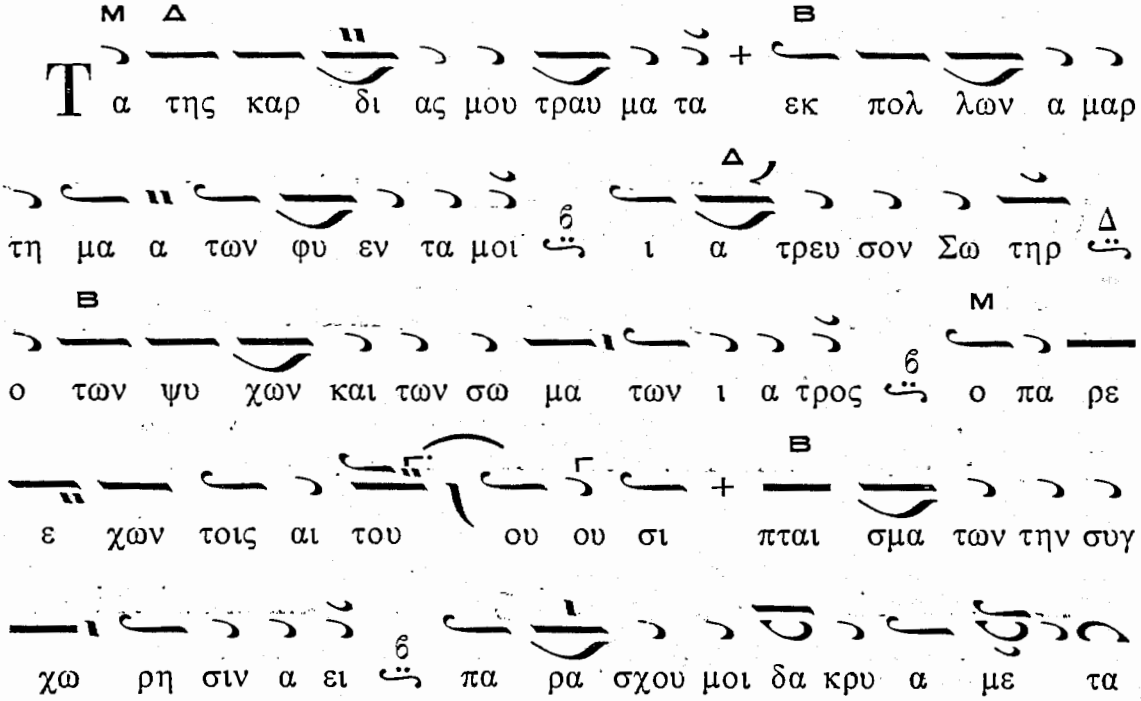
Τα της καρ δι ας μου τραυ μα τα εκ πολ λων α μαρ
τη μα α των φυ εν τα μοι ι α τρευ σον Σω τηρ
ο των ψυ χων και των σω μα των ι α τρος ο πα ρε
ε χων τοις αι του ου ου σι πται σμα των την συγ
χω ρη σιν α ει πα ρα σχου μοι δα κρυ α με τα
νοι ας δι δους μοι την λυ σιν των ο φλη μα των
Κυ ρι ε και ε λε η σον με

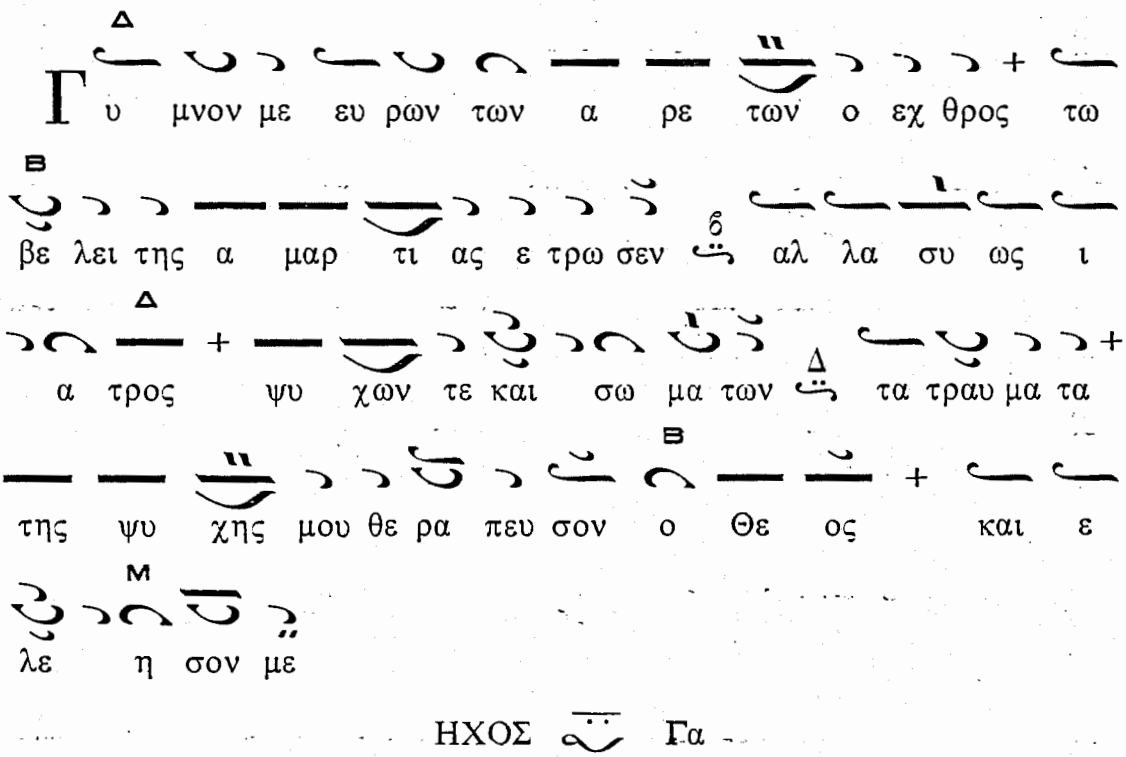
Γ υ μνον με ευ ρων των α ρε των ο εχ θρος τω
βε λει της α μαρ τι ας ε τρω σεν αλ λα συ ως ι
α τρος ψυ χων τε και σω μα των τα τραυ μα τα
της ψυ χης μου θε ρα πευ σον ο Θε ος και ε
λε η σον με

ΗΧΟΣ Γα

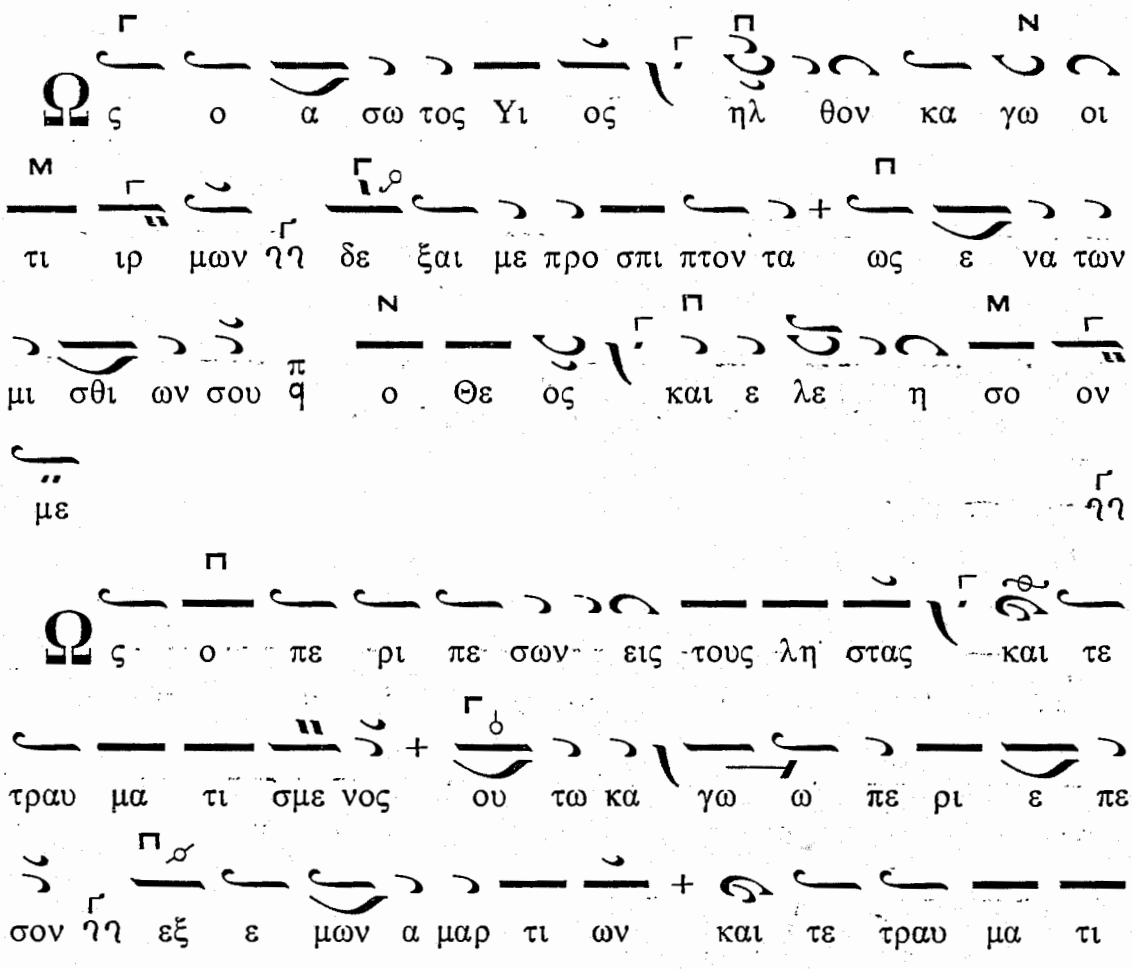
Ω ς ο α σω τος Υι ος ηλ θον κα γω οι
τι ιρ μων ΗΗ δε ξαι με προ σπι πτον τα ως ε να των
μι σθι ων σου ο Θε ος και ε λε η σο ον
με ΗΗ
Ω ς ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε
τραυ μα τι σμε νος ου τω κα γω ω πε ρι ε πε
σον ΗΗ εξ ε μων α μαρ τι ων και τε τραυ μα τι

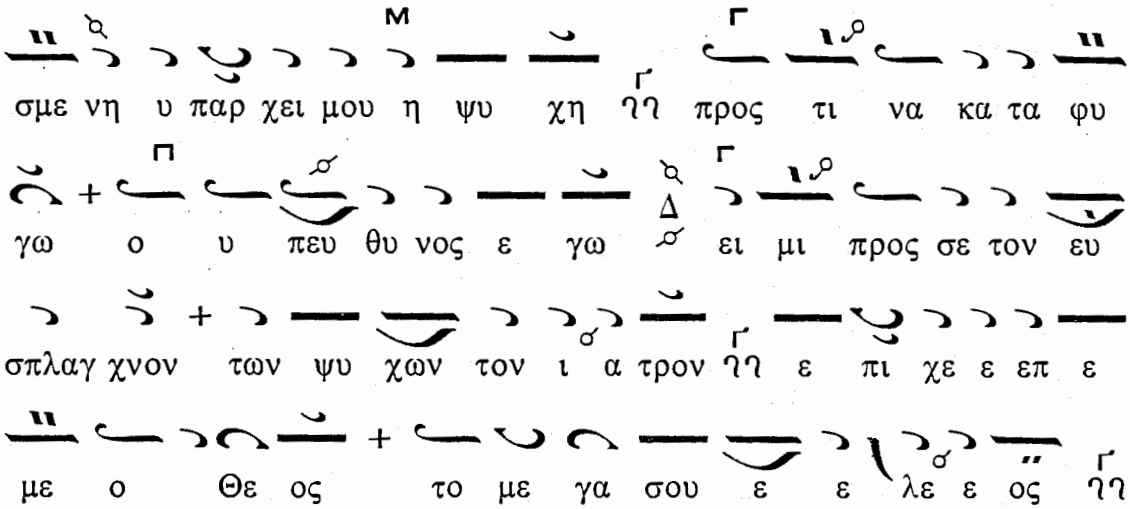
σμε νη υ παρ χει μου η ψυ χη ϩϩ προς τι να κα τα φυ
γω ο υ πευ θυ νος ε γω ει μι προς σε τον ευ
σπλαγ χνον των ψυ χων τον ι α τρον ϩϩ ε πι χε ε επ ε
με ο Θε ος το με γα σου ε ε λε ε ος ϩϩ

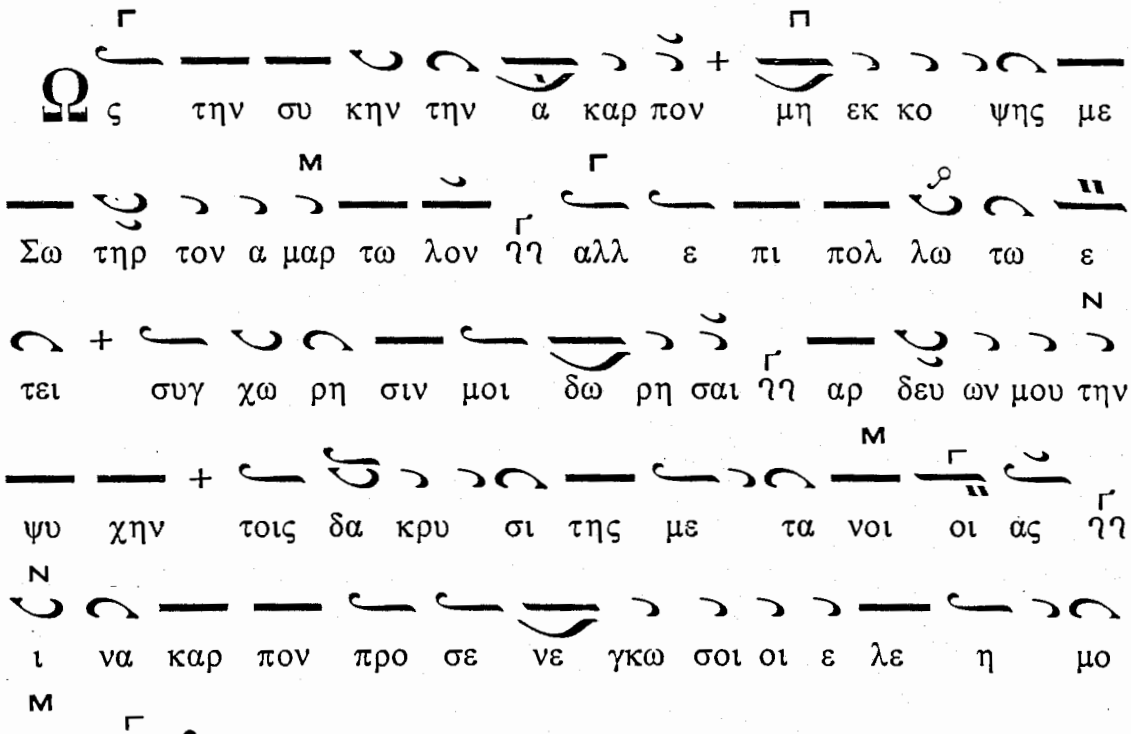
Ω ς την συ κην την α καρ πον μη εκ κο ψης με
Σω τηρ τον α μαρ τω λον ϩϩ αλλ ε πι πολ λω τω ε
τει συγ χω ρη σιν μοι δω ρη σαι ϩϩ αρ δευ ων μου την
ψυ χην τοις δα κρυ σι της με τα νοι οι ας ϩϩ
ι να καρ πον προ σε νε γκω σοι οι ε λε η μο
συ υ νης ϩϩ

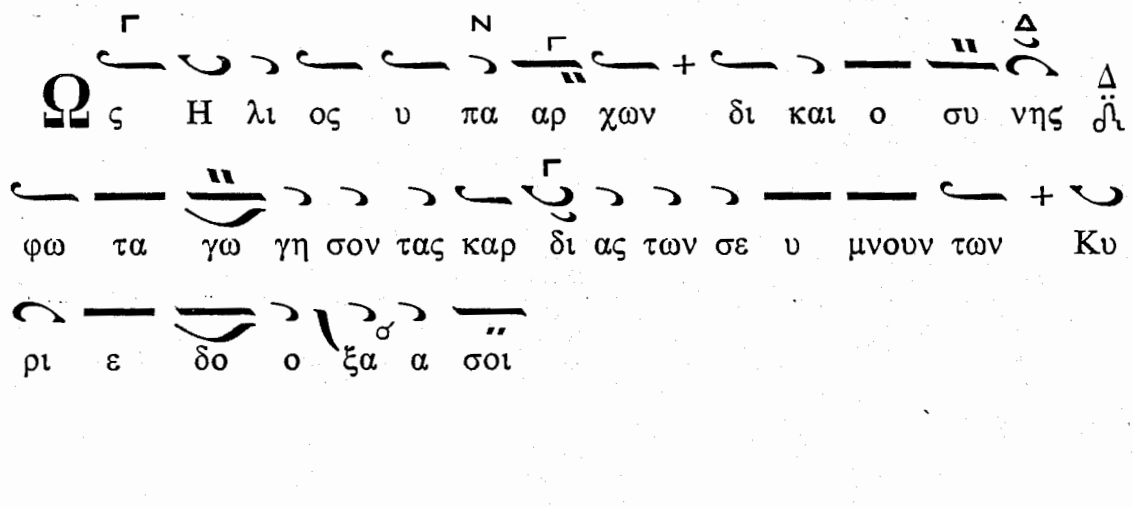
Ω ς Η λι ος υ πα αρ χων δι και ο συ νης
φω τα γω γη σον τας καρ δι ας των σε υ μνουν των Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι

ΗΧΟΣ Νη

Σε τον Βα σι λε α και Δε σπο την Αγ γε λοι
α παυ στως α νυ μνου σιν ε γω δε σοι οι προ σπι
ι ι πτω Δ ως ο Τε λω νης κρα ζων ο Θε ος ι
λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

Α θα να τος υ παρ χου σα ψυ χη μου τοις
κυ μα σι του βι ου μη κα λυ πτου α να νη ψον
βο ω σα προς τον σο ον Ευ ερ γε την ο Θε
ος ι λα σθη τι ι μοι και σω ω σο ον με

Δα κρυ α μοι δο ος ο Θε ος ως πο τε τη
γυ ναι κι τη η α μαρ τω λω και α ξι ω σον με
βρε χειν τους πο δας σου τους ε με εκ της ο δου

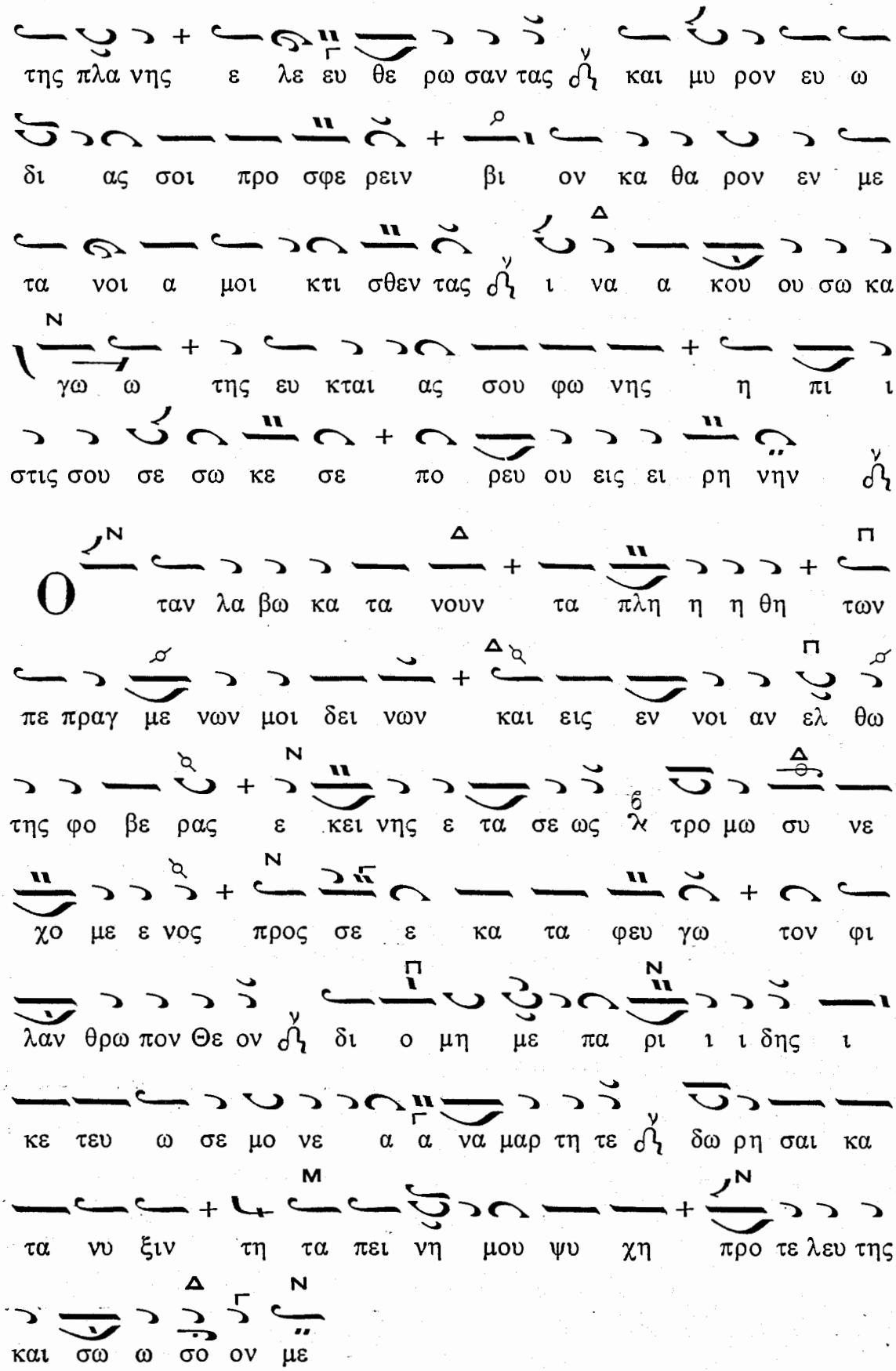
της πλα νης ε λε ευ θε ρω σαν τας ϩⲏ και μυ ρον ευ ω
δι ας σοι προ σφε ρειν βι ον κα θα ρον εν με
τα νοι α μοι κτι σθεν τας ϩⲏ ι να α κου ου σω κα
γω ω της ευ κται ας σου φω νης η πι ι
στις σου σε σω κε σε πο ρευ ου εις ει ρη νην ϩⲏ
Ο ταν λα βω κα τα νουν τα πλη η η θη των
πε πραγ με νων μοι δει νων και εις εν νοι αν ελ θω
της φο βε ρας ε κει νης ε τα σε ως ϩⲏ τρο μω συ νε
χο με ε νος προς σε ε κα τα φευ γω τον φι
λαν θρω πον Θε ον ϩⲏ δι ο μη με πα ρι ι ι δης ι
κε τευ ω σε μο νε α α να μαρ τη τε ϩⲏ δω ρη σαι κα
τα νυ ξιν τη τα πει νη μου ψυ χη προ τε λευ της
και σω ω σο ον με

«Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι»

Ἦχος ἀ ἡ Νη

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ι ι

ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι ἡ

Της με τα νοι οι α α ας α α νοι οι ξο

ον μοι οι οι πυ υ υ λας Ζω ω ο ο ο

δο ο ο ο τα ἡ ορ θρι ζει ει γαρ το ο πνε ευ

μα α α μου ἡ προς να ον το ον α α α γι ι ο ο ον

σου ἀ να ον φε ρον του σω μα τος ο ο ο

ο ο ο λο ο ον ε σπι ι λω ω ω με ε

ε ε νον ἡ αλλ ως οι κτι ιρ μω ων κα α α

θα α α α ρον ἡ ε ε ε ε ευ σπλα α α ευ

σπλα αγ χνω ω ω σου ε ε ε λε ε ε ε ει ἡ

Και νυν και α ει και εις τους αι αι ω ω ω

νας των αι ω ω ω ω ω ω νων α α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας + ε ε ευ θυ υ

νο ον μοι οι οι τρι ι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε αι σχραις γα αρ κα + τε ε ε

ρυ υ πω ω σα την ψυ χη η ην α α α μα αρ τι

ι ι αις ὡς ρα θυ μως + τον βι ον μου ο ο ο

ο ο ο λο ο ον ε εκ δα α + πα α α νη η

η η η η σας ταις σαις πρε σβει ει αι αις + ρυ υ

υ υ υ σαι αι με + πα α α α α σης + α α

κα α α θα α αρ σι ι ι ι ι ας

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα το με γα ε

λε ος σου ϩⲏ και κα τα το πλη θος των οι κτιρ μων σου

ϫ ε ξα λει ψον το α νο ο μη η η μα α α α

μου

ϫ Τ α πλη η η η η η θη ϫ ϩⲏ των πε πραγ με ε

νω ων μοι οι οι δει νων ϩ εν νο ω ω ω ων

ο ο ο τα α α α λα ας ϫ τρε ε ε ε ε ε

μω ω ϥ ϫ την φο βε ραν ϫ η με ε ε ρα α

αν της κρι ι ι ι ι σε ε ε ε ως ϫ αλ λα

θαρ ρων ϫ εις το ε λε ος της ε ευ σπλα α αγ

χνι ι ι α ας σου ου ϥ ως ο ο ο Δα αυ ι

ιδ βο ο ο ω ω ω ω σοι οι ϫ ε λε η η σο ον

με ε ο ο Θε ε ος ϩϩ κα τα το με ε ε

γα α α α σου ε λε ο ο ο ο ος

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἦχος

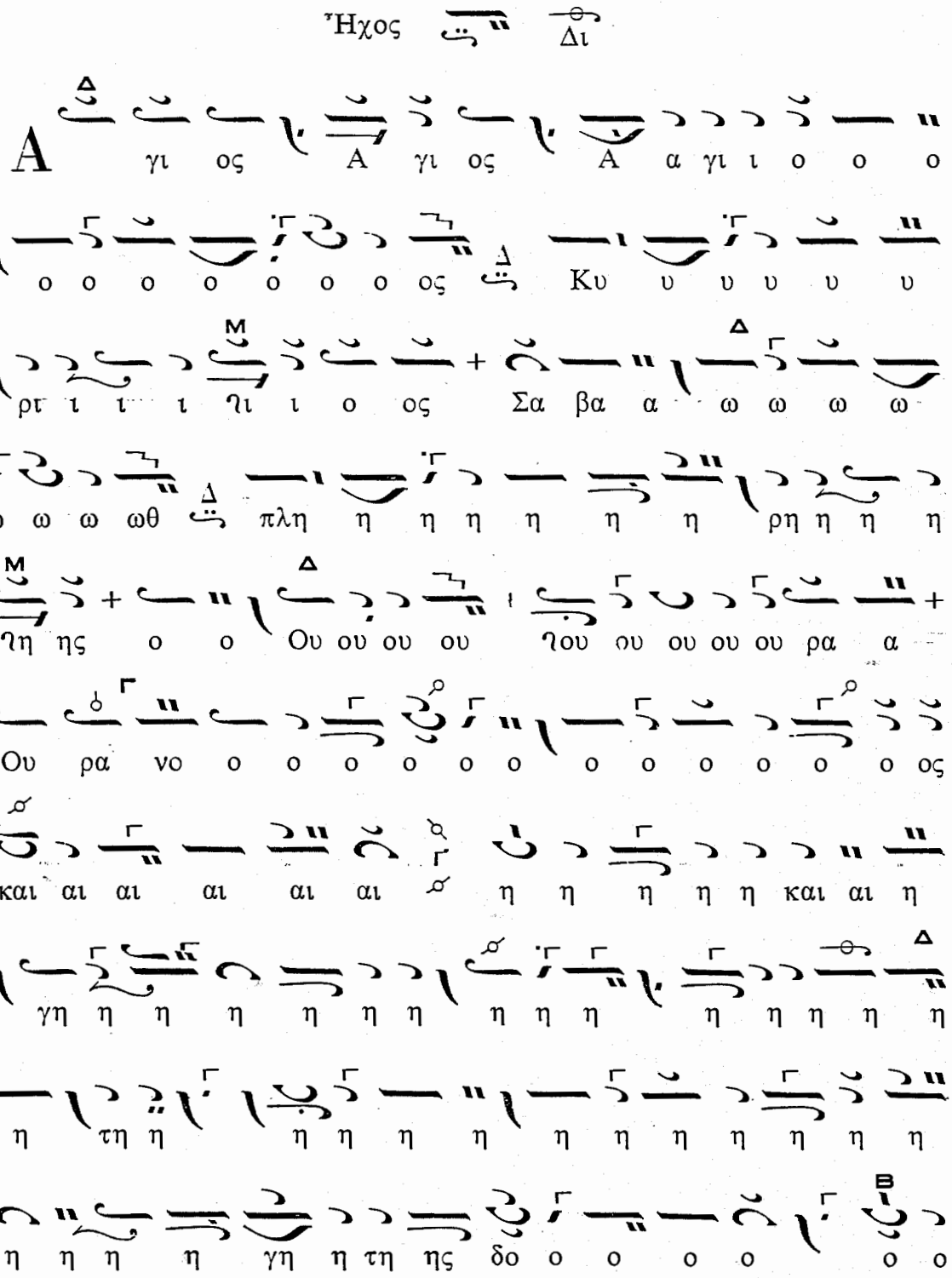

ο ξη η η και η γη τη ης δο ο ο ο ο ο ο ο
ξη η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ω
σα αν να α α α α α α α α α α α α
ε ε ε ε κε ε εν τοι οι οι οι ηοι οι οις υ
υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οις ευ
λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος ο
ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε
κε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο
μα α α α ηα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου
ου ου ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε
ε ε κε ε ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οις υ

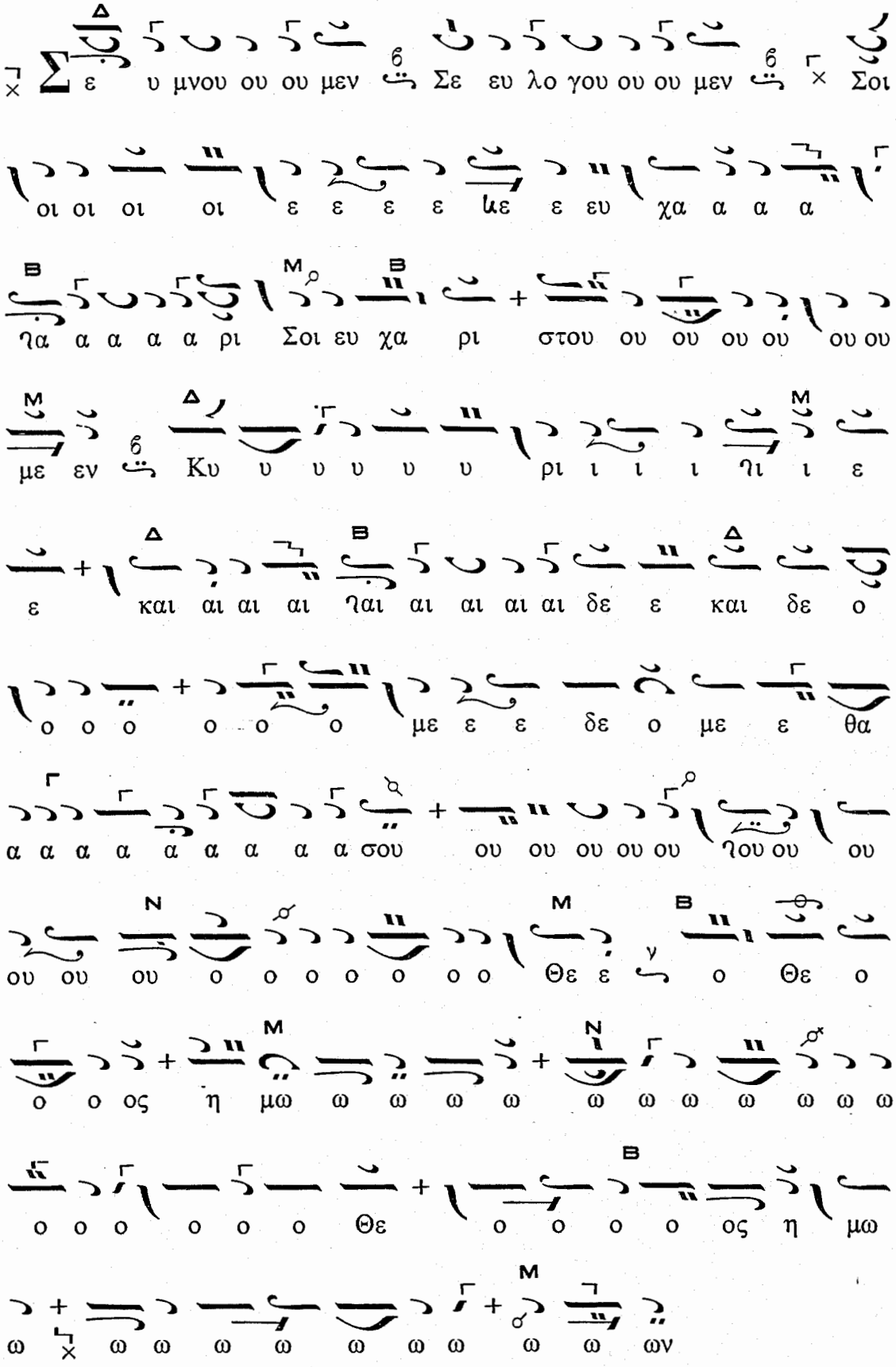
Σοι
Σε ευ λο γου ου ου μεν
υ μνου ου ου μεν
οι οι οι οι ε ε ε ε με ε ευ χα α α α
ηα α α α α ρι Σοι ευ χα ρι στου ου ου ου ου ου ου
με εν Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ηι ι ε
ε και αι αι αι ηαι αι αι αι αι δε ε και δε ο
ο ο ο ο ο ο με ε ε δε ο με ε θα
α α α α α α α α α σου ου ου ου ου ου ηου ου ου
ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο Θε ο
ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ο ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ος η μω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων

Ἐπὶ Σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

« Τὴν γὰρ σὴν μήτραν »

Ἦχος ἀ Κε

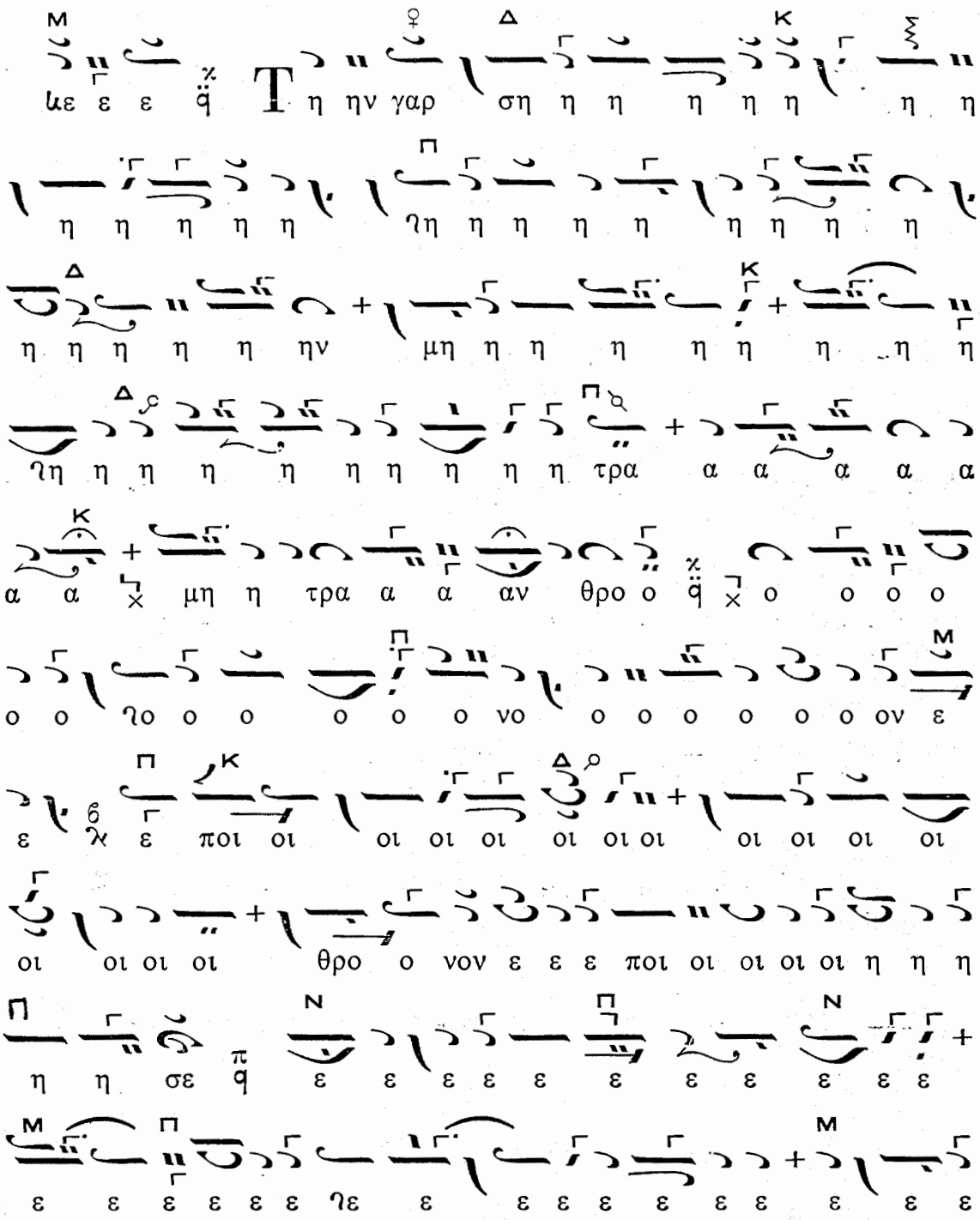
κε ε ε ἀ η ην γαρ ση η η η

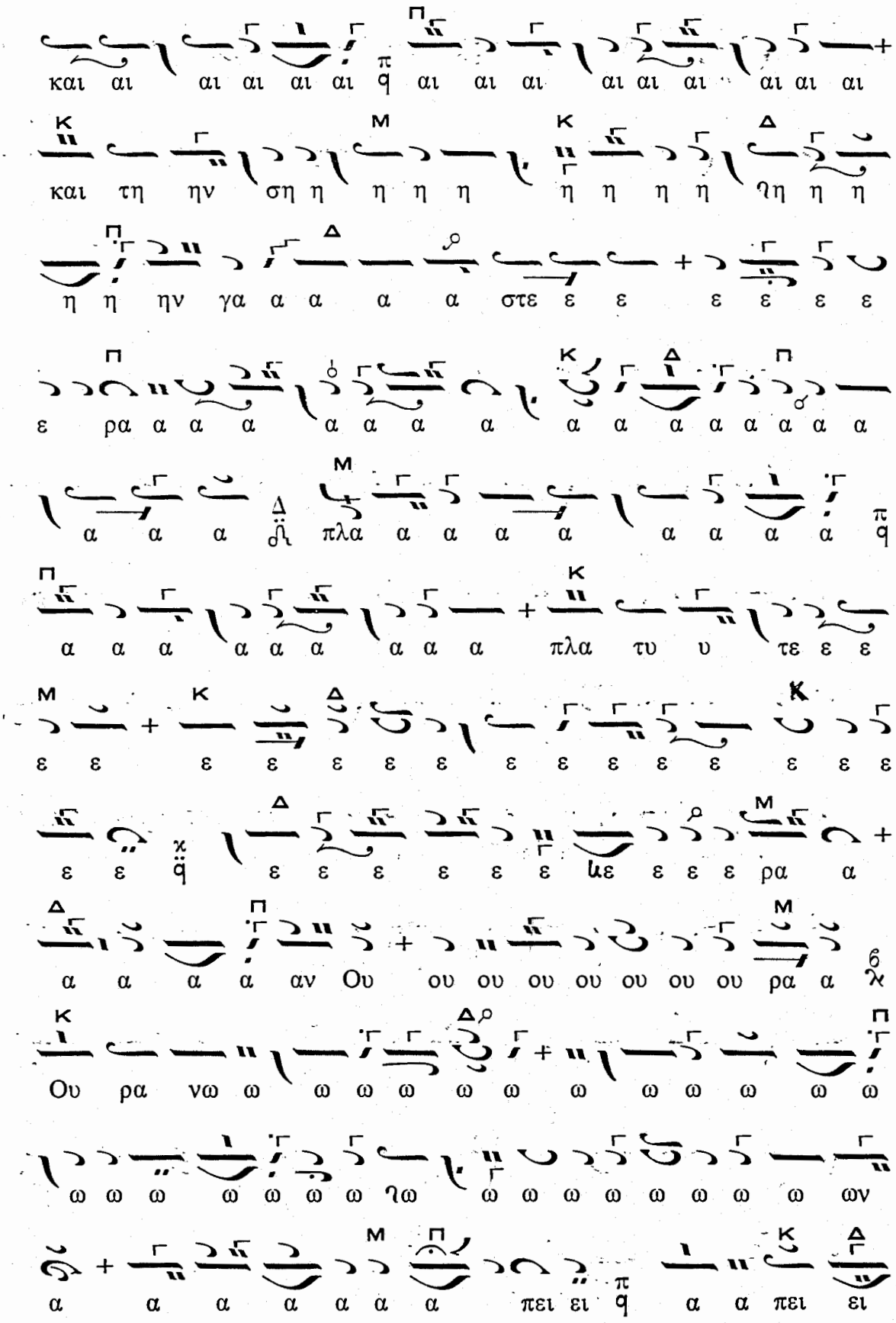
και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
και τη ην ση η η η η η η η η η η η η η η η
η η ην γα α α α α στε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρα α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α πλα α α α α α α α α α
α α α α α α α α α πλα τυ υ τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α
α α α α αν Ου ου ου ου ου ου ου ου ρα α
Ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ων
α α α α α α α πει ει α α πει ει

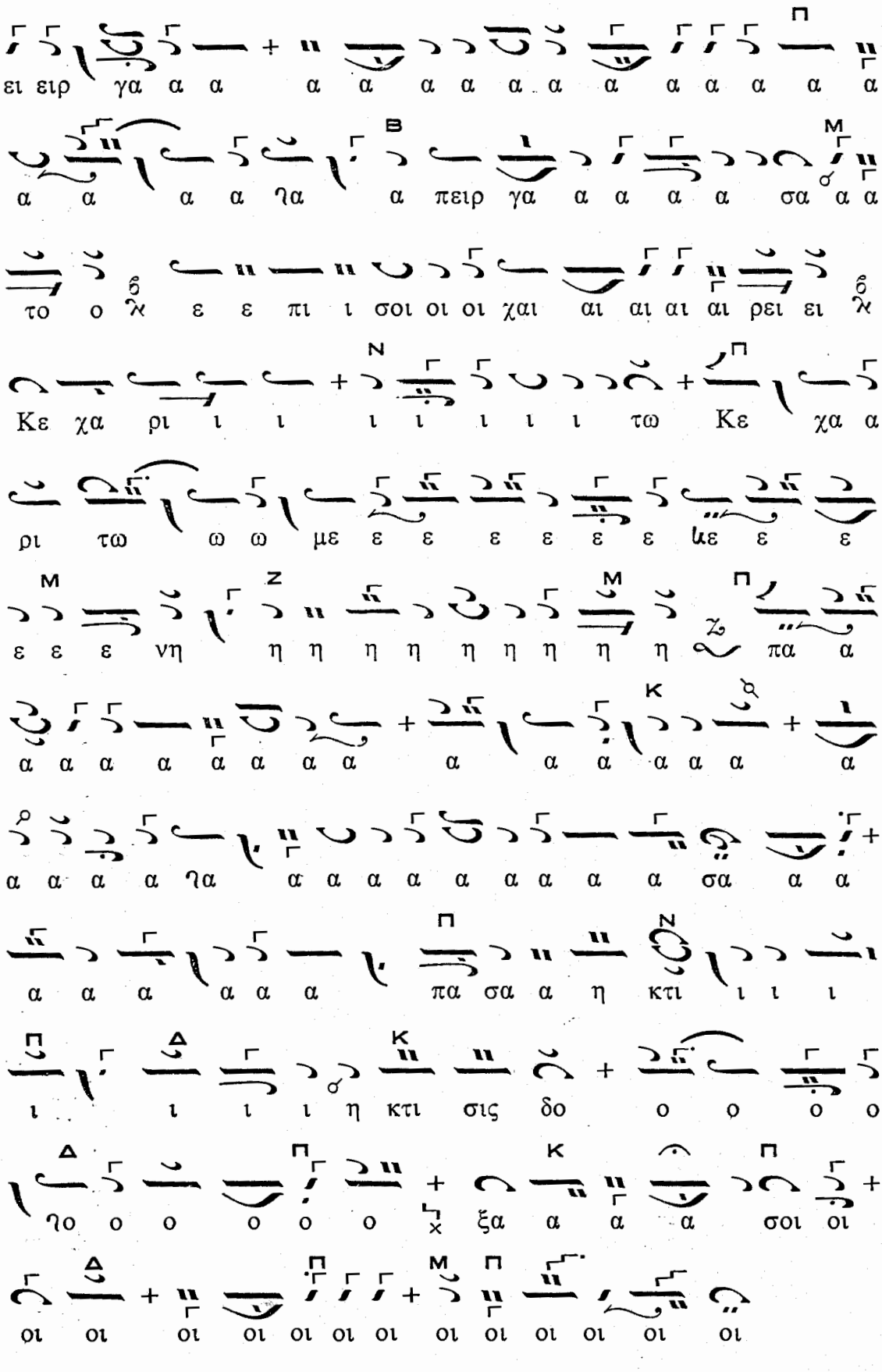
ει ειρ γα α α α α α α α α α α α α α α
α α α α ηα α πειρ γα α α α α σα α α
το ο ϡ ε ε πι ι σοι οι οι χαι αι αι αι αι ρει ει ϡ
Κε χα ρι ι ι ι ι ι ι ι τω Κε χα α
ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε
ε ε ε νη η η η η η η η η η πα α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α ηα α α α α α α α α σα α α
α α α α α α πα σα α η κτι ι ι ι
ι ι ι ι η κτι σις δο ο ο ο ο
ηο ο ο ο ο ο ξα α α α σοι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

«ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ»

Ἦχος λ̇ ἡ Νη

με Ε πι Σοι οι οι χαι αι αι αι

αι ρει ν̇ Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νη η χ̇ πα α α α α α σα η κτι ι

ι σι ι ηι ι ι ι σις ν̇ Α αγ γε ε λω ω

ων το ο ο συ υ υ υ στη μα α α α ηη και

αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε νο ος ν̇ η η

γι α σμε ε ε ε ε νε ε Να α ε ε ζ̇ και

Πα ρα α α α α δει ει ει ει σε ε λο γι

κε ε ε ηη παρ θε νι κο ο ο ον καυ χη η μα

α ξ̇ εξ η ης Θε ε ο ο ο ο ος ε σαρ

κω ω ω ω ω θη π̇ και παι δι ι ο ο ον

γε ε ε ε ε ε ε ε ε γο ο ο νε ε εν

ο προ αι ω ω ω ω ω ω νων υ υ υ πα

α α α αρ χων Θε ε ο ο ο ο ος η η η η

μων η ην γα αρ ση η η η ην μη η η

η η η η η η η η η η η τρα α α α α

α αν θρο ο ο ο ο νον ε ε ε ποι οι οι οι οι οι

οι η η η σε ε ε και την σην γα α στε ε

ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α α α

πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α

α α αν Ου ρα νω ω ω ων α α α

πειρ γα α α α α α α α α α σα α α

α πειρ γα α σα το ε πι σοι χαι αι αι αι

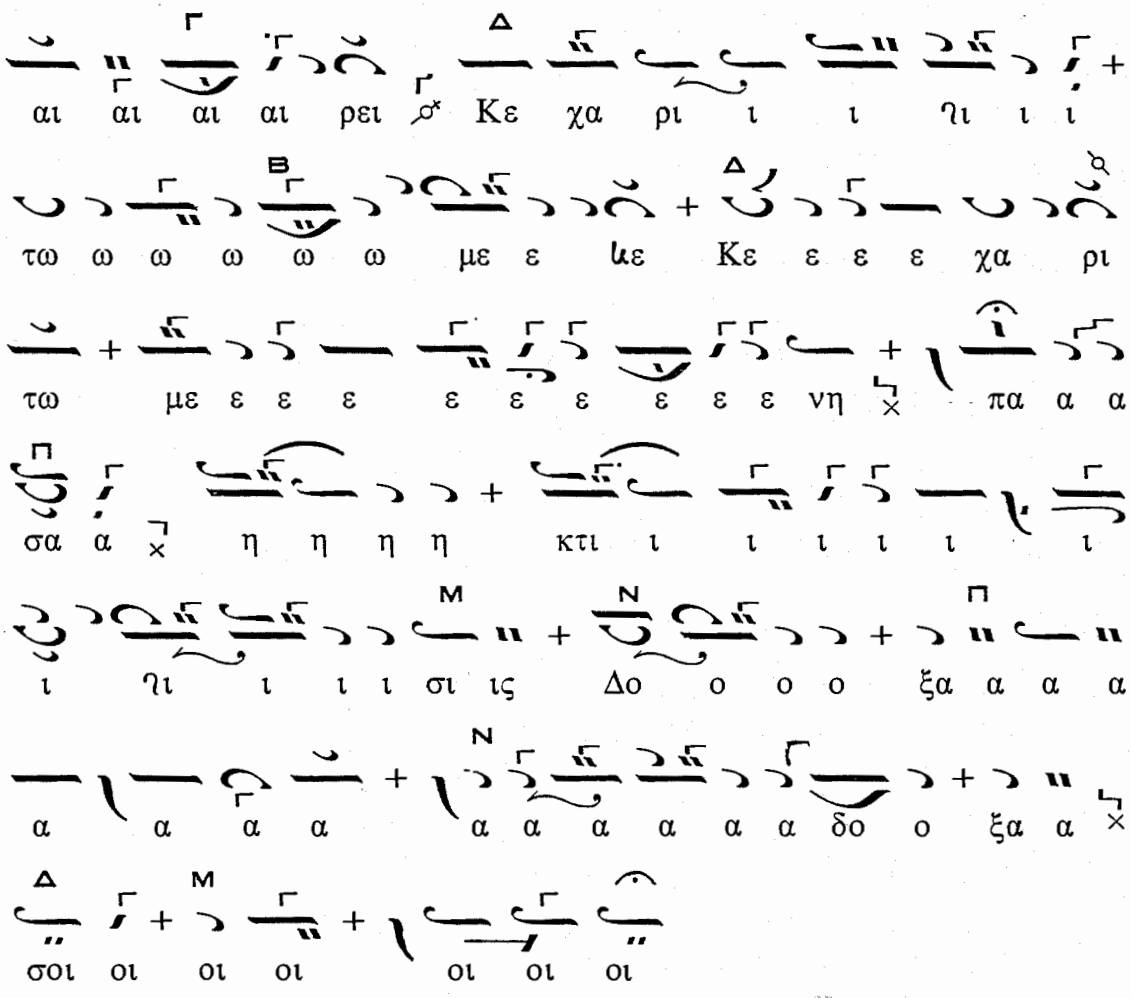
αι αι αι αι ρει Κε χα ρι ι ι ηι ι ι
τω ω ω ω ω ω με ε κε Κε ε ε ε χα ρι
τω με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη πα α α
σα α η η η η κτι ι ι ι ι ι ι
ι ηι ι ι ι σι ις Δο ο ο ο ξα α α α
α α α α α α α α α α δο ο ξα α
σοι οι οι οι οι οι οι

ΤΕΛΟΣ

ΜΟΝΗ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΚΟΥΖΕΛΗΣ Ν. ΜΟΥ
1979

Α/Α 123

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	Πρόλογος		Σελ.	5
2	Κυριακὴ	Τελώνου καὶ Φαρισαίου	»	7
3	,,	τοῦ Ἀσώτου	»	25
4	,,	τῆς Ἀπόκρεω	»	47
5	,,	τῆς Τυρινῆς	»	73
6	,,	τῆς ,, τὸ Ἑσπέρας	»	90
7	Τετάρτη	τῆς Α΄ Εβδομάδος τῶν Νηστειῶν	»	109
8	Παρασκευὴ	τῆς Α΄ ,, ,, ,,	»	134
9	Σάββατον	τῆς Α΄ ,, ,, ,,	»	144
10	Κυριακὴ	τῆς Ὀρθοδοξίας	»	147
11	,,	τῆς ,, τὸ Ἑσπέρας	»	165
12	Τετάρτη	τῆς Β΄ Ἑβδομάδος	»	185
13	Παρασκευὴ	τῆς Β΄ ,,	»	179
14	Κυριακὴ	Β΄ τῶν Νηστειῶν	»	180
15	,,	Β΄ ,, ,,	»	192
16	Τετάρτη	τῆς Γ΄ Ἑβδομάδος	»	200
17	Παρασκευὴ	τὴς Γ΄ ,,	»	203
18	Κυριακὴ	Γ΄ τῶν Νηστειῶν	»	204
19	,,	Γ΄ ,, ,, τὸ Ἑσπέρας	»	221
20	Τετάρτη	τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος	»	227
21	Παρασκευὴ	τῆς Δ΄ ,,	»	235
22	Κυριακὴ	Δ΄ τῶν Νηστειῶν	»	236
23	,,	Δ΄ ,, ,, τὸ Ἑσπέρας	»	244
24	Τετάρτη	τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος	»	253
25	Παρασκευὴ	τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος	»	256
26	Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου		»	264
27	Κυριακὴ	Ε΄ τῶν Νηστειῶν	»	301
28	,,	Ε΄ ,, ,, τὸ Ἑσπέρας	»	310
29	Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων		»	318
30	Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων		»	321
31	Σάββατον τοῦ Λαζάρου		»	330
32	Κυριακὴ τῶν Βαΐων		»	343

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατανυκτικὰ τῶν ἤχων	»	370
Ἀκολουθία τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	385
Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου	»	388